

267
ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ἁπαντα.

Nou testamenti
omnia.

BASILEAE.
Ioan. Valdens.
XXXVI.

Ex libris Johannis
Bleiste. Anno 1774

Ex lib. deusto

Poterunt hæc noni testamenti omnia
uno libro colligari: uel, si uisum
fuerit, euangelia & acta apo-
stolorum ab epistolis se-
parari. utrunque enim
secuti sumus.

1777

26,1

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΚΩΝΣΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΕΥΣΟ-
ΣΟΜΟΥ, ΨΑΛΜΗΜΑ ΕΙΣ Τ' ΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΧΡΕΙΣΤΟΥ

Διὰ μὲν ἡμᾶς μὲν διείδωκα
τῆς ἀπ' τ' γραμμάτων βοη-
θείας, ἀλλ' οὕτω βίον παρ' ἐ-
χθρὸν λαθαρῶν, ὡς τ' πνοῆς
βίαντος τῶν χείρ' ἀντὶ βίβλίων γρηθὶ ταῖς
ἐμετέρας ψυχῆς, καὶ καθάπερ ταῦτα εἶναι μὲν
θανός, οὕτω τὰς καρδίαν τὰς ἐμετέρας εἶναι
πνέοντος ἐγγράφου. ἐπεὶ δὲ ἡ ταύτην δι-
ακρυσσάμεθα τὴν χεῖρ', φέρε ἡμεῖς τ' αὐτόρου
ἀσπασάμεθα πλοῦν, ἡμῶν δὲ πρῶτον
ἐμῆνον, καὶ δι' ὧν εἶπε καὶ δι' ὧν ἐποίησε,
ἐδίδαξεν ὁ θεός, καὶ γὰρ νῦν καὶ τῶν ἀβραάμ

4 8

ποδὶ θυαγγελίου

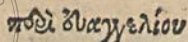
τοῖς χαρραμμοῖς, καὶ μάθομεν πῶς ὁ πᾶς
καὶ ὁ δόθῃ νόμος, πῶς δὲ ἡ λαὸν ὁ δόθῃ.
πῶς οὐκ ὁ νόμος ἐκείνος ὁ δόθῃ τότε, καὶ πότε
καὶ πότε, κατὰ τὴν αὐτοῦ νόμον ὁ δόθῃ.
τῆς ἐκείνου, ἐν τῷ ὅρῳ σινά, καὶ τὴν λαπνοῦ καὶ
τῶν πυρὸς ἀνιόντος ἀπὸ τῶν ὀρεων, σάπινγος
οὐκ ἔστι, βροντῶν καὶ ἀστραπῶν γήρυμνων, καὶ
μωβσίως εἰς αὐτὸν εἰσιόντος τὸν γνόφον.

Εν τῇ λαπνῇ δὲ οὐκ οὕτως, οὐτὶ ἐν ἐκείνῃ
μω, οὐτὶ ἐν ὅρῳ, οὐτὶ κατὰ λαπνοῦ καὶ σκό
τες, καὶ γνόφου καὶ θύμης, ἀλλ' ἀρχομένης
ἡμῶν, ἐν οἰκίᾳ ποδῶν συγκαθήμενων,
κατὰ ποδῶν τῆς ἡμετέρας, πάντα ἐγγί
στο. τοῖς καὶ γνόφου καὶ ἀνιόντος καὶ ἀνιόντος, σά
ματικῶς ὁ δόθῃ φαντασίας, ὁ δόθῃ φαντασίας, ὁ
ρεσι, λαπνοῦ, σάπινγος, καὶ, καὶ τῶν ἀπὸ
τοῦτον, τοῖς δὲ ὑψηλοῖς καὶ ἀσπαρῶν
σι καὶ τῶν σωματικῶν ἀναβιβασίαν,
ἐν δὲ τῇ λαπνῇ τῶν ποδῶν, καὶ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ

Ἐπομνημα.

ἔτος ἐγγίστο, οὐ δὲ τὸς ἀποστόλους, ἀλλὰ δὲ
τοῖς ἀπὸ τῶν ἰουδαίων, δι' οὓς καὶ αὐτοῦ
πυρὸς ὥφθησαν γνόφου. καὶ τῇ κατὰ τοῦ
τοῦ ἔλεος, ὅτι γνόφους μωβσίως οἱ
ποδῶν μωβσίως εἰς μωβσίως τοῦτον ἔλεος, τῶν
τα ἄν ἔλεος, καὶ ἐπὶ τῇ τῆς παλαιᾶς μωβ
σίως ἀναβιβασίαν, οὕτως ὁ δόθῃ κατὰ τῇ, ἐν
ταῦτα καὶ τῆς φύσεως καὶ ἡμετέρας εἰς τὸν οὐ
ρανόν, μωβσίως δὲ ἐν τῇ θρόνον τῶν βασιλε
ων ἀνιόντος, οὕτως τὸ πνεῦμα κατὰ τῇ
ἐν δὲ τὸ πνεῦμα ἔλεος, οὐκ ἄν μωβσίως
τὰ γνόφου καὶ θουμασίως. καὶ γνόφου καὶ
καὶ αὐτὰ ποδῶν βιβλίου, καὶ τὰ κατὰ τῇ
ματικαμπρότῃ. καὶ τῇ τῇ ὀρεων κατὰ τῇ
σηλῶς εἰρόντος κατὰ τῇ τῇ κατὰ τῇ ἀπὸ
τοῖς κατὰ τῇ μωβσίως, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐν
τῇ ἀπὸ τῇ πρὸς τῇ, καὶ θουμασίως τῇ καὶ
πνεῦμα, καὶ ἀπὸ τῇ κατὰ τῇ κατὰ τῇ
τῇ καὶ ἀπὸ τῇ ἀναβιβασίαν, ἐν παντοῦ

ἤσαν· τὸ οὐκ οὐκ ἦρα εἰς ἀναγνώρισιν πάν-
 τα ἐπέμψ· ἦρα μὲν, ἀλλὰ καὶ τὰς αὐτὰς οἱ
 γράφοντες ὡσι, μὲν κατὰ τοὺς αὐτοὺς κα-
 ροὺς, μὲν ἢ τοῖς αὐτοῖς τόποις, μὲν ὡς
 ἐόντων, ἢ ἐξελθόντων ἀπὸ τῶν, ἢ ὡς
 ἀφ' ἑνὸς σώματος πάντα φέροντες, μὲν
 ἐκ τῆς ἀληθείας ἀποδείξας τούτου γίνονται,
 καὶ μὲν τὸν αὐτὸν σωτὴρα φασί, ποιοῦν-
 τος ἐξελθόντων ἐκ τῶν, αὐτὸ μὲν οὐκ
 τούτου, μὲν ἢ τῶν ἀληθείας ἐστίν.
 καὶ γὰρ πάντα σωτὴρας μὲν ἀκαθείας,
 καὶ μὲν ἑαυτοῦ, καὶ μὲν τὸ πᾶν, καὶ μὲν
 ἐκμάτωρ αὐτῶν, οὐδὲν ἢ ἐκ τῶν τῶν
 ὅρων, οἷον καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀπὸ τῶν
 ἀποδείξας ἑαυτοῦ τῶν ἐκ τῶν, οὐ γὰρ
 εἰναι τῶν ἀπὸ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 αὐτῶν, οὐ γὰρ ἢ οὐκ οὐκ αὐτῶν μὲν οὐκ
 ὡς, πᾶσι ἀποδείξας αὐτῶν τῶν τῶν,
 καὶ ἑαυτοῦ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν

Ἐπομνημα.

ταυτα, ο δι' ἐκείνα, ζῶντος μεθ' ὁμοθυμადων, ἔ-
τε γ' ἔτι πάντα ἔπειτα, περὶ αὐτὸς τῷ ὅτῳ
ἡμῶν ἀεικόμος, ἔτε πάντα ἐξουσιασμένη καὶ
λαμπρὰ πρὸς ἀνθρώπους ἐξαγαγμένη, οὐκ ἔτι ἐφ' ὅ-
σον τῆς συμφορᾶς αὐτῶν ἀποδίδωται, διότι τοῦτο καὶ
λαμπρὰ πάντα διηκλύθησαν, καὶ ἕκαστος αὐτῶν
τῶν δι' αὐτὸν τὴν καθ' ὅσον ἔπειτα, ἵνα μὴ τὴν περὶ
αὐτὸν εἶναι εἰσὶν, καὶ προσεβόησαν ἀπαῶς, καὶ
τῆς ἀληθείας τῆς ἐξουσιασμένης, ἀπεβίβαν ἀπαρ-
χῆαι τὴν βέλτερον ἡμῶν, οὐ μὴ οὐτὶς νοησῶς,
καὶ τὴν αὐτῶν ἐφ' ὅτῳ, δι' ἡμῶν τὴν γὰρ φαν-
ερῶνται, ἵνα ἕκαστος γὰρ ἐφ' ὅτῳ κατὰ τὴν
ἐκείνων τὴν ἀσφαλίαν, οὐτὶς συμφορῶς
ἡμῶν μνησθῶν, τὴν ἀσφαλίαν ἕκαστος, καὶ
ἐν ἀσφαλίᾳ μνησθῶν, ὡς δι' ἐκείνων, αὐτὸς μὴ
ἐστὶν καὶ τὴν αὐτῶν, ὡς δι' ἐκείνων, αὐτὸς μὴ
καὶ πατέρων ἐπὶ ἡμῶν κατὰ τὸν, οὐδ' αὐτὸς
ἐκείνων ἐπὶ τὸν ὡς γὰρ ἐφ' ὅτῳ ἡμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν
ὡς γὰρ ἐπὶ τὸν ὡς γὰρ ἐπὶ τὸν ὡς γὰρ ἐπὶ τὸν

πρωθυπουργίου

ἐν διατριφῇ λόγῳ, καὶ τὰ τῆς θιότητις ἐκ
πινδύων ἀποσωπαδοῦ δόματα, τοῦ
χριστοῦ λυγίσαντος αὐτὸν λειψὸν, οὕτως ἔλ
θεν ἐπὶ τὴν ἀναγγελικὴν συγγραφὴν. καὶ τοῦ
το δαῖμον καὶ ὁ αὐτὸς τῆς ἐποείας, καὶ τὸ δὲ
αγγελίου προσιμίων. οὐδὲ γὰρ ὁμοίως τοῖς λοι
ποῖς κατέωθεν ἔρχεται, ἀλλὰ ἀνωθεν πῶς ὁ
παρὰ κέρας. καὶ εἰς τοῦτο τὸ παρὰ βιβλίον
συνηθικῶν, οὐκ ἐν τοῖς πεποιμένοις δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοῦ ἀναγγελίου, τῶν ἀπ
λων δὲ ἐν ὑψηλότητι. λέγεται δὲ καὶ ματθαῖ
ος, τῶν δὲ ἰουδαίων πισωσάντων, προσελ
θόντων αὐτῷ καὶ παρακαλῶσάντων, ἄνω
θεν εἰς ἐκείνων, ταῦτα ἀφέναι εἰς γραμ
μάτων αὐτοῖς, καὶ τῇ τῶν ἱεραίων φωνῇ ἵσ
θεῖναι τὸ ἀναγγέλιον. καὶ μετὰ οὗτο δὲ ἐν αὐ
τῶν πῶν μαθητῶν παρακαλῶσάντων αὐ
τὸν, αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. εἰς δὲ καὶ τοῦτο, ὁ
ματθαῖος ἔστι ἱεραίων γραφῶν, οὐδὲ γὰρ

ὑπόμνημα.

πλὴν ἱεραίων δάξαι, καὶ οὐκ ἀβραάμ καὶ
δαβὶδ λέω. ὁ δὲ λουκάς, ἄτις λοιπὸν πᾶσι δια
λεγόμεν, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἀνέστη, μέγα
καὶ λαμπεροῦ. ὁ γὰρ ἀπὸ τῆς γνήσιος ἀρχῇ.
οὐδὲ γὰρ οὕτως ἀνέωται τὸ ἰονδαῖον, ὥς τὸ
ματθαῖον αὐτὸν, ὅτι ἀβραάμ καὶ δαβὶδ ἐγγον
οὗ λέω ὁ χριστός. ὁ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἐτέρω
πλευρῶν μείνῃ πρᾶγματων, καὶ τότε ἐπὶ
τὴν γνησιότητα πρόσσι. τὴν δὲ συμφωνίαν
αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης παραστή
σιν τῆς διέξομῆς τὰ ἀρμενικά, καὶ ἀπὸ
αὐτῶν τῶν τῆς ἀκρίβειας ἐκέρχον. καὶ γὰρ πο
λλὰ καὶ ἐκείνων ἀνέστης ἐκείνων, ἐναντί
ον δὲ ἐξέστα τοῖς ἀρμενίοις. καὶ αὐτὸ γὰρ
τα ἑκατὸν δέξαντο τὰ ἐκέρχον, αὐτὸ δὲ μέγα
τῶν ἀρμενίων ἀποκόψατο τὸ λοιπὸν, οὕτω
παρὰ ἑαυτοῖς ἔχουσιν. ἐν δὲ μάχῃ τίς λέω
τοῖς ἀρμενίοις, οὐτὶς ἀπὸ τὰν ἀντιτάξιον
σταῖς ἀπαντα ἀπὸ ἐκείνων, ἀλλὰ μὲν τὸ

πρὸς δὲ ἀγγελίου

δοξαυὶ αὐτοῖς συναΐδην, οὐτ' ἂν αἱ μίροις
ἀποσταθοῦσαι, λιπὲρ ἤκησαν ἀπ' ἑμῶν,
ὡς μὴ δὲ τὰ λόγμματα αὐτὰ πανθάνην, ἀλλ'
καὶ βόαν τὴν πῦρ τοῦ ὅλου σώμα συγγένει
αὐν. καὶ καθάπερ ἂν ἀπὸ πλωρᾶς καὶ ὄψεως
μύριος, καὶ ἐν τῷ μύρισι τὰ πάντα ἐκρύβηται
ἀπ' ὧν τὸ ὅλον ὥσπερ συνίστηται, καὶ γένεσι,
καὶ φθίσει, καὶ ὅσα καὶ ἀρτηρίας, καὶ αἷμα,
καὶ ὀστέον, ὡς ἂν ἔσῃ τῆς τοῦ φρονήματος
διείρημα. οὕτω καὶ ἐν τῷ νῦν γραφῶν ἔστιν ἡ
διείρημα ἐκείνου τῶν ἐν ἡμετέροις μύρισι, τὴν τοῦ
παντός συγγένειαν διαφανομενίαν. εἰ δὲ δι
εφανώμεν, οὐτ' ἂν τοῦτο ἐλπίσθῃ, καὶ αὐτὸ πᾶσι
καὶ ἂν διελύθῃ τὸ λόγμματα. πᾶσα γὰρ βασι
λέα φέσιν ἐφ' ἑαυτῆς μετ' ὁρᾶται, οὐ καὶ ὅσα
ἐν τῷ νῦν ἔστιν τῶν πνέοντων ὅτι ἐκείνους
καμῶσι, πείσασα τοὺς ἀνθρώπους περὶ τὰ ἀ
ναγκασιότατα καὶ κατὰ νόμον τὰ γινόμενα,
καὶ ἂν ἀπὸ τῶν μικρῶν τούτων βελούνηται.

τοῦ μνημείου.

ἴνθα μὲν οὐκ ἔκαστος διαφίλων ἔγραψεν, οὐ
σφόδρα ἡμῖν δὲ ἐκείνου, ὅτι οὐ δὲ κατ'
ἐπίλογον ἔκαστος. τούτο δὲ πᾶσι τῆς πραγ
ματικῆς περὶ ἀσφάλειας ἀποδείξαι. σὺ δὲ ταυ
τὸν ποιῆς διαφανῶν αὐτῶν, ὡς περ
ἂν εἰ καὶ ἔμματα τὰ αὐτὰ ἐκείνου ἀπὸ
καὶ τρόπους διείρηται. καὶ οὕτω λέγω ὅτι καὶ
οἱ μὲν αὐτῶν ἐκείνου καὶ ἐκείνου ἐκείνου
τοῦτο, ποιοῖ ποτὶ βελούνηται γὰρ φανερὸν πε
ρὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, οὐ μόνον ἀπὸ
διεφανώμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνου ἀπὸ καὶ
πᾶν. καὶ γὰρ ἐκείνου ὅτι διαφάνει ἀπὸ καὶ
μαχομενῶν ἀπὸ καὶ οὐδὲν τούτων λέγω, μὴ
μοι γίνωτο ἐκ τῆς ἐκείνου παρανοίας συν
θεῖναι τὴν ἀπολογία. οὐ δὲ ἀπὸ τοῦ φθ
δὲ τὴν ἀλήθειαν συγγένειαν βέβαιον, ἀλλ'
ἐκείνου ἐκείνου ἂν ἐκείνου, πᾶσι πιστεύει τὰ
διαφανομενῶν, πᾶσι ἐκείνου, πᾶσι ἐκείνου
λέγονται ἐκείνου, ἐκείνου ἐκείνου πᾶσι

ποδὶ θυαγγελίου

ταχούτῃς οἰκουμένης, καὶ τοι ποποιοὶ οἱ μῆρ
τυροὶ τῶν περὶ οὐρανῶν ἔσσαν, ποποιοὶ ὅ καὶ οἱ
ἰχθῆροι καὶ ποπῆμοι, ἔφθ' ἐργωνίον μίαν γρά
ψαντες αὐτὰ κατωρῆσαν, ἀπὸ ποπαχού ὁ
γῆς καὶ θαλάσσης ἠπλωσαν ἀπὸ τῶν πάντων
ἀκκοῦς, καὶ ἰχθῆρων παρόντων ταῦτα ἀνέγι
νῶσκειτο, λαβὰς καὶ νυῦ, καὶ οὐδὲνα οὐ
δὲν τῶν ἑρμηνῶν ἐσκαιόδουσε, καὶ μάλα
ἐκώστος, θέα γὰρ δαυάμεις λῶ, ἢ πάντα ἐπιού
σα καὶ λαβορῶσα παρὰ πᾶσι. ἔπειτα ἐμὴ
τοῦτο λῶ, πῶς ὁ πλάνης καὶ ἀνιένε καὶ ἀγρόμα
ματ' ὧ καὶ αὐτὰ ἐφιδόσφει; ἂν φθ' οὐδ' ὄναρ
οἱ ἔξωθεν φαντασιώται ἐδωκῆσάν ποτε,
ταῦτα οὗτοι μὲν ἀπὸ τῆς πληροφρέας,
καὶ ἀπαγγέλλουσι καὶ πείθουσι, καὶ οὐχὶ ἴσως
τὸν μόνον, ἀπὸ καὶ τελευτῶσαντες. οὐδὲ
δύο καὶ ἑκατοστὰς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἑκατόν καὶ
χιλίδες καὶ μυρίαι, ἀπὸ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ δῆ
μοι, καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ ἰσχυρία καὶ τῶν

ὑπόμνημα.

οἰκουμένη καὶ αἰόνητος, καὶ περὶ πραγμά
των σφόδρα πλὴν ἡμετέρων ἀπερσανόντων
φύσις, πλὴν φθ' γὰρ ἀφ' ἑαυτῶν, πᾶσι περὶ τῶν
ἐν οὐρανοῖς ἐσθλίζονται, ἑτέραν ἡμῶν ὡς
ἐσθλίζονται καὶ βίον ἄλλον, καὶ πλεόντορ καὶ
πενίαν, καὶ ἡλιωθείαν, καὶ δακείαν, καὶ ἰσχυρίαν,
καὶ θάνατον, καὶ λύσητον καὶ πολιτείαν. οὐ
λαβορῶν πλεόντων, ὁ πλὴν καταγέλαστον ἐ
κείνῃ πολιτείᾳ συνθεῖς, καὶ ἰσχυρίαν, καὶ ἔ
στις ἑτέρας πολιτείας ἐγγραφῶν, ἢ νόμους ἄλλ
θικας, καὶ φθ' αὐτὸν ἄπαντες ὁ δαίμωνιο
οὔτοι, ὅτι περὶ μᾶλλον πονηρὸν, καὶ δαίμωνι
ἐργίος πολεμῶν ἡμῶν τῇ φύσει, καὶ σφοδρῶ
ν καὶ ἰσχυρίαν, καὶ δακείαν πολέμιος, πάντα ἄνω
καὶ ἰσχυρίαν ποιῶν, ἐν ἡμετέροις αὐτῶν τῇ ψυχῇ.
ὅταν φθ' ἡμετέρας πᾶσι τὰς γυνώσκας ποιῶ
σι, καὶ παρθεῖνους γυνώσκων ἐπὶ τῆς πα
λαιῆς ἀγνοίας ἐπὶ θείαν ἀνεθάρσυναν, καὶ
παρθεῖνους κατασκευάζουσι ἡμῶν, πάντα

διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς ἀστυνομίας, καὶ πολλὰ ἔχει τὸν
 φόρον, καὶ πλείω τὸν τόπον. τὴν δὲ ἀρ. γλῶσσαν
 καταναλωστέον τῆς πολιτείας ἐκείνης, ἐν
 ἣ μετα τῶν ἐρημικῶν μνησίων ἀναλίσκονται
 εἰς τοὺς τοιαύτους, ὥστε διωκτέων διὰ
 ταῦτα τὴν ποτὶ δὲ τὴν δικασίαν, μετα τῆς μακρο-
 ροίας, καὶ ἀσφαλείας πολλῶν τῶν ἐρημικῶν ἐν
 πλοῖον, ὅπως ἂν καὶ συμφορὴν ἔχῃ, σφύ-
 ρα ἀνέκδοτος ἐκείνων ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων
 βίῳ. ἂν δὲ ὁ γὰρ δὲ καὶ ὁ χαλκὸς τῶν καὶ ὁ
 οἶκος τοῖς καὶ ὁ λιθὸς ἐκείνης, καὶ ἐκείνος ἀπὸ
 τῆς τῆς ἀρ. γλῶσσης ἐργασίας, μετα τῆς
 ἐκείνης καὶ ἀπὸ τῶν καὶ τῶν δικασίαν πόνων, ἀ-
 ναλίσκονται ἐν τῷ τῶν καὶ τῶν, ὥστε μακρὸν
 τὴν ποτὶ δὲ τὴν δικασίαν, καὶ πρὶν ἢ μετα τῶν πολ-
 λῶν ἐκείνων πολλῶν διασφαλείας, καὶ ἐκείνων
 σφύρῃ τὴν δικασίαν τοῦτο, καὶ τὴν ἀρ. γλῶσσαν
 καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
 καταναλωστέον τὸν βίον, ἀλλ' οὐτὶς ἡμετέρας

Ἐπὶ μνημα.

[illegible]

πολιθιγγελίου

ἡ γραφῶναι διωκθῶμεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἡμῶν
καὶ μετὰ τῶν ἡδὴ πολιτευόμενων, καὶ τῶν
ἀμαρτάντων ἐκείνων ἐκδιχομήνων σιφάνων.
καίτοιγε ποποῖς ἀνκοτος ὁ λόγος οὗτος ἐν
δοκεί, τὰ δὲ τὴν προφητῶν διωκοσίαν ἔχει.
ἀπὸ καὶ τοῦτο ἀγνοούμεν, ὅτι τὸ βούλος
τῶν ἐν ἀποκαμύων αὐτοῖς νομμάτων, διὰ
παρακαλῶ μετὰ πολλῆς ἡμῶν ἐπιδοῦν
δύς, ὥστε εἰς αὐτὸ τὸ πῆλας τῶν γιγνα-
μένων εἰσληθῆναι, τοῦ χριστοῦ προκινουμένου
ταύτης ἡμῶν τῆς εἰσόδου. ὥστε δὲ δύμασι
ρομὴν ἐνδοῦ τὸν λόγον, διόμνηθαι καὶ παρακαλοῦ-
μεν, ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν ἀποκαμύων γραφῶν πτω-
ν καμῶν, προλαμβάνειν τὴν περικοπὴν τῆς
γραφῆς, καὶ ἄν μὲν ὡς ὅμως ἐπὶ, ἵνα τῇ αὐ-
τοῦ ἀντιθέσει καὶ ἀντιθέσει περὶ τοῦτο ὅσα ἦ, ὅ καὶ
ἐπὶ τὴν ἀνοήτου γίγνεται, καὶ πολλὰ παράχοι
τῶν ἀνοήτου ἡμῶν, καὶ ὅτι τὰ ἡτοιμῆσα,
πολλὰ καὶ ἐπὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἀντιθέσει ἐν προ-

ὑπομνημα.

οἱμοῖς τὸ ἀναγινώσκον αὐτῶν, πόσα αὐτῶν τις ἐπὶ
πορῆσαι. πρῶτον μὲν, τίνος ἐκείνου ὁ ἰσθμὸς
γινώσκον, οὐκ ὡς τὸ χριστοῦ πατρὸς, ἀλλὰ
ρομὴ δὲ, πόσον ἔσται διὰ ἡμῶν, ἀπὸ τὸ λαβὴ
καταλογῶν τὸ γένος, τῆς μακαρίας ἀφ' ἧς ἐπὶ
θῆ τῆς τῶν περὶ ὁδῶν ἀγνοουμένων. οὐ δὲ ὅτι
ἐκ γινώσκον καὶ ἡ παρθένος. ἄλλοι, τίνος ἐκ
κενὸν καὶ ἰσθμὸς, ὁ μὲν ἐν ἀντιθέσει περὶ
γινώσκον, γινώσκον, καὶ ὅτι παρθένος καὶ ἡ
τῆς γινώσκον, ἐκ δὲ ἐκείνου τίνων πατέρων καὶ
πάτερων καὶ ἐπὶ πᾶσι πατέρων ἐπὶ μετὰ τῶν
οὐκ ἐκείνου ἡτοιμῆσαι, τὴν δὲ ἀποδοῦν ὅσα
ἐκ τῶν προκινῶν τῶν γινώσκον, ἐκ δὲ ἐπὶ
καὶ γινώσκον. καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αὐτῇ ἐπὶ
οὐκ ἀποδοῦν τῇ αὐτῇ τῇ ἀποδοῦν, ἀλλὰ τὰς
ἀποδοῦν πρὸς ἀλλήλους, οἷον τὴν ἀποδοῦν,
τῶν ἐκείνων, καὶ ὅσα ἐκείνων, τὰς ἐπὶ ἀπο-
δοῦν βίβλιν, ταύτας ἀποδοῦν καὶ ἀποδοῦν
οἷον, οἷον ἐπὶ τὴν πόρνην καὶ μοιχαλὶς, εἰ τις ἐκ

αὐτὸ ἀποφάσσει ὡς ἀπὸ τῆς αἰτίας τῶν προσ-
 ροιῶν, οὐδὲ τὸ ἄλλω τῶν τοιούτων μυκηδωνί-
 ας ἐστίν, καὶ ὅτι καὶ τοῦτο ἔτι προέβη (ήκημα-
 δικασίας) ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμετέρων, ἐν τῇ τρίτῃ
 μηνί, ἐπὶ τὸ εὐμενὲς οὐδὲν ἐλάσσει, καὶ τίς οὖν
 κενὸν μὴ νομῇ καὶ τῶν ἡμετέρων ἀποφάσσει
 μάλιστα, καὶ οὐ μόνον οὐ τῶν αὐτῶν ἀπάν-
 των, ἀλλὰ καὶ πολλῶν πολλόνων, οὐ μὲν μαθη-
 τῶν, καὶ μαθητῶν, καὶ ἐκείνων, καὶ τοιγὰρ ἐς τὸν
 ὡσπερ καὶ αὐτὸς τελευτήσας, εἰς τὸν καὶ ὁ
 νομῇ λατρεύειν, ὅραται ὅσος ἀνθρωπίνης
 ἡμῶν ἡγεῖται, οὐκ εἰς τὸ ἄσπετον μόνον, ἀλλὰ καὶ
 εἰς τὸ μακρὸν τίνος καὶ πόσος. οὐδὲ γὰρ τοῦτο
 μικρόν, τὰ τὰ σφόδρα ὀνύχα διανεμίσαντα
 εἶναι, καὶ ὅτι καὶ ἐκείνους ἀποφασί, πᾶσι καὶ ἐλα-
 βῆται ἀπὸ τῆς ναυτικῆς φυλῆς οὐδὲς, συγγενέ-
 λω τῆς μακεδονίας, ἀλλὰ ἵνα καὶ λατρεύσασιν
 ὑμῶν τῶν μνημῶν ποτὶς συνείρησεν, ἐν
 ταῦτα τίς τὸ ἔργον εἰσησέτω, ἀρκεῖ γὰρ καὶ

πρὸς διαγγελίου

εἰς τὸ διαγερθῆναι, καὶ τὰ σκότην ἐν ταύταις
μαθεῖν, εἰ δὲ καὶ τὸ λυσιτελεῖν, καὶ τούτοις πρὸς
τὸ λόγον τὸ ἡμετέριον ὑμεῖς λύετε. ἄνθρωποι
ἴδω διαγερθέντας καὶ ἰπθυμῶντας μαθεῖν, πρὸς
ἐκείνους καὶ τὴν λύσιν παραγαγεῖν. ἄνθρωποι
μωροὶ καὶ μὴ ὑπεροφίζοντες, ἀποκρύψομαι
καὶ τὰ σκότην καὶ τὴν λύσιν, θέω νόμῳ πρὸς
θεῶν, καὶ δότι γὰρ φησὶ τὰ ἄγια τοῖς ἁγίοις,
καὶ δὲ ῥίψῃτε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσ
θεν τοῦ χοίρου, ἵνα καὶ ἡ ἀπατάσῃ τοῖς πο
σίν αὐτῶν, τίς δὲ ὅστις ὁ ἀπατάσῃ ὁ καὶ
τίμινα ταῦτα ἡμεῖς καὶ σίμνα, καὶ τίς ὅστις ἀδ
λοῖς φησὶν, ὡς καὶ σίμνα ταῦτα, καὶ πάντων
ἡ ἐξ ὁδοῦ τιμιότητες καὶ τὸ σκότην παρὲς
αὐτοῖς ἡμεῖς, ὅσον τοῖς πόρνευσι γυναιξίν,
ἐν τοῖς ἑταίροις θιάφοις, καὶ ἡ γυνὴ καὶ δι
μυθεῖσιν οἱ πολλοὶ, καὶ ποτὶ τὸ οἰκίας
προδιδόσιν, ὅσα τὴν ἀκαίριον ἀχολίαν ταύ
την, καὶ μὴ τὰ ἀκελεύει ὅτι ἄνθρωποι, καὶ

ὑπόμνημα.

ἡμεῖς, καὶ ταῦτα ἐπὶ τὴν καὶ ταῦτα ψυχῇ
φυλάσσοντες, ἵνα αὐτὰ οὐδὲ μικρὸν ἀνέχον
ται πρὸς μὲν καὶ χρόνον. διὰ τοῦτο ἔδωκεν
τοῖς ἡμετέροις πρὸς τὸ ἐραῖον, ἀπὸ καὶ ἐκεί
νων ἡμεῖς ἡ πολλὰ, καὶ τοῖς καὶ γίνονται
τοῦτο ἡ πείρασον ὁ θεὸς, οὐ καὶ ἐκείνη, ἀλλὰ
καὶ πείρασον ψυχῇ τὴν καὶ πρὸς τὴν αὐ
τήν, διὰ ὅτι ἀποφύγει, καὶ ἡ καὶ ἐκείνη ἡμε
ραν, πρὸς τὴν καὶ ἐκείνη πρὸς τὴν καὶ ἐκείνη
καὶ τοῦ καὶ ἐκείνου καὶ μόνον ἀπὸ καὶ, ἀπὸ καὶ
ποιεῖν τὰ καὶ ἐκείνη, οὐ καὶ ἀπὸ καὶ ἀνέχον
ποῖν, ὅτι πρὸς ἐκείνη, ἀπὸ καὶ τὴν καὶ ἐκείνη
καὶ ἐκείνη ἀπὸ ἐκείνη, ὅτι καὶ τὸ καὶ ἐκείνη
των λόγων ἀπὸ καὶ ἀνέχον, ἀπὸ καὶ ἀπὸ καὶ
καὶ καὶ ἀπὸ καὶ πρὸς τὴν ἵνα αὐτὰ ἐκείνη
ἐκείνη, καὶ τοῖς βρὶ καὶ ἐκείνη σφόδρα, ἵνα καὶ
καὶ καὶ πρὸς ψυχῇ πρὸς ἐκείνη πρὸς ἐκείνη
των, ἄνθρωποι συγκαθήμενοι καὶ πρὸς ἐκείνη
ἐκείνη, ὅτι καὶ πρὸς ἐκείνη πρὸς ἐκείνη, καὶ ἐκείνη

πρὸς Ὑπαρχεῖον

ἐν οὐχ ἡμέτεθα παρεξέειν, ὅταν αὐτοῦ πῖ
φι τοιούτων ὁμοιομεν, καταφρονήσαντες
τῶν νεομενῶν, ἐτέρωσι βλέπομεν.
ἀλλ' ὁ μὲν γινυρακὸς, καὶ πολλὰ ἐπιτελεῖ
γινῶ, καὶ σπιδίωρ ἀειθερῶν, καὶ πόλων θέσεις,
καὶ ῥήματα καὶ τιμῆας καὶ ἀγοράς, μετὰ δ'
κεῖθεῖς ἡμεῖς ἀπαγγέλλει πάσις. αὐτοὶ δὲ,
οὐδ' ὅσον ἀπ' ἑλκυσιν τῆς ἐν τοῖς οὐρανοῖς πό-
λων ἴσμεν. ἢ γὰρ καὶ ἰσπεδιάσμεν ἰππε-
τιμῆν τὸ μῦθος, εἰ τὸ διάστημα ἔγνωμεν, οὐ
γὰρ ὁ βυθὸς ἡμῶν ἀφ' ἑκκην ἡ πόλις ἰκάνη,
ὅσον οὐρανὸν πῆς πλὴν γινῶ τὸ μέσον, ἀλλὰ
καὶ ποτὶ πόλιν, ἵαν ἀμεινωμεν. ὡς περ οὐκ
ἵαν σπεδιάσμεν, καὶ ἐν ἀκαρεῖ χροῶν ἐπὶ
τὰς πύλας αὐτῆς ἔξομεν. οὐ γὰρ μὴδ' τόπων,
ἀλλὰ γινῶν ῥόπων τὰ διαστήματα ταῦτα
ᾤεσται, οὐδ' ἐπὶ τῶν βίον προλημματα,
μετὰ ἀνιεύσεως οἰκίας, καὶ τὰ νῆα, καὶ τὰ ἀρ-
χὰ καὶ τὰ ποταμῶν, καὶ ἀρχοντας ἀειθερῶν

ὑπόμνημα.

διώσσει, οἷς ἐρατοῦσα τὸν ἑμπροσθεν χρό-
νον, καὶ ἀγωνοβίτην καὶ ἀθλοφύρου, καὶ στρατι-
χὸς τὰ μεδίστην διὰ φέρονται. τίς δ' ἄρχων
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γίνοντο, καὶ πρώτος ἡ δολ-
τιρος καὶ τείτος, καὶ πόσον ἕκαστος χρόνον, καὶ τὴν
κατορθώσας καὶ ἐργασάμενον, οὐδ' ἐν ὅσον
ἐφαντάσθη ποτὶ νόμον δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ ἀειθερῶν, οὐδ' ἐπὶ τῶν νεομενῶν, εἰς
κοῦσαι καὶ προσέχειν ἑπομηνίας. πῶς οὐκ εἰ
πῶς μοι προσδοκᾷς τὸν ἀσθῆναι ἑπομηνίας
των ἀεθῶν, μὴ δὲ τοῖς νεομενῶν προσέ-
χων, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ πρότερον, νῦν γοῦν τοῦτο
ποιῶμεν. καὶ γὰρ εἰς πόλιν μετεμμεν εἰσίναι ἐν
αὐτῷ θεοῖς ἰππερὶ καὶ χροῶν, καὶ χροῶν παντὸς
τιμωτῆρα. καταμάθεμεν οὐκ αὐτῆς τὰ θε-
μελῆα, τὰς πύλας τὰς ἀρ' ἀσφαίρας καὶ μαρ-
ταειτῶν συγκαμίνας, καὶ γὰρ ἔχομεν ἀείσομεν
λαραγωγὸν τὸν μαθητῶν. εἰς γὰρ τῆς αὐτοῦ
πύλης εἰσιμεν νῦν, καὶ δὲ ποτὶς ἡμεῖς τῆς

πρὸς οὐαγγελίου

σπουδῆς, ἀνὰ ἰδίαν τινὰ μὴ προσέχοντα,
ἀναβάντες τῆς πόλεως, καὶ γὰρ ὅτι βασιλικὴ
τάξις οἱ πόλεις καὶ περὶφανές, οὐχ ὥστερ' αὐ
παρ' ἡμῖν, αἱ ἀγορὰν καὶ βασιλεῖα διημερ
μείνῃ, ἀλλὰ πάντα βασιλεῖα τὰ ἐκεί. ἀναπα
τάσσωμεν τοίνυν τὰς πόλεις τῆς διακονίας,
ἀναπατάσσωμεν τὴν ἀκρόν, καὶ μετὰ φεί
κας πολλὰς μέλουντες ἐπιβάντες τῶν προθ
ρων, προσκυνησώμεν τὸν ἐν αὐτῇ βασιλέα,
καὶ ᾧ ὁσέως ἡ πρώτη προσβολή, καταπλή
ξαι σωαται τὸν θεατὴν, ἐκκλησούμενοι νυν
ἔσιν ἡμῖν αὐτῇ, ὅταν ἰδωμεν αὐτῇ. ἀ
ναπατάσσωμεν, τοῦτο γὰρ ὅτι ἡ τῶν (ἡμε
μῶν) ἡμῖν, τότε ὁφείμεθα πολλὴν εἰδω
τὴν ἀσφαλίαν, καὶ ᾧ τοῖς τοῦ πνεύματος
ὁδηγοῦμεν ὁφθαλμοῖς, πάντα σοι ἐπαρ
χέονται διδυνάμει οὐκ ὅπως οὗτος, πού μ
ὲ βασιλεὺς λαθῇται, καὶ τίνες αὐτῷ τ' εἰ
τωμάτων παρὶσχεσται, καὶ πού μ' ἄγγελοι,

ἐπομένῃμα.

πὺ δ' ἀρχάγγελοι, καὶ τοῖς τέτοις πόλεις
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τόπος ἀφ' ὧς εἶται, καὶ ποία ἡ
ἐκεί φέρουσα ὁδοί, καὶ τίνα ἐλαβὼν ἡμεῖς οἱ
πρῶτον πολιτευόμενοι ἐκεῖ, καὶ οἱ μετ' ἐκεῖ
ους, καὶ οἱ μετὰ τέτοις, καὶ ὅσα τ' ὁμιῶν ἐκεῖ
ων τὰ ματα, καὶ ὅσα τ' βολῆς, καὶ πόδε ἀξίω
μῶν ὁσφοραί. καὶ τοίνυν μετὰ θορύβου
καὶ ταραχῆς εἰσώμεν, ἀπὸ μετὰ σιγῆς μν
σιγῆς. ἡ γὰρ ἐπὶ θιάτρου πολλὰς σιγῆς γήνο
μεν, τότε τὰ τοῦ βασιλεῖος ἀναγινώσκουσιν
γραμμάτια, ποτὶ μᾶλλον ἐπὶ τῆς πόλεως
ταύτης, ἀπαντας εἰς καταστάθην, καὶ ὁρῶν
ταῖς ψυχῶν καὶ ταῖς ἀκοαῖς ἐσάναι. οὐ γὰρ ἐ
πιγίγειν τινος, ἀλλὰ τοῦ τῶν ἀγγέλων δι
σπότου τὰ γραμμάτια ἀναγινώσκουσα μέλ
ηαι ἀν' οὗτως ἐαυτοὺς ἐνυμνίσωμεν, καὶ αὐ
τῇ τοῦ πνεύματος ἡ χάρις ὁδηγήσει μετὰ
πολλῆς ἀκείβητος ἡμᾶς, καὶ πὲρ αὐτὸν ἡμεῖς
μετὰ τὸν θρόνον τῶν βασιλικῶν, καὶ πάντων

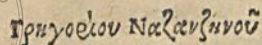
πρὸς Ὀυαγγελίου

ἐπιταξόμεθα τῷ ἀγαθῷ χάριτι καὶ φιλανθρωπίας
τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ. ὃς ἡ
δόξα καὶ τὸ ἁγίον πνεῦμα αἰῶνα
αἰῶνα. ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝ
Ζηνοῦ τῷ Θεολόγου πρὸς
Εὐαγγέλιον μονα-
χόν, πρὸς θεό-
τητ.

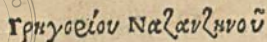

Φόβῳ σε θεοῦ μου καὶ ἡ
ἀνικλήτομαι τῆς νικη-
σιότητ. ὅπως τοιοῦτον
θεωρημάτων καὶ τιλικού
των ζητήσεων αἰτίος λαβίσταται, τοῦ ἀκριβ-
σι ἐρωτήσεων, εἰς ἀνάγκην ἡμᾶς τοῦ λό-
γον καὶ ἀγωνία ἀποδείξας πειρίσας, ὅπως
τίσας ἀναγκάας καὶ χρῆσιμους ἡμῶν ἔσας
γὰρ πᾶσα διηροτό λωιδὸν ἀνάγκη, κατό-
πιν τῶν ἐρωτήσεων ἡμᾶς ἵνα γὰρ ποιῶν
τὰς ἀποδείξεις καὶ νῦν τοῖνυν τὸ προσε-
βῆν ἐφάτημα παρὰ τῷ τοιοῦθι. καὶ περὶ τοῦ

[illegible]

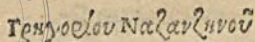
πρὸς θεότητα.

[illegible]

ମୃତ୍ୟୁ ଚିହ୍ନଟହୁ ।

προσκαρροῦνται· πάσις δι' ἐκινυθρίων δυνεὶ φῶ-
στος ἀφείκεται, οὕτι ἄρρεν, οὕτι θήλυ κατ'
οὐσίαν ὑπερῆρυσσα· καὶ λόγῳ δι' ὁμοίους ὁ-
πῶς αὐτῶς ἀποκινυθρίων, ἀρρενικὸν καὶ
ἔχει τὸν ὄνομα· πάσις δι' καὶ αὐτὸς ὡς φάμι, ὁ
ἀρρενὸς ἡκίους ἐκτός ἐστι σωματικῆς. εἰ δὲ
τὰ τῶν νοητῶν ἔχεται, ψυχὴ καὶ λόγῳ· ὡς
εἰς τὸν ἐκκίτην τὸν ὄνομα, τῶς ἄρτα πρῶ-
τῃ καὶ πᾶσι τῶν ἐπικειμένων νοητῶν νοη-
τὰ, ὡς εἰς τὸν ὄνομα τῶν ἐπικειμένων φέρεται.
μὴν, ἀλλ' ἵνα ὁνομασίαν χερσίν, εἴη τὸ ἀ-
νοητῶν εἰς ἐπινουσίαν καὶ ὄνομα τῶν νο-
ητῶν· τινες δι' ταῖς πρῶτας ὁμοιότητι καὶ
πᾶσι οὐσίαν παρμυρῶς συνδιαρρέουσιν δι-
ξέλουτον, ἀνάξια παντὸς πασι τῶν θῶν
ταῖς ἐκινυθρίων νοητοῖς ἀποδείξουσιν, εἰς τὴν
δι' ἀκινυθρίων καὶ τοὺς τῶς ἀλλοθῆτας ἐπινου-
σας, ὡς ἀκινυθρίους ἐστὶ καὶ μονοθῆτας, ἢ
θάτε καὶ ἀμυρῆς τοῦ ἀκινυθρίων οὐσίαν.

πᾶσι θεότητι.

τῶν ἑνθρονησάντων, ὡς ἔχει οὐκ ἔστι μεταβολὴ τοῦ καὶ
 ἐνθρονήσεως καὶ ψυχῆς διατάξεις ἐπινοήσας
 βλῶναι τινα καὶ τομῶν, οὕτως οὐ εἰς τοῦ ἀγίου
 ἐν πνεύματι, καὶ τοῦ σατιρῶτος καὶ τοῦ πα-
 τρός, ἐν μέσθ τομῶν ἡ διατάξεις ἐπινοήσας
 βλῶναι ποτε. διότι τῶν νοητῶν ὡς ἔφαμεν
 καὶ θέσαν, ἀλλὰ ἐκείνη, ὅτι οὐσις, καὶ ὅτι πρὸς
 πορὸν οὐχ ὁρῶν τε, ἀλλὰ ὁμοίους ἐν μέσθ ὡς
 κλονεῖ καὶ τῆς ἀκτινῶν διατάξεις ἐν ἑρῶν, οἷον
 εἰς ἀπείρους καὶ ἀσάμηνους ἀπείρους, καὶ ἀμέ-
 ρη, ἀλλ' ἡ μὲν ἀκτινὶς ἡνιπλοῦν ὡς ἑνὶ καὶ, τοῦ
 πατρὸς εἰς ἀπείρους, ὁρῶν τις ὁρθῶς ποτα-
 μὸν ἐν ἐκείνῃ ὡς παντὶ τῶν ἀκτινῶν, κατα-
 κλισμὸς ὡς πρὸς τινος φωτός καὶ ἐν ὁρῶν
 μὲν, καὶ παραγίγναι ἀθρόος τῶν διακρί-
 μων, οὕτως εἰ καὶ ὁρῶν τινος τοῦ πατρὸς
 ἀκτινῶν ἀπείρων καὶ ἐν ἑκείνῃ, ὅτι τῇ γῇ
 εἰς ἡσυχίας καὶ τὴν πνεύματι ἄγιον, ὡς πρὸς
 τὸ αὐτὸ τοῦ φωτός ἀκτινῶν ἀμείνων ἔχοντα

Γενγορείου Ναζανζηνού

κατὰ φύσιν τὴν πρὸ ἀνθρώπων ἑλπίαν, οὐκ ἔ
φωτὸς χαρίζονται, οὐκ ἀνθρώπων ἀποτίμη
νοντα, καὶ μέχρις ἡμῶν τὴν χάριν τοῦ φω
τὸς ἀποστέλλουσι. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ σω
τὴρ ὁ ἡμετέριος, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἡ δέ
δυνάμις τοῦ πατρὸς ἀκτίς, καὶ μέχρις ἡμῶν
διακονεῖται τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, καὶ ὡς πα
τρὶ συνήνεται, ὁρ ὁρῶν δι' ἡμῶν τινος ὑδρά
τῶν πηγῶν νεκταριῶδον ἀφθόνως προϊνμί
ναι ὑδωρ, συμφαίνετο βρῦμά τι παμπληθές, καὶ
ῥεῖθρον ἀκατάχρητον εἰς ποταμούς διὰ τῶν
ῥεῦματι τιμνωδῶν, μίαν δὲ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ
τῆς πηγῆς τὴν ῥοὴν δι' ἀρχῆς ἑκκλῆς. διῆ
ῥντος δὲ τῶν ποταμῶν ῥηματοειδῶν ζω
εἰδῆσι, βλαδίην δὲ ὅμως οὐδὲν εἰς τὴν οὐσίαν
ἀρκεῖ τῆς διαιρέσεως. καὶ μὴ δὲ τῶν ποτα
μῶν θεσφὲ τὸ ῥεῖθρον διηρηκται, τὴν δὲ τοῦ χυ
μοῦ ποιότητα μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐκκλῆ
ται. ἡ δὲ δὲ ἀποτιμηματίζουσα πόρρω πο

πρὸς θεότητος.

τῶν ποταμῶν ἕκαστος τῶν προσημειω
δουμένων, καὶ τῆς πηγῆς ἀφείδαντα μακρὰν, τὴν
ροὴν ἀρχὴν τῆς μικρῆς πρὸς τὸ διηνεκὲς τῆς
πηγῆς ὡς ὡς μόνον ἔχει. παραποικίως οὖν
καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν ἀπολυτῶν θεός, ὁ τῆς ἀ
ληθείας πύξινος, καὶ τοῦ σωτῆρος πατὴρ,
τὸ πρῶτον αὐτίον τῆς αὐτῆς, καὶ τὸ τῆς ἀθαν
είας φυτόν, καὶ ἀφείδαντα πηγῆς, ἀνέβντο τι
να τοῦ τοῦ ἡοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τὴν
σοκτὴν εἰς ἡμᾶς ἀποστέλλας χάριν, οὐτ' αὖ
τὸς τι πίπτονθ' εἰς τὴν οὐσίαν βλαθείς. οὐ
δὲ μέσσωρ ἡμεῖς τινα σὺ τὴν εἰς ἡμᾶς
καίμων ἀφείδαν, καὶ μέχρις ἡμῶν προσχόρη
σαν, καὶ τοῦ πατρὸς, οὐδὲν ἕκαστον ἀχώριστο
καθ' ἑαυτῶν ἀμείβειν ὡς ἑαυτὸν δι' ἀρχῆς
ἡ τῶν ὑπερβόλων φύσις. πλείονα μὲν οὖν ὧς τι
μιώταται δινατὸν ὡς ἑαυτὸν καὶ πληθον
τῶν ἀρρημύων, πρὸς ἀποδείξιν ἑαυτῆς
ἀναγκασιότης πατρὸς καὶ ἡοῦ καὶ ἁγίου

Γρηγορίου Ναζαρινού

πνύματι Θ' ερωτήσιως, ὅτι φέπορ ἔχρησθ
τῶν καταμανθάνειν διὰ, ἀλλ' ἵπτα διὰ σοί τε
καὶ τοῖς σοὶ παραπλησίοις ῥῶρ δ' ὀλίγων
τὰ πλεῖστα καταμανθάνειν, τούτου χά
ρις ἐνταῦθα τὴν περὶ τούτου εὔσαι
τοῦ θεωρηματι Θ' δίκαιον
ἐκθῆναι λόγον.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΕΛΟΣ

Ordo paginarum, quo euāgelium dei
patris nostri à Matthæo, Marco, Lu-
ca, & Ioanne conscriptum, cum actis
apostolorum continentur.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ
φ χ ψ ω. αα ββ γγ δδ εε ζζ ηη θθ ιι κκ λλ
μμ νν ξξ οο ππ ρρ.

Ordo epistolarum, reliquæ noui
testamenti partis.

ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟΠΡ
ΤΥΦΧΨΩ.
ΑΑΒΒΓΓΔΔ.

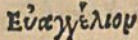
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤ' ΑΜΑ-
ΘΑΙΟΝ.

[illegible]

σι τὸν Ὀλομῶαν, ἐκ τῆς τοῦ οὐέιν. Ὀλομῶαν
 δέ, ἰγνῆνσι τὸν ῥοβοάμ. ῥοβοάμ ᾧ, ἰγνῆν
 σι τὸν ἀβιά. ἀβιά δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἄσολ.
 ἄσολ δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰωφάτ. ἰωφάτ
 δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰωράμ. ἰωράμ ᾧ, ἰγνῆνσι
 τὸν ὀσίαν. ὀσίαν δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰωάθαμ.
 ἰωάθαμ ᾧ, ἰγνῆνσι τὸν ἄχαλ. ἄχαλ δέ,
 ἰγνῆνσι τὸν ἰζεκιὰρ. ἰζεκιὰς δέ, ἰγνῆν
 σι τὸν μανασῆ. μανασῆς ᾧ, ἰγνῆνσι τὸν
 ἀμάρ. ἀμάρ δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰωσίαρ. ἰω
 σίας δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰεχονίαρ, καὶ τοῦ
 ἀσκληφούς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μυτικισίας βαβυ
 λῶν. μὲτὰ δέ, τῶν μυτικισίας βαβυλῶ
 νος, ἰεχονίας ἰγνῆνσι τὴν Ὀλομῶαν. Ὀλομῶαν
 δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰοροβοάδην. ἰοροβοάδην δέ,
 ἰγνῆνσι τὸν ἀβιούδ. ἀβιούδ δέ, ἰγνῆνσι
 τὸν ἰλιακίμ. ἰλιακίμ δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἄζαρ.
 ἄζαρ ᾧ, ἰγνῆνσι τὸν σαλφκ. Ὁ σαλφκ δέ, ἰγνῆν

νσι τὸν ἄχέρ. ἄχέρ δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰλι
 ούδ. ἰλιούδ δέ, ἰγνῆνσι τὸν ἰκαάαρ. ἰκα
 άαρ ᾧ, ἰγνῆνσι τὸν ματθάρ. ματθάρ δέ,
 ἰγνῆνσι τὸν ἰακάβ. ἰακάβ δέ, ἰγνῆνσι τὸν
 ἰωσφ, καὶ ἄνθρα μαείας, ὅς ἐστι ἰγνῆνσι ἰωσφ.
 ὁ πρῶτος ᾧ, χριστός. πᾶσαι οὖν αἱ γενεαί,
 ἀπὸ ἀβραάμ ἕως δαβὶδ, γενεαὶ ἀκατίσας
 ἑβν. καὶ ἀπὸ δαβὶδ ἕως τῆς μυτικισίας βαβυ
 λῶν, γενεαὶ ἀκατίσας ἑβν. καὶ ἀπὸ τῆς μυτικ
 ισίας βαβυλῶν ἕως τῆς χριστοῦ, γενεαὶ ἀκα
 τίσας. Τῷ ἰωσφ χριστὸς ἰγνῆνσι ὅτι
 ἔμ. μνησθεσθῆτε γὰρ τὸν μὲν αὐτοῦ μαείας
 ἰωσφ, πρὶν συνελθεῖν αὐτὸς, ἐν ἧτι ἐν
 ἰερὺ ἰησὺ ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ. ἰωσφ δέ, ὁ
 ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ἄνθρωπος, καὶ μή τι λῶν αὐτῆς
 πρὸς τὴν ματίσαι, ἰβυλὶθ γὰρ ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς. ταῦτα ᾧ αὐτῶν ἐνθυμῶντος, ἰδὼς ὅτι
 ἄλλος γενεὴ κατ' ὅρα ἰσχυρὴ αὐτῶ, λίγων.

$$E/\Lambda: 7$$

11

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς
 Ἰουδαίας, ἐν αἰτέρας ἡρώδου τῷ βασιλεῖ,
 ἰδὲ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν προσήλθοντες εἰς αὐτόν·

κατὰ Ματθαῖον.

ῥοσόνυμα, ληγόντες. τοῦ δὲ ^{καὶ} τοῦ τυχέως βα-
 σιλεύει τὸν δαδών. ἐξ ὁμοιᾶς γὰρ αὐτοῦ τὸς
 ἀστέρας ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ κληθὲν προσκυνοῦ-
 σαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ἡρώδης ὁ βασιλεὺς,
 ἐταράχθη, καὶ πᾶς ὁ ῥοσόνυμα μετ' αὐτῶ. καὶ
 συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμμα-
 τεῖς τῆς ἡλικιωθέντων παρ' αὐτῶ, πρὸς κρίσεις
 ἤγειρεν, οἳ δὲ εἶπον αὐτῶ, ἐν βιβλίῳ τῶν
 δαδῶν. ὅπως γὰρ γέγραπται [δὲ] τὸ πρόφητον. καὶ
 ἐν βιβλίῳ καὶ ἡ δαδῶν, δαδῶντος ἰαχέως ἐξ ἑν-
 τοῦ καὶ μυστηρίου τοῦ δαδῶν. ἐν σὺν γὰρ μοι ἐκτελέ-
 σεται καὶ ἡ γέννησις, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν
 μου τὸν Ἰσραὴλ. τότε ἡρώδης λάβρα λαλῶ-
 σας τοὺς μετέχοντες, κατέβησεν παρ' αὐτῶν τὸ
 κρίνον, καὶ φανερὸν ἀστέρας. καὶ πύμψας αὐ-
 τοὺς εἰς βιβλίῳ, ἐπὶ πρ. πορευθέντες, ἀκ-
 τῶς ἐκτελέσονται περὶ τὸν παῖδον, ἐπ' ᾧ ἂν ἦ
 οὗτος, ἀπαγγέλλατέ μοι, ὅπως λατρεῖ ἡ δαδῶν

Εὐαγγέλιον

προσκυνῶσά αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τὸ βασιλεῖ
αὐτοῦ, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδὼν ὁ ἄσκη, ὅτι ἔβλεπον
ἐν τῇ ἀναβολῇ, προῆλθεν αὐτοῖς ἕως ἰλθῶν, ἕως
πρὶν ἵππῶν οὗ ἔρ τοῦ παθίου. ἰδόντες δὲ τὸν
ἄσκη, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.
καὶ ἰλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἔθηκαν τὸ παθίον
μετὰ μαλακίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ποιούντες
προσκυνῶσιν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τὰς θύρας
σαυροῦ αὐτοῦ, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα,
ζεῦσόν, καὶ λίθον, καὶ σμύρναν. καὶ ἔχοντες
ματιοθίνης κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακαμψαί πρὸς
ἑρῶδην, διὰ τοῦτο ὅτι ἀνιχάρησαν εἰς τὴν
χαρὰν αὐτῶν. ἀναχρησάμενοι δὲ αὐτῶν, ἰ
δοὺ ἄγγελος κυρίου φάνηται κατ' ὄναρ
τοῦ ἄσκη, λέγων, ἐξέρχου, πρὸς λαβὴν τὸ παθίον
σου καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ φύγε εἰς ἄ
γυπον, καὶ ἰδοὺ ἐκεί, ὡς ἂν εἴπω σοι. μετὰ
καὶ ἑρῶδης [ἡ] ἔρ τοῦ παθίου, καὶ ἀπολίσσεται αὐ

κατὰ Ματθαῖον.

τὸ. ὁ δὲ ἐλθὼν παρὰ λαβὴν τὸ παθίον, καὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνιχάρησαν
εἰς ἀγύπον, καὶ ἔρ ἐκεῖ, ὡς τὸ τελευτῆς ἑρῶ
δου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ἀπὸ τοῦ κυρίου,
ὅτι τοῦ προφήτου, λέγοντος. ὁ ἀγύπτιος ἐκ
λεῖται τὸν ἵππον μου. τότε ἑρῶδης ἰδὼν ὅτι ἐν
ἐπαγγελίᾳ ἀπὸ τῶν μαθητῶν, ἐθυμώθη λίαν, καὶ
ἐπεσέλας, ἀνέστη πάντας τοὺς παῖδας τοῦ
ἐν βηθλέμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ, *ἐν βηθλέμ*
ἀπὸ δεικνύον, καὶ λατρεῖν αὐτὸν κατὰ τὸν χρόνον, *ἐν βηθλέμ*
ὅτι ἐκείθεν πρὸς τὸν μαθητῶν. τότε ἐπληρώ
θη τὸ ρηθὲν ἀπὸ ἑρῶδου τοῦ προφήτου, λέ
γοντος. φωνὴ ἐν ῥαμὰ ἡκούθη, θρήνος, καὶ
λαυθμός, καὶ ὁδυρμός πολλός. ἐρχομαι ἐκ
σου τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν παρὰ
ἐκείθεν, ὅτι οὐκ εἶσιν. τελευτῆται ὁ
τοῦ ἑρῶδου, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ
φάνηται τῷ ἄσκη ἐν ἀγύπῳ, λέγων, ἐξέρ

Εὐαγγέλιον

θὰς, πρὸ λαβὴ τὸ πωδίσιον, καὶ τὴν μυτί
ρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου ἐς γῆν Ἰσραὴλ. τὴν θ
ασι γὰρ οἱ (κτουύ) τὴν ψυχὴν τὸ πωδίσι
ον ἐκ γῆρας, πρὶ λαβὴ τὸ πωδίσιον καὶ τὴν μυ
τίαν αὐτοῦ, καὶ ἡλθον εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἀκού
ετε ὅτι ἀρχὴ λαοῦ βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰου
δαίας ἀντὶ ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἰερο
θεὸς ἐκ τῆς ἀπὸ λαβῆς. χερματισθεὶς ὁ λαὸς
παρ' ἀνιχώρων, εἰς τὰ μέρη τῆς γαλιλαίας,
καὶ ἰλιδῶν, κατὰ κισιν εἰς πόλιν λεγομένην
σαβαστίαν, ὅπου πικρῶς τὸ ῥέθιν εἶχε τὸ προσ
φωτῶν, ὅτι ναυαγῶν ἐλαθῆναι.

111

Εἰς τῶς ἡμέρας ἐκείνας, πρὸ γίνε
ται ἰωάννης ὁ βαπτιστής, ἐκρυσσω ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας, καὶ λέγων. μετανοεῖτε. ἡγγικα
ν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἐρανῶν, οὗτος γὰρ ἰδὼν
ὁ ῥηθὴς τὸ πῶς ἰσάου τοῦ προφήτου, λέγοντος.
φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἵτοιμασθε τὴν

κατὰ Ματθαῖον.

ὁ δὲ ἰωάννης, ἀνθ' αὐτῆς τοῖς τριβουν αὐ
τοῦ. αὐτὸς δ' ὁ ἰωάννης ἔχει τὸ ἔνδυμα αὐτ
οῦ τριχῶν λαμῶν, καὶ ζώνην διδματίνην
περὶ τὴν ὀσφυ αὐτοῦ. καὶ ὁ τροφὴ αὐτοῦ ἔ
στιν αἰκείδης, καὶ μέλι ἀγρίου. τότε ἀξιοπορεῖ
το πῶς αὐτὸ ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶς ὁ Ἰουδαίος,
καὶ πᾶς ὁ περὶ ἡρώδου τοῦ ἰεροδόνου, καὶ ἰδοὺ
ἐπὶ ζῶντος ἐν τῇ ἰεροδόνῃ καὶ αὐτῷ, ἀπομολο
γῶν τοὺς ἀμάρτίας αὐτῶν. ἰδὼν δ' ὁ πῶς
τῶν φαισαίων καὶ σαδδουκαίων ἐρχομένων
πρὸς ἐπὶ τὸ βασιλεῖμα αὐτοῦ, ἔπερ αὐτοῖς.
γενήματα ἐκ τῶν, τίς ἐπὶ δειξέτω ὑμῖν
φωτῶν ὅτι τῆς μετάνοιας ὀργῆς ποιῇ τὸ
οὐκ ἔρποντες ἀξίους τῆς μετάνοιας. καὶ μὴ
διδέσκειτε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν
τὸν ἄβραάμ. λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι διώσεται ὁ
θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἵσθαι τέκνα τοῦ
ἄβραάμ. ἡ δὲ καὶ ἡ ἀξίον πῶς τὴν ῥίαν

Εὐαγγέλιον

τῶν ἀλλήλων καίτοι, πᾶν οὐδὲν διείδρον μὴ
 ποιούν. καρπὸν καρπὸν, ἐκλόπηται, καὶ εἰς
 πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν βαπτίσω ὑμᾶς ἐν ὕ-
 δατι εἰς μετάνοιαν, ὃ ἡ ὀπίσω μου ἐρχόμε-
 νος, ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα-
 νός τὰ ὑποδήματα βαλεῖν. αὐτὸς ὑμᾶς
 βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πνεύματι. οὗ τὸ
 πνεῦμα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀνακαλεῖται τὴν
 ἀκούσαν αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς
 τὴν ἀποθήκην, τὸ ἅγιον καὶ ἀκατάκλιτον
 ἐν ἁσέβει. Τότε πρᾶγνεται ὁ ἰησοῦς ἀπὸ
 τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἱερουσαλὴμ περὶ τὸν ἰω-
 σάφην, τοῦ βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοῦ, ὃ ἡ ἰω-
 σάφην διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων. ἐγὼ χρεῖσ-
 τω ὑπο σοῦ βασιλεῦσαι, καὶ σὺ ἐρχε-
 σθαι με εἰς ἀποκλεισθῆς δι' ὁ ἰησοῦς, ἐπὶ πνεύματι αὐτοῦ.
 ἄφες ἄρτι. οὕτως γὰρ πρέπει οὕτως ἡμῖν, πνεύ-
 ματι πᾶσι δικαιοσύνην, τότε ἀφίενται

κατὰ Ματθαῖον.

πνέον. καὶ βασιλεῖς ὁ ἰησοῦς, ἀνέβη ἐνθάδε
 ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ ἰδού ἀνέστηκα αὐτῶ
 οἱ οὐρανοί, καὶ ἔδωκεν τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ κα-
 τακύνον ὡς ἀπὸ πνεύματος, καὶ ἐρχόμενον ἐπ'
 αὐτόν. καὶ ἰδού φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέ-
 γοντος. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν
 ᾧ ἐδόκνηκα. Τότε ὁ ἰησοῦς ἀνέβη εἰς
 τὴν ἑρμῶν ἀπὸ τοῦ πνεύματος, περὶ αὐ-
 τοῦ ἀπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ νῦν αὖτε ἡμέρας
 τι σαράκοντα καὶ νύκτας τι σαράκοντα, ὡς
 ἔργον ἐπένασεν. καὶ προσελθὼν αὐτῶ ὁ πᾶς
 ὄψων, ἐπὶ μ. εἰς ἡδὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, ἐπὶ ἵνα αἱ
 λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένην. ὁ δὲ ἀποκλεισθῆς ἐκ
 πᾶν. γὰρ ἀπὸ πᾶν, οὐκ ἐπὶ ἄρτοι μόνον ἵσταται
 ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἵκονται
 ὁμῖνον διὰ σῶματος θεοῦ. τότε πρὸς αὐτὸν
 ἐν αὐτῶν ὁ διαβολὸς εἰς τὴν ἀρχὴν πάλιν,
 καὶ ἵσταται αὐτόν ἐπὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἰησοῦ.

IIII.

Aeu: 8.

p. 11. 10. 11.

ρσλ: 91

Διυ: 6

Διυ: 6

Εὐαγγέλιον

καὶ λέγει αὐτῷ. εἰ ἦς τοῦ θεοῦ, βασιλεὺς
 αὐτὸν λαοῦ. γὰρ πάντα ἔχεις, ὅτι τοῖς ἀγγέ-
 λοις αὐτοῦ ἐνταλάττει περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρὶ
 ἀρουσίῃ σου, μήποτε προσκόψῃς πῶς λίθον ἢ
 πόδα σου. ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. πάλιν γὰρ
 γραφαί, οὐκ ἐκπλήρεις λόγου ἡ θείου σου.
 πάντες παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος ὡς
 ὅρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δέκνυσιν αὐτῷ πᾶν
 ὅτι τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν
 αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ. ταῦτά σοι πᾶσα
 τα δώσω, εἰὰν προσκυνήσῃς μοι. τότε
 λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ὑπάγε, σάταν. γὰρ
 γραφαί ἔχεις, ἀλλ' οὐκ ἐκπλήρεις λόγου ἡ
 θείου σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. τότε ἠφί-
 σιν αὐτὸν ὁ διάβολος. καὶ ἰδὼς ἄγγελοι προσ-
 κύνουσιν καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ. Αὐτοῦ ἔτι
 ἰησοῦς, ὅτι ἰωάννης πρὸς δόξαν, ἀνελθόντος
 εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ κατὰ τὴν τὴν

κατὰ ματθαίου.

13

Εφ: 9.

18

ἱερὸς, ἐλθὼν κατὰ τὴν ἑσπέραν εἰς λαβηναίμ τὴν
 πρὸ βαθαλασσίαν, ἐν ᾧ οἱ οἰοῖτο ἱερὸν τῆς
 θανάτου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥήθην εἰς ᾧ εἶπεν τῷ
 προφῆτῳ, λέγοντι. γὰρ ἱερὸν τῆς
 θανάτου, ὅθεν θαλάσσης, πέραν ἢ ἱερὸν
 γαλιλαίας τῶν ἱερῶν, ὁ παῖς ὁ καθήμενος ἐν
 σκοτεινῇ, εἰς φῶς μέγα, καὶ τοῖς λαθιμένοις
 ἐν χάριτι καὶ σκίᾳ θανάτου, φῶς ἀνέστη αὐ-
 τοῖς. ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ
 λέγειν. μετανοεῖτε, ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία
 τοῦ θανάτου. Πειρατῶν ἢ ὁ ἰησοῦς πρὸς τὴν
 θαλάσσαν τὴν γαλιλαίας εἰσὼν δύο ἄλλα
 φῶς, σίμων καὶ τὸν καλεσμένον πέτρον, καὶ
 ἀνδρέαν ἢ ἀδελφὸν αὐτοῦ, βαλόντας ἅμα
 πλοῖον εἰς τὴν θαλάσσαν. ἔσθον ἔτι ἄλλοι
 ἦσαν. καὶ λέγει αὐτοῖς. δεῦτε ἐπίσω μου, καὶ
 ποίησω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἄρ-
 ντες ὑμῖν τὰ δίκτυα, ἐκπορεύθησαν αὐτῷ. καὶ

προβάς ἐκεῖθεν, εἰδὼν ἄκουε διὰ ἀδελφοῦ
 θεοκωδору τὸν τοῦ ζιβεδαίου, καὶ ἰωάννου
 τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν ᾧ ποιοῦ μετὰ ζιβε-
 δαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὸν
φίκτηνα αὐτῶν, καὶ ἰσχύουσιν αὐτούς. οἱ δὲ
 ἑνθίως ἀφύπνεις τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐ-
 τῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περιῆλθον ὅλην
 τὴν γαλιλαίαν οἱ ἰσχυοί, διδάσκοντες ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς αὐτῇ. καὶ κηρύσσον τὸ εὐαγγέλιον
 καὶ ἐκστειλάς, καὶ θεραπεύον πάσαν νόσον καὶ
 πᾶσαν μαλακίαν ἐν ᾧ ἔατο. καὶ ἀπὸ τούτων ἡ
 ἀκοὴ αὐτοῦ ἐς ὅλην τὴν σελάν. καὶ προσήλ-
 θον αὐτῷ πάντας τὰς λαοὺς ἔχοντας ποικί-
 λους νόσους καὶ βασάνους συνεχμένους, καὶ δαι-
 μονισζομένους, καὶ σκληροκαρμένους, καὶ πρᾶσι-
 τικούς, καὶ ἰσχυράπονοι αὐτούς, καὶ ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ ὅλην ποιοῦ, ὅτι τὸ γαλιλαῖα
 καὶ δικαπολίτις, καὶ ἱεροσολύμων, καὶ ἰσδαύα

καὶ πέραν τῆς ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τὰς ὄχλους, V.
 ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσήλ-
 θον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνοίξας τὸ βί-
 βλον αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων, μακάρι-
 οἱ οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτὸν δεῖν ἡ βα-
 σιλεία τῶν θρανῶν. μακάριοι οἱ πνέοντες, ὅτι
 αὐτοὶ παρακληθήσονται. μακάριοι οἱ πραῖς,
 ὅτι αὐτοὶ ληκρονομήσουσι τὴν γῆν. μακάριοι
 οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
 ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. μακάριοι οἱ ἐκλήμο-
 νες, ὅτι αὐτοὶ ἐληκθήσονται. μακάριοι οἱ
 καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸ θεοῦ ὄψον-
 ται. μακάριοι οἱ ἠρνηποιοί, ὅτι αὐτοὶ ἡοι τοῦ
 ληκθήσονται. μακάριοι οἱ διδωμένοι ἐν τῇ
 καρδίᾳ δικαιοσύνης, ὅτι αὐτὸν δεῖν ἡ βασίλειά τῶν
 θρανῶν. μακάριοι ἱσχυοί, ὅτι αὐτοὶ ὄνει δίδωσιν
 ὑμᾶς, καὶ δώσωσι, καὶ ἔπωσι πᾶν πονηρὸν
 ἐν μακάριᾳ ὑμῶν ψυλόμενοι ἐν κερμένῳ.

[illegible][illegible]

καὶ ἐκείνη μνησθεῖς, ὅτι ἡ ἀδικία σου ἔχει τὴν
κατὰ σοῦ, ἀφ' ἧς ἐκείνη τὸ δάκρυον σὺ ἐμπροσθεν
τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγει πρὸς τὸν θεόν
λάληθι τῷ ἀδικῶσι σου, καὶ τὸν ἐλθόντα πρὸς
φίγει τὸ δάκρυον σου. ἰδοὶ ἡκούσων ἡ ἀντιδικία
σου ταχύν, ἕως ὅτου εἴπῃ τὸ δῶλόν σου αὐτοῦ,
μήποτε εἰς πρᾶξιμόν σου ἀντιδικῶς ὧς λευκῇ,
καὶ ὡς λευκῇ σε πρᾶξιμόν σου ὑπέρβηται, καὶ εἰς
ἐνκαλίμην βληθήσῃ. ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ
ἐλθὼν ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδώσῃ τὸν ἴσον
τομῇ σου ἐν τῷ. ἡκούσας ὅτι ἐρρήθην τοῖς ἀρ-
χάτοις, σὺ μοιχάσας. ἐγὼ δὲ ἡγνώμην, ὅτι
πᾶς ὁ βλήπων γυνώσκει πᾶς τὸ ἐπιθυμῶσιν
αὐτοῦ, ἥδη μοιχοσύνην αὐτῷ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ, εἰ δὲ ὁ θεδικαίός σου ὁ δεξιὸς σκευ-
δοῦναι σε, ἔξειλὼν αὐτόν, καὶ βάναυσόν σου.
σὺ μὴ φέροις γὰρ σοι, ἵνα ἀποκταῖς ἐν τῇ με-
σότητι σου, καὶ μὴ ὀνομαστῇ σὺ ἐν τῇ πόλει σου

19

ἔβλεπον· καὶ ἡ ἐλπίς σου χάρις σκανδαλίσαι
 σε σὲ, ἔκπορον αὐτὴν, καὶ βάσαι ἀπὸ σοῦ.
 συμφύρει ἄρ σοι, ἵνα ἀποθῶμαι ἐν τῶν μου
 λῶν σου, καὶ μὴ ὄλοντο τὰ σῶμά σου ἐν τῇ ἡσ
 ἔβλεπον, ἔρρεινθῃ, ὅς ἄν ἀπὸ πύθης τῆς γῆς
 οὐκά αὐτὸ, δίσω αὐτὴ ἀποστασίον, ἐγὼ δὲ
 ἠλθὼν ἐμὴν, ὅτι ὅς ἄν ἀποθῶμαι τῶν γυναικῶν
 αὐτοῦ, πρὶν κτεῖν λόγον πορεύεαι, ποιῇ αὐτὸς
 τῶν μοιχῶν· καὶ ὅς ἂν ἀποθῶμαι ἐν τῶν μου
 γυναικῶν, μοιχεύω. πᾶσι μὴ ἀκούσασθαι, ὅτι ἐρ
 ρεῖν τοῖς ἀρχαίοις, οὐκ ἐπιπορεύεαι, ἀποσ
 τίλως δὲ τῶν λυγρῶν τοῦ ἐθνους σου, ἐγὼ δὲ ἡ
 γυνὴ ἐμὴν, μὴ ὀμῶσαι ὅπως, μήτις ἐν τῶν οὐκ
 ἐνῶ, ὅτι θρόνῳ σου δὲ θεοῦ, μήτις ἐν τῇ γῆ, ὅ
 τι ὑποπόδιόν σου τῶν ποδῶν αὐτοῦ, μήτις
 πῆς ἐκροσθῆναι, ὅτι πόλις δὲ τοῦ μετὰ ἄνθρω
 πον βασιλείας, μήτις ἐν τῇ λυγρῇ σου ὁμῶσαι, ὅτι
 οὐ δυνάσθαι μίαν τῇ γῆς ποικίλῃ ἢ μετὰ ἄνθρω

ἀπ' ἑαυτοῦ τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ποιοῦν
τὸ ἐλεημοσύνην, μὴ γινώσκω ἢ ἀειτεράσῃ
τί ποιεῖ ἡ δικησιμότης σου, ὅπως ἢ σὺ ἡ ἐλεημοσύνη
σου ἐν τῷ ἑρπυλῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλεπών
ἐν τῷ ἑρπυλῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ. καὶ ὅτ' ἄν προσέχη, οὐκ ἔσται
πρὸς οἱ ἀποκρίταί, ὅτι φησὶν ἐν τοῖς συ-
ναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς γυναικαῖς τῶν πτωχῶν
ὡς ἴσως προσέχουσι, ὅπως ἄν φανῇ
τοῖς ἀνθρώποις. ἀλλὰ λίαν ὑμῖν, ὅτι ἀπ' ἑ-
αυτοῦ τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ, ὅτ' ἄν προσέ-
χη, ἡσυχάζεις τὸ ταμιεύειν σου, καὶ ἡ δικησιμότης
τοῦ πατρὸς σου, πρὸς οὓς καὶ ὁ πατήρ σου ἐν τῷ
ἑρπυλῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλεπών ἐν τῷ ἑρ-
πυλῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. προσοχέ-
ται οὖν καὶ μὴ βασιλολογεῖσθαι, ὥσπερ οἱ ἑθνικοὶ
δοκῶσι γινώσκοντες, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσὶν
κονομαίοντες, καὶ ὅν οὐ μοιδοῦνται αὐτοῖς, οἱ τῶν

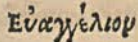
τῶν πατέρων ὑμῶν, ὧν χεῖρα ἔχεται, πᾶς ἡ
μάς αὐτοῖς αὐτόν. οὕτως οὖν προσέχου
ὑμεῖς. Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄγε
αὐτίκω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Ἐννιθώτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ὑμῶν τὸν ἑπιούσιον
δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφεσις ἡμῖν τὰ ὀφεί-
ληματά ὑμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφελάμεθα τοῖς ὀφεί-
ληταις ὑμῶν. καὶ μὴ ἐσθλὴν ἡμῶν εἰς πᾶ-
ρασμόν, ἀλλὰ ἵνα ἡμεῖς ἄνθρωποι ᾖμεν. ὅτι
σοὺ δοῖν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ
δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. Ἐὰν γὰρ ἀφῇτε
τοῖς ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀπὸ ματαῖς αὐτῶν, ἄ-
φεσις καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐὰν
δὲ καὶ ἀφῇτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀπὸ μα-
ταῖς αὐτῶν, ὅτε ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφελάται τὰ πρὸς
ἀπὸ ματαῖς ὑμῶν. ὅτ' ἄν γινώσκοντες, καὶ γὰρ
καὶ ὡσπερ οἱ ἀποκριταὶ συνθρονοῖ. ἀφῃ

νίσει γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῇ
 τοῖς ἀνθρώποις νεκρῶντες. ἀλλὰ λέγει ὁ
 κύριος, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ
 νεκρῶν, ἀλλ' αἰσὶ σου τὴν ἐλεῆσθαι, καὶ
 πρόσωπόν σου νίσει, ὅπως μὴ φανῇ τοῖς ἀν-
 θρώποις νεκρῶν, ἀλλὰ ὡς πατήρ σου, ὡς ἐγὼ
 ὡς ἐλεῆσθαι, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλεπόντων ἐν
 ἐλεῆσθαι, ἀποδόσκει σοι ἐν ὡς φανῇ. Μὴ
 θεσπεύεις τὴν ὑμῖν θεσπευομένην ἐν τῇ γῆ, ὅ-
 που σὺ καὶ βρῆσθαι ἀφανί(σ)αι, ὡς ἐλεῆσθαι
 διορῶσαι καὶ ἐλεῆσθαι σου. θεσπεύεις τὴν
 ὑμῖν θεσπευομένην ὅπου, ὅπου ἐν τῇ γῇ, καὶ
 βρῆσθαι ἀφανί(σ)αι, καὶ ὅπου ἐλεῆσθαι σου
 εὐσσαι, σὺ δὲ ἐλεῆσθαι σου, ὅπου γὰρ ὁ θε-
 σπεύεις ὑμᾶς, καὶ ἐλεῆσθαι καὶ ἐλεῆσθαι ὑμῶν,
 ὁ λόγος τὸ σῶμα τὸ σῶμα ὁ σῶμα τὸ σῶμα
 ὁ σῶμα τὸ σῶμα τὸ σῶμα τὸ σῶμα τὸ σῶμα
 ὁ σῶμα τὸ σῶμα τὸ σῶμα τὸ σῶμα τὸ σῶμα

25

ῥοδὶς, ὅπου τὸ σῶμά σου σκαπανὸν ἔχει. ἃ ὅρ
 τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος δὲ, τὸ σκότος ποῦ ὄνει
 οὔλης διατάται διὰ τοὺς λυγροὺς δουλοῦναι. ἃ
 ὅρ τὸ νύνα μισοῖς, τὸ νύτερον ἀγαπᾷς. ἃ
 ἔνός ἀνέστηται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφοροῦν
 θα. ἃ διακόδι θεῶ δουλοῦναι καὶ μαμαμωῶν.
 ὅρ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ κενεῖν αὐτὴ τῇ ψυχῇ
 ὑμῶν τί φέρηται, καὶ τί κέρηται, μὴ ὅτι σῶμα
 τὸ ὑμῶν τὸ ἐν δούλοισι. ἃ καὶ ἡ ψυχὴ πλεόνει
 τὸ προσέχεις τὸ σῶμα τὸ ἐν δούλοισι; ἐμὴ λήψα
 τε ἃς τὰς περὶ τῶν ἑαυτῶν, ὅτι ἐσπεύροισιν, ἃ
 αὐτοὶ θέλουσιν, ἐπὶ σωσάσθαι, ἃς ἀποδοῦναι, καὶ
 ὁ πατὴρ ὑμῶν ἐράνηται τὰ ἐπὶ αὐτά. ἃ ὑμῖς
 μάταιον διαφέρτε ἐκ τῆς αὐτοῦ αἰσῆς; ἃ ὑμῶν με
 εὐμνοῦν ἀμύνηται προσδοκᾷ ἐπὶ τῷ ἡλικίᾳ
 αὐτῶν πᾶν ἐν ἐνός καὶ περὶ ἐν δούλοισι; τὸ μαρτυ
 ρεῖται; καὶ αὐτοὶ αὐτῶν τὰ ἑαυτῶν, πῶς αὐ
 τῶν ἐν ὑποτί, ἐπὶ ἐν ὅτ, λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ

VII.

37

μὴ δοκῶν κατανοεῖν τὸ πῶς ἐρεῖς ὡς ἀδελ-
 φῷ σοι, ἄφρων ἐκβαλὼν τὸν ἄφρονος ἀπὸ τῆς οὐδοῦ
 μου σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ οὐρανῷ
 σου· ὑπεκρινά, ἐκβάλεν πρὸς τὸν πᾶν δοκῶν
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σου, καὶ τότε ἐξέλθῃ ψὺς κα-
 θαρὰ τὸν ἄφρονος ἐκ τῆς οὐδοῦ σου· καὶ ἀλεγοῦ
 σου, μὴ δῶτες τὸ ἄγιον τοῖς λυσίοι, μὴ τὸ βάπτισ-
 μα τοῖς μαρμαίταις ὑμῶν, ἵνα πορευθῶντες ἡχο-
 ῶν, μὴ ποτε καταπαλίσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
 ποταμῶν αὐτῶν, καὶ σφραγίστῃς ἐξήσωσιν ὑμᾶς.
 αἰετὲς, καὶ δλοθῇσται ὑμῖν, ἵνα ἵπται, καὶ ἵνα
 ῥέσται, λυφύται, καὶ ἀνοίγῃσται ὑμῖν, πᾶς
 ὅς οὐ αὐτῶν λαμβάνει, καὶ οὐ ἵπται ἐν εὐερίᾳ,
 καὶ ὡς λυφύονται ἀνοίγῃσται. καὶ τίς ὅστις ὅς
 ὑμῶν ἄνθρωπος, ὅς ἐστιν αἰτήσις οὐ τοῦ αὐτοῦ
 ἄρτον, καὶ ἵδωρ ἐπιδῶσιν αὐτῶν καὶ ἵδωρ
 αἰτήσις, καὶ ὅς ἐστιν ἐπιδῶσιν αὐτῶν καὶ
 ὅς ὑμᾶς πονηροὺς ὄντας, οἵ οὐδὲν ἐλπίσιν αὐ-

Εὐαγγέλιον

ραβὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, ὥσθ' ὅτε
 ἔσθ' ὁ πατήρ ὑμῶν, ὅτι οἱ τοῖς οὐρανοῖς, λέγει
 ἀγαθὰ τοῖς αὐτοῖς· πάντα οὐδ' ἐστὶ
 ἄν θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
 ἢ ὅτι ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς. οὗτος γὰρ ἐστὶ
 ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. εἰσέλθετε εἰς τὴν
 εὐὴν τῆς πόλεως, ὅτι πλατὴς ἡ πόλις, καὶ ἐνέχυρος
 ὁ ὅσος ἡ ἀπάρετος· εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ
 ποσοὶ εἰσιν οἱ εἰσέρχόμενοι εἰς αὐτὴν, ὅτι ἐν
 τῇ πόλει, καὶ τῇ πόλει μένει ὁ ὅσος ἡ ἀπάρετος
 εἰς τὴν σωτηρίαν, καὶ ὅλοι οἱ εἰσιν οἱ ἐν εἰσπορευομένοις
 αὐτῇ. προσέλθετε διὰ τῶν ψαλμοπροφητιῶν
 τῶν, οἱ τινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι
 σι προβάτων, ἵσωθον δὲ εἰσι λύκοι ἀρπαγνῆς·
 ἀπὸ τῆς πρῆμης αὐτῶν ἐπιγνώσονται αὐτοὺς. καὶ
 τὸν σὺν ἑαυτοῖς ἀπὸ ἀκαθάρτων σατυρήσας· καὶ
 τοῖς οὐρανοῖς· ὅτι ὁ πατήρ λέγει· ἀγαθὰ
 ἡμῶν· ὅτι οἱ ἀγαθοὶ ποιῶντες· καὶ ὁ πατήρ

κατὰ Ματθαῖον.

καρποὺς ποιῶντες· οὐ δύναται δεῖν
 ἄλλος ἀγαθὸν καρπὸς ποιῆσαι, οὐδὲ
 δεῖν ἄλλος καρπὸς ποιῆσαι, πᾶν
 δεῖν ἄλλος καρπὸν κατὰ τὸν κατὰ
 τὴν, καὶ εἰς τὴν βάσιν, ἀπὸ τῆς πρῆμης
 αὐτῶν ἐπιγνώσονται αὐτοὺς. οὐ πᾶς ὁ λέγων
 μοι κύριε κύριε, εἰσέλθεται εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὰ θέλημα τοῦ πατρὸς
 μου τὸ ἐν οὐρανοῖς. ποσοὶ ἔρδοι μοι ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. λέγει κύριος οὐδ' ὅτι
 ματὶ προσηγνῆς· καὶ ὅτι ὁ πατήρ οὐδ' ὅτι
 μόνια θηλάσας καὶ ὅτι ὁ πατήρ οὐδ' ὅτι
 μὴ ποσοὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ· καὶ τότε ὁ μολογῶν
 αὐτοῖς, ὅτι ὁ δὲ ποῖς ἐκ τῶν ὑμῶν, ἀποχωρεῖ
 τὸ ἀπ' ἐμοῦ, οἱ ἐργασίοντες τὴν ἀνομίαν·
 πᾶς οὐδ' ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τοῦ
 πατρὸς, καὶ ποιῇ αὐτοὺς, ὁμοιωσάμενος αὐτῷ
 τῷ πατρί, ὅστις ὁμοιωσάμενος τὴν οἰκίαν αὐτοῦ

VIII:

38

[illegible]

δούλω μου, ποίησον τῷ τοῦ καὶ ποιεῖ. ἀκούσας
οἱ ἰησοῦς, ἰθαύμασι, καὶ ἔπι τοῖς ἀκούουσιν
σιν. ἀμὲν λίγω ὑμῖν, οὐδέ τις ἐν Ἰσραὴλ τοῦ
σαύτην κρίσειν ὑμῖν, λίγω ὅτι ὑμῖν, ὅτι πολλοί
αὐτοὶ ἀναβάντες καὶ λυσμῶν ἤρξαντο καὶ ἀναι
κλιθῆναι μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς
βασιλείας ἐκκληθῆναι εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξ
ἄνθρωπον, καὶ ἔτσι οἱ λαοὶ οὗτοι καὶ οἱ βρυγμοὶ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔπειτα οἱ ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρ
χου. ὑπάγει, καὶ ὡς ἐπίστεινται γρηθῆται σοί.
καὶ ἰσθῆναι οὕτως αὐτῶν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ
ἰσθῆναι οἱ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν, καὶ
τὴν πρὸς τὴν αὐτὴν Βεθλὴμ καὶ τὴν πρὸς
ῥισου. καὶ ἡ ψαλμὸς τοῦ λαοῦ αὐτῶν, καὶ ἀφῆ
κεν αὐτῶν οὐρανὸν. καὶ ἡ γὰρ ἐκείνη, καὶ διηκέ
νη αὐτοῖς. Οὐσίας δὲ γενόμενης, προσέειπεν
παρὰ αὐτῶν δαίμονι φοβούμενος πολλῶν, καὶ ἡ γὰρ

καὶ τὰ πνεύματα ἁγία, καὶ πάντας τοὺς
ἁγίους ἔχοντας ἰθαύμασι, ὅπως πληρωθῇ
τὸ ῥῆθις ἐν Ἰσραὴλ τοῦ προφήτου, λέγοντος.
αὐτὸς τὰς ἀδελφάς ἡμῶν ἰσθῆναι, καὶ τὰς
νόστους ἰθαύμασι. Ἰσθῆναι οἱ ἰησοῦς πολλοὺς
ἐκλόντες περὶ αὐτῶν, ἐκείνους ἀπὸ τῆς ἐξ
τῶν πατέρων. καὶ προσέειπεν εἰς τὴν γαλιλαίαν
εἰς τὴν αὐτὴν. διδασκαλε, ἀκούουσιν ὅτι ὅπου
ἔσται ἀπὸ τῆς γαλιλαίας καὶ τῆς αὐτῶν ἰησοῦς. αἱ ἀδελ
φαὶ καὶ οἱ ἀκούοντες ἔχουσιν, καὶ τὰς πνεύμας τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ σκευὴν ὁμοίας, ὁ δὲ ἦν τοῦ ἀνθρώ
που, οὐκ ἔχει πῶς τὴν λαοὶν καὶ τὴν
ρος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτῶν ἔπειτα αὐτῶν. λέγει
ἐπί τῶν μοι πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐκείνης καὶ θάψαι
τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔπειτα αὐτῶν. ἀκού
σθαι μοι, καὶ ἀφῆκε τοὺς νεκροὺς θάψαι τὴν
καὶ τὴν νεκρῶν. καὶ ἐμβόλῃ αὐτῶν εἰς τὸ
πῶς, ἐκκεκλήθη αὐτῶν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν.

Εὐαγγέλιον

ἡ ἰδὼς σφοδρὸς μίλει· ἰσχυρὸς ἦν τῇ θαλάσσῃ
 ὥστε τὸ πλοῖον λαλῆναι αὐτὸ τῶν λαμνῶν
 τῶν. αὐτὸς δὲ ἰκάνθησεν, καὶ προσελθόντες
 οἱ μαθηταί, ἤγαγον αὐτὸν, λέγοντες. λέγε,
 σῶθ' ἡμᾶς, ἀποκύνεθα, καὶ ἢ ἐν αὐτοῖς.
 τί δειποῖς ἐν ὁλοκάπῳ; τότε ἰσχυρὰς, ἐπέ-
 μιση τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἰσχυ-
 ρο γαλῆν' ἐμεινεν, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμα-
 ζον, λέγοντες. ποταπὸς ὁ ποιῶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ
 ἄνέμοι, καὶ ἡ θαλάσσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
 καὶ ἰκάνοντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν, εἰς χόρσιν·
 γρηγορῶν, ἐκνήτηκεν αὐτῷ δύο δαίμονες
 ζόμβιοι, ἐκ τῶν μνηστῶν ἐβλήθησαν, χαλᾶς
 ποῖσαν, ὥστε μὴ ἰσχυρὴν τινὰ περιελθεῖν ἐν
 τῇ ἐκείνῃ. καὶ ἰδὼν ἐκράξατο, λέγοντι-
 τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰησοῦ ἢ τοῦ θείου; κλῆσις
 τοῦ λαοῦ βασιλεῖα ἡμᾶς; ἢ ἢ μακρο-
 ῦ ἀπ' αὐτῶν ἀγγέλου χοίρων ποταπῶν βοσκομένης

Κατὰ Ματθαῖον.

νη, οἱ δὲ δαίμονες περιέκλονον αὐτὸν, λέγον-
 τες. εἰ κενάκης ἡμᾶς, ἐπιτήρην ἡμῖν ἀπὸ
 τῶν εἰς τὴν ἀγγέλιον τῶν χοίρων, καὶ ἔπι-
 αὐτοῖς ὑπάγει. οἱ δὲ ἐβλήθησαν, ἀπέκλονον
 τὴν ἀγγέλιον τῶν χοίρων, καὶ ἰδὼν ὄρμισεν
 πᾶσα ἡ ἀγγέλιον τῶν χοίρων κατὰ τὴν ἑρμηνείαν
 εἰς τὴν θαλάσσαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἑσπέρ-
 σιν, οἱ δὲ βόσκοντες, ἔφηνον, καὶ ἀπεκλόντες
 εἰς τὴν πόλιν, ἀπὸ γαλαρῶν πάντα, καὶ τὰ
 δαίμονες ἔμειναν, καὶ ἰδὼν πᾶσι τὸν πόδα ἐβ-
 λθησαν εἰς οὐρανὸν ἵνα ἴδωσιν, καὶ ἰδόντες
 αὐτὸν, περιέκλονον, ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν
 οὐρανῶν αὐτῶν. Καὶ ἰμῶντες εἰς τὸ πλοῖον εἰς
 πέραν, καὶ ἔκλονον εἰς τὴν ἰσχυρὴν πόλιν.
 καὶ ἰδὼν προσέφησαν αὐτῷ παρακλητικῶς,
 ἐπὶ λαλῆναι βελήμενον, καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς
 τὴν πίστιν αὐτῶν, ἔπεισεν παρακλητικῶς. ὅτε
 οὐ τίκτον, ἀφαιρῶνται σοὶ αἱ ἀμαρτίαι σου. καὶ

Εὐαγγέλιον

ἰδοὺ τινὲς ὀφθαλμοῦν ἔμπον ἐν αὐτοῖς.
 οὗτος βλασφημῶν καὶ ἰδοὺ ὁ ἱησοῦς τὰς ἐν-
 θυμικαὶς αὐτῶν, ἔπειτα· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμῶ-
 σθε ποικίλὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί γὰρ
 ὁππότε ἐνκολλήτερον, ἔπειτα, ἀφικνῶνται σοὶ αἱ
 ἀμνηστία, ἢ ἐπεὶ, ἔγραψα καὶ περιπατεῖς ἵνα
 εἴ ἡ δόξα, οὗτοι θύουσι αὐτὸν· καὶ ὁ ἰὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιστάται ἀμνηστίας. τότε λέγει
 τῷ ὑπαρχόντι· ἔγρηθε, ἄκουσον τὴν ὁμιλίαν
 μου, καὶ ὑπάκου· ἅς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἔγρηθε,
 ἀπὸ τῶν ἁγίων αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκία μου,
 ἰδοὺ μακάριον καὶ ἰδοὺ μακάριον τὸν θεόν, ὃς δίδωσι
 θύουσι αὐτοῦ αὐτὴν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ πα-
 ράγει ὁ ἱησοῦς ἐκείθεν, ἔειπεν ἀνθρώπων κα-
 θ' ἑαυτῶν, ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι, ματθαῖον καὶ Ἰα-
 κώβον, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀκολουθε μοι. καὶ ἄνα-
 παύς, ἀκολουθεσιν αὐτόν. καὶ ἐγγὺς αὐτοῦ
 ἀνταρμήνον ἕν τῶν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ ποταμοὶ τε

κατὰ Ματθαῖον. 37

ἡνῶν καὶ ἀμνηστῶν ἰδόντες, συναντικνῶ-
 σάντες, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ
 τινεὶ οἱ φαρισαῖοι, ἔπειτα τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
 εἰς τί κατὰ τῶν τελευτήσαντων καὶ ἀμνηστῶν
 ἰδοὺ ὁ διδάσκαλος· ὑμῶν δὲ ἡ ἰσχυρὸς ἀν-
 ῥωπὴ, ἔπειτα αὐτοῖς. οὐ γὰρ οἱ ἔχουσιν οἱ ἰσχυροί
 τινεὶ ἰσχυροῦ, ἀλλ' οἱ ἡσυχῆς ἔχοντες. πορεύονται
 τινεὶ ἡ μάχη τίς δὲ καὶ, ἔπειτα· βίβλος, καὶ ἡ θυσι-
 ας. οὐ γὰρ ἡλθοῦν καρδίαν δικαίαν, ἀλλ' ἀμαρ-
 τωδὲ ἀντιτάσσονται. τότε προσέχονται αὐ-
 τῷ οἱ μαθηταὶ ἰακώβον, καὶ ἰδοὺ· εἰς τί ὑμεῖς
 καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστειομένην ποικίλαν, οἱ ἡ μαθη-
 ταὶ σου οὐ νηστειομένης καὶ ἔπειτα αὐτοῖς ὁ ἱη-
 σοῦς· μὴ διακρίνανται οἱ υἱοὶ τῆς νηστείας· οὐ γὰρ
 θεὸς ἐφ' ὅσον μὲν τὸ αὐτῶν δεῖν, ὁ νηστειῶν· ἰδοὺ
 καὶ ἰδοὺ καὶ ἡ κρισιμὴ ὅτι ἀνὰ πρὸς τὴν αὐτῶν
 ὁ νηστειῶν, καὶ τότε νηστειομένην. ἰδοὺ γὰρ ἡ
 καρτὶς ἐπὶ τὴν καρτὶν ἀκούει ἀνὰ πρὸς τὴν καρτὶν
 ἡ καρτὶς ἐπὶ τὴν καρτὶν ἀκούει ἀνὰ πρὸς τὴν καρτὶν

Εὐαγγέλιον

παλαιῶν. αὐτὰ γὰρ τὸ πλῆρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἱματίου καὶ χιτῶνος χρίσμα γίνεται. ἐκ βού-
λων οἶνον νέον εἰς ἀσχοὺς παλαιάς. εἰδήμα-
τα, ῥήματα οἱ ἀσχοὶ καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται,
καὶ οἱ ἀσχοὶ ἀποποιεῖται. ἀπὸ βάπτισμα οἶνον
νέον εἰς ἀσχοὺς παλαιάς, καὶ ἀμφοτέρω σω-
τηριοῦν. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντι αὐτοῖς,
ἐπὶ ἄρχων ἐλθὼν προσκυνῶ αὐτῶ λέγων,
ὅτι ἡ θουομένη μου ἄρτι ἐτελεύτησεν. ἀπὸ
ἐλθὼν ἐπίθετο τὴν χιτῶνα σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ
ἴησεν. καὶ ἐγὼ εἶς ὁ ἰησοῦς, ἡκολούθησεν αὐτῇ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς. καὶ ἐλθὼν γυνὴ αἰματώ-
τος ἐλθὼν καὶ ἔτι, προσελθὼς ὀπίω, καὶ
τοῦτο λέγει πρὸς ἱματίον αὐτῆς. ἔλεγε γὰρ
ἐν ἑαυτῇ, ἵνα μόνον ἄψωμαι τὸ ἱμάτιόν σου
καὶ σωθῶμαι. ὃ ὁ ἰησοῦς ἐπιστραφείς, καὶ ἐλθὼν
αὐτὴν, ἔπεισε θάραξ, καὶ τίς τις σε σκε-
πασί σε. καὶ ἐλθὼν ἡ γυνὴ ἀπὸ τῶν ὧρας ἐκείνης

κατὰ Ματθαῖον.

39

καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἀρχόντων,
καὶ ἐλθὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄρχλον βορ-
νοῦ μωρον, λέγει αὐτοῖς. ἀναχωρεῖτε, ὅπως ἀπέ-
θανε τὸ ἱεράσιον, ἀπὸ καθάρσια, καὶ κατὰ
ἐλθὼν αὐτοῦ, ὅτι ἐκ ἐκείνης ὁ ὄρχλος, εἰς κλη-
θὼν ἐκράτισε τὴν χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἤγειρε
τὸ ἱεράσιον. καὶ ἐξελθὼν ἡ φήμη αὐτῆς εἰς ὅ-
λην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παράγουσι ἐκείθεν
τῶν ἰησοῦς, ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ ἡρώ-
δους, καὶ λέγοντες. ἐλθὼν ἡμεῖς ἵνα διαβί-
βωμεν. ὃ εἰς τὴν οἰκίαν, προσελθὼν αὐτῷ οἱ
τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. τίς θέτε
ἔτι δυνάμει φῶς ποιῆσαι λέγεσιν αὐτῷ,
καὶ λέγει. τότε ἤψατο τὸ ὄφθαλμῶν αὐτῶν,
λέγων. κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γινέσθω ὑ-
μῖν. καὶ ἀνέστησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ
ἐν ἐβριμῇ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγων. ἔρχε-
σθε μετὰ μου, καὶ ὁ ἰησοῦς ἐκείνης

αὐτῶν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ κείνῃ· αὐτῶν δὲ ἄρχοντες
 τῶν, ἰδίᾳ προσήκουσιν αὐτῶν ἀνθρώπων· καὶ
 φῶς, δαίμονι ὁμῶν· καὶ ἐκδηθῆναι τοῦ
 δαίμονιόν, ἐκάνησαν· ὁ ἰωφός, καὶ ἰθαίμα
 σαν οἱ ἄλλοι, λέγοντες, ὅτι ἑλπίσιντες ἰφάνη
 οὕτως ἐν ὅλῃ Ἰσραὴλ, οἱ δὲ φαρμακοὶ ἐκείνων·
 ἐν ὅλῃ ἄρχοντες δὲ δαίμονιόν· ἐκθάσκει τὰ δαι
 μόνια· Καὶ περὶ αὐτῶν ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πᾶ
 σας καὶ τὰς κώμας, διελάσκειν ἐν ταῖς σι
 ναγωαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλι
 ον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νό
 σον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ· ἰδὼν δὲ
 τοὺς ἄρχοντας, ἰσπαρχηνοῦντες αὐτῶν, ὅτι
 ἔσται ἐκκληνομένοι καὶ ἔρριμμένοι ὥσπερ πρό
 βата μὴ ἔχοντα ποιμένα, τότε λέγει τοῖς μα
 θεταῖς αὐτοῦ· ὁ ἴς θεοσεμὸς ποτε, οἱ δὲ ἱε
 ρεῖς οἱ ἄλλοι· ἀνέβητε οὖν ἔλκετε ἐν τῇ θεοσεμῇ,
 ὅπως ἐκδῶλη ἱεράτας ἐς τὴν θεοσεμῶν αὐτοῦ.

Καὶ προσκαλίσάμενος τὸς δώδεκα μαθη
 τὰς αὐτοῦ, ἰδοὺς αὐτοὺς ἰδοὺς αὐτοὺς· κατὰ
 πνομάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκθάσειν αὐ
 τὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν
 μαλακίαν· Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνό
 ματά ἐστιν ταῦτα, πρῶτος· σίμων ὁ καλούμε
 νος πέτρος, καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἰά
 κωβος ὁ υἱὸς ἡλεαίου, καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς
 αὐτοῦ, φιλιππος ὁ βαρθολομαῖος, θωμᾶς,
 καὶ ματθαῖος ὁ τελῆνης, ἰάκωβος ὁ υἱὸς αλφά
 νου, καὶ ἰσκαριώτης ὁ ἐπικληθεὶς θασδιδάος, σίμων
 ὁ λευανίτης, καὶ ἰσάκ ἰσκαριώτης, ὁ καὶ πο
 ρεύσας αὐτόν· Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστ
 ηκεν ὁ ἰησοῦς, πρὸς εἰρήνην αὐτοῦ, λέγων· ἐ
 γὼ ἐλθὲν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ, καὶ ἐκθέσκειν τὰς
 μακαριὰς καὶ ἐκθέσκειν, πορεύσας δὲ ἡ μακάρι
 αὶς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσρα
 ἴλ, πορεύσας δὲ ἐκθέσκειν, λέγοντες, ὅτι ἡ

γικνην βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀδοιῦντας
 θεράποντες, λατρεῖς καθαίρειτε, νεκροὺς ἐν
 ῥήτι, δαίμονα ἐκβάλλετε, δώματα ἱερότα
 τα, δώματα δότε, μὴ λατρεύετε χρυσόν, μηδὲ
 ἄργυρον, μηδὲ χαλκόν, αἵς τὰς ψυχὰς ὑμῶν,
 μὴ πέραν αἵς ὁδοῦ, μηδὲ δόλο χρημάτων, μηδὲ
 ὑποκριμάτων, μηδὲ ῥάβδου. ἀξίος γὰρ ἐργάτης
 τῆς προφῆας αὐτοῦ ὅδε. αἵς τὸ δὲ ἄν πόλις ἢ
 ἀσὺ μὲν εἰσέλθῃ, ἔξωτάσθῃ τίς ἐν αὐτῇ ἀ
 ξίος ὅστις, καὶ ἐκὼ μείναντας αὐτὸν ἐκλήθητε.
 εἰσέλθοντες ἵνα οἰκίαν ἀσπάζεσθαι αὐ
 τῶν. καὶ ἄν μὴ ἢ οἰκίαν ἀξίαν, ἐκλήθῃ ἢ ἐκ
 νη ὑμῶν ἐπ' αὐτῶν. αἵς δὲ μὴ ἢ ἀξίαν, ἢ ἐκ
 νη ὑμῶν πῶς ὑμεῖς ἐπισταφάτω, καὶ ὅς ἐάν
 μὴ δέχεται ὑμεῖς, μηδὲ ἀκούσῃ τοῦ λόγου
 ὑμῶν, ἔξω ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἢ
 κείνης, ἐκτινάξῃ τὸν ὀπίσθον τῶν πο
 δῶν ὑμῶν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀντιτίσῃ

ἔσται γὰρ ὁ δόμον καὶ τοιούτῳ ἐν μέσῳ καί
 σιων, ἢ τῇ πόλει κείνῃ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
 ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. γίνεσθαι
 οὐκ φοβήσασθαι τοὺς ὄφεις, καὶ ἀκύνει τοὺς σκύ
 λους. προσέχετε ἵνα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.
 πρὸς δὲ αὐτοὺς ἵνα ὑμεῖς αἵς σιωνίαν, καὶ ἐν
 ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυρᾶσθαι ὑμᾶς,
 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἀρθῆσθαι ἐνέ
 κλη. αἵς ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ὅτε ἴθνη
 σιν. ὅτ' ἄν δὲ πρὸς δόμον ὑμῶν, καὶ μετὰ
 νήσῃ, πῶς ἢ τί λαλήσετε. λαλήσετε γὰρ ὅ
 τι ὑμῖν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσῃ. ὅ γὰρ ὑμεῖς
 ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἔπαυσε
 ὑμῶν τὸ λαλῆν ἐν ὑμῖν. πρὸς δὲ αὐτοὺς ἵνα
 φῶς ἀλλήλων εἰς ὁδοῦ, καὶ πατήρ τινον,
 καὶ ἐκ πατρὸς ἐκταί ἐκταί ἐκταί ἐκταί ἐκταί
 κατὰ σπουδαίαν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐκταί ἐκταί ἐκταί
 κατὰ σπουδαίαν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐκταί ἐκταί ἐκταί

τὴν ὄψιν, οὗτος σωθήσεται. ὅτ' ἂν διώκοις
 ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλ
 λην. ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελίσσῃ
 ταῖς πόλεσι τῆς Ἰσραὴλ, ἕως ἃν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου. οὐκ ἔστι μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅς ἐστι διδασκαλὸς
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἢ να γένηται ὡς ὁ διδασκαλὸς
 αὐτοῦ, καὶ ὁ διούλος ὡς ὁ λεῖτος αὐτοῦ. εἰ
 οἱ κοδισπώτῳ βιηθῇ βουλήσασθαι, πόθεν
 μάκρον τοῦς οἰκιακοῦς αὐτοῦ οὐ φοβηθή
 τε αὐτοῦς. οὐδὲν γὰρ δεῖ λεκανομύμνον ὅδε
 ἀποκαυφθῆσθαι, καὶ ἐκείνους ὁ οὐ γνωθῆσθαι
 τὰς. ὁ λέγων ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ
 φωτί. καὶ ὁ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε, λευρόφατε ἐπὶ
 τῶν ῥομάτων, καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τοῦ ἀπο
 κτείνοντος τὸ σῶμα, πλὴν τὸ ψυχὴν καὶ δυνά
 μιναι ἀποκτείνει. φοβηθῆτε δὲ μόνον τὸν
 δυνάμενον καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα ἀπο

λίσαι ἐν γένει. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σω
 θήσεται καὶ ἡ πόλις ταύτη. καὶ αὐτῶν οὐ ποιήσεται ἐπὶ τὴν
 γῆν, ἕως τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ ἡ
 πόλις καὶ ἡ φράσις παῖσαι ἡριθμημέναι εἰσὶν.
 καὶ οὐκ οὐκ φοβηθῆτε, ποσῶν σερβίων διαφεί
 ρητε ὑμεῖς. Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἡμῖν
 ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, ὁμολογήσω καὶ ἐν
 αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐ
 νοῖς. ὅστις δὲ ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τοῦ
 ἀνθρώπου, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐν ἔμ
 προσθεν τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐ
 νοῖς, ὅτι ἄλλοι βαλεῖν ἐρηλιν ἐπὶ τὴν γῆν,
 οὐκ ἄλλοι βαλεῖν ἐρηλιν, ἀλλὰ μάκαρ
 ὁ βαλεῖν διχάσαι ἀνθρώπον κατὰ τὸν πατέρα
 αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τὸν μητέρα αὐτοῦ, καὶ
 νύμφην κατὰ τὴν πενθερά αὐτοῦ. καὶ ἄλλοι
 τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ, οἱ πενθε
 ρα καὶ ἡ μητέρα καὶ τὸν υἱόν, οὐκ ἔστι μου ἄξιοι.

καὶ ὁ ῥητὴρ ἦν ὁ ἐνθαλάτῃ ἵππῳ ἐκείνῳ
 μὲν ἄλλῳ. καὶ οὐ λαμβάνει τὴν σοφίαν
 αὐτοῦ, καὶ ἀκούει ὡς ὅπως μου, ἐκ ἐστὶ μου
 ὁ ἴσος. ὁ ἑνὸς τῶν ψυχῶν αὐτῆς ἀπολύει αὐ-
 τήν. καὶ ὁ ἀπολύει τῶν ψυχῶν αὐτοῦ ἔστι
 κερ' ἐμὸν ἑνὸς αὐτῶν. ὁ θεὸς ὁ ἑνὸς ὑμᾶς,
 καὶ διέχεται καὶ ὁ ἑνὸς διέχεται, διέχεται
 τὴν ἀποστάσιν αὐτοῦ. ὁ διέχεται προσήλθω
 εἰς ὄνομα προφῆται, μισθὸν προφῆται καὶ ψυ-
 χῶν καὶ ὁ θεὸς ὁ δίκαιος εἰς ὄνομα δίκαιον,
 μισθὸν δίκαιον καὶ ψυχῶν. καὶ ὁ ἐὰν ποίηται
 ἕνα τῶν μικρῶν τέτοιον ποίησιον ψυχῶν
 ἕνα εἰς ὄνομα μαθητῶν, αὐτὸν λέγουσιν,
 καὶ ἀπολύει τὴν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἵστος
 ὅτι ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς
 καὶ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς
 σκερὴν ἡ ἐν ὅσων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.
 ὁ θεὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς ὁ ἑνὸς

x1

47

ἅ ἡ ῥῖστοι, ὡς ἡμῶν διδοτῶν μαθητῶν αὐ-
 τοῖ, ἐπὶ τῶν αὐτῶν οὐδ' ἐξ ἑρῶν. **Θ**, ἡ ἑρῶν
 προσδοκῶμεν καὶ ἀποδοθεὶς οἱ ἰουδοί, ἐπὶ τῶν
 αὐτοῖς. πορεύεσθαι ἀπῆλθ' ἰωάννην, ἀ-
 κολουεῖ τὸν βλῆπτε. τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν,
 καὶ χαλοὶ πεπατισθῶσι, διὰ τοῦ καθ' αἰεὶ ἵδου-
 ται, καὶ λαοὶ ἀκούουσιν, καὶ οἱ ἐξ ἄκουσται,
 καὶ πλοῦτοι ἐναγλιζονται. καὶ μακάριοι οἱ ἐστιν,
 οἱ ἐν τῷ σκανδαλισμῷ ἡν' ἰμοί. τέτρωθ' ὅτι
 ἐννομεν, καὶ ἔσθω οἱ ἰουδοί, λέγει τῶν ὄχλων
 περὶ ἰωάννην. τί θύγεσθε ἐν τῷ ἔργῳ μου
 ἄσσομαι; καὶ ἁμαρτοῦ ἐνὶ ἀνέμῳ θαλάσσης
 νοεῖ, ἀλλὰ τί θύγεσθε; ἰδεῖτε ἀνθρώπων ἐν
 ματαίοις ἰματίοις ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς πα-
 μακαῖς φορούντες, καὶ οἱ οἴκοι τῶν βασι-
 λῶν εἰσὶν, ἀλλὰ τί θύγεσθε; ἰδεῖτε προφῆ-
 τῶν καὶ λίθων ἡμῶν, καὶ περὶ αὐτοῦ πορεύ-
 οντες. ὅτι οἱ ἀνθρώποι οὐδ' ἐξήρασαν. ἰδεῖτε

Εἶτι

Εὐαγγέλιον

ὡς ἀποστείλω τὸν ἀγγέλον μου πρὸς σὲ προσάψων, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἡμερῶν σου. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐξεργάται ἐν γῆνι οἱ γυναικῶν, μέγας ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς σου. ὁ δὲ μικρότερός ἐστιν τῆ βασιλείας οὐρανόων, μέγας αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἰωάννου ὁ βαπτιστὴς ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάσεται, καὶ βιασαὶ ἀρπάξουσιν αὐτὴν.

παύσιντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως ἰωάννου ποιήσαντες. καὶ ἐκτελείται ἀπὸ νῦν.

καὶ λέγει ὁ κύριος ὁ πνεύματος ἁγίου, ὁ ἔχει πάντα ἀκούειν, ἀκούειν. Τίνι ἡ ὁμοίωσις τῶν γυναικῶν ἐκτελείται ὁμοίως; καὶ διακρίσεις ἐν ἀνθρώποις καθήμενοις, καὶ προσφωνήσιν τοῖς ἐκτελείται αὐτῶν, καὶ λέγουν, καὶ ἐκτελείται ὑμῖν, καὶ καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

Κατὰ Ματθαῖον. 49

ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται ὑμῖν, καὶ καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

καὶ οὐκ ἐκτελείται. ἡ δὲ γὰρ ἰωάννης, καὶ ἐκτελείται

Εὐαγγέλιον

ὁ ὃς ἔπειτα αὐτοῖς τίς ἐστι ὁ υἱ τοῦ ἀνθρώπου,
ὃς ἔξω πρόβατον, καὶ ἵδμεν ἱματισμὸν τοῦτο ὡς
σάββατον αἰς βοθρὸν, οὐκ ἡρατὶς αὐτὸ καὶ
ἡγίρει· πόσων οὐκ ἔλαττει ἀνθρώπος προβά-
των· ὥστε ἔξει τοῖς σάββασι καλῶς ποιῆν.
τότε λέγει ὡς ἀνθρώπων. ἔκτεινον τὸν χεῖρά
σου, καὶ ὕψιστε, καὶ ἀπὸ κατὰ σάββατον ὡς
καὶ ἄλλοι, οἱ δὲ φρασεῖται ὁ υἱ τοῦ ἀνθρώπου, συμ-
βουλεύσασθαι αὐτὸν, ὅπως αὐτὸν ἀπολύσω-
σιν. ὁ ὃς ἰησοῦς γινώσκει, ἀνελθόντες, ἐκείθεν,
καὶ ἡκολούθησαν αὐτὸν ὅχλοι πολλοί, καὶ ἰδοὺ
φασκεῖν αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπιτίμησιν
αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.
ὅπως πληρωθῇ τὸ ρήθην λέγει ἡσάφου τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος· ἰδοὺ ἡ πᾶς μαθητὴς μου,
ὁ ἀγαπήσει με, αἰσθάνεται τὸν υἱόν μου,
θεῖον τὸ πνεῦμά μου ἐν αὐτῷ, καὶ λέγει
τοῖς ἰδούσιν ἀποκρίσας, οὐκ εἶπεν, ὁ υἱ τοῦ

κατὰ ματθαῖον. 73

Ἰάσα, ὁ δὲ ἀκούσας τις ἐν ταῖς πλῃταῖς τὸν
φωρὸν αὐτοῦ. καὶ ἡχομον σιωπῇ προμύνον οὐ
κατὰ ξα, καὶ ἡχομον τυφόμενον οὐ σβείσῃ, ὡς
ἀνελθὼν αἰς νίκην τὸν λέγειν, καὶ ἡχομον
ματι αὐτοῦ ἰδὼν ἡχομον. Τότε προσελθὼν
ἐν αὐτῷ λαμνοῖς, τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ
ἰδοὺ φασκεῖν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κω-
φόν, καὶ λαλῶν καὶ βλέπων, καὶ ἡχομον
πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἡχομον. καὶ ὅτις ὅτις
ἡχομον λαλῶν, οἱ δὲ φρασεῖται ἀπὸ τῆς ἑπο-
μένης ἐκείθεν αἰς τὰς λαμνοῖς, αἱ μὴ ἐν τῷ β-
λεψίδου, ἄρχοντι τῶν λαμνοῖς. αἱ δὲ
ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμίας αὐτῶν, ἔπειτα αὐτοῖς.
πᾶσα βασιλεία μετεωρεῖται καὶ ἰαυτῆς, ἡ
μουτα, καὶ πᾶσα πώλες, καὶ οἱ κίμα μετεωρε-
ται καὶ ἰαυτῆς, οὐ πώλεται. καὶ αἱ ὁ σαταῖς
τῶν σατανᾶν ἐκβάλλεται, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμειώθη.
πᾶς οὐκ ἐκβάλλεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ αἱ

Εὐαγγέλιον

ἐν τῇ βουλῇ ἐκδόσθαι τὰ λαμύνοντα, οἱ
 ἡοὶ ἐμῶν ἐν τίνι ἐκδόσθαι τὸ αὐτὸ ὅ
 μῶν ἐστὶν κείτῃ. ἐν τῇ ἐν πνέματι θεῷ
 ἐκδόσθαι τὰ λαμύνοντα, ἀρὰ ἐφασκεν ἰφύμῃ
 ἡ βασιλεία τῆς θεῆς. ἡ πῶς διατάσσεται τις ἐστὶν
 θεῖν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἰερῷ, καὶ τὰ σκεύη αὐ
 τοῦ διῆπασαι, ἵνα μὴ πρῶτον λύσῃ τὸ ἱερὸν
 ρόν, καὶ τότε τὸ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ διῆπασθαι
 μὴ ὅν μὲν τῷ, κατ' ἐμὸν ὅτι. καὶ ὁ μὴ ἀντα
 γων μὲν τῷ, σπορπίζῃ. ἵνα τὸ λῆγῃ ὅτι
 πᾶσα ἀμείβεται καὶ βλασφημία ἀφ' ἐκείνου
 τοῖς ἀνθρώποις, ἡ τῷ πνεύματι βλασφημ
 μίας, οὐκ ἀφ' ἐκείνου τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ὅτι
 ἵνα ἐπὶ λόγον λατὰ τῷ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ'
 ἐκείνου αὐτῷ. ὅς οἱ ἀνὴρ ἐπὶ λατὰ τῷ πνεύ
 ματι τῷ ἀγίῳ, ἐκ ἐκείνου αὐτῷ, ὅτι ἐν τῷ
 πνεύματι αὐτῷ, ἐν τῷ μίμνῃ, ἡ ποιήσῃ
 τὸ ἀνθρώπου λατὸν, καὶ τὸ λατὸν αὐτῷ λατὸν,

κατὰ ματθαῖον. 55

ἡ ποιήσῃ τὸ ἀνθρώπου λατὸν, καὶ τὸ λατὸν
 αὐτῷ λατὸν. ἐκ γὰρ τῷ λατὸν τὸ ἀνθρώπου γινώ
 σκεται. γινώσκονται ἐκ γὰρ τῷ λατὸν αὐ
 τοῦ λατὸν πονηροὶ ὅτι τῷ γὰρ τῷ πρῶτον
 λατὸν τῷ λατὸν τῷ σώματι λατὸν. ὁ ἀγαθὸς
 ἀνθρώπος ἐκ τῷ ἀγαθῷ θεοῦ τοῦ τῷ λατὸν
 ἐκδόσθαι τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος
 ἐκ τῷ πονηρῷ λατὸν ἐκδόσθαι πονηρὰ. λέγω
 ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀρὸν ὁ ἵνα λαλῶ
 σιν οἱ ἀνθρώποι, ἀποδίδωσιν περὶ αὐτῷ λό
 γον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ἐκ γὰρ τῷ λόγῳ σου
 δικαιώσῃ, καὶ ἐκ τῷ λόγῳ σου καταδικασθή
 σιν. Τότε ἀπεκρίθησαν τινες τῷ γραμματέι
 ῳ καὶ φαρισαῖον, λέγοντες. διδάσκαλε, θέ
 λωμεν ἀπὸ σου σημῖον ἰδεῖν. ὁ ἵνα ἀποκριθεῖς,
 ἵνα αὐτοῖς. γινώσκονται πονηροὶ καὶ μοιχαλῖς
 μίαν ἐπιζητᾷ, καὶ σημῖον οὐ δίδωσται αὐ
 τοῖς, ἀλλὰ τὸ σημῖον ἵνα τῷ προφῆτι.

ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ λωπιδίᾳ τοῦ λήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, ἀνδρες νινυῖται ἀναστάναι ἐν τῇ λωπιδίᾳ τῆς γῆς ταύτης, καὶ κατασκευάσειν αὐτῶν, ὅτι μετενόησαν ἐπὶ τῷ ἁμαρτωλίῳ ἰωνᾷ. καὶ ἰδοὺ πολλοὶ ἰωνᾶ ὡς βασιλεία νῦν ἐξεδίεται ἐν τῇ λωπιδίᾳ ταύτης γῆς ταύτης, καὶ κατασκευάσει αὐτῶν, ὅτι ἠθέλησαν ἐκ τῶν πρῶτων τῆς ἀκῆσαι τῶν σολομῶντων ὡς. ὅτι ἄρ' ἢ τὸ ἀκαθάρτου πνεύματος ἐκ τῶν ἀνθρώπων, διερχεται δι' ἀνθρώπων τόπων, ἵνα τοῦ ἀναπαύσειν, καὶ οὐκ εὐείσκει, τότε λείπει, ἐπιστρέψω ἕως τῶν οὐρανῶν μου ὅθεν ἐλήθην, καὶ ἐλθὼν εὐείσκει, φοβάσθοντα, σὺν ἑαυτοῖς καὶ ἐκαστοῖς ἐκαστοῖς, τότε πορεύονται καὶ πρόσκαιράν μοι ἵκαναὶ ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν

ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ποικίλονται αὐτοῦ, καὶ αἰσθάνονται καὶ ἐκαστοῖς ἐκαστοῖς, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνη χάρις τῶν πρῶτων, οὕτως ἔσται καὶ τῇ γῆνι ταύτῃ τῇ ποικίλῃ. ἔτι καὶ τοῦ λαοῦ τῶν ὁρίων, ἰδοὺ ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐστὶν ἐξω, ἵνα τοῦ αὐτοῦ αὐτῶν λαλῶσαι, ἔπειτα τίς αὐτῶν, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐξω ἐστὶν, ἵνα τοῦ αὐτοῦ αὐτῶν λαλῶσαι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, ἔπειτα ἔπειτα αὐτοῦ αὐτῶν. Τίς ἔστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίς ἐστὶν οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ἐκείνης τῶν χάρις αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔπειτα ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, ὅστις καὶ αὐτοῦ τὸ δέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ ἐκαστὸς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκαστὸς παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ συνήκοντες αὐτῶν

[illegible]

ντα τὰ μνηστῆα τῆ βασιλείας τῶ ἑαυρῶν, καὶ
 νοι, ὃ δὲ δέδοται, ὅστις γὰρ ἐξ ἡ, λυθῶνται αὐ
 τῶ, ὃν ποιεῖται αὐθιγῶν, ὅστις δὲ ἐκ ἕξει, καὶ ὃ
 ἕξει, ἀρθῶνται ἀπ' αὐτοῦ. οὗτοῦτο ἔν τῶ πρῶ
 τῶ αὐτῶν λαλῶν, ὅτι βίβλιντος οὐ βίβλιν
 σι, καὶ ἀκούοντες ἐκ ἀκούουσιν, καὶ συνίουνσι, καὶ
 ἀνταπαιρῶνται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία ἡ αἰσῶν ἡ
 λήγῃ, ἀκούῃ ἀκούσιν, καὶ οὐ μὴ σωθῶν, καὶ ἐλ
 ποιῆς βίβλιν, καὶ οὐ μὴ ἴδωται, ἡπαρῶν
 γὰρ ἡ λαοὶ αὐτῶν τῶν, καὶ τοῖς ὡς διαρῶν
 ἡπαρῶν, καὶ τοῖς ὀρθαλαμοῖς αὐτῶν ἡ κάμιν
 σακ, καὶ ποτὶ ἴδωται τοῖς ὀρθαλαμοῖς, καὶ τοῖς
 ὡπῶν ἀκούσιν, καὶ τῇ λαοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
 ὀρῶνται, καὶ ἰσῶνται αὐτοῦς. ὡμῶν δὲ μακ
 εῖοι οἱ ὀρθαλαμοῖ, ὅτι βίβλιντος, καὶ τὰ ὡτα
 ὡμῶν, ὅτι ἀκούει ἀκούει γὰρ λέγει ὡμῶν, ὅτι
 πῶσιν προφῶνται καὶ ἀκούει ἐπεθύμωσιν
 διὰ τὴν ἡ βίβλιν, καὶ οὐκ ἐπὶ ὡμῶν, καὶ ἀκούσιν

ἀκούετε, καὶ ἐν ἡκούῃ. ἡμεῖς οὐκ ἀκούομεν
 τὴν πλὴν προβολὴν τοῦ σπείροντος. πάντες
 ἀκούοντες τὸν λόγον τῆ βασιλείας, καὶ μὴ συ-
 νιέντες, ἔρχονται δὲ πονηροί, καὶ ἀρπάζει τὸ ἔσπερον
 μίσροντες τὴν λαοφιλίαν αὐτοῦ. οὗτός ἐστιν ὁ πα-
 ρὰ πλὴν ὁ δίδων σπάρει. ὁ δὲ ἐπὶ τὰς πεντάβολας
 σπάρει, οὗτός ἐστιν, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ
 εὐθὺς μεταχαράς λαμβάνει αὐτόν. ἐκ τῆς
 δὲ ῥίζης ἐν ἑαυτῷ, ἀπὸ πρόσκαιρός ἐστιν, καὶ
 νομίσας ὅτι ἐδέχθη τὴν ζωὴν, καὶ τὸν λόγον
 εὐθὺς σκαπιδιόχεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάθαρτας
 σπάρει, οὗτός ἐστιν, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ
 ἡ μισομένη τῆς αἰωνίου τοῦτον, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
 πλοῦτου συμπύνηται τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπία
 γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ πλὴν γῆν πλὴν λαοφιλίαν σπάρει
 οὗτός ἐστιν, ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συν-
 ἰστών, ὅς δὲ ἐξποφύει καὶ ποιεῖ, ὁ μὴ ἰκατάμενος
 ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ πριάκοντα, ἀπὸ πλὴν

ἀπὸ παρὰ ἑαυτὸν ἀκούων. ὁμοιωθὴν ἡ βα-
 σιλεία τῶν ἑρανῶν ἀνθρώπων σπείροντι. ἡ κα-
 λὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν τῷ ἑαυ-
 θύλῳ τοὺς ἀνθρώπους ἤλθεν αὐτοῦ ὁ ἰσ-
 θρὸς, καὶ ἔσπειρεν ἐν τῇ ἀνὰ μύρον τῆ σίτου,
 καὶ ἀπώληκεν. ὅτι ὁ ἐβλάστησεν ὁ χορὸς, καὶ
 ἐβρότον ἐποίησε, τότε ἡ φάνη καὶ τὰ ῥιζάνια.
 προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τῆ οἰκοδομῆς, ἐ-
 ἵπον αὐτῷ. λέγει, ἔχτε ἡ λαὸν σπέρμα ἔσπε-
 ραι ἐν τῷ σῶν ἀγρῷ, ποθὲν οὐκ ἔχεται τὰ ῥιζά-
 νια, ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς. ἰσθρὸς ἀνθρώπων τού-
 τος ἐποίησεν. οἱ δὲ δούλοι ἔπον αὐτῷ. θέλει
 οὐκ ἀπυλθόντες συνλίσσιν αὐτά, ὁ δὲ ἔφη.
 οὐ. μήποτε συνλίσσινται τὰ ῥιζάνια, καὶ ἐλ-
 θὴ ἄμα αὐτοῖς τὸ σῶν. ἄφρη συναρξάν-
 ται ἀμφοτέρω μίχρῃ τῆ θειομῆς, καὶ ἐν λαοφί-
 τῇ θειομῇ ἐρῶν τῇ θειομῇ. συνλίσσινται πρὸς
 τὸν τὰ ῥιζάνια, καὶ δύνανται αὐτὰ εἰς ὀσμὰς

62

Εὐαγγέλιον

πρὸς τὸ λατρεῖν αὐτά. τὸν δὲ σὺ τὸν ἑα
 ραχτὴ εἰς τὴν ἀποθήκην μου. ἄκουε πρὸς
 πολλὰν παρὰ θυγίαν αὐτοῖς, λέγον. ὁμοία δὲ
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὡς κλέψῃ σιταπύριον
 ὁρῶν λαβὼν ἄνθρωπος ἵσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ
 αὐτοῦ, ὁ μικρότερος μὲν δὲ πάντων τῶν
 σπυριμάτων, ὅτ' ἂν δὲ αὐξήσῃ, μέλλει τῶν ἁλ-
 λάνων δὲ, καὶ γίνονται δις ὅσον, ὥστε ἡλθεῖν
 τὰ πενήντα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ λατρεῖν αὐτῶν
 τοῖς ἐκείνοις αὐτοῦ. ἄκουε πρὸς πολλὰν ἡλ-
 λαναν αὐτοῖς. ὁμοία δὲ ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
 ρανῶν ὡς κλέψῃ, ὡς δὲ ἡνυμώθη ὁμορ, τῶν
 ἀλλὰ τὰ τρία, ὡς δὲ ἡνυμώθη ὁμορ, τῶν
 τα πάντα ἡλάνισεν ὁ ἰησοῦς ἐν πρὸς αὐτοῖς
 ὅχλοις, καὶ χωρὶς πρὸς αὐτοῖς ἐν ἡλάνῃ αὐτοῖς, ὡς
 πως πρὸς αὐτοῖς τὸ ἐκείνῃ τὸ προφύττει, λέγον-
 τος. ἀνοίξω ἐν πρὸς αὐτοῖς τὸ σῆμα μου, καὶ ὡς
 μια ἀποκρυπνυμένη ἀπὸ λατρεῖν ἡλάνισεν

Κατὰ Ματθαῖον. 63

τὴν ἀφῆς τοῦ ὅχλου, ἡλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 ὁ ἰησοῦς. καὶ προσήλθοσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
 τῷ, λέγοντες. φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν
 τῶν σίταν τῶν ἀγρῶν. ὁ δὲ ἀποκρίθας, ἔει-
 πεν αὐτοῖς. ὁ σπείρων τὸν ἁλάν, σπείρει, ἔ-
 σπειρεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀγρός δὲ, ὁ
 κόσμος. τὸ δὲ ἁλάν σπείρει, οὗτοί εἰσιν οἱ
 υἱοὶ τῆς βασιλείας. τὰ δὲ σίτα, αἱ οἱ υἱοὶ
 τοῦ πονηροῦ. ὁ δὲ ἡλθεῖς ὁ σπείρων αὐτά, δὲ
 ὁ ἁλάν. ὁ δὲ ὅχλος, ὁ ἁλάν τοῦ αὐτοῦ
 νὸς δὲ, οἱ δὲ θεοὶ, ἡλάν οἱ αἱσιν. ὡς περ
 αὐτὸν συνήγειρεν τὰ σίτα, καὶ πρὸς λατρεῖν
 τῶν, ὡς περ ἔσπειρεν τὴν ἁλάν, καὶ αὐτοῖς τῶν
 ἀποκρυπνυμένη ὁ υἱὸς τὸ ἀνθρώπου τῶν ἀγγέλων αὐ-
 τῶν συνήγειρεν τὸν βασιλείαν αὐτῶν πάντας τὰς
 σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιούντας τὴν ἁλάν
 αὐτῶν, καὶ βαλόντων αὐτοὺς εἰς τὴν ἁλάν τοῦ
 πονηροῦ, καὶ ἔσπειρεν ὁ ἁλάν αὐτοῖς καὶ ὁ βρυσμὸς

Εὐαγγέλιον

τῶν ὁδόντων. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν
ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
ὁ ἴκων ὧτα ἀκέραιον, ἀκέραιον, πάλιν ὁμοίαν ὅσον
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θικυρῶ λεκρυμμένη
ἐν φεῖρ ἄγρῳ, ὅν ἐν ῥῶν ἀνθρωπίνῳ
ψῆμ, καὶ ἀπὸ τῆ λαοῦς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα
τα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρόν
ἐκείνον. πάλιν ὁμοίαν ὅσον ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ, ἡ δὲ αὐτὴ λαλοῦν
μυθῶν, ὅς ἐν ῥῶν ἕνα πολυτίμου μαρ-
γαρίτιον, ἀπὸ λαοῦ πώληκε πάντα ὅσα ἔ-
χει, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. πάλιν ὁμοίαν ὅσον
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγῆνῃ βληθείσῃ
εἰς πλὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συν-
αγαγούσῃ, ἥν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάζοντα
ἐπὶ τὸν ἀντακρόν, καὶ λαβόντας συνέκλιναν
τὰ λαλὰ εἰς ἀγῆα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.
οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντηλῆξ τῷ αἰῶνι, ὅτε

κατὰ Ματθαῖον. 65

ἀνδρωται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορεύουσιν τοὺς πο-
νηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν
αὐτοὺς εἰς πλὴν λάμινον τοῦ πυρὸς, καὶ ἔσται
ἡ λαοὶ μὲν καὶ ὁ βενγκὸς τῶν ὁδόντων. καὶ
καὶ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. Συνήκατε ταῦτα πάντα
ἡγοῦσιν αὐτῶν. καὶ λέγει. ὁ δὲ ἔπαρ αὐτοῖς.
ἔσται τὸ πᾶς γραμματεὺς μαθηταὶς εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοίος ὅσον ἀνθρώ-
που οἰκοδομοῦ, ὅστις ἐκδοῖται ἐκ τοῦ θη-
σαυροῦ αὐτοῦ λαοὶ καὶ παλαιά, καὶ ἰσχυ-
τα, ὅτι ἐκλήσκει ὁ ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταῶ-
ντα, καὶ ἔργον ἐκείνων. καὶ ἔλθον εἰς πλὴν πα-
ρίδια αὐτοῦ, ἐκ δὲ λαοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ συνα-
γωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήθησθαι αὐτοὺς καὶ
ἀγαθῶν. πόθεν τοῦτο ἡ ὁφείλα αὐτῇ, καὶ αἱ δι-
νόμεις οὐκ οὗτος ὅσον ὁ τοῦ τέκτονος ἡδὲ
οὐκ ἡ μάτηρ αὐτοῦ ἡγοῦται μαρμαίμ, καὶ οἱ
ἐκκληροὶ αὐτοῦ ἰακωβὸς καὶ ἰωσήφ καὶ σί-
μων καὶ ἰουδάς καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐκ

παρὰ τοὺς ἡμέτερος ἐστίς· πῶς οὖν οὐκ ἐπὶ τῶν
 οὐκ ἀνθρώπων· καὶ ἡ σκευὴ λαλοῦντος οὐκ ἀνθρώπου· ὁ
 θεὸς οὖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων. οὐκ ἐστὶ προφήτης ἀν-
 θρώπου ἐμὴ μὴ καὶ παρὰ τοὺς ἀνθρώπων, καὶ ἡ τῶν
 οὐκ ἀνθρώπων. καὶ οὐκ ἐκ τῶν οὐκ ἀνθρώπων
 ποιεῖς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων.

XIIII.

[illegible]

67

[illegible]

68

68

69

69

70

Εὐαγγέλιον

λίγων. λέγει, σῶσον με. ἀλλ' ὅς τ' ὁ ἰησοῦς ἰκε-
τάκε τὴν χεῖρα, ἐπιλάβετο αὐτοῦ, καὶ ἔφη
αὐτῷ. ὀλιγόπιστε, τίς τίς ἰδίῃσας καὶ ἐμβά-
των αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκώπασεν ὁ ἄνθρω-
πος. οἱ δὲ ἦν ὡς πλοῖον ἰθὺς ἰδόντων, προσκυ-
νῶν αὐτῷ, λέγοντες. ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. καὶ
ἐξῆλθεν αὐτὸν, ἔλθων εἰς τὴν γλῶτταν γρησ-
σάμενος. καὶ ἐπιγινόντων αὐτῷ οἱ ἄνθρωποι τοῦ τό-
που ἐκείνου, ἀπέσταλκαν εἰς ὄχλον τὴν πεί-
ραρον ἐκεῖνόν, καὶ προσήνγκαν αὐτῷ πάν-
τας τοὺς λακῶς ἔχοντας, καὶ παρ' ἁλῶν αὐ-
τῶν, ἵνα μόνον ἄψονται τὸν ἱεραστὴν τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἔψαντο, δις ἑκάστην.

XV.

Τότε προσέρχονται ὡς ἰησοῦς οἱ ἀπὸ τῶν
σολύμων γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι, λέγον-
τες. δεῖ τίς οἱ μαθηταὶ σου παραβάνωσι τὴν
παράδοσιν τῶν προφητῶν σου καὶ τῶν ἁγίων
καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄνθρωπος ἰδῇ ἑσ-
τῶτα. καὶ ἀποκεῖναι, ἵπνυν αὐτοῖς. δεῖ τίς καὶ ἡ ἡμέ-
ρα

κατὰ ματθαίου. 71

παραβάνητι τὴν ἐντολὴν τῆς δεξιᾶς τῶν πα-
τέρων ὑμῶν, ὅς τ' ὁ θεὸς ἐντάλατο, λίγων. τί-
μα τὸ πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ὁ ἁπολογῶν
πατέρα καὶ μητέρα, θανάτω τιμωρᾶται. ὑμεῖς
δὲ λέγετε. ὅς ἄνθρωπος ὡς πατὴρ ἢ τῇ μητρὶ, δώ-
ρον ὁ ἰαὲρ δεξιᾶς ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐ καὶ τὴν μητέρα
τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. καὶ ἡ κε-
ρῶσατι τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ δεξιᾶς τῶν πα-
τέρων ὑμῶν. ἔσονται, λαλῶντες προσφύτας
πρὸς ὑμῶν ἡσάρας, λίγων. ἐγὼ γὰρ οἶδα
ὅς οὗτος ὡς σῶματι αὐτῶν, τοῖς χάρισί μου
τιμᾶται, καὶ δὲ ἁρ' ἰδὶα αὐτῶν πόρρω ἀπ' ἡμῶν
ἐμῶν. μάτην δὲ σέβονται με, διδασκόντων
διδασκαλίας, ἐντολὰτα ἀνθρώπων. Καὶ
προκαλίσσεται τὸν ὄχλον, ἔπνυν αὐτοῖς. ἀνέ-
στι καὶ συνίπτε. οὐ γὰρ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶ-
μα ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ τὸ ἐκπορεύε-
ται ἐκ τοῦ σώματος, τοῦτο ἡμεῖς οἱ ἄν-
θρωποι. τότε προσελθόντων οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ

Εὐαγγέλιον

τοῦ ἔργου αὐτῶ. οἶδας ὅτι οἱ φαισεῖσαι ἀπο-
κρίσαντων τὸν λόγον ἰσκανδαλίωσθε· καὶ ὁ
ἀποκριθεὶς, ἔπων, πᾶσα φυτεία, ἢ οὐκ ἐφ'
τοῦσι πατέρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκείθεν ὀσπύσσεται.
ἄφρατι αὐτῶν, ὁ δοληροὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν.
τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφοτέρω εἰς
βόθυνον πρὸς οὐκ εἰς ἀποκρίσεις· καὶ ὁ πᾶς ὁ
ἔπων αὐτῶ. φησὶς οὖν ἡμῖν τίς παραβολὴ αὐ-
τῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔπων, ἀκριβὲς καὶ ἡμῶν
ἀσυνώριστοι εἰσιν, οὐπω νοεῖτε ὅτι πᾶρ τὸ ἔπος
φρονέωμεν εἰς τὸ νόημα, εἰς τὴν λογισμὴν καρδίας,
καὶ εἰς ἀφελῶνα ἐκδοκίμαται· τὰ δὲ ἐκ πορ-
θῆναι ἐκ τοῦ νόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξ-
έρχεται, καὶ κενεῖα λοιπὸν τὸν ἄνθρωπον· καὶ τὸ
τῆς καρδίας ἐξέρχονται σκληροί καρδιοὶ ποικί-
λοι, φόνοι, μοιχεύματα, πορνείαι, ἐλεησέ, ψευ-
δομάρτυρίαι, βλασφημίας. ταῦτά ἐστι τὰ κα-
κὰ ποικίλα τὸν ἄνθρωπον. τὸ δὲ ἀνίσταται χεῖρ
κατὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐξέρχεται

κατὰ ματθαῖον. 73

Εὐ.
REMINU

κατὰ ματθαῖον ὁ ἰησοῦς, ἀνελθὼν εἰς τὰ μέ-
ρη τύρου καὶ σιδωνος, καὶ ἰδοὺ γυνὴ λιανὰ
νοῦσα ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν ἐκείνων θύλασθε, ἔκρω-
σεν αὐτῶ, λέγεται, ἐκ τῆς καρδίας, καὶ ἐκ
ἐκείνης, θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ
εὐκρίτως αὐτῇ λόγον, καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες,
ἀποκρίσεις αὐτῇ, ὅτι ἡράσθη ὡς οὐκ ἔστιν ἡμῶν.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, ἔπων, οὐκ ἀπὸ γένους, ἀλλὰ
εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλῆτα οἴκου ἰσραὴλ,
καὶ ἡ ἰησοῦς προσκυνήσας αὐτῶ, λέγει,
λέγει, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, ἔπων, ἐν
ἔσει καρδίας ἡδὲ τῶν ἄνθρωπων τῶν τέκνων, καὶ
βαλὼν τοὺς λιπαροὺς, καὶ ἡ ἔπων, καὶ λέγει,
καὶ τὸ τὰ λιπαροὺς ἐκείνη ἀπὸ τῶν ψυχῶν
τῶν πεινούντων ἀπὸ τῆς φραγῆς τῶν λιπ-
ῶν αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, ἔπων
αὐτῇ, ὡ γυνὴ, καὶ ἀκούσθαι σου ἡ πίστις, ὅτι
καὶ ὁ θεὸς ἐθέλει, καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ

ἀπὸ τῆς ἄρας ἐκάνης. Καὶ μεταβὰς ἐκείθεν
ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τῆς θάλασσης πρὸς τὴν
γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.
καὶ προσήλθον πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ἔχον-
τες μετ' ἑαυτῶν κύνες, τυφλοὺς, λωποῦς,
λωποῦς, καὶ ἰσχυροὺς ποταμούς, καὶ ἑρμίσματα
τοὺς παρὰ τοῦ πόδα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰθὺς ἄ-
πειρος, αὐτὸς, ὥστε τοὺς ὄχλους ναυμάσσει,
βλέποντας λωποῦς θαλασσίους, λωποῦς ἐν-
γίης, κύνες πεισιπαυώτας, τυφλοὺς βλέ-
ποντας, καὶ ἰσχύοντας τὴν θύραν Ἰσραὴλ. ὁ δὲ
Ἰησοῦς προσκαλίσας αὐτοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
εἶπεν, σπουδάζετε ἵνα ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἡ
θλιμότης τῆς ἡμετέρας ἐστὶν προσμετρουμένη μοι, καὶ οὐκ ἔ-
χουσι τί φάγωσι. καὶ ἀποκρίσας αὐτοὺς εἶ-
πε, οὐ θέλω, μὴ ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδοῖ.
καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πό-
θεν ἡμεῖς ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι βροῦμεν, ὥστε δοῦν
τάς τας ὄχλον τοσούτων; καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-

σοῦς. πόσους ἄρτους ἔχετε οἱ δὲ ἔπωρον. ἐπὶ αὐ-
τῷ ὁ λόγος ἐχθύσθη. καὶ ἐκείνην ὥρην οἱ
ἀναπείσθη ἐπὶ τῷ γίῳ. καὶ λαβὼν τοὺς ἐπὶ αὐ-
τοῦ ἄρτους καὶ τοὺς ἰθὺς, ἀναισχίστας ἐκλασά-
σας, καὶ ἑλθὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθη-
ταὶ ὡς ὄχλος, καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορίαν
ὀψαν, καὶ ἦσαν τὰ περιεσπυρῶν ἡλιασ-
μάτων, ἐπὶ αὐτῶν πληρεῖς. οἱ δὲ ἰσχυροὶ
τοῦ Ἰσραὴλ τραπεζῶντες ἀνέβησαν, ἡ δὲ
ναυμάς καὶ παιδίον. καὶ ἀποβύθους τῆς ὁδοῦ,
ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ θεία μα-
θητὰ. Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι
καὶ σαδδουκαῖοι, παρεβόησαν ἐπιρωτῆσαι
αὐτὸν, σιμῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν λέξαι αὐτοῖς.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. ὅψας ἡγομέ-
νης λέγετε, ἀδελφά. πῦρ ἐστὶν γὰρ οὐρανός, καὶ
πρῶτον, σήμερον χαίμεν, πῦρ ἐστὶν γὰρ οὐρανός
ὅς ἐστιν ἐν ἡμῖν. ἀποκριθεὶς, τὸ μὲν πρόσωπον
αὐτοῦ οὐρανοῦ γινώσκοντες διακρίναι, τὰ δὲ ση-

[illegible]

ἔπειτα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς
 διδασκείας τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων.
 Ἐλθόντες δὲ ἰησοῦς εἰς τὴν μίσην καὶ θραῦσαν
 αὐτῶν ἐκλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
 τίς ἡμῶν τίνα μὴ λήγῃσι τοῖς ἄνθρωποι ἐν τῷ
 ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ ἔπουν, οἱ ῥῆ, ἰωάν-
 νης τὸν βαπτιστὴν, ἔπειτα δὲ, ἡλίας, ἔτι τοις δὲ
 ἱερεῖσιν, ἢ ἕνα τὸ προφητῶν. ἤλεγξεν αὐτοὺς·
 ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἡμῶν μὴ λήγῃς, ἐν ἀποκρίσει δὲ
 σίμων πῆρος, ἔειπεν, σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 ζωντος. καὶ ἀποκριθεὶς ἰησοῦς, ἔειπεν
 αὐτῷ, μακάριε ὁ εἰ σίμων βάρ ἰαννᾶ, ὅτι
 σὰββᾴ καὶ ἁίματι οὐκ ἀποκαθάρψαι σοι, ἀλλὰ
 πατέρ μου, ὁ ἐν οὐρανοῖς, λέγων· ἡλὶς ὁ σοι
 ἡλίας, ὅτι σὺ εἶ πῆρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέ-
 τρα οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύ-
 λαι αὐτοῦ σὺ λατιγύσουσιν αὐτοῦ, καὶ θάλα-
 σσα οἱ τὰς ἐκκλησίαις τῶν οὐρανῶν.
 καὶ οἱ τὰς ἐκκλησίαις ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσονται διδασκόμενοι

νον ἐν ζωῇ οὐρανοῖς. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς
ζῆς, ἔσται λαλῶν μετὰ τοῖς οὐρανοῖς. τότε
θις εἰπατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μὴ
ἐν ἑσέσωσιν, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἔχουσιν ὁ χρυσὸς. ἀ-
πὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς διὰ κενύειν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν αὐτὸν ἀποκτείναντες ἐν
ροσόδῳ, καὶ ποτὶς παθεῖν ὅτι τῶν πρὶν
θυτῶν, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων,
καὶ ἀποκριθῆναι, καὶ τῇ κρίσει ἡμίραν ἐκ-
θῆναι. καὶ προσλαβὼν αὐτὸν ὁ πῖτρος, ἤρ-
ξατο ἐκπομπῆν αὐτῶν, λέγων, ἰδοὺ σοὶ ἡ
ρις, οὐ μὴ ἔσται σοὶ ὅτι. ὁ ὅς σε φέρει, ἔσται
ἐν πῖτρί. ὅπως ὅπως μου σατανᾶ, σκάν-
δαλόν μου εἶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τῶν θεῶν, ἀλλὰ
τὰ τῶν ἀνθρώπων. τότε ὁ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. ἅτις θέλει ὁπίσω μου ἵ-
εῖν, ἀποαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι. ὅς γὰρ ὁ
θέλει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐ-

τήν. ὅς δ' ὁ ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐκτινέσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελὴς
εἶται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν σώσωμεν ὅλον ὁ
σῶσιν, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἡμιωθῇ; τί σώ-
σει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
μήτις γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ἐν
δύσει τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ. καὶ τότε ἀποδώσει ἡ καὶ τὴν
πρῶτον αὐτοῦ. ἀλλὰ ἡ γὰρ ἡμῶν, ἡσίτιν
ὁ δὲ ἰσάτωρ, οἵτινες οὐκ ἠγάπησαν θάνατον
τον, ὡς ὁ ἰσάτωρ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵ-
εῖν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Καὶ μετ' XVII.
ἡμῶν ἐξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν πῖ-
τρον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φόν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὕψι-
νον κατ' ἰδίαν. καὶ μεταμορφώθη ἡ προσο-
ψὶς αὐτοῦ, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ὡς λευκὸς
τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ ὡφθησαν αὐτοῖς μοῦσες καὶ

Εὐαγγέλιον

20

ἡλίας, μὲν αὐτὸν συγκαλοῦντο. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ πῖφος, ἔειπεν τῷ Ἰησοῦ. Κύριε, ἡμα-
ρτοῦν ἡμῶν ὡς ἐστὶν. εἰ θέλεις, ποιήσωμεν
ὅσα πρὸς σκηνώσας, σοὶ μίαν, καὶ μωσὴ μίαν,
καὶ ἡλίας μίαν. ἐπὶ αὐτοῦ λαλοῦντι ὁ
ἐν φήλῃ φωταυγὴ ἐπισκίασεν αὐτούς. καὶ ἰ-
δόντες φωνήεντες ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα. οὗτός ἐ-
στιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπῶντος, ἐν ᾧ ἀπολύθητε, ἀπὸ
τοῦ ἀνομήτου. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί,
ἠπίσταντο. καὶ προσελθόντες αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθη-
σαν σφόδρα. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἔψα-
το αὐτῶν, καὶ ἔειπεν. υἱοὶ ἰσθιτε, καὶ μὴ φοβε-
σθε. ἡπαράντων ἡ γῆς ὁ φθλασμὸς αὐτῶν, οὐ
δύναται ἴσθαι, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. καὶ ἡπα-
ράντων αὐτῶν ἐκ τούτου, ἐν ταῖς
το αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων. μεθ' ἐμοῦ εἰσπτε
ἑξαήμερον, ὡς οὐ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ. καὶ ἡπαράντων αὐτῶν οἱ μαθηταί
αὐτοῦ, λήγοντες. τί οὐκ οἱ γραμματεῖς λέ-
γουσιν, ὅτι ἡλίας δεῖ ἰδοῦναι πρῶτον; ὁ ἡ
τοῦ ἀποκριθεὶς, ἔειπεν αὐτοῖς. ἡλίας μὲν ἔρ-
χεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. λέ-
γει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἡλίας ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔ-
ρχεται, ἀλλ' ἐποικισαμένη αὐτῶν,
ἔσται ἡ ἐκκλησία. οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται. πᾶσι καὶ αὐτῶν. τότε συνήκαν οἱ
μαθηταί, ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἔ-
ειπεν αὐτοῖς. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχ-
λον, προσέθηκεν αὐτῶν ἀνθρώπων τις γουνοπι-
στῶν αὐτῶν, καὶ λέγων. κύριε, ἐλθέσθαι με-
τὰ ἡμῶν, ὅτι σιτηνίσταί ἐσμεν, καὶ λακώες πάσης
τιμῆς. καὶ πᾶσι ἐπὶ τῇ πείλῃ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ποταμὸς εἰς
τὸ ἕλθαι, καὶ προσεπύνηκα αὐτῶν τοῖς μαθη-
ταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθηκα αὐτῶν θέρμα-
σιν. ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔειπεν. ὡ γί-
νηται ὁ πῖφος τοῦ ἀνθρώπου, ὡς πῶς ἔσται
μετὰ ἡμῶν; ὡς πῶς ἀνέξομαι ὑμῶν;
εἰς τὴν ἡμέραν αὐτῶν ὅδε, καὶ ἡπαρίμνησεν αὐ-

κατὰ ματθαῖον. 31

3

τῶν ὁ ἰσους, καὶ ἔβλητο ἀπ' αὐτοῦ τὸ δάκρυ
 μίοντορ. καὶ ἔφρασαν αὐτῇ οὗτοι ὅτι τὸ ὕψος
 ἐκείνου, τότε προσκλόνοντες ὁ μαθηταὶ ὡς ἴ-
 σοντο κατ' ἰδίαν, ἔπωρον. οἱ δὲ τὴν ἡμέραν οὐκ ἦλ-
 θον πρὸς αὐτὴν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ὁ δὲ ἰσους ἔλε-
 πον αὐτοὺς. οἱ δὲ πάλιν ἀπιστοῦν ἤμενον. ἀλλὰ
 γὰρ λέγει ἡμεῖς, ἵνα ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς ὁ λόγιος τοῦ
 σπέντος, ἵνα τὸ ὄψος τοῦτο, μεταβληθῇ ἐν
 σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μεταβολή, καὶ οὐδὲν ἀλλοιω-
 σίς ἐστι ἡμεῖς. τὸτο δ' ὃ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται,
 οἱ μὲν ἡ προσοχή καὶ ἡ κατὰ. ἀναστροφὴ μὲν
 ἔστι αὐτῶν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτῶν, ἔστιν αὐτοῖς
 ὁ ἰσους. μέλλει ὁ ἵπὸς τὸ ἀνθρώπου παραλίσσε-
 σθαι ἐκ τῆς ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτείνουσι
 αὐτὸν, καὶ τὴν ἰδέαν ἡμεῖς ἐκρήσαντες, καὶ ἵνα
 πῶς ἐκαστοὶ αὐτῶν, ἐλθόντων δ' αὐτῶν ἐκ τῆς
 περὶ αὐτῶν, προσκλόνοντο αὐτὸν διὰ τὸ πρῶτον
 βάνοντες ὡς πρῶτον, καὶ ἔπωρον. ὁ δὲ διόλου
 ἀποστρέφεται τὰ διὰ τὸ πρῶτον, καὶ ἵνα

κατὰ ματθαῖον. 8:

οἱ ἀκούοντες εἰς τὴν οἰκίαν, πρὸς φασιν αὐ-
 τοῦ ὁ ἰσχυρὸς, λέγων. τί σοι δοκεῖ σίμωρος ὁ
 βασιλεὺς τῆς γῆς ἀπὸ τινων λαμβάνουσι τὰ
 ἔλκην ἢ ἐλάσσω, ἀλλὰ τῶν ἡγῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ
 τῶν ἀποστόλων, λέγει αὐτοῦ ὁ πῆτερ. ἀλλὰ
 τῶν ἀποστόλων, ἐφ' ἃν αὐτοῦ ὁ ἰσχυρὸς, ἀράγι-
 λυθροὶ εἰσιν οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μή σπανισθῇ
 σωματι αὐτοῦ, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν,
 βάτης ἀγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάττα πρῶτον
 ῥηιδυ ἄρον, καὶ ἀνοίξας τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐρῆ-
 σεν σατῶρα, ἡκιστον παῖδον, ὅλος αὐτοῖς ἀντὶ
 ἡμῶν καὶ σοῦ. Εἰς ἐκείνη τὴν ὥραν προσήλθοι
 οἱ μαθηταὶ ὧ ἰσχυροὶ, λέγοντες. τίς ἔρα μεί-
 ζον δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶ θρανῶν καὶ προσκα-
 θέσθαι ὁ ἰσχυρὸς πατρίον, ἔκτισεν αὐτοῖς ἐν
 μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἔειπεν. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἵνα
 ἅρμι στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παῖδια, οὐ
 μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶ θρανῶν. ὅς
 τις ἔσται πάντων αὐτῶν ὡς τὸ παῖδιον τοῦτο,

XVIII.

οὕτως δὲ ἔτι ὁ μέγας ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὁς ἐὰν δικάσῃται παλαιῶν τοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δικάσεται. ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστεύοντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα λιπῇ μακροτέρα μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν ῥαββίον αὐτοῦ, καὶ καταποντιθῇ ἐν τῷ πλάγῃ τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ ἁσέμῳ ὅτι τῶν σκανδαλιστῶν, ἀνάγκη γὰρ ἵσθαι τὰ σκάνδαλα. πάλιν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ᾧ οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. εἴ ἢ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ ποὺς σου σκανδαλίσῃ σε, ἐκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σου. καλὸν οἱ δὲ ἐν ἐσχάτῳ εἰς τὴν σωτῆρα ζωὴν ἢ ἡ ζωὴ σου, ἢ ἁλὸς ἡ ψυχὴ σου ἢ ἁλὸς πόσις ἐξουσία, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίσῃ σε, ἐξίλε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σου. καλὸν οἱ δὲ ἡ μονόφθαλμος εἰς τὴν σωτῆρα ψυχὴν σου, ἢ ἁλὸς ὁ ὀφθαλμὸς σου εἰς τὴν βλασφημίαν εἰς τὴν γέννησιν τῆς πυρὸς. ὁρᾷ

τι μὴ

τί μὴ καταφρονήσιν εἰς τοὺς τῶν μικρῶν τούτων. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς ὅσα πάντα βλήπουσι τὸ πρόσπορον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἅλθι γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σωσάτω ἀπολλυμένους. τί ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐὰν γένηται τινα ἀνθρώπων ἑκαστὸν πρόβατον, καὶ πλανηθῇ ἐν ὅς αὐτῶν, οὐαὶ ἡ ἀφ' ἧς τὰ ἐκτενέστατα γένετα ἐπὶ τὰ ὄρη, πορευθεὶς ἵνα τὸ πλανηθέν γένηται καὶ ἐκείνην. καὶ ἐὰν γένηται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἅπασι ἐπ' αὐτῶν μακάριον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐκτενέστατοις. οὕτως οὐκ ἐστὶν ἄλλομα ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπολλυμένοι ἐν τῶν μικρῶν τούτων. ἐὰν ἢ ἡ μαρτία σου εἰς τὸ ἀδικεῖν σου, ὅπως καὶ ἐπὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ μακάριον σου ἢ αὐτοῦ μόνου. ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδιμας τὸν ἀδικητόν σου. ἐὰν ἢ μὴ ἀκούσῃ, παράδειγμα τῶν ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ σου ἢ ἁλὸς, ἵνα ἐπὶ σῶματι

ἑλὺο μαρτυρῶν ἡ Γραμὴ καθὼς ἀνρ ῥῆμα. ἵ
 ἀνρ θι παρακούσῃ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ.
 ἵ ἀνρ θι τῇ ἐκκλησίᾳ παρακούσῃ, ἵ ἔσθ
 ῥῥ σπῆρ. ἵ ἰθυινὸς κηὶ τανθῆς. ἀμῆν λέ
 ὕμνρ, ῥσά ἵ ἀνρ ἰλυκῇ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵ ἔσθ
 ἰλυμῆς ἵ ῥῥ ὡρ ῥανῶν. κῇ ῥσά ἵ ἀνρ ἰλυκῇ
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἵ ἔσθ ἰλυμῆς ἵ ῥῥ ὡρ ῥανῶν. π
 ἰρ ἰλῶ ὕμνρ, ῥτι ἵ ἀνρ ἰλυῶ ὕμνρ συμφορ
 σωσιρ ἐπὶ τῆς γῆς, πρὶ πάντῃς πρᾶγμασι,
 ὡ ἵ ἀνρ αὐτῶν σῶνται, γῇσῃται αὐτοῖς σωθῆ
 ῥῥ πατῆρ μου τοῦ ἵ ῥ ῥανῶν. ὡ γᾶ ἵ
 ἰλυῶ ἡ πρῆς σωτηρίας ἵ ῥ τοῦ ἵ ῥ ῥανῶν,
 ἵ ἂν ἵ ῥ ῥ μῆς αὐτῶν. Τότε προσκῇ
 αὐτοῖς τοῦ πῆρ, ἵ ῥνρ, ἵ ῥνρ, ποσάκις ἵ ῥ
 πῆς ἵ ῥ κῇ ἵ ἀνρ πῆρ μου, κῇ ἀνρ ῥ
 πῆς ἵ ῥ πῆρ ἵ ῥνρ, ἵ ῥ αὐτῶν ἵ ῥνρ. ὡ ἵ
 γῶ ἵ ῥ ἵ ῥ πῆρ, ἀλλ' ἵ ῥ ἵ ῥ πῆρ ἵ ῥ
 ἵ ῥ. ἵ ῥ τῶ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ
 ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ ἵ ῥ

87

λέγον κατά τὸ δόγμα αὐτοῦ. ἀρξάμενος δὲ
 αὐτὸς ὡσαύτως, προσωμίχθη αὐτῷ ἕως ὀφθαλμοῦ
 τῆς μυελῶν τῶν αὐτῶν. μὴ ἵκοντο δὲ αὐτοῦ
 ἀποδιδῶναι, ἐκλήσαντες αὐτὸν ὁ ὡρίστος αὐτῷ
 προσβῆναι, καὶ τὴν ζωτικὰ αὐτοῦ, καὶ τὰ
 τέκνα, ἢ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἡγίας, ἢ ἀποδιδῶναι.
 πιστὸν οὖν ὁ δούλος, προσκυνοῦν αὐτῷ, ὡς
 πατέρα, ὡρίστος, μακαροβήμιον ἐπ' ἡμῶν, καὶ πά-
 ρα σοὶ ἀποδιδῶν. σπασαχθῆναι δὲ ὁ ὡρίστος
 τὸν δούλον ἐκείνου, ἀπέκρινεν αὐτόν, καὶ τὸ
 ἐκείνου ἀπέκρινεν αὐτῷ. ἤλθον δὲ ὁ δούλος
 ἐκείνου, ὅτι ἦν αὐτῷ συναδούλωμα αὐτοῦ.
 ὅς ὀφθαλμῶν αὐτῷ ἐκατόν διπλασία, καὶ ἑκα-
 τίστας αὐτὸν ἐπαινήσῃ, λέγων. ἀποδοὺ μοι ὅ,
 τὸ δέειξας. πιστὸν οὖν ὁ συνδιδούλος αὐ-
 τοῦ, παρὰ κράτος αὐτόν, ὡρίστος, μακαροβήμι-
 ον ἐπ' ἡμῶν, καὶ πάντα ἀποδιδῶναι. ὁ δὲ
 ἀκλίβητος, ἀπὸ ἀπὸ τῶν ἑταίρων αὐτοῦ εἰς
 ἑταίρῳ, ἦν οὗ ἀποδοῦν τὸ δέειξάντων.

Εὐαγγέλιον

σαι, μοιχαῖται. λίγα σοι αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῷ. αὐτοὺς ἴσιν ἢ αὐτὰ ἢ ἀνθρώπων μετὰ ἡ-
γωναικός, οὐ συμφέρει ζημιῶσαι. ὁ δὲ ἰππὶν
αὐτοῖς. οὐ πολὺν χρόνον τὸν λόγον τοῦ
τοῦ, ἀλλ' οἷς δὲ δόξαται. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι, οἳ τι
νὲς ἐκ κοιλίας μετὰ ἐκ γενέσεως οὐτως. καὶ
εἰσὶν ἄνθρωποι, οἳ πνεῦμα ἄνθρωπος οὐκ
τῶν ἀνθρώπων. καὶ εἰσὶν ἄνθρωποι, οἳ πνεῦμα
ἀνθρώπου οὐκ εἰσὶν ἐν βασιλείᾳ τοῦ
τοῦ. ὁ δὲ αὐτῷ χρόνον, χωρεῖται. τότε προσ-
εῖπεν αὐτῷ πατρί, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς
αὐτοῖς, καὶ προσέξῃς. οἳ ἔμαθον ἰππὶν ἰμνῶν
αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰσὺς ἰππὶν, ἄφῃ τὰ πατρί, καὶ
καὶ ἰππὶν αὐτὰ ἐπιθεῖς πρὸς με. καὶ γὰρ τοῖς
τοῖς δὲ ἐν βασιλείᾳ τοῦ οὐρανῶν, καὶ ἐπιθεῖς
αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἵππῃ αὐτῷ. διδασκαλίας
αὐτοῖς, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω σωτὴρ αὐ-
τοῖς. ὁ δὲ ἰππὶν αὐτῷ. τί με λίγας ἀγαθὸν

κατὰ ματθαῖον. 21

οὐδὲς ἀγαθὸν ἐμὴ εἰς ὁ θὸς. εἰ δὲ θέλεις εἰς
σωτὴρ εἰς τὴν σωτὴν, τίρησον τὰς ἐκτολὰς.
λίγα αὐτῷ. ποίας ὁ δὲ ἰσὺς ἰππὶν. καὶ οὐ
φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ ἀδύψης, οὐ ψευ-
δομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μη-
τέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σε-
αυτὸν. λίγα αὐτῷ ὁ ἰσὺς. πάντα ταῦτα
ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. τί ἔτι ὑστερῶς
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰσὺς. εἰ θέλεις τίλαιοι εἶναι, ὑπά-
γετε πώλησόν σου τὰ ἀγαθὰ, καὶ δίδε πτω-
χοῖς, καὶ ἔξῃς θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ οὐδὲ
ἐο ἀπολοῦνθαι μοι. ἀκούσας δὲ ὁ ἰσὺς ἔφη
τὸν λόγον, ἀπεβήθη διὰ τὸν οὐρανόν. καὶ ἔφη
κατὰ ταῦτα ποιεῖ. ὁ δὲ ἰσὺς ἰππὶν τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ. ἀμὲν λίγα ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ σοφ-
οὶ ἐσκόπωντες ἐστρώσανται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ οὐρανῶν, καὶ οὐκ ἔβρισαν. οὐκ ἔβρισαν
τοῦ οὐρανῶν. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβρίσθησαν. ὁ δὲ
ἰσὺς εἰπὼς ταῦτα, ἔβρισαν εἰς τὴν βασιλείαν

[illegible]

κατὰ ματθαῖον. 93

[illegible]

ἐρχομαι, καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὸν μισθόν
ἀρετῆς, ὅτι τῶν ἑσχάτων ἕως τῶν πρώτων
ἢ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐκκλησίαν ὥραν,
λαβόντες ἀπὸ θλωάριον ἐλθόντες ἢ οἱ πρώτοι
ἐνόμισαν ὅτι πλεονεκτοῦνται, καὶ ἐλαβόντες
ἢ αὐτοὶ ἀπὸ θλωάριον λαβόντες δι' ἐνόμησιν
τοῦ λατοῦ τοῦ οἰκοδομητοῦ, λέγοντες, ὅτι
οὗτοι οἱ ἑσχατοὶ μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους
ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησαν, τοῖς βασιλεῦσι
τὸ μέρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν λαόν συναγαγεῖν
ἀποκριθεὶς, ἔειπεν ἐν αὐτῶν ἱστορίᾳ, οὐκ ἔστι
δικαιοσύνη ἐν θλωάριον ἀναφώνησας ἐμὸν
ἄλλον τὸ σὸν, ἢ ὑποκαταλέγει τούτῳ ὅτι ἐλά-
ττω δύναι ὡς λαοὶ. ἢ οὐκ ἔστι μοι ποιῆσαι
ἢ εἶναι ἐν τοῖς ἐμοῖς; εἰ δὲ φθαλμὸς σου ποιεῖ
ῶς δὲ τὸν ἐλθόντα ἀγαθὸς ἡμῖν οὗτως ἐλθόντες
οἱ ἑσχατοὶ πρώτοι, καὶ οἱ πρώτοι ἑσχατοὶ, πλεον-
εκτοῖς ἄρ' εἰσιν ἐλκτοὶ ὁρίῳ ἢ ἐκλεκτοί. λαὸς
ἀναβάντων ὁ ἴσους εἰς ἱεροσόλυμα, πρὶν λα-
βόντες

τοῦς δίδωκεν μαθηταῖς λατὶ ἰδοὺ ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ ἔειπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ἀναβάντων
εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ ἦτορ τοῦ ἀνθρώπου ποιεῖ
ραδιόθενται τοῖς ἀρχιερεῖσι, καὶ γραμματεῖ-
σι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ
παράδωκον αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὴν
παλαιάν, καὶ ματιγῶσαι, καὶ σταυρῶσαι, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. τότε προσ-
θήσεται αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν ἡρώων (ἡ δὲ λαὸν μετα-
τῶν ἡρώων αὐτῶν, προσκυνοῦσα καὶ αὐτοῦσιν)
τι παρ' αὐτοῦ. ὃ ἢ ἔειπεν αὐτῇ τί θέλεις; λέγει
αὐτῷ. εἰ πᾶσι ἡμεῖς λαθίσωσιν οὗτοι οἱ λόγοι
μου, εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ εἰς τὸ δυνάμει
τῇ βασιλείᾳ σου ἀποκριθεὶς ἢ ὁ ἴσους ἔειπεν.
οὐκ οἶδα τί αὐτῷ. θλωάριον πλεονεκ-
τοῦ, ὃ ἐλθὼν μέγας πῖναι καὶ τὸ βασι-
λεῖα, ὃ ἐλθὼν βασιλεύσας, βασιλεύσας λέγον-
τες αὐτῷ. θλωάριον, καὶ λέγει αὐτοῖς. τὸ ἢ
ποτὶ ἡμῖν μόνον πῖναι, καὶ τὸ βασιλεύσας,

ἔξω βασιλείῳμαι, βασιλεύωσθι, τὸ δὲ λαὸν
 ἡμεῖς ἐν δόξῳ μου καὶ ἐν δυνάμει μου, οὐκ
 ἔσμεν ἡμεῖς δούλω, ἀλλ' οἱ ἡτοίμαστοι τοῦ
 πατρὸς μου, καὶ ἀκολουθοῦσι οἱ ἄλλα, ἡ-
 γὰρ ἔκτισσε περὶ τῶν δούλων ἀδελφῶν, ὁ δὲ
 σπὺς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἔειπεν, οἱ δού-
 τοι οἱ ἀρχόντες τῶν ἰδνῶν, κατακυριεύου-
 σιν αὐτῶν, καὶ οἱ μισατοὶ κατακυριεύουσιν
 αὐτῶν, οὐκ οὕτως ἔστω ἐν ὑμῖν, ἀλλ' οἱ ἰ-
 σὺν ὑμῖν μισαὶ ἡγούσιν, ἔστω ὑμῶν δού-
 λοι· καὶ οἱ ἰσὺν θύμῃ ἐν ὑμῖν εἰν πρῶτοι,
 ἔστω ὑμῶν δούλοι, ὡς περὶ τοῦ δὲ ἀνθρώπου
 οὐκ ἔστιν ἐλαφρονέωμαι, ἀλλὰ ἐλαφρονέω-
 σθαι, καὶ ἐκπορευόμενοι αὐτῶν ἀπὲρ ἐξ ἑ-
 κλουνθήσονται αὐτῶν ὅλας πόλεις, καὶ ἰδνῶν
 τῶν τυφλῶν ἡμεῖς μὲν παρὰ τὴν δόξαν, ἀλλ'
 οὐτως ὅτι ἡσθὲν πράγμα, ἡμεῖς μὲν ἡγούμε-
 νημεν ὑμᾶς λύτῃ, καὶ διαβίῃ οὐ δι' ἐργῶν

97

ἵνα ἴμωσιν αὐτοῖς, ἵνα σωπῶσιν. οἱ δὲ
 ἤκουον κρηάσαν, λέγοντες· ἐλθέσιν ἡμεῖς
 ἑμεῖς, ὡς ἐλθέτω. καὶ εἰς αὐτὸ ἰσχυροὶ ἐφάνησαν
 αὐτοῖς, καὶ ἰώσαν. τί θέλεις ποιῆσαι ἡμεῖς
 λέγουσιν αὐτῷ· ἑμεῖς, ἵνα ἀνορθώσιν ἡμεῖς
 οὐ φθαλέμοι. σπασαμένης δὲ τῆς ὕψους
 τοῦ τῶν οὐρανῶν ἀντιπρῶτον, καὶ διδούς ἀντι-
 βλεψάντων αὐτῶν οὐ φθαλέμοι, καὶ ἡκολούθησαν
 αὐτῷ. Καὶ ὅτε κήρυξεν αὐτὸς ἐν ἑρσο-
 δυνίᾳ, καὶ ἤλθοι ἐν Βηθσαῖν πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς
 ἰατρικῆς, τότε ἰσχυρὸς ἐφάνη δύο μαθητᾶς,
 λέγων αὐτοῖς πορεύεσθαι εἰς τὴν ῥώμην πλὴν
 ἀποφροντίζοντες, καὶ διδούς ἐν ὁρᾷ αὐτοῖς
 διελθούσιν, καὶ πάλιν μετ' αὐτῶν, λύσαν-
 τος ἀσχητὶ μοι, καὶ ἰδόντις ἐμὴν ἐπιπύ-
 ρην, ὅτι οὐ λώεον αὐτῶν χεῖρας ἔχειν, διδούς
 αὐτοῖς ἀποστέλλει αὐτούς. ὧστε διελθόντες
 ἦσαν πικροὶ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦ προφήτου
 λέγοντος· ἑσπᾶς τῆς θουαβίτι σιμὲν, ἰδοὺ ὁ

XXI.

Βασιλὺς ἐν ἔρχεται· ὁ πρῶτος, καὶ ἐπιβήσκει
 κῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον ὑδὸν ὑπογύς. πορεύ-
 σθῆναι ὅ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες λαλοῦ-
 προσηταῖς ἐν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὁ-
 νορ, καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπὶ θήκα ἐπάνω αὐ-
 τῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπικαθίσαντες
 ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλείους ὄχλος ἔσπευον
 τῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ. ἄλλοι δὲ ἔκπονον
 ἐλάσας ἀπὸ τῶν δερμάτων, καὶ ἐσρώννοντες
 τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προαγοντες καὶ οἱ ἀπο-
 θεῖντες ἐκράσαν, λέγοντες. ὡς ἀνὰ τὴν ἡμέ-
 ραν διαβίῃ. ἀπολογισθῶν ὁ ἐρχόμενος ἐν ὁδοῖς
 τι λαλεῖν, ὡς ἀνὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ ἔσται
 θάνατος αὐτοῦ εἰς ἐκρόσθημα, ἰστέον πᾶσι
 καὶ πόσις, λέγουσα. τίς ἐστιν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι
 ἔλεγον. οὗτος ἐστὶν ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ
 νασαρέτῃς γαλιλαίας. καὶ ἀσπλῆθον ὁ ἰησοῦς
 εἰς τὸ ἱερόν τοῦ θεοῦ, καὶ εἰβάλεν πάντας τοὺς
 πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ

καὶ τὰς θραυίνας τῶν καθιδιστῶν κατὰ τῆς
 ἡμέρας, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς
 περὶ τὰς. καὶ λέγει αὐτοῖς. γέγραπται, ὁ οἶ-
 κός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται. ὑμεῖς
 δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον κτηνῶν. καὶ
 προσέειπεν αὐτῷ τυφλὸς καὶ χωλὸς ἐν τῷ ἱ-
 ερῷ, καὶ ἐθιράπωσεν αὐτοῦς. ἰδόντες οἱ ἄλλοι
 ἀνέστη καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θυμῶσι αὐ-
 τοῖς, καὶ τούτοις πᾶσας ἐκείνας ἐν τῷ
 ἱερῷ, καὶ λέγοντας. ὡς ἀνὰ τὴν ἡμέραν διαβίῃ,
 γαλιλαῖαν, καὶ ἔπερ αὐτῷ ἀκούεις τί οὗτοι
 λέγουσιν; ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς. ναὶ. ἐδίδαξε
 αὐτοὺς, ὅτι ἐκ σώματος κτήνη καὶ θηλαῖον
 τῶν κατηκρίστων ἀνθρώπων καὶ κατὰ τῶν αὐτῶν
 ἀσπλῆθον ἔξω τὸ πόλιος εἰς βηθανίαν, καὶ ἔκ-
 αὐτοῦ ἐκεί. πρῶτος δὲ ἐπανέειπεν εἰς τὴν πόλιν,
 ἐπάνωσεν. καὶ ἰδὼν σκελὴν μίαν ἐπὶ τῇ ὁδῷ,
 ἔειπεν ἐπὶ αὐτῷ, καὶ οὐδὲν ἐδύσκει ἐν αὐτῇ
 εἰ μὴ σκελὴ μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ. μηκέτι

ἐκ τῶν καρπῶν γίνονται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ θύ-
ρανθῃ παραχρῆμα ἡ σὺνκῇ, καὶ ἰδόντων οἱ μα-
θηταὶ ἰθαύμασον, λέγοντες, πῶς παραχρῆ-
μα θύρανθῃ ἡ σὺνκῇ, ἀποκειθῆς ὃ ὁ ἰησοῦς,
ἔπυν αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἵα μὴ ἔχητε
πίστιν, καὶ μὴ εὐφραίνεσθε, οὐ μόνον τὰ τῆς σῆς
κῆς ποιῆσθε, ἀλλὰ καὶ ἵα μὴ τῶν ὅρων τούτων
πικτε, ἀρθῇτε καὶ βληθῇτε εἰς τὴν βάλαστρον,
γινώσκετε. καὶ πάντα ὅσα ἄν αὐτῇ σκετῇ,
τῇ προσελθὴν πιστόντων, λήψεται, καὶ ἰδόν-
τες αὐτῶν εἰς τὸ ἔριον, προσελθόντες αὐτῶν εὐφρα-
σονται οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λα-
οῦ, λέγοντες, ἵα ποῖα θζουσία ταῦτα ποιῆ-
σιν, καὶ τίς οἱ δίδωκε τὴν θζουσίαν ταυτῶν;
ποκειθῆς ὃ ὁ ἰησοῦς, ἔπυν αὐτοῖς. ἱερῶν
ὑμῶν λέγω λέγοντες, ὅτι ἵα μὴ ἔχητε
ἐν τῷ ὑμῶν ἔριον ποῖα θζουσία ταῦτα ποι-
ῶν. τὸ βάπτισμα ἰωάννου πόθεν ἔστι; θζ οὐκ
νοῦν ἔθζ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς

αὐτοῦ, λέγοντες, ἵα μὴ ἔχωμεν θζ οὐρανοῦ,
ἵα ὑμῖν, θζ τῶν οὐρανῶν ἵα ποῖα θζουσία ταῦτα
ἵα μὴ ἔχωμεν θζ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν
κύριον. πάντων θζ ἔχον τὸν ἰωάννην ὡς
προφήτην, καὶ ἀποκειθῆς τῶν ἰησοῦ, εἰς
τοῦ. οὐκ οἶδαμεν. ἔφην αὐτοῖς καὶ αὐτός, οὐ
ἔχω λέγω ὑμῖν, ἵα ποῖα θζουσία ταῦτα
ποιῶ. τί θζ ὑμῖν δοκῇ ἀνθρώπων; ἔχεν τίς
να δέοι, καὶ προσελθόν τῶν πρώτων, ἔπυν. τίς
νομ, ὑποστῇ σήμερον ἱράσου ἵα μὴ ἀμωλῶ-
νί μου. ὃ θζ ἀποκειθῆς, ἔπυν, οὐ θέλω. ὑπε-
ροῦ δὲ μεταμεληθῆς, ἀπώλῃ. καὶ προσελ-
θόν τῶν δευτέρων, ἔπυν ὡσαύτως. ὃ θζ ἀπο-
κειθῆς, ἔπυν. ἵα μὴ λένει. καὶ οὐκ ἀπώλῃ.
τίς ἐκ τῶν δέοντων ποῖα θζουσία ταῦτα
ποιῶν; λέγοντες ὑμῖν, ὅτι οἱ τειλῶνται
ὁ ἰησοῦς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τειλῶνται
καὶ αἱ πόρται προαγορεύουσιν ὑμῶν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ. ἔλθι γὰρ πρὸς ὑμῶν ἰωάννης

ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστάσαν
αὐτῶ, οἱ ᾗ τιλῶναι καὶ αἱ πόρται ἐπίσω θῆναι
αὐτῶ. ἡμῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετὰ μετὰ ἡμῶν
ἐξομῶν τοῦ πιστεῦσαι αὐτῶ. ἀλλὰ πρὸς τοὺς
ἀκούσαντες. ἀνθρώπους τῶν οἰκοδομημάτων,
ὅστις ἐφύγετο ἐν ἀμπελῶνι, καὶ φραγμῶν
αὐτῶ περὶ ἐθνεῶν, καὶ ὠρυξίον ἐν αὐτῶ λαο
νῶν, καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ὅτε ἐλθὼν
αὐτῶν γεωργοί, καὶ ἀπὸ δέμησιν. ὅτι ἐλθὼν
γεῖν ὁ κυρὸς τῶν λαπῶν, ἀπέστειλε τοὺς
δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργούς, λαβόντες
τοὺς λαπῶν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεω
ργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὅν μὲν ἔλεον, ὅν
δὲ ἀπέκταναν, ὅν δὲ ἐκτελέσαν. πάλιν
ἀπέστειλε ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρῶ
των, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὅτε ἐλθὼν
δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ
γεωργὸς, ἵνα φωνήσονται τῷ υἱῷ μου. οἱ δὲ γεωργοὶ
ἰδόντες τὸν υἱόν, ἔπαινον ἐν ἑαυτοῖς. οὕτως ὅτι

ὁ κυρὸς ὁμοῦ, διὰ τὴν ἀποκτείνωμεν αὐτῶν,
καὶ κατακτείνωμεν τὸν κυρὸν ὁμοῦ αὐτοῦ.
καὶ λαβόντες αὐτῶν, ὅτε λαβόντες ἔξω τοῦ ἀμ
πελῶν, καὶ ἀπέκταναν. ὅτι ἄρ οὐκ ἔλθῃ
ὁ κύριος τῶν ἀμπελῶν, τί ποιήσῃ τοῖς γεω
ργοῖς ἐκείνοις λέγεσιν αὐτῶ. λαπῶνς λαπῶνς
ἀποθήσῃ αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμπελῶν ἐκδοσται
αὐτοῖς γεωργοῖς, οἱ τινες ἀποδοῦναι αὐτῶ
τὸν λαπῶν ἐν τοῖς λαπῶν αὐτῶν. λέγει αὐ
τοῖς ὁ κύριος. ὅτι ἐλθὼν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
αὐτῇ, λαβόντες ὅν ἀπὸ δόκμασαν οἱ οἰκοδο
μητῆς, ὅτος ἐγνήθη ἡς λαπῶν γεωργίας. πα
ρὰ λαπῶν ἐγνήθη αὐτῇ, καὶ ἐπὶ θανάτου ἐν ὅ
θι λαπῶνς ἐκτελέσαν. ὅτι τοῦτο λέγει ὁ κύριος, ὅτι ἄρ
τίσῃ αὐτῶν ἐν μῶν ἡ βασιλεία τῶν θέν, καὶ λαπῶ
νται ἐν τῇ ποιήσει τῶν λαπῶν αὐτῶν. καὶ ὅτε
παρὰ ἐπὶ τῶν λαπῶν τούτων, συνελθὼνται,
ἐφ' ὅν ἐλθὼν ἄρ ὡς ἡ, λαπῶν αὐτόν. καὶ
ἀποδοῦναι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι

τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐ-
τῶν λέγει. καὶ ἠντιοῦν αὐτῶν ἱερατῶσαι,
ἐφ' ὅθεν αὐτοὺς ἔχουσιν, ἵστασθαι ὡς προσέ-
ειπεν. τίνα αὐτῶν εἶχον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰη-
σοῦς, πάλιν ἔειπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέ-
γων. ὁμοιωθὲν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἄνθρω-
πῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμος τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ, λα-
λῆσαι ἐκκλημένους εἰς τὸν γάμον, καὶ οὐκ
ἤθελον ὑπαίτην, πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δού-
λους, λέγων, ἔπειτα τοῖς ἐκκλημένοις, ἰδοὺ
τὸ ἀγείρω μου ὑπόμικτα, οἱ ταύροι μου καὶ
τὰ σίτινά τεθυμνά, καὶ πάντα ἔτοιμα
δίδωμι εἰς τὸν γάμον. οἱ δὲ ἀμειψάμενοι,
ἀπεῖλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς
τὴν ἐμπορείαν αὐτοῦ. οἱ δὲ λοιποὶ ἱερατῶσαι
τῶν δούλων αὐτοῦ, ὑβρίσων καὶ ἀπεικτι-
σαν, ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, ἐργάσθη, καὶ πᾶσι
ταῖς στρατίαις αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν τὸν

φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρη-
σεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ὁ μὲν γά-
μος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ ἐκκλημένοι οὐκ ἔχουσιν
ἔξιοι. πορεύεσθαι οὖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν
οὐρανῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εἵρῃ, καλέσει εἰς
τὸν γάμον. καὶ ἐξελθόντων οἱ δούλοι ἐκεί-
νοι εἰς τὰς θύρας, συνήγαγον πάντας ὅσους
ἔβην, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, καὶ ἰπλάσθη
ὁ γάμος ἀνακαμμένων. εἰσέλθων δὲ ὁ βασι-
λεὺς θέασαθαι τοὺς ἀνακαμμένους, εἰδὼν ὅ-
τι ἄνθρωποι οὐκ ἦν ἐκκλημένοι ἐν δυνάμει
γάμου, καὶ λέγει αὐτοῖς ἐταῖρε, πῶς εἰσέλθεις
ἕρως, μὴ ἔχωρ ἐν δυνάμει γάμου; ὁ δὲ ἐπεμύ-
θη. τότε ἔειπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς δούλοις. δι-
σταντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἐκβάλετε εἰς
τὸ σκότος τὸ ὑπὸ τὴν γῆν, ἐκεῖ ἔσται ἡ κατα-
στροφὴ καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν δόντων. ποιοὺν γάρ
ἔστιν ἡ πόλις τοῦ ὀνόματος, οἱ δὲ ἐκκλημένοι, τότε πορεύθη-
σαν οἱ φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον, ὅπως

αὐτὸν παγιδεύσασιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστήσονται
αὐτὸν ὡς μαθητὰς αὐτοῦ· πάντα τὰ ῥήματα
ῥωμανῶν, λέγοντον. διδασκαλίαι, οἱ δὲ μαθηταί
ὅτι ἀληθεὺς εἶ, καὶ τὸν ὁ δόλον ἔχει ἐν ἀληθείᾳ
διδασκαλίας, καὶ οὐ μίσηδ' ὅτι περὶ οὐδενός. οὐ γὰρ
βλέπεις ἅς πρόσσωπον ἀνθρώπων, ἀπὸ οὗ
ἡμῶν, τί σοι δοκεῖ; ἔξισι δουλῶσι αὐτῶν· καὶ
σαρι, ἢ οὐ γινούσιν ὅ ἰησοῦς τὸν πονητοῦ αὐ
τῶν, ἔτι μιν πείθει· τί ποκεῖται, ἐπεὶ
δέξασθαι μοι τὸ νόμισμα ἑξ αὐτοῦ. οἱ ἡ
σὴν γὰρ αὐτῶν ἀλλοτρίων, καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίνοι ἡ ἐκδὸν αὐτῶν, καὶ ἡ ἐπιγραφὴ; λέγουσιν
αὐτῷ, καὶ αἱ σφραῖσαι· τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπὸ πο
θεν τὰ καὶ ἑστέ, καὶ αἱ σφραῖσαι, καὶ τὰ ἑστέ; αὐ
τῶν, καὶ ἀπὸ ποθεν ἑστέ αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ποθεν αὐ
τῶν ἀπὸ ποθεν, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλ
θον αὐτῶν σαλιδουκαῖαι οἱ λέγοντες καὶ ἐν τῇ
ἐκείνῃ, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, λέγοντες· δι
δασκαλίαι, μωροὺς ἔτι μιν, ἵνα τῇ ἀποδοῦναι

καὶ ἔτι μιν, ἐπιγαμβροῦσιν ὁ ἀδελφὸς αὐ
τοῦ τὸν γυναικα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρ
μα αὐτοῦ ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἡσυχία ἡ παρ' ἡμῶν ἐπὶ
ἀδελφοί, καὶ ὁ πρῶτος γαμήσιαι ἐπιλαύσει,
καὶ καὶ ἔτι μιν σπέρμα, ἀπὸ καὶ τὸν γυναικα
αὐτοῦ ἀδελφῶν αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος,
καὶ ὁ τρίτος, ἔως ἑπτά. ὅσοι μιν πάντων ἄ
πὸ ποθεν καὶ ἡ γυνή, ἐν τῇ δὲ ἀναστάσει, τίνος
ἑπτά ἔσονται γυνῆς πάντες γὰρ ἔχον αὐτήν, ἀ
ποκεθεῖς ὅ ἰησοῦς, ἔτι μιν αὐτοῖς. πᾶν ἄνθρω
πὸν καὶ ἀδελφὸς τὰς γραφῶν, καὶ ἡ τῇ δὲ ἀναστάσει
ἑπτά. ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὗτοι γαμήσιαι, οὗτοι
ἐπιγαμβροὶ, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι ἑπτά ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῇ δὲ ἀναστάσει αὐτῶν ἐν οὐρανῷ ἐν
ἐκείνῃ, καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἡμῶν ἀπὸ ποθεν, λέγον
τες· ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς ἰσα
άκ, καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ, οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς, θεὸς νε
κρῶν, ἀλλὰ ζώντων, καὶ ἀκούσαντες οἱ ἄγγελοι
ἐξ οὐρανόθεν ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. οἱ δὲ

παρισσάει ἀκούσαντες ὅτι ἐβίωσιν ζῶντες σα-
δουκαῖους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἰ-
κνήρωθην ἕως ἃς αὐτῶν νομικὸς τις, πειρά-
ζων αὐτὸν, καὶ λέγων. διδάσκαλε, ποία ἐν-
τολὴ μεγαλύτερη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ ἰησοῦς ἔφη
αὐτῷ. ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ᾧ
καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ᾧ ψυχῇ σου, καὶ ἐν
ἐκείνῳ σου. αὕτη ὅτι πρώτη καὶ μεγα-
λή ἐντολή. δευτέρα δὲ, ὁμοίᾳ αὐτῇ. ἀγαπή-
σεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. ἐν ταύταις
ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος, καὶ οἱ προ-
φῆται περιλαμβάνονται. συνήχθησαν γὰρ τῶν φα-
σαίων, ἐκκλητήσων αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς, λέγων.
τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τῶν χειρῶν τῶν υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου; λέγουσιν αὐτῷ. λέγει αὐτοῖς. πῶς
οὖν λαβίᾳ ἐν περιμάτῳ κύριον αὐτὸν λα-
βῆναι; λέγουσιν ἕκαστος ὅτι ἐν ἑαυτοῦ μου, κα-
θὼν ἐν δεξιῷ μου. εἰς ᾧ ὁ θεὸς τοὺς ἰσχυροὺς
σου, ἀποπόδιον τῶν ποδῶν σου. καὶ οὖν λα-

βίβλιν αὐτὸν λαβῆναι, ὡς αὐτοῦ υἱοῦ
καὶ οὐδὲν ἐκείνου αὐτῷ ἀποκεκλιῆναι λό-
γον. οὐδὲ ἐτόλμησεν τις ἀπ' ἐκείνων τὴν ἡμέραν
ἐκπρωτῆσαι αὐτὸν οὐκ ἔτι. Τότε ὁ ἰη-
σοῦς ἐκκλησάσας τοὺς ὄχλους καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ λέγων. ἐπὶ τῆς μωσέως λαβίδος ἐκα-
θίσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι, πάν-
τα οὖν ὅσα ἂν ἐπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖ-
τε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε. λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι. δις μὲν
καὶ γὰρ φορεῖα βαρεῖα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐ-
πιτιθεῖσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων,
ὧς δὲ λακτύβῃ αὐτῶν οὐ θέλουσι λιυῖσαι
αὐτά. πάντα γὰρ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι καὶ
τὰ βαρύνουσι τοὺς ἀνθρώπους. πηλατοῦνσι δὲ
τὰ φευκὰ καὶ ἐλαφύτα, καὶ μεγαλύνουσιν
τὰ ἐλαφίστα. διὰ τῶν ἱματιῶν αὐτῶν. φελοῦ-
σὶ τε τὰς πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δαιμονίοις, καὶ
τὰς πρωτοκαθίστας ἐν ταῖς συναγωγαῖς.

ἡ τῶν ἀσπαρμέντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἡ λαλῶν
οὐκ ἔκ τ' ἀνθρώπων ραββί. ὑμεῖς δὲ μὴ λαλῶ
θῆτι ραββί. εἰς γὰρ δεῖν ὑμῶν ὁ λαθνηγὸς
ὁ χριστός, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ πα-
τέρα μὴ λαλῆσιντε ὑμῖν ἰσὶ τ' γῆς. εἰς γὰρ ἰ-
στὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ δὲ
λαλῶντες λαθνηγὰς, εἰς γὰρ ὑμῶν δεῖν ὁ λα-
θνηγός, ὁ χριστός. ὁ δὲ μέγας ὑμῶν, ἔστω ὑ-
μῶν διδάκτορας. ὅστις δὲ ὑψώσῃ αὐτὸν ταπεί-
νωθήσεται, καὶ ὅστις ταπείνωσῇ αὐτὸν, ὑψωθή-
σεται. οὐκ ἂν ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαισεῖται
ἵποκριταί, ὅτι λαλοῦντες πλὴν βασιλείαν τ' οὐ-
ρανῶν ὑμῖν προοῖτε τ' ἀνθρώπων. ὑμεῖς γὰρ οὐκ
ἐστέριχοι, ἀλλ' οὗτοι ἐστέριχοι ἀφ' ἑνὸς ἐ-
στὼς ἑνός, καὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαισεῖται
ἵποκριταί, ὅτι λαλοῦντες τὰς οἰκίας τῶν ῥη-
σῶν, καὶ προφασίζετε μακρὰ προσσχημένοι,
εἰς τοῦτο ἡ ψαλὸς περιωπίζοντες λέγετε, οὐκ
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαισεῖται ἵποκριταί,

ἐν πριωρίτι πλὴν θαλάσσης καὶ πλὴν ζηνάρ,
ποιῶσαι ἵνα προσήλυνον, καὶ ὅτ' ἄν γένηται,
ποιεῖτε αὐτὸ ἡδὺν γεγόνως διηπόρουν ὑμῶν.
καὶ ὑμῖν ὁ δεινὸς τυφλός, οἱ λήγοντες, ὅς ἄν
ὁμοσῇ ἐν τῷ ναῷ, ἐλθὲν δεῖ, ὅς δ' ἄν ὁμοσῇ
ἐν τῷ χευστῷ τ' ναῷ, ἐφ' ἡλδ'. μωροὶ καὶ τυφλοί,
τίς γὰρ μέγας δεῖτε, ἢ χευστός, ἢ οὐκ ὁ ἀγιά-
σμων τ' χευστός καὶ ὅς ἄν ὁμοσῇ ἐν τῷ θυσια-
στείῳ, ἐλθὲν δεῖτε, ὅς δ' ἄν ὁμοσῇ ἐν τῷ δώ-
ρῳ ἑκάστων αὐτῶν, ἐφ' ἡλδ'. μωροὶ καὶ τυφλοί,
τίς γὰρ μέγας, τὸ δώρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ
ἀγιάζον τὸ δώρον; ὁ δὲ ὁμοσῇ ἐν τῷ θυσια-
στείῳ, ὁ μὲν δὲ ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἑκά-
στοις αὐτοῦ. καὶ ὁ ὁμοσῇ ἐν τῷ ναῷ, ὁ μὲν δὲ ἐν
αὐτῷ καὶ ἐν τῷ λαοικουῶντι αὐτόν. καὶ ὁ
ὁμοσῇ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ μὲν δὲ ἐν τῷ θρόνῳ
τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ λαθνηγῷ ἑκάστων αὐτῶν.
οὐκ ἂν ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαισεῖται ἵπο-
κριταί, ὅτι ἀποδιδρασκόντες τὸ ἡδύδοσμον,

καὶ τὸ ἄνθρωπον, καὶ τὸ κύνιον, καὶ τὰ φέροντα
 ταῦτα βαρύτερα τοῦ νόμου, τὰν κρίσιν καὶ
 τὸν ἥλιον καὶ τὴν πίσιν. ταῦτα ἔδωκε ποιῆ-
 σαι, ἵνα μὴ ἀφ' ἑκείνου. ὁ δὲ τοῦ τυφλοῦ,
 οἱ διυλίσκοντες τὸ κύνιον, τὴν δὲ κρίσιν
 καταπίνοντες. οὐδ' ἂν μὴ γραμματεῖς καὶ
 εἰσαὶ ὑποκείμετοι, ὅτι καταλείπει τὸ ἔξωθεν
 τοῦ ποτιείου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα
 ἴσῃ μόνον ἐν ἀρχαῖς καὶ ἀκρασίαις. καὶ
 εἰσαὶ τυφλὸν, καταλείβοντες πρῶτον τὸ ἐνδο-
 τιεῖον καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γράψω-
 σιν καὶ ἐκ τῆς αὐτῶν καταβολῆς. οὐδ' ἂν μὴ γραμ-
 ματεῖς καὶ φαεινοὶ ὑποκείμετοι, ὅτι παρ-
 μοιάζετε τάφοις λεκονισμοῖς, οἱ τὸν
 ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ ἡ
 σκὴν δόλων νεκρῶν καὶ πάλιν ἀκαθαρσίαν.
 οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε ὡς
 ἄνθρωποι δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐκ
 σαρρῶν καὶ ἀνομίας. οὐδ' ἂν μὴ γραμματεῖς καὶ

φαεινοὶ ὑποκείμετοι, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς
 τάφους τῶν προφητῶν, καὶ ὡς κτίετε τὰ μνη-
 μεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε, εἰ ἡμεῖς ἐν
 ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἔμε-
 νθα βουνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προ-
 φητῶν, ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι ἡμεῖς
 ἐν τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας, καὶ ὡς
 κτίετε πληρῶσαι τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑ-
 μῶν. ὁμοίως, ἡννήματα ἐν τῷ δώρῳ, πῶς φήντε
 ἅπασι τῆς κρίσεως τῆς γενέσεως ἐν τῷ τοῦτο ἰσθμῷ
 καὶ ἀποστόλων καὶ ἐμῶν προφητῶν καὶ σοφῶν
 καὶ γραμματέων, καὶ ἐν αὐτῶν ἀποκτενῶν καὶ
 σαρρῶν, καὶ ἐν αὐτῶν μαρτυροῦντες ἐν
 ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἅπασι
 καὶ ἐν πόλει, ὥστε ἡμεῖς ἐν τῷ αἵματι
 καὶ δικαίων, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε
 τοῦ αἵματος ἁγίου τοῦ δικαίου, ὥστε τοῦ
 δικαίου. ἰσχυροὶ ὑμῶν βαρύνοντες, ὅτι φονεῖ-
 σαι μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιασίου.

ὁ δὲ ὑπομένει αἰς τήλως, οὗτος σωθήσεται.
ἢ λυπηθήσεται ὧτο τοῦ ἀναγγέλιον τῆς βα-
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, αἰς μαρτύριον
πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἔξει τὸ τέλει.
ὅτ' αὐτοὺ ἰδοῦτε τὸ βδελύγμα τῆς ἐρμηνείας,
τὸ ἐν ἑνὶ ὁρίῳ λαμβάνει τὸ προφῆτα, ἐστὶ
ἐν τόσῳ ἀγίῳ, ὁ ἀνακηρύσσων, νοεῖται, τότε
οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φωνήτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη, ὅ
ἐπὶ τοῦ δόματός, μὴ καταβάντες ἀπὸ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν ὄρει ἀγίῳ, μὴ
ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀπὸ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
οὐδ' αὖ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας καὶ τὰς θηλά-
ζούσας ἐν κέντραις τῶν ἡμῶν, προσφύγετε
οὐδ' αὖ, ἵνα μὴ γῆνται ἢ φυγῇ ὑμῶν χειρὶς
υἱός, μηδὲ ἐν σάββατῳ. ἔσται γὰρ τότε ἐν ἡμέ-
ρῃ, οἷον οὐ γένοιται ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ὅ-
ως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γῆνται, καὶ εἰ μὴ ἐκ
βδελύξασαν αἱ ἡμέραι κείναι, οὐκ ἂν ἔσθ' ἰσχυρὸν
πᾶσα σάρξ, ὅτι ὅτε ἰσχυροὶς λαὸς βδελύ-

θῶνται αἱ ἡμέραι κείναι, τότε ἰσχυροὶς ὑμῖν
ἔσται, ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ χριστοί, ἢ ὅδε, μὴ πιστεύσα-
τε. ἐκτεθῶνται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδο-
προφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέ-
ρατα, ὥστε πλανᾶσθαι, αἱ δυνάμεις, καὶ τὸς ἐκλε-
κτός. ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν, ἵνα οὐκ ἔπωσις
ὑμῖν ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, μὴ ἐκτεθῶνται, ἰδοὺ
ἐν τοῖς ταμίαις, μὴ πιστεύετε. ὥστε γὰρ ἡ ἀ-
σραπὴ ἐκτεθῶνται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ ἀπὸ
ἑξῆς δυσιμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ ἀνθρώπου, ὅπου γὰρ ἐὰν ἢ τὸ πῶμα, ἐκ
ευνοῆς θέσονται οἱ ἄνθρωποι, ὁ δὲ καὶ τὸ πῶμα
ἐκτεθῶνται τῶν ἡμεῶν κείνων, ὁ ἅλιος σκοπι-
θήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρων πεισυνται ἀπὸ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῳ, καὶ τότε
ἐκτεθῶνται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὁ υἱὸς

τῶν ἰδόντων ἡ ἀνθρώπων, ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
 καὶ οὐρανῶν καὶ διωξάμενος καὶ δολοῦντος πολλὰς.
 καὶ ἀποσείων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ
 σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν
 τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τέσσα-
 ρων ἀνέμων, ἀπ' ἀκρῶν ἑρηνῶν ὡς ἀκροῦ
 αὐτῶν. ὅτε ἡ τῆς σικκῆς μάθηται πλὴν παρα-
 κλήρι. ὅτε ἂν ἡ δὴ ὁ λαὸς αὐτῆς γνῶται
 ἁπλοῶς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφυῖ, γινώσκουσιν
 τί ἐγγὺς ἐστὶν ὅτι καὶ ὑμεῖς, ὅτε ἂν ἴδω-
 τε πάντα, γινώσκουσιν ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ
 ῥαῖς. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
 ῥαῖς αὕτη, ὡς ἂν περὶ αὐτὴν γνῶται. ὁ οὐρανὸς
 καὶ ἡ γῆ παρελθόνται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
 παρέλθωσι. πλὴν οἱ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ
 τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἢ οὐ-
 ρανῶν, ἀλλὰ ὁ πατήρ μου μόνος. ὥστε ὁ
 αἰὶς ἡμέρας τοῦ ῥαῖς, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία
 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὥστε ὁ ῥαῖς

ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τῆς κατακλυσμοῦ,
 τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμίζοντες καὶ ἐγκαμέ-
 ζοντες, ὅτι ἡ ἡμέρας ἐσθλῆς ῥαῖς ἐστὶν πλὴν
 λαθῶν, καὶ οὐκ ἐγνωσαν, ὡς ἡλθὲν ὁ κατα-
 κλυσμός, καὶ ἔρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ
 παρουσία τῆς ἡμέρας τοῦ ἀνθρώπου. τότε δέος ἔσται
 καὶ ἐν τῷ ἄρῳ, ὅτι παρὰ παρακλήρι, καὶ ὁ
 αἰὶς ἀφ' ἑαυτοῦ. δέος ἀκλόουσαι ἐν τῷ μένῃ,
 μία παρακλήρι, καὶ μία ἀφ' ἑαυτοῦ, γρηγο-
 ρῶτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε ποῦ ἔρεν ὁ κύριος
 καὶ ἡμεῖς ἐρχεται. ἐκείνο ἡ γινώσκουσιν, ὅτι
 ἡ δὴ ὁ οἰκοδομητός, ποῦ φυλάττει ὁ κληρικός
 ἐρχεται, ἐρηγορῶντες ἂν, καὶ ἐν ἂν ἔσται δέος
 ἐκ τῶν τῶν οἰκίων αὐτοῦ. ὅτι τὸ τοῦ ἡμεῖς
 γινώσκουσιν, ὅτι ἡ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, ὁ ῥαῖς
 τῆς ἡμέρας ἐρχεται. τίς ἂν ἔρεν ὁ πῶς οἶδεν
 καὶ ὁ φρόνιμος, ὅρ κατ' ἐκ τῶν ὁ κύριος ἐπὶ
 τῆς ὥρας αὐτοῦ, τῆς δὴ δὴ αὐτοῖς πλὴν
 προφητῶν καὶ μακαρίων ὁ δέσπος ἐκείνος,

ὅρ' ἰδὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐνέσπει ποιοῦν-
 τας. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς
 ὑπάρχουσιν αὐτοῦ λατὰς ἡ σὴ αὐτῶν, ἵνα μὴ
 ἄπῃ ὁ λαὸς δούλος ἐκείνῳ· ἐν τῇ καρδίᾳ
 αὐτοῦ, χρονοῖται ὁ δούλος μου ἰδὼν, καὶ ἡμ-
 ῖς κταί τὴν πλὴν τοὺς συνοδούους, ἰδοὺ ἡμῖν ἡ
 πίνειν μετὰ τῶν μεθουσάντων, ἡ ξείνῳ ὁ κύριος
 τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσέλα-
 πῶ, καὶ ἐν ᾧ ἄρξῃ ἡ οὐ γινώσκει, καὶ διηγοῦ-
 σαι αὐτῶν, καὶ τὸ μένος αὐτοῦ μετὰ τῶν το-
 πειτῶν θῆσι, καὶ ἵστα ὁ λαοὺς μετὰ καὶ βρυ-
 χίους τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθῆσιν τῶν
 ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν δὲ καὶ παρθένους,
 αἱ τινες λαδοῦσαι τὰς λαμπυρίας αὐτῶν,
 ὁ δὲ λαὸς αἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. πύγῃ
 δὲ ἄσαν δὲ αὐτῶν μοῖρα, καὶ αἱ πύγῃ φέ-
 νουσι. αἱ τινες ἰδοὺ μοῖρα λαδοῦσαι τὰς λαμπυ-
 ρίας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μετ' αὐτῶν ἰδὼν
 οὐ, αἱ δὲ φρονιμοὶ ἔλαβον ἑαυτῶν ἐν τοῖς ἄγ-
 γ

γίοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπυρίων. χρονοῖ-
 ται· ὁ τοῦ νυμφίου, ἐν ᾧ περὶ πάντας καὶ
 ἡ καρδία. μένος δὲ νυμφὸς ἐκαστῇ γέ-
 νει, ἰδὼν ὁ νυμφίος ἔρχεται, ὁ δὲ ἐρχόμενος εἰς αὐ-
 τὴν πάντας αὐτοῦ. τότε ἡ ἐκείνων πᾶσαι αἱ
 παρθέναι ἐκείναι, καὶ ἐκόςμικται τὰς λαμ-
 πυρίας αὐτῶν. αἱ δὲ μοῖρα τὰς φρονιμοῖς
 εἶπον, ὁ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς ἐκείνων ἡμῶν, ὅτι αἱ
 λαμπυρίαι ἡμῶν σβήνυνται. ἀπὸ κείνων
 δὲ αἱ φρονιμοὶ, λέγουσαι, μὴ ποτε ἐκ ἀρτίου
 ἡμῶν καὶ ὑμῶν, πορνεύει ἡ μάτορ πρὸς τοὺς
 πωλοῦντας, καὶ ἀγοράζει ἑαυτῶν. ἀπερ-
 ῆναι δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, κληθῆναι ὁ νυμ-
 φίς, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ ἀσπῆθον μετ' αὐτοῦ εἰς
 τοὺς γάμους, καὶ ἐκλήθη ἡ θύρα. ἔειπον δὲ
 ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέναι, λέγουσαι,
 κύριε, ἡμεῖς, ἀνοιξόν ἡμῖν, ὅ ἡ ἀποκλεισ-
 ῆται· ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδάς ὑμᾶς. ἔρη-
 γοῦνται οὖν, ὅτι οὐκ οἶδαν τὴν ἡμέραν, οὐ

ἐπὶ τῶν ὥραν, ἢ ἢ ὁ ἴσος τῷ ἀνθρώπῳ ἔρχεται.
ὡς πρὶν ἀνθρώπους τις ἀποθνήσκει καὶ οὐ
τοῦτο ἰδίως δίδουσι, καὶ παρὶ δωκεν αὐτοῖς τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πρὸς τὰ
παντα, ὃ δὲ δύνῃ, ὃ δὲ ἔκαστος κατὰ τὴν ἰ-
δίαν δυνάμιν, καὶ ἀπεθνήσκουσιν αὐθιγῶς. πο-
ροθεῖς δὲ ὁ τὰ πρὸς τὰ παντα λαβὼν, ἔργα
ἐτοῖμα αὐτοῖς, καὶ ἐποικισίαν ἅπαντα πρὸς τὰ
παντα, ὡς αὐτοῖς καὶ ὁ τὰ δύνῃ, ἐκέρδιμα καὶ αὐ-
τὸ ἅπαντα δύνῃ, ὃ δὲ ἔκαστος λαβὼν, ἀπὸ τῶν ὥ-
ραν ἢ τῇ γῇ, καὶ ἀπὸ ἐκρυψὶ τὸ ἀργύριον καὶ ἡ-
εῖον αὐτοῦ, μετὰ δὲ χρόνον πολλὸν ἔρχεται ὁ κυ-
ριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συνάξει μετὰ
αὐτῶν λόγον, καὶ προσκληθῶν ὁ τὰ πρὸς τὰ
παντα λαβὼν, προσήνγκεν ἅπαντα πρὸς τὰ
παντα, λέγων. λέγει, πρὸς τὰ παντα μοι πα-
ρεδόκα, ἰδοὺ ἅπαντα πρὸς τὰ παντα ἐκέρδι-
μα καὶ αὐτοῖς. ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ.
ὅτι δύνῃ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ, ἐπὶ ὁλίγα ἔτι πιστὴ

ἐπὶ πολλῶν σε καταθήσω, ἔσθλη ἐστὶν ἡ
ἐκέρδιμα σου. προσκληθῶν δὲ καὶ ὁ τὰ δύνῃ
παντα λαβὼν, ἔπειν. λέγει, δύνῃ τὰ
μοι παρὶ δωκεν, ἰδοὺ ἅπαντα δύνῃ τὰ
ἐκέρδιμα ἐπὶ αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐ-
τοῦ. ὅτι δύνῃ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ, ἐπὶ ὁλίγα ἔτι
πιστὴ, ἐπὶ πολλῶν σε καταθήσω, ἔσθλη ἐστὶν
τὴν ἐκέρδιμα σου. προσκληθῶν δὲ καὶ ὁ
τὸ ἔκαστος τὰ παντα λαβὼν, ἔπειν. λέγει, ἔκαστος
σε ὅτι αὐτοῖς ἐκέρδιμα, θεοῦ ὅπως ἐκ-
έρδιμα, καὶ συνάξει μετὰ οὐκ ἐκέρδιμα
καὶ φοβηθεὶς ἀπὸ τῶν ἐκρυψαμένων τὰ
παντα σου ἐν τῇ γῇ, ἰδοὺ ἔχεις τὸ σὸν ἀποκεκλεισμένον
ἐκέρδιμα αὐτοῦ, ἔπειν αὐτῷ. πονηρὸς δούλος
καὶ ὀκνηρὸς, ἔσθλη ὅτι θεοῦ ὅπως οὐκ ἐκέρδιμα
καὶ συνάξει μετὰ οὐκ ἐκέρδιμα. ἰδοὺ
οὐκ ἐκέρδιμα σε βαλεῖν τὸ ἀργύριον μου τοῖς ἔσθλη-
ταις, καὶ ἰδοὺ ἐκέρδιμα ἐκέρδιμα αὐτοῦ καὶ ἐκέρδιμα
αὐτοῦ τὸν ἐκέρδιμα δύνῃ αὐτοῦ τὸ τὰ παντα λαβὼν.

καὶ δότι τῶν ἁγίων τὰ δέκα τάπαντα, ὧν
ἔχοντι παντὶ δοθῆσεται, καὶ πειρασθήσε-
ται. ἀπ' ἡ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρβύσ-
ται. ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον δούλον ἡ-
θάσκει εἰς τὸ σκότος τὸ ὕψιστον, ἐκείναι ὁ
λαυνομένος καὶ ὁ βρυγμός τῶν ὀδόντων. ὅτι
αὐτὸς ἡλθὲν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐ-
τοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ,
τότε λαθήσεται ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ
συναρχήσονται ἐμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ ἀφορεύει αὐτοὺς ἀπ' ἀπώλων, ὥστε
περὶ οὐ ποιμὴν ἀφελῆσαι τὰ πρόβατα ἀπ' αὐ-
τοῦ, καὶ σὺν τῇ μὲν πρόβατα ἐκ δειξίῳ
αὐτοῦ, τὰ δὲ εἰς αἰὶν ὧν ἀνάντων, τότε ἔρε-
θὲν βασιλεὺς τοῖς ἐκ δειξίῳ αὐτοῦ. δεινὸς οἱ δι-
λογισμοὶ τοῦ πατρὸς μου, ἐκρηγνόμενοι
πάντοτε ἐκ τοῦ μυστήριου ὑμῶν βασιλείαν ἀπ' ἡ-
ταβολῆς κόσμου. ἐπένευσα ὑμῖν, καὶ ὁ δόξα
μοι φαῖν, ἐλπίσας, καὶ ὑποτάσσεται μοι. ἔ-

νοὶ ἡμεῖς, καὶ συναρχαί μοι. γυμνός, καὶ πε-
σιτάσεται μοι. ἐδούλωσα, καὶ ἐποτίσκει ψαυ-
μοι. ἐν φυλακῇ ἡμεῖς, καὶ ἤλθετε πρὸς με, τότε
ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δούλοι, λέγοντες.
κύριε, πότε σε εἰδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρί-
ψαμεν, καὶ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε σε
εἰδομεν ξένον καὶ συναρχον, καὶ γυμ-
νόν καὶ περιβάλλον; πότε σε εἰδομεν ἐ-
δούλῳ, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἔρεθεται αὐτοῖς. ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτοις
τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐκείνων, ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε. τότε ἔρεθεται καὶ τοῖς ἐξ ἀνάντων. πορ-
εύεται ἀπ' ἐμοῦ οἱ λατρευόμενοι εἰς τὸ πᾶν τὸ
αἰῶνον, τὸ ἐκ τοῦ μυστήριου τοῦ διαβόλου καὶ
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπένευσα ὑμῖν, καὶ οὐκ
ἐδουκάτε μοι φαῖν, ἐλπίσας, καὶ οὐκ ἐπο-
τίσατέ μοι. ξένος ἡμεῖς, καὶ οὐ συναρχαί
μοι. γυμνός, καὶ οὐ περιβαλλόμενος, ἐδούλωσέν με.

[illegible]

XXVI.

κατὰ ματθαίου. 127

ἡ δὲ ἑξήκοντος ἐκείνου ἐν βουλῇ αὐτῆς, ἐν
 οἰκίᾳ σιμωνος τοῦ λεπροῦ, πρὸς τὴν αὐτὴν
 τῶν ἡμερῶν ἀπαθασσον μύρον ἔχουσα βαπτί-
 σαι, καὶ λατίζειν ἐπὶ τῷ κεφαλῇ αὐτοῦ
 ἀνακαμψόν. ἰδόντος δὲ οὐ μακάριαι αὐτοῦ
 ἔχοντα κτλ., λέγοντος. εἰς τί ἡ ἀπόστασις
 αὐτῆς ἀπὸ αὐτοῦ γὰρ τὸ τοῦ μύρου παθῆναι
 ποῦν, καὶ ἀποδοῦναι πτωχοῖς. γινόντι δὲ ἱησοῦς,
 εἰπὼν αὐτοῖς, τί λόγους παρέχετε τῇ ἡμε-
 ρῇ; ἔρχοντο γὰρ λατρεῖν ἀρραστατο εἰς αὐτήν.
 πάντες γὰρ τὰς ἡμέρας ἔχαιτο αὐτῶν, καὶ
 οἱ πάντες ἔχαιτο βαλῆσαι ἐν αὐτῇ τὸ μύρον
 τὸ τοιοῦτον δὲ σωματός μου, πῶς δὲ ἵνα θιάσω
 καὶ ποίσκω. ἀκούει λέγων ὁ αὐτός, ὅτι αὐτὸς
 ἔλεγε τὸ ἐν αὐτῇ κτλ. ἱησοῦς δὲ λέγων
 αὐτοῖς, τότε πορευθεὶς εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ ἀγοράσαις ἰδίας οἰκίας τρεῖς καὶ ἑξήκον-
 τας, καὶ εἰπὼν, τί ἐνέστι μοι εἶναι, λέγων ὁ αὐτός

παραλάσω αὐτοὺς οἱ δὲ ἔκτισαν αὐτῶν ἱστία
 κοντά ἀργύρια· καὶ ὅτε ἔστην ὅσκιος
 ἀρ' ἵνα αὐτῶν παραλῶ. τῇ δὲ πρώτῃ τῶν
 ἡμερῶν προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῶν ἱστίων· λέ-
 γοντες αὐτῷ· πῶν θέλεις ἐτοιμασώμεθα σοί
 ἵνα ἔσῃ τὸ πάχος ὃ εἶπες· ἵνα ἔσται ἐν τῷ
 πόντι πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτῷ· ὁ δὲ
 εἰπὼς· λέγει· ὁ λαὸς μου ἔχουσιν ὅτι
 πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάχος κατὰ τὴν μαθησίαν
 μου· καὶ ἑτοιμάσας μαθητὰς ὡς συνῆλθον
 αὐτοῖς ἱστίους, καὶ ἐτίμασαν τὸ πάχος· ὁ δὲ
 αἰσθόμενος, ἀνέκλιτο κατὰ τὴν θάλασσαν·
 καὶ ἐβίβλωσεν αὐτῶν, ἔπειτα· ἀμείνων
 ἡμῶν, ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν παραλάσσει με· καὶ
 λυποῦμαι αὐτοῖς, ἥξοντο λέγειν αὐτῷ
 ἡ κακὸς αὐτοῦ, καὶ τί ἔχει ἡμῖν ὁ υἱὸς τοῦ
 ποικιλοῦ ἔπαινος· ὁ ἐμβαλάς με τ' ἐμὸν ἔσται
 φρεσίν· τὴν χεῖρα, οὗτος με παραλάσσει·
 καὶ ὑὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔσται· ἡ αὐτῶν ἡγία·

[illegible]

λόγον ἐπὶ τῶν τότε ἔρχοι πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς. καθύπερθε τῶν ἰσ-
ραὴλ καὶ ἀναπαύσθε, ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ἡμέρα,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρακληθήσεται ἐν
χαίρας ἀμαρτολόγων. ἐγείρεσθε, ἀγρυμνε, ἰδοὺ
ἤγγικεν ὁ παρακληθὴς μου, καὶ ἔτι αὐτοῦ κα-
λοῦμαι, ἰδοὺ ἰουδας ἐστὶν τῶν δώδεκα ἡ
θῆνη, καὶ μετ' αὐτοῦ ὅλως πορεύεσθαι μετὰ μαθη-
τῶν καὶ ζήνων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρι-
ντιπῶν τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παρακληθὴς αὐτοῦ
ἔδρακεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων. ὁρᾶτε πο-
ρεύσασθε, αὐτὸς ὅστις, κρατήσατε αὐτόν. καὶ δι-
θείας προσελθὼν πρὸς ἰησοῦν εἶπεν. χαῖρε, ἰ-
ησοῦ. καὶ ἡ κατὰ ἐλπίσιν αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτῷ. ἔταρε, ἔφ' ὃ πάρεαι τότε προσελ-
θόντις ἐπὶ τὸν δρόμον τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἰσρα-
ηλίων, καὶ κρατήσας αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἐστὶν με-
τὰ ἰησοῦ, ἐκταίνας τὴν χαίρα, ἀπείσπασεν
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δάκτυ-
λον

τοῦ ἄρχειρος, ἀφῆλθεν αὐτοῦ τὸ ὄχιον.
τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἀποστρέψου σου
τὴν μάχαιραν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. πάντες
ἦν οἱ λαμβανόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ
ἀπολοῦνται. ἡ δὲ οὐκ ἐστὶν οὐ διωκόμενοι ἀ-
τι παρακαλῆσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παρα-
στήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα κυνέας ἀγ-
γέλων, πῶς οὐκ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι
οὕτως δεῖ γινώσκειν ἐν κέντρῳ τῆς ὥρας εἶπεν
ὁ ἰησοῦς τοῖς ἄλλοις. ἐς ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν
μετὰ μαθητῶν καὶ ζήνων συλλαβὴν με-
καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαστὸν ἐκ τῶν
σφραγισμένων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκράτησέν με.
τοῦτο δεῖ ὅλον γινώσκειν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ πάν-
τες ἐφῆντες αὐτὸν ἔφυγον. οἱ δὲ κρατήσαν-
τες τὸν ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς καϊόφαν
τὸν ἀρχιερέα, ὅπου ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ πρι-
ντιπῶν συνήχθησαν. ὁ δὲ πῖνθος ἀκροβόλος

αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου
 ἑρέως· καὶ ἐστειλὼν ἴσω, ἐκάθιστο μετὰ τῶν
 ὑπηρετῶν ἰδιῶν τὸ τίλθ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὄλοντο
 λέγειν ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τοῦ ἰησοῦ,
 ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, καὶ οὐχ ἔντρον
 ποιεῖν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ὡς
 ἔντρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευ-
 δομαρτυροῦντες, ἔειπον. οὗτος ἔφη, διώκαμεν
 κατὰ νόμον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ οὗτος ἔφη
 ἡμεῶν οἰκοδομήσαι αὐτόν. καὶ ἀπεκρίθη
 ὁ ἀρχιερεὺς, ἔειπεν αὐτῶ. οὐδεὶς ἀποκατε-
 τί οὗτος σε λατρεῖται; οὐδὲν ἀποκρίθη
 ἔειπεν, καὶ ἀποκατετί ὁ ἀρχιερεὺς, ἔειπεν αὐ-
 τῶ. ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ὡσίου,
 ἵνα ἡμῖν ἔπαις, ἢ σὺ εἶ ὁ χριστὸς τὸ υἱὸν
 τοῦ θεοῦ; αὐτῶ ὁ ἰησοῦς. σὺ ἔπαις. πάλιν λέγων
 μῖν, ἀπὸ ἁγίου ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; αὐτῶ ἔπαις.
 ἠνέκραντο οἱ ἀγιοὶ τὸν δυνάμει, καὶ ἔρχοντο

ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἄρ-
 χιερεὺς διέρεξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων,
 ὅτι ἰδοὺ σπένδομαι. τί ἔτι χεῖρα ἔχομεν μαρ-
 τυροῦντες; οὐκ ἔστιν ἄλλο ἔτι λέγειν ἡμεῖς
 αὐτοῦ, τί ἡμῖν δοκίμῃ; οἱ δὲ ἀποκριθεὶς
 τὸν ἔειπον. ἔνδοξος θανάτου ἐστὶ. τότε ἔν-
 θρονον αὐτὸν πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκράνισαν
 αὐτόν. οἱ δὲ ἐβλάπτουσιν, λέγοντες. προφή-
 τας οὐκ ἔτι χεῖρας, τίς δὲ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 πῶς ἔγωγε καθιστοῦμαι ἐν τῇ αὐτῇ. καὶ προσέ-
 θηκεν αὐτῶ μία παιδίσκε, λέγοντας. καὶ σὺ ἔ-
 δα μετὰ ἰησοῦ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ ἠνέκραν
 τοὺς προσέχοντες αὐτόν, λέγων. οὐκ οἶδα τί
 λέγεις. ὁρῶντες αὐτόν ἐν τῷ πνεύματι,
 ἔειπεν αὐτὸν ἄκου, καὶ λέγει τοῖς ἁγίοις, καὶ οὐ
 τοῖς ἁγίοις ἰησοῦ νάσσατος. καὶ πάλιν ἠνέ-
 κρατο μετὰ ὅσων, ὅτι οὐκ οἶδα τί ἄνθρωπον.
 μετὰ μισθὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑσώτεις ἔ-
 κρινον αὐτόν. ἀλλοῦς καὶ σὺ ὅτι αὐτὸν εἶ, καὶ

ἡ δὲ λαοὶ σου διὰ τὸν σὺν ποιεῖ. τότε ἤρξατο
καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶα
δια τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὐδέως ἀλλετρωίφω
εἶναι. καὶ ἐμνήσθη ὁ πῖρος τοῦ ῥήματος
σου, ἀρκητός αὐτῶν, ὅτι πρὶν ἀλλετρωίφω
εἶναι, τρεῖς ἀπαρνήσκει. καὶ ἐξηλάτω ἐξ
ἐκκουσε πικρῶς. Πρώτας δὲ ἡγομένης
συμβουλίῃς ἐλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρὸς αὐτοὺς τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἱεροῦ
ἵνα θανατωσάμεν αὐτὸν. καὶ ὁρίσαντο αὐτὸν
τὸν ἀπώγαρον καὶ παρὰ δακρυῶν αὐτὸν περὶ
τὸ πλάττω τὸ ἡγμένον. τότε ἰδὼν ἰουδαῖος
ὁ παραδιδούς αὐτὸν, ὅτι κατεκείνην ἡμέραν
μνησθεῖς, ἀπέστρεψε τὰ φιλωντα ἀργύρια
τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῖς πρὸς αὐτοὺς, λέγων,
ἡμαρτον, παραδίδους αἵμα ἀθώον. οἱ δὲ ἀν-
τιπαρῶν. τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ δὲ ψεῖς. καὶ εἰς τὸ
ἀργύριον ἐν τῷ ναῷ ἀνελθόντες, καὶ ἀπα-
γορεύσαντες αὐτὸν, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πρὸς αὐτὸν

XXVII.

ἀργύρια, ἔπωρ. οὐκ ἔξει βαλῆν αὐτὰ εἰς
τὸν ὠρθον, ἡ δὲ τιμὴ αἱματός ἐστι. συμε-
βουλίῃς δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν δὲ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ λεραμῆος, εἰς ταφὴν τῶν ξέ-
νων. διὰ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκκλῆνος, ἀγρὸς αἱ-
ματός, ὡς τὴν σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ
ῥηθὲν διὰ ἱερμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος,
καὶ ἐλαβον τὰ φιλωντα ἀργύρια πλὴν τῶν
μην τῶν τιμημένων, ὅρα τιμῶντο ἀπὸ ἡ-
μῶν ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν
τὸν λεραμῆος, καθὼς συνείπα μοι κύριος.
ὁ δὲ ἰησοῦς ἔειπεν ἡμῖν προσηγορίαν τοῦ ἡγμένου, καὶ
ἐπληρώθη αὐτὸν ὁ ἡγμένον, λέγων. σὺ δὲ
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, οἱ δὲ ἰησοῦς ἔφη
αὐτῶν. σὺ λέγεις. καὶ ἐμὲ κατηγορεύσας αὐ-
τὸν ἐπὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς
ῥωμ, οὐδὲν ἀπικείμενο. τότε λέγει αὐτῶν
πλάττω. οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρ-
τυροῦσι; καὶ οὐκ ἀπικεῖται αὐτῶν πρὸς οὐδὲν

ἐν ῥῆματι, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα αὐ-
 τοῦ. κατὰ τὴν ἰορτὴν, εἰσέθι οἱ κλημῶν ἀποστό-
 λου ἐν τῷ ὄχλῳ διέσμιον, ὃν ἤθελον. ἔχοντες
 τότε διέσμιον ἰπσίον μου, κλημῶν βαρβα-
 ρῶν. ὁ κλημῶν οὖν αὐτῶν, ἔπαυεν αὐτοὺς
 ὁ πιλάτος. τίνα θέλεις ἀπολύσω ὑμῖν, βαρ-
 βαρῶν, ἢ ἰησοῦν τὸν κλημῶν χριστὸν; λέ-
 γοντες, ὅτι εἰς φθόνον παρὲς δικαίαν αὐτόν. καὶ
 μόνον τὴν αὐτὴν ἐπὶ τὴν βίβλας, ἀπὲς τῆς πέ-
 ντης αὐτὸν ἡγεμόν αὐτὸν λέγουσα. κλημῶν οὖν
 δικαίᾳ ἰκένη. ποῦ δὲ ἔρριπτον σήμερον
 κατ' ὄψιν δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι ἐπέσταν ὡς ὄχλος, ἵνα κατακυ-
 νήται τὸν βαρβαρῶν, ἢ ἰησοῦν ἀπολύσωμεν.
 ἀποκρίθεις τὸν κλημῶν, ἔπαυεν αὐτοὺς. τίνα θέ-
 λεις ἀπὸ τοῦ δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ ἐπορεύ-
 οντο βαρβαρῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος. τί ἔρριπτον
 ἰησοῦν τὸν κλημῶν χριστὸν; λέγουσιν αὐ-
 τῷ πάντες, σκουραβῶν. ὁ δὲ κλημῶν ἔφη.

τί ἔρριπτον ἰησοῦν; οἱ δὲ περὶ αὐτοῦ ἔκρα-
 ζον, λέγοντες, σκουραβῶν. ἰδὼν δὲ ὁ πιλά-
 τος, ὅτι οὐδὲν ὠφελὲς, ἀλλὰ μάλλον θόρυβος
 γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπὸ τῆς χεῖρας
 ἀπὸ τῆς ἀντι τοῦ ὄχλου, λέγων. ἀβῶς ἐμὶ ὅτι
 τοῦ αἵματος τὸ δικαίον τοῦτον, ὑμεῖς οὖν
 οὐκ ἐθέτετε ἀποκρίθαι πᾶς ὁ λαός, ἔπαυεν. ὁ αὖ-
 τα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.
 τότε ἀπέκρινεν αὐτοῖς τὸν βαρβαρῶν, τὸν
 ἰησοῦν φαρασαῖος, παρὲς δικαίαν ἵνα εἰ-
 ρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος πα-
 ραλαβόντες τὸν ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον,
 ἐνέταξαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπάραξ. καὶ
 ἐκάλυσαν αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ χλα-
 μὴν διακοκκίνην, καὶ πλέξαντες σφραγισ-
 τὸν, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν λαβρὰν αὐ-
 τῆς, καὶ ἐκάλασαν ἐπὶ τὸν δεξιὸν αὐτῆς, καὶ οὖν
 περὶ τὸν δεξιὸν ἡμπροσθεν αὐτῆς, ἐκάλασαν αὐ-
 τὴν δεξιὴν. καὶ οἱ βασιλεῖς τὸν ἰησοῦν.

καὶ ἡμῶς αὐτοὶ εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν ἰσχυ-
 ρισμόν, καὶ τὴν τιμὴν εἰς τὴν λαλαλίαν αὐτοῦ
 καὶ ὅτι ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ὅτι ἐδυσσεύοντο τὴν
 τὴν χαλμύδα, καὶ ἐνέδυσσευ αὐτὸν τὰ ἱερ-
 τία αὐτοῦ, καὶ ἀπέχωρον αὐτὸν εἰς τὸ σκε-
 ρῶσαι. ὁ δὲ ῥόμῳ διέ, ἔβηρον ἀνδρωπορὺν
 ῥηνταῖον, ἀνὰ πᾶσι σίμωνα, τοῦτον ἐγγυρῶν
 ῥον, ἵνα ἀρῇ τὸν σαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἡλῶνται
 εἰς τόπον κρυφίον, καὶ ῥοδῶσι, ὅτι κρυφί-
 ῥον αὐτοῦ τόπος, ἔδωκεν αὐτῷ πῆρ ὅς ἐστι
 τὰ ῥοδῶσι καὶ μὴ μόνον, καὶ ἡσυχάζει, οὐκ ἐκ-
 λεπτὴν, σκρυῶσαντο διὰ αὐτὸν, διὰ τὴν ἐν-
 σταν τὰ ἱμάτια αὐτῷ, βάλλοντο ἐκ τῶν
 ῥων πληροῦν τὸ ῥοδῶν καὶ τὴν προφῆτιαν, διὰ
 τὴν ἐκδοτὴν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
 τὸν ἱματισμόν, μὴ ἔλαβον ῥοδῶν, καὶ ἐκ-
 θίμνοι ἐτήριον αὐτὸν καὶ, καὶ ἐπὶ ῥοδῶν
 ῥοδῶν τῆς λαλαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐ-
 τοῦ γυμνασίου, οὗτος δὲ ἐν ῥοδῶν ὁ βῆς

141

ὁπλὺς τῶν ἰουδαίων. τότε σκουροῦνι τὸ σῶμα
 αὐτοῦ διὰ τοῦτο, ἕως ἡμέρας, καὶ ἐς τὴν ἑξῆς
 οὐρανῶν. οἱ δὲ παραπονοῦντες ἰδόντες τὴν
 μοῖραν αὐτοῦ, λινωμένους τὰς λαβὰς αὐτοῦ
 ἔτι, καὶ λέγοντες, ὁ λατὰν ὡς τὸν ναὸν, καὶ
 ὡς ἱερὸν ἡμεῖς οἰκοδομῶν, σῶθις σῶμα
 τὸν, καὶ ὅς ἐστι τοῦ θεοῦ, λατὰ ἐκείνῳ ἀπὸ τοῦ σκου
 ροῦ, ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαιζόντες με
 τὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων, ἕλκε
 ρον, ἀποκτείνουσιν, ἔκτανον οὐ δυνάσται σῶ
 σθαι, καὶ βασανίζουσιν, ἰσχυρὰ δὲ λατὰ ἐκείνῳ νῦν
 ἀπὸ τοῦ σκουροῦ, καὶ πεινῶσιν αὐτῷ. πεί
 νουσιν ἔτι τὸν θεόν, ἔρυσσάντων νῦν αὐτόν, καὶ
 ἕλκεν αὐτόν. ἔπειτα, ὅτι τοῦτο εἰμὶ ἦνός, τοσοῦ
 τόν καὶ οἱ λαοὶ οἱ συνομωτοῦντες ἐπὶ τὴν σῶ
 σιν, ἀνέβησαν αὐτόν. ἀπὸ τῆς ἑκταῆς ὥρας ἔτι
 ἐπὶ τὴν ἑβδόμη πᾶσαν τὴν ἡμέραν, ἕως ὥρας ἑπ
 ταῆς. πᾶσι τὴν ἡμέραν ὥρας ἀνεβόσθη
 ὁ λαὸς φωνῇ μεγάλη, λέγων, ἕλκε, ἕλκε, λα

[illegible]

143

ἀλλ' ὅς τις ἴδῃ ἡδὺς τῷ οὗτῳ, ἥσαρ δι' ἐκείνην
καὶ αὐτὸν ποταῖ, ἀπ' μακρόθεν θεωροῦσαι, αἰ-
τινὸν ἥκολοῦθ' ἡσαρ τῷ ἰσού ἀπ' τῆς γαλι-
λαίας, ὅθεν οὐκ αὐτῷ, ἦν αἶς τῷ μαρία-
ν ἡ μαρθαλὴν, καὶ μαρία καὶ τοῦ ἰακώβου, καὶ
ἰσὼφ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν ἡμῶν βεθσαῖ-
ον, ὅφους δι' ἡμετέρας, ἔλθον ἄνθρωποι,
πολλοὶς ἀπ' αἰματωσάας, τὸ ὄνομα ἰσὼφ,
ἐν ᾧ αὐτὸς ἡμαθῆται τῷ ἰσού. οὗτος πρὸ
ἐλθόντων τῷ πωλῶν, ἔτίστατο τὸ σῶμα τοῦ
ἰσού. τότε οὐ πωλῶν ὁ ἐκίλευσεν ἀποδο-
θῆναι τὸ σῶμα, καὶ ἡδὺν τὸ σῶμα ὁ ἰω-
σῆφ, ἐντίτηξεν αὐτὸ συνδόνει λαβαρᾷ, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ λαβῶν αὐτοῦ μνημεῖ-
ον, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πῶν, καὶ προσκυλίσας
ἑαυτὸν ἐν τῇ θύρᾳ μνημεῖον, ἀπῆλθεν.
καὶ ὁ ἐκ τῆς μαρίας ἡ μαρθαλὴν, καὶ ἡ ἀπὸ μα-
ρίας, λαβῶν μνημεῖον ἀπῶνται τοῦ τάφου. καὶ
ἐπ' αὐτοῖς, ἥτις οὐκ ἐν τῷ παρασκευῇ,

ἀνέβησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
πλάτων, λέγοντες· ὡς εἶπες, ἐκινῶμεν, ὅτι
ἐκείνος ὁ πλάτων εἶπεν ἐν τῷ νόμῳ, κατὰ τὸ εἶπε
μείρας ἐξέρομεν, ἐκινῶμεν οὐκ ἀσφαλισμένον
τοῦ τὰ φόρον ἕως τῆς φήτης ἡμείρας, καὶ πο
τε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέβησαν πρὸς
αὐτόν, καὶ εἶπωσιν· ὡς λέγεις, ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νε
κρῶν. καὶ ἔσται ἡ ἡμέτη πλάνη χειρῶν τῶν πε
παισμένων, ἔφη αὐτοῖς ὁ πλάτων, ἔχετε λευσωμένους
αὐτοὺς, ὑπάγετε, ἀσφαλίσαντες ὡς οἴσασθε. οἱ δὲ
προσθενήσαντες, ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφρα
γίσαντες τὸν λίθον κατὰ τῆς λευσωμένης.

XXVIII.

Ὅψι δὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ εὐ
μίσαν σαββάτων, ἦλθεν μαρία ἡ μαγδαλένη
καὶ αἱ ἄλλαι μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ
ἰδόντες ἰσχυροὺς ἡγέρθησαν. ἀγγέλου γὰρ ἑ
στῆτος κατὰ τὸν θῆσαν, προσελθόντων αὐτῶν
λέγει· τὸν λίθον ἀπὸ θύρας, καὶ ἐκείνηται ἐπὶ τὸ
αὐτοῦ. ὡς δὲ ἰδὼς αὐτοῦ ὡς ἀφανῆ, καὶ ὅ

ἰδὼν αὐτοῦ παντὸς ὡς ἀφανῆ, ἀπὸ δὲ τοῦ
φοβου αὐτοῦ ἰσχυρῶς οἱ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔ
κινῶντο ὡς νεκροί, ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀγγέλος,
εἶπεν τοῖς θυμῶσι· μὴ φοβεσθε ὑμεῖς. οἱ δὲ
γινώσκοντες ὅτι ἰησοῦς, τὸν ἐκ νεκρῶν ἡγέρθη, ἔκ
ειπεν ὡς δὲ ἡγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν. λέγειτε ἰ
δοῦτε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ λίθος. καὶ
ταχὺ πορευθέντες εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ, ὅτι ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ
προσέρχεται ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐ
τὸν ὁψείθε, ἰδὼν εἰπον ὑμῖν. καὶ ἀνελθόν
τες ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου κατὰ φόβον καὶ
ἡρώας μαγδαλῆς, ἰδὼν αὐτὴν ἀπαγγέλλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπα
γγέλλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν ἰησοῦς
ἀπ᾿ ἐκτετακτοῦ αὐτοῦ, λέγων· χαίρετε. αἱ δὲ
προσελθόντες αὐτῷ, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πό
δας, καὶ προσκυνοῦσάν αὐτῷ. τότε λέγει
αὐταῖς· ὁ ἰησοῦς. μὴ φοβεσθε. ἀπαγγέλλετε, ἀ

τῇ ἱρήμῳ, ἵτοιμάσατε πλὴν τοῦ ὕδατος, ὃ
θάλας ποιεῖτε τὰς ψήφους αὐτοῦ, ἐγγὺς τοῦ
ὄντος βαπτίζω, ἐν τῇ ἱρήμῳ, καὶ ἐκρύψω
βαπτισμα μετάνοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
καὶ ὅτι πορεύονται πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ ἰουδαία
καὶ ἡ γαλιλαία, καὶ οἱ ἱεροσολυμίται, καὶ ἡ βαβυλὼν
το πόλις ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ
τοῦ ὄχλου μὲν οἱ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
ὡς δὲ ἰωάννης ἐν ἡλιζαφὶ τριχῶς ἡμε-
ρῶν, καὶ ἰωάννης διεμαρτίλει περὶ ὅσων πλὴν
αὐτοῦ. καὶ ἰδὼν ἀπελθὼν καὶ μέγα ἔχειον, καὶ
ἱκερῶν, λέγων. ἔρχεται ὁ ἱερρότερός μου
ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμι ἰκανὸς λύψας διῆσαι
καὶ ἰμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. καὶ
ὁ ἰωάννης ἀνέμειξε ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτί-
σας ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἐγγὺς τοῦ
ἐκείνου τὰς ἡμέρας, ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ γα-
λιλαίας καὶ βαπτίσθη ἐν τῷ ἰορδάνῃ
ἐν ὕδατι, καὶ ἐξελθὼν

ἐκ τοῦ ὕδατος, ἔδωκεν ἰησοῦς τοῖς οὖ-
ρανους, καὶ τὸ πνεῦμα ὡς ἐπετεράρῃ κα-
ταβάνον ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγγὺς τοῦ ὕ-
δατος, σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ
ἐδόκνη. καὶ ὁὕτως τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκέ-
λευ εἰς πλὴν ἱερμον. καὶ ὡς ἐν τῇ ἱρήμῳ
ἡμέρας τι σαρκεποιῶντα, παραίξιμι. καὶ
καὶ ὡς σατανᾶ, καὶ ὡς μετὰ τῶν θείων, καὶ οἱ ἄ-
γιοι διηκόνουν αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ παραδο-
θῆναι ἰωάννην, ἦλθεν ἰησοῦς εἰς πλὴν γαλι-
λαίας, ἐκρύψων τὸ ἄκχηλιον τῆς βασιλεί-
ας τοῦ θεοῦ, καὶ λέγων, ὅτι πληροῦται ὁ βα-
πτισμὸς, καὶ ἡ γῆ ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, μετα-
νοεῖ καὶ πιστεύει ἐν τῷ ἀναγγελῷ. περὶ
τῶν δὲ παρὰ μὲν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας, ἔ-
δωκεν σίματα καὶ ἀνδράρην τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, βάπτοντας ἀμετέδωκα ἐν τῇ θεοῦ.
ἵσαμεν ἀλλήλους, καὶ ἔπαυεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. καὶ
ἐπὶ ὕδατι, καὶ προήσω ὑμᾶς γνήσιον εἰς

λιῆς ἀνθρώπων, καὶ δοῦναι ἀφ' ἑνὸς τὰ δέ-
 κτυνα αὐτῶν, ἡκολούθησον αὐτῷ. καὶ προσάγει
 καθήμενον ὁδόν, ἔδωκεν ἰακώβον καὶ ἡ-
 λὼν, καὶ ἰωάννην καὶ ἁλφειὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ ἐ-
 τὼ πολλοὶ καταβύσσοντας τὰ δέκτυνα, καὶ δοῦ-
 ναι ἐκέλευσε αὐτοῖς. καὶ ἀφ' ἑνὸς καὶ πατέρα αὐ-
 τῶν (ἡβεδάωρ ἐν τῷ πολλῷ μετὰ τ' ἡμεῶν)
 τῶν, ἀπώλθον ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύοντι
 εἰς λαβυρινθίον. καὶ δοῦναι τοῖς σάββασις ἐπὶ
 θῶν εἰς τὴν Συχαγῶν, ἰδιόδοσκον. καὶ ἐ-
 πηρώσαντο ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ. ὡς γὰρ διδά-
 σκαρ αὐτοῦ ὡς ἔχοντες ἔχον, καὶ οὐκ ἔστι
 γραμματεῖς, καὶ ὡς ἐν τῇ Συχαγῇ αὐτῶν ἐ-
 θραποῖ ἐν πνέματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκρα-
 γον, λέγοντες, καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ ἰησοῦ ναζαρενοῦ
 ἡλθες ἀπολεῖσαι ἡμᾶς; οἱ δὲ λέγει τίς ἐ-
 στί θεῖος, καὶ ἐπιτίμει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, λέ-
 γων. Φιλοθέμι, καὶ ἐξῆλθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ σπασ-
 ῶν αὐτὸν ἐν πνέματι καὶ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἐ-

ξαρ φωνῇ μεγάλη, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἰθαμ-
 ῆθησαν πάντες, ὥστε συνιέναι πρὸς αὐτοῖς,
 λέγοντες, τί ἐστὶ τοῦτος τίς ἡ διδασκῇ ἡ λαοὶ
 αὐτοῦ; ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς
 ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;
 ἐξῆλθε δὲ καὶ ἀκούσας αὐτοῦ δοῦναι εἰς ὅλην τὴν
 περὶ ἡμεῶν καὶ γαλιλαίας, καὶ δοῦναι εἰς τὴν
 γαλιλαίαν ἐξῆλθόντων, ἡλθον εἰς τὴν ὁκίαν σί-
 μων καὶ ἀνδρέου μετὰ ἰακώβου καὶ ἰω-
 ἄννου. καὶ οἱ πενήτη ὀνόματι κατὰ τὸ
 πύριον σου, καὶ δοῦναι λέγοντες αὐτῷ πρὸς
 αὐτοῖς. καὶ προσελθὼν ἡγάγη αὐτὸν, λέ-
 γοντας τὴν χεῖρ αὐτοῦ, καὶ ἀφ' ἑνὸς αὐτῶν
 ὁ πυρὶς ἐκείνης, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ αὐτοῖς. ὅψις
 αὐτοῦ ἡ μορφὴ, ὅτι ἔδωκεν ὁ κύριος, ἔφωρον
 πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαοὺς ἔχοντας, καὶ
 τοὺς δαιμονισμοὺς. καὶ ὁ πόλις ὅλην ἡμεῶν
 καὶ ἡμῶν καὶ πρὸς τὴν ὁκίαν, καὶ ἡ ἐκείνης
 πρὸς αὐτοῖς ἡμεῶς ἔχοντας ποικίλους νόμους, καὶ

[illegible]

353

[illegible]

[illegible]

155

τὴν οὐδὲ ποτε εὐνοῶν ἐβόλετο, καὶ ἀγῆθ' ἦν
 καὶ παρὰ τῶν θάλασσαν, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦν
 ἔκτο τῆς αὐτῆς, καὶ ἰδιόδικος αὐτοῦ. καὶ
 παρελθὼν ἰκοῦσθαι, εἶδεν λαὸν τὸν τοῦ ἀνα-
 φάνου, λαθὲν κρυπὸν ἐν τῇ τελευτῇ, καὶ ἦτο
 ἐν αὐτῷ. ἀκούσθε μοι, καὶ ἀναστὰς ἐκ κοίτης
 ἦσθε ἐν αὐτῷ, καὶ ἵβητε ἐν τῷ λατρεῖν οὐδὲ
 αὐτῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ποιοῦτε τὰ
 ἐν καὶ ἀμαρτωλοὶ συνανέκοντο τῷ ἱερῷ καὶ
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἦσαν
 λαθόμενοι αὐτῷ. καὶ οἱ ἱερογυμνασταὶ καὶ οἱ φε-
 ρεῖται ἰδιόδικον αὐτῶν ἐβόλοντα μετὰ τῶν
 τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, ἕλκετον τοὺς μαθη-
 τὰς αὐτοῦ, τί, ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀ-
 μαρτωλῶν ἰδιόδικ' καὶ πίναξ καὶ ἀκούσας οἱ
 οὐκ ἦσαν, καὶ ἐν αὐτοῖς οὐκ ἦσαν ἔχοντες οἱ ἱερ-
 γοντες ἱερῶν, ἀλλ' οἱ λακωνικοὶ οὐκ ἦσαν
 οὐκ ἠελίοιοι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὶ ἐν
 μετάνοιαν, καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ ἰωάννης καὶ

οἱ τῶν φαρισαίων νηστεύοντες, καὶ ἔρχοντο,
καὶ λέγουσιν αὐτῷ. ὅρα τί οἱ μαθηταὶ ἰσάν
ουν, καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ
οὐ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι, καὶ ἔπειτα αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς. καὶ διώλυνται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶ
νος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν δεῖ, νηστ
εὖς ὁ δὲ χρόνον μεθ' αὐτῶν ἔχουσι τὸν νυμ
φίον, οὐ διώλυνται νηστειῶν. ἐλεύσονται δὲ
ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφί
ος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἑαυτοῖς τοῖς ἡ
μέραις. καὶ οὐδέ τις ἐπιθήματα ἔσθουσι ἀν
φρουῖ πικράλη ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ. εἰ δὲ μὲν
αὔρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ λεανθρὸν τοῦ πικ
ραίου, καὶ χεῖρον χίσμα γίνεται. καὶ οὐδέ τις
βάσει οἶνον ἢ σκόνος παλαιούς. εἰ δὲ
μὲν, ῥήσῃ ὁ οἶνος ὁ ἦτος τοῦδε ἁσκούς, καὶ ὁ
οἶνος κηλίσσεται, καὶ οἱ ἄσκοι ἀπολειψάται, ἀ
λλὰ οἶνον ἢ σκόνος λεανούς Βλαπτο
ν, καὶ ἔχνητο παραπορώσῃ αὐτὸν ὥς σπυ

δασι. ὅρα τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ὁ δὲ ν ποιῆν, τίκοντος ὧς ἐκ
χνας. καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐλεγον αὐτῷ. ἰδοὺ τί
ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασι, ὃ οὐκ ἔξεστι καὶ
αὐτοὺς ἐλεγεῖν αὐτοῖς. οὐδέποτε ἀνέγνωτε
τί ἐποίησε δαβὶδ, ὅτε χεῖρα ἔχεν, καὶ ἐκ
πείρασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, πῶς ἐκ
σπλυνθῇ αἱ τῶν οἰκῶν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβιάδα
τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ὧς ἄρτους τῆς προθέσε
ως ἔφαγεν, οὗς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν ἢ μετ' ἐ
κείνου, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι
καὶ ἐλεγεῖν αὐτοῖς. τὸ σάββατον ἔσται ἄν
θρωπον ἐχόντο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος ὅρα τὸ σάβ
βατον, ὥστε λύσεις δεῖν ὁ ἦτος τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσὼνθε πάλιν ΙΙΙ.
αἱ τῶν συναγωγῶν, καὶ λύσιν ἔκλει ἄνθρωπον
ἢ ἡμετέρας ἐκείνου τῶν χιτῶν. καὶ παρήγα
γεν αὐτὸν, εἰ ὧς σάββασι θεραπεύσει αὐ
τὸν, ἢ κατὰ νόμον αὐτοῦ. καὶ λέγει

ἀνθρώπων. ὧς θηραμηνήκη ἔχοντι τὴν χεῖ
ρα. ἔχοντες τὸ μίσος. καὶ λήγει αὐτοῖς. ἔχον
σι τῆς σάββασις ἀγαθοποιῆσαι, ἢ ὑποποι
ῆσαι ψυχὴν σώσαι, ἢ ἀποκτείναι· οἱ δὲ ἐκ
σώπου. καὶ πειθεῖν φάμιν. Ὁ αὐτὸς μετ'
ὀργῆς, συνουποιῶν. Ὁ ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶν, λήγει ὧς ἀνθρώπων. ἔκστα
νον τὴν χεῖρά σου. καὶ βλάπτειν. καὶ ἀπειλά
τας αὐτὸν ἔχει αὐτοῦ ὑγιᾶς ὡς ἡ ἀπλη. καὶ βλά
πθοντες οἱ φασεῖσαι, ὑπόκεινται μετὰ τῶν ἡρώ
δων. συμβουλιῶν ἰσοῖον κατ' αὐτοῦ, ὅ
πως αὐτὸν ἀποκτείνωσι. καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνέχου
ρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πῶς τὴν ἐκ
λάσαν. καὶ ποτὶ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ἐκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας,
καὶ ἀπὸ ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας,
καὶ πέτρας τοῦ ἰορδάνου, καὶ οἱ περὶ τῆς
ρομ καὶ σιδωνά, πλῆθος ποτὶ ἀκούσαν
τῶ ὅσα ἰστοῖα, ἔκλον πῶς αὐτόν, καὶ ἵπνον

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα ποιοῖαι εὐαγγελίον
σκαρτερῇ αὐτῷ ὅσα τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ ἐκεί
νωσιν αὐτόν. ποιοῦντες ὑπερβαρύνοντες, ὥς
ἐκπιπύλλων αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄφονται,
ἔσονται ἔχοντες μίσους. καὶ τὰ πλούματα
τὰ ἀκαθάστα, ὅτι ἂν αὐτὸν ἐκείνη, προ
σπιπύλλων αὐτῷ, καὶ ἔκρας λήγοντα. ὅτι σὺ
ἴδ' ὁ ἵος τοῦ θεοῦ. καὶ ποτὶ ἐκτίμα αὐ
τοῦ, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι. καὶ
ἀναβάνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὗ
ς ἄλλους αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν πῶς αὐτόν. καὶ
ἰστοῖα δόξα, ἵνα ὥς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα
ἀποσταλῇ αὐτοῖς ἐκρῶσαι, καὶ ἔχοντες βλάπτειν
θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαι
μόνια. καὶ ἐπὶ θηκὴν ὡς σίμωνι ὀνομα πέφυρον,
καὶ ἰάκωβον τὸν υἱὸν αἰλιού, καὶ ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
ὀνόματα βοανίγγες, ὅς ἐστιν, ἱοὶ βροντῆς. καὶ
ἀνδρέαν, καὶ φίλιππον, καὶ βαρθολομαῖον,

καὶ μαθητῶν, καὶ θωμάς, καὶ ἰσκαριώτης
τοῦ ἀληφαίου, καὶ θαδδαῖος, καὶ σίμων ὁ
κανάντις, καὶ ἰουδαῖς ἰσκαριώτης, ὅς καὶ πε-
ριέλακεν αὐτόν. καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον, καὶ
συνέσθεται πάλιν ὄχλος, ὅστες μὴ δινασθαι
αὐτοὺς μήτε ἄρτους φαγεῖν. καὶ ἀκούσαν-
τες οἱ παρ' αὐτῶ, ἐξήλθον βραβεῖσαι αὐτόν.
ἔλεγον γάρ, ὅτι ἐξέσται. καὶ οἱ γραμματεῖς
οἱ ἄρ' ἐκροσόντων λατράντων, ἔλεγον, ὅ-
τι βουλὴ βούληται, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἔρχοντι τῷ
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσ-
καλεσάμενος αὐτοὺς, ἐκπαροῦς ἔλεγεν αὐ-
τοῖς. πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν εἰς
βασίλειον; καὶ ἂν βασίλειός ἐφ' ἑαυτὸν μά-
χηθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἢ βασίλειός ἐκεί-
νου. καὶ ἂν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μάχηθῇ, οὐ δύ-
ναται σταθῆναι οἱ οἰκία ἐκείνη. καὶ ὁ σάτα-
νας εἰς ἐν ἐφ' αὐτόν καὶ μαχεῖται, οὐ δύ-
ναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐ δύναται

ἠδὲ τὰ σκῆπη τῶ ἱερου, εἰσελθόντες εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ, ὁρῶντες, ἵδμεν μὴ πρῶτον
τὸν ἱερὸν λύσει, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ, ὁρῶντες. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάν-
τα ἀφαιθήσονται τὰ ἀμύβηματα τοῖς ἡοῖς τῶν
ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι, ὅσας ἀνθρώποι
ἐκμήσωσιν. ὅς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, ἀλλ' ἐν ὅς ἐστιν αἰώνιον κρίσας. ὅτι ἔ-
λεγον, πνεῦμα ἀκαθάρτον ἔχει. καὶ ἔρχο-
νται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἔξω
ἐκκλόντες, ἀπώσαντες αὐτόν φωνοῦν-
τες αὐτόν, καὶ ἐκείνο ὄχλος περὶ αὐτόν, ἔ-
σαν οἱ αὐτῶ. ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου ἔξω ἵκνῃσιν. καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων. τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί
μου; καὶ περὶ τῶν ψυχῶν τούτων λέγει περὶ αὐ-
τοῦ μαθητῆς λαθὼν μόνον, λέγει. ἰδοὺ ἡ μά-
τηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅς γάρ ἄρ' ποιεῖ

1111.

τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀληφὸς μου, καὶ
ἀδελφὴ μου, καὶ ματρίεσί. Καὶ πάλιν
ἡρξάτο διδάσκειν πρὸς τὴν θάλασσαν.
καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολλός, ὥστε
αὐτὸν ἐμβάδυντα ἕως τοῦ πλοίου, καθύπευθε ἔρ-
πην θηλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν
ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
ἑν παραβολαῖς πολλαῖς, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ. ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξήλθεν ὁ
σπείρων τοῦ σπέρματος, καὶ ἔρχετο ἐν ᾧ ὡς σπεί-
ρειν, ὁ μὲν ἔπεισε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἔλα-
τὰ πτενὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντων αὐ-
τό. ἄλλο δὲ ἔπεισεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου
οὐκ ἔχουσιν γῆν πολλὴν, καὶ ὡς ἐως ἐξανίστη-
ναι ὁ ἄνθρωπος μὴ ἔχων βάθος γῆς. ἡλίον δὲ ἀνα-
τείλει, καὶ τὰ πάντα ἐκκαυματίζονται, καὶ ὁ μὲν ἔχων
ἐρίσιν, ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τὰ ἀ-
καθεύτα, καὶ ἡ ἀνέβυσαν αὐτὰ ἄκκιθαι, καὶ συν-
έβησαν αὐτῷ, καὶ καταπνέοντες ἐλάσαν. καὶ

ἄλλο ἔπεισεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἰδὲ
ὅτι καταπνέον ἀναβαίνοντα καὶ ἀφάνοντα, καὶ
ἔφρυν ἐν ῥιζικοῖς, καὶ ἐν ῥιζικοῖς καὶ ἐν
κατῶν, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. ὁ ἔχων ὡτα ἀκού-
ειν, ἀκούτω. ὅτι ἡ ἐχρήστο καταμένους, ἡρῶ
την αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν συν ὧς διδάσκει
την παραβολὴν, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. ὑμεῖς δὲ ὁ-
ταὶ γινώσκαι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
ἐκείνοις δὲ ὧς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα
δίδεται, ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ ἴδω-
σι, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ συνιῶσι,
μή ποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφίλῃ αὐτοῖς τὰ ἀ-
μαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς. οὐκ οἶδατε τίς πα-
ραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς πα-
ραβολὰς γινώσκει; ὁ σπείρων, τὸ λόγον σπεί-
ρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου
σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὁ τὸ ἄνθρωπος αὐτοῦ, ὅς
ἐως ἔρχεται ὁ σάταν, καὶ αὐτὸν τὸν λόγον τὸν
ἐσπαρμένον ἐν τοῖς καρπῶν αὐτοῦ. καὶ

164

καὶ τὰ Μαύρον. 165

ἡρωῶν, οὐδὲ ἰζήντο ἀπόκοπον, ἀλλ' ἵνα ἐς
 φανερὸν ἔλθῃ. ἥτις ἔχει ὅσα ἀκούει, ἀκου-
 ῖτω. καὶ ἴσως αὐτοῖς, βλήσιντε τί ἀκούετε.
 ἢ μὴ ἴσως μνηστῆρι, μνησθήσεται ὑμῖν, καὶ
 προστεθήσιν ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. ὅς γ' ἂν
 ἔχη, ἀδοῦσεν αὐτῷ. καὶ ἐς οὐκ ἔχει, καὶ οὐ
 ἀρθῇσιν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλθ' ὅτε, οὐτως ὅτι
 ἂν βλασφημία τοῦ θεοῦ, ὡς ἴδ' ἀνέροισι· ἔδει
 καὶ γὰρ σφόδρ' ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθόλου καὶ
 ἐν ἑσθίᾳ νύκτα καὶ ἡμέρᾳ, καὶ οὐ σφόδρ'
 ἔλασάνη, καὶ μυκῶνται ὡς οὐκ οἶδ' ἂν
 τοῖς αὐτομάτῃ ἦν ἢ ἀρροποροῖ, πῶτον
 ἄλλον, ἔτα εἰχλὺν, ἔτα πλήρη σίτου ἐν ὧ
 ἐσθίει. ὅσα δὲ παραδόξ' ὁ λαὸς, δίδωκε
 ποιεῖν καὶ ὀρεῖσθαι, ὅτι παρ' ἐκκλῆσιν οὐ
 ὁμοῖός. καὶ ἔλθ' ὅτε, τίη ἰμοιόσσομεν πλὴν βα-
 ρυτάτου τοῦ θεοῦ; ἢ ἢ τίη παραβολὴ πα-
 ραδόσσομεν αὐτῶν; ὡς ἄλλοι σινάπης, ὅς οὐ
 ἂν σπασθῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερ' ὅτι πάντων

τῶν σπέρματων δὲ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὗ
ἀρσενικῆ, ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν πάντων τῶν
ἀνθρώπων μέζων, καὶ ποιῆι ἐκ αὐτῶν μέζον-
τας, ὥστε διδάσκει ἀπὸ τίνος σκίαν αὐτοῦ
τὰ πτενὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν, καὶ
τοιαύταις παραβολαῖς ποικίλαις λέγει αὐτοῖς
τὸν λόγον, καθὼς ἐδιδάκντο ἀκούειν, χωρὶς
ἢ παραβολῆς οὐκ ἔλαλθ' αὐτοῖς. κατ' ἰδίαν δ'
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλεγε πάντα, καὶ λέ-
γει αὐτοῖς ἐν ἐκένῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅψας ἄρου-
ρας. διελθώμεν εἰς τὸ πέραν, καὶ ἀφ' ἑνὸς τῶν
ἄλλων, παραλαβόμενοι αὐτὸν ὡς ἡμεῖς
πλοῖον, καὶ ἄποιε ἢ πλοίαρχα ἡμῶν αὐτοῦ.
καὶ γίνεται καὶ ἀναψάνεμον μεγάλην, τὰ δὲ
ῥήματα ἐπέβαλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ
ἥδη γεμίζεσθαι, καὶ ἡ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πρὸς
ἐν, ἐπὶ τὸ προσκεφαλῶν καταβύθων. καὶ
διεγέρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
διδάσκας, οὐκ ἔλας σοι, ὅτι ἀπορρομήσου

καὶ διεγέρθεις ἐπιτίμῃς τῶ ἀνέμου, καὶ ἄρσεν
τῇ θαλάσσῃ, σὺ δὲ παρὰ τὸν κόπασον
ὁ ἀνέμος, καὶ ἔλθῃς τὸ γαλήνῃ μεγάλην, καὶ ἔ-
σονται αὐτοῖς, τί λέει σοὶ εἰς ἕως; πῶς ἐκίχητε
πίστεις καὶ ἐφοβήθητε φόβον μέγαν, καὶ ἔλε-
γον πῶς ἀπώλλεσθε. τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ
ἀνέμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

Καὶ ἤλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν V.
χώραν τῶν γαλιλαίων, καὶ ἐβλήθη αὐτῷ
ἐκ τοῦ πλοίου, ὁβριὸς ἀπώπτησεν αὐτῷ ἐκ
τῶν μνημάτων ἀνθρώπων. ἐν νώματι δ'
καθήμενος, ὅς τινι κατοικῆσαι ἔχον ἐν τοῖς
μνημαῖς. καὶ οὕτως ἀνύσσειν οὐδὲν ἡδύα-
το αὐτὸν δεῖσαι, εἰ μὴ τὸ αὐτὸν ποικίλῃς πῆ-
σαι καὶ ἀνίστασι διελθῶσα, καὶ διεσπᾶ-
σθαι ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πῆδας
ἀντιβίβειν, καὶ οὐδὲν αὐτὸν ἔχουσιν διαμά-
σαι, καὶ εἰς πάντας νεκτοὺς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς
ὕδασι καὶ ἐν τοῖς μνήμασι ἡμεῖς ἔσμεν, καὶ

κατακόπῃ αὐτὸν λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν
 σουὺ ἀπὸ μακρόθεν, ἔβραμεν, καὶ προσκαύω-
 σεν αὐτῷ, καὶ ἑράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἔειπεν.
 τί ἔμοι καὶ σοι ἰησοῦ υἱὸ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου;
 ὁρκίζω σὲ τὸν θεόν, μὴ μὲν βασανίσῃς. ἔλθον
 ἔρ' αὐτῷ, ἔξιλθεν τὸ πνεῦμα καὶ ἀκούσας τὸν
 ἄκτου ἀνθρώπου, καὶ ἠπαύσατο αὐτόν. τότε οἱ
 ἄνθρωποι καὶ ἄποκρίθη, λέγοντες. καὶ οὐκ ὤνομα
 μοι, ὅτι ποιοῖ ἰσχυρὰ καὶ παρακάλει αὐτὸν
 πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς γῆ-
 ρας. καὶ ἦ καὶ πῶς τὰ ὅρα ἀγέλη χοίρων καὶ
 βάλῃ βοσκομένη, καὶ παρακαλέσας αὐτὸν
 πάντων οἱ δαίμονες, λέγοντες. τί μὴ ψά-
 μες εἰς τὰς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθω-
 μεν. καὶ ἐκρίβησεν αὐτοῖς ἀκριβῶς ὁ ἰησοῦς.
 καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκούσας,
 ἀσπλῆθον εἰς τὰς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέ-
 λη κατὰ τοῦ ὕδατος εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ
 εὐνὴν ἔκτισεν αὐτὸν, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θα-

λάσσῃ. οἱ δὲ βόσκοντες τὸς χοίρους, ἔφηνον,
 καὶ ἀνῆγγαλον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀ-
 γρούς. καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γιγνόμε-
 νον. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι
 τὴν δαίμονιζόμενον καὶ ἀσπλῆθον καὶ ἰματισ-
 μένην, καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἑκκλῆστον τὸν
 πληθύνον, καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διμύσαντες
 αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τὸ δαίμονι-
 ζόμενον, καὶ περὶ τῶν χοίρων, καὶ ἤρξαντο πα-
 ρακαλεῖν αὐτόν, ἀπὸ τῆς ἀγέλης τῶν χοίρων
 αὐτῶν. καὶ ἐμβάντες αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον,
 παρακάλει αὐτόν ὁ δαίμονιζόμενος, ἵνα ἔλθῃ
 αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ
 λέγει αὐτῷ. ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς
 τοὺς σούς, καὶ ἀνῆγγαλον αὐτοῖς, ὅσα ἔβλε-
 πεις καὶ ἠκούσῃς. καὶ ἠλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν,
 ἠρξάτο ἐκρύπτειν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅσα εἰ-
 ποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, καὶ πᾶντος ἑαυ-
 τῶν καὶ τῶν ἀκούσαντων τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ

πολλοὶ πάντες αὐτὸ πείραν, συνήθη ὄχλος πο-
λὺς ἐκ αὐτῶν, καὶ ὡς παρὰ τὴν θαλάσσαν, καὶ
ἰδοὺ ἔρχηται εἰς τῶν ἀρρυσωαγῶων, ἐνέμα-
σι ἱερεὺς, καὶ ἰδὼν αὐτόν, πένθη πρὸς τὸν
θεόν αὐτόν, καὶ παρκαλεῖ αὐτόν ποταμὸς, λέ-
γων, ὅτι τὸ θυγασθῆναι μου ἐλάττω ἔχει, ὥς
ἐλθὼν ἐπιθήεις αὐτῷ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ καὶ
ζῷσινται, καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθη
αὐτῷ ὄχλος πολλὸς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν, καὶ
ζωνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἐνυδάσθη
κα, καὶ ποταμὸς παθεῖσα ὅτι ποταμὸν ἱερέων,
καὶ διαπανήθησα τὰ ἐκ αὐτοῦ περὶ τα, καὶ με-
θὲν ἀφελήθησα, ἄλλα μάλιστα ἐν τῷ ῥέει
ἐλθούσα, ἀκούσατο πρὸς τοῦ ἱεροῦ, ἐλθούσα
ἐν τῷ ὄχλῳ ὡς οὖν, ἔψατο τοῦ ἱματίου αὐ-
τοῦ, καὶ ἔλεγε, ὅτι ἡμεῖς τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἀψα-
μαι, σωθῆσομαι, καὶ ἐνθὺς ἐξήρπεν καὶ πρὸς
τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἔγνω τὸ σῶματι,
ὅτι ἵσται ὅτι τῆς μάστιγος, καὶ ἐνθὺς ὁ ἱερεὺς

ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ, τὴν δὲ αὐτοῦ διαδομῶν
ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἰσχυρὰς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἐλεγε.
τίς μου ἔψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγε αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, βλέπεις τὸν ὄχλον συνθέ-
τοντάς σε, καὶ λέγεις, τίς μου ἔψατος; καὶ περὶ
ἐλέπτο ἰδεῖν τὴν τοῦτο πεποιτικίαν, καὶ ἐ-
κινῶ φοβηθεῖσα καὶ ῥέμουσα, εἰ δὲ οὐκ ἐ-
γενήθη αὐτῇ, ἔλθον καὶ προσέτισον αὐτῷ, καὶ
ἔπειν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἔπειν
αὐτῇ, θυγάτηρ, καὶ πῶς σου σῶσάκί σε, ὅπως
καὶ εἰς ἑρμηνύ, καὶ ἰδοὺ ὑγίης ὅτι τῆς μάστιγος
σου, ὅτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχοντάς σε, καὶ ἔ-
χουσιν αὐτὸν, καὶ λέγοντες, ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἔ-
πεθαν, τί ἐπὶ σπύκνεις τὸν διδασκαλόν; καὶ
ἐκστὺς ἐνθὺς ἀκίστας τὸν λόγον λαλίσθον,
λέγει τῷ ἀρρυσωαγῶω, μή φοβοῦ, μόνον
πίσαν, καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδὲν ἀπὸ αὐτῶν
πεπλησῆσθαι, ἀλλὰ πᾶσαν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυ-
ρὰ καὶ ἀληθῶς ἐκλάσσει, καὶ ἔρχηται εἰς τὸ ὄρος

δὴν ἄρωςιν εἰς ὁδόν, εἰμὶ ῥάβδον μόνον,
 μὴ πῆραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χα-
 κόν, ἀλλ' ὑποβιβάμενους σανδάλια, καὶ μὴ
 ἐνδύσασθαι δύνχασι τῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς.
 ὅπου ἴαμ' εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μνηστῆ-
 ρες ἂν ἐξέλθῃτε ἐκείθεν. καὶ ὅσοι ἴαμ' οὐκ εἰ-
 ζωντοα ὑμεῖς, μηδεὶ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἵνα
 ποροῦσμενοι ἐκείθεν, ἵκτινάξατε τὸν χυνοῦ
 τὸν ἀπὸ λατρεῖ τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτυ-
 ρίαν αὐτοῖς. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀνυπόκριται
 ἔσονται σοδομοῖς καὶ γομορρῶσι καὶ ἡμίρᾳ ἑσχα-
 τῶς, καὶ τῇ πόλει ἐκέννη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ ἐκε-
 σθων, ἵνα μετανοήσωσι, καὶ διαμούνια ποιοῦ-
 σθαι ἔσθαι, καὶ ἡλεπορ ἰσοῦ ποποῦς ἀρ-
 τούς, καὶ ἰθιτάσσαν. καὶ ἡκούσαν οἱ βασι-
 λεὺς ἡρώδης, φανερόν γ' ἐγένετο τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς
 ἐκ νεκρῶν καὶ ἐγέρθη, καὶ ἐστὶ τούτου ἐνερῶς καὶ
 διωγμῶν ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι ἐκεί-

ἐστὶν ἄλλοι δ' ἔλεγον, ὅτι προφήτης ὤν, καὶ ὡς
 εἰς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δ' ὁ ἡρώδης, εἰ-
 παρ' ὅν ἐχ' ἄπο κειφελίσαν ἰωάννην, οὕτως
 ὤν, αὐτὸς καὶ ἐγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γ' ὁ ἡ-
 ρώδης ἀποσέλας, ἐκρεττισε τὸν ἰωάννην,
 καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, ὅτι ἡρώδης
 ἰωάννην γυναικᾶ φιλίππου καὶ ἀδελφοῦ αὐ-
 τοῦ, ὅτι αὐτὸν ἐγάμεσκεν. ἔλεγεν γ' ὁ ἰωάν-
 νης ὡς ἡρώδης, ὅτι οὐκ ἐξέτισαι ἐγὼ τὴν γυ-
 ναικᾶ καὶ ἀδελφοῦ σου. καὶ ὁ ἡρώδης ἐνέχων
 αὐτῷ, καὶ ἡθελον αὐτὸν ἀποκτείνου, καὶ οὐκ
 ἔδυνάτο. ὁ γ' ἡρώδης ἐφοβήτο τὸν ἰωάν-
 νην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἀνθρα δίκαιον καὶ ἄγιον,
 καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολ-
 λα ἰποῖα, καὶ ἡρώδης αὐτοῦ ἡκούων. καὶ γιν-
 νομένης ἡμέρας ἀνέστη, ὅτι ἡρώδης τοῖς
 γυνεσίοις αὐτοῦ διεῖπνον ἰποῖα τοῖς με-
 γάλαις, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρῶτοις
 τοῦ καπιλαίου, καὶ εἰσέλθοντες τῆς θυγατρὸς

αὐτῆς τῆ ἡρωδιδάδος καὶ ὀρχήσαντο, καὶ ἄ-
ρσασαν τὸ ἥρώδη, καὶ τοῖς συνανακείμενοις,
ἔειπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἡωρασίῳ. αὐτὸς μὲν ὁ
ἴαψ θέλει, καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ,
ὅτι ὁ ἴαψ με αὐτῆς, δώσω σοι, ὡς ἡμίσεος
τῆς βασιλείας μου. καὶ δι' ἐκδοῦσα, ἔειπεν τῇ
μητρὶ αὐτῆς. τί αὐτῆς μοι; ἢ δι' ἔειπεν. τὴν
λεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ εἰσὶν
θεοῦσα ἀνθὺς μετὰ σπονδῆς πρὸς τὸν βασι-
λέα, ζητήσαντο ἑξήσαντα. θέλω ἵνα μοι δῶς δι'
αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν λεφαλὴν ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ. καὶ πεποίητο ὁ ἡωρασίος,
εἰς τοὺς ὀρκους καὶ τοὺς συνανακείμενους οὐκ
ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. καὶ ἀνθὺς ἄπει-
σείας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐκέλευσε
σφῆνι γὰρ τὴν λεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἄ-
πελθὼν, ἀποκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλα-
κῇ, καὶ ἔθηκε τὴν λεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πλά-
νκτι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἡωρασίῳ, καὶ ὁ

ἡωρασίος ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ
ἀποδυσαντὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἔλθον καὶ
ἔραν τὸ πῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
μημένῳ. καὶ συναΐοντο οἱ ἀπόστολοι πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπέκησαν αὐτὸν πάντα,
καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδασκαν, καὶ
ἔειπεν αὐτοῖς. οὐκ ἔστι ὁμοίως κατὰ ἰδίαν
αἱ ἐργασίαι τῶν, καὶ ἀναπαύσασθαι ὁλόγον.
ἔσαν γὰρ οἱ ἐργάται καὶ οἱ ἀπάροιστοι ποι-
οῖ, καὶ οὐ δι' ἑαυτῶν ἤνικάντων. καὶ ἄνωγε
τῇ ἀποστολῇ τὸν ποῖον κατὰ ἰδίαν.
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἀπάροντας οἱ ὄχλοι, καὶ ἔ-
πεισεν αὐτὸν ποιοῖ, καὶ πᾶσι ὅτι πᾶσιν
τῶν πτόλων συνίθραμον ἐκίτῃ, καὶ προῦλθον
αὐτοῖς, καὶ συνῦλθον πρὸς αὐτὸν. καὶ δι' ἐκ-
δοῦν ἔδωκεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἔσπαρ-
σεν ἐπὶ αὐτοῖς, ὅτι ἔσαν ὡς πρόβατα μὴ
ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο διδασκεῖν αὐ-
τοὺς πολλὰ, καὶ ἡδὺ ὥρας πολλὰς ἡγομένης,

[illegible]

179

καὶ ἡγορεῖ πάντων, καὶ ἰχθυόσας καὶ
ἄλλας ζωὰς τῶν ὕδατος ἐκείνων πλῆ-
ρεις, καὶ ἅπ' τῶν ἰχθύων, καὶ ἅσας οἱ φαγοῦ-
ντες τὰ ὕδατα πεντακίχλιοι ἄνθρωποι, καὶ διδούς
ἀνθρώποις τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον, καὶ προσελθὲν εἰς τὸ πέραρ πρὸς
Βηθσαϊδάν, ἐν αὐτοῖς ἀπολυσιχ τὸν ὄχλον·
καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄ-
ρος προσεύχασθαι, καὶ οὖσας ἡγορεύσας, ἡ-
γὼν τὸ πλοῖον ἐν μίσθῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτοὶ
μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξήλθον αὐτοὺς βρῆσαν-
τες ἰσχυροὺς ἐν τῷ ἰσχυρῶν, ἡ δὲ οὐκ ἦν αἰμαρ ἐν
ταῖς αὐτοῖς, καὶ πύρι τετράκλιον φινελκλὺν
τῆς νυκτὸς ἐκείνης πρὸς αὐτοὺς, περὶ αὐτῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἦσαν παρρηθῆν αὐ-
τοῖς, οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περὶ αὐτοῦ αὐτῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἰδοὺσαν φαντάσματος ἑνός,
καὶ ἀνέκραξαν· πολλὴν γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ
ἐκράχθησαν, καὶ ἀνέβησαν ἐλάλῃ μετ' αὐτῶν,

καὶ ἡγοῦν αὐτοὺς, θαροῦσι, ἐν ἡμῇ, καὶ φε
βῶσι. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον,
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔλεγε ἡ περὶ αὐτοῦ
ἐν αὐτοῖς ὁμιλοῦν, καὶ ἐβαρύνετο. οὐ γὰρ
συνῆκαρ ἡ τοῖς ἄφροις. καὶ γὰρ αὐτῶν ἡ καρ
δία πεπρωμένη, καὶ ὁρμηθέντων, ὡς
ὁρμητοὶ τῶν γυναικῶν, καὶ προσωμῆται
ὁμιλοῦν, καὶ ὁμιλοῦντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλο
ιου, ὁδῶν ἐπιγινώσκον αὐτὰρ, περὶ φανέ
τες ὅλων τῶν πειρασμῶν ἐκάνων, ἔφασκε
πρὸς τοὺς ἑραστάτους τοῦ λαοῦ, ἔχοντας πε
περωμένον, ὅπου κινῶν ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ὅπου
ἂν εἰσπορεύωτο εἰς λέκμας, ἢ πόλεις, ἢ ἐν
ἐρημίαις, ἢ ἐν τοῖς ἀγροῦσι ἐπιβάντων τοῦ ἐκείνου
τας, καὶ παρικόλουν αὐτὸν, ἵνα λαβὼν τοὺς
ἑραστέλους τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀφῇνται,
καὶ ὅσοι ἂν ἤπνοντο αὐτοῦ, ἐσθλόντο.

VII. Καὶ συναχθόντων πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι,
καὶ τινος τῶν γραμματέων ἐλθόντος ἀπ' αὐτῆς

ἡροστυμῶν, καὶ ἰδιώτης τινὰς τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ λοιπῶς χερσὶ τοῦ ἔργου ἀνιπτοίς,
 ἰδιώτας ἄρτους, ἐκίμψαντο. οἱ γὰρ φαι-
 σῶσι καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ πυ-
 κῇ ἰψῶνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἰδιώται, ἡρα-
 τῆντο γὰρ παρὰ διδομὴν τῶν προσκυτῶν.
 καὶ ἄρ' ἄγορεύς, ἵνα μὴ βασιλίσκωνται, οὐκ ἔ-
 ὄνιστοι, καὶ ἀλλὰ ποτὶά ποτε, ἃ παρὰ λαῶν
 ἡρατῆρ, βασιλίσκουν ἐκείνη καὶ ἡρώων
 καὶ χαλκίων καὶ λιανῶν, ἔφρατ' ἐπρωτῶσι
 αὐτοὶ οἱ φαεισῶσι καὶ οἱ γράμματαις. οἷον
 τί οἱ μαθηταὶ οὐ οὐ περὶ αὐτοῦ ἡρατῆρ
 παρὰ διδομὴν τῶν προσκυτῶν, ἀλλὰ ἀνι-
 πτοίς χερσὶν ἰδιώταις τῶν ἄρτων, οἱ δὲ ἄπο-
 κείναις ἔσπον ἐλθόν, οἱ ἡρώων προσηύκον-
 σιν ἡσάτας περὶ ἡμῶν τῶν ἁποκειτῶν, ὡς
 ἡρώωνται. οὗτος οὐ λαὸς τοῖς ἡρώωνται
 μὲν, ἢ ἐκ καρδίας αὐτῶν πόρρον ἀπ' ἡρώ-
 νων. μάτην γ' οἰδοῦνται μὲν, διὰ δὲ ἀποκεί-

ἡ δὲ διακονία, ἡ διακονία ἀνθρώπων, ἀ-
 φ' ἧς τὸ πλὴν ὑποβλήν τοῦ θεοῦ, ὑπαρτὶς
 πλὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βασιλείας
 ζῆσων ἢ ποτικίων, ἢ ἄλλα παρόμοια δια-
 τα ποικίλα ποιεῖτε. καὶ ἔλαχον αὐτοῖς, ἡ δὲ
 ἀδελφίται πλὴν ὑποβλήν τοῦ θεοῦ, ἵνα πλὴν πα-
 ράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε μωσθεῖς γὰρ εἴπετε.
 τίμα τὸν πατέρα σου, ἢ πλὴν μητέρα σου, ἢ
 ὁ βασιλευσὼν πατέρα σου, ἢ μητέρα, θανάτου τε
 λωδίω. ὑμεῖς ἡ γένηται. ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος
 ᾧ πατρί ἢ τῇ μητρὶ ἰσχυρῶν, ὅτι, ἀδελφὸν
 ἢ ἀνδρὸς μου, ἀφελῶς. καὶ οὐκ εἴτι ἀδελφὸν
 αὐτοῦ οὐδὲν ποίησαι ᾧ πατρί αὐτοῦ ἢ τῇ
 μητρὶ αὐτοῦ, ἀκυροῦνται τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 τὴν παραδόσιν ὑμῶν ἢ παραδίκαια. ἢ παρό-
 μοια διατάτα ποικίλα ποιεῖτε, καὶ προσκαλε-
 σάμενοι πάντας τὸν ὄχλον, ἔλαχον αὐτοῖς.
 ἀκούετε με πάντες ἢ ἀδελφίται. οὐδὲν δεῖν,
 ἔλαβετε γὰρ ἀνθρώπος εἰσπορεύμενος εἰς αὐτὸν

183

ἡ δὲ αὐτοὶ αὐτὸν λοιπώσαι, ἀλλὰ τὰ ἱκπο-
ροῦνται ἀπ' αὐτοῦ, ἐκείνα δὲ ταῖς λοιπωμένοι-
σιν ἀνθρώπων, εἴτις ἔχει ὅσα ἀκούει, ἀκου-
εῖτω, ὃς οὗτε ἐσθλὸν εἰς οἶκον ἀπ' τοῦ ὄχλου,
ἐπιρρώσει αὐτόν· οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς
παράδοξου, καὶ λέγει αὐτοῖς, οὕτως ἢ ὑμεῖς
ἀσυνώτοι ἐστε; οὕτω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ ἔξω
ἐμ' ἐπισπορεύουσιν εἰς τὸν ἀνθρώπον, οὐ εὖ
γινώσκουσιν αὐτόν λοιπώσαι, ὅτι οὐκ ἐπισπορεύ-
εται αὐτοῦ ἢ τίς λαοδία, ἀλλὰ εἰς τὴν μοι-
ρίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφιδρωτὰ ἱκπορόντων, καὶ
καλοῦσιν πάντα τὰ βρώματα; ἔλεγε δέ,
ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἀνθρώπου ἱκποροῦντος, ἐκεῖνο
λοιπὸν τῷ ἀνθρώπῳ, ἵστασθαι γινώσκων τὴν λαοδίαν
τῷ ἀνθρώπῳ· οἱ σαλογισμοὶ οἱ λακοὶ ἱκπο-
ροῦνται, μοιχεύει, πορνεία, φόρος, μελωπία,
πικνωξίαι, πονηρία, πόλος, ἀστήγησις, ὀφ-
θαλμοὶ πονηροὶ, βλαστειμαί, καὶ διαφανία,
ἀφροσύνη, πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἵστασθαι

ἐκπορεύεται, καὶ λοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. καὶ
κείθιν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθέωρα τῶν
ρου καὶ σιδῶν Θ. καὶ ἐσιλθὼν εἰς οἰκίαν, εὐ
λόγησεν τὸν γυνῶνα, καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.
ἀκούσασα ὅτι γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἦς ἔρχετο
θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθού
σα προσέειπε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. λέγει
ἡ γυνὴ ἰησοῦς, συροφοίτησα σοὶ γυνεὲ, καὶ ἡ
φύλαξ αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβῇ ἐκ
τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ.
ἄφες πρῶτον χορεῖσθαι ταῦτα ἐν κενῷ. οὐ γὰρ
λαλῶν ὅτι λαθεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ
βραβεῖν τοῖς λιμναίοις. ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέ
γει αὐτῷ. ναὶ κύριε. καὶ γὰρ τὰ λιμναῖα πάντα
λατῶν τῆς φραγίστης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχῶν
τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ. ὅτι τοῦτο
τὸν λόγον ὕψαρι, ἐξηκλήθη τὸ δαιμόνιον
ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, ἔβρι τὸ δαιμόνιον ἐξ ἑκκλησιῶν,

καὶ πλὴν θυγατέρα βεβηκησέντων ἐν τῇ ἐκ
κλῇ. καὶ πάλιν ἐξηλθὼν ἐκ τῶν οἰκῶν τύρ
ρου καὶ σιδῶν Θ, ἦλθεν πρὸς πλὴν θαλασσαν τῆς
γαλιλαίας, ἀνὰ μέτρον οἰῶν δεκαπέντε
μῖλι, καὶ φέρονσιν αὐτῷ λαφύρον μογιπλάον,
καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιβῇ αὐτῷ
τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβὴν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχ
λου λατὶ ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς λαφύρους αὐτῆς
εἰς τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ πλῆσας, ἦψατο τῆς γλώσ
σης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλήσας εἰς τὸν οὐρανόν,
εἰς ἑναξί, καὶ λέγει αὐτῷ. ἐφραδά. ὅ δὲ, εἰς
νοήθητι. καὶ ὁμοίως διανοήθησιν αὐτοῦ αἱ
ἀκούαι, καὶ ἐλύθη ὁ δαίμων τῆς γλώσσας αὐ
τοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεσέλατο αὐτοῖς,
ἵνα μηδὲν ἐπιποσιν. ὅσον ἡ αὐτῶν ἀδελφὴ δι
εἰρηαιτο, μάλλον πεισώτερον ἐκέρυσεν.
καὶ ὑπερβῆσιν αὐτῶν ἐξ ἑκκλησιῶν, λέγοντες.
ἐκκλησιῶν πάντα ποιήσιν, καὶ τοὺς λαφύρους ποιῶ
ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀπάλους λαθεῖν.

VIII.

Εν κείναις ταῖς ἡμέραις παμπόδου ὄχλου
όντος, καὶ μὴ ἔχοντα τὴ φάωσι, προσκαλε
σάμενος ὁ ἰησοῦς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέ
γει αὐτοῖς σπαραχθῆναι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅ
τι ἥδη ἡμέρας φέτε προσμεθύμενοι μοι, καὶ οὐ
ἔχουσι τὴ φάωσι. καὶ ἵνα ἀπολύσω αὐτοὺς
ἐν τῇ ὁδῷ. τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦσαν. καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτῶν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. πό
θεν τοῦτους διωύοις; τίς ὅδε χορτάσει αὐ
τοὺς; καὶ ἐρημίαν καὶ ἐρημίαν αὐτοῦ. πόσους
ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ ἔπουν. ἑπτὰ. καὶ παραγγ
λὴν ὅχλου ἀναστῆναι ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ λα
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, ἀναεισήσας ἐκλασά
σας, καὶ διέδωκεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πα
ράσῃ. καὶ παρέθηκεν ὁ ὄχλῳ. καὶ ἔχοντες
θύδια ὀλίγα, καὶ ἀνομήσας, ἔπειτα παραθέ
σας καὶ αὐτά. ἔφαθον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν
καὶ ἔφαθον πεπασμένα λαοκράτορες ἑπτὰ

ὁπρὲι διασ. ἦσαν δὲ οἱ φαρισαῖοι ὡς τρεῖς
καὶ ἑκατὸν, καὶ ἀπέλυον αὐτούς. καὶ ἀνέ
μειβετο ἑς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐ
τοῦ, ἔλθοντες ἐς τὰ μέρη διασημανθέντα. καὶ ἔ
βησαν οἱ φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐ
τῷ. ζήτησαν παρὰ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ, περὶ ὧν αὐτόν. καὶ ἀναστὰς
ἔειπεν τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγων. τί κ' ἔχεις αὐ
τῷ σημεῖον ἐπὶ τῇτις ἀμύλην ἔχω ὑμῖν, ἃ
ἀποθέσται τῇ γῆτι ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἔ
πειτα αὐτοὺς ἐμείβετο πάντες αἱ πλοῖον, ἀπῆλ
θον ἑς τὸ πλοῖον. καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρ
τους, καὶ ἐκείνην ἔχον μετὰ αὐ
τῶν ἑπτὰ πλοῖον. καὶ διεκρίναντο αὐτοῖς, λέ
γοντες. ὁρατε, βλέπετε ὅτι τίς ὅμιλος τῶν φα
ρισαίων, καὶ τῶν ὀνόματι. καὶ διελογίζοντο
ποῶς ἀπίστευον, λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.
καὶ ἦν ὁ ἰησοῦς, λέγων αὐτοῖς. τί διαλογίζεσθε,
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε. οὐπω νοεῖτε, ἐπὶ αὐτοῖς

ἡν λόγον ἰάλαη, κὴ προσκαθόμεν· αὐτὸρ
ὁ πῆτος, ἤρξατο ἱστορεῖν αὐτῷ. ὁ δ' ἔπι-
στροφῆς, κὴ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπὶ
τίμωρ τῷ πείρῳ, λέγων, ὑπαγε ὀπίσω μου
σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τῷ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ
τῷ ἄνθρωπῳ. κὴ προσκαλίσσόμεν· τὸν
ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐ-
τοῖς, ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀ-
παρνησάτω ἑαυτὸν, κὴ ἀράτω τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ, κὴ ἀκολουθήτω μοι. ὅς γ' ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν.
ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔσται
καὶ ἡμῖς καὶ τὸ ἀνάγκη. οὗτος σῶσει αὐτήν.
τί γὰρ ἀφελήσῃ ἄνθρωπος, ἵνα ῥυθίσῃ τὸ σω-
μὸν ὅλον, καὶ ῥυθίσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί
λόγος ἄνθρωπος ἀνίστασθαι καὶ ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι; ὅς γὰρ ἐπωληθὴ μετὰ τὸς ἑμὲς λόγος ἐστὶν
τῇ γνηστὲι τῇ μοιρασίῃ καὶ ἀμαρτανῇ,
καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἄνθρωπῳ ἐπωληθὴς ἐστὶν αὐτῷ.

ἔτ' ἂν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ με-
τὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔκρινεν αὐ-
τοῖς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὄ-
ντων ἐκκώτων, οἱ τινες οὐ μὴ γνώσονται θανά-
τον, ἵνα ἂν ἰδῶσι τὴν βασιλείαν τῷ θεοῦ
καταβῆσαν ἐν δυνάμει. Καὶ μεθ' ἡμέ-
ρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν πέτρον καὶ
τὸν ἰάκωβον καὶ τὸν ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐ-
τούς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ
μεταμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ τὰ ἱ-
μάτια αὐτοῦ ἐγένετο σιλόνα, λευκὰ ἵμα-
τια, ὡς χιών, οἷα γναφίς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ διώκει
τοὺς λευκᾶνας, καὶ ὥφθη αὐτοῖς ἡλίας σὺν
μοσῇ, καὶ ἔσαν συνλαλῶντες τῷ ἰησοῦ. καὶ ἀπο-
κρίθαι ὁ πῆτος, λέγων τῷ ἰησοῦ, ὁ ἀββῆ, λέγον
ὅτι ἡμεῖς ὡς εἶπες, καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς ὅπως
σοὶ μίαν, καὶ μοσῇ μίαν, καὶ ἡλίας μίαν. οὐ
γὰρ ὅλα τι λαλήσῃ. ἔσαν γ' ἔκφοδοι. καὶ ἔξισ-
τετο μετὰ τῇ ἐπιστηρίζοντα αὐτοῖς. καὶ ἔλθῃ

φωνή ἐκ τῆς νηφίλης, λήξουσα. οὗτος δὲ ἐν
ῥόῳ μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ὅς
ἄπεινα πεινῶντες ἄμεινον, οὐκ ἔτι οὐδὲν ἔσ
δοι, ἀλλὰ τὸν ἰησοῦ μόνον μεθ' ἑαυτῶν,
καταβαίνοντων ἢ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, δι
εσέλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται
ἃ ἑίδον, ἢ μὴ ὅτ' αὐτὸς ὁ ἵδιος τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
νικρῶν ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν
πρὸς ἑαυτοὺς, συζητῶντες, τί δὲ τὸ ἐκ νικρῶν
ἀναστῆναι. καὶ ἐπαρώταρ αὐτῶν, λέγοντες,
ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι κληῖας εἶναι
ἐλθεῖν πρῶτον ὁ ἢ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς.
κλήας μὲν ἐλθῶν πρῶτον, ἀποκριθεὶς ὁ πᾶς
τα. καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν ἵδιον τοῦ ἀν
θρώπου, ἵνα ποταμὸς παύῃ καὶ ὄχλος διεκ
σπῇ, λέγων ὑμῖν, ὅτι κλήας ἐκλήλυθε, καὶ ἐπὶ
κσαν αὐτῶν ὅσα ἠθέλησαν, λαθὼντες γέγραπται
ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς, ἦν
σιν ὄχλος πολὺ περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμμα

ταῖς συζητοῦσας αὐτοῖς, καὶ ὥσως πᾶς ὁ ὄχ
λος ἰδὼν αὐτόν, ἐθαυμάσθη, καὶ προσέει
ποντο, ἡσπασάντο αὐτόν. καὶ ἐπαρώτασε
τοὺς γραμματεῖς. τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;
καὶ ἀποκριθεὶς εἰς τὸν ὄχλον, εἶπεν. δι
εσέλασε, ἵνα γὰρ τὸν ἵδιον μου πρὸς σὺ, ἔχον
τα πνεῦμα ἁγίων, καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν λα
τασάω, εἴπω αὐτόν, καὶ ἀφείλει, καὶ τρίς
ἐλθὼν δόξοντας αὐτοῦ, καὶ ξηρανεται. καὶ
ἔσονται μαθηταί σου, ἵνα αὐτὸ ἐκλάβω
σι, καὶ οὐκ ἔχουσιν. ὁ ἢ ἀποκριθεὶς αὐτῶν, λέ
γων γὰρ ἃ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσο
μαι, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρεται αὐ
τῶν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν.
καὶ ἰδὼν αὐτόν, ὥσως τὸ πνεῦμα ἔσπασ
σεν αὐτόν. καὶ πεισῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκνέ
στο ἀφείλων. καὶ ἐπαρώτασε τὸν πατέρα
αὐτοῦ. πόσος χρόνος δὲ, ὡς τοῦτο γέγονεν
αὐτῶν; εἰ δὲ εἶπεν. πασιδίδω, καὶ ποταμὸς

καὶ ὁ ἐὰν ἐμὲ ἀξίωται, οὐκ ἐμὲ ἀξίωται,
ἀλλὰ τὸν ἀποσείοντά με. ἀπεκείνη δὲ αὖ
τῷ Ἰωάννῃ, λέγων, διδάσκαλε, ἐξέσπευσέ
με ἵνα ἐν ὀνόματι σου ἐκβάπτοντα λαμνῶνται
ὅς σου ἀκολουθεῖ ἡμεῖν, καὶ ἐκκαλύψωμεν αὐ
τῶν, ὅτι σου ἀκολουθεῖ ἡμεῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶ
πεν, μὴ λαμνῶνται αὐτοὶ, οὐδέ τις ἀρθεῖν, ὅς
ποιήσῃ δυνάμει ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἐλ
θῇ σῶσαι ταχὺ λαλοῦσά σοι με. ὅς θ' ἂν οὐκ εἴ
λαθ' ἡμῶν, καί τοι ἡμῶν δεῖται. ὅς θ' ἂν ποίη
σῃ ἡμᾶς ποτήσιον ὀδάτος ἐν ὀνόματί μου,
ὅτι χρεῖος εἰς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ δεῖται
λέσει τῶν μιούδων αὐτοῦ. καὶ ὁ ἄρ σκανδαλ
οῖς ἕνα τῶν μικροτέρων πιστεύοντων εἰς
ἐμὲ, λαλοῦντων αὐτῷ μάλλον, εἰ περικατά
λθος μικροῦς περὶ τῶν πρέχοντων αὐτοῦ, ἢ
βέβηκται εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἂν σπασ
θῇ ἡ σὴν ἐν χερσὶ σου, ἀπὸ κορυφῆς αὐτῆς, καὶ
ἔρῃ σοι δεξιὰ, ὑποδοῖς εἰς τὴν ὁδὸν εἰσέλθοντα.

197

ἡ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπληθύνει εἰς τὴν
 γένναμα, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ὅπου οὐ σκά-
 ληξ' αὐτῶν οὐ τιανῶτα, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέν-
 νεται, καὶ ἰὰ μὲν οὐ πόνος σου σκανδαλίζῃσι,
 ἀποκόψον αὐτόν. λαλοῦ ἐν σοὶ εἰσλθίῃς
 εἰς τὴν βελῶν χαλδῆ, ἡ τὸν δύο πόδας ἔχον-
 τα βηθλωῶτα εἰς τὴν γένναμα, εἰς τὸ πῦρ τὸ
 ἄσβεστον, ὅπου οὐ σκάληξ' αὐτῶν οὐ τιανῶτα,
 καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννεται, καὶ ἰὰ μὲν οὐ ὀφθαλ-
 μὸς σου σκανδαλίζῃσι, ἐκβάλει αὐτόν. λα-
 λῶν σοι δεῖ, μονόφθαλμος εἰσλθίει εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἡ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχον-
 τα βηθλωῶτα εἰς τὴν γένναμα τοῦ πυρὸς, ὅ-
 που οὐ σκάληξ' αὐτῶν οὐ τιανῶτα, καὶ τὸ πῦρ
 οὐ σβέννεται. πᾶς γὰρ περιήλποισται, καὶ
 πᾶσα θυσία ἐπὶ ἡλποίσται. λαλοῦ τὸ ἄ-
 λος, ἰὰ μὲν οὐ πόνος ἀναλοῦ γίνεται, ἰν τίς
 ἐν αὐτῷ ἀρτύσται· ἔχ' ἐν ἰν αὐτοῖς ἄλας,
 καὶ ἔρρηκται ἰν ἀπέλοις. Καὶ ἐπὶ αὐτῷ X

καὶ οὐκ ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς ἰσλαμίας διὰ
τοῦ περὶ τοῦ ἰσλαμίου. καὶ συμπορεύον-
ται πόλην ὄχλου πρὸς αὐτόν, ἡ ὡς ἔαθον πᾶ-
σι διδασκαλίαν αὐτοῦ. καὶ προσελθόν-
τες αὐτὸν ἐπετίθησαν αὐτόν, εἰ ἔστιν ἡ
δύναμις σου ὡς ἀποστόλου, περάσοντόν σου.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς. τί ὑμῖν ἐστι
εἰς αὐτοῦ μωσοῦς; οἱ δὲ ἔειπον. μωσοῦς ἐπέ-
ψεν βιβλίον ἀποποσITION γραφῆναι, καὶ ἀπο-
σITION. καὶ ἀποκείθει ἐν ἱστοῦς, ἔτιμα αὐτοῦ.
πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔρχεται
ὑμῖν τὴν ἰστορίαν ταύτην. ἀλλ' ἢ ἀρχῆς
τοῦ αἵματος ἡ ὅλην ὑπόκρινε αὐτοῦ ἐν
ἐνίκῃ τούτου καταλείπει ἄνθρωπον τὸν
πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκο-
λλησεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἴ-
σονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν, ὥστε οὗ-
τε εἰς δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. ὅτι οὗτο ὁ θς
ἐξ ἁρῆς, ἄνθρωπον μὴ χωρίζετω. καὶ ἡ

Κατὰ Μάρκον. 129

ἡ οὐκ ἐπὶ πολλοὶ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ
αὐτοῦ ἐπικύρωσαν αὐτόν, καὶ ἔλαβον
τοὺς ὅς ἐσαν ἀπολλύει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
καὶ γαμήσιον ἔσται, μοιχεύει ἐπ' αὐτήν, καὶ
ἄλλω γυναικὶ ἀπολλύει τὴν ἀνδρᾶ αὐτῆς, καὶ
γαμήσιον ἄλλω, μοιχεύει, καὶ προσέφηρον
αὐτῷ πατέρα, ἵνα ἄψῃται αὐτῶν. οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐπιτίμων τοῖς προσέφεροντι. ἡ
δὲ ἡμεῖς οἱ ἰησοῦς, ἡγενομεθα, καὶ ἔειπον
αὐτοῖς, ἄραγε τὰ πατέρα ἔρχονται πρὸς μὲν,
καὶ λαμβάνει αὐτὰ, τῶν ὅς τοιούτων ὅσα μὲν
βασίλειά τοῦ θεοῦ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐστιν
καὶ εἰσέλθεται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὧς παι-
δίον, οὐ καὶ εἰσέλθῃς αὐτὴν, καὶ ἰσχυρε-
σώμεν αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐ-
τὰ, ἐλθόμενος αὐτὰ, ἢ ὑποταγομένης αὐτῆς
ἐς ἰδοὺ, προσδραμῶν ἑῖς, καὶ ζουπηνήσας
αὐτὸς, περικύπτει αὐτόν. διδασκαλὸς ἀγαθὸς,
οὐκ οὐκ ἔστιν ἵνα βάλῃ αἰνίον ἐκρηγομένης

ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. τί με λέγεις ἀγαθὸν
οὐδείς ἀγαθός, ἀ μὴ εἰς ὁ θεός. τὰς ἱστορίας
οἶδας, μὴ μοιχάσῃς, μὴ φοιτάσῃς μὴ λυγί-
ψῃς, μὴ ψαύῃς, μὴ φονεύῃς, μὴ ἀποστερήσῃς.
τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ. διδάσκαλε, τὰς
τα πάντα ἐφύλαξα ἀμὲν ἐκ νεότητός μου. ὁ
δὲ ἰησοῦς ἰμβρὶς αὐτῷ, ἡγάπησεν αὐτόν,
καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἔρ σοι ὕψιστε. ὕπαγε, ὅσα
ἔχεις πώλησον, καὶ δός τοις πτωχοῖς, καὶ ἔξέρ-
θῃς ἀπὸ πάντων, καὶ δεῦρο ἀκολουθή-
μοι, ἄρας τὸν σταυρόν. ὁ δὲ ἐνύστας ἐπὶ τῷ
λόγῳ, ἀπῆλθεν λυγρὸν, καὶ ἔρῃ ἔχων λίαν
τα ποντία, καὶ περιεβλεψαμένη ὁ ἰησοῦς, λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. πῶς δύσκολος οὗτος
ὁ δόλος τοῦ κόσμου, καὶ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὁ
σαῖν, ὅτι οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβώθησαν
ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν ἀπο-
κριθεὶς, λέγει αὐτοῖς. τίκνη, πῶς δύσκολον

ἐστὶν τοῖς πτωχοῖς ἐπὶ τοῖς χρέμασι, ἅς
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσέλθῃν. δύσκολος
ἐστὶν καὶ ὁ πλούσιος, ὅτι τὴν περιουσίαν τῆς
ἐκείνου εἰσέλθῃν, ἢ πλουσίον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσέλθῃν. οἱ δὲ περιεβλεψά-
μενοι αὐτόν, λέγοντες πῶς αὐτούς, καὶ τίς
δυνάται σωθῆναι; ἰμβρὶς ψαῖς ὁ αὐτοῦ ὁ ἰη-
σοῦς, λέγει. παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον,
ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦ θεοῦ. πάντα γὰρ δυνατὰ εἰς
τὸν θεόν. καὶ ἡρξάτο ὁ πῖπρος λέγειν αὐ-
τοῖς. ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφῆκαμεν πάντα, καὶ ἡκο-
λουθησαμεν σοι. ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶ-
πεν. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστις, ὃς ἀφῆ-
κεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέ-
ρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναικα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς
ἐλθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ ἔλθῃ
ἐκκατονταπλασίονα, καὶ ἔλθῃ μετὰ τῶν
παιδῶν, οἰκίας, καὶ ἀδελφών, καὶ ἀδελφάς, καὶ
μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς μετὰ τῶν

μῶν, καὶ ἔρ' αὐτῶν ἔρχομένην βαλὼν αὐ-
 ῶνιον, πολλοὶ δὲ ἴσονται πρῶτοι ἔχοντες, καὶ
 οἱ ἔχοντες πρῶτοι. Ἦσαν δ' ἐν τῇ ὁδῷ ἀνὰ δά-
 νοντες εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ λέω πρὸς αὐ-
 τούς, ὁ ἰησοῦς, καὶ ἰθαμνοῦντο, καὶ ἀκούον-
 τουσιν ἐφοβούντο. καὶ παραλαβὼν ὁ ἰησοῦς
 πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν
 τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ ἀ-
 ναβαίνωμεν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ
 τοῖς γραμματέυσιν, καὶ κατακνεύουσιν αὐτόν
 θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθ-
 νεισι, καὶ ἐμπαύσουσιν αὐτόν, καὶ μαρτυροῦ-
 σιν αὐτόν, καὶ ἐμπίδουσιν αὐτόν, καὶ ἀπο-
 κτενεύουσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστή-
 σεται. καὶ πρὸς πορεύοντες αὐτῷ ἰάκωβος καὶ ἰω-
 ἀννης οἱ υἱοὶ ἡελὲθαι, λέγοντες. διελθόντες
 λέ, θελόμεν ἵνα ὁ ἰδὼν αὐτῶν, ποιήσῃς ἡ-
 μῖν. ὁ δ' ἔειπεν αὐτοῖς, τί θέλετε ποιῆσαί με;

ἡμῖν; οἱ δὲ ἔπουν αὐτῷ. λέ, ἡμῖν, ἵνα εἰς ἐκ
 ἑξῶν σε, καὶ εἰς ἑξ ὀκτωνήμων σε καθίσωμεν
 ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δ' ἰησοῦς ἔειπεν αὐτοῖς. οὐκ οἶ-
 σιτε τί αὐτεῖοι. ἀνναοδε πῖνεν τὸ ποτήριον
 ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζω
 μου, βαπτισθῶμαι, οἱ δ' ἔπουν αὐτόν. λέ, ἡ-
 μῖν. ὁ δ' ἰησοῦς ἔειπεν αὐτοῖς. καὶ ἡ ποτίειν
 ὃ ἐγὼ πίνω πῖναι, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
 πτίζω βαπτισθῆναι. καὶ ἡ καθίσαι ἐκ δε-
 ξῶν μου καὶ ἐξ ὀκτωνήμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν
 ἀλλ' αὐτοῖς ἡ θέλημα σου, καὶ ἀκούσαντες
 οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ ἰακώβου
 καὶ ἰωάννου. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλίσάμενος
 αὐτούς, λέγει αὐτοῖς, οἱ δεῖτε ὅτι οἱ δοκοντοῦν-
 τες ἐν τῷ ἔθνει, κατακνεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ
 μεγαλύτεροι αὐτῶν, καταξουσὶν αὐτούς.
 οὐκ οὕτω δεῖ εἶναι ἐν ἡμῖν, ἀλλ' ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν
 ὁ ἐλάττω μείζων ἐν ἡμῖν, ἵνα διδοῖεν
 αὐτῶν, καὶ ὁ ἐπὶ ὑμῖν ὡς ἐν ἡμῖν.

[illegible]

ἢ ἰκάνισεν ἐπ' αὐτόν. ποιοὶ δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἔσρωθον ἐν τῷ ὁδῷ. αὐτοὶ δὲ σιδή-
σας ἑκοπλον ἐν τῶν δειρόφων, καὶ ἔσρωνον
εἰς τὴν ὁδόν. καὶ οἱ προέχοντες, καὶ οἱ ἀπο-
πονηνοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες. ὡς ἀντὶ τοῦ
λογισμοῦ ἡ ἐρχομένη ἐν ὀνόματι κυρίου, ὡς
λογισμοῦ ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι
κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν διαβίβει, ὡς ἀντὶ τοῦ
τοῖς ὑψίστοις. καὶ ἐστὼς εἰς ἱεροσόλυμα
ὁ κύριος καὶ εἰς τὸ ἱερὸν. καὶ περικλυψάσας
πάντα, ὁφείας ἅδην οὐσης τῆς ὥρας, ἔξωθεν
εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δίδωκεα καὶ τῶν
αὐτοῖν ἀνελθόντων αὐτῶν ἀπὸ βηθανίας,
πάντες. καὶ ἰδὼν συνκλῆ μακρόθεν ἔχοντες
φύλακα, ἤλθον ἡ ἄρα ἐνῆρται ἐν αὐτῇ. καὶ
ἰδὼν ἐπ' αὐτῇ, ἔβλεν ἐν ἑρῇ ἐν μὴ φθάνον-
των ἐν τῷ κυρίῳ σπῆμα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ κύ-
ριος, ἔπρην αὐτῇ. μικροὶ ἐκ σου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα μικροὶ λαοὶ πόρτοι, καὶ ἡκουσθη οἱ

μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἔρχονται εἰς ἱεροσόλυ-
μα, καὶ ἐστὼς εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὸ ἱερὸν, ἡρξά-
το ἰκάνισαι τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράζον-
τας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς φραγίσας τῶν ἡσων
ἡσῶν, καὶ τὰς διαβίβας τῶν πωλοῦντων
τὰς περὶ τὰς διαβίβας. καὶ οὐκ ἦσαν, ἡ
καὶ τὴν διὰ τὴν σκεῦος τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐ-
στὼς εἰς τὸ ἱερὸν, λέγων αὐτοῖς. οὐ γὰρ οἶσθε, ὅτι ὁ
κύριος μου οἶκος προσδοκᾷ ἁγιασθῆναι πάν-
τοις ἰδὼσι τὸν ἱερόν, καὶ ἡ ποιήσας αὐτὸν σπῆ-
μα ἡσῶν. καὶ ἡκούσαν οἱ γραμματεῖς,
καὶ ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ἡ ἱερωσύνη πάντες αὐτὸν ἄ-
ποκρίσαντες, ἐφρονοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ
ἄλλος ἐκτελέσας τοῦ ἐπὶ τῇ διαβίβας αὐτοῦ. καὶ
ὅτι ὁ κύριος ἐκτελέσας τοῦ ἐπὶ τῇ διαβίβας αὐτοῦ.
καὶ πρὸς παραπονομήν, ἔδωκεν τὴν συνκλῆ
ἐκτελέσας ἐν ἑρῇ. καὶ ἀναμνησθε
ὁ κύριος, λέγει αὐτῷ. ἔβλεν ἐν μὴ φθάνον-
των ἐν τῷ κυρίῳ σπῆμα, καὶ ἡ ποιήσας αὐτὸν σπῆ-
μα ἡσῶν.

καὶ πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον, καὶ κήνον
 λιθοβολήσοντας ἐκφαλαῶσθαι, καὶ ἀπὸ σφραγ
 ἡτιμωμένον. καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε, καὶ
 κήνον ἀπέκτειναν, καὶ πούλας ἄλλας, τοὺς μὲν
 δέκοντον, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντον. ἔτι οὐκ ἔλα
 βὸν ἔχον ἀγαπήσαν αὐτὸν, ἀπὸ σφραγὸς καὶ αὐτὸν
 πρὸς αὐτοὺς ἔχοντα, λέγων, ὅτι ἡ σφραγὶς μου
 ταῖς ἡμέραις μου. καὶ ἔπειτα οἱ γεωργοὶ ἔπεισαν
 ἱκανοὺς, ὅτι οὗτος ὅστις ὁ ἰσχυρὸς μοι, αὐτὸν
 ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ χώρα
 κομία. καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ
 ἐξέβαλον ἐξωτὸν ἀμπελῶνος. τί οὐκ ποιεῖτε
 ὁ κύριος, καὶ ἀμπελῶνος ἰσχυρὸς καὶ ἀποκτείνων
 τοὺς γεωργούς, καὶ δάσος καὶ ἀμπελῶνα ἄλλου
 οὐκ εἶτε πλεονάζοντες αὐτῶν ἀγένηται, καὶ
 οὐκ ἀποδοκίμασθαι οἱ οἰκοδομοῦντες, οὐκ
 ἐγνήθητε ἐκ φαλῶν γυνίας. παρὰ τοῦτον
 ἐγνήθη αὕτη, καὶ ἐστὶ θαύμασμά ἐν ὀφθαλμοῖς
 τοῖς ὑμῶν, καὶ ἵστῶμαι αὐτὸν ἐκ τῶν

καὶ ἐφοβήσαν τὸν ὄχλον. ἔγνωσαν γάρ, ὅτι
 πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ἔειπε. καὶ ἀφῆν
 τος αὐτὸν ἀπ᾽ ἁλλοῦ, καὶ ἀποσύλονται πρὸς
 αὐτὸν τινες τῶν φαρισαίων καὶ τῶν ἱεροῦ
 δεικνῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσῃσι λέγοντες, οἱ δὲ
 θύοντες λέγουσιν αὐτῷ. διδασκαλε, οἱ δὲ
 μὲν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μίλησιν περὶ οὗ
 δεικνῶν. οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου
 πῶς, ἀλλὰ ἐκ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ δι
 δασκεῖς. ἔξισις δὲ ἡμῶν καί σοι διουνοῦ, καὶ
 οὐκ ἔστις δάμων ἢ μή δάμων; οἱ δὲ εἰδὼς αὐτῶν
 τὴν ὑπόκρισιν, ἔειπεν αὐτοῖς, τί με πειρά
 ζετε; φησὶ μοι δυνάμιον, ἵνα ἴδω. οἱ δὲ
 ἠνέγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς. τίνας ἡμεῖς ἀσ
 τη καὶ ἡ ἐπιγραφὴ; οἱ δὲ ἔειπον αὐτῷ. ἡ
 σαρ. καὶ ἀποκρίθεις ὁ ἰησοῦς, ἔειπεν αὐτοῖς.
 ἀπόδοτε τὰς καίσαρος καί σοι, καὶ τὰς τοῦ
 θεοῦ. καὶ ἰθαύμασθαι ἔκ αὐτῶν, καὶ ἔρχοντες
 παρὰ τοῦτον πρὸς αὐτὸν, οἱ τινες λέγουσιν,

ἀνάσπιν μὴ εἶν, καὶ ἐκκράτησαν αὐτὸν,
πύροντος. διδιδωσκαλι, μωσῆς ἔγραψεν ἡ
μῖν, ὅτι ἄνθρωπος ἀποθάνη, καὶ ἡ
ταλάνη γινώσκῃ, καὶ τέπειρα μὴ ἀφῆ, ἵνα
λάβῃ ὁ ἀλλήλος αὐτοῦ πλὴν γινώσκῃ αὐτὸν,
καὶ ἕξαναστήσῃ σπέρμα τοῦ ἀλλήλου αὐτοῦ,
ἐπὶ τῇ ἀλλήλου ἡσσαν, καὶ ὁ πρῶτος ἐλαβὲν
νῦκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.
καὶ ὁ δεύτερος ἐλαβὲν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανε
καὶ, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρί-
τος ὡσαύτως. καὶ ἔλαβον αὐτὸν οἱ ἐπὶ τῇ
οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἡ ἀλήθεια ἥ πάντων ἀπέ-
θανε, καὶ ἡ γυνή, ἐν τῇ οὐκ ἀναστᾶσαι, ὅτι ἄν-
ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσαι γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ
ἔχον αὐτὴν γινώσκῃ, καὶ ἀποκείθει ὁ ἴσ-
σους, ἔσων αὐτοῖς. οὐδὲ τούτου πλανᾶσθαι,
μὴ ἐλπίσαντας γράφας, μηδὲ πλὴν διδάσ-
μιν τοῦ θεοῦ, ὅτι ἄνθρωπος ἐκ νεκρῶν ἀναστῶ-
σιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλὰ

οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, περὶ δὲ
τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνω-
ν τῇ βίβλῃ μωσῆος, ἐπὶ τῷ βιβλίῳ ὡς ἔσων
αὐτῶν ὁ θεός, λέγων; ἐγὼ ὁ θεός ἀβραάμ,
καὶ ὁ θεός ἰσαάκ, καὶ ὁ θεός ἰακώβ. οὐκ ἔσιν
ὁ θεός νεκρῶν, ἀλλὰ θεός ζώντων. ὑμεῖς οὖν
πολλοὶ πλανᾶσθε, καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμ-
ματίων, ἀκούσας αὐτῶν συνήκουστων, ἡ-
δὲ ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποκείθει, ἐκκράτη-
σιν αὐτόν. ποία ἔσιν πρώτων πενήτων ἐν τῇ
καὶ ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκείθει αὐτῶν, ὅτι πρώτης
πασῶν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκούει ἰσραὴλ, λέγει
ὁ θεός ἡμῶν, λέγεις εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστε-
ρά σου, καὶ δεξιὰ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δι-
ανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. αὕτη
πρώτη ἐντολή, καὶ δευτέρα ὁμοία αὕτη, ἀγα-
πῆσαι τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μετὰ
τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστι. καὶ ἔσων αὐτῶν

ὁ γραμματεὺς. καλῶς διδασκαλὶ ἐπ' ἀλη-
θείας ἔπας, ὅτι εἰς δεξιὰς, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀ-
λλ' ὅλως αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν
ὅς ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ὅς ὅλης τῆς συνεί-
σως, καὶ ὅς ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ὅς ὅλης τῆς
ἐκείνου, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑ-
αυτὸν, πλείον ὅτι πολλῶν τῶν ὁλοκαυ-
τωμένων, καὶ τῶν θυσιῶν. καὶ ὁ ἰησοῦς ἰ-
σχυρὸν, ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, ἔπην αὐτῷ.
οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ
οὐδὲν οὐκ εἶτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῶσαι.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς ἔλεγεν, διδασκαλὲ
ἐν τῷ ἱερῷ. πῶς ἠγνοοῖσιν οἱ γραμματεῖς,
ὅτι ὁ χριστὸς ὅς ἐστιν διαβίβας, αὐτὸς γὰρ διαβίβας
ἔπην ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ἔπην ὁ λαὸς ἐξ
λαβὴ μου, λαβὴν ἐκ δεξιῶν μου, ὥς ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ πόδων τῶν ποδῶν
σου. αὐτὸς οὖν διαβίβας ἔλεγεν αὐτὸν λαβὴν
καὶ πόδων ὑὸς αὐτοῦ ὅτι καὶ ὁ πᾶν ὅς ἐστιν

ἡμεῖς αὐτὸν ἠδύμεθα. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ δι-
δαχῇ αὐτοῦ. βλέπετε ἀπὸ τῆς γραμματεῶν, τῶν
ἐκείνων ἐν σοφίᾳ περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμὸς
ἐν τοῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεβρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπ-
νοις, οἱ λατριοῦντες τὰς οἰκίας τῶν ἱερῶν, καὶ
προφάσι μακρὰ προσελθόντες. οἱ τοὶ ἡψοντες
πρῶτον τερρὸν λαμβάνειν καὶ λαβὴν ὡς ὁ ἰησοῦς
κατὰ τῆς γὰρ φυλακίου, ἐκείνην πᾶς ὁ ὅλος
ἐκείνην γὰρ ἐκείνην εἰς τὸ γὰρ φυλακίου, καὶ ποιοῖ
πλείστοι ἔβαλον ποτὰ. καὶ ἐκείνην μία χίρα
ἦτορ, ἔβαλεν ἐκείνην, ὅτι ἐκείνην. καὶ
προσκαιρὸς ἔμενεν τὸς μαθητὰς αὐτοῦ, λέ-
γει αὐτοῖς, ἀλλὰ ἡμεῖς οὐκ, ὅτι ἡ χίρα αὐ-
τῆς ἦτορ, πλείον πολλῶν βέλκεται τῶν
βαπτισμάτων εἰς τὸ γὰρ φυλακίου. πολλοὶ
γὰρ ἐκ τῶν ἐκείνων αὐτοῖς ἔβαλον, αὐτὴν
ἐκ τῆς ὑπερκρίσεως αὐτῆς πολλὰ ὅσα εἰ-
ρήνη ἔβαλεν, ὅσον τὸν βίον αὐτῆς.

XIII.

καὶ ἐκπορευόμενον αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέ-
γει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, διδάσκα-
λε, ἴδε ποταποὶ λίθοι, καὶ ποταπαὶ οἰκοδο-
μαί, καὶ ὁ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ·
βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς;
οὐ μὴ ἀφιεθῇ λίθος ἐπὶ λίθου, ὃς οὐ μὴ κατα-
λυθῇ, καὶ λαθὴν μου αὐτῷ εἰς τὸ ὅρος τῶν ἡ-
μερῶν καταστάντι τοῦ ἱεροῦ, ἡ περὶ τῶν αὐ-
τῶν λίθων πέτρος, καὶ ἡ ἀκροβόλος, καὶ ἡ ἰου-
δαίς, καὶ ἡ ἀνθήρας. ἐπεὶ ἡμεῖς, πότε ταῦτα
ἔσταις καὶ τί τὸ σημεῖον ὅτ' ἂν μέλῃται πάντα
ταῦτα σιωπῇ λέγειν, ὃ ὁ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν, βλέπετε, μή τις ὑμᾶς
πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλθούσιντα ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι μου, λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ποιοῦν-
τες πλανήσουσιν, ὅτ' ἂν ὁ ἀκούσῃ τις πολλοὺς
καὶ ἀκούσας πολλῶν, μὴ θροῖσθαι. εἰς γὰρ
ἐλθὼν, ἀλλοτρίως τὸ τέλος. ἐκρυβήσεται γὰρ ὁ
νομὸς ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

καὶ ἔσονται σαῖμοι κατὰ τόπους, καὶ ἔσιν-
ται ἡμίς καὶ ταραχά, ἀρχαὶ πόλεων ταύτων.
βλέπετε ὃ ὑμεῖς ἑαυτοὺς. παραδίδωσιν γὰρ
ὑμᾶς εἰς συνάθρῃα καὶ εἰς συναγωγὰς, λαβῶ-
σιν, καὶ ἐπὶ ἡγμόνων καὶ βασιλείων ἄ-
ναστήσονται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ
εἰς πολλὰ τὰ ἔθνη λείψωτον ἐκρυβήσεται
τὸ εὐαγγέλιον, ὅτ' ἂν ὁ ἀγαθὸς ἐν ὑμῖν πα-
ραδιδόντων, μὴ προμηνῇ, τί λαλή-
σει, μηδὲ μελετᾷ, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ ἡ-
εροῦ ἐκείνου τῷ ὄρει, τοῦτο λαλήσει. οὐ γὰρ εἰ-
σὶν ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον. παραδίδωσιν δὲ ὁ ἀλλοφθὸς ἀλλοφθὸς εἰς βά-
νατον, καὶ πατὴρ τέκνον. καὶ ἡ παναχρήσθη-
ται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐ-
τούς. καὶ ἔσονται μισοῦντες ἀπὸ πολλῶν εἰς
τὸ ὄνομά μου, ὃ ὁ ἡπομείνας εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται, ὅτ' ἂν δι' ἴδῃται τὸ βολύνημα
ἐν ἡμῶσιν, τὸ ῥῆθι ἐκ τῶν λαλῶντων τοῦ προφῆ-

του, ἐξ οὗ οὖν οὐ δίδι, ὁ ἀναγινώσκων, εὖ
αἶτω. τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ, φωνήσαντες
αὐτὸν τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ θρόνου, μὴ
ταβώτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθεῖν
αὐτῷ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ αὖς τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ, μὴ ἐπιστρέψωσι εἰς τὰ ὀπίσω,
ἀλλὰ τὸ ἰματίον αὐτοῦ. οὐδὲ δὲ τοῖς ἐν
γαστρίᾳ ἐχούσαις, καὶ τοῖς θηλαζούσαις ἐν
μαστὶ τοῖς ἡμέραις. προσάχθε δὲ, ἵνα
μὴ γῆνται ἢ φωνῇ ἡμῶν χαίμων. ἔσται
ταῦτα γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκτελεσθῆναι, οἷα οὐ γέ
γονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς ἐκτίσας, ἥς ἐκτε
σιν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γῆνται.
καὶ εἰ μὴ λυεῖ. ἐκλάβωσι τὰς ἡμέρας,
οὐκ ἂν ἐσθθῇ πᾶσα σὰρξ. ἀλλὰ ὅτι τοῖς
ἐκλεκτοῖς, οὓς ἐξελέξατο, ἐκλάβωσι τὰς
ἡμέρας. καὶ τότε ἐὰν τις ἡμῶν ἔσται, ἰδοὺ
ὁ δὲ ἐκ τῶν, ἰδοὺ ἐκτὶ, μὴ πιστεύετε, ἵνα
θήσονται γὰρ ψευδοπροphetοί, καὶ ψευδοπροφ

φῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα,
καὶ τὸ ἀποπλανᾶν, αἱ διωκτὲς, καὶ τοῖς
ἐκλεκτοῖς. ἡμεῖς δὲ βλέπετε, ἰδοὺ προέ
ρχεται ἡμῶν πνεῦμα. ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ
μέραις μετὰ τὴν ἐπίφωσιν ἐκείνην ὁ κῆρ
σκοτιώσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσα τὸ
φῶς. αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ
ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ διωκόμεναι αἱ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σαλευθήσονται. καὶ τότε
ὀψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ
δόξης, καὶ τότε ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους αὐ
τοῦ καὶ ἰσχυρώσει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ
τῶν πειρασμῶν ἀνέμων, ἀπ' ἁερων γῆς καὶ
ἁερων οὐρανῶν. ἀπ' ὧν τῆς συκῆς μάρτυς τὴν
πραβολὴν. ὅτι ἂν αὐτῆς ἦ δὴ ὁ ἐλάδιος ἀπα
λός γένῃ, καὶ ἐκφυγῇ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς τὸ θεῖον ἐστίν. οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτι ἂν
ταῦτα ἴδωτε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς

ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τὸτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτῆς, λαμβάνεται εἰς μνη-
μόσυνον αὐτῆς. καὶ ὁ ἰουδαῖος ὁ ἰσχυρισ-
μός της, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπὸ τοῦ πῶς τοὺς ἄ-
λλους, ἵνα παραδώσῃ αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ
ἀκούσαντες ἤγαγον, καὶ ἐπικύβησαν
αὐτῷ ἀργύριον δολιχῶν. καὶ ἔστη, πῶς δὲ
παύσας αὐτὸν παραδώσῃ. καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέ-
ρᾳ τῶν ἁγίων, ὅτε τὸ πᾶν ἐβόηον, λέγον-
τες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. πού τίνας ἀ-
ποστόλους ἵτοιμάσαμεν, ἵνα φάγῃς τὸ πᾶν
καὶ ἀποστήσῃς δύο ἢ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέ-
γῃ αὐτοῖς. ἀκούει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαν-
τῇ ὑμῖν ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἑβραίων βασι-
λεὺς, ἀκούσθησιν αὐτῷ, καὶ ὅπου ἂν ἐστῇ
θεὸς, ἐπάγει τὸν οἰκοδομῆται, ὅτι οἱ δολιχοὶ
δοῦναι λέγῃ. πού ὅτι τὸ κατὰ νύκτα, ὅπου τὸ πᾶν
καὶ μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ φάγῃ, καὶ αὐτὸς ὑμῖν
δείξει ἄνθρωπον μετὰ ἐσθρῶν, ἵτοιμον

καὶ ἵτοιμάσαι ἡμῖν, καὶ ἐβόηον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, καὶ ἔβησαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗ-
ρον λαθὼς ἕως αὐτοῖς, καὶ ἵτοιμάσαν τὸ
πᾶν, καὶ ὅψας γνησίως ἐρχεται μετὰ τῶν
δώδεκα, καὶ ἀνακειμένην αὐτῶν καὶ ἐδὲ
όντων, ἕως οἱ ἰσχυρῶν. ἀμὲν λέγει ὑμῖν, ὅ-
τι εἰς ὅς ὑμῶν παραδώσῃ με, ὁ ἰδιώτης
ἡμῶν. οἱ δὲ ἤρξαντο νυπεῖσθαι, καὶ λέγει
αὐτῷ, εἰς λαθὸν εἰς, μή τι γινώσκῃς καὶ ἄλλο.
μετὰ τῶν δώδεκα, ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, ἕως αὐτοῖς. εἰς
εἰς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβολόμενος μετὰ
μου εἰς τὸ ἑβραϊσμόν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ λαθὼς γινώσκῃς περὶ αὐτοῦ. οὐκ ἔ-
στιν ἀνθρώπου ἐκείνου, ἀλλ' οὗ ὁ γὰρ τοῦ ἀνθρώ-
που παραδίδεται. λαθὼν γὰρ αὐτῷ, εἰ οὐκ
ἐγνήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος. καὶ ἰδιώ-
των αὐτῶν, λαθὼν οἱ ἰσχυρῶν, ἀκούει
σας ἐκλασιν, καὶ ἰσχυρῶν αὐτοῖς καὶ ἰσχυ-
ρῶν, φάγει, τὸ ὅτι τὸ σῶμα μου, καὶ λαθὼν

τὸ ποτήριον, ἀρχαιεῖσας ἰδωκὲν αὐτοῖς· καὶ
ἔπειτα ἀπ' αὐτοῦ πάντων· καὶ ἔπειτα αὐτοῖς· τῶς
τό θει· τὸ αἶμα μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης,
τὸ περὶ ποταμῶν ἐκχυμένον, ἀμὲν λέγω ὑ
μῖν, ὅτι οὐκ ἔτι οὐκ ἔστιν ἔτι γνησίματ'
τῆς ἀμώλης, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅτ' ἂν
αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ·
καὶ ὑμνήσαντων· ἀγαλλομαί· αἰς τὸ ὅρος τῶν ἡμε
ρῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ὅτι πάντες σκαν
δαλισθήσονται ἐν ἐμοί ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅ
τι γέγραπται· πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ δια
σκορπισθήσονται τὰ πρόβατα, ἀπὸ αὐτοῦ τὸ
ἐκτεθειμένον· ἐμὲ προάξω ὑμεῖς αἰς τὴν γαλιλαί
αν· ὃ ἃ πέφροντες αὐτῶν, καὶ εἰ πάντων σκαν
δαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ· καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς· ἀμὲν λέγω σοι, ὅτι σημεῖον ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὲ ἐκλήθῃς φωνῶσαι,
ἵνα ἀπαρνησῇς με· ὁ δὲ ἐκ πειρασμοῦ ἔλα
βεν· καὶ εἶπε· ὁ δὲ ἐκ πειρασμοῦ ἔλαβεν, οὐ

μή σι ἀπαρνησώμαι, ὡς αὐτὸς θεὸς καὶ πάντων
ἡμεῶν, καὶ ἔρχονται εἰς χαλεπὸν οὐ τὸ ὄνομα
καὶ σιμῶνα, καὶ λέγει τῶς μαθηταῖς αὐτοῦ·
καθίσταται ὁ δὲ ἕως ἀπολήθῃ προσέξωμαι.
καὶ παρακαλεῖσθαι τὸν πέφρον καὶ τὸν ἰά
κωθον καὶ ἰωάννην καὶ ἰακώβον, καὶ ἡρξας
τοῦ ἐκτεθειμένου καὶ ἀδελφονίην· καὶ λέγει αὐ
τοῖς· περὶ τῶν ὁρίων δὲ τῆς ψυχῆς μου ἕως θανά
του· μένεται ὁ δὲ καὶ γρηγορεῖτε, καὶ προσ
καλεῖσθαι· ἐπιστὰς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσ
καλεῖσθαι· ἵνα εἰς διωκτόν· ὅτι παρὲλθῃ ἀπ' αὐτοῦ
ἡ ὥρα, καὶ ἔλθῃ· ὁ δὲ πατήρ, πάντα δι
σπατάσει, παρὲν γὰρ τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τῶ
το· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ σὺν καὶ ἔρχε
ται, καὶ ἐνείσκει αὐτοῖς καθύπερθε· καὶ
λέγει τῶν πέφρον· σίμων, καθύπερθε οὐκ ἔχου
σας· μίαν ὥραν γρηγορήσας γρηγορεῖτε καὶ
προσέχου, ἵνα μὴ ἀπολήθῃς εἰς πειρασ
μόν· τὸ γὰρ πνεῦμα προθυμῶν, ἡ δὲ σὰρξ ἔ

αὐτῶν. καὶ πάντες ἀπελθόντες προσκύβωτον, καὶ
αὐτὸν λόγον εἰπών· καὶ ἔπειτα εἰς ἕνα
αὐτοὺς πάντες λαβούσοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ἑφ-
θαλμοὶ αὐτῶν βλαβερμένοι, καὶ οὐκ ἔβλεπον
τί αὐτῷ ἀποκειθῶσι. καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον,
καὶ λέγει αὐτοῖς· λαβαίνετε τὸ λοιπὸν καὶ
ἀναπαύεσθε· ἀπώχεται ἡ ὥρα, ἵδου πα-
ραδίδομαι ὑμῶς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖ-
ρας τῶν ἀμαρτωλῶν· ἐγὼ εἶμι, ἀγρυμνῶ· ἵ-
δου ὁ παραδιδούς με ἡγίκε· καὶ ἐνθάδε ἵ-
στη αὐτοῦ λαλοῦντος· παραγίνεται ἰουδῆς,
πρὶν αὐτῶν εἰσελθόντα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος
πολλὸς μετὰ μαθητῶν καὶ ζήλων παρὰ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρῶ-
τον· διελέκετο δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν
σύμφωνα αὐτοῖς, λέγων· ὅτι ἂν ἐδικάσω, αὐ-
τοὶ δεῖ, κρατίσας αὐτόν, καὶ ἀπαγάγει ἀ-
φ' αὐτῶν· καὶ ἰδὼν, ἐνθὺς προσελθὼν αὐτῷ,
λέγει αὐτῷ· ῥαββὴ, ῥαββὴ. καὶ κρατεροῦσεν

αὐτόν· οἱ δὲ ἐπιβάλλοντες αὐτὸν τὰς χεῖρας
αὐτοῦ, καὶ κρατεροῦσαν αὐτόν· εἰς τὸ πᾶν
ῥησικώων· σπασάμενος τὴν μακαράν,
ἔκτισεν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφ' ἑ-
κῶν αὐτοῦ τὸ τρίτον· καὶ ἀποκειθὼς ἐκισύς,
ἔπρην αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ λεγὼν ἐβλήθη μετὰ
μαθητῶν καὶ ζήλων συνεσθῆναι, λαθὼν
καὶ ἑμὲν περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῶν διδασκῶν,
καὶ οὐκ ἐκρατίσας με, ἀλλ' ἵνα πικραθῶσι
αἱ γραφαί· καὶ ἀφ' οὗτόν αὐτόν πεντήκοντα
ἔτη· καὶ εἰς τις νιανίσκος· ἐκκολούθη αὐτῷ
παραδελθὼν· σινδὼνα ἱπὶ γυμνοῦ, καὶ
κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νιανίσκοι· ὁ δὲ κρα-
τεῖ τὴν σινδὼνα, γυμνὸς ἔφηνεν ἀπ' αὐ-
τῶν· καὶ ἀπὸ γαργῶν τ' ἰνσὼν περὶ τ' ἀρχιερέων·
καὶ συνερχόντες αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
ἐπισκοπῶντες καὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ οἱ πλείους
αὐτὸν μακροθῶν ἐκκολέθουσιν αὐτόν, ὡς ἴστω εἰς
τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἰὼν συγκαθήμενός

μὲν τὰ τῶν ὑποκριτῶν, καὶ θερμαινόμεναι περὶ τὸ
 φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐ-
 ζήτησαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ μαρτυρίας, αἷς τὸ θε-
 νατωσάαι αὐτόν, καὶ οὐκ εὐεσκεν. ποσοὶ γὰρ
 ἔψαλλον μαρτύρουσι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσασιν αὐ-
 τὸν μαρτυρεῖαι οὐκ ἔσθαι. καὶ τινες ἀναστάντες
 ἔψαλλον μαρτύρουσι κατ' αὐτοῦ, λέγοντες, ὅτι
 αἱμῆς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ἐγὼ
 λατρεύω τὸν ναὸν τοῦτο καὶ τὸν χαροποιῶ
 τον, καὶ εἰς τῶν ἡμερῶν ἀποθνῄσκον ἀχαιοποι-
 κτον οἰκοδομῶν, καὶ οὐδεὶς οὕτως ἴσας ἡμῶν
 αὐτὸν μαρτυρεῖαι αὐτοῦ, καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς
 αἷς τὸ μίσον, ἐπικράτησε τὸ ἰησοῦ, λέγων,
 οὐκ ἀποκρίνη οὐδέ τις τῶν οὐτοῖσιν αὐτοῦ μαρ-
 τυροῦσιν, ὅτι ἐσιάμην, καὶ οὐδέ τις ἀπεκρί-
 νατο. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπικράτησε αὐτόν, καὶ
 λέγει αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ ὄντος πα-
 τρός; ὁ δὲ ἰησοῦς ἔειπεν, ἐγὼ εἶμι. καὶ ὁ ἄλλος
 ἐπὶ ὅρον τοῦ ἀνθρώπου λαβόμενον ἐκείνους

ἐκ τῆς διανοίας, καὶ ἐρχόμενον μὲν τὰ τῶν
 κηφίων τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἠμείβε-
 ται, ὡς χιτώνας αὐτοῦ, λέγει, τί ἐτι χεῖρα
 ἔχομεν μαρτύρων; ἀκούσατε τῆς βλασφημίας.
 τί ἡμῖν φοβήσεται; οἱ δὲ πάντες κατέκει-
 ναρ αὐτόν ἐν ἰσχυρῷ θανάτῳ. καὶ ἤρξαντο
 τινες ἐμπίσειν αὐτῷ, καὶ περικαλύψαι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ λοκαλίσαι αὐτόν, καὶ
 λέγειν αὐτῷ, προφήτασον. καὶ οἱ ὑποκρί-
 νασθαι αὐτόν ἔβασαν. καὶ ὄντος τοῦ πεί-
 θον ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἔρχεται μία τῶν πα-
 ρισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν πεί-
 θον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέ-
 γει, καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζαρενοῦ ἰησοῦ ἰδοὺς
 ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων, οὐκ οἶδα, οὐδεὶς ἰσ-
 μαι τί λέγεις. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω αἷς τὸ προα-
 νῆναι, καὶ ἀπέκρωρ ἰφάνησε. καὶ ἐπαθίσκω
 ἰδοῦσα αὐτόν, πάλιν ἤρξατο λέγειν, ὡς πα-
 ρισκῶν, ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ὄντων. ὁ δὲ

πολιμὴν ἡρώτη. καὶ μετὰ μικρὸν πολλοὶ οἱ
 παριστάμενοι ἐληγον ὡς πέφυκ. ἀλλήλους δὲ αὐ-
 τῶν ἑ, καὶ γὰρ ἡλιακά. ἑ, καὶ ἡ παλαιὰ ὡ-
 μοιᾶσα. ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ἡμ-
 νήαν, ὅτι οὐκ οἶδεν τὸν ἀνθρώπου τῆτον ὅρ-
 μήν. καὶ ἐκ δευτέρου ἀπέκταρ ἐφ' ὧν καί.
 καὶ ἀνιμνήσῃ ὁ δεύτερος ἔρρημα. ὅς ἔπει-
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι πρὶν ἀπέκταρα φωνῶσαι
 αὐς, ἀπ' ἡμῶν καὶ φῖς. καὶ ἐπὶ δευτέρου ἐλάλει.

XV.

Καὶ ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπὶ τὸ πρῶτον συμβουλιῶν ποι-
 ῆσαντος οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ γραμματέων, καὶ ὅλων τῶν συνέδριον, ἐλά-
 σαντος τὸν ἰησοῦν ἀπ' ἀντιόχειας καὶ παρὰ δὲ
 καὶ ὡς πλάτος. καὶ ἐκ κρητέρας αὐτὸς ὁ πι-
 λᾶτος. σὺ ἂν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. ὁ δὲ
 ἀποκρίθας, ἔειπεν αὐτῷ. σὺ λέγεις. καὶ ὡς
 τηγόρου αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλοί. ὁ δὲ πι-
 λᾶτος πάλιν ἐπαρώτρυνεν αὐτὸν, λέγων. καὶ
 ἀποκρίθης ἐν ὧν. ἡ πόλις σου λατρεύεται.

εἰ. ὁ δὲ ἰησοῦς οὐκ ἔτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὡς
 τε θαυμάζειν τὸν πλάτος. κατὰ δὲ ἰεροσὺν
 ἀπελθὼν αὐτοῖς ἵνα δίσκον, ὃν περιέβητο
 το. ἡ δὲ ὁ λεγόμενος βαρὰββας, μετὰ τῶν
 συνσπαστῶν διεθιμῆ. οἱ τινες ἐν τῇ σά-
 σι φόνον ἐπιποιήκεσαν. καὶ ἀναβοήσας ὁ
 ὄχλος, ἤρξατο αὐτῷ φωνάζειν, λέγων. αὐ-
 τῷ. ὁ δὲ πλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων.
 θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν ἰ-
 ουδαίων. ἐγὼ γινώσκω ὅτι, ὅτι σὺ φόνον πα-
 ραβέλλωκεσαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἀρ-
 χιερεῖς ἀνίσταντες τὸν ὄχλον, ἵνα μάκρον τὸν
 βαρὰββαν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ πλάτος ἔ-
 ποικειδὲς πάλιν, ἔειπεν αὐτοῖς. τί οὖν θέλε-
 τε ποιῆσω, ὃν λέγει βασιλεὺς τῶν ἰουδαί-
 ων. οἱ δὲ πολλοὶ ἔκραξαν, σάβωσον αὐ-
 τόν. ὁ δὲ πλάτος ἐληγον αὐτοῖς. τί γὰρ ἡ κακὴ
 ἐποίησεν. οἱ δὲ πειραστοῖς ἔκραξαν, σά-
 βωσον αὐτόν. ὁ δὲ πλάτος βουλόμην ὡς ἔχρη-

ὃ ἰκανὸν ποιῆσαι, ἀπέκρινεν αὐτῷ τὸν βα-
ραββάν, καὶ παρέδωκε τὸν ἰησοῦν φαρασά-
σαις, ἵνα σκουρῶσιν. οἱ δὲ στρατιῶται ἀπῆλ-
θον αὐτὸν ἕως τῆς αὐλῆς, ὅθεν πραττέουσιν,
καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπηραμ, καὶ ἐν-
δύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιθέντες
σιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκονθίωνας ἐφανερ-
καὶ ἤρξαντο ἀσπαρίζεσθαι αὐτόν. χαίρει βασι-
σινὺς τῶν ἰουδαίων, καὶ ἔκτυπον αὐτοῦ πλὴν
ἑβραϊὺν ἑκατόμην, καὶ ἐνέπιον αὐτῷ, καὶ
πιθόντες τὰ γόνατα προσκυνοῦσιν αὐτῷ. καὶ
οὔτε ἐνέωκαν αὐτῷ, ὅτι ἐδύσαν αὐτῷ πλὴν
πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια
τὰ ἰδία, καὶ ἔξαιονσιν αὐτόν, ἵνα σκουρῶ-
σασιν αὐτόν, καὶ ἀγαράουσιν περὶ αὐτοῦ
τινα στίμωνα λευριανῶν, ἐρχόμενον ἀπὸ αἰ-
γυπτῶν, τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου,
ἵνα ἄρῃ τὸν σκουρὸν αὐτοῦ, καὶ φέρουσιν αὐ-
τόν ἐπὶ γαλθροῦ τούτου, ὅτι μεθ' ἐμῶν

μενον, ἑραρίον τώσας, καὶ ἰδιόλου αὐτῷ
πινὲν ἰσχυρῆς μίσησιν οἶνον. ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.
καὶ σκουρῶσαντες αὐτόν, διημέριον τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, βάλλοντες ἑλκῶν ἐπ' αὐτὰ, τίς
τί ἄρῃ. καὶ ὃ ὥρα κρίτη, καὶ ἐσκέρυσαν αὐ-
τόν, καὶ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐκ-
πηγγραμμένη, ὁ βασιλὺς τῶν ἰουδαίων.
καὶ συν αὐτῷ σκουροῦσι δύο λεῖπας, ἵνα ἐκ-
θίξωσιν, καὶ ἵνα ἐξ ἀσυνήμων αὐτοῦ. καὶ ἐκ-
πληρώθη ἡ γραφή, ἡ λέγουσα, καὶ μετὰ ἀ-
νθρώμων ἰσχυροῦν, καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐκ
ἐλθασφίμου αὐτόν, λινωτῶν τὰς λεῖπας
καὶ αὐτῶν, καὶ λήγοντες. οὐδὲ ὁ ἑαταδύων
τὸν ναδὸν, καὶ ἐν κρίσει καὶ κίτραις οἰκοδομῶν,
σώσαντες αὐτόν, καὶ κατὰ ἀπὸ τοῦ σκουροῦ.
ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαύοντες πρὸς
ἀποκρίσεις μετὰ τῶν γραμματέων, ἐκινῶν.
αἰκλῶντες ἑσώσαν, ἑαυτὸν οὐ διώκοντας σῶσαν.
ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ ὑπακούτω

νιῦ ἀπὸ τοῦ σκουροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστέω-
σωμεν. καὶ οἱ σιωπευόμενοι αὐτῷ ἐνεί-
διζον αὐτόν. γηνομένης δὲ ὥρας ἑπτης, σκό-
τος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ὥς ὥρας ἑνα-
νάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐδόκουν ὁ ἰησοῦς
φωνεῖ μετὰ τῶν λέγων, ἐλωὶ, ἐλωὶ, λαμὰ στα-
δαθανί. ὃ δὲ μεθ' ἑκινωσάμενον, ὁ θεὸς μου
ὁ θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες. καὶ τινὲς τῶν
παρισηκώτων ἀκρόσαντον, ἔλεγον. ἰδοὺ καὶ
αὐ φωνεῖ. δρᾶντων δ' αὖτε, καὶ γέμισας σπύγησιν
ὄξους, περιθέει τὰ λελάμεν, ἐπὶ οἷσιν αὐτῶν
λέγων, ἄφριτε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἡλίας κατὰ
βίβλην αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀφ' οὗ φωνῶν λέγει
γάλλῳ, θῆτι πνῶσι. καὶ τὸ λατοπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐκλήθη εἰς δύο, ἀπὸ ἀνῶθεν ὥς κατωθεν.
ἰδὼν δὲ οἱ λευτευέωρ, ὁ παρεκκλῆς θῆτι πνῶ-
σίς αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἐράδας θῆτι πνῶσεν,
εἶπεν. ἀλλ' ὡς ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἐστὶν υἱὸς τοῦ
θεοῦ, ἵνα περὶ αὐτοῦ, ἀπὸ μακρόθεν θείῃ

φρονέει, ἐν αὐτῷ ἡ μεγαλειότης τοῦ θεοῦ, καὶ
μακρία ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ ἰωσήφ ἡ μήτηρ,
καὶ σαδὼμ, αἱ καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας, καὶ
κοινοῦ αὐτῶν, καὶ δικηφόρου αὐτῶν, καὶ
ἐκείνη ποταμὸν αἱ συναναβάσαι αὐτῶν εἰς ἑρ-
οδῶμα. καὶ ἡ δὲ ὁψίας γηνομένης, ἰωὴν υἱὸν
παρπασκῆ, ὃ δὲ προσάβαζον, ἦλθεν ἰωσήφ
ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας ἀρχέμωρ βουλατῆς, ὅς καὶ
αὐτὸς υἱὸς προσδελχομένου τῶν βασιλέων
τοῦ θεοῦ, τομῆσας αἰσῶντες πῶς πιδάτορ, καὶ
ἐτίεστο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πιδάτορ
ἐλθὼν αὐτῶν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ προσκαλε-
σάμενος τὸν λευτευέωρον, ἐπικράτους αὐ-
τόν, εἰς πάλαι ἀπέθανε. καὶ ἡ ροδὴ ἀπὸ τοῦ λευ-
τευέωρον, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ.
καὶ ἀγορεύσας σινδὼνα καὶ λαβὴν αὐ-
τῶν ἐνέεικας τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐ-
τὸν ἐν μνημείῳ, ὃ υἱὸς λατοτομῆσιν ὡς ἔ-
φρα, καὶ προσκύνει τὸν θάνατον ἐπὶ τῷ ἔρῳ

τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ
βαπτισθῆς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπισήσας κατα-
κριθήσεται. σημεία δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦ-
τα παρακολουθήσονται, ἵνα ὁ ὄνοματί μου δια-
μόνηται ἐκβαλῶνσι, γλώσσας δακτύλους καὶ
νοῦς, ὅφεις ἀρούσι. καὶ θανάσι μὲν τι πίνου-
σιν, οὐ μὲν αὐτοὺς βλάψει. ἐπὶ ἄρρώστον χέ-
ρας ἐπιθήσουσι, καὶ ἡλῶς ἔξουσιν. ὁ μὲν οὖν
ἰσχυρὸς κατὰ τὸ δαλῆσαι αὐτοῦς, ἀνελήφθη
εἰς τὸ ἔρανον, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θ. οὐ.
ἐκείνοι δὲ ἔβηλθον τοῦ, ἐκέρξαρον πανταχῶς,
τοῦ λαοῦ συναρκοῦντο, καὶ τὸν λόγον
βιβαιοῦντο. ὅτε τῶν ἱσακολοιούτων
σημείων.

Τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου τέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ
ΛΟΥΚΑΝ.

Παλίν πάλι ποιοῖ ἡ
χέρσαρ ἀνατάξατο
δικήσιν περὶ τῶν π.
ποληροφορμένων ἐν
ἡμῶν πραγμάτων, κα-
θὼς παρὶ δ. οὐ μὲν οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀντόπαι
καὶ ἡμεῖς τὸ γινόμενον τὸ λόγον, ἵνα μὴ
παρρηγορηθῇ καὶ ἀνορθῇ πᾶσι, ἀκεῖνως
καθελθὼν τοῖς γραφῶν κατὰ τὸν θεόν, ἵνα
πληρῶς περὶ ὧν λατρηθῇς λόγον τὴν ἀσφα-
λῆσιν. Εὐχρίστο ἐν τοῖς ἡμεῖς ἡρώδης
τοῦ βασιλέως τῆς ἰουδαίας, ἱερὸς τις ὄνο-
ματι σαλαείας, ὁ ἐφ' ἡμεῖς ἀβιά. καὶ ἡ γυν.
ἡ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀραῶν, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς ἡλιθάβη. ἥσαν δὲ δίκαιοι ἀμ-
εῖροι ἡρώδιοι τοῦ θεοῦ. πορνούμενοι ἐν

πεισας τοις ιεροδοκῆς καὶ δινασάριστος τοῦ
 λυέου ἀμύμητος. καὶ οὐκ ἔστι αὐτοῖς τίς τιμή,
 καθ' ὅτι καὶ ἡ ἀθήνη σέβει, καὶ ἀμφοτέρω
 προβολήκεται τοῖς ἡμέτεροις αὐτῶν ἡθροῖς.
 καὶ ἦτορ διέβητο ἱερὰν ἐν αὐτῶν τῇ τῇ
 καὶ τῆς ἐμφανείας αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ
 τὰ τὸ θεὸς τῆς ἐφάπτης, ἐλάττω τὸ θυμιάματι,
 ἀφ' ὧν ἐστὶν καὶ τὸν λυέου, καὶ πᾶσι
 τὸ πᾶσι τὸ καὶ τὸν λυέου, καὶ πᾶσι
 ὡς λυέου, ἐστὶν καὶ ἐξ ἡμῶν τὸ θυμιάματι
 θυμιάματι. καὶ ἐπ' ἀρχῇ ἱερᾶς ἐστὶν
 καὶ φόβος ἐπὶ τῶν ἐπὶ αὐτοῖς. ἐστὶν καὶ πᾶσι
 αὐτῶν ὁ ἀγαθὸς, καὶ φόβος ἱερᾶς ἐστὶν
 ἀποκοινῇ καὶ ἐλπίσιν σου, καὶ καὶ καὶ πᾶσι
 ἀθήνη γυνήκα ἐπὶ τοῖς, καὶ καὶ πᾶσι
 καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν, καὶ ἐστὶν καὶ πᾶσι
 γυνήκα, καὶ πᾶσι ἐπὶ τῇ γυνήκα αὐτῶν
 καὶ ἐστὶν, ἐστὶν καὶ πᾶσι ἐπὶ τῶν λυέου.

[illegible]

ἀλλυατίσα παρὰ τοῦ θεοῦ πατρὸς ῥῆμα. ἔπει-
θε μακαίρι μ. ἰδοὺ τὸ δούλην λυεῖον, γηοῖτό
μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπ' αὐ-
τοῦ ὁ ἄγγελος. ἀναστὰς δὲ μακαίρι μ. τοῖς
ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεῖν ἰ-
μυτὰ σπουδῆς εἰς πόλιν ἰουδαία, καὶ ἐστὼν
εἰς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἠσπασατο τὴν
ἐκκλησίαν. καὶ ἐγένετο, ὥς ἤκουσεν ἐκκλησίαν τὸν
ἄσπασμόν τῆς μακαίας, ἐκίρτησε τὸ βρέ-
φος ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῆς, καὶ ἐπλάσθη πνέμα
τοῦ ἁγίου καὶ ἐκκλησίαν, καὶ ἀνέφωκε φωνὴν
μεγαλὴν, καὶ ἔειπεν. ὁλοκλήρῃ σὺ ἐργασί-
σθαι, καὶ ὁλοκλήρῃ ὁ λαὸς τῆς κοιλίας σου.
καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ καὶ μήτηρ τοῦ λυ-
εῖον μου πρὸς μακαίρι μ. καὶ ἐγένετο ἡ φωνὴ
τοῦ ἄσπασμόν σου εἰς ὅτι μόνον, ἐκίρτησεν
ἐκ ἀγαπῆσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς κοιλίας σου,
καὶ μακαίρι μ. πιστὸς ἐστίν, ὅτι ἔσται τὸ ἐλπί-
σθαι λαλῶντες αὐτῇ παρὰ λυεῖον, καὶ

ἐπὶ μακαίρι μ. μεγαλὴν καὶ ψυχὴν μου τὸν λυ-
εῖον. καὶ ἡγαγίαν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τοῦ
θεοῦ τοῦ σωτῆρός μου. ὅτι ἐπὶ ἐλπίσθαι ἐπὶ τῷ
ταπεινώσει τῆς δουλείας αὐτοῦ. ἰδοὺ δὲ ἀπὸ
τῆς ναυ μακαίρι μ. πᾶσαι αἱ γυναικες, ὅτι ἐ-
ποίησάν μοι μεγαλῆα ὁ δυνατὸς, καὶ ἁγίον τὸ
ἔργον αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γυναικας καὶ
γυναικας, ὥς φοβερούς αὐτόν. ἐποίησαν ἑκά-
στοι ἐκ βραχίονι αὐτοῦ, δις ὁρμήσιν ἑκάστη
ἐάντες ὁμοίως ἐβόλῃς αὐτῶν. λαβὼν δὲ
ἐάντες ἀπὸ θρόνου, καὶ ὕψους ταπεινούς, πᾶ-
ντας ἐν πλησύν ἀγαθῶν, καὶ πλουτουῦσας
ἐξ ἀπίσταντων. ἀντιλάβειτο ἰσραὴλ πᾶ-
σας αὐτοῦ, μετὰ δὲ λαοὺς ἐλπίσθαι. λαβὼν ἐλπίσθαι
σε πᾶς τὸν πατέρα ἡμῶν, τὸ ἀβραάμ καὶ
τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. ἔμελλεν δὲ
μακαίρι μ. σὺ αὐτῇ ὥς ἡμέρας ἄλλας, καὶ ἑπὶ
ἐλπίσθαι εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ ἐκκλησίᾳ
ἐπλάσθη ὁ χρόνος τῆς αὐτῆς, καὶ ἐγένετο

[illegible]

παριστὰς διαβίῃ, ἀπογραφέντων σου μαριὰμ
τῇ μεμνημένῃ αὐτῆς ἡμετέρας, οὐκ ἔχου-
σιν, ἔχοντες δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ ἰκὴ, ἡπλή-
ρωσαν αἱ μέμνηται τὸν τῆμερ αὐτῶν, καὶ ἔτι-
καρπὸν ὑπὸν αὐτοὺς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἵσπαρ
ἡδύσθη αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ
φάτιν, διότι οὐκ ἔναι αὐτοῖς τῶπος ἐν τῷ λαῷ
καλοῦματι, καὶ ποιμὴν ὄντα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
αὐτῇ ἀγγελουμένων, καὶ φυλάσσοντες τὸ
λαῷ αὐτῶν νυκτὸς ἐν τῷ ποίμνῳ αὐτῶν.
καὶ ἰδὼν ἄγγελος κυρίου ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ
διέλαλῶν περὶ ἡμετέρας αὐτοῖς, καὶ ἔφα-
σεν ἡσυχασθὲν μετὰ, καὶ ἔφαθ' αὐτοῖς ὁ ἄ-
γγελος, μὴ φοβέσθε, ἰδὼν γὰρ ἀναγνώσκειται
ὑμῖν χάρις μεγάλη, ὅτι ἔσται παντὶ τῷ
λαῷ, ὅτι ἐξήκου ὑμῖν σήμερον σωτῆρ, ὅς ἐστι
κύριος ὁ κύριος, ἐν πόλει διαβίῃ, καὶ τοῦτο ὃ
ἐπὶ τὸ σκεῖτον, ἐν ἡμέρᾳ τῇ βίβρα ἵσπαρ
νῶμῳ, καὶ μετὰ ἐν φάτιν, καὶ ἐξάφην

Ζῶντες γονεὺς τὸ παιδίον ἰησοῦ, τοῦ ποιήσαντος
αὐτοὺς κατὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
κυρίου αὐτοῦ, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος τὸν θεόν, ἡ εἰρη-
νικὴ ἀπολύσις τῶν θυμῶν σου διὰ σπο-
νδῆς κατὰ τὸ θέλημά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι ἔθελον οἱ ὀφ-
θαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἐποίησας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ ἀνάστασιν σου ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἡμεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ καρδία σου
ἐκείνη, καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα
αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ
λόγος σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ
αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

ἐκείνη ἐν ἡμέραις ποικίλαις, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ
αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα
αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ
ὁ λόγος σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς
ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος
σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ λόγος σου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
σου, ἵνα αὐτὸς ἰδῇ αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

ἔπειρον ἐπ' ἀνάσπον. ἔπειτα ὁ διὰ τοῦ
ἐκ τοῦ θεοῦ, ἔπειτα τῷ λίθῳ τούτῳ, ἵνα
ῥήνικται ἄρτος, καὶ ἀποκείβη ἰησοῦς πρὸς αὐ
τὸν, λέγων, γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόν
ω φέσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι
θεοῦ. καὶ ἀναγὰρ αὐτὸν ὁ διαβόλος
εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πύλιντας τοὺς
βασίλειας τῆς οἰκουμένης ἐν σιγῇ καὶ ἡσυχίᾳ,
καὶ ἔπειτα αὐτῷ ὁ διαβόλος. εἰ δὴ σὺ πλὴν
ἔχονσίαν ταύτην ἄψασα, καὶ πλὴν δόξης
αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραθήσεται, καὶ ὅτι ἐὰν θέ
λω δίδωμι αὐτῇ. σὺ οὖν ἵνα προσκυνήσῃς
ἐν τῷ ὄρει μου, ἔσται σου πάντα. καὶ ἀπε
κρίθας αὐτῷ ἔειπεν ὁ ἰησοῦς. ὅπως ὁ πατήρ
μου σατανα, γέγραπται γὰρ, προσκυνήσεις μοί
καὶ τὸν θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
καὶ ἔειπεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔει
πεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πικρύνειν τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἔει
πεν αὐτῷ. ἃ ἵδὼς ἔκ τοῦ θεοῦ, βλάστησάντων

τὸν ἐν τῷ ὄρει λατρεῖν, γέγραπται γὰρ, ὅτι τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐνταλάται πείλειν, τὸν δὲ
ἐντάλασαι, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίσαι, μὴ
ποτε προσκύνῃς πρὸς λίθον τὸν πόδιόν σου.
καὶ ἀποκριθεὶς ἔειπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἔει
πται, οὐκ ἐκπεράσας λυγρὸν τὸν θεόν σου.
καὶ συνεκρίνας πάντα πειρασμὸν ὁ διαβόλος,
ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄρχι λαοῦ. καὶ ἔπειτα
ἦν ὁ ἰησοῦς ἐν τῇ ὁμοιωμαί τῃ πνέματι
καὶ τῇ σαρκὶ αὐτῶν, καὶ φήμῃ ἐξῆλθε λαὸν ὅλος
τῆς πενιχέρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδου
σκῆν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος
ἐν πάντων. καὶ ἔλθων εἰς τὴν ναζαρέθ, οὗ
καὶ ἐτίθραμμεν, καὶ ἐσῆλθεν λατρεῖν ἐν
ἐκεῖ. αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτῳ ἐν τῇ
συναγωγῇ, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶν. καὶ ἐπει
σμένη αὐτῷ βιβλίον ἰσάου τ' ἀποφύτου. καὶ
ἀνακλύσας τὸ βιβλίον, ἔνι τὴν τόπον, οὗ
καὶ γέγραμμεν, πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμὲ, καὶ

Εὐαγγήϊον ἁνθρώπων, ἔχον πνεῦμα δια-
μορίου ἀκαθάarton, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μέ-
γαλῃ, λέγων. ἴα, τί ἡμῖν καί σοι ἰησοῦ νασ-
ζαρηνὲς; ἔλθεις ἀπολίσσαι ἡμᾶς; οἱ δὲ λέ-
γει, ὁ ἅγιος ἔστιν. καὶ ἐπιτίμησεν αὐτῷ ὁ
ἰησοῦς, λέγων. σιωπήθῃ, καὶ ἔξελθι ἐξ αὐ-
τοῦ. καὶ εἶψαμ αὐτὸν πρὸ δαυμόνιον εἰς μέ-
σομ, ἐξελθὼν ἀπ' αὐτοῦ, μικρὸν βλάψαμ αὐ-
τόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ ἔφη
λάλομεν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες. τίς ὁ λόγος
οὗτος, ὅτι ἰσχυροὶς καὶ διωάμει ἐπιτάσ-
σει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ὑποτάσσου-
ται; καὶ ὑποτάσσονται ἔχοντες περὶ αὐτοῦ εἰς πά-
σα τόπων τῆς περὶ ἡμετέρας. ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς
συναγωγῆς, ἐσθλὸν εἰς τὸ οἰκίαν σίμωνος.
καὶ πενθερὰ αὐτοῦ σίμωνος καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ
καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ, καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ, καὶ ἡμετέρας
αὐτοῦ, καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ, καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ.

ραχὺν ἀναστὰς, διηκόνει αὐτοῖς. διὰ τοῦ
τοῦ κλήριον, ἀπαρτὸν ὅσοι ἐχον ἀδελ-
φούς, νοσοῦντας ποικίλους, ἡγαγον αὐτοὺς
πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ ἐκείσε αὐτοὺς ἀνέχεσθαι
ἐπιθεῖς, ἰατρῶσεν αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ
δυναμὶς ἐκ τῶν χειρῶν, λαλοῦσαν καὶ ἡγο-
ντα, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἰστα-
τιμῶν, οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἔδιδον τὸ
κρίνον αὐτῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκείσε, ἐξ
ἐκείσε ἐκείσε αὐτοὺς εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ οἱ
ἐκείσε αὐτοὺς, καὶ ἐκείσε αὐτοὺς, καὶ ἐκείσε
αὐτοὺς. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, ὅτι καὶ τοῖς ἐκ-
είσε πόλιν ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς, καὶ εἰς τὴν βα-
σιλειάν τοῦ θεοῦ, ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.
καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ, καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ, καὶ ἡμετέρας
αὐτοῦ. Εὐγένιος δὲ ἰσχυρὸς τὸν ὄχλον ἐπὶ
αὐτῷ, καὶ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.
καὶ αὐτοὶ ἡμετέρας αὐτοῦ, καὶ ἡμετέρας αὐτοῦ.

ἢ λω, ὁ νόματι λαὸν ἡμ, λαθήμενον ἐπὶ τῷ
 λαῶνι, καὶ ἔπειτα αὐτῷ, ἀκοινοῦσθαι μοι, καὶ
 καταπαύσθαι πάντα, ἀναστὰς ἠκούσθησθαι
 αὐτῷ, καὶ ἐποίησεν ὁμοῦ μετ' αὐτῶν λαῶν
 αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἡ ὄχλος τῶν
 λαῶν ποῦν, καὶ ἄλλων οἱ ἴσαν μὲν αὐτῶν
 κατακείμενοι, καὶ ἐξέγινον οἱ γραμματεῖς
 καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
 λέγοντες, εἰ τί μὲν ἀτιμῶν καὶ ἁμαρτω-
 ῶν ἐκδέχεται καὶ πίνετε καὶ ἀποκειθάνεσθαι
 σὺς, εἴπω πρὸς αὐτοὺς, οὐ γὰρ ἐχρησισαί
 ἔχοντες, ἀλλ' οἱ λαοὶ ἐχόντες, οὐκ ἐκλήθη
 λαοὶ σὰς δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρ-
 τωλοὺς ἄς μετανοήσιν, οἱ δὲ ἔπειτα πρὸς αὐ-
 τὸν, εἰ τί οἱ μαθηταὶ ἰσχυρῶν νικούντων
 πυννῶν, καὶ ἀκρίσας ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ
 οἱ τῶν φαρισαίων, οἱ δὲ σὺ ἐδίδου καὶ πίν-
 οντες, οἱ δὲ ἔπειτα πρὸς αὐτοὺς, μὴ διαβά-
 τεύετε τοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν τῷ ὅτι νυμφῶ-

ἐν αὐτῷ ὅτι, ποιῶσα νικῶντες ἐκείνων
 τὰς δὲ καίρει, καὶ ὅτι, ἂν ἀπαρτῇ ἀπ' αὐτῶν
 ὁ νυμφίος, τότε νικῶντες ἐν ἐκείναις τῶν
 ἐμείρους, ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὰς πρὸς αὐ-
 τοὺς, ὅτι οὐδέ τις ἐπίδημα ἱματίου λαοῦ
 ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν, εἰς ἐμύνη,
 καὶ τὸ λαὸν ἄρξαι, καὶ τὸ παλαιῶν οὐ συμ-
 φωνεῖ τὸ ἐπίδημα ἀπ' τοῦ λαοῦ, καὶ οὐ-
 κ' ἐστὶν βέλτερον οἶνον ἐν δοχείοις παλαιῶν,
 εἰς ἐμύνη, εἴη ὁ νέος οἶνος τῶν ἀσκούων καὶ
 αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολειψά-
 ται, ἀλλὰ οἶνον νέον ἐν ἀσκούς λαοῦν βέλ-
 τερον, καὶ ἀμφοτέρω σωτηριούτῃ, καὶ οὐδέ τις
 πῶν παλαιῶν, διότι οὐκ ἐστὶν νέον, καὶ εἴη
 ὁ παλαιὸς χρηστότερος ὢν. VI.
 ἔρχετο δὲ ἡμεῖς σαββάτῳ λατρίᾳ πρὸς εἰς αὐ-
 τὸν εἰς ἀποείμων, καὶ ἔτι πολλοὶ μαθηταὶ
 αὐτοῦ τοὺς σάββας καὶ ἡδίστον, ψάλλοντες τῶν
 ᾠδῶν, τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων ἔπειτα αὐτοῖς.

τὴν ποίησιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ποιητὴν ἐν τοῖς σαββάτοις
 καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἔφη, οὐκ ἔστι
 τοῦτο τοῦτο ἀνήγκη, ὁποῖός τις
 διδάσκει περὶ αὐτῶν, ἢ οἱ ματὰ
 τοῦ ὄντος, ὡς ἡσάδαμ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ,
 καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβον καὶ ἐ-
 φαγον, καὶ ἔδωκαν καὶ τοῖς ματὰ αὐτοῦ, οὗτοι οὖν
 ἔστιν φαγεῖν, ἀλλ' ἂν μόνον τοὺς ἱερτοὺς καὶ ἐ-
 λγιστοὺς αὐτοῦ, οἳ τὴν ἐξουσίαν ἔχουσιν τοῦ ἀ-
 θροῦ καὶ τοῦ σαββάτου. ἐξήφθη δὲ καὶ ἡ
 ἰγέρω σαββάτου ἡσάδαμ αὐτοῦ ἐν τῷ ὄ-
 κῳ καὶ διδάσκειν, καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἄνθρω-
 πον, καὶ τὴν αὐτοῦ δὲ διὰ τὸν ἑαυτοῦ ἄνθρω-
 πον αὐτοῦ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φα-
 ρισαῖοι, ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσαν, ἵνα
 ἴδωσι κατὰ τοῦ αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ ἐ-
 λέγοντες ἀγαποῦμεν αὐτῶν, καὶ ἔφη, οὗτοι
 ἀνθρώπων τῶν ἑαυτῶν ἔχοντι τὴν ἰσχύαν, ἐν τῷ
 καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ, ὅτι ἀνάστα ἱκανῶς.

οκλήθητε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μοῦθος ὑμῶν πορεύεται·
 τοῖς οὐρανοῖς. κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησεν τοῖς
 προφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν. πάλιν οὐαὶ ἐ-
 μῖν ὡς πλεστοῖς, οἳ ἀπ' ἐξουίας τῶν πράξεων
 ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἠμνησκουσμοὶ, ὅς-
 τι πηγάσθη. εὐαὶ ὑμῖν οἱ γλυκύνοντες νῦν, ὅτι
 παθήσονται καὶ λαλῶσιν. εὐαὶ ὑμῖν ὅτ' ἂν λα-
 λῶν ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ
 ταῦτα γὰρ ἐποίησεν ὡς ψαλλοπροφῆταις οἱ πα-
 τέρες αὐτῶν. ἀλλὰ ὑμῖν λέγω ὡς ἄνεσις, ὅ-
 γαπαὶ τὰς χεῖρας ὑμῶν, λαλῶν ποιῆται ὡς
 μισοῖσιν ὑμᾶς, ὄντες, ἔτι τὰς λαβρὰς μέγας ὑ-
 μᾶς, καὶ προσάγει ἐπὶ τὴν ἐκπικράζοντων ὑ-
 μῶν. ὡς τὴν πλοῦντι σε ἐπὶ τῶν σιαγόνων, πᾶσα
 ἡ τῶν ὀστέων. καὶ ἅπ' ὁ αἰώνιος σε ἡ ἰμέ-
 νος, καὶ ἡ χιτῶν καὶ καυλόνος. παντὶ γὰρ αἰ-
 ὶνόντι σε δίδω, καὶ ἅπ' ὁ αἰώνιος τὰ σὰ, καὶ
 ἑσώγει. καὶ λαθὼς θέλει ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
 καὶ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιῆται αὐτοῖς ὁμοίως.

ἡ ἡ ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα
ὑμῖν χάρις ἐστὶ καὶ ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι, καὶ ἵνα ἀγα-
θοποιῇ τοὺς ἀγαθοποιουῦντας ὑμᾶς, ποῖα
ὑμῖν χάρις ἐστὶ καὶ ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
ποιοῦσι. καὶ ἵνα διανέσκη παρ' ὅν ἐλπίστε
ἀπολαβεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ καὶ ὅτι οἱ ἁ-
μαρτωλοὶ ἁμαρτανῶς διανέουσιν, ἵνα
ἀπολάβωσι τὸ ἴσον. πάλιν ἀγαπᾷ τοὺς ἐν
θροῦς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ διανέ-
στε μὴ δειρ ἀπολαμβάνετε, καὶ ἵνα ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολλὸς, καὶ ἵνα οἱ υἱοὶ τοῦ ὑψίστου, οἵ
αὐτοὶ χεῖρες δεξιῆς τοῦ ἀρχαίου καὶ ὅτι πνε-
ματικὸς γένος οὐκ οἰκτιρῶντος, λαθὼν καὶ
ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτιρῶν ἐστὶ, μὴ κρίνῃτε,
καὶ οὐ μὴ καταδικάσῃτε, καὶ ὅτι
μὴ καταδικάζετε, ἀποκρίνῃτε, καὶ ὅτι πο-
θῆσθε, δίδετε, καὶ δωθήσεται ὑμῖν, μὴ φο-
βηθῆτε, πνιγμῶν, καὶ σισαλινῶν.

καὶ ὁ πνευματικὸς μόνον δάσσειν εἰς τὸν ὡ-
ρον ὑμῶν. ὡς γὰρ αὐτῶ μίσησθε μίσητε,
ἀντιμίσσησθαι ὑμῖν. εἴπω ἡ παραβολὴ
αὐτοῖς, μὴ τι διώσται τυφλὸς τυφλόν, ὁ δὲ
καὶ οὐκ ἔστι ἀμφοτέρω εἰς βόθρον πρὸς αὐ-
τοῦ. κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι πᾶς ἵνα, ὡς ὁ διδά-
σκει αὐτοῦ, τί διὰ βλήπης τὸν ἁρπῶντα
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἀδικησὺν σου, πλὴν ἡ δολο-
κία ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, οὐ κατανοεῖς; καὶ
πῶς διώσται πᾶς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, ἀδικ-
ῶν, ὅτι ἐκβαλεῖ τὸν ἁρπῶντα ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ σου, αὐτοὶ πλὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δολο-
κῶν οὐ βλήπεις; ἵνα καὶ ἡ ἐκκλησία πρῶτον
πλὴν δολοκῶν ἐκ τῷ ὀφθαλμῷ σου, καὶ τότε
ἐκβαλεῖς ἐκβαλεῖν τὸν ἁρπῶντα ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ σου, ἀδικησὺν σου. οὐ γὰρ δεῖ ἀδικη-
σὺν, ποιοῦν ἁρπῶντα σαπρόν. οὐδε δεῖ
θεῶν σαπρῶν, ποιοῦν ἁρπῶντα ἁρπῶντα.

ἀπα εἰπὶ λόφῳ, καὶ ἰαθίσταται ὁ πῶς μου.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι κατὰ θενσίαν τας
 σῶμῃ, ἔχω ὑπὲρ ἡμῶν στρατιάτας, καὶ λέ
 γω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται. καὶ ἄλλῳ,
 ἔρχου, καὶ ἔρχεται. καὶ ἰδοὺ δούλω μου, ποίει
 σου τούτῳ, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰ
 σὺς, ἰθαὺμασεν αὐτόν. καὶ σφαγῆς, ὡς αἰ
 κολουνοῦνται αὐτῷ ὅλῳ εἶπεν. λέγω ὑμῖν,
 οὐδεὶς ἐν ἰσραὴλ τοσούτῳ πίστιν ἔχει.
 καὶ ἡποκρίψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶ
 κον, ἔγροντο τὸν ἀδινουῦτα δούλῳ Ἰησοῦ
 τούτῳ. καὶ ἐγίνετο ἐν ὧς ἔξῃς ἡ πορεύετο εἰς
 πόλιν, λεβανὴν καὶ λέων, καὶ συνιπορεύ
 οντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὅ
 λος πολὺς. ὥς δὲ ἤγγισεν τῇ πόλει τῆς πόλεως,
 καὶ ἰδοὺ θύκοι ἐκ τοῦ πύργου ἡδὲ μοῦρας
 ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὴν ἰδὼν ἡ πό
 λος τῆς πόλεως ἱκανὸς σπύσθη. καὶ ἰδὼν
 αὐτὴν ὁ ἰσραὴλ, ἰσπαγγένηται ἐπ' αὐτήν,

καὶ εἶπεν αὐτῇ. μὴ λησῇ. καὶ προσελθὼν,
 ἤψατο τῆς σπύης. οἱ δὲ βασιζόντες ἔκτοσθεν,
 καὶ εἶπεν. ἡκανίσκει, σοὶ λέγω, ἐγερθητι. καὶ ε
 νηκάθισεν ὁ ἰσραὴλ, καὶ ἤρξατο λαλεῖν, καὶ ε
 δωκεν αὐτῷ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ φόβος
 πάντας, καὶ ἰδόξαλον τὸν θεόν, λέγοντες,
 ὅτι προφήτης μέγας ἐγίνετο ἐν ἡμῖν, καὶ
 ἐπὶ ἐπισκέψατο τοὺς τὸν λαόν αὐτοῦ. καὶ ὅ
 τε ἔλθον ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ περὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ πελειᾳ. καὶ ἀπὸ τῆς
 λαοῦ ἰωάννης οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων
 τούτων. καὶ προσκαλίσσεται διότι τὰς τῶν
 μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης, ἔπειτα πρὸς τὸν
 ἰσραὴλ, λέγων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἡ ἡμεῖς
 δοκῶμεν παραγνόμενοι εἰς πρὸς αὐτόν οἱ
 ἄνθρωποι, ἔγωγε. ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλ
 κεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἡ
 ἡμεῖς προσδοκῶμεν ἐκ σου τῇ τῇ ὥρᾳ ἐλ
 θῆναι σου πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ μαρτυρῶν.

καὶ οἶνοπότης, τιλινῶν ὀλῆος καὶ ἁμαρτανῶν.
 καὶ ἡ δολικαὶ ὁδὸς ἡ ὁδὸς ἀπὸ τῆς τέκνοντος
 τῆς πάντων. κέρματα δὲ τις αὐτὸν τῶν φαιε-
 σαίων, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔσθῃ ὁδῶν
 εἰς τὴν οἰκίαν τῆς φαιεσαίων, ἀνακλίσθῃ. καὶ
 ἰδοὺ γυνὴ ἐκ τῆς πόλεως, ἥτις ἰὼ ἁμαρτανῶν,
 ἐπιγινούσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς φα-
 εισαίων, ἠρωμαίνεται ἀλάβαστον μύρον, καὶ σπ-
 σα παρὰ τοῦ πόδας αὐτῆς ὅπως ἡλιανύσσῃ,
 ἤρξατο βράχων τοῦ πόδας αὐτοῦ τοῖς δακ-
 κρυσι, καὶ τοῖς θριξὶ τῆς λαφαλῆς αὐτῆς θύ-
 ῖμας, καὶ λατὶ ὀλῆας τοῦ πόδας αὐτοῦ, καὶ
 ἔθηκε τῷ μύρῳ. ἰδοὺ δὲ ὁ φαιεσαίων τῷ ἡ-
 λίας αὐτὸν, ἔπαινον ἐκ αὐτοῦ, λέγων, οὕτως
 ἐκ τῆς προφῆτης, ἐξ Ἰωσκὴρ ἄν, τίς καὶ ποτὶς
 πᾶν ἡ γυνὴ, ἥτις ἀπλῆται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτανῶ-
 λός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν, πῶς αὐ-
 τὸν σίμων, ἔχου σοι τὸ εἶπέν, ὁ δὲ φησὶ, δι-
 δάσκων, ἐπεί, διὸ γνωφελῆται ἡ σὰρξ σου

εἰς τὴν, ὁ εἰς ὥρα ἡλιανύσσῃ πινυλός
 σια, ὁ δὲ εἶπεν, πινυλόντα. καὶ ἡ γυνὴ
 ἡ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἡχαίσα-
 το. τίς οὖν αὐτῶν ἐπὶ πᾶσι αὐτὸν ἀγαπᾷ
 σια; ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν, ἵποταμα
 θανῶ, ὅτι ὧς πᾶσι ἡχαίσατο. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτῷ, ὁρθῶς ἔκεινας. καὶ σφαφᾷς πῶς τὴν
 γυναικα, τῷ σίμωνι ἔφη. βλήσας ταύτην
 τὴν γυναικα; ἐσθῆδόν σου εἰς τὴν οἰκίαν.
 ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ πόδας μου οὐκ ἔδωκας, αὐ-
 τῇ ὅτι δὲ δακρυσι ἐβρέξε μου τοῦ πόδας,
 καὶ τὰς θριξὶ τῆς λαφαλῆς αὐτῆς θύμαξε.
 ὀλῆμαί μοι οὐκ ἔδωκας, αὐτῇ δὲ ἀφ' ἧς ἔ-
 σθῃσιν, οὐκ ἠλίανυσται λατὶ ὀλῆσά μου τοῦ
 πόδας. ἰδοὺ τὴν λαφαλῆν μου οὐκ ἔλα-
 φας, αὐτῇ δὲ μύρῳ ἔθηκεί μου τοῦ πόδας.
 οὐ γὰρ εἰν λίαν ὧς, ἀφένεται αἱ ἁμαρτανῶ-
 αὐτῆς αἱ ποτὶς, ὅτι ἡγάπησεν πολὺ. ὁ δὲ ὁ-
 κῆς ἀφένεται, ἐλπίον ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ.

ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβος μεγάλῃς συνεχόρτο·
αὐτοὶ δὲ ἰμάδας εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψον. ἔ-
δραστο γὰρ αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος, ἀφ' οὗ ἐξηκολούθη-
σα δαμάσκειν, εἰς σὺν αὐτῷ. ἀπέλυσεν δὲ
αὐτὸν ὁ ἰησοῦς, λέγων. ἔπορεύεσθαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, καὶ διακηρῶ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ θε-
ός. καὶ ἀπεῖλθεν λατὴν ἐλθεῖν πάλιν πρὸς αὐ-
τὸν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἐγγύς γάρ
ἦν τῷ ἔπορεύεσθαι τὸν ἰησοῦν, ἀπελθεῖν
αὐτὸν ὁ ὄχλος. ἔσται γὰρ πάντων προσδοκίαν
τις αὐτόν. καὶ ἰδὼν ἡθροὺς ἄνθρωποι, ὅσοι ἦσαν
ἐκείνους, καὶ αὐτοὺς ἄρχων τῆς Συριαρχίας ὑπὲρ
λαί, καὶ πεισθὲν παρὰ τοῦ πρίστου τοῦ ἰησοῦ,
παρεκάλεσεν αὐτὸν ἡσυχάζειν εἰς τὸν οἶκόν αὐ-
τοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἡ
τῶν δαδάλικων, καὶ αὐτὴ ἀπεθνήσκουσα. ἰδὼν
ὅτι ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπιπτον αὐ-
τόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματός, ἀπὸ
τῶν δαδάλικων, ἥτις εἰς ἱερούς προσανακαλίσ-
ται

σαφ' ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἔχουσιν ἄν' οὐδέν
ἐκραισθῆναι, προσελθὼν δὲ ὁ παῖς, ἔφατο
τοῦ ἱεραποστόλου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ πα-
ραχρῆμα ἔειπεν ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ
εἶπεν ὁ ἰησοῦς. τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἄρνον
μὲν γάρ ἐ πάντων, εἶπεν ὁ πῖψος, καὶ οἱ μὲν
αὐτοῦ. ἐπιστάται, οἱ ὄχλοι συνέχονσιν αὐ-
τὸν, ἀποθνήσκουσι, καὶ λήξει, τίς ὁ ἀψάμενός μου;
ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν. ἔφατό μου τίς. ἰδὼν γὰρ ἔ-
παι δυνάμειν ἐκλυθούσαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδὼν
σα δὲ ἡ γυνὴ, ὅτι οὐκ ἔλαθεν, ῥήμιον αὐτῆς
καὶ προσπύσασα αὐτῷ, εἰς τὴν αἰτίαν ἔφα-
το αὐτοῦ, ἀπὸ γὰρ αὐτῷ ἠνέπιον παντὸς
τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰαθεὶν παραχρῆμα. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ, θαρσεὶ θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέ-
σιν, πορεύου εἰς εἰρήνην. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν-
τος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου,
λέγων αὐτῷ, ὅτι τίθηνται ἡ θυγάτηρ σου,
καὶ σπύγη τὸν διδασκαλόν. ὁ δὲ ἰησοῦς

ἢ παραλαβὼν αὐτοὺς, ἀπεχώρασεν κατ' ἰδίαν
 ἀνέστη τὸ πόρον ἑρημὸν πόλιν καὶ λαλοῦντες βυθ
 σαῖ δειλὰ. οἱ δὲ ὄχλοι γινόντων, ἐκπορεύσαντες
 αὐτῷ, καὶ διεξέειπεν αὐτοὺς, ἰδὼτε αὐτοὺς πε
 ρὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ ὅτι οὐδεὶς χεῖρα ἔχον
 τας θειραπέας, ἰδοὺ. καὶ οἱ ἑμίτρα ἤρξαντο λέ
 γειν, προσελθόντων δὲ οἱ δώδεκα, ἔειπεν αὐ
 τῷ, ἀπολυσθε τὸ ὄχλον, ἵνα ἀπολθόντων ὡς
 τὰς ἐκκλησίας καὶ ὡς ἀγροῦς, καταλή
 σωσι καὶ ὑψώσιν ἱστορίαν, ὅτι ὡς ἐν
 ἑρέμῳ τόπῳ ἵσμεν. ἔπειτα ὁ πῶς αὐτοὺς, λέ
 γων αὐτοῖς ἡμεῖς φασίμεν. οἱ δὲ ἔειπον, οὐκ ἔ
 σθ' ὑμῖν πληρῶσαι πάντες ἄρτοι, καὶ δύο ἰχθ
 ρες. εἰμὶντι πορευθέντων ἡμεῖς ἀγορεύσαντες
 αἱς πάντα τὸν λαὸν τούτων βρώματα. ἔειπεν
 ὁ πῶς ὅσοι ἄνθρωποι πεντακίχλιοι. ἔπειτα ὁ πῶς
 ὅτι μαθηταὶ αὐτοῦ, κατακλίναντες αὐτοὺς
 ἐκείνους ἀνὰ πεντάκοντα, καὶ ἰστοῖσαν ὡς
 τας, καὶ κατακλινάμεν ἅπας τας. λαβὼν ὁ πῶς

πάντες ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβάν
 τας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ
 κατακλινάσιν, καὶ ἐδίδον τοῖς μαθηταῖς πα
 ράθεσθαι τὸ ὄχλον, καὶ ἔφαγον, καὶ ἔχορτά
 σθον ὅσον πάντων. καὶ ἔρθη τὸ περὶ ὡσαν
 τοῖς ἐκκλησίαις καὶ οἱ δώδεκα. καὶ ἔγρη
 τοῖς ἐν αὐτῷ προσελθόντων κατὰ μὲ
 νας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἔπει
 τισεν αὐτοὺς, λέγων. τίνα με λείγουσιν οἱ
 ὄχλοι εἰς τοὺς ἡμέρας; ἀποκριθεὶς ἔειπεν, ἰωαννῆ
 νον βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ ἡλίαν, ἄλλοι δὲ, ὅτι
 προφητὴς τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. ἔπειτα ὁ
 πῶς ὡς ἡμεῖς δὲ τίνα με λείγουσιν; ἀποκριθεὶς
 ὁ πῶς, ἔειπεν, τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ ὁ πῶς
 τιμήσας αὐτοὺς, παρέχεσθαι μετὰ τῶν
 τούτων, ἔειπεν, ὅτι οἱ τὸν ἵδον τοῦ ἀνθρώπου
 ποτὶ παθεῖν, καὶ ἀποδοικὶ μακάριον ὅτι τῶν
 πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέ
 ων, καὶ ἀποκαταβάντων, καὶ τῶν ἁγίων ἡμεῖς

ἐκ τῆς πόλεως πάντας. ἡ τις θέλει
ὁπίσω μου ἰθὺς εἶναι, ἀπαρνησάτω ἑαυτόν, καὶ
ἀρπάξω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἕμειναι, καὶ
ἀκολουθήτω μοι. ὅς γὰρ ὁ θέλων τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσκει αὐτήν. ὅς δ' ἂν ἀπο-
λείψῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος
σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελίη ἄνθρωπος, ἂν
κτίσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν ᾗ ἀπολέ-
σας, ἢ ζημιωθῇ; ὅς γὰρ ἂν ἐπαιχυθῇ με, καὶ
ζῆς ἐμὸν λόγον, τοῦτο γὰρ ὁ ἵδιος ἔστι ἀνθρώπου ἐ-
παιχυθῆσθαι, ὅτι ἂν ἰθὺς εἶναι καὶ δόξαν αἰ-
ῶνος, καὶ πατήρ, καὶ τῶν ἀγγέλων, λέ-
γει αὐτῷ ἐν ἀκροῦ, εἰσὶ τινες τῶν ἀποστό-
λων, οἳ οὐκ ἐθέλουσιν ἀκολουθεῖν αὐτῷ, ἕως ἂν ἴ-
δωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἐγγίντο ἡμε-
τὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσθι ἡμεῖς οὐκ ἔ-
μεν, καὶ παρακαλῶν τὸν πῆλρον καὶ ἰωάννην
καὶ ἰακώβον, ἀνέβη αἱς τὸ ὕψος προσώξασ-
θαι, καὶ ἐγγίντο ἐν ᾧ προσάγειν αὐτῶν

τὰ ἱεῖρος ἔτι προσάπων αὐτοῦ ἑταίρον, καὶ ὁ ἰ-
ματισμὸς αὐτοῦ λαοὺς διασείσιναι, καὶ ἡ
δου ἀνδρῶν δύο σιναλισσάμενοι αὐτῷ, οἳ πᾶ-
ντες ἦσαν μωσῆς καὶ ἡλίας, οἱ ὁφθέντες ἐν
δόξῃ, ἐληγον τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ὡς ἔμελλε
πληροῦν ἐν ἱεροσολαίμῃ. ὁ δὲ πῆλρος καὶ οἱ
συν αὐτῷ, ἦσαν βιβλακηνοὶ ὑπῆλθον. ὁ δὲ
ρηγορήσαντες ἡ ἐξουσίαν τὴν δόξαν αὐτοῦ,
καὶ τοὺς δύο ἀνδρας τοὺς σιωπῶντας αὐ-
τῷ. καὶ ἐγγίντο ἐν ᾧ διακρίνεσθαι αὐτοὺς
ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα γὰρ οἱ πῆλρος πῆλρος ἱεροσολῶν.
ἑπιστάται, λαλῶν ὅτι ἡμεῖς ὁ δὲ εἶναι, καὶ ποι-
ῶμεν σκηνὰς σκηνῶν, μίαν σοί, καὶ μωσῆ
μίαν, καὶ μίαν ἡλίας, καὶ ἡ δὲ αὐτῶν ὁ δὲ ἰ-
ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγουσι, ἐγγίντο ἐν φέ-
λῃ, καὶ ἐπισκίασιν αὐτοὺς. ἐφελθόντες
ἡμεῖς ἐκείνους ἐπισκίασιν αὐτῶν ἐφελθόντες.
καὶ φωνὴ ἐγγίντο ἐκ τῆς ἐφελθόντος, λέγοντες. οὗτός
ἐστι ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτὸς ἀκούετε.

καὶ ἰν' αὐτῷ γινώσκει τὴν φωνὴν, ἐν ἧς οὗτος
 σοὺς μόνους, καὶ αὐτοὶ ἐσὶν ἡ καρπὸς, καὶ οὐδὲν
 ἀπὸ γένους ἡμῶν ἐστὶν αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν
 ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ, ἐκ τῆς γένους ἡμῶν
 ἔσται, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, οὐ
 κενήσονται αὐτῷ ὅλα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
 ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνέβηκεν, λέγων, διδάσκαλε
 λέ, δόξα σοι, ἐπὶ τὸν ψαλμὸν τὸν ἑρμῆ, ὅτι
 μοι γινώσκεις ἐσὶ μοι, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαλοῦ
 θάνη αὐτὸν, καὶ ἐξοφῆται ἐκείνη, καὶ σωθεῖ
 ῥάσῃ αὐτὸν, καὶ ἀφ' οὗ, καὶ ἐκείνη ἀποσπᾷ
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ, συντίθειν αὐτόν, καὶ ἰδοὺ
 ἔθελον τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐ
 τὸν, καὶ οὐκ ἐδυνάμην, ἀποκρίσας δὲ ὁ
 σοῦς, ἔειπεν, ὅτι γινώσκεις καὶ διὰ τὸν ἑρμῆ
 νη, ὡς πότι ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι
 ὑμῶν, προσάγει ὡς δὲ τῶν ἑρμῆ σου, ἐπὶ δὲ
 προσφύγοντος αὐτοῦ, ἔρριξεν αὐτὸν τὸ δαι
 μόνιον, καὶ συνεσπάρξεν, ἐπιτίμης δὲ ὁ

ἰκσους τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰδοὺ
 τοῦ τῷ πατρί, καὶ ἀπὸ δόξης αὐτοῦ τῷ πατρί
 αὐτοῦ, ἐξελήσονται ὅτι πάντες ἐπὶ τῇ καρπῷ
 καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, πάντων δὲ θαυμάζοντες
 ἐπὶ πᾶσι, οὗς ἐποίησεν, ἔπειτα πρὸς τοὺς μα
 θητάς αὐτοῦ, λέγει, ὑμεῖς εἰς τὰ ὅλα ὑμῶν
 τὸν λόγον τούτον, ὁ γὰρ ὕδατος τοῦ ἀνθρώπου
 καὶ καὶ παραδίδωμι ἡς χάρις ἀνθρώπων.
 οἱ δὲ ἐγνώσαν τὸ ῥῆμα τούτου, καὶ ἰδοὺ παρακα
 λῶντες αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αὐθιγῇ
 αὐτόν, καὶ ἐφοβουτο ἔρωτα αὐτόν περὶ
 τοῦ ῥήματος τούτου, ἐπὶ δὲ ὁ δαδολογισμὸς
 ἐν αὐτοῖς, τίς ἂν εἴη μέγας αὐτῶν, ὁ δὲ
 ἰκσους ἰδὼν τὸν δαδολογισμὸν τῶν καρπῶν
 αὐτῶν, ἐπιπαρόμῃ παιδίον, ἔειπεν αὐτοῖς
 παρ' ἑαυτῶν, καὶ ἔειπεν αὐτοῖς, ὅς ἐστιν
 τούτου τὸ πατρί, ἐπὶ τῷ πνεύματι μου, καὶ
 ἐκείνη, καὶ ἐκείνη ἐκείνη, ἐκείνη καὶ
 ἀποσπάρξας, ὁ γὰρ μικρὸς ἐστὶν ἐν πᾶσι

ὑμῶν ἀπάρχων, οὗτος ἔστι μίχρας. ἀποκεί-
 θας δὲ ὁ ἰωάννης, ἵππερ, ἐπιστάτα, ἡδονή-
 τινά ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἐκβάλλοντα τὰ δαι-
 μόνια, καὶ ἐκωλύθη αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκού-
 σθι ἱμεῖς ἡμῶν, καὶ ἔπει πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς.
 καὶ ἐκώλυεν. ὅς γε οὐκ ἔστι λαὸς ἡμῶν, ὑπερ
 ἡμῶν ὅστις. ἐγγέτο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθι
 τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐσήειξεν ἥ πορεύσθαι εἰς
 ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖθεν ἀγγέλος πρὸς προ-
 σώπουν αὐτοῦ. καὶ πορευθέντος, ἡσπληθον εἰς
 λιβύμην σμαμαίτων, ὥστε ἱτοιμάσαι αὐτῷ.
 καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ οὐκ ἐπὶ πορεύμενον εἰς ἱερουσαλήμ. ἰδὼν
 τὸν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἰακωβος καὶ ἰωάν-
 νης, ἔειπον. λέγει, θέλεις ἡπομεν, πῦρ κατα-
 βῆναι ὅπως οὐρανὸν, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς,
 ὥς καὶ ἡλίας ἐπαύειν· ὁ δὲ ἰησοῦς
 ἐπιτίμηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔειπεν, οὐκ οἶδατε οἷον

πνέματος ἐστὶ ὑμεῖς. ὁ γὰρ ὁὗτος τοῦ ἀνθρώπου
 που οὐκ ἔληθι ψυχὰς ἀνθρώπων ἀποκτείναι,
 ἀλλὰ σώσαι. καὶ ἰπορεύσασιν εἰς ἑτέραν πό-
 λιν. ἐγγέτο δὲ πορευόμενων αὐτῶν ἐν τῇ
 ὁδοῦ, ἔπει τις πρὸς αὐτόν. ἀκούουθί μου σοὶ ὁ
 που ἄν ἀπέρχῃ. καὶ ἔειπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἀ-
 λλὰ πῶς φωνάζεις ἔχουσι, καὶ τὰ πτενὰ τοῦ
 ἐρανοῦ κατασκληρώσας, ὁ γὰρ ὁ ἀνθρώπος ἐκ
 ἐκείνου τὴν κεφαλὴν ἰσχυρῶς. ἔπει τις πρὸς ἑτε-
 ρον. ἀκούεθί μοι. ὁ γὰρ ἔειπεν, λέγει, ἐπὶ τὴν πό-
 λιν ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸ πατέρα μου.
 ἔπει γὰρ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἄφες τοὺς νεκροὺς θεί-
 ναι τοὺς ἰαυτῶν νεκροὺς, σὺ γὰρ ἀπελθὼν δει-
 ἀγγέλλει τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἔπει γὰρ ἑτε-
 ρος. ἀκούουθί μου λέγει, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν
 πόλιν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. ἔπει
 πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς. ἐδίδας ἐπιβαλὼν τὴν χεῖ-
 ρα αὐτῷ ἐπὶ ἄροτρον, καὶ βλήτων εἰς τὰ ὀπί-
 σσω, ὅθεν θὲν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

θεῷ. ὁ δὲ ἐν ἁθιτῶν, ἀθιτῇ τὸν ἀποστάλῃ
 τὰ μὲν. ἡπίερεψαν δὲ οἱ ἐβδολομῆοντα μὲν
 τὰ χαράς, λίγοντον. λέγει, καὶ τὰ δαιμόνια
 ἵπποισιν αὐτοῖς ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. ἔπει
 δὲ αὐτοῖς. ἰδοὺ ἔρχομαι τὸν σατανᾶν ὡς ἄστρον
 πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ πύσσιντα. ἰδοὺ δίδωμι
 ὑμῖν τὴν θουσίαν τοῦ πατρὸς ἐπὶ αἰῶν ὅτι
 ἄν κεν σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δυνάμιν
 μὴ ἐξέρχου, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ
 σα. πλὴν ἐν τοῖς μὴ χαίρειτε, ὅτι τὰ πνεύ
 ματα ὑμῖν ἵπποισιν αὐτοῖς. χαίρειτε δὲ μακάρι
 ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐν ἡρώσῃ ἐν τοῖς οὐρα
 νοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ πνεύ
 ματι ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔπειτα. θρονοποιούμαι ἐν
 πάντε, λέγει ἐν οὐρανῷ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπὸ
 κρυψίας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ
 ἀποκάλυψας αὐτὰ νεκροῖς. καὶ ὁ πατὴρ, ὅτι
 ἔτις ἐχθρὸς ἀντικαὶ ἡμῶν ἐστίν. πάντα
 παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐδὲν

ἡνώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱός, ἀλλὰ ὁ πατὴρ, καὶ τίς
 ἐστὶν ὁ πατὴρ, ἀλλὰ ὁ υἱός, καὶ ὁ πατὴρ βούληται
 ὁ υἱός ἀποκαλύψαι. καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ
 θεοῦ, κατὰ ἰδίαν ἐπὶ. μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί
 μοί, οἱ βλέποντες ἃ ὑμεῖς βλέπετε. λέγει γὰρ
 ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν
 ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ ἔδωκεν
 καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἔκουσαν. καὶ ἐν
 τοῦ νομικοῦ τις ἀνέστη, ἐκπεριείχετο αὐτόν,
 καὶ λέγων, διδάσκαλε, τί ποιήσας βούλομαι
 ἵνα κληρονομήσω; ὁ δὲ ἔπειτα πρὸς αὐτόν, ἐν
 τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀντιγράψαι; ὁ
 δὲ ἀποκριθεὶς ἔειπεν, ἀγαπήσεις τὸν κύριον
 θεόν σου ὡς ὅτις τῆς καρδίας σου, καὶ ὡς ὅτις
 τῆς ψυχῆς σου, καὶ ὡς ὅτις τῆς ἐξουσίας σου,
 καὶ ὡς ὅτις τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ τὸν πλην
 σίον σου ὡς σεαυτὸν. ἔπειτα δὲ αὐτῷ, ὁρῶς
 ἀπὸ κείνης, τοῦτα πάντα καὶ ἡ ψυχὴ σου. ὁ δὲ εὐχαρίστησεν
 αὐτόν, καὶ ἔειπεν πρὸς τὸν ἰησοῦν.

εἰς τὸν
 θεόν

κληρονο
 μέω

καὶ τὸν
 κύριον

ἢ τίς ὅτι μου πλησίον; ἀπολαβὴν ἢ ἰκόντες,
 ἔπειτα. ἀνθρώπους τις κατέβαλεν ἀπ' ἱερώνυ-
 σαλὴν εἰς ἱερὸν, καὶ ληστὰς πλείους, οἱ
 καὶ ἐβίβλυσαν αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθήσαντες
 ἀποκτείνον, ἀφ' ἧτος ἡμιθανὲς τυγχάνοντα·
 κατὰ συγκρίσειν δ' ἱερὸς τις κατέβαλεν ἐν
 τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρέστη
 θύον. ὁμοίως δὲ καὶ πενίτης γυνὴ κατὰ τὸν
 πόπον, ἰδὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρέστη. σὺ
 μαρτύριον δὲ τις ὁδῶν ἔλθεις κατ' αὐτὸν, καὶ
 ἰδὼν αὐτὸν ἰσχυροῦντο, καὶ προσελθόντες
 κατεδικαστὰ φρονήματα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
 λαῶν καὶ οἶνον, ἐπιβιβασας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ
 ἴδιον ἡνίοκον, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον,
 καὶ ἐπιμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 ἡμερῶν, ἐκβαλὼν δύο δίδυμα εἰς ἰδὼν καὶ
 πανδοχεῖν, καὶ ἔπειτα αὐτὸν ἐπιμελήθητι αὐ-
 τοῦ, καὶ ὅ, τι αὐτὸν προσελάμβανες, ἔγωγε, ἐν τῷ
 ἔργῳ ἡρώδῳ μέ, ἀποδίδωμι σοι. τίς οὖν τοῦ

ΗΜΙΘΑΥΝ

ἐν τῶν ἡμερῶν δεκάθετι πλησίον γυνὴ
 οὐκ ἔμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς, ὃ δ' ἔπειτα.
 ὁ ποίησας τὸ ἔλεος κατ' αὐτοῦ. ἔπειτα οὖν αὐ-
 τῷ ὁ ἰησοῦς. προσέειπεν, καὶ σὺ ποίη ὁμοίως. ἡ
 γυνὴ δ' ἦν τῷ προσέειπαι αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
 ἐστῆκεν εἰς ἡμέραν τινά. γυνὴ δὲ τις, ὄντος
 ματὶ μάρθα, ἐπιβίβαστο αὐτὸν εἰς τὸν οἶ-
 κον αὐτῆς. καὶ τῇ δὲ ἰὼ ἀδελφὴ λαλοῦμένη
 μαρία, ἢ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοῦ πόδους
 ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. καὶ μάρθα
 πεισθεῖσα περὶ πολλῶν πραγμάτων, ἔειπε
 αὐτῇ ἔπειτα. ὡς οὐκ ἔστι σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ
 φημι μου μόνον με κατέλειπε, ὅρα οὖν ἔστι
 οὐκ αὐτῇ, ἵνα μοι σιτανὰ τιθήνηται, ὥστε
 κερδαῖν δὲ, ἔπειτα αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. μάρθα, μάρ-
 θα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζεις περὶ πολλὰ. ἑνὸς
 δὲ ὅ, τι χρειάζεται, μαρία τὴν ἀγαθὴν μετέδρα-
 νεν. Καὶ ἡ γυνὴ ἦν αὐτὸν ἐν τῷ ΧΙ.

πατρί προσεχέμενον, ὡς παύσατο, ἐπὶ
 τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πῶς αὐτόν, λέγει,
 διδάξαμεν ἡμᾶς προσδεχόμεθα, καθὼς καὶ ἡ
 ἀνγκὴ διδάξει τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Ἰπὶ δὲ
 αὐτοῖς, ὅτ' αὐτὸν προσδεχόμεν, λέγει, πατήρ ἡμῶν,
 ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομα
 μὲν σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπίσσιον διδόναι ἡμῖν
 τὸ καθ' ἡμέραν, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας
 καὶ ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφεμῶν παντὶ ὀφεί
 λονται ἡμῖν, καὶ μὴ ἀσινέγκας ἡμᾶς εἰς πᾶ
 ρασμὸν, ἀλλὰ ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
 καὶ ἵπαι πῶς αὐτοῖς, τίς θὲν ὑμῶν ἐξέφειλε,
 καὶ πορεύσεται πῶς αὐτὸν μεκονοκτίον, καὶ
 ἐπὶ αὐτῷ, φέρε, καὶ σὺ μοι ῥῆς ἄρτον, καὶ
 περὶ αὐτοῦ μετὰ πατρὸς τοῦ θεοῦ, καὶ πρὸς με,
 καὶ οὐκ ἔχω ὁ παρὰθεῶν αὐτῷ. καὶ κείνος ἔσται
 θεὸς ἀποκειθεὶς ἐπὶ καὶ μοι ἐόπωντας πάντας

ἡδὺ καὶ θύρα ἐκκλησας, καὶ πατρί μου μετ'
 ἡμῶν εἰς τὸν κοίτην εἰσέρχου, οὐ διώμαται ἀ
 ναστὰς δούνα σοις λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δὲ
 σὲ αὐτῷ ἀναστὰς, σὺ δὲ τὸ εἶν αὐτοῦ φίλον,
 δίδας τὸν ἀνασθαι αὐτοῦ ἐκέρχης, δίδας
 σὲ αὐτῷ ὅσον καὶ ἐξέλα, καὶ ὡς ὑμῖν λέγω, αὐ
 τῷ καὶ δόθησεται ὑμῖν, ἵνα καὶ ἐν ἡ
 σιτι, ἐρῶν καὶ ἀνοήσεται ὑμῖν, πᾶς ῥῆ
 ὁ αὐτῶν καμινῶν, καὶ ὁ ἵπαι ἐν εἰσῆκα, καὶ ὡς
 ἐρόνται ἀνοήσεται, τίνα δὲ ὑμῶν τὸ πατήρ
 αὐτῶν ὁ ἵπαι ἄρτον, καὶ τὸν ἐπὶ δίδωσιν αὐ
 τῷ καὶ ἐν ἡδὺν, καὶ αὐτὸν ἐκέρχης ὅσον ἐπὶ δίδω
 σὲ αὐτῷ καὶ ἐν αὐτῷ καὶ ὡς, καὶ ἐπὶ δίδωσὲ
 αὐτῷ σκορπίους, καὶ οὐκ ὑμῖν πονηροὶ ἵπαι
 λονται, οἱ δὲ ἀγαθὰ δίδωσιν διδόναι τοῖς
 τῶν ὑμῶν, πόσῳ μάλλον ὁ πατήρ ὁ θὲν
 ἐόρων, δίδωσὲ πνεῦμα ἄγιον τοῖς αὐτοῖς
 αὐτοῖς καὶ ἡμῖν ἐκέρχης δαμνόντων, καὶ
 αὐτῶν καὶ ἡμῶν, ἐξήλτο δὲ τοῦ δαμνόντων

ἀντὸν, τὴν παντοκράτειράν αὐτὴν αἶψά, ἵνα ἴδωμεν
 σαφ. οἱ ὅλγοι. τινὲς δὲ ἀπ' αὐτῶν εἶπον. ἔν βε
 βελήδον ἀρχοῦντες τὸ δαμονίων ἐκδοῦναι τὰ
 δαμονίονα. ἔτι τοι δὲ παρελθόντες, συμμειδῶν
 παρ' αὐτοῦ ἐξήκουσεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτὸς δὲ εἶ
 πεισεν αὐτῶν τὰ δαμονίονα, εἶπεν αὐτοῖς.
ἡ βασιλεία ἱφ' αὐτῶν ἐστὶν ἐνδοξασα
ἱρμολύται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ
 καὶ ὁ σατανᾶς ἱφ' αὐτὸν διμελείσθῃ, πῶς
 σταθίσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγει, ἵφ
 βελήδον ἐκδοῦναι μετὰ τὰ δαμονίονα. εἰ δὲ
 ἔξ ἑν βελήδον ἐκδοῦναι τὰ δαμονίονα,
 οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκδοῦναισι; ἀπ' αὐτοῦ
 λευγαλὴ ὑμῶν αὐτοὶ εἰσονται. εἰ δὲ ἱρ δακτύλ
 ῳ θεν ἐκδοῦναι τὰ δαμονίονα, ἄρα ἱφθα
 σὴν ἱφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία ἐστὶν. ὅτ' ἂν ὁ ἱρ
 ρὸς λευγαλῆσιν ὑμῶν ἐν τίνι ἐκδοῦναι αὐτοῦ
 αὐτῶν, ἐν ἀρήνῃ δὲ τὰ ἀπάροντα αὐτοῦ.
 ἡ δὲ αὐτὴν ἱρ ἱρ ὅτι αὐτὴν ἐκδοῦναι νικῶν

αὐτὸν, τὴν παντοκράτειράν αὐτὴν αἶψά, ἵφ ἡ ἱφ
 ποίθει, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ὁ
 μὲν ὅν μετ' ἱμοῦ, κατ' ἱμοῦ ὅτι. καὶ ὁ μὲν
 σκυλῶν μετ' ἱμοῦ, σκορπίει. ὅτ' ἂν ὁ ἀ
 κάρτορ πνεῦμα ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων,
 δὲ ἱρταὶ δι' ἀνθρώπων τόπων, ἱρταὶ ἀνά
 πωσι, καὶ μὴ ἐνείσκων, λέγει. ἱρταὶ ψα
 ρὸς τὸν οἶκόν μου, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἱρταὶ
 ἐνείσκει σισαρωμῶν καὶ λευγαλῶν.
 τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβεῖναι ἐπὶ αὐ
 τῶν πνεύματα πονηρὰ ὅτι αὐτοῦ, καὶ εἰ
 σὴν αὐτῶν κατὰ ἱμοῦ, καὶ ἱρταὶ τὰ ἱρ
 ταὶ ἀνθρώπων ἐκείνων χάροντα τῶν πρῶτων.
 ἱρταὶ ἱρ ὅτι ἱρταὶ αὐτῶν ταῦτα, ἱρταὶ
 ρασι τῶν ζωὴν φωνῶν ἐκ τοῦ ὅλγου, ἱρταὶ
 αὐτῶν. μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασίλειά σου,
 καὶ μακάριοι οἱ ἐκδοῦναι. αὐτὸς δὲ ἱρταὶ. μετὰ
 νοῦν, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον
 τὸν τοῦ, καὶ ἐκδοῦναι αὐτοῦ. τῶν ὅλγων

ἐπαθροισμῶν, ἤρξατο λέγειν, ἡ γὰρ αὐ-
τῇ ποικράδει, σημεῖον (μετὰ, καὶ) σημεῖον ἔ-
δοθήσεται αὐτῇ, ἀλλὰ τὸ σημεῖον ἰωάννου τοῦ
προφήτου. καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰωάννης σημεῖον
τοῖς νιναιταῖς, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
που τῇ γῇ καὶ ταύτῃ. βασιλεία αὐτοῦ ἐγγε-
σταται ἐν τῇ κείσῃ μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆ-
ρας ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς, ὅτι ἤθε-
λον ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκούσαι τῶν λό-
γων σοφοῦ, καὶ ἰδοὺ πλεονέκοι, ὡς οὐκ
ᾤδε. ἄνθρωποι νιναιταῖς ἀναστρέφονται ἐν τῇ
κείσῃ μετὰ τῆς γῆρας ταύτης, καὶ κατακρινε-
νοῦσιν αὐτούς, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ λῆ-
σιν ἰωάννην, καὶ ἰδοὺ πλεονέκοι ᾤδε. οὐκ
οἶσεν ἰωάννης, εἰς λαὸν πόλεως τίθησιν, οὐκ
εἰς πόλιν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πυλῆν, ἵνα οἱ ἀποσταλέντοι τὸ φῶς βλεπωσιν, ὁ
λόγος τοῦ σώματος δὲ τοῦ οὐρανοῦ. ὅτι
αὐτῶν οὐ φθαλμὸς σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ἔλεος

τὸ σῶμά σου φωτεινόν δεῖ. ἐπεὶ ἂν δὲ ποιη-
σῇς, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν δεῖ, σκοπεῖ
οὐκ, ἀλλὰ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκοποῖς. οἱ οὖν
τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, καὶ ἔχον τίς με-
νοι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅτι ἄν-
θρωπος τῇ ἀσραπῇ φωτίζεται. ἐπεὶ ἦν ὁ λαὸς
ἤκουσεν, ἐρώτα αὐτὸν φησίν αὐτοῖς τίς, ὅπως δε-
ξήσῃ παρ' αὐτῶν. ἀπεκρίθη, καὶ ἀνέπεσεν, ὁ δὲ
φαισεῖς ἰδοὺ ἰθαύμαστοι, ὅτι οὐ πρῶτον
ἰδοὺ ἰδοὺ καὶ τοῦ αἵματος. ἔπειτα δὲ ὁ λέγει
καὶ αὐτόν. νυνὶ ἐμὲ οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔλεος
ἐκ τῆς ποτιείου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε,
τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γίμει ἔρπαιος καὶ ποικ-
ρίας. ἀφρονεῖς, οὐχ ὅτι ποιεῖς τὸ ἔσωθεν, καὶ τὸ
ἔσωθεν ποιεῖς πλὴν τὰ ἐνόντα, ὅτι ἰθα-
ύμαστοι, καὶ ἰδοὺ πλεονέκοι καθαρίζετε ὑμῶν
καρδίαν, ἀλλ' οὐκ ὑμῶν τοῖς φαρισαῖοις, ὅτι ἀ-
ποδυνατοῦτε τὸ ἰδύοσμον, καὶ τὸ πηχνορ,
καὶ πᾶν λαχνορ, καὶ παρέχεσθαι τὴν κείσιν

κὶ πάλιν ἀγάπην τῷ θεῷ, ταῦτα ἴδμεν ποιῆσαι,
 ἡμετέρας μὴ ἀφίσταται. καὶ ὑμῖν τοῖς φαρμακείοις,
 ὅτι ἀγαπᾶτε πάλιν πρωτοκαθεδρίαν ἢ
 τοῖς σιναγωγαῖς, καὶ τοῖς ἀσπασμοῖς ἢ τοῖς
 ἀγοραῖς, οὐδὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρμακεί-
 οι ἀποκρίσονται, ὅτι ἐστὶ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἀ-
 θανάσια, καὶ οἱ ἄνθρωποι περὶ αὐτῶν οὐκ ἔτι
 ἀννοοῦν οἰσλασιν. ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νο-
 μικῶν, λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα λέ-
 γων καὶ ἡμεῖς ὑβρίζομεν. ὁ δὲ ἀπεκρίθη ὑμῖν τοῖς
 νομικοῖς οὐδὲν, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἄνθρωποις
 φορτία θυσωδύσμενα, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ ὀνόματι
 πύλων ὑμῶν οὐ προσφύονται τοῖς φορτίοις.
 οὐδὲ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
 προφητῶν, οἱ δὲ πατὴρ τοῦ ὑμῶν ἀπέκταναν
 αὐτούς. ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ σιναγωγαῖς καὶ
 τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ ἦν
 ἀπέκταναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε
 αὐτῶν τὰ μνημεῖα, σὺ τούτου καὶ ὁ ὢψων.

τοῦ θεοῦ ἵππερ, ἀποστειλῶ ἐς αὐτοὺς προφῆ-
 τας καὶ ἀποστόλους, καὶ ὅς αὐτῶν ἀποκτε-
 νοῦσι καὶ διώξουσιν, ἵνα ἐκστειλῇ τὸ αἷμα
 πάντων τῶν προφητῶν, καὶ ἐκχυρῇ αὐτῶν
 ἐπὶ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τῆς γῆρας ταύτης.
 καὶ τὸ αἷμα τοῦ αἵματος τοῦ αἵματος τοῦ
 αἵματος, καὶ ἀποδομήσου μετὰ τοῦ θυσιασκεῖ-
 νου καὶ τοῦ οἴκου, καὶ λέγων ὑμῖν, ἐκστειλῇ
 καὶ ὅς τῆς γῆρας ταύτης. οὐδὲ ὑμῖν τοῖς νο-
 μικοῖς, ὅτι ἤρατε πάλιν ἀγάπην τῆς γνώσεως,
 αὐτοὶ οὐκ ἐπέλθον, καὶ τοῖς ἀσχετοῖς
 ἐκκλησίατε. λέγουσι δὲ αὐτοῦ ταῦτα περὶ
 αὐτοῦ, ἡρξάντο οἱ νομικοὶ καὶ οἱ φαρμακεί-
 οι ἀντιθέμενοι αὐτῷ, καὶ ἀποδομήσαν αὐτὸν πε-
 ρὶ πηλῶν, ἐν ἑσπέρῳ αὐτὸν, καὶ τοῦτον
 ἐκέντησαν ἐν τῇ στήματι αὐτοῦ, ἵνα ἐκχυ-
 ρῇ αὐτοῦ τὸ αἷμα. Ἐν οἷς ἐπισημασμένων
 τῶν μνησίων τῶν ὅλων, ὥστε ἐκπαταῖν
 ἐκκλησίαν, ἡρξάντο λέγοντες περὶ τοῦ μαθητῆς

αὐτοῦ πρῶτον. προσέχεται αὐτοῖς ἀπὸ τῆς φύ-
μης τῶν φαρισαίων, ἵτις δὲ ἡ ἀποκρισις. οὐ
δέει ὅτι συγκεικαλυμμένον δέει, ὅσον ἀποκα-
καλυφθῆσιν, καὶ ἡμετέροις οὐ γνωσθήσονται.
ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔσονται, ἐν ᾧ φω-
τὶ ἀκουσθήσονται. καὶ ὁ πῶς τὸ οὐκ ἐλαλήσας
τε ἐν τοῖς ταμίαις, κερυχθῆσεται ἐπὶ τῶν
δωμάτων. λέγει δὲ ὁ μὴν ὅτις φίλοι μου,
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτείνοντων τὸ σῶ-
μα, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ψυχὴν περιποιή-
σουσι ποιῆσαι. ἀποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβη-
θῆτε. φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείνειν ὄν-
σια ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν. καὶ
λέγει ὑμῖν, τούτων φοβηθῆτε. οὐ γὰρ πέφυκε σφω-
θεῖα πωλεῖται ἀσώτων διὰ, καὶ τὸ ἐν ᾧ οὐδὲ
τῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιβληθῆναι φόρον ἐν ᾧ οὐδὲ
θεοῦ; ἀλλὰ καὶ αἱ ψυχὴ τῆς λαοφιλῆς ὑμῶν
πᾶσαι κείμονται, καὶ οὐκ φοβησάμενοι, πο-
λὺν σπονδίων διαφέρειτε, λέγει δὲ ὁ μὴν

πᾶς ὁς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἑμοί ἐμπροσθεν τῆ
ἀνθρώπων, καὶ ὁ ἦος τοῦ ἀνθρώπου ὁμολο-
γήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ
θεοῦ. ὁ δὲ ἀρνησάμενος με ἐνώπιον τῶν ἀν-
θρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀν-
γέλων τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶς ὁς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν
ἦον τοῦ ἀνθρώπου, ἀφιδόσεται αὐτῷ. ὁ δὲ
εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα βλασφημήσας, οὐκ ἔ-
στιν ἔσθαι. ὅτι ἂν ὁ προσφύρωσι ὑμᾶς ἐπὶ
τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξ-
ουσίας, καὶ μεριμνᾶτε, πῶς ἢ τί ἀπολογηθῆ-
σθε, ἢ τί ἔπωκε. τὸ γὰρ ἄγιον πνεῦμα δι-
δάσκει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, ἃ λέγει πνεῦμα. ἡ
καὶ τίς αὐτῶν ἐκ τοῦ ὕψους διδάσκει,
ἐπὶ ᾧ ἀδελφῶ μου μετέσθαι καὶ ἑμοῦ
τὴν λαλῶν οὐκ αἶμα. ὁ δὲ ἐπὶ αὐτῷ, ἀνθρώ-
ποι, τίς με κατέσκηκε δικαστὴν ἢ μεριμνῶ-
ν ἐν ὑμῖν; εἴπω δὲ πῶς αὐτοῖς. ὅρατε καὶ
ἐνλασπασάμενοι ἀπὸ τῆς πικρῆς ξύας, ὅτι οὐκ ἐν ᾧ

πεισέναι τινὶ ἢ ζῶν αὐτοῦ ὅτι ἐν τῶν ὕ-
παρχόντων αὐτοῦ. ἔγωγε ἢ παραβολῶν πρὸς
αὐτοὺς, λέγων. ἀνθρώπου τινος πλουσίου ἦν
φόρησεν ἡ χώρα, καὶ δικλογίζετο ἐν ἑαυτῷ,
λέγων. τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω
τοὺς λαοφύλους μου, καὶ ἐγὼ. τοῦτο ποιήσω.
καθηλώ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μέξονας οἷς
κοιδομήσω, καὶ συνάξω ἐκὶ πάντα τὰ γῆ-
ματά μου, καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυ-
χῇ μου, ψυχῇ, ἔχας ποτὶ ἀγαθὰ ἐμέμενα
ἃς ἐτι ποτὶ ἀναπαύουσι, φάγε, πίε, ἀφρα-
νον. ἔγωγε ἢ αὐτῷ ὁ θεός. ἀφρον, ταῦτα τῇ
καὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπό σου, καὶ
οὐκ ἐκρίμασας, τί νῦν ἔσται; οὕτως ὁ θεὸς αὐτοῦ
ζῶν ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. ἔγωγε
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. τοῦτο οὐκ ἐμὲν-
γα, καὶ μεριμνᾷ τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγηται,
καὶ ποτὶ σῶματι τί ἐνδύσεται, ἢ ψυχὴ πολλὴ
ἐν ὅτι τὸ φροῦν, καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐνδύματι.

κατανοῦσαι τοὺς λόγους, ὅτι οὐ σπέρου-
σιν οὐδέ τι εἰδίσουσιν, οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐ
δέ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς ἔβλεπεν αὐτούς. πόσῃ
μάκρῃ ὑμεῖς οὐ φέρετε τῶν πετηνῶν; τίς
ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν διδάσκει προδιδόναι
ἐπὶ τῶν κηλικίων αὐτοῦ πῶς ἔνα; εἰ οὐκ
οὕτως ἐλάττω διδάσκει, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾷ; κατανοῦσαι τὰ λεγόμενα αὐ-
τῷ, οὐ κοπιᾷ, οὐδέ τι γινώκει. λέγω δὲ ὑμῖν.
οὐδέ σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περὶ
ἐλάττω ἐστὶν ὑμῶν. καὶ ἢ τὸν χόρτον ἐν ὅ-
τῳ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον ἔσται ὑμῶν
κατὰ μῶνον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμειψήσεται, πόσῃ
μάκρῃ ὑμεῖς ὀλιγόψιστοι καὶ ὑμεῖς μικροὶ
ἐστὶ τί φάγηται, καὶ τί πίεται, καὶ μὴ μεριμνᾷ
ἐν ταῖς ταῦτα. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ
ἐπιζητεῖ. ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν, ὅτι καὶ ἐν
τοῦτον. καὶ τὰ πάντα προστιθήσεται ὑμῖν.

καὶ ἐν ὧρα ᾗ οὐ γινώσκει, καὶ διχοζυμίσαι αὐ-
τόν, καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ μιᾶς τῶν ἀπίστων
θεσφ. ἐκείνος δὲ ὁ δούλος ὁ γνούς τὸ θέλημα
τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐξομᾶσαι, μηδὲ
ποιήσαι πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, διαρῆσται
πολλὰς. ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πολλὰ
γῶν, διαρῆσται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πῶ-
λον, πολλὴ ἰκτῆσται πρὸς αὐτὸ. καὶ ᾧ παρέθηκετο
πολὴν, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. πῦν
ἥλωρον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θείων ἀπὸ
σην ἀνήσθη; βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι,
καὶ πῶς ἀνέχομαι ἕως οὗ τῆς ὁδοῦ; λέγουσιν,
ὅτι ἀρνήσω παρὶ γινώσκω σου ὡς ἐν τῇ γῇ
οὐχὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλὰ ἡ σελμεισμοῦ. ἔσονται
γὰρ ἅπασαν πρὸς τὴν οἰκὴν ἐν τῇ σελμεισμοῦ
μεγέθει, ὅτι ἐν τῇ οἰκῇ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.
σέλμεισμοῦ σελμεισται πατὴρ ἢ υἱός, καὶ ὁ υἱὸς ἐπὶ
πατρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ὁ υἱὸς ἐπὶ
ματρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐπὶ τῇ νύμφῃ αὐτῆς. καὶ

νύμφη ἐπὶ τῇ νύμφεραι αὐτῆς. ἔλας δὲ καὶ
δύο ὄχλοις, ὅτ' ἄν ἤδιντε τῇ νύμφῃ αὐτῆς
τίκονσαι ἅπασαν δύσμιον, ὅθεν ἔλας, ὅρμα
θρος ἔρχεται, καὶ γίνεταί οὗτος. καὶ ὅτ' ἄν γό-
τον πνέοντα, λέγει, ὅτι λαύσω ἔσται, καὶ γί-
νεται. ἔποκεται, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ
τοῦ οὐρανοῦ οἶδαι διολιμῶν, τὸν δὲ λα-
ρόν ζῶτον πῶς οὐ διολιμῶν τίς δὲ καὶ ἄφ'
αὐτῶν οὐ λείνεται τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ἔλας
καὶ μιᾶς τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἔρχοντα,
ἐν τῇ ὁδῷ, δίδε ἱερὰς ἀπὸ κτηνῶν ἀπὸ
αὐτοῦ, μὴ ποτὶ λατὰς ἐν πρὸς τὸν λα-
τόν, καὶ ὁ λατὴς ἐν παραδῶ ὡς πράκτορι,
καὶ ὁ πράκτορ ἐν βάπτις ἐν φυλακῇ. λέγω
οὖν, οὐ μὴ ὀφείλεις ἐκθῆναι, ἕως οὗ καὶ τὸ ἔλα-
ζον λατὸν ἀποδῶς. Παρὲν δὲ τινος
ἐν αὐτῷ ὡς λατὸν ἀπαγγέλλοντος αὐτῷ π-
ρὶ τῶν γαλιλαίων, ὅν τ' ἄμα πιλάτος ἔμει-
νε μιᾶς τῶν θυσιῶν αὐτῶν. καὶ ἀποκελεύς

οἱ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. δοκεῖτε, ὅτι οἱ γὰρ
 λαοὶ οὕτω ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς γα
 λιλαίους ἐγίνοντο, ὅτι τοιαῦτα ποιήσαντες
 ἐχὶ λίαν ὑμῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ μετανοήτε πάν
 τες, ὡσαύτως ἀποστέλλει. ἢ ἵκενοι οἱ δέκα
 καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔτισεν ὁ πύργος ἐν τῷ σιλω
 ἀμ, καὶ ἐπέκτανεν αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι οὕτω
 ὁ φερέτης ἐγίνοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους
 τοὺς λατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλὴμ, οὐχὶ λίαν
 ὑμῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ μετανοήτε πάντες ὅς
 μοις ἀποστέλλει. ἐλθὲ δὲ ταύτην τὴν πα
 ραβολὴν, συνκλῖν ἐχὶ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐ
 τοῦ πτεφυταμένην, καὶ ἔλθῃ καρπὸν ἡμερῶν
 ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ ἔβρεχεν. εἶπεν δὲ πῶς τὸν ἀμπε
 λουργὸν, ἰδοὺ ἔβαλε τὴν ἔρχομαι ἡμερῶν καρ
 πὸν ἐν τῇ συγκη ταύτῃ, καὶ οὐκ ἐβέβαιον, ἵνα
 φρονεῖται, ἵνα τίς τις τὴν γῆν καταργῇ, ὅς
 ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ. κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ
 ἔστω τὸ ἔτος, ἵνα ὅταν σκάψω περὶ αὐτῆς,

καὶ βάλλω καρπὸν, ἵνα μὴ ποιῇ καρπὸν.
 καὶ ἡ μήνη, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψει αὐτήν. καὶ
 οἱ διδασκαλοὶ ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν
 τοῖς σάββασι. καὶ ἰδοὺ γυνὴ καὶ πνέμα
 ἔχουσα ἀδινεύει ἐν δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ καὶ
 συνκύνειν, καὶ μὴ διωκμένη ἀνακύψει
 εἰς τὸ παντὶς. ἰδοὺ δὲ αὐτὴν ὁ ἰησοῦς, προ
 σιφάνκει καὶ εἶπεν αὐτῇ. γυναῖκα, ἀποστέλλω
 σοι ἄφ' τῆς ἀδινεύει σου. καὶ ἐπέθηκεν αὐ
 τῇ τὰς χεῖρας, καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ
 ἰδοὺ ἔβαλε τὸν θρόνον, ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς
 γαβριήλ, ἀνανακτῶν ὅτι ὡς σαββάτω ἰδιωτῇ
 πωσεν ὁ ἰησοῦς, ἐλθὲ τῷ ὄχλῳ. καὶ ἡμερᾶς
 ἡσίων ἐν αἷς δέκα ἐράζειν, ἐν ταύταις οὐκ
 ἐργάζονται βραβείον, καὶ μὴ τὴν ἡμέραν ἡ
 βίου. ἀπικείμεν οὖν αὐτῷ ὁ ὠρίσιος, καὶ εἶπεν.
 ὑποκριτὰ, ἵνα σοὶ ὑμῶν ὡς σαββάτω οὐ νόμι
 τὸν βουὸν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἄφ' ὧς φάντες,
 καὶ ἀπαγορῶν ποτὶς ταύτην δὲ θυγατέρα

ἐβράδην οὖσαν, καὶ ἡ δεισμένη οὐρανός τις ἰδοὺ
ἐλκεα καὶ ὅσα ἐν τῇ, οὐκ ἐλκεα καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς
δεισμένης οὗτης τῇ ἡμετέρῃ τοῦ σαββατίου καὶ
ταῦτα ἡγοῦντο αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον πάντες
οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤχμαρ ἡμεῖς πᾶσι τοῖς καὶ ἐξ ὧν τοῖς ἡμετέροις
νοῖς καὶ αὐτοῦ, ἐλκεα τις, τίτι ὁμοία δὲν ἡ
βασίλειά τοῦ θείου, καὶ τίτι ὁμοίωσιν αὐτῇ
ὁμοία δὲν ἡμεῖς σινδωνίας, ὅρα καὶ ἡμεῖς ἄν
θρώποις ἰδοῦντες ἐκ τῶν αὐτοῦ, καὶ πᾶσι
σιν, καὶ ἐξ ὧν τοῖς ἀντιπρόσωποις, καὶ πᾶσι
τῇ καὶ οὐρανῷ κατὰ τὸν νόμον τῶν ἡμετέρων
νοῖς αὐτῶν, καὶ πάλιν ἔπειτα, τίτι ὁμοίωσιν τῇ
βασίλειᾳ τοῦ θείου ὁμοία δὲν ἡμεῖς, καὶ πᾶσι
θεοῦ καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐκ τῶν αὐτοῦ
ἐλκεα, ἔως οὗ ἐξυμῶν ὅλην, καὶ δεισμένης
κατὰ πόλεις καὶ ἡμεῖς, διδοῦσκα, καὶ πᾶσι
ἐλκεα ποιῶντες ἐκ τῶν αὐτοῦ, ἔπειτα τις αὐ
τῶν, ἡμεῖς, ἐκ τῶν οἱ σινδωνίας οἱ ἐκ τῶν

πῆρες αὐτοῦ. ἀγωνίζεσθαι ἐπὶ σιδηρῇ ὀξείᾳ τῆς
 τοῦ πύλου, ὅτι πολλοί, λίγην ὑμῖν, ἰνὴ τοσοῦτα
 σιμὴ ἐπὶ σιδηρῇ, καὶ οὐκ ἐξ ὑποσύμῃ. ἀφοῦ δ' αὖ
 ἐξηρθεῖ ὁ οἶκος τῆς πορείας, καὶ ἀποκαταστήσῃ τὸ
 θύραρον, καὶ ἀρξάνοις ἐξωθεν ἐκτανα καὶ ἐρούσῃ
 τὸν θύραρον, λίγιστον, ἐν ἑνὶ ἡμέρᾳ, ἀνοιξοῦρ
 ἑμῖν, καὶ ἀποκατεθέσθαι ἐν τῇ ὑμῖν, οὐκ οἶδαν
 ὑμεῖς πόθεν ἐστὶ, τότε ἀρξάνοις λίγην, ἐφοδὸν
 ἡμῶν ἐν ὁδῷ σου, καὶ ἐπὶ ὁδοῦ, καὶ ἐν ταῖς
 πελάταις ὑμῶν ἐπὶ ὁδοῦ λαίας, καὶ ἐν τῇ, λίγην
 ἡμῖν, οὐκ οἶδαν ὑμεῖς πόθεν ἐστὶ. ἀποστῆτε ἀπὸ
 ἐμοῦ πάντων ἐργαταί τῆς ἀδικίας, καὶ ἐξ ἑστέ
 ὁ ἡλωσθε ὑμεῖς καὶ ὁ βρυμνός τῶν ὁδόνων, ὅτι
 αὐτὸς ὁ ἡλωσθε ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ, καὶ
 πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
 θεοῦ, ὑμεῖς δὲ ἐκ βασιλείας ἡμῶν ἐξέσθαι, καὶ ἡξοισιμ
 ἀπὸ ἀναδωλῶν καὶ λυσισμῶν καὶ βορῆς καὶ νύκ
 τος, καὶ ἀνακατεθίσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
 θεοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς ἐξ ἑστέ ὁ ἡλωσθε ἀπὸ τοῦ

καὶ εἰς τὴν πρώτην οἱ ἵσονται ἔχοντες. ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ προσπλήθον τινὲς φαρισσαῖοι, λέγον-
τες αὐτῷ. ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντιθέμενος, ὅτι
ἡ πόλις θέλει σε ἀποκτείνειν. καὶ ἄπειρεν αὐ-
τοῖς. πορεύμενοις εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ·
ὁ θεὸς ἐκβάλλει τὰς μοῖρας, καὶ ἵσται ἐπιτιλῶ-
σάμενον καὶ αὐτὸν, καὶ τὴν τρίτην τελευτῶμαι.
πλήν δὲ αὐτὸς μετὰ τὴν τρίτην τελευτῶμαι.
μετὰ τὴν πορεύσασθαι, ὅτι οὐκ ἐνδολεχεται προφη-
τῶν ἀποκτείνεσθαι ἕξαι ἱερουσαλὴμ. ἱερουσαλὴμ
ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας,
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀποσταλμένους πρὸς
αὐτὴν, πόσις καὶ ἡθελήσας ἐπισυνελῆσαι τὰ
τίκνα σου, ὅνθρωποι ὅντις πᾶσι αὐτῆς νεο-
σάμηνται ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἐθέλεις
ἀποδοῦναι ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρεμῶς.
λέγων δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐνδολεχεται, ἕως ἄρ-
α ἔξῃ ὅτι ἔπαυται, ἀπολεμήσῃ ὁ ἐρχόμενος.

XIII.

ἡ πόλις ματαιοῦται.

Καὶ ἐγένετο ἡμεῖς

ἡμεῖς αὐτὸν εἰς οἶκόν τινα τῶν ἀρχόντων
τῶν φαρισσαίων σαββᾶτον φαγεῖν ἄρτον, καὶ
αὐτοὶ ἵσαν παρατηροῦντες αὐτόν. καὶ ἰδὼν
ἄνθρωπος τις λιγύρωπιος ἔμπροσθεν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀποκρίθας ὁ ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς
νομικοὺς καὶ φαρισαίους, λέγων. ἡ ἐξέστι
ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; οἱ δὲ ἠσύχαζον.
καὶ ἀποκριθὼς ἰησοῦς αὐτοῖς, εἶπε. τίνας ὑμῶν
ἔστιν ἢ βοῦς ἢ ὄνος ἢ φερίαν ἐμπιστεύεται, καὶ οὐκ ἂν
θίγῃ ἀνασπάσας αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου; καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἀποκριθεῖν αὐ-
τῷ πρὸς τὰ ῥητά. ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς λεκκημῖ-
νους παραβολῶν, ἐπὶ ἡμέρας πᾶσι τὰς πρωτοκλι-
σίας ἐγγιγνόντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς. ὅτι ἄν
λεκηθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμον, μὴ κατακληθῆς
εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μὴ ποτε ἐντιμωτέρος
σου ἢ λεκημῆνος ὑπὸ αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν ὁ σὺ
τὸ αὐτόν καταλείπεις, ἐν ᾧ ὁ σὺ τέως τῶσόν,

ἔτι τόπος ἐστὶ καὶ ἔτι πρὸς τὸν δαυὶ
 λον. ἔξελθε ἀπὸ τὰς ὁδοῦ καὶ φραγμῶν, καὶ
 ἀνολυκασον εἰσέλθῃν, ἵνα γένοιτο ὁ οἶκος
 μου. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ
 τῶν τῶν ἐκκλησιῶν γινώσκειται μου τὸ δάπανον.
 ὁ ἀπορρέοντο τὸ αὐτὸ ὅλοι ποταμοί, καὶ
 σφαγεῖς εἰσι πρὸς αὐτούς, αἱ τὶς ἔρχεται πρὸς
 με, καὶ οὐ μισθεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὸν
 μητέρα, καὶ τὸν γυναικα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ
 τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ
 τὸν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δυνάσται μου μαθεῖν
 τὰς εἰρήν. καὶ ὅστις οὐ βασιλεῖ τὸν ταυρὸν αὐ
 τοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δυνάσται μου
 εἶναι μαθητὴς. τίς γὰρ ἔξ ὑμῶν, θέλων πύργον
 οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον λαβὴσας ψαλῆ
 ζει τὸν λακωνίον, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτίω
 μόνον, ἵνα μήποτε θνήσκει αὐτοῦ θεμέλιον,
 καὶ μή ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πεντήκοι οἱ θε
 φοιῶντες ἄρξονται ἐμπαῖξαι αὐτόν, καὶ

γοντόν. ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδο
 μεῖν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἐκτελέσαις ἢ τίς βασι
 λεὺς πορῶναι συμβαλεῖν ἐν τῷ βασιλεῖ εἰς
 πόλεμον, οὐχὶ λαβὴσας πρῶτον βουλευέται,
 εἰ δυνατός ἐστιν εἰς ἀντιτάσειν ἀπαντῶ
 σιν τοῖς ἐκ τοῦ ἐκκλησιῶν ἐρχομένων ἐπὶ
 αὐτόν, εἰς ἀντιτάσειν, ἔτι αὐτοῦ πόρεοντος,
 προσθέειν ἀποσείλας ἑαυτὸν τὰ πρὸς ἀν
 τὶν. οὕτως οὐκ πᾶς ἔξ ὑμῶν, εἰς οὐκ ἀποτάσ
 σεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ παρρησιασιν, οὐ δύν
 αται μου εἶναι μαθητὴς. λαλῶν τὸ ἄλλος, ἔα
 ἑν ἄλλος μοιραθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται, οὐ
 καὶ ἐξ ὑμῶν, οὐτε εἰς ἑκατόν, ἐν τίνι ἀρ
 τῶν βασιλευσιν αὐτόν. ὁ ἔχων ὅλα ἀκούει, καὶ
 κούειν.

XV.

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ
 πάντες οἱ τελεῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκού
 σαι αὐτοῦ. καὶ διενόησαν οἱ φαρεισαῖοι καὶ οἱ
 γραμματεῖς, λέγοντες, ὅτι οὗτος ἁμαρτωλὸς
 προσεγγίζει, καὶ συνεισὶν αὐτῷ, εἰσι δὲ πρὸς

αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων, τίς
 ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχον ἑκάστην πρόβατον,
 καὶ ἀπολέσας ἐν ἐξ αὐτῶν, οὐ λαταλέπει
 τὰ ἑνεγκονταίννεια ἐν τῇ ῥήμῳ, καὶ πορεύ-
 εται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρη αὐτό, καὶ εὗ-
 ρὼν ἐπιτίθεισιν ἐπὶ τὸν ὤμους αὐτοῦ χαί-
 ρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φί-
 λους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, συχα-
 ρετέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπο-
 λωλός, λέγων ὑμῖν, ὅτι ὅπως χαρὰ ἔσται ἐν ᾧ
 οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτανῷ μετανοοῦντι, ἢ
 ἐπὶ ἑνεγκονταίννεια δικαίοις, οἱ τινες ὑπε-
 σαρ ἔχουσι μετανοίας, ἢ τίς γεννὴ θραυμάς
 ἔχουσι; εἰ καὶ ἰὰρ ἀπολέσῃ θραυμὴν μίαν,
 οὐ καὶ ἅπλη δύναμιν, καὶ σαρὸν τὴν οἰκίαν, καὶ
 ζητᾷ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ, καὶ εὗρον-
 τε συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέ-
 γουσα, συχαρετέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν θραυ-
 μὴν μου ἀπολέσαν, οὕτως λέγω ὑμῖν, χαί-
 ρετε

γίνεται ἐν ὀπωριῇ τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ
 τοῖς ἁμαρτανῶν μετανοοῦντι. ἔπειτα δὲ ἄνθρω-
 πός τις ἔχει δύο ὄνους, καὶ ἄπωρ ὁ νεώτερος
 καὶ τῶν ὄνων παρὶς, πᾶτερ, δός μοι τὸ νεώτερον
 καὶ μίρος τῆς οὐσίας, καὶ διέλην αὐτοῖς τὸν
 βίον, καὶ μετ' οὐ ποτὶς ἡμίρας ἐναγαλῶν
 ἅπαντα ὁ νεώτερος ὄνος, ἀπὸ δέ μισθον εἰς χί-
 λιαρ μακράν, καὶ ἡ καὶ διςκόρπισεν τὴν οὐ-
 σίαν αὐτοῦ, ὥρ ἁσώτως διαπανήσαντο
 δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγγέτο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ
 τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο εἰσε-
 ρῆσθαι, καὶ πορεύσας ἐκδοκῆθαι ἐν τῶν ποτε-
 τῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐπιμύσῃ αὐτῶν
 εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους, καὶ
 ἐπιθυμῇ γίμναι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
 ἐσθλατῶν, ὥρ ἡδίστον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδέ τις ἐ-
 σθλὴν αὐτοῦ, εἰς αὐτόν καὶ ἐλθὼν, ἔπειτα πό-
 λω μισοῖτο τὸ παρὸς μου περὶ σάνουσις ἄρ-
 τῶν, ἐγὼ δὲ καὶ λιμῶ ἀπόπνημα, ἀναστὰς πορεύ-
 σαι

218 **Εὐαγγέλιον**

σομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἔρω αὐτῷ.
πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν
σου, καὶ οὐκ ἔτι ἐμὶ ἄξιος λαλῆσαι ἔως ἔν
πρὸς ὅσον καὶ ὡς ἵνα τῷ μισθῷ σου. καὶ ἀναστὰς,
ἔλθι πρὸς τὸν πατέρα σου αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ
μακρὰν ἀπέχοντι. ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατήρ
αὐτοῦ, καὶ ἰσπανιστοῦ, καὶ θρακῶν ἐπὶ πᾶσι
σὺν ἐπὶ τὸν ἑσπέρην αὐτοῦ, καὶ κατεφθάρ
σεν αὐτόν. ἔπειτα ὁ υἱὸς πάτερ, ἤμαρ
τον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ
ἔτι ἐμὶ ἄξιος λαλῆσαι ἔως σου. ἔπειτα δὲ ὁ πα
τήρ πρὸς τὸν θιόνος αὐτοῦ. θῆκεν αὐτὸν
στολίαν πλὴν πρῶτον, καὶ ἐνδύσασθαι αὐτόν,
καὶ δότε λακτύλιον εἰς πλὴν χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ ἀποδέματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ θῆκεν
παντοῦ τὸν μόχλον τὸν σιταντὸν θύσας, καὶ
φασγόντος ἀφραδωμῶν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου
ἐκκρὸς ἐστίν, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀποκλῆσθαι ἐν καὶ
ἐν ἑνὶ καὶ κρῖντο ἀφραδωμῶν. ἐν ὃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ

κατὰ Λουκᾶν. 219

τοῦ ὁ πρὸς τὸν πατέρα μου. καὶ ὡς ἐρχόμενος ἔγωγε
σε τῇ οἰκίᾳ, ἤκσει συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ
προσκαισάμεν ἵνα τῷ πατρί αὐτοῦ, ἰσπαν
θαντο τὰ ἐν ταῦτα. ὃ ὅτι ἔπυν αὐτῷ, ὅτι ὁ ἀ
δελφός σου ἦκε, καὶ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου τὸν
μόχλον τὸν σιταντὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτόν
ἐπέλαβεν. ὡς ἰδοὺ δὲ, καὶ οὐκ ἔδωκεν εἰς τὸν
θεῖον. ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ θῆκεν ἀφραδωμῶν
αὐτόν. ὃ ὅτι ἀποκλείσθαι, ἔπειτα ὡς πατρί. ἰδοὺ
τοσαῦτα ἐγὼ δεικνύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐν τοῖς
ἡμέραις σου παρήλθοι, καὶ μοι οὐδέποτε ἐδω
καὶ εἰς πορ, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου ἀφραν
θῶ. ὅτι δὲ ὁ υἱὸς σου, οὗτος ὁ καταφασγῶν σου
τὸν βίον μετὰ πορῶν, ἔδωκεν αὐτῷ
τὸν μόχλον τὸν σιταντὸν. ὃ ὅτι ἔπυν αὐτῷ. τίς
νομ, σὺ πάντως μετὰ ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ
ἐμὰ σὰς εἶναι. ἀφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι
ἔδωκεν, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος ἐκκρὸς ἐστίν, καὶ
ἐν ἑνὶ καὶ κρῖντο ἀφραδωμῶν. ἐν ὃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ

Επειδὴ καὶ πῶς ζῶς μαθητὰς αὐτοῦ. ἀν-
 θρωπὸς τις ἐν πῶς τοῖς, ὅς ἔχον οἰκονομῶν,
 καὶ οὗτος διηλθὼν αὐτῷ ὡς ἐπισκοποῦν
 τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν,
 εἶπεν αὐτῷ. τί τοῦτο ἀκούω περὶ σου; ἀπὸ
 ποῦ τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου. οὐ γὰρ δι-
 νόσκει τι οἰκονομεῖν. εἶπε δὲ ἐν αὐτῷ ὁ οἰκο-
 νομῶν. τί ποιήσω, ὅτι ὁ κυριεύς μου ἀφαιρῶ-
 ται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ. σκάπιδον οὐκ
 ἔχον, ἐπαυτὴν ἀνακύρμα. ἔγνω τί ποιήσω,
 ἵνα ὅτ' ἂν μετασπῶ τῆς οἰκονομίας, δίδωμι
 ταμίᾳς τῶν οἴκων αὐτοῦ. καὶ προσκαλε-
 σάμενος ἵνα ἔκαστον τῶν χρησθεῖντων τῶν
 οὐκ αὐτοῦ, ἔλθῃ τῷ πρώτῳ, πόσον ὀφείλει
 κυριεύειν μου; ὃ δὲ εἶπεν. ἑκάτον βύβαντος ἑλ-
 λου. καὶ εἶπεν αὐτῷ. δίδου σου τὸ γροσμίαν
 καὶ ἑαθίσας ταμίᾳς γράψον πυνθίοντα.
 ἔπειτα ἐτίρῃ εἶπε. οὐ δὲ πόσον ὀφείλεις ὁ δὲ
 εἶπεν. ἑκάτον ὠρίωνος σίτου. καὶ λίαν αὐτῷ.

δίδου σου τὸ γροσμίαν, καὶ γράψον ὀφεί-
 λοντα. καὶ ἐπηλυσεν ὁ κυριεύς τὴν οἰκονομίαν τῆς
 ἀδικίας, ὅτι φρονήμας ἐποίησεν. ὅτι οἱ υἱοὶ
 τοῦ αἵωνος τούτου φρονιμώτεροι ἐστὶν τοῖς
 υἱοῖς τοῦ φωτός· εἰς τὴν γὰρ τὴν αὐτῶν
 εἰσι. καὶ ὡς ὑμῖν λέγω. ποιήσατε ἑαυτοῖς φί-
 λους ἐκ τοῦ μαμμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα
 ὅτ' ἂν ἐκλήρωται, δίδωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰ-
 ὶνες σκηνάς. ὁ πιστὸς ἐν ἐλοχίῳ, καὶ ἐν
 ποσσὶ πιστὸς ἐστίν. καὶ ὁ ἐν ἐλοχίῳ ἀδίκος,
 καὶ ἐν ποσσὶ ἀδίκος ἐστίν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδ-
 ῖκῳ μαμμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγίνωκε, τὸ ἀληθ-
 ῖνον τίς ὑμῶν πιστεύσει; καὶ ἐν τῷ ἀποστή-
 ρει οὐκ ἐγίνωκε, τὸ ὑμῶν τῆς ὑμῶν δό-
 σεως οὐδὲν οἰκίτης διώκεται διὰ τὴν λειψί-
 σιν τοῦ σώματος, ἢ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ σώμα-
 τος ἀγαπήσει, ἢ ἑαυτοῦ ἀνδρείεται; καὶ τοῦ
 ἑαυτοῦ σώματος ἀφροσύνη. οὐ διώκεται θεὸς τοῦ
 σώματος καὶ μαμμωνᾶ. ἔκονορ δὲ πάντα

βλὴ διωκόμενοι, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς
 σταθερώσιν. ἔπειθ' ἐρωτῶ αὐτὸν περὶ πάντων,
 ἵνα πέμψῃς αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
 μου. ἔχων γὰρ πνεύμα ἁδελφικόν, ὅπως σταθῇ
 τύνηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθωσιν εἰς
 τὸ πῶρον τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει αὐτῷ
 ἄβραάμ, ἔχουσι μωσάϊα καὶ ζῶς προφῆτας, ἀ-
 ποστάσασαυ αὐτῶν. ὁ δὲ ἔειπεν, οὐχὶ πάντες
 ἄβραάμ, ἀλλ' ἰσχυρὸς ἀπ' νεκρῶν πορεύσθαι
 πρὸς αὐτοῦ, μετανοήσουσιν. ἔπειθ' ὁ αὐτῶν.
 αἱ μωσάϊαι καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν,
 οὐδὲ ἰσχυρὸς ἀπ' νεκρῶν ἀναστῆναι, περὶ
 αὐτοῦ.

XVII.

ἔπειθ' ὁ πρὸς τοὺς μαθητάς. ἀνὴρ
 δικτὸς ὅτι, μὴ ἐλθῆτε τὰ σκευὴν θάλασσαν, οὐδὲ
 δι' οὗ οὐ ἐρχεται. λυσιτελεῖ αὐτῶν, αἱ μὴ μύ-
 λος ὀνυχὸς πείκεται περὶ τὸν ἱμάχον αὐ-
 τοῦ, καὶ ἱρρίηται ἐν τῇ θάλασσῃ, ἥ ἵνα
 σκανδαλίσῃ ἵνα τῶν μικρῶν ὅντων, προ-
 σέχεται ἰκανοῖς. ἰδὲ δὲ ἁμαρτὴν εἰς σὲ ὁ ὅτι

δικτὸς σου, ἐπιτίμωσον αὐτῶν, ἢ ἰδὲν με-
 τανοήσῃ, ἄφες αὐτῶν. καὶ ἰδὲν ἐπὶ τῆς τῆς
 ἡμετέρας ἁμαρτίας εἰς σὲ, καὶ ἰπλάκεις τῆς ἡμε-
 ρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σέ, λέγων, μετανοῶ, ἄφες
 σὺν αὐτῶν. καὶ ἔπωρον οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐνείθε.
 προσέειπεν ἡμῖν πῖσις. ἔπειθ' ὁ ὡς ἐνείθε.
 πῖσις ὡς ἐνείθε σινδωνίως, ἐλθὲντι ἄν-
 ῳ συκαμίνῳ ταύτῃ, ἐκείθεν καὶ ἐνείθε
 ὅτι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐνείθε σινδωνίως
 τίς δὲ ὅτι ἡμῶν δούλων ἔχον ἀροτριῶντα
 ἢ ποιμάνοντα, ὅς ἐσθλὸν ἐκ τοῦ ἀγροῦ
 εἶναι, ἀφ' οὗ παρὰ τὸν ἀνάγκη, ἀλλ' οὐχὶ
 εἶναι αὐτῶν, ἰδοὺ μασησὲν τὴν δικήν σου, καὶ πε-
 λωσάμεν ἡμετέρας μοῖας φάσιν καὶ πῖσις, μετα-
 ταῦτα φάσιν καὶ πῖσις οἷς μὴ ἴδωμεν ἔχειν
 ὡς δούλους ἐκείνους, ὅτι ἐποίησεν τὰ σταχθεῖν
 τα αὐτῶν, οὐδὲν οὐκ ἔχοντες, ὅτι ἄν-
 ποιήσῃ πάντα τὰ σταχθεῖν τα ἡμῶν, λέ-
 γει, ὅτι δούλοι ἀρετοὶ εἰσιν, ὅτι ὁ δόξα

μην ποιῆσαι, πεποιήκαμεν. καὶ ἐγγίγντο ἱερ
 ῶς πορεύονται αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐ
 τὸς διήρχετο ὄψα μίσησον σαμαρείας καὶ γαλι
 λαίας. καὶ ἐσχερομένην αὐτοῦ εἰς τινα λέγε
 μιν, ἀπῆντι ὅτι αὐτῷ δέκα λεπτοὶ ἀνδρες,
 οἱ ἔκαστον πόρρωθεν. καὶ αὐτῷ ἦσαν φωνῶν
 λέγοντον. ἰησοῦ ἐπιστάτα ἡλίκον ἡμῶς. καὶ
 ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς. πορευθέντες ἐπιδεδίκα
 τε αὐτὸς τοῖς ἱερῶσι. καὶ ἐγγίγντο ἰμὼς ὅτι
 πᾶσι αὐτῶν, ἱκαθαρεύοντων. εἰς δὲ ἐξ αὐ
 τῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ἐπὶ ἐξῆς, μετὰ φωνῶν
 μεγάλης δόξης αὐτῶν τὸν θεόν, καὶ ἔπισταν ἰσὺ
 πρόσωπον παρὰ τῶν πόδας αὐτοῦ, ἀγαρῖς
 αὐτῶν. καὶ αὐτὸς ἰὼν σαμαρείτης. ἀποκρι
 θείς ὅς ἡ ἰσὺς, εἶπεν. ὅτι οἱ δέκα ἱκαθαρεύον
 ὅμοιοι ὅς ἡνία πούνην ἐνρίθνασαν ὑποστῆναι
 ψαντες δίδωαι δόξαν ὡς θεῷ, ἐμὶ ὁ ἀποστο
 λὴς οὗτος. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀναστὰς πορεύου, ἡ
 πίστις σε σώσει σὺ, ἡρωτικὸς ὅς ἡ πότις φ

τάτος.

ἐπὶ δὲ
 νυμ
 εἰς φ.

ρισάων, πότις ἔρχετο ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀ
 πεκείνη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν. οὐκ ἔρχετο ἡ βασι
 λεία τοῦ θεοῦ μετὰ πρᾶτηρησιως, ἀλλ' ἐρῶσιν,
 ἰδού ὁ θεός, ἡ ἰδού ἡ κεῖ. ἰδού γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ
 θεοῦ ἐν τῷ ὑμῶν δεξιᾷ. εἶπε ὁ πῶς τοῦ μαθη
 τῆς. ἐλθόντων ἡμῶν, ὅτι ἐπιθυμῶσιν με
 τὰ τὴν ἡμετέραν τοῦ ἰησοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδέσθαι, καὶ οὐκ
 ὀφείδει. καὶ ἐρῶσιν ὑμῖν. ἰδού ὁ θεός, ἰδού ἡ κεῖ.
 καὶ ἀπῆλθοντες, καὶ ὁ δίδωκεν. ὡς φωνῶν ἡ ἀ
 στακὴ ἡ ἀστακὴς ὅτι ἐκ τῆς ἐρανθῶν, εἰς τὴν
 ἐκ τῆς ἐρανθῶν λῶματι, ὅπως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
 που ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. πρῶτον ὅς ἡ αὐτῶν
 ποσὶν παθεῖν, καὶ ἀποδοιμιαθῶν ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας ταύτης. καὶ ἱκαθῶς ἐγγίγντο ἰμὼς ἡμέ
 ρας τῶν, ὅπως ἔσται καὶ ἡμετέρας τοῦ
 ἰησοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἡδίων, ἡμῶν, ἡμέ
 ρας ἡμῶν, ἀλλ' ἡς ἡμετέρας εἰσῶντες νῶς εἰς
 τὴν ἡμετέραν, καὶ ἡμετέρας ὁ κατακλυσμός, καὶ ὁ
 πᾶσις ἡμετέρας, ὁμοίως ὅς ἡ ἐγγίγντο ἰμὼς

τῶν πίστεν ἐπὶ τῷ ᾧ ἐπὶ καὶ πρὸς τινας
 τῶν πεποιθότων ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι
 καὶ ἔχοντες νομίαν τὸν λοιπὸν, τῶν παραβο-
 λῶν τῶν τῶν ἀνθρώπων διὰ ἀνέγκας αἰς τὸ
 ἐνδὸν προσεβόησαν, ὅς τις φαρισαῖος, καὶ ὁ ἴτε-
 ρος τελώνης, ὁ φαρισαῖος ἀνέβη, πρὸς ἑαυτὸν
 ταῦτα προσεβόησε. ὁ θεὸς, ἀγαθὸς εἶμι, ὅτι
 οὐκ ἐμὶ ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀρ-
 παγίς, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώ-
 νης. νυκτιπῶς δὲ σκεπτόμενος, ἀποδίδωμι
 πάντα ὅσα ἐλάττωμαι, καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν
 ἰδὼς, οὐκ ἠθέλησε οὐδὲ τῷ ὁφθαλμῷ αἰς τὸν
 οὐρανὸν ἰπτάσθαι, ἀλλ' ἐν ἑστῇ αἰς τὸ στήθος αὐ-
 τοῦ, λέγων, ὁ θεὸς ἰσχυρότερός μοι τοῦ ἀμαρταν-
 ῶν, λέγων ὑμῖν, κατὰ τὴν οὕτω δίκαιαν οὐκ
ἐστὶν αἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκένος. ὅτι πᾶς
ὁ ὑψώμενος ἐν ἑαυτῷ, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπει-
νωμένος ἐν ἑαυτῷ, ὑψωθήσεται. προσέειπεν ὁ αὐτὸς
 καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἀπλῆται, ἰδόντες

καὶ οἱ μαθηταί, ἐπιτίμωσαν αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰδὼς
 αὐτοὺς προσκαλίσσας αὐτὰ, ἔειπεν. ἀφ' ἑ-
 τὰ παιδεία ἔρχομαι πρὸς με, καὶ μὴ ἐκ τῆς
 τοῦ αὐτοῦ. τῶν γὰρ τοιούτων δέη ἡ βασιλεία
 τοῦ θεοῦ. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅς τις ἐὰν μὴ ὀκνήσῃ
 τῶν βασιλείων τοῦ θεοῦ αἰς τὸ παιδεῖσθαι, οὐ μὴ
 εἰσελθῇ εἰς αὐτήν, καὶ ἡ κτηνότης τις ἄρχω-
 ῶν τὸν, λέγων. διδάσκαλος ἀγαθὸς, τί ποιή-
 σας βωλὸν κτήνην ἐκ κτηνονομίας, ἔπειτα αὐ-
 τῷ ὁ ἰησοῦς. τί μὲν λέγει ἀγαθὸς οὐδὲν ἄ-
 γαθὸς, ἐμὲ εἰς ὁ θεός. τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οἰκίας, καὶ
 μοιχεύσας, καὶ φονεύσας, καὶ ἐκείνους, καὶ ψα-
 ρισμαρτυρήσας, τίμα ὃν πατέρα σου καὶ τὴν μη-
 τέρα σου. ὁ δὲ ἔειπεν. ταῦτα πάντα ἐφύλαξά με
 ἐκ κτηνότητος μου. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς,
 ἔειπεν αὐτῷ. ἔτι ἔρ σοι λέγει. πάντα ὅσα ἐχ-
 ῶ ἀποδοῦναι, καὶ δαδόναι πτωχοῖς, καὶ ἐξέλθης
 ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀποδοῦναι μοι. ὁ
 δὲ ἀκούσας ταῦτα, περὶ ἑαυτοῦ ἰσχυρό-

XIX.

ἀναβήσονται ἐπὶ τὴν οὐρανὴν. καὶ παρὰ
 πνεῦμα ἀνέβησαν, καὶ ἠκολούθη αὐτῶν, εὐχόμε-
 νον τὸν θεόν, καὶ πάντες οἱ λαοὶ ἰδόντες, ἔθραυσαν
 αἶνον τῷ θεῷ. Καὶ ἄσκηδων διήρχετο
 τὴν ἰερὴν, καὶ ἰδὼν ἄνθρωπον ὀνόματι βαλνὺν
 μένον (σαταῖος, καὶ αὐτὸς ὡς ἀρχιερέως)
 καὶ οὗτος ὡς πλούσιος, καὶ ἔκτετα ἰδέσθαι τὸν
 ἱερεῖα τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ τὸν ὄ-
 ρον, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ὡς. καὶ προδραμὼν
 ἐμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ σκηνομορῶν, ἵνα ἴ-
 δῃ αὐτὸν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμέρας διήρχετο.
 καὶ ὡς ἔκτετα ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας θ-
 ῆεις, ἔιδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν.
 σπώσας λατρεύει, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ
 σου δεῖ με μένειν. καὶ σπώσας λατρεύει, καὶ
 δεῖ με μένειν αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἅ-
 παντὸν δι' ἐξουσίας, λίγόν τοι, ὅτι παρὰ ἅ-
 μαρτωλῶν ἀνθρὶ ἐσθλὸς λατρεύσαι. σάβας
 δεῖ (σαταῖος), εἶπε πρὸς τὸν ἡγεῖον. ἰδὼν

τὰ ἡμίση τῶν παρόντων μου, ἡλεῖ, δέξ-
 εσθαι τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἂν τις τί εὐκοφῶν
 τῆσα, ἀποδίδωμι τι φραπτοῦ. εἶπε γὰρ πρὸς
 αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, ὅτι σήμερον σωκεία ὡς οἱ
 καὶ τούτῳ ἐγγίγγο, λαβ' ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἄ-
 θραάμι δειν. ἦλθεν γὰρ ὁ ἦν ἄνθρωπος (κα-
 τὰ σου καὶ σῶσαι τὸ ἀποκαλῶν, ἀκούοντων
 δι' αὐτῶν ταῦτα, προδίδας εἶπε παραβολὰν,
 εἰ γὰρ ἐγγὺς αὐτὸν ἐν ἱεροσολαίμ, καὶ δεῖ
 καὶ αὐτοὺς, ὅτι παραχρῆμα μέλητα ἡ βασι-
 λεία τοῦ θεοῦ ἀναφαίνονται, εἴπωρ οὐκ, ἀνα-
 θρώπως τις ἀνθρώπῳ ἐκπορεύει εἰς χώραν μακ-
 ρὰν, λαβὲν ἱκετὶ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέ-
 ψας. λαβὲν δὲ δίκαια δουλοῦς ἱκετοῦ, ἐ-
 θρακην αὐτοῖς δίκαια μέναι, καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
 τοὺς. πραγματωσάσθε ἕως ἐρχομαι. οἱ γὰρ πο-
 λῖται αὐτοῦ ἡμίσειον αὐτόν, καὶ ἀπὲς θάλασσαν
 περιστέλλονται πρὸς αὐτόν, λίγοντες οὐ θέλωμεν
 τὸν βασιλεῖν ἡμῶν. καὶ ἐγγίγγοι ἐν τῷ

ἰπαικλῆς αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν,
καὶ ἔπει φωνηθῆναι αὐτῷ τὸν δούλον τοῦ
τοῦ, οἷς ἰδὼν καὶ ἀργύριον, ἴνα γινῶ, τίς τί
ἀντιπραγματῶν ἐστὶν. παρὶ γὰρ τοῦ ὅ πρώτου,
λίγων. λέγει, ἡ μὲν σου προσεργάσατο δὴ
κα μνάς. καὶ ἔπει αὐτῷ. ἔχει ἀγαθὴ δού-
λη, ὅτι ἐν ἑλαφίστῳ πιστὸς ἐγγίνον, ἰδοὶ ὕψους
αὐτῶν ἰσχυρῶν δίκαια πόλιων. καὶ ἔλθον ὁ
δούτερος, λίγων. λέγει, ἡ μὲν σου ἐποίη-
σε πύργον μνάς. ἔπει δὲ καὶ τὸν. καὶ σὺ γίνου
ἰσχυρὰ πύργον πόλιων. καὶ ἔπει. ἔλθε, λί-
γων. λέγει, ἰδοὺ ἡ μὲν σου, ἡν ἔχον ἄπει-
κην μὲν ἰσχυρῶν, ἰσοδομίαν γάρ σι,
ὅτι ἀνθρώπων αὐστηρὸς ἔστι, αὐτῶν δὲ οὐκ ἔστι
πῆρ, καὶ θεοῖς δὲ οὐκ ἴσπερας. λίγων αὐτῷ,
ἰδοὺ ἡ σύμματος σου λεγῶν σε πονηρὴ δούλη, ἡ
δὲ σι, ὅτι ἐν ἀνθρώπων αὐστηρὸς εἰμι, αὐ-
τῶν δὲ οὐκ ἔστι πῆρ, καὶ θεοῖς δὲ οὐκ ἴσπερας,
καὶ ἴδοὺ τί οὐκ ἰδὼν καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἰπαι-

κῶντα, καὶ ἐν ἑλθῶν σου τόκον ἄν ἔπρε-
ξαι αὐτόν; καὶ τοῖς παρὶσσοῖσι ἔπει. ἀρατὶ ἀπὸ
αὐτῶν τὴν μνάς, καὶ δότι τὸν τὰς δίκαια μνάς
ἔχοντι. καὶ ἔπει αὐτῷ. λέγει, ἔχει δίκαια
μνάς. λίγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δό-
θήσεται, ὅτι δὲ καὶ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχει, ἀρ-
θήσεται ἀπὸ αὐτοῦ, πλὴν τὸν ἔχοντος μου ἐ-
κείνου, τὸν καὶ θηλήσονται με βασιλεῦσαι
ἐπὶ αὐτοῦ, ἀγάγῃ δὲ δὲ, καὶ κατασφάξα-
ναι ἐμπροσθέν μου. καὶ ἔπει ταῦτα, ἰσχυρῶν
τοῦ ἐμπροσθέν ἀναβάντων εἰς ἱεροσολύμα,
καὶ ἐγγίνοντες ἡγίοντες εἰς βηθσαῖν καὶ βη-
θανία, περὶ τὸ ὄρος τὸ καλοῦμενον ἰκαῶν.
ἔπει ἐσθλὴ δούτῳ μαθητῶν αὐτοῦ, ἔπει.
ἰσχυρῶν εἰς τὴν κατὰ ναινὶ δώμῳ, ἐν ἧ ἔσ-
ποροῦνται, ἐν ἧσιν ἐπὶ πῶλον δὲ δὲ μύρον,
ἰσχυρῶν οὐδὲ πᾶσι ἀνθρώπων ἰκαθίσαι,
κῶνται αὐτὸν ἀγάγῃ. καὶ ἔπει τὸν ὑμῶν
ἰσχυρῶν, ὅτι τὴν ἡν, οὕτως ἔπει αὐτῷ, ὅτι

१५

XX.

Καὶ ἰγγήτο ἰν μιᾷ τ' ἡμερῶν ἑκάστην
 διδάσκοντο αὐτοῦ τὸν λαὸν ἰν τῷ ἱερῷ,
 καὶ ἐπαγγέλλομενον, ἐπίσκοπον οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ γραμματεῖς συνῶντες χριστιανοίς, καὶ
 ἔπειρον πρὸς αὐτόν, λίσσοντο. ἀπὸ ἡμῶν, ἰν
 ποίᾳ ὁμοσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς δυνάσθους
 σοὶ τὴν ὁμοσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς δὲ,
 εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰρωτήσω ὑμᾶς ἑκάστην ἵνα
 λόγον, καὶ εἴπατέ μοι. τὸ βράβεισμα ἰωάννου
 ὅτι οὐρανοῦ ἐστίν, ἢ ὅτι ἀνθρώπων; οἱ δὲ ἐκτε-
 ρίσαντο πρὸς ἰακώβον, λίσσουντο, ὅτι ἰὰρ ἔπα-
 ρμεν ὅτι οὐρανοῦ, ἰρᾷ, εἰς τὸ οὐκ ἰσχυ-
 ρατέ αὐτῷ; ἰὰρ ἢ εἰπωμεν, ὅτι ἀνθρώπων,
 πάντες οὗτοι καταδικάζονται ὑμᾶς. πειρασμένοι
 γάρ εἰμεν ἰωάννην προφήτην εἶναι, καὶ ἀπε-
 κέλευσαν μὴ εἰδέναι πότεν, καὶ οἱ ἰσοῦς ἔ-
 πειρε αὐτοῖς. οὐδὲ ἰγὰρ ἰζώμεν ἡμῶν, ἰν ποίᾳ ὁ-
 μοσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ἤρξατο ὅτι πρὸς τὸν λαόν
 λίσμεν τὴν παραβολὴν ταύτην, ἀνθρώποις

καὶ ἐφύτωση ἀμπέλωνα, καὶ ὄξυλοιο αὐτόν
 γεωργοῖς, καὶ ἀπελόμενοι χρόνους ἱκανοῦς,
 καὶ ἰν ἡμερῶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς
 δούλους, ἵνα ἀρᾷ τὸ λαοκονεῖν ἀμπελῶν
 δούλων αὐτοῦ. οἱ δὲ γεωργοὶ ἀέραντο αὐ-
 τόν, ὅτι ἀπέστειλεν ἑνόν, καὶ προσέειπεν ἵτι
 πέμψαι ἕτερον δούλον. οἱ δὲ ἐκέλευον δα-
 ραίνεσθαι καὶ ἀτιμάζεσθαι, ὅτι ἀπέστειλεν ἑνόν
 καὶ προσέειπεν πέμψαι τρίτον. οἱ δὲ καὶ
 τούτον τραυματίαν, ὅτι ἐκάλουν. εἶπε ὅτι
 ἑνός τ' ἀμπελῶν. τί ποιήσω; πέμψω
 τὸν ἕτερον μου τὸν ἀγαπητόν, ἵσως τούτον ἵ-
 σθόντων ἰνφρακλήσονται. ἰδόντες ὅτι αὐτόν οἱ
 γεωργοὶ, διέκριναντο πρὸς ἰακώβον, λίσσον-
 τε. οὐτὸς δὲ τὸν ὁ λαοκονεῖν, διότι ἀπο-
 κέλευμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ δικη-
 νονομία, καὶ ἐκβαλόντων αὐτόν ἐξω τ' ἀμπε-
 λῶν, ἀπέκτεναν. τί οὖν ποιήσας αὐτοῖς
 ὁ ἑνός τ' ἀμπελῶν; ἰσθύνεται καὶ ἀπο-

λίσαι τοὺς χωρὺς τούτους, καὶ δώσῃ τὸν
ἀμικλῶνα ἄποιοι. ἀκούετε οὖν τὸ ἔπος, μὴ
ῥηνοίτο. ὁ δὲ ἐμβλήψας αὐτοῖς, εἶπε. τί οὐ
δοτε γὰρ γραμμὴν τοῦτο, λίθον δὲ ἀπὸ δολο
πίμας· οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγκλήσῃ
ἐκφαλὲν ζωίας· πᾶς ὁ πιστὸς ἐπ' ἐκείνου
τὸν λίθον, ἐκδοθήσεται, ἐφ' ὃν δὲ ἄν πῶ
σῃ, λικμήσῃ αὐτόν. καὶ ἐκτίσαν οἱ ἄρχι
εῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλέντες ἐπ' αὐτόν
πᾶς ῥέρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήσαν·
καὶ ἔνυσαν, ὅτι πῶς αὐτοὺς πᾶς
ροβήσει τούτῳ ἔπει. καὶ παρατηρήσαντες,
ἀπὸ σελῆς ἐκβάντες, ἀποκρινόμενοι εἰς
αὐτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιτάσσεται αὐ
τῷ λόγῳ, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτόν τῇ ἀρχῇ
θρονίσας τοῦ ἡγεμόνος. καὶ ἐκπρώτησαν αὐ
τὸν, λήγοντες. διδάσκαλε, οἱ μαθηταὶ, ὅτι ὁ
θεὸς ἡμεῖς καὶ διδάσκαλοι, καὶ οὐ ποιμάνεις πρὸ
σπῶν, ἀλλ' ἐπὶ ἀληθείας πᾶς ἐβλήθη τὸ ῥῆμα

διδασκαλίας. ἔξισιν ἡμῖν καίσαι πόρον δι
ναι, ἢ οὐς κατανοήσας δι αὐτῶν πᾶν
ρίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς. τί με περάζειτε
διότι μοι διδάσκειν, τίνας ἔχει ἀκόνα καὶ
ἐπιγραφάς ἀποκειμένους ἔπον, καὶ ἔπος.
ὁ δὲ ἔπρη αὐτοῖς. ἀπόδοτε δύνανται τὰ κατὰ
ρος, καίσαι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ. καὶ οὐκ
ἔχουσιν ἐπιβαλεῖν αὐτοῖς ῥήματος ἵνα
ἐπὶ λαοῦ. καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρί
σει αὐτοῦ, ἀσκήσαντες προσελθόντες διέτινε
τὸν σαδδουκαῖον, οἱ ἀντιλήγοντες ἀνάσει
μὴ εἶναι, ἐκπρώτησαν αὐτόν, λήγοντες. δι
δάσκαλε, μωροὶ ἔγραψεν ἡμῖν, ἵνα τι
ἀδελφὸς ἀποβάνῃ, ἔχων γυναικα, καὶ οὗτος
ἄτιμος ἀποβάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐ
τῷ γυναικα, καὶ θανατήσῃ σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἵνα οὐκ ἀδελφὸς ᾖ, καὶ ὁ
πρῶτος πατὴρ γυναικα, ἀπὸ θανάτου ἄτιμος.
καὶ ἵνα θνήσκῃ ὁ δεινός τῷ γυναικα, καὶ οὗτος

ἀπίθανον ἄτικτον, καὶ ὁ τρίτος ἔλαβον αὐτὸν
τὴν ἀσάτωσιν διὰ καὶ οἱ ἐπὶ αὐτῷ, καὶ οὐ κατέλιπε
πορτέκον, καὶ ἀπίθανον. ὅτερον δὲ πάντων
ἀπίθανον καὶ ἡ γυνὴ, ἡ τῇ οὐκ ἀνασάσκει τί
σος αὐτῶν γίνετο γυνὴς οἱ γὰρ ἐπὶ αὐτῷ ἔχον αὐ
τὴν γυναικα. καὶ ἀποκριθεὶς, εἰπὼν αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς, οἱ υἱοὶ τοῦ αἵματος οὗτου γαμοῦσι
καὶ ἐκγαμίσκονται, οἱ δὲ κατὰ ξιῶν ἔχουσιν τοὺς
αἵματι. ἔκθινον τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἀνασάσκει
τῆς ἐκ νεκρῶν, οὗτοι γαμοῦσιν, οὗτοι ἐκγαμί
σκονται, οὗτοι γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι διαμένει.
ἰσαγγέλοι γὰρ εἰσι, καὶ οἱ υἱοὶ αἰσι τοῦ θεοῦ, ὁ
ἀνασάσκει ὑποὶ ὄντος. ἔτι δὲ ἔχονται οἱ νε
κροὶ καὶ μωσὺς ἐμὴν νοσην ἐπὶ τῆς βάραν, ὡς
ἔχεται ἡ ὑπὸ τοῦ τοῦ θεοῦ ἀδρααμ καὶ τὸν θεοῦ
ἰσαακ καὶ τὸν θεοῦ ἰακώβ. θεὸς δὲ οὐκ ἐστὶ
σηκῶν, ἀλλὰ ὄντων, πάντες γὰρ αὐτῷ ὄντες
οἰν. ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν γραμμω
τῶν, εἰπὼν, διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. οὕτω

ἐπὶ δὲ τοῖς ὁμοῦν ἐπὶ τῶν αὐτῶν οὐδὲν. ἔ
πει δὲ πρὸς αὐτοὺς, πρὸς ἡγουσιν τὸν χριστὸν ἡ
δὲν διαβίῃ εἶναι καὶ αὐτὸς διαβίῃ καὶ ἐν βί
βῳ ψαλμῶν. εἰπὼν ὁ ὑψίστος ὁ ἡγεῖσθαι μου,
καὶ οὐκ ἐκ ξιῶν μου, ὡς ἂν εἴη ὡς ἐχθροῦ
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου διαβίῃ σου
ὑψίστος αὐτὸν καλῶν, καὶ πῶς ἡὸς αὐτοῦ ὁδὸν
ἐκείοντος. ἡ παντὸς ἡ παῦ, εἰπὼν τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ, προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμμωτῶν
ἐν τῶν θιλόντων περιπατεῖν ἐν σοφίᾳ, καὶ
ἐν οὐκ ἐν ἀσπασμοῖς ἐν τοῖς ἀγορεύουσιν, καὶ
πρωτοκαθιέρας ἐν τῆς ἀναγωγῆς, καὶ πρὸς
τοκλίσιας ἐν τοῖς δόκτοις. οἱ κατὰ ὁδόν
τὰς οἰκίας τῶν νεκρῶν, καὶ προφάσει μακρῶ
προσέχοντες. οὗτοι ληψονται περισσότερην
κείμα. Ἀναβίβει δὲ ὁ θεὸς βάραν XXI.
ταῖς τὰς δώρα αὐτῶν εἰς τὸν χαλκὸν καὶ κίον
πλουσίους. εἰ δὲ τίνα καὶ χαλκὸν πινυχῶν
βάπτισμα καὶ δύο καὶ αὐτῶν, καὶ ἄλλων

τῶν ἱερουσαλὴμ, τότε γινώτι, ὅτι ἤγγικεν ἡ
ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ ἱουδαίᾳ, φθ
γίτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς,
ἐκχωρεῖτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰς
στρατιώσαν εἰς αὐτήν. ὅτι ἡμέραι ἐκδίκε-
σις αὐτῶν εἰσι, πληρωθῆναι πάντα τὰ γ-
γραμμένα. οὐκ ἂν τοῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις,
καὶ τοῖς θηλασούσαις ἐν κείναις ταῖς ἡμέ-
ραις. ἔτι γὰρ ἀνάγκη μὴ ἀλλῇ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἐν τῇ ἡπείρῳ ζῆναι, καὶ περισσεύειν σωματι-
μοχαίρας, καὶ ἀρμυλικοὺς ζυγὰς εἰς πάντα
τὰ ἔθνη. καὶ ἱερουσαλὴμ ἔσαι πατομένην
ὑπὸ ἰδνῶν ἄρχη πληρωθῆσαι λαοὶ ἰδνῶν. καὶ
ἔσαι σκμῆα ἐν κλίβῳ σιλάνῃ καὶ ἄστροις, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς Συροὶ καὶ ἰδνῶν ἐν ἀποείας, κήσκει
θαλάσσης καὶ ἀλά, ῥωποφρόντων ἀνθρώπων
ἐπὶ φέδου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπιρχομένων
καὶ οἰκουμένη, αἰ γὰρ διωόμεναι τῶν οὐρανῶν
ἐλευθέρωνται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ

ἀνθρώπου ἐρχομένου ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνά-
μειος καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τού-
των γίνουσι, ἀνακύψατε καὶ ἰπάρατε τὰς κε-
φαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίσει ἡ ἀποσύνθεσις
ὑμῶν, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς. ἴδετε τὸν
οὐκὸν καὶ πάντα τὰ διενέδρα, ὅτ' ἂν προδῶ-
σιν ἡ δολη, βλήποντων ἀφ' αὐτῶν γινώσκου-
σι, ὅτι ἡ δολη ἐγγύς ἐστί. οὕτως καὶ ὑ-
μεῖς, ὅτ' ἂν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκε-
τε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὲν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρήλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἢ ἢ πάντα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ πα-
ρινώσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρήλθωσι.
προσέχοντες δὲ ἑαυτοῖς, μή ποτε βεβαυθώσιν
ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν λαισιπυρίῃ καὶ μεθύσει καὶ
μειλίχiais βιωτικαῖς, καὶ ἀφηνείῃς ἐφ' ὑμᾶς
ἐπιτεθῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. ὡς γὰρ ἔειπεν
σταί ἐπὶ πάντας τοὺς λαβημένους ἐπὶ τῷ
σωτηριᾷ τῆς γῆς, ὅτι ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ

πέρι, οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀπὸ κτωρ,
 πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. καὶ ἔ-
 σθη αὐτοῖς, ὅτι ἀπέσφη αὐτῶν ἄτις βασιαν
 τίον καὶ πέρα καὶ ὑποδικαίωται, μὴ τινὸς
 ὁσιεῖσται· οἱ δὲ ἔειπον. οὐθενός. ἔπειθ' οὐδὲ
 αὐτοῖς ἀπὸ καὶ οὐδὲ ἔχον βασιαντιον ἀρεστω,
 ὁμοίως καὶ πέρα, καὶ ὁ μὴ ἔχον, πωλοκῶται
 τὸ ἱματίον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασσάτω μάχαι-
 ραν. λέγει γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γέγραμ-
 μένον διὰ τῆς αἰωνίου ἐν ἐμοί, τὸ, καὶ μετὰ
 νόμου ἐλογίσθη. καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ, τὸ
 ἔχῃ, οἱ δὲ ἔειπον. λέγει, ἰδοὺ μάχαιρα διδ-
 ούσθ. ὁ δὲ ἔειπεν αὐτοῖς. ἰκανόν ἐστι. καὶ ὅτι
 θῶν ἰσχυρόν ἐστι κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὅρος τῶν ἐ-
 λαιῶν. ἡ κοροὺθουσα διὰ αὐτῶν καὶ οἱ μάχαι-
 ραί. γινώσκοντες δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, ἔπειθ' αὐ-
 τοῖς. προσέειπεν, μὴ εἰσελθεῖν εἰς περασ-
 μέν. καὶ αὐτοῖς ἀπεσπῶσθαι ἀπὸ αὐτῶν ὡς
 λίθου βολῆν, καὶ θὰς τὰ γόνατα προσκύνειν,

ἔχον. πᾶν, εἰ βούληται, παρὶν ἔχον τὸ πο-
 τίειν τοῦτο ἀπὸ ἐμοῦ. πλὴν μὴ τὸ εἰλημῶ-
 μου, ἀλλὰ τὸ σὺν γινώσκω. ὡφθῇ γὰρ αὐτῶν ὡς
 γίλοις ἀπὸ οὐρανοῦ ἰσχυρῶν αὐτόν. καὶ γινώσκ-
 οῦν ἀγωνίαν, ἐκτανύσειον προσκύνειν. ἔχον
 το δὲ ὁ ἰσχυρῶς αὐτοῦ ὡς ἡ θρόνοι αἰματος κα-
 ταδυνοντο ἐπὶ τῶν γλῶν, καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
 προσκυλῆς, ἰσχυρῶν πᾶσι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
 ἐν ἑνὶ αὐτοῖς ἰσχυρῶν ἀπὸ τῆς λύπης.
 καὶ ἔπειθ' αὐτοῖς. τί καθεύδοντες ἀναστάντες
 προσκύνειν, ἵνα μὴ εἰσελθεῖν εἰς περασ-
 μέν. ἐπὶ δὲ αὐτοῦ λαλοῦντες, ἰδοὺ ὄχλος,
 καὶ ὁ πᾶς ἰσχυρῶς, εἰς τῶν δάδων, προήγα-
 το αὐτῶν, καὶ ἔγγικεν ὡς ἰσχυρῶν φωνῶν αὐ-
 τῶν. ὁ δὲ ἰσχυρῶς ἔπειθ' αὐτῶν. ἰδοὺ δὲ
 ματι τὸν ἵδον τὸ ἀνθρώπου περὶ αὐτοῖς ἰδόν-
 τας δὲ οἱ περὶ αὐτῶν τὸ ἰσχυρῶν, ἔπειθ' αὐ-
 τῶν. λέγει, εἰ πατάξω ἐν μοχαίρῃ καὶ ἐπὶ
 ταξίῃ εἰς τὴν δὲ αὐτῶν τὸ δούλον τὸ ἀρχιερέως,

καὶ ἀφ᾽ ἑλθον αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου. ἀποκα-
θίς δὲ ὁ ἱεροῦς, ἔειπεν. ἰδοὺ ἔως τούτου. καὶ
ἀφ᾽ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου, ἰδού αὐτόν. ἔπει-
θ δὲ ὁ ἱεροῦς πρὸς τοὺς παραγνομώτους ἐπ᾽ αὐ-
τόν, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ ἱεροῦ, καὶ πρὸς
θυτέρους. ὡς ἐπὶ τῆς λέξεως ἐξηκλυθῆται μετὰ
μαχαίρων καὶ ξυρτῶν. καὶ ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν
μετὰ ἡμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξιστάμεθα τὰς
ἐντολὰς ἐπὶ τῆς ἀλλὰ αὐτῇ ἡμῶν ὅτιν καὶ ὡς,
καὶ ἡ ἐξουσία καὶ σκέτουν. συναβόντων δὲ αὐ-
τόν ἡ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐξουσίαν αὐτόν εἰς τὸν οἶ-
κον καὶ ἀρχιερεῖς. ὁ δὲ πῖρος ἡκολούθει μίαν
πρόθεσιν, ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐτοῦ,
καὶ συγκαθίστανται αὐτῶν, ἐκάλητο ὁ πῖρος
πρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοὺσα δὲ αὐτόν πῦρ
ἐκίστην τῆς ἐκάλητο πρὸς τὸ πῖρος, καὶ ἀνέ-
στα αὐτόν, ἔειπεν. καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ λέω, ὁ
δὲ κηρύττει αὐτόν, λέγων. γινώσκω, οὐκ οἶδα
αὐτόν. καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν,

ἔφη. καὶ σὺ δὲ αὐτῶν εἶ. ὁ δὲ πῖρος ἔειπεν.
ἄνθρωπε, σὺν ἐμῇ. καὶ ὁ ἱεροῦς ὡς ἐν ὡρᾷ
μιας ἡμέρας τις εὐχρησίετο, λέγων. ἐπὶ ἄλλῃ
θῆται καὶ οὗτος μετὰ αὐτοῦ λέω, καὶ ὁ ἱεροῦς
καὶ ὁ ἱεροῦς ὅτιν. ἔπειθ ὁ πῖρος. ἄνθρωπε, οὐκ οἶ-
δα ὁ ἱεροῦς. καὶ παραχρῆμα ἐτι παροῦντος
αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλεκτορ, καὶ σφαιρὸς ὁ ἱεροῦς
αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐκάλητο πῖρος. καὶ ἡ ἐκάλητο πῖρος
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἱεροῦ, ὡς ἔειπεν αὐτῷ, ὅτι
πρὶν ἀλεκτορὰ φωνῆσαι, ἀφ᾽ ἡμέρας με τρίς.
καὶ ἐξελθὼν ἐξ ὡς πῖρος, ἐκλαυσεν πικρῶς.
καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συνήκοντες τὸν ἱεροῦ, ἐν τῇ
παύσαν αὐτόν, ἀνέστησαν καὶ περικάλυψαν
τὸν αὐτόν, ἐν τῇ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ
ἐκάλητο αὐτόν, λέγοντες. προσκύνησον.
τίς ὅτιν ὁ παῖς σου καὶ ἡ ἐκάλητο ποταμὸς βρῶ-
σιν μοι τὸν ἱεροῦ εἰς αὐτόν. καὶ ὡς ἐκάλητο
ἡμεῖς, συνήκοντες τὸν πρὸς τὴν ἐκάλητο, ὡς
ἀνέστη καὶ γραμματεῖς, καὶ ἡ ἐκάλητο αὐτόν

ἦς τὸ συνίδιον αὐτῶν, λήγοντον. εἰς δὲ ὁ
 χριστός ἐπὶ ἡμῖν. ἔπαρ δὲ αὐτοῖς. ἰδὲν ἡμῖν
 ἔπαρ, οὐ μὴ πιστεύετε. ἰδὲν ἡμῖν ἡρώδης, οὐ
 μὴ ἀποκριθῆτε μοι ἢ ἀποστήσετε, ἀλλ' ἔτι
 ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν
 τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. ἔπαρ δὲ πάντες. οὐ
 οὐδὲν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ δὲ πᾶς αὐτοῦς ἔφη. ἡ
 μῆς λέγετε, ὅτι ἰδὲν ἔμει. οἱ δὲ ἔπαρ. τί ἐστὶ
 κῆρυγμα ἔρχομαι μαρτυρίας αὐτοῦ ὅτι ἡκούσα
 μιν ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Καὶ ἀνα-
 σταθὲν ἀπαρ τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν
 ἐπὶ τὸν πλάτον. ἤρξαντο δὲ λατρεῖν αὐ-
 τοῦ, λήγοντον. τοῦτον ἡννομεν, ὅτι ἐρίφοντα
 τὸ ἔθνος, καὶ καθύποντα καίσαρι φόρους δι-
 δόναι, λήγοντα ἰαυτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι.
 ὁ δὲ πλάτος ἐπικρίθη αὐτὸν, λέγων. οὐ
 ἔστι βασιλεὺς τῆς ἰσραήλ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐ-
 τῷ, ἔφη. οὐ λέγεις. ὁ δὲ πλάτος ἔπαρ πᾶσι τοῖς
 ἀρχιερεῖς καὶ τοῖς ὄχλοις, οὐδὲν ἐνείσκη αὐτοῦ.

XXIII.

ἡμῶν ἀνθρώπων τούτων. οἱ δὲ ἐπίθρονον, λέγον-
 τες, ὅτι ἀναστή τὸν πατέρα, διδασκῶν καθ'
 ὅλης τῆς ἰουδαίας, ἀρχαίμην. ὁ δὲ πᾶς γὰρ
 λαὸς ἔως ὧδε. πλάτος δὲ ἀκούσας γαλι-
 λαίας, ἐπικρίθη αὐτόν, εἰς ὃ ἀνθρώπος γαλιλαῖος
 ἔστι. καὶ ἐπιγινούς, ὅτι ἐκ τῆς θουσίας ἡρώδης
 ἔσται, ἀνέστη μὲν αὐτόν πᾶς ἡρώδης, ὅτι
 καὶ αὐτὸν ἐν ἡρώδῃ τοῖς ἐν ταῖς ταῖς
 ἡμέραις. ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν, ἔλα-
 βη λίαν. λέγει γὰρ ἡννομεν, ὅτι ἰδὲν αὐτόν.
 ὅτι τὸ ἀκούειν ποτὶς περὶ αὐτοῦ, καὶ ἡλπί-
 σεν ὅτι σκῆμα ἰδὲν αὐτοῦ γινόμενον. ἔ-
 πικρίθη αὐτόν ἐν τῷ λόγῳ ἰκανοῖς. αὐ-
 τὸν δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ, εἰς ἡμέραν δὲ
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἀνέναντον λατρεῖν
 αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτόν ἐν τῷ λόγῳ ἡρώδης
 οὐδὲν ἔσται ἐν ταῖς ταῖς αὐτοῦ, καὶ ἡμῶν
 πρὸς αὐτόν αὐτόν ἐν ταῖς ταῖς αὐτοῦ, ἀνέστη
 ἡν αὐτόν τὸν πλάτον. ἡννομεν δὲ ἐπὶ ὁ,

τε πιλάτος καὶ ὁ ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρῃ
μὲν τ' ἀπὸ κληρῶν, προσπύρχον γὰρ ἐν ἰερῷ ὄντα
τις πρὸς αὐτοῖς. πιλάτος δ' συγκάλεσά μιν τῶν
ἀρχιερέων, καὶ τοῦ ἀρχонтаς, καὶ τὸν λαόν.
ἔπειτα πρὸς αὐτούς. προσβύλα κατ' ἐμοὶ τὸν ἀπο
θρονωτὸν ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν,
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακείμενος, ὅ
τι μ' ὑπορρῶ ἐν ὧ ἀνθ' ἡμῶν ὡς αὐτίον, ὅ
τι κατηγορεύει κατ' αὐτόν, ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης.
ἀνέκρινε μὲν γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδὼς
ὅτι οὐκ ἔστιν θανάτου δυνάμις παραγγέλλει αὐτὸν
τῷ πραιπόσιτῳ οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. ἀνὰ γὰρ
κλίβω δὲ ἔχον ἀπολύειν αὐτοῖς. κατὰ ἰσχυρὸν
τοῦ ἀνέκρινε γὰρ ὁ πατριάρχης, λέγοντος. ὅ
τι ὡς αὐτόν, ἀπολύουσιν δὲ καὶ βασιλεῖς. ὅ
στις τις ἐκ τῶν ἐσάσιον τινα γινόμενῳ ἐν τῇ πό
λει, καὶ φόνον βιβλημίζοντος ἐστὶ φυλακὴν.
παλιν οὖν ὁ πιλάτος προσφώνησεν, θέλω
ἀπολύσασθαι ἡμῶν, οἱ δὲ φόνον, λέγοντες.

σαύροτον, σαύροτον αὐτόν. ὁ δὲ φόνον ἔ
πειτα πρὸς αὐτούς. τί γὰρ ἡμεῖς ποιήσωμεν οὗτος
οὐδὲν αὐτίον θανάτου ὑπορρῶ ἐν αὐτῷ. π
σώσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. οἱ δὲ ἰπὸ κλη
τοῦ φωνῶντος μετὰ αὐτοῦ, αὐτοῦ μὲν αὐτὸν σαύρω
σθαι, καὶ κατὰ ἰσχυρὸν αὐτὸν αὐτὸν καὶ τῶν
ἀρχιερέων. ὁ δὲ πιλάτος ἐπικρατεῖ γινόμενῳ
αὐτῷ αὐτῷ. ἀπὸ κληρῶν δὲ αὐτοῖς τὸν δὲ
ἐσάσιον καὶ φόνον βιβλημίζοντος ἐστὶ φυλα
κὴν, ὅν τι ποιεῖ, τὸν δὲ ἡμῶν πατριάρχης
ὡς ἐκ κλημῶν αὐτῶν. καὶ ὡς ἀπὸ κληρῶν αὐ
τῶν, ἰπὸ κληρῶν σίμωνος τινος λευκαίου
ἰεροκλήμονος ἀπὸ κληρῶν, ἐπὶ θεοῦ αὐτῷ τῷ
σαύρῳ φέρειν ὁ ποιεῖν τὸ ἡμῶν. ἡμῶν δὲ
αὐτῷ πολὺ πᾶσι τὸ λαόν, καὶ γινόμενῳ, αὐ
τῷ ἐκ κληρῶν καὶ ἰπὸ κληρῶν αὐτόν. εὐαγγέ
λιον πρὸς αὐτὸς ὁ ἡμῶν, ἔπειτα. θεοῦ αὐτῷ ἡ
μῶν ἐκ κληρῶν, καὶ ἡμῶν ἐκ κληρῶν ἡμῶν
τῶν ἐκ κληρῶν, καὶ ἡμῶν τὰ ἐκ κληρῶν, ὅτι ἡμῶν

ἐρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἱερούσι, μακάριαι αἱ
 εἶναι, καὶ λυθίσαι αἱ οὐκ ἐγγήσασιν, καὶ μασοὶ
 οἱ οὐκ ἐθελήσασιν. τότε ἄρξονται λέγειν οἱ
 ῥῆσι, πίστετε ἐφ' ἡμᾶς, ὅτις βενοῖς, λαλοῦσα
 τε ἡμᾶς, ὅτι ἐν ᾧ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιεῖ
 σιν, ἐν ᾧ ξηρῷ τί γίνονται; ἤκουτο δὲ καὶ ἡ
 τριτοὶ δύο λακῶργοι συνὲς αὐτῷ ἀναρῶντες.
 καὶ ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, τὸν λαλοῦ
 μενον ἱερανίον, ἐκεῖ ἐσκέρυσαν αὐτόν, καὶ
 τοὺς λακούργους, ὅρμην δὲ διεξῶν, ὅρμην δὲ
 ἀεισερῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐλάλει. πᾶτερ, ἀφίε
 τοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσι. βλαμνίσον
 νοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα λαλοῦν λαλοῦν. καὶ
 ἐπὶ σῆκει ὁ λαὸς θυμῶν, ὅτι μνηστῆσιν οὐκ ἔστι
 οἱ ἄρχοντες συνὲς αὐτοῖς, λήγοντες. ἄκουσεν ἡ
 σωσι, σωσάτω ἑαυτοῦ, εἰ οὐτός ἐστιν ὁ χρισ
 τός, ὁ τοῦ θεοῦ ἐκκλητός. ἐνὶ πωλῶν διεξῶν
 τῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὁ
 ξὺς προσφύροντες αὐτῷ καὶ λήγοντες. εἰ σὺ

εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, σῶσον σεαυ
 τόν. λέγει καὶ ἐπιγραφὴ γραμμῆς ἐπ' αὐ
 τῷ γραμμασίῳ ἰταλικοῖς, καὶ ῥωμαίοις,
 καὶ ἰβραϊκοῖς, οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ
 ουδαίων. εἰς δὲ τῶν ἱερμαδογέρτων λακούργ
 ων ἐθελήσθη αὐτόν, λέγων, εἰ σὺ εἶ ὁ χρι
 στός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ
 ὁ ἱερογῶν, ἐπὶ τίμα αὐτῷ, λέγων. οὐδὲ φοβῶ
 σὺ δὲ θεόν, ὅτι ἐν ᾧ αὐτῷ λέγεται εἰς καὶ ἡ
 μήτις καὶ δικαιοσύνη, ἃ ἔχουσιν ὡς ἐπὶ πρᾶξι
 λαμβάνοντες. οὗτοι δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε.
 καὶ ἐλάλει ὁ ἰησοῦς. μνηστῆρμα ἔμελλεν, ὅτι
 ἐλάλει ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ ἐπὶ αὐτῷ ὁ ἰη
 σοῦς. ἀμὲν λέγων, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔση
 σον ὁ πρᾶξις σου. λέγει δὲ ὡς ἐπὶ ἔκτι, καὶ σκό
 τος ἐγγίγντο ἐφ' ὅλην τὴν νύκτα ὡς ἄρα ἐν
 νάτης. καὶ ἰσχυροῦ ὁ κλητός, καὶ ἐκκλητός ὁ
 λαός. ταπεινάσμα δὲ ναοῦ μέλει. καὶ φωνήσας φωνῇ
 μεγαλῇ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν. πᾶτερ, εἰς χεῖρας σου

παραθήσομαι τὸ πλῆμά μου. καὶ ταῦτα
 ἐπεὶ, ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ἱερατόν τινα
 τὸ γινόμενον, ἰδὼν αὖ τὸν θρόνον, λίγων. ὅτε
 τὸς ὁ ἀνδρῶν· οὗτοι δίκαιοι εἰν. καὶ πάν-
 τες οἱ συμπαραγινόμενοι ὄξαν ἐπὶ τῷ θρό-
 νῳ τῶν τῶν, θεωροῦντες τὰ γινόμενα,
 τυφλοὶντες ἑαυτοὺς τὰ σέθεν, ἐπὶ σφραγίσαν. ὅτι
 σήκισαν ἐπὶ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρό-
 θεν, καὶ γνωσκόντες αὐτὸν καὶ οὐκ ἔχοντες αὐ-
 τὸν ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐρώσαντες ταῦτα. καὶ ἰδὼν
 ἀνὴρ ἐν ὀνόματι ἰωσήφ, βουδνυτὴς, ἐπὶ ἀρχῆς
 ὁνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, οὗτος ἐν τῷ συν-
 κατατιθεαμένῳ τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐ-
 τῶν, ὅτι ἀντιμαχίας πόλως τῶν ἱερατῶν,
 ὅτι καὶ προσέλεχτο καὶ αὐτὸς τῶν βασιλεῶν
 καὶ θεῶν, οὗτος προσελθὼν ὡς πιπᾶτο, ἐτί-
 σατο τὸ σῶμα τῷ ἱεροῦ, καὶ καθελὼν αὐτὸ
 ἐκτύλιξεν αὐτὸ εἰς τὸν ὄμιλον, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
 ἐν μνηματί παγίῳ, οὗ οὐκ εἶχε οὐδὲν ὀπίσσω

αὐτὸν ἐμὴν, καὶ ἐμὴν αὐτὸν παρασκευῇ, καὶ σάβ-
 βατον ἐπὶ φῶσιν. κατὰ κοινὴν θέσασαι καὶ
 γνωσκόντες, αὐτὸν δὲ ἵσαν συνελκνυθῆναι αὐ-
 τὸν ἐκ τῆς γαλιλαίας, ἰδοὺ αὐτοὺς τὸ μνημα-
 ρον, καὶ ὡς ἐτίθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἵποσφίσα-
 σαι δὲ, ἵτοιμάσαντες ἀρώματα καὶ μύρα,
 καὶ τὸ ῥησάββατον ἡσυχάσαντες κατὰ τὴν ἐν-
 τλήκην. Τῇ δὲ μετὰ τὸν σαββάτον ὄρθρον
 βαθεῖος, ἡλθον ἐπὶ τὸ μνημα, φέρονσαι αὐτὸ
 ἵτοιμάσαντες ἀρώματα, καὶ αὐτὸν σὺν αὐτοῖς.
 ἵδοντες δὲ τὸν λίθον ἀποκλεισμένον ἀπὸ τῆς
 μνημεῖον, καὶ εἰσέλθοντες εἰς τὸ σῶ-
 μα τοῦ κεκοιμημένου, καὶ ἐγρήγορον ἐκεί-
 πορ εἶδον αὐτὰς περὶ ζῶντος, καὶ ἰδοὺ αὐ-
 τὸν ὄρθρον ἐπὶ τῆς σαρκαὶ αὐτοῦ ἐν ἰσχύειν αὐ-
 τραπλοῦσας. ἐκφῶντες δὲ γινόμενα αὐτῶν,
 καὶ ἐλθόντων τὸν πρόσπορον εἰς τὴν γῆν, ἵ-
 πορ πῶς αὐτὰς. τί ἵκτε, τὸν ζῶντα μετὰ
 τῶν νεκρῶν; οὐκ εἶπε ὁ δὲ, ἀλλ' ἐγρήγορον.

μνησθῆτε ὡς ἐλαλησεν ὑμῖν, ἔτι ἂν ἐν τῇ
 γαλιλαίᾳ, λέγων, ὅτι διὰ τὸν ἵσον ἢ ἀνθρώπου
 που παρασθλήναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν,
 καὶ συρρωθῆναι, καὶ τῇ κρίσει ἡμῶν
 ἀνασθῆναι, καὶ μνησθῆσαι τῶν ῥημάτων
 αὐτοῦ. καὶ ὑποσφίψασαι ἅπλῃ μνησθῆ
 σου, ἀπὸ γὰρ ταῦτα πάντα τοῖς ἐνδικαίως
 καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἡ δὲ ἡμεῖς δαδὲν
 μαρτίαν, καὶ ἰωάννα, καὶ μαρίαν ἰακώβου, καὶ
 αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀ
 πόστολους ταῦτα, καὶ ἐφάνισαν ἐν ὠπτοῖς αὐ
 τῶν ὡς ἐπὶ πῦρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἐπί
 σταν αὐταῖς. ὁ δὲ ἵππος ἀναστὰς ἑβραϊστῶν
 πρὸς τὸ μνησθῆναι, καὶ παρακλῆσαι, βλέπει τὰ
 θόγια λέξιμα μόνον, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν
 θαυμάζων τὸ γένος, καὶ ἰδοὺ δῖος ἄνθρωπος
 ἦσαν πορεύμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς βε
 θλῆναι, ἀπὸ γὰρ τοῦ σπλάγχνου ἐξήκουσα ἀπὸ ἰδου
 σα, καὶ ὄνομα ἡμῶν, καὶ αὐτοὶ ὠμίοντες πρὸς

ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τοῖς
 τῶν. καὶ ἵσταντο ἐν ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ συ
 λείν, καὶ αὐτοὶ ὁ ἰσοῦς ἐγγίσας ἐκπορεύε
 το αὐτοῖς. οἱ δὲ ὁφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῆντο
 καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ἔπειτα δὲ πρὸς αὐτοὺς, τί
 καὶ οἱ λόγοι οὗτοι, οὗς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλή
 λους περιπατοῦντες, καὶ ἐν σκυνθρωποῖς ἀπο
 κειθεὶς ὁ εἰς, καὶ ὄνομα λεησπας, ἔπειτα πρὸς αὐ
 τόν. σὺ μόνος παροικεῖς ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ
 οὐκ ἔγνωσας τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ
 ραις ταύταις; καὶ ἔπρην αὐτοῖς. ποῖός οἱ δὲ ἔ
 πορ αὐτῶν, τὰ περὶ ἰησοῦ καὶ ἀναστάσεως,
 καὶ ἀνὴρ προφήτης, διωκτὴς ἐν ἱερῷ καὶ ὡς
 γὰρ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ πάντος τοῦ λαοῦ,
 ὅπως τε παρὲς δώκαρ αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ
 οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐ
 παύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἐκπαίσομεν ὅτι
 αὐτὸς ὁμοῦ ὁ μόνος νουφροῦναι τὸν ἰσρα
 ἴλ, ἀπὸ γὰρ σὺν πᾶσι τοῖς κρίταις ταύτων

αὐτοῖς τί πεπαραμυθῶν ἐστὶ καὶ ὅτι οἱ ὄφρα
 ρισμοὶ ἀναθαύνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
 μῶν· ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας
 μου, ὅτι αὐτοὶ ἐξώθημι. ψικαφήσατέ με καὶ
 ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὅσα οὐκ ἔχουσιν
 καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τούτο εἰπὼν,
 ἐδέξατο αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. καὶ
 τί δὲ ἀπιστοῦντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ
 θυμολογούντων, ἔειπεν αὐτοῖς. ἔχιδε τι βρῆσθαι
 μου ἐνθάδε· οἱ δὲ ἰπώδωκαν αὐτῷ ἰχθυοῦ
 ὀπλοῦ μέγεθος, καὶ ἀπὸ μελισσίου λευκοῦ καὶ
 λαδύου, ἐνὸς πονηρῶν ἔφαζεν. ἔπειτα δὲ αὐ-
 τοῖς. οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
 ἔτι ἂν σκευὴ ᾖ, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντων
 ταῦτα γέγραμμεθα ἐν τῷ νόμῳ μου, καὶ
 προσφύτας, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε δὲ
 ἠνοήξαν αὐτῶν τὸν νοῦν τὸ ἀνιχνεύειν τὰς γρα-
 φάς, καὶ ἔειπεν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως γέγραπται,
 καὶ οὕτως ἔσται παθεῖν τὸν χριστόν, καὶ ἀνα-
 στα-

στῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυ-
 θῆναι ἐν ὅνματι αὐτοῦ μετὰ πολλῶν καὶ
 ἁγίων ἀμαρτηῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχά-
 νθρωπον ἀπὸ ἱερουσαλὴμ. ὑμεῖς δὲ ἐστέ μαρτυρεῖς
 τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἑσπέρην
 τὴν παρὰ μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ κατα-
 θέσασθε ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἴνα
 ἀποσποθῇ διωκόμεν ὑψίστου. θύμωσθε δὲ αὐ-
 τοὺς ἕως εἰς βελανίαν, καὶ ὑπολείψετε τὰς
 χεῖρας αὐτοῦ, ὁλοκληρῶν αὐτούς, καὶ ἐγέρσονται
 ἐν τῷ ὄλεθρῳ αὐτῶν αὐτοῦ, διότι ἐκ αὐ-
 τῶν, καὶ ἀντιφύετω εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐ-
 τοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ἐξήστειλαν εἰς
 ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἥσαν
 ἐν παντί ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ ὕμ-
 νουῦντες τὸν θεόν, ἀμήν.

Τὸ εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

ΒΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΝ.

1.

Ν ἄρχῃ τοῦ λόγου, καὶ ὁ λό-
γος τοῦ πρῶτον θεοῦ, καὶ
ὁς τοῦ λόγου. οὗτος τοῦ
ἄρχῃ πρῶτον θεοῦ. πάντα
δι' αὐτοῦ ἐγένετο. καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐ
ἓν, ὃ ζήσων. ἐν αὐτῷ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ πρῶτον θεοῦ ἀκράτως, καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῇ
σκοτίᾳ φάνηκε, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατήλω-
σεν. ἐγένετο ἀνθρώπος ἀπεσταλμένος παρὰ
θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς
μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός,
ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν
πῆνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός. τὸν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάν-
τα ἀνθρώπων ἐκείνην εἰς τὸν κόσμον. ἐν
τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτὸν ἐγένετο,

καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἰδιαι-
τά, καὶ οἱ ἰδιοὶ αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι
ἐλάβον αὐτὸν, ἐδωκεν αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον
τίκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ
νόμῳ αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδ' ἐκ θε-
λήματος σαρκὸς, οὐδ' ἐκ θελήματος ἀνθρώπου,
ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγενήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐ-
γένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθαλάμω-
σα πλὴν δόξης αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενὴς
παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.
ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ λέκει, τι-
λόν. οὗτος τοῦ ὅρου ἔστω, ὃ ἐπίσω μου ἔ-
στω, ἐμπροσθέν μου ζήσων, ὅτι πρῶτός μου
ἦν. καὶ ἐκ τῆς πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάν-
τες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ὅτι τὸ
νόμος οὐκ ἐβλήθη ἐν κόσμῳ, ἐχάρις καὶ ἡ ἀλή-
θεια οὐκ ἐβλήθη ἐν κόσμῳ, θεὸν οὐδεὶς ἐ-
ώρακε πώποτε. ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὃς ἔστι τὸν
κόσμον τοῦ πατρὸς, ἐκείνος ἐξηγήσατο, καὶ

αὐτὴν δὲ ἡ μαρτυρία τῶν ἱωάννου. ὅτι ἀπὸ
ἐλθον οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων ἐρεῖς καὶ
λαοίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, σὺ τίς εἶ
καὶ ὁμολόγησις, καὶ οὐκ ἠνέσχετο. καὶ ὁμολόγη-
σεν, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐξ αὐτῶν. καὶ ἠρώτησε
σαρ αὐτόν, τί οὖν; ἡλίας εἶ σὺ; καὶ λέγει, οὐκ
εἰμὶ. ὁ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη, οὐ. εἰ-
πον οὖν αὐτῷ, τίς εἶ, ἵνα ἀποκρισὶν δαπάνη
τοῖς πειράσασιν ἡμᾶς; τί λέγεις περὶ σαα-
ταῦ; ἐφη, ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ὅτι θάνατος τῶν ὁσδὲν γενέον, καθὼς εἶπεν ἡ
σαῖας ὁ προφήτης. καὶ οἱ ἀπεκριμαμένοι ἦσαν
ἐκ τῶν φαρισαίων καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ
ἀπορᾶν αὐτῷ. τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ
χριστός, οὐτὶς ἡλίας, οὐτὶς ὁ προφήτης; ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ ἱωάννης, λέγων, ἐγὼ βαπτίζω ἐν
ὕδατι, μὲντοι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ἀντὶς οὗτος
οἶδατε, ἀντὶς οὗτος ὁ ὁπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἐ-
μπροσθέν μου ἔρχομαι, οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος

ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τῆς ὑποδήματος.
ταῦτα ἐν βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τῆς ἰορ-
δάνου, ὅπου ὁ ἱωάννης βαπτίζων. τῇ ἑπομέ-
νῃ βλῆπε ὁ ἱωάννης τὸ ἱσραὴλ ἐρχόμενον
πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἰ-
ρων τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων. οὗτός ἐστι πνεῦ-
μα ἰδοὺ ἐγὼ εἶπον. ὁπίσω μου ἔρχεται ἄνθρωπος, ὃς
ἐμπροσθέν μου ἔρχομαι, ὅτι πρῶτος μου εἰμι,
καὶ ἐγὼ οὐκ ἔδωκα αὐτόν, ἀλλ' ἵνα παντοκρά-
τω ἰσραὴλ, ὃς ἐστὶν ὁ κληθὲς ἐν τῷ ὕδατι
βαπτίζων. καὶ ἡ μαρτυρία ἱωάννης, λέγων,
ὅτι τίθει αὐτὸν πνεῦμα καταβαῖνον ὡς ἡ
πνεῦμα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐ-
τόν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἔδωκα αὐτόν, ἀλλ' ὁ πνεῦμα
ἐστὶν με βαπτίζων ἐν ὕδατι, καὶ ἔκείνος μοι εἶ-
πεν, ἐφ' ὃν ἂν ἴδω τὸ πνεῦμα καταβαῖνον
καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων
ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ ἐγὼ ὥρακα καὶ με-
μαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

τῆς ἰσχυροῦς πάσης ἐς ἡμᾶς ὁ ἰωάννης, καὶ ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας ὡς
Ἰησοῦς περιπατοῦντι, λέγει. ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ
θεοῦ, καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ πα-
λαιῶντες, καὶ ἠκολούθησαν ὡς Ἰησοῦς. ὁ
πρῶτος δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θασάμην αὐτὸν ἀκολου-
θοῦντας, λέγει αὐτοῖς. τί ἡμεῖς οἱ ἵππερ
αὐτῷ. ῥαββί, ὁ λέγεται ἱερμὴν αὐτόφρον, δι-
δάσκαλε, ποῦ μέγεις; λέγει αὐτοῖς. ἱερμὴν
καὶ ἰδοὺτε, ἡλθον καὶ ἔσθω ποῦ μέγεις, καὶ παρ
αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. ὥρα
δὲ ἡν ὡς δικάστη. ἡν ἀνδρῶς ὁ ἀδελφὸς οὐ
μῶν. πύτρου, εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκου-
σάντων παρὰ ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων
αὐτῷ. εὐείσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφόν
τὸν ἰδιον σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ. κύριέ σε
μεν τὸν μετσίαν, ὅδε καὶ μετρίαν αὐτόφρον,
χριστὸς. καὶ ἤρασαν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἔπει. σὺ εἰ σίμων

ὁ υἱὸς ἰωνᾶ, σὺ λεληθίστην ἑλπίδες, ὁ ἱερμὴν
ταῦ πύτρου. καὶ ἰωάννης ἠδὲ καὶ Ἰησοῦς
ἠγλαῖον εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ εὐείσκει
ἡλπιον, καὶ λέγει αὐτῷ. ἀκολουθε μοι. ἡν
δὲ ὁ φέλιππος. ὁ καὶ βησσαρίδης ἐκ τῆς πόλεως
αὐτοῦ καὶ πύτρου. εὐείσκει φέλιπον. τὸν
ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ. ὅδε ἱερμὴν μεν
στὴν ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, κύριέ σε
Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τῆς ἰσχυρῆς τὸν καὶ ναθανᾶ.
καὶ ἔπει αὐτῷ ναθανᾶ. ἐκ ναθανᾶ δὲ ἡν
ταῦτα ἡ γαλιλαία ἐν; λέγει αὐτῷ φέλιπος. ἱερ-
μου καὶ ἰδοὺ. ἔσθω ὁ Ἰησοῦς τὸν ναθανᾶ ἱερ-
μου καὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ. ἱ-
δοὺ ἀληθῶς ἱερμὴν, ἱερμὴν δὲ ὁ δόλος οὐκ ἔστι.
λέγει αὐτῷ ναθανᾶ. πόθεν με γινώσκεις;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔπει αὐτῷ. πρὸς
φέλιπον φωνῆσαι οὐκ ἀπὸ τῆς συνήτης, ἔπει
δὲ μεν. ἀπεκρίθη ναθανᾶ. καὶ λέγει αὐτῷ.
ῥαββί, σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς

ὡς Ἰσραὴλ. ἀπὸ κελεύθου ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔπρην αὐτὸς
τῷ, ὅτι ἔπρην ὦι, ἔδωκεν ἐκ τοῦ κατωῦ τῆς συ-
κῆς, πιστεύεις, μέλλω τούτων ὄψαι. καὶ λέγει
αὐτῷ. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἀρπύ-
γων τὸν οὐρανὸς ἀνιχνεύεται, καὶ οὗτοι ἀγγέ-
λοι τῆ θεοῦ ἀναβαίνοντες καὶ καταβαίνοντες

11. τὰς ἐπὶ τὸν ὕδρα του ἀνθρώπου. Καὶ πῇ

ἡμεῖς αὐτῇ φρίττεται γὰρ ὁμοίως ἐγγύς τῶν ἁγίων τῆς
βασιλείας, καὶ ὡς ἡ μήτηρ τῆς ἰησοῦ ἐκείνη, ἐκείνη
θῆκε καὶ ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ αἰ-
τῶν γάμων, καὶ ὑπερῆσαντο οἶνον, λέγει ἡ
μήτηρ τοῦ ἰησοῦ πρὸς αὐτόν. οἶνον οὐκ ἔχου-
σι, λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. τί μοι καὶ σοὶ γυνὴς
οὕτως ἔκει ἡ ὥρα μου, λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ
τοῖς ἀκούουσιν. ὅ, τι αὐτὴ λέγει ὑμῖν, ποιήσατε
τε. ἔπειτα ἐκεῖ ὑβρίαι διδιναι ἐξ ἐκείνων
κατὰ τὸν καθάριστον τῶν ἰουδαίων, ὡς
ρῶσαι ἀνὰ μετρητὰς μέτρα, καὶ φῆκε. λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰησοῦς. γινώσκαι τὰς ὑβρίας ὕδατος.

καὶ ἡμεῖς αὐτὰς ὡς ἀνὰ, καὶ λέγει αὐτῷ.
ἀντὶ τούτου νῦν, καὶ φέρει τὸ ἀρχιερκεῖν
καὶ, καὶ ἡμεῖς καὶ, ὡς ἡ ἐκείνη ὁ ἀρχιερκεῖν
καὶ τὸ ὕδατος οἶνον γενηματόν, καὶ οὐκ ἔδει
πόθεν ὅτι, οἱ δὲ δούλοισι ἔδειξεν οἱ ἡντι-
κότις τὸ ὕδατος, φωνὴ τὸν νυμφεῖον ὁ ἀρχιερ-
κεῖν, καὶ λέγει αὐτῷ. πᾶς ἄνθρωπος πρῶ-
τον τὸν καθάρον οἶνον τῆκε, καὶ ὅτι ἀμεί-
νον ὡς, τότε τὸν ἰησοῦν, οὐκ ἐτήρηκε τὸν
καθάρον οἶνον ὡς ἀρτι, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν
ἀρχιερ τῶν σημεῖων ὁ ἰησοῦς ἐκείνη τῆς βασι-
λείας, καὶ ἐφάνησαν τῶν δόξων αὐτοῦ, καὶ
ἐπίσαντο αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, μετὰ
τούτου κατὰ τὴν αἰς καθάρσεως αὐτοῦ καὶ ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἐμείναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.
καὶ ἔρχεται ὡς πᾶσα τῆς ἰουδαίας, καὶ ἀνέβη αἰς
ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς, καὶ ἐπὶ τὸν ἵππον τὸς
παρακαταστάς βίας καὶ πρόσβατα καὶ πρὸς βας, καὶ τὸς

καρματισὰς λαθνηκτες, καὶ ποιήσας φρας
γίλιον ἐκ χοινίω, πούνας θζιβαννικτου
ιερου, τά τε πρόβατα καὶ τὸν βοας, καὶ τῶν
λολυδισῶν θζίχι καὶ ἡ ἱερμα, καὶ τὰς φραπ
ζαι ἀνέστειψι, καὶ τοῖς τὰς πειραιὰς πολλοῦ
σιρ ἔπην. ἔρατι ταῦτα ἐντιῦθεν, καὶ μὴ ποι
ἔτι τὸν οἶκον τῆ πατρός μου, οἶκον ἱμπεύς
ου, ἱμνέομεν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γὰρ
γραμμίον ὄλην, ὁ ἱλως τῶ οἶκον σου κατὰ
φραζι με, ἀπικείθησαν οὐδὲ οἱ ἰουδαῖοι, καὶ
ἔπωρ αὐτῶν. τί σημεῖον λαμβάνεις ἡμῖν, ὅτι
ταῦτα ποιῆς ἀπικείθη ὁ ἱσους, καὶ ἔπην
αὐτοῖς. λύσατε τὸν μαδρ τῶτορ, καὶ ἐν φρι
σίρ ἡμέρας ἐγερῶ αὐτόν. ἔπωρ οὐδὲ οἱ ἰου
δαῖοι. τῆ σαράκοντα καὶ ἑξήτησιν ὥρασι
μυθῶ ὁ ναός οὗτος, καὶ σὺ ἐν φρισίρ ἡμέρας
ἐγερῆς αὐτόν· ἡ κενος ὅ ἐστι καὶ περὶ τοῦ ναοῦ
τῆ σώματος αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν ἡ ἐγερθῆ ἐκ νεκρῶν,
ἱμνέομεν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τέτυ

f 64.

ἔλκει αὐτοῖς, καὶ ἰψίσαναρ τῇ γραφῇ, καὶ ὅ
λέγῃ ὅ ἔπωρ ὁ ἱσους. ὡς δὲ ἡ ἱερμαροσολύ
μοις ἐν τῷ πάχα ἐν τῇ ἱορτῇ, πολλοὶ ἰψίσαν
σας εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωρουῦτον αὐτοῦ
τὰ σημεῖα ἀἰωοία, αὐτὸς δὲ ὁ ἱσους οὐκ ἰ
ψίσαναρ ἑαυτὸν αὐτοῖς, ὅτι τὸ αὐτὸν γινώ
σκεν πάντας, καὶ ὅτι οὐ χεῖρα ἔχον, ἵνα τις
μαρτυρήσῃ περὶ τῶ ἀνθρώπου. αὐτὸς γὰρ ἰψί
νωσκε, τί ἡ ἱερμα ἀνθρώπου. Ἡν δὲ ἄν 111.
θραπος ἐκ τῶ φαισάωρ, νικέομεν ὄνομα,
ἔρχων τῶ ἱουδαίωρ. οὗτος ἡλθε πρὸς τῶ ἱσους
νοκτὸς, καὶ ἔπην αὐτῷ, ῥαββί, οἱ δισμαγ, ὅτι
ἔπθου ἐκλήνθας διδάσκαλος. οὐδὲ τις γὰρ
ταῦτα τὰ σημεῖα δυνάται ποιῆν, ἂν σὺ ποι
ῇς, ἰὰρ μὴ ἢ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, ἀπικείθη
ὁ ἱσους, καὶ ἔπην αὐτῷ. ἀμὲν ἀμὲν λέγω
 σοι, ἰὰρ μὴ τις γινηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰ
σῆν τῶν βασιλέων τῶ θιού, ἵνα πρὸς αὐ
τὸν ὁ νικέομεν πῶς δυνάται ἄνθρωπος

[illegible]

εἰδότες, ποὺ εἶναι ἕτοιμα τὰ πνεύματα, πιστώνου-
 ντες, οὐδέ τις ἀνὰ εὐχὴν εἰς τὸ οὐρανὸν, ἐκ μὲν
 τοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, οὐδὲς τὸ ἀνθρώπινον, ὁ
 ὅμως ἐκ τῶν ὀρανῶν, καὶ λαοὺς μαζὰς ἐν φρεσὶ τῶν
 ὄντων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ἐν ψυχολογίᾳ λέει τὸν
 ἥδη τὸ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστὸς εἰς αὐ-
 τὸν, καὶ ἀπολήνται, ἀλλ' ἔχει ψαλμὸν αἰώνιον.
 οὕτως γὰρ καὶ ἀπασαν τὸν οἶκόν τ' ἰσχυροῦ, ὥστε τὸ
 ἥδη αὐτῷ τὸ μονογενὲς ἰδωσκον, ἵνα πᾶς ὁ πι-
 στὸς εἰς αὐτὸν, καὶ ἀπολήνται, ἀλλ' ἔχει ψαλμὸν
 αἰώνιον, οὐ γὰρ ἀπέστειλεν τὸν οἶκόν τ' ἥδη αὐτοῦ
 εἰς τὸν ἰσχυρὸν, ἵνα λείνῃ τὸν ἰσχυρὸν, ἀλλ' ἵνα
 σωθῇ ὁ ἰσχυρὸς δι' αὐτὸν, ὁ πιστὸς εἰς αὐτὸν,
 οὐ λείνεται, ὁ δὲ καὶ πιστὸς, ἥδη λέκεται,
 ὅτι καὶ πιστὸς αὖτις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογε-
 νούς ἡοῦ τοῦ θεοῦ. αὕτη δὲ ἔστι καὶ ἡ κρίσις,
 ὅτι τὸ φῶς ἐκλήθη εἰς τὸν ἰσχυρὸν, καὶ κα-
 τὰ πνεῦμα οὐκ ἀνθρώποι μακάριοι τὸ σκότος,
 καὶ τὸ φῶς. καὶ γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

πάς ὅς ὁ φάυλα πράπων, μισθὸς τὸ φῶς, καὶ
οὐκ ἔρχεται πῶς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐκλεθῇ αὐ-
τοῦ τὰ ἔργα. ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχε-
ται πῶς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα.
ἅ, ὅτι ἐν θεῷ ὄντι ἐργασμένη. μετὰ ταῦτα
τα ἤλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς
τὴν ἰουδαίαν γλῶν, καὶ ἐκείνους διέτριβεν μετ' αὐ-
τῶν, καὶ ἐβάπτισεν. καὶ ἰωάννης βαπτί-
ζων ἐν αἰνῶνι ἐγγὺς τῷ σαλήμ, ὅτι ὕδατα
πολλὰ καὶ ἐκεῖ, καὶ παρξίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.
οὐπω γὰρ καὶ βεβηκέναι αὐτὸν τὴν φωνήν
καὶ ὁ ἰωάννης ἐχρήματο οὖν ἡκούσας ἐκ τῶν
μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίων περὶ ἰω-
αννισμοῦ. καὶ ἤλθεν πρὸς τὸν ἰωάννην, καὶ
ἔειπεν αὐτόν. ῥαββί, ὅς καὶ μετὰ σου πέραν
ἰορδάνου, ὅ σὺ μαρτυρῇς, ἵνα οὗτος
βαπτίσῃ, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. ὁ
περὶ τοῦ ἰωάννης, καὶ ἔειπεν. οὐ δυνάται ἄν
βρῶν λαμβάνειν ὅσον, ἵνα μὴ ἡ διδω-

μήρον αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν. αὐτοὶ ὅμως μαρ-
τυροῦντες, ὅτι ἔειπεν, ἐκ ἀμείνων ὁ χριστός, ἀλλ'
ὅτι ἀπιστοῦμεν ἐμὴ ἔμπροσθεν ἰκάνουν.
ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος εἶσιν. ὁ δὲ φί-
λος τῆς νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ,
χαρὰ ἔχει ὅτι τὴν φωνὴν τῆς νυμφίου αὐτῷ
οὖν καὶ χαρὰ καὶ ἐμὴ πικρῶνται. ἰκάνουν δὲ
οὐ γάρ τινος, ἐμὴ δὲ ἰκανοῦνται. ὁ ἀνθεὶς ἐχθὸς
μηνος, ἰωάννης πάντως εἶσιν. ὁ ἄνθρωπος γὰρ
ἐκ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν καὶ ἐκ τῶν
νοῦ ἐχθρὸς, ἰωάννης πάντως εἶσιν καὶ ὁ ἰωάννης
καὶ καὶ ἡκούσας, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν αὐτοῦ οὐδέ τις λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐ-
τοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἔσφαγισιν, ὅτι ὁ θεὸς
ἀληθὴς ἐστιν. ὁ γὰρ ἀπίστευσεν ὁ θεός, τὰ ῥή-
ματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ. οὐ γὰρ ἐκ μέτρου διδω-
σιν ὁ θεός τὸ πνεῦμα. ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν
ἕκον, καὶ πάντα διδωκεν τῷ πνεύματι αὐτοῦ.
ὁ πιστῶν εἰς τὸν ἕκον, ἔχει τὸν αἰώνιον. ὁ

δὲ ἀπὸ τοῦ ἡν, ἐκ ὅψιντα ἡμεῖς, ἀλλ' ἡ ὁρ
 γὰρ τοῦ θεοῦ μὴ ἐπ' αὐτόν. Ὡς οὖν ἔγ
 ρω ὁ λόγος, ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι, ὅτι
 ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ, καὶ βαπτί
 ζει, ἢ ἰωάννης, καὶ τοί γὰρ ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ
 ἔβαπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀφ' ὧν
 τῶν ἰουδαίων, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν
 γαλιλαίαν, ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχουσι εἰς τὴν
 σαμαρείαν. ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμα
 ρείας, λεγομένην συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου
 οὗ, ὃ ἐδωκεν ἰακώβ ἰωσήφ ὡς ἡν αὐτοῦ. καὶ
 δὲ ἐκεῖ πηλὴ τοῦ ἰακώβ. ὃ οὖν ἰησοῦς λεγὼν
 πιακὸς ἐκ τῆς ὀδοπορείας, ἐκαθίστο οὗ
 τας ἐπὶ τῇ πηγῇ, ὅρα καὶ ὡσεὶ ἔκτυ. ἔρχεται
 γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλησάμενη ὕδωρ, λέγει
 αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. δός μοι πιεῖν. οἱ γὰρ μαθη
 τὰ αὐτοῦ ἀπεικονισθῆσαν εἰς τὴν πόλιν, ἵ
 να φραγῶς ἀροτριώσωσι. λέγει οὖν αὐτῇ ἡ
 γυνὴ ἡ σαμαρεῖτις. πῶς σὺ ἰουδαῖος εἶ,

παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτέεις, οὐκ ἔγνωκας σαμα
 ρεῖταις οὐ γὰρ συγχωρεῖται ἰουδαῖοι σαμα
 ρεῖταις. ἀπεκρίθη ἰησοῦς, καὶ εἶπερ αὐτῇ.
 ἡ ὕδατος τῶν δωρεῶν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς δύναται
 λήξαι σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἄν' ἤτις αὐτὴν
 γινώσκεις, καὶ ἐδωκεν ἄν' ὕδωρ ἡν. λέγει αὐ
 τῇ ἡ γυνὴ. κύριε, οὐτε ἀντημιμαίεσαι, καὶ τὸ
 φεῖται δὲ βαθεῖ, πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
 ἡν; μὴ ἐν μείλῳ εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰα
 κώβ, ὃς ἐδωκεν ἡμῖν τὸ φεῖται, καὶ αὐτὸς ἐξ
 αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμμα
 τα αὐτοῦ; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπερ
 αὐτῇ. πᾶς ὁ πίπων ἐν τῷ ὕδατος τούτῳ, δὲ
 ψήσει πάντως, ἐς δὲ ἄν' πληρὴν τοῦ ὕδατος οὐ
 γὰρ ἴδω αὐτῷ, σὺ μὴ διψήσῃς εἰς τὸ αἰῶνα.
 ἀπὸ τὸ ὕδωρ ὃ ἴδω αὐτῷ, γινώσκῃται ἐν
 αὐτῷ πηλὴ ὕδατος ἀπομύζοντος εἰς τὴν αἰ
 νιον. λέγει πῶς αὐτὸν ἡ γυνὴ. κύριε, δός μοι
 τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, καὶ ἀντλησάμαι

ἐνθάδε ἀντὶ τῆς πίστεως αὐτῆς ὁ ἰησοῦς. ὑπάκου
γι, φάνησεν τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλθε ἐνθάδε
δὲ. ἀπὸ κεῖθεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔπειτα αὐτῷ. οὐκ
ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. ἡ ἀληθὺς πα
τερ, ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω. πρῶτον γὰρ ἄνδρας ἴστα
ται, καὶ νυνὶ ὃν ἔχεις, σὺν ἔσι σου ὁ ἀνὴρ.
τοῦτο ἀληθὺς εἴρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ.
κύριε, θεωρῶ ὅτι προσφύγεις ἐς σὺ. οἱ πατέρες
ἡμεῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσκύνουσιν, καὶ
ὁμιλεῖς λέγει, ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις δεῖν ὁ τόπος
πορ, ὅπου οὐκ ἐστὶ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰη
σοῦς. γυνὴ, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα
ὅτι οὗτοι ἐν τῷ ὄρει τοῦτῳ, οὗτοι ἐν ἱεροσολύ
μοις προσκυνήσονται τῷ πατρὶ. ἡμεῖς προσκυ
νήσονται ὅπου οὐκ οἶδεται, ἡμεῖς προσκυνούμεν, ὅ
τι οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων
ἐστίν, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα νυνὶ δεῖν, ὅτι οἱ ἀ
ληθινοὶ προσκυνῶντες προσκυνήσουσι τῷ πα
τρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ᾧ ᾧ ὁ πατήρ

δοῦντος (ἡ γὰρ ὅτι προσκυνούσας αὐτὴν.
πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνούσας αὐ
τὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυ
νεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. οἶδά σου μισία
ἔρχεται, ὁ πληρότης χειρῶν. ὅτ' ἄρ' ἔλθε ἡ κ
νοια, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. λέγει αὐτῇ ὁ ἰ
σοῦς. ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔ
θεν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἰθακύμασιν, ὅτι
κατὰ γυναικὸς ἐλάλει. οὐδέ τις μνηστὴρ ἔ
πειτα ἡ γυνὴ, καὶ τί παλεῖς μετ' αὐτῆς ἀφῆκεν οὐκ
ἔτι. ὁ δὲ ἰησοῦς καὶ αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῶλεν
τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις. δεινὴ
ἰδοὺ ἀνθρώπων, ὅς ἐστι μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα, καὶ τί οὗτος δεῖν ὁ χειρῶν ἐξῆλθεν
οὐκ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.
ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτῶν οἱ μαθηταί,
λέγοντες. ῥαββί, φάγε. ὁ δὲ ἔπειτα αὐτοῖς.
ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, λέγει ἡμῖς οὐκ οἶδά
τε. ἔλασον οὐκ οἶμασιν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν

τὸν ἵόν. ἤμνηται γὰρ ἀποθνήσκειν. ἔπειτα οὗτος
ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν. ἵνα μὴ σημεῖα καὶ τέρα-
τα ἴδῃται, οὐ μὴ πιστεύσῃ. λέγει πρὸς αὐτὸν
ὁ βασιλικός. λέγουσιν, καταβῆθι πρὶν ἀποθῆ-
ναι τὸ πνεῦμά σου. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. πο-
ρεύου, ὁ υἱὸς ὧν ἦ. καὶ ἰπείσασιν ὁ ἀνθρώ-
πος τὸν λόγον ὃν ἔπειτα αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔπει-
ράν το. καὶ ἡ ἀντιμεταβαίνοντος, οἱ δού-
λοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπέγραψαν,
λέγοντες, ὅτι ὁ πῦρ σὺ ἦ. ἐπὶ οὐτο σὺ πα-
τερ αὐτῶν τῶν ἄρα, ἐν ἧ ἡμερᾷ τὸν ἔχον. καὶ
ἔπειτα αὐτῷ, ὅτι χεῖρας ἔραμεν ἐν ὁμίᾳ σου
καὶ αὐτὸν πυρρὸς. ἔγνω οὖν ὁ πατήρ, ὅτι
ἐν ἑαυτῷ τῷ ἄρα, ἐν ᾧ ἔπειτα αὐτῷ ὁ ἰησοῦς,
ὅτι ὁ υἱὸς ὧν ἦ. καὶ ἰπείσασιν αὐτὸς, καὶ ἡ
οἰκία αὐτοῦ ὅλη. ὧν τὸ πάρος διὰ τὸν ὅσον
μεῖον ἰποκρίσιν ὁ ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰου-
δαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν. Μετὰ ταῦτα
ὡς ἔρχεται τῶν ἰουδαίων, καὶ ἀντίβη ὁ ἰησοῦς

ὡς ἰεροσόλυμα. ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις
ἐπὶ τῇ προβατικῇ κορυμνίσθαι, καὶ ἐπιλεγομένη
ἡ ἱβραϊστὶ βηθσαῖδα, πρὸς τοὺς ἔχοντας
ἐν ταύταις κατακίητο πλῆθος πολὺ τῶν ἀ-
δελφῶν, τυφλῶν, χωλῶν, κνηστῶν, καὶ ἄλλων
πολλῶν τῶν τοῦ ὕδατος λίνθοισιν. ἔρχεται
ἔτι κατὰ ἡμερὰν κατὰ ἡμέραν ἐν τῇ κορυμνίσ-
θαι, καὶ ἰτάραται τὸ ὕδωρ. ὁ οὖν πρῶτος ἰμα-
ρίζεται τῶν παραχλῶν τῷ ὕδατος, ἐν τῇ ἐν-
ταῦτο, ὃ δὲ ἔπειτα κατακίητο νοσήματι. ὡς δὲ
τις ἀνθρώπων ἐκείνη, ῥιζαίνοντα καὶ ἐκ τῶν ἰ-
σχυρῶν ἐν τῇ ἀδελφῇ. τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰησοῦς
κατακείμενον, καὶ γινώσκων, ὅτι πολλὴν ἡμέραν
νοσῆσαι, λέγει αὐτῷ. θύλαξ ἐν τῇ γυναικαί
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀδελφῶν. λέγει, ἀνθρώ-
πος οὐκ ἔχω, ἵνα εἴπω ἀνταρραχθῇ τὸ ὕδωρ.
βάρβαρος εἰς τὴν κορυμνίσθαι. ἐν ᾧ ὁ ἔρχο-
μαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸς μου καταβαίνει. λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἔρχου, ἄρα τὸν ἡμερᾶν κατὰ

σον, ἢ πειρώματα, ἢ δουλείας ἐν ἡμέτῳ ὑμῶν
ἀνθρώπων, ἢ ἡμετέραν ἡράδδατον αὐτοῦ, καὶ
πειρώματα. καὶ ἡ σάββατον ἐν ἡμέτῳ τῆς
μῆρας. ἐπεὶ οὐκ οἱ Ἰουδαῖοι ὡς τὴν ἡμέραν
μῆρας. σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἐστὶ σοὶ ἄρεα
ἡράδδατον, ἀπειθείᾳ αὐτοῖς. ὁ ποίησας με
ὑμῶν, ἐκείνός μοι εἶπεν, ἄρεα τὸν ἡραδέδα
τόν σου ἢ πειρώματα. ἐξέστησαν οὖν αὐτόν.
τίς δὲ τὸ ἀνθρώπου ὅτι εἰσὼς σοὶ, ἄρεα τὸν
ἡράδδατόν σου, ἢ πειρώματα; ὁ ἡραδὲς ἐκ
ἡδὲ τίς ἐστιν, ὅς ἐστιν ἰησοῦς ἐξ ἡμετέρων
τοῦ ἐν ὡς ὅπως. καὶ ταῦτα ἐν ἡμέτῳ αὐτοῦ
ὁ ἰησοῦς ἐν ὡς ἡμέτῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ
ἡμετέρος ἐγώ, μὴ ἐκτεταταί, ἵνα μὴ ἡμετέρος
φορτί σοι γίνωται. ἀπώλειται ὁ ἀνθρώπος, καὶ
ἀνέστηται τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι ἰησοῦς. ἐπὶ ὁ
ποίησας αὐτὸν ὑμῶν. καὶ ἐπὶ τούτου ἐδίδωκεν
τόν ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, ἢ ἐξέστησαν αὐτόν ἀπο
κτείναν, ὅτι ταῦτα ἐποίησεν σάββατον. ὁ ἡμετέρος

σοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς. ὁ πατήρ μου εἶπεν ἄρ
τι ἐργάζεσθαι, καὶ ὁ ἐργάζομαι. ἐπὶ τούτου οὐκ
μᾶλλον ἐξέστησαν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείν
ναι, ὅτι οὐ μόνον ἐκτεταταί σάββατον, ἀλλὰ καὶ
πατέρα ἰδοὺν ἐκτεταταί τὸν ἐκτεταταί ἰησοῦν ποι
ῶν ὡς θεῶν. ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ ἐπὶ
αὐτοῖς. ἂν μὲν ἀμὲν λέγω ὑμῶν, οὐ δύναται
ὁ ἡμετέρος ποιῆσαι ἄρ ἰησοῦ ἐκτεταταί, ἵνα μὴ
τι βλάψῃ τὸν πατέρα ποιούντα. ἂν γὰρ ἐκτεταταί
ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ ἡμετέρος οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
τὸν ἐκτεταταί τὸν ἡμετέρος, ἢ πάντα δίδωκεν αὐ
τῷ, ἂν αὐτοῖς ποιῇ. καὶ μάλλον τούτων δίδω
κει αὐτῷ ἐργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάσιον. ὡς
ἐπὶ γὰρ ὁ πατήρ ἐκτεταταί τὸν ἐκτεταταί ἰησοῦ
ποιῇ, οὕτως καὶ ὁ ἡμετέρος, οὐς θέλει ὡς ποιῇ.
οὐδέ γὰρ ὁ πατήρ ἐκτεταταί τὸν ἐκτεταταί, ἀλλὰ τὸν
ἐκτεταταί πᾶσαν δίδωκεν ὡς ἡμετέρος, ἵνα πᾶν
τι μᾶλλον τὸν ἡμετέρος, καὶ τὸν ἐκτεταταί τὸν πατέρα
ὁ μὴ τιμῶν τὸν ἡμετέρος, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα

ποιήσας τοὺς ἀνθρώπους ἀναπισθεῖν· ἡ δὲ
χόρτος πολλὴ ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπιστον οὐκ οἱ
ἀνθρώποι τὸν ἀειμένον ὡς ἐπὶ πνικτοὶ· ἔτι
λαβὲν ἃ τοὺς ἄρτους· οἱ ἰησοῦς, καὶ ἀναεισήσας
διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσα
σὺν ἤθελον, ὡς δὲ ἐν πληθύνει, λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· σιναχθῆτε τὰ περὶ αὐτοῦ
σάντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπολείπῃ· συν-
ήγαγον οὖν, καὶ ἐξέμισαν δώδεκα κοφύ-
βους κλάσματος ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν
λειθίνων, ἃ ἐπέειπεν τοῖς βιβρωκόσι· οἱ
οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὅτι ἐποίησεν σημεῖον,
ὁ ἰησοῦς, ἔλεγον, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθὺς ὁ προ-
φήτης ὁ ἐρχόμενος ἐν τῷ κόσμῳ· ἰησοῦς οὖν
γινούς, ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἀρπάξαι
αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτῷ βασιλείαν, ἀνα-
χέρεται παῦρον ἐν τῷ ὄρει αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ
ἐφ' ἡγήνητο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντων ἐς τὸ πλοῖ-
ον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς λαπί-
ναοῦμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγίνοντο, καὶ οὐκ ἔλα-
λῆθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς, ἥτις θάλασσα ἀνέ-
μου μεγάλου πνέουσα· διηγήσατο ἰησοῦς
αὐτοῖς οὕτως· σκεπτεσθε· ἡ τριᾶκον-
τα, θεωροῦσι τὸν ἰησοῦν περὶ αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τῷ πλοίου γινόμενον,
καὶ ἐφοβήθησαν, ὅτι ἦ ἔλαθεν αὐτοῖς· ἐξ ἑμὲ,
μὴ φοβείσθαι· ἤθελον οὖν λαβῆν αὐτὸν εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ ὁδοῦς τὸ πλοῖον ἐγίνητο ἐπὶ τῆς
γῆς ἐν τῷ ὑπὸ γομφίῳ· τῇ ἐπεσείοντο ὁ ὄχλος ὁ ἐν
πλοῖῳ πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοῖόν
ἐστιν αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐκείνῃ, ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ ἐν τῇ
ἐκείνῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐκ ἐλα-
λῆθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ
πλοῖόν, ἀλλὰ μόνον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀ-
πῶλον· ἅπαντα δὲ ἔλαβον πλοῖόν ἐκ τῆς ἐκεί-
νης· καὶ τὸ πλοῖον ὅπου ἔπαυον τὸν ἄρτον,

συχαιεῖσθαι τοῦ κυρίου. ὅτι οὐκ εἶδον
ὁ ὄχλος, ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδ' οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ἐνέβρισαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα
ἄσια, καὶ ἦλθον εἰς λαβηναοὺν, ἡτοιμασθὲν
τὸν ἰησοῦν. καὶ ὑπὸντοσιν αὐτὸν πέραν τῆς
θαλάσσης, ἔπλεον αὐτῶν. ῥαββὴν, πότε ὁ δόκιμος
γονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔειπεν.
ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ἡκτέτι με, οὐχ ὅτι
ἔδωκε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφαρτεῖτε ἐκ τῶν ἄρτων
καὶ ἰσχυρωθήκετε. ὁρῶσιν οὖν μὴ πλὴν
βρωσιν πλὴν ἀποστραφέντων, ἀλλὰ πλὴν με
νοῦσαν εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ποιῇ ὑμῖν δόξαν. τοῦτον θρὸν ὁ πατὴρ ἰσχυρώσας
ἡσιν ὁ θεός. ἔπειτα οὖν πρὸς αὐτόν. τί ποιεῖς
μεν, ἵνα ὁρῶμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔειπεν αὐτοῖς. τοῦτέ
στι τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύσῃτε εἰς ὃν ἀπε
στειλάμεν ἐκεῖνον. ἔειπεν οὖν αὐτῶν. τί οὖν
ποιοῖτε σὺν σημεῖον, ἵνα ἔδωκεν καὶ πιστεύωμεν

ἵνα σοὶ τί ὁρῶμεν πατὴρ ἡμῶν τὸ μὲν
να ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθεὶς διὰ χειρὸς
μῆτον, ἄρτον ἐκ τῆς ἐρανῆς ἰδωκεν αὐτοῖς φα
γεῖν. ἔειπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἄμην ἄμην,
λέγω ὑμῖν ὅτι μὴ οὐκ εἶδωκεν ὑμῖν ὁ ἄρτος
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου δίδωκεν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὃ ἀληθινόν.
ὁ γὰρ ἄρτος ὃς τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβάντων ἐκ τοῦ
ουρανοῦ, καὶ ἰδὼν διδίδεσθαι ἰδωμεν. ἔπειτα οὖν
πρὸς αὐτόν. λέγει, ποῦντος δίδε ὑμῖν ὃ ἄρτος
τοῦτον. ἔφη ὁ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐγὼ εἰμι
ὁ ἄρτος ὃς ζωῶ, ὃ ὁρῶμεν πρὸς με, οὐ μὴ πρὸς
νάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὴν, ὃ μὴ διψήσῃ πώποτε.
ἀλλ' ἔπειτα ὑμῖν, ὅτι καὶ ἰωρακατὴ με
καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶς ὃς δίδωσι μοι ὁ πατήρ,
καὶ ἐμὴ ἔσται. καὶ ὃ ὁρῶμεν πρὸς με, οὐ μὴ
ἐκβάλλω. ὅτι κατὰ βιβλὸν ἐκ τῆς ἐρανῆς, οὐχ
ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πατρὸς μου. τοῦτο δὲ ὅτι τὸ θέλημα τοῦ

πέμφαντός με πατὴρ, ἵνα πᾶν ὁ δίδωκέ
μοι μὴ ἀπολίσω θύ αὐτοῦ, ὅτι ἀναστήσω
αὐτὸ τῇ ἡμέρᾳ. τοῦτο δὲ ὅτι τὸ θέλη
μα ἔπέμφαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸ
ἔργον, καὶ πιστεύῃ εἰς αὐτόν, ἔχη ζωὴν αἰώνι
ον, καὶ ἀναστήσῃ αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ. ἡμέρα
ἐξόγνησόν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι
ἔπεν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ. καὶ ἔλεγον, οὐχ' οὗτός ἐστιν ὁ ἰησοῦς,
ὁ ἡδὲ Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἱ δαίμων τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει ὁτός, ὅτι ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκε; ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰη
σοῦς, καὶ ἔπεν αὐτοῖς, μὴ γογγύετε μετ' ἀλ
λήλων, οὐδέ τις διώκει ἡλθέμ' πρὸς με, καὶ
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ. ἐστὶ
μνησθεμένη ἐν τοῖς προφήταις, καὶ ἔσονται
πάντες διδασκατοὶ ἑθνῶν. πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας
παρὰ τῆς πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με.

οὐχ' ὅτι τὸν πατέρα τὸν ἰσχυρόν, ἀλλ' ὅτι
παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἐφάρκει τὸν πατέρα.
ἀλλ' ἡ ἀλλήλων λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὴν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζω
ῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ἵνα τις ἐσθι
ῶν φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ ὢν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. ἵνα τις φά
γῃ ἐκ τούτου τοῦ ἁρτου, ἵσταιται εἰς τὴν αἰῶνα.
καὶ ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ δίδωμι, ὃν σὰρξ μου ἐστίν,
ὃν ἐγὼ δίδωμι, ὅτι τῆς ἑλπίδος μου ὡς ἐμὰ
λόντο οὖν πᾶς ἀκούων οἱ Ἰουδαῖοι, λέγον
τον. πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν
σάρκα φαγεῖν; ἔπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἀ
λλ' ἡ ἀλλήλων λέγω ὑμῖν, καὶ μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ ἰησοῦ ἢ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐ
τοῦ ὄψους, ἐν ἡμέρᾳ ζωῆς ἐκ τούτοις. ὁ φά
γων με τὴν σάρκα, καὶ πίνων με τὸ αἷμα,

ἡ γὰρ ζωὴ αἰώνιον, καὶ ἡ ζωὴ ἀναστήσῃ αὐτόν
πρὶν ἡμέραν. ἢ ὅτι σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶ
βρωσίς, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.
ὁ φάγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ζωὴν αἰώνιον. καθὼς
ἀπέσταλέν με ὁ πατήρ, καὶ ὁ πατήρ τὸν
πατέρα. καὶ ὁ φάγων με, καὶ κεῖνος ζήσεται
ἐν ἐμοί. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ μεσεν καὶ ἀπέθανον. ὁ φάγων τοῦτον
τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα εἶπεν
ἐν συναγωγῇ διδασκων ἐν καπριναίμ.
πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες οὗτον μαθητὰς αὐ-
τοῦ, εἶπον. σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος, τίς
δυνάται αὐτοῦ ἀκοῦσαι; ἐπὶ δὲ ὁ ἰησοῦς
ἐπελάλει αὐτοῦ, ὅτι γινώσκουσιν περὶ τούτου οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτοῖς. τοῦτο ὑμεῖς σκαν-
δαλίζεσθε; ἡ δὲ οὐκ ἐπαγγέλλεται τὸν ἥδε τὸν ἀν-
θρώπου ἀναστάναι ταῦτα περὶ αὐτοῦ;

τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιον, ἡ σὰρξ οὐκ ἔστι
φιλή οὐδὲν. τὰ ῥήματα ἀληθῶς λαλῶ ὑμῖν,
πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστίν, ἀλλ' εἰσὶν ὅτι ὑμῶν
τινὲς οἱ οὐ πιστεύουσιν. ἡμεῖς γὰρ ὅτι ἀρχὴς ὁ ἰη-
σοῦς, τινὲς εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐ-
στὶν ὁ παραδόσων αὐτόν. καὶ ἡμεῖς, σὺ τοῦ-
το εἶρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδὲς δύναται ἁλῆναι
πρὸς με, ἡ δὲ μὴ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἐκ τοῦ
πατρὸς μου, ἐκ τουτοῦ πολλοὶ ἀπώλοντο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὁπίσω, καὶ οὐκ ἔτι μετ'
αὐτοῦ περιεπατήσαν, εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τοῖς
ἀποστόλοις. καὶ ἡ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν ἀπὸ
ἐμοῦ οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος, ἀνέκει, πέ-
τρα ἀποκλησόμεθα; ῥήματα ζῶντος αἰώνου
ἐν ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ ἐγνώκαμεν
ἡμεῖς, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ ζῶντος.
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, οὐκ ἐπὶ ὑμᾶς ζῶν-
τος ἀποκρίθη, καὶ ὅτι ὑμῶν εἰς ἀπὸ-
στασίαν ἐστὶν; ἡμεῖς δὲ τὸν ἰουδαῖον σίμων

ἰσκασιώτων. οὗτος ἦρ' ἡμῶν αὐτὸν πά-
ρα δολόναι, εἰς ὃν ἐκ τῶν δολοκασ-
.

VII. Καὶ περὶ πάντα ὁ ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ, οὐ ἦρ' ἤθελεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ πε-
πατήν, ὅτι ἐξήκουον αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἅ-
ποκτεῖναι. ὡς δὲ ἐγγὺς ἦ ἱερὸν τῶν ἰουδαί-
ων ἡ σικλωποκηρία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, μεταβιβάζειν τεύχεον, καὶ
ὑπάγει εἰς τὴν ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθε-
ταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς. οὗ-
τως ἦρ' ἐν ἱερουζαλὴμ, καὶ ἵκηται αὐτὸς
ἐν παρρησίᾳ αὐτῶν. ἃ ταῦτα ποιεῖς, φανέρε-
σον σε αὐτὸν ὡς λόγῳ. οὐδὲ ἦρ' οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίσταντες αὐτὸν. λέγει οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς. ὁ καρδὸς ὁ ἐμὸς οὐκ ὡς παρρησίᾳ,
ὁ δὲ καρδὸς ὁ ὑμῶν ἐστὶ πάντοτε ὅταν ἔτοι-
μος. οὐ δυνάται ὁ λόγος ὁ μισθὸς ὑμῶν.
ἐγὼ δὲ μισθῶ, ὅτι ἰσὺς μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιεῖ ὅσα ὑμεῖς ἀνάθε-

τι εἰς τὴν ἱερουζαλὴμ ταύτην, ἵνα οὐκ ἀναβῇ
νῦν εἰς τὴν ἱερουζαλὴμ ταύτην, ὅτι ὁ καρδὸς ὁ ἐ-
μὸς οὐκ ὡς παρρησίᾳ, ταῦτα δὲ ἀπὸ αὐ-
τοῦ, ἐμὴν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. ὡς δὲ ἀνέβη
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς
τὴν ἱερουζαλὴμ, οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν ἱερουζαλὴμ.
οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἐξήκουον αὐτὸν ἐν τῇ ἱερουζαλὴμ,
καὶ ἤλεγον, ποῦ δύνανται αὐτοῦ καὶ γογγυσμὸς
πολλὸς περὶ αὐτοῦ ὡς ἐν τοῖς ὅλοις. οἱ δὲ ἤ-
λεγον, ὅτι ἀγαθὸς ὁμοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐλέγον, οὐκ ἄ-
λλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδὲ τις μετ' αὐτοῦ παρρη-
σίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ ὅτι τὸν φόβον τῶν ἰ-
ουδαίων. ἡ δὲ τῆς ἱερουζαλὴμ μεσοσύνης, ἀνέβη
ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ διδάσκει, καὶ ἰδοὺ
μαζοὶ οἱ ἰουδαῖοι, λίθοντες. πῶς οὗτος γράμ-
ματα οἶδε καὶ καὶ μαθητικῶς ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔφαθον. καὶ μετὰ διδασκαλὴν ἐκ ἔστη
ἐν τῇ, ἀπὸ τῆς πέμψαντός με. ἵνα τις θέλῃ θέ-
λημα αὐτοῦ ποιῆν, γνώσει τὴν τῆς διδασκαλίας,

πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ἢ καὶ ἀπ' ἡμῶν
 τοῦ λαοῦ, ὃ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν
 τὴν ἰδίαν ἵσται. ὃ δὲ ἵσται τὴν δόξαν τοῦ
 πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθὺς ἐστίν, καὶ
 δικαίος ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ. οὐ μωροὶ διέδοκον
 ὑμῖν τὸ νόμον, καὶ οὐδὲς ἔξ ὑμῶν ποιεῖ τὸ
 νόμον· τί μὴ ἵστανται ἀποστεινῶς ἀποκρίσθαι
 ὅ ὅρατος, καὶ ἔπειτα διαμνησθῆναι, τίς σε ἵστα
 τὴν ἀποστεινῶς ἀποκρίσθαι ὁ ἰσχυρὸς, καὶ ἔπειτα
 αὐτοῖς ἐν ὄργῃ ἐπικρίσθαι πάντας θαυμα
 ζῶντι. εἰς τοῦτο μωροὶ διέδοκον ὑμῖν τὴν
 περικομμένην, οὐκ ὅτι ἐκ τῶ μωσῶτος ἐστιν, ἀλλ'
 ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ ἐν σαββάτῳ περὶ τὴν μίαν
 ἀνθρωπίνην· ἡ περικομμένη λαμβάνει ἀνθρωπίνως
 ἐν σαββάτῳ, ἵνα καὶ λαμβῇ τὸ νόμον μωσῶτος,
 καὶ χολεῖται, ὅτι ὅλην ἀνθρωπίνω ἐν τῇ ἐπο
 μοίᾳ ἐν σαββάτῳ· καὶ λείπειται κατ' ὄψιν,
 ἀπὸ τῆς δικαιοῦς λείπειται λείπειται. ἐκ γὰρ
 οὐκ ἔστιν ἐκ τῶ ἰσχυροῦ μίαν, ἐκ οὗτος ἐστὶν

θη· ἰνὺς τιν' ἀποκτείναι· καὶ ἰδὼ παρρησίᾳ λέ-
 γει, καὶ εὐφροναὺς αὐτῷ λέγει· μή ποτε ἀληθεύς ἐ-
 νώμεθ' οὐ ἀρχόντες, ὅτι ἐτός ἐστιν ἀληθὺς ὁ χρι-
 στός· ἀπὸ τῶν ὀνόματι πόθεν ἐστίν· ὃ δ' ἔφη·
 εὐδὲς ὅτ' ἂν ἔρχηται, ὁ δὲ λέγει· γινώσκω πόθεν ἐστίν·
 ἔκταξεν ὅν οὐκ ἴσους ἐν τῷ ἑαυτοῦ, διὰ δὲ τὴν κα-
 κίαν λέγων, καὶ μὴ οἰδότες, καὶ οἰδότες πόθεν ἐ-
 στί, καὶ ὅτι ἐμμενὺς οὐκ ἐκείνην, ἀλλ' ἐστὶν ἐκ
 τοῦ θεοῦ· οὐκ ἐμμενὺς ἐκ τοῦ θεοῦ, ἐκ
 τοῦ ὅτι οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἐμὴ, ἡ ἀκρί-
 βεια· ἀπὸ τοῦ ἐστίν, ἐστὶν ὅν αὐτὸν πείσκει,
 καὶ ὁ δὲ λέγει ἐπὶ θαλάμῳ πρὸς αὐτὸν τὰς ἡμέρας, ὅτι ὁ
 παῖς ἐκείνης ἐστὶν ἡ ἀρετὴ αὐτῆς· ποιοῖ ὃ ἐκ τοῦ
 θεοῦ ἐστίν· ἐπὶ τὸν αὐτὸν, καὶ ἐλπίσας, ὅτι ὁ χρι-
 στός· ὅτ' ἂν ἔλθῃ, καὶ τὴν πλάνην σημειᾷ τῶν ποι-
 ῶν, ὅν ἐτος ἐπὶ οἰσιν· ἡ καὶ ἐν τῷ φαιεῖσθαι
 τοῦ ὅλου· ἐν τῷ ὅντος περὶ αὐτῶν ταῦτα, καὶ ἀπὸ
 τοῦ ὅλου οὐ φησὶ· οἱ οὐκ ἀρχόντες ἐκείνητας,
 ἡ καὶ πείσκειν αὐτὸν· ἐστὶν ὅν αὐτὸς οὐκ ἴσους.

ἔτι μικροῦ χρόνου μεθ' ὑμῶν ἔμει, καὶ ὑπά-
γω πρὸς τὸν πατέρα μου. ζητήσιντί με,
καὶ οὐχ εὐρήσιντι. καὶ ὅπου ἐμὶ ἔσθ', ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔγωγε οὐκ οἶον δαῖσι
πρὸς ἑαυτούς. ποῦ οὗτος μέλει πορεύεσθαι,
ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσωμεν αὐτόν; καὶ ἄς τῶν
ἐξ Ἰσραὴλ τῶν ἐπληρώσεν μέλει πορεύεσθαι,
καὶ διδάσκουσιν τοὺς Ἰουδαίους τίς δεινὸς οὗτος
ὁ λόγος; ὁρᾷ. ζητήσιντί με, καὶ οὐχ εὐρή-
σιντι, καὶ ὅπου ἐμὶ ἔσθ', ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
ἐγὼ δὲ τῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾃ τῇ μετὰ τὴν τῆς ἱστορίας
τῆς ἐκείνης ὁ ἰησοῦς καὶ ἔκραξε, λέγων, ἰδοὺ
τις διεψέφον, ἐρχόμενοι πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πῖ-
ε δὲ ὕδωρ εἰς ζωὴν, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποτα-
μοὶ ἐκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος
ζωῆς. τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος. ὁ
οὐ δύναται λαμβάνειν τοὺς πιστεύοντες ἄς αὐ-
τόν. οὐκ ὀνείδισεν γὰρ τὸν πνεῦμα ἄγιον, ὅτι ὁ ἰησοῦς
οὐδὲν καὶ ἰσχυρῶς ποιοῦν οὐκ ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ

ἀκούσας τὸν λόγον ἔλεγον. οὗτος δεινὸς ἀλλ
ὅπως προφήτης. ἄλλοι ἔλεγον, οὗτος δεινὸς καὶ
ὅτι ἄλλοι ἦ ἔλεγον. καὶ ἦν ἐκ τῆς γαλιλαίας
ὁ χριστὸς ἔρχεται; οὐκ ἦ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ
τῆς σπέρματος δαβὶδ, καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς
μαρίας, ὅπου ἦν δαβὶδ, ὁ χριστὸς ἔρχεται; τίς
μαρίας οὐκ ἔσθ' ὅλως ἐγγενὲς αὐτόν; τινὲς
δὲ ἠθέλοντο αὐτὸν πειλίσσειν αὐτόν, ἀλλ' οὐ
δύνατο ἐπιβᾶν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. ἡλθοῦ
οὐκ οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρι-
σαίους, καὶ ἔπωρον αὐτοὺς ἐκείνοι. εἰς τί οὐκ
ἐλάττω αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνθρωποι,
οὐδὲν ποιοῦν οὗτος ἰσχυρῶς ἄνθρωπος, ὡς οὐ
τοῦτο δὲ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὐκ αὐτοὺς οἱ
φαρισαῖοι, καὶ ἡμεῖς πεπλημένοι καὶ τῆς
ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστατοι ἄς αὐτόν, καὶ
ἐκ τῆς φαρισαϊκῆς; ἀλλ' ὁ ὅλος οὗτος ὁ καὶ
νόμων τὸν νόμον, ἐπικατέτατοι ἐσιν. καὶ
καὶ νυνὶ δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἰησοῦς νυνὶ δὲ

πῶς αὐτὸν, εἰς τὸν δὲ αὐτῶν. μὴ ὁ νόμος ἡ
 μῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ μὴ ἀκούσῃ
 παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γινώ τί ποιῆς ἀπὸ
 κρίσεως, καὶ εἰπον αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς
 γαλιλαίας εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἴδῃς, ὅτι προφη-
 τὰς ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ ἐγίνετο. καὶ ἔπει-
VIII. ρέθη ἡ κἀκεῖνος ἦς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἡ
 σους δὲ ἐπορεύθη εἰς τὰ ὄρη τῶν ἰουδαίων. ὅτε
 θρου ἢ πάλιν παρεγγήτο εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ πᾶς
 ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ λαβίστας ἔδιδε
 διδάσκον αὐτούς. φέρονσι ἢ οἱ γραμματεῖς καὶ
 οἱ φρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναικὰς ἐν μοιχαλ-
λαταναφθίῃ, καὶ σήσαντες αὐτὴν ἐν μέ-
 σῳ, λέγουσιν αὐτῷ. διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυν-
 ῆς λατφνήθη ἐπ' αὐτοφωρῶ μοιχοποιεῖται.
 ἐν δὲ τῷ νόμῳ μωσῆς ἡμῖν ἐνετέτατο τὰς
 βιβάτας διδοῦναι, σὺ οὖν τί λέγεις ταύ-
 τοις ἐλεγον περὶ σουτοῦ αὐτὸν, ἵνα ἐξουσι-
 ατοῖται αὐτοῦ, ὅτι ἰησοῦς λατάνψας,

τῷ διακτύῳ κατέγραψεν εἰς τὴν γλῶσσαν, ὡς
 ἔμενον ἱερογῶντον αὐτὸν, καὶ ἀνακύνψας,
 εἶπε πρὸς αὐτούς. ὁ ἀναμαρτυρεῖ ὑμῶν,
 πρῶτος τὸν νόμον ἐπ' αὐτῷ βασιλεύει. καὶ
 πάλιν λατάνψας ἐγραψεν εἰς τὴν γλῶσσαν. οἱ
 δὲ ἀκούοντες δὲ ἤρχοντο εἰς λαβὴν αὐ-
 τῷ ἀπὸ τῶν περιουσιῶν, καὶ λατφνέθη
 μόνος ὁ ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἔστα,
 ἀνακύνψας ἢ ὁ ἰησοῦς, καὶ μικρὸν ἰσχυρὰ αὐ-
 τῷ γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ. ἡ γυνὴ, ποῦ
 οὐκ ἐκείνοι οἱ λατφνοὶ σου οὐδέ τις σὺ λα-
 τφνέεις ἢ ἢ εἶπεν. οὐδέ τις λυέται. εἶπε δὲ ὁ
 ἰησοῦς. οὐδὲ ἐξ ὧς λατφνέται, πορεύου, καὶ
 μικρὸν ἰσχυρὰ, πάλιν οὖν ὁ ἰησοῦς αὐτοῖς
 ἐλάλησε, λέγων. ἐγὼ εἰμι τὸ πῶς ἢ νόμος. ὁ
 ἀκοῦσθων ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃς ἐν τῇ σκο-
 τείᾳ, ἀλλὰ ἐξ ἢ τὸ πῶς ἢ νόμος. εἶπεν οὖν αὐτῷ
 οἱ φρισαῖοι. σὺ περὶ σὺ αὐτὸ μάρτυρες, ἢ μαρ-
 τυρία σε οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς. ἀπὸ κρίσεως ἰησοῦς.

καὶ ἔπρη αὐτοῖς. λέγων ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐ-
μοῦ πατρὸς, ἀληθὺς θεὸς ἢ μαρτυρεῖα μου, ὅτι οἱ
ὅλοι πόθεν ἤλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς δὲ οὐκ
οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς
κατὰ τὴν σάρκα λέινετι, ἐγὼ οὐ λέινω οὐ-
δένα. καὶ ἐὰν λέινω ἢ ἐγὼ, ἢ λέισις ἢ ἐμὴ
ἀληθὺς θεὸς, ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ
ὁ πater μου πατήρ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ τῷ ἔ-
μῳ ἐρω γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἢ ἐμ-
τείας ἀληθὺς θεὸς. ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν πε-
ρὶ ἐμοῦ πατρὸς, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πater
μου πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῶ. ποῦ θεὸς
ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη ἰησοῦς. οὐτε εἰμὶ οὐ-
δατε, οὐτε τὸν πατέρα μου. εἰ εἰμὶ ἤσθη-
τε, καὶ τὸν πατέρα μου ἤσθητε ἄν. ταῦτα
εἰς ἐξημακτὰ ἰδαίνοντο οἱ ἰησοῦς ἐν τῷ ἔρω. καὶ οὐδὲν
παύσαν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔκλυον τὸν λόγον αὐ-
τοῦ. ἔπρη οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐγὼ

ὑπάγω καὶ ἰηγήσεται με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ
ὑμῶν ἀποθανεῖσθαι. ὅσον ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἰδεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι.
μή τι ἀποκτενεῖ αὐτόν, ὅτι λέγει, ὅτι ὅσον
ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἰδεῖν καὶ ἔ-
πρη αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐκ τῶν λατῶν ἐστέ, ἐγὼ ἐκ
τῶν ἄνθρωπων εἰμὶ. ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. ἔπω-
ν οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθαι ἐν τοῖς ἁμαρ-
τίαις ὑμῶν. ἐὰν γὰρ πιστεύσῃτε, ὅτι ἐγὼ
εἰμι, ἀποθανεῖσθαι ἐν τοῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
ἔλεγον οὖν αὐτῶ. σὺ τίς εἰσὶ καὶ ἔπρη αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς. τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ
καὶ ἔγω περὶ ὑμῶν λαλῶ καὶ λέιναι, ἀλλ' ὁ
πater μου ἀληθὺς θεὸς. ἐγὼ δὲ ἢ ἢ ἢ παρ'
αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἐγνο-
σαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγον. ἔπρη οὖν
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ὅτι ἄνθρωποι οὐκ ἐκ τῶν
ἀνθρώπων, τότε γινώσκουσιν, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ, καὶ

ὁ μὲν θέλει ποιῆν ἑκάστος ἀνθρώποις ὅτι
 τὸ ἐπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔσκησεν,
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθεύσας αὐτοῦ. ὅτ' ἀνὰ παῖ
 ῥά ψῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλή, ὅτι φέρεται
 ὅτι, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὸ πᾶν ἀπα
 θεῶν λέγω, οὐ πισυντέ μοι. τίς ὅχ' ὑμῶν ἐ
 λήχθη με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀληθεύω λέ
 γω, ὁρᾷ τί ὑμεῖς οὐ πισυντέ μοι; ὁ δὲ ἄνθρωπος
 θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει. ὁρᾷ τοῦτο
 ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τῆς θεοῦ οὐκ ἔστι. ἀ
 πικρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι, καὶ ἔπικραν αὐ
 τῷ. οὐ κατὰ τὸν νόμον ἡμεῖς, ὅτι σαμαρείας
 τις εἶ σύ, καὶ λαμῶνιον ἔχεις ἀπικρίθη ἡ
 σοῦς. ἐγὼ λαμῶνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμὴν
 πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἡτιμωσατέ με, ἐγὼ
 δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου. ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ
 λεῖνον ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν τις τ
 λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θω
 ρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ἔπωρ οὖν αὐτῷ οἱ ἰου

δαῖοι. νῦν ἐγὼ καμῶν, ὅτι λαμῶνιον ἔχει.
 ἀβραάμ ἀπέθανεν, καὶ οἱ προφῆτῃ, καὶ σὺ λέ
 γεις, ἐὰν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ θώ
 σιται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ σὺ μέγας εἶ
 παρὰ τοὺς ἡμῶν ἀβραάμ, ὅς τις ἀπέθανεν καὶ
 οἱ προφῆτῃ ἀπέθανον. τίνα σι αὐτὸν σὺ π
 αῖς ἀπικρίθη ἡ σοῦς. ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑ
 μου, καὶ δόξα μου οὐ δοξάζει. ἔστιν ὁ πα
 τὴρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι
 θῶς ὑμῶν ὅτι, καὶ οὐκ ἐγὼ κατὰ αὐτὸν, ἐγὼ
 δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐὰν ἔπω, ὅτι οὐκ οἶδα αὐ
 τόν, ἔσομαι ὁμοῖος ὑμῶν φέρεται. ἀλλ' οἶδα
 αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραάμ ὁ
 πατὴρ ὑμῶν ἡγαπάσαστο, ἵνα ἴδῃ τὴν δ
 οξάν τὴν ἐμὴν, καὶ ἔστω καὶ ἐξ αὐτοῦ. ἔπωρ
 οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν. πῶς τί κεν
 ἔγωγε οὐκ ἔχω, καὶ ἀβραάμ ἐώρακεν εἶπω
 αὐτοῖς ὁ ἡ σοῦς. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 πρὶν ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. ἦραμ οὖν

IX

κατὰ Ἰωάννην. 443

ἔλεγον, οὐχ οὗτος ἐστιν ὁ βασιλεὺς, καὶ πρὸ
 σκατῶνς ἀκούει λέγοντες, ὅτι οὗτος ἐστιν, ἀκού-
 σι, οὗτοι ὅμοιος αὐτῷ ἐστὶν. κινήσαντες ἔλεγον, ὅτι
 ἔλεγον οὐκ αὐτῷ. πῶς ἀνέγνω-
 ῖς αὐτοῖς. ἔλεγον οὐκ ἀνέγνω ἔχοντες, καὶ
 αὐτῶν σου οἱ σφαδμαὶς περικεχρῆσθαι, καὶ
 αὐτοῖς. ἀνέγνω ὁ κυριότατος, πηλὸν ἐ-
 ποίσεις, καὶ ἐπὶ χεῖρας μου τὸν σφαδμα-
 καὶ ἐπὶ μοι, ὑποκατέτις τὸν κυριότατον, καὶ
 πηλὸν, καὶ ἐνίψας, ἀπεκλῶν διὰ τὴν νύκτα,
 ἐνίψας, εἶπον οὐκ αὐτῷ. πῶς ἐστὶν ἐκεί-
 νος, καὶ δὲ οὐκ εἶλα, ἀγνοῦν αὐτῶν πρὸς τοὺς
 ἡρώδους τὸν ποτε τυφλόν. καὶ ὁ σάββατον,
 ὅτι ἡ πηλὸν ἐποίσεις, ὁ ἰσχυρὸς, καὶ ἀνέγνω
 αὐτοῦ τὸν σφαδμαίς, πηλὸν οὐκ ἡρώδους αὐ-
 τῶν καὶ οἱ φαιεσσοῖς, πῶς ἀνέγνω, ὁ δὲ ἐ-
 ποίς αὐτοῖς, πηλὸν ἐπὶ σκατῶν μοι ἐπὶ τοὺς σ-
 φαδμαίς, καὶ ἐνίψας, καὶ βελήπας, ἔλεγον οὐκ
 ἐκ τῶν φαιεσσοῶν τινος. οὗτος ὁ ἀνθρώπος ἐκ
 ἐστὶν παρὰ τὸ θεῖον, ὅτι τὸ σάββατον ἐκ τῆς

Εὐαγγέλιον

ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἑκείνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα λόγῳ ἐλάλησεν αὐτοῖς. ἔπειτα οὐρπάγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἀμὲν ἀμὲν λέγουσιν αὐτοῖς, ὅτι ἰσὺς ἐμεῖ καὶ θύρα τῆς προβάτου. πάντες οὖν περὶ ἐμοῦ ἤλθον, λέλειπται εἰς καὶ ἡ σὰρξ, ἀλλ' οὐκ ἔκωσεν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἰσὺς ἐμεῖ καὶ θύρα, δι' ἧς μοι ἴαται ἡ σάρξ, ὥς θύσῃ, ἢ ἐκτελέσῃ, ἢ θηλείσῃ, ἢ νομίσῃ. ὁ λέλειπτος οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ τὰς λείψῃ, καὶ θύσῃ, ἢ ἀπολέσῃ. ἰσὺς ἤλθον, ἵνα ἱδωῖ ἕνα, καὶ περιεσθῇ ἕνα, ἰσὺς ἐμεῖ ποιμὴν ὁ ἁγίος, ὁ ποιμὴν ὁ ἁγίος πᾶν ψαλμὸν αὐτοῦ τίθεισιν ὑπὲρ τὰ πρόβατα. ὁ μισθωτὸς δὲ ἢ καὶ ἄνθρωπος ποιμὴν, οὐδ' ἐν εἰς τὰ πρόβατα ἰδὼν, θύει καὶ τὸν λυκὸν ἀφ' ὧν ὁ ποιμὴν ἀφίσταται τὰ πρόβατα, καὶ φέρει, καὶ ὁ λύκος ἀφίσταται αὐτὰ, καὶ σκοπῇ τὰς πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φέρει, ὅτι μισθωτὸς οἶμαι, καὶ σὺ μάλιστα αὐτῶν περὶ τῶν προβάτων. ἰσὺς ἐμεῖ

κατὰ Ἰωάννην. 449

ὁ ποιμὴν ὁ καθὼς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ
 γινώσκωμαι ἀπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκω
 αὐτὸν ὁ πατήρ, καθὼς γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ
 τὴν ψυχὴν μου τίθειμι ἐπὶ τῶν προβάτων.
 καὶ ὅσα προβάτα ἔχω, ὅσα οὐκ ἔστιν ἡ τοῦ αὐ-
 τοῦ ταύτην, ἀλλὰ ἐκείνα ἐγὼ εἶμι ἀγαθὸν, καὶ τῆς
 αὐτοῦ μου ἀκούοντες, καὶ γίνονται μία
 ποιμήν, εἰς ποιμήν. ὁ γὰρ τὸν ὅλον ὁ πατήρ
 ἀγαπᾷ, ὅτι ἐν τῇ τιμῇ τὴν ψυχὴν μου, ἵνα
 πάντα λάβω αὐτήν. οὐδὲν ἔστιν αὐτῇ ἀπὸ
 ἐμοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ τιμῇ αὐτῇ ἐστὶ ἐμὴ αὐτοῦ.
 ὅπου σὶα ἔχω θέλω αὐτήν, καὶ ὅπου σὶα
 ἔχω πάντα λάβω αὐτήν. ταῦτά τε τὴν ἐν-
 τὴν ἡλᾶνον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. σῆμα
 αὐτοῦ πάντα ἐγγίνομαι τοῖς ἰσχυροῖς ὁ γὰρ
 λαὸς τοῦτον. ἕλθω δὲ ποιοῦν ἐν αὐτῶν.
 αὐτοῖς μου ἔχω, καὶ μάλιστα, τί αὐτοῦ ἀκού-
 οῦν; αὐτοῖς μου. ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ
 ἐστὶν αὐτοῖς μου, ἀλλὰ αὐτοῖς μου αὐτοῖς

τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας· ἰσχύει δὲ τὰ ἐν
καίνια ἐν ἱεροσολύμοις, καὶ χαμὼν λῶν, καὶ πε-
ριεπατέει δὲ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ σοφίᾳ σο-
μῶντι. ἰκύνκλωσεν οὖν αὐτὸν οἱ ἰσδαῖοι,
καὶ ἰδιόχον αὐτῷ. ἔως τότε τινὲς ψυχὴν ἡμῶν
αἰρέσει· αὐτὸν δὲ οὐ χρῆσθαι, ἀλλὰ ἡμῶν παρρησίᾳ.
ἀπικλείθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἔπορευμῶν, καὶ οὐ
πιστεύει. τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶν ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἡμῶν,
ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς
ἐκ τῶν ἁγίων ἡμῶν, καθὼς ἔπορευμῶν. τὰ πρό-
βητα τὰ ἡμῶν τῶν φωνῶν μου ἀκούει, καὶ ἡ-
γνώσκω αὐτὰ, καὶ ὁ κοδοθεύσι μοι, καὶ ἡ-
γῶν αὐτῶν διδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπὸ
κωντὴ εἰς τὸ αἰῶνα, καὶ οὐκ ἀρπάσει τις αὐτὰ
ἐκ τῆς χεῖρός μου. ὁ πατήρ μου ὁς ἀδελφεῖ
μοι, μέλει πάντων ὧν, καὶ οὐδὲς ἀνίσταται
ἀρπάσει ἐκ τῆς χεῖρός τοῦ πατρὸς μου. ἔγω καὶ ὁ
πατήρ ἐν ἑαυτοῖς. ἰσχύει δὲ ἐν πάσῃ τῇ

οἱ ἰσδαῖοι, ἵνα καθέσωσιν αὐτόν. ἀπικλεί-
θη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ποτὶς λαοὶ ἔργα ἀδελφεῖ
ὑμῶν ἐκ τοῦ πατρὸς μου, ὅσα ποιοῦν αὐτῶν ἔργα
καὶ καθέσει μοι ἀπικλείθησιν αὐτῷ οἱ ἰσ-
δαῖοι, λέγοντες. περὶ λαοῦ ἔργα οὐ καθέσει
μὲν σὺ, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄν-
θρωπος ᾤ, ποιεῖς σὺ αὐτὸν θεόν. ἀπικλείθη
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. οὐκ ἐστὶν γὰρ ἡμεῖς ἐν τῷ
νόμῳ ὑμῶν, ἔγω ἄνω, θεοὶ ἐστὶν ἡμεῖς
ἐπεὶ θεοὺς, πᾶς οὗτος λόγος τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ
οὐ δύναται νουθετοῦν ἡ γραφή, ὅν ὁ πατήρ ἡγί-
ασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἔργον, ὑμεῖς λέγετε
ὅτι βλασφημία, ὅτι ἔπορευ, ὅς τοῦ θεοῦ ἡμεῖς
αὐτοὶ ποιοῦν τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, καὶ πιστεύετε
μοι. ἀλλὰ ποιοῦ, ἔγω ἡμεῖς καὶ πιστεύετε, τοῖς
ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γινώτε, καὶ πιστεύετε,
ὅτι ἐν ἡμῶν ὁ πατήρ, καὶ ἔγω ἐν αὐτῷ. ἰσχύει
τοῦ πατρὸς αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἔλθον ἐκ τῆς
χεῖρός αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ

ἐρωταῖς ὁ λόγος διδιδυμος, τοῖς μαθηταῖς.
 ἄνωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθανώμεν μετ' αὐ-
 τοῦ. ἰλθαμεν οὖν ὁ ἰησοῦς, ἔργον αὐτὸν τίσα-
 ρας ἡμέρας ἥδη ἔχοντα ἐν ᾧ μνημείῳ. ὡ-
 θὲ ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἐροσολύμων ὡς ἀπὸ
 σαδέων δέκα πεντή. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰου-
 δαίων ἐκλήυθησαν πρὸς τὰς περὶ μολυβαν
 καὶ μαείαν, ἵνα παραμυθίσονται αὐτὰς πε-
 ρὶ τὸ ἀλεφθῆν αὐτῶν. καὶ οὐκ ἔμαθον, ὡς ἤκου-
 σεν ὅτι ὁ ἰησοῦς ὀφείλεται, ἀπῆντησεν αὐτῷ.
 μαεία δὲ ἐν ᾧ οἶκος ἐκαθίστητο. ἔργον οὖν ἡ
 μολυβαν πρὸς τὸν ἰησοῦν. ὡρεῖ, αἱ ἡς ᾧ δὲ, ὁ
 ἀλεφθὲς μου καὶ ἄν ἐκθνήσκει. ἀπῶ καὶ νῦν οἱ
 δία, ὅτι δσα ἄρ αὐτίσχη τὸ θῆν, δίασφ ὡι ὁ
 ὅς. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. ἀναστήσῃς τὸ ἀλεφθὲς
 σου. λέγει αὐτῷ ἡ μάργα. οἱ δία ὅτι ἀναστήσῃ
 ἐν τῇ ἀναστασίᾳ ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ ἡμῶν. ἔργον
 αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. ἰδοὺ ἔμει ἡ ἀναστασις καὶ ἡ ἰσχυ-
 ρίς. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσει.

καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀπο-
 θάνῃ εἰς τὸ αἰῶνα. πιστεύς τοῦτο, λέγει αὐτῷ.
 καὶ λέγει. ἰδοὺ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστός
 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ὀφείλεις. καὶ ταῦ-
 τα ἀπεῖπες, ἀπῶλθι καὶ φάνησιν μαείαν τῶν
 ἀλεφθῶν αὐτῆς λάθρα ἀποῦσα. ὁ δὲ δίασκα-
 λος πᾶρσι, καὶ φωνῆς. ἐκείνη ὡς ἤκουσεν,
 ἐρείσεται ταχὺ, καὶ ὀφείλεται πρὸς αὐτόν. οὐκ ἔ-
 σκεπλήθη ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν λέξιόν, ἀλλὰ ὡ-
 ρεῖ τὸ τόπον, ὅπου ἀπῆντησεν αὐτῷ ἡ μάργα.
 κα. οἱ οὖν ἰσθῆσαι οἱ ὄντον μετ' αὐτῆς ἐν τῇ
 οἰκίᾳ, καὶ παραμυθουμένοι αὐτῶν, ἰδόντων
 τῶν μαείαν, ὅτι ταχὺς ἀνίστη καὶ ἐξῆλθεν,
 ἀποῖνθῃ ἐν αὐτῇ, λέγοντες, ὅτι ἡ ἀγία εἰς τὸ
 μνημείον, ἵνα λαλῇσιν ἐκ. καὶ οὐκ ἔμαθον ὡς
 ἔλθον ὅπως ὡς ὁ ἰησοῦς, ἰδὼσα αὐτόν, ἔργον
 αὐτοῦ πρὸς τὸς πόδας, λέγουσα αὐτῷ. ὡρεῖ,
 αἱ ἡς ᾧ δὲ, οὐκ ἔμαθον ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἀλεφθὲς. ἰδοὺ
 οὐκ οὐκ εἰδὼν αὐτὸν λαλοῦσσαν, καὶ ζῶν

καταλύσας αὐτῇ ἰουδαίους λησύνοντας, καὶ
 βεβαίωσας τὸ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὴν
 καὶ ἑπεί, πού τι βίβαται αὐτοῖς; ἡγοῦσιν
 αὐτῷ. λέγει, ἔρχου καὶ ἴδε, ἐλθέμενος ὁ
 σπύς. ἔρχου οὐκ ἰουδαῖοι. ἴδε πῶς ἐβίβω
 αὐτόν. τίς δὲ εἰς αὐτὸν ἔσπορ. οὐκ ἠδυνάμην
 τοῦτο τοῦ ἀνοίξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυ-
 φλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποβλέπῃ
 ἀκροῦς οὐκ ἀπὸ μὲν ἐμὴν ἐν αὐτῷ, καὶ
 χεῖρας εἰς τὸ μνημεῖον. λέγει τὸ σπῆλαιος, καὶ ἡ
 θύς ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. ἡ γὰρ ὁ ἰσχυρὸς. ἀγα-
 τὸν ἡλθον. ἡ γὰρ αὐτῷ ἡ ἀλλοφθῆ τὸ θεμελι-
 οῦς μάρθα. λέγει, ἡδὴ οὐδέ τι ταρταῖον ἔ-
 ρως. πῶς αὐτῷ ὁ ἰσχυρὸς. οὐκ ἐπὶ σπορ, ὅτι
 ἔαρε πᾶσι σπύς, οὐδ' ἐν τῷ δυνάμει τῷ θεοῦ ἔρ-
 σεν τὸν ἡλθον, οὐκ ἔαρε τὸ θεμελιεῖν. ὁ δὲ
 ἰσχυρὸς ἔρ- τὸς ὀφθαλμοὺς ἀνὰ, καὶ ἔειπεν πᾶ-
 ρα, ἀγαπᾷ σοι, ὅτι ἠκούσας μου. ἐν δὲ
 ἔλθον, ὅτι πέννιτος μου ἀκούεις, ἀγαπᾷ

457

τὸν ὅλον τὸν πνευστικὸν ἔμπον, ἵνα πνευστικῶς
 συμ, ὅτι σύ με ἀπέσφραξας καὶ ταῦτα εἰπὼν,
 φωνῇ μεγάλην κηρύττεις, λέγει, οὐδὲν ἐσ-
 ζῶ, ἢ ἐξ ὧν ἐμοὶ τὸ θεογονικὸν διεκλήθη τὸν
 πόδας καὶ τὰ χεῖρας λαλεῖν, καὶ ὁ ὕψις αὐ-
 τοῦ σου δαείων πνεύματι δίδωτο, λέγει αὐτοῖς
 ἰησοῦς, ἡσυχάζετε αὐτὸν καὶ ἀφ' οὗ ἀπαύσηται
 ποιοτοῦ οὐμὶ κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν οὐ λαθόντες πρὸς
 τὴν μαλακίαν, ἢ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ ἰη-
 σοῦς, ἐπιστάμενοι αὐτόν, τίνες δὲ αὐτῶν
 ἀπαύθησαν πρὸς τοὺς φασεισάτους, ἢ ἔμπον αὐ-
 τοῖς, ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς. ἐνύψαρον οὐμὶ οἱ
 ἐρχόμενοι καὶ οἱ φασεισάτοι ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐλε-
 γον, τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ αἰθρωπὸς πολ-
 λὰ σημεῖα ποιεῖ, ἰδὼν ἅπαντες αὐτὸν οὕτως,
 πάντες πνεύσαντες αὐτόν, καὶ ἐκείνην τὴν
 οἰρωμασίαν, ἢ ἀρροσίην ἡμῶν καὶ τὸν τόπον,
 καὶ τὸ ἔθνος, εἰς διὰ τί αὐτῶν λαλῶντας,
 ἀντιβλέποντες ἄν' ἑαυτοὺς ἐκείνους, εἶπον αὐτοῖς

αὐτὸν ὅτι ἐκλήθη ὡς, καὶ τὸ γλασκόμορον ἔχει,
καὶ τὰ βασιμῶρα ἐξάσιν. εἰπὼν οὖν ὁ ἰη-
σοῦς, ἄφες αὐτῷ, ἅς τὴν ἡμέραν ἔντα
θεασαί μου τὴν ἑκκλῆσαν αὐτό. ὧς πᾶσι
γὰ πάντοτε ἔχειτ' ἰσχυρῶς, ἐκ δὲ ὅταν
τοτε ἔχειτ', ἔγνω οὖν ὅχλος πολλὸς ἐκ τῶν ἰου-
δαίων, ὅτι ἐκείνῳ, καὶ ἔλθοι οὐ σὺ τὸν ἰη-
σοῦν μένον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λάβωσιν ἰδῶ-
σιν, ὅμ' ἤμελλεν ἐκ νεκρῶν, ἐδουλεύσαντο δὲ
οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν λάβωσιν ἀποκτείνω-
σιν, ὅτι ποιοῖ αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῶν ἰου-
δαίων, καὶ ἐπίστανται τὸν ἰησοῦν, τῇ ἐπισ-
τολῇ ὅχλος πολλὸς ὁ ἐλθὼν ἄς τὴν ἰορδάνην, ἃ
κοίσαντο ὅτι ἔρχεται ὁ ἰησοῦς ἅς ἐροῦν
μα, ἤλαβον τὰ βασιμῶρα φοινίκων, καὶ ἀνέ-
θεν ἅς ἀπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, ὡς ἄν-
να, ὁδομηρὸς ὁ ὄρχος ἐν ὀνόματι κυρίου
ὁ βασιλεὺς ἡσραήλ, ἐν ᾧ ὁ ἰησοῦς ὄντα
ριον, ἐκάλεισεν ἐπ' αὐτῷ, λαθόντα γινώσκοντα

μύθον, καὶ φοβὸν θύγατρί σὺν ἰδού ὁ βα-
σιλεὺς συνέρχεται λαθόντα ἐπὶ πῶλον ὄνον.
ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ
πρῶτον, ἀλλ' ὅτι ἰδοὺ ἰησοῦς, τότε ἐ-
μνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ὡς ἐπ' αὐτῷ γινώσκοντα
μύθον, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύ-
σατο οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν λά-
βωσιν ἐφάνκασιν ἐκ τῆς μνημείου, καὶ ἤρξαντο
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, ὅσα τούτου καὶ ἀκίνητος
αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τῆς αὐτοῦ πρᾶ-
σεως καὶ τὸ σημεῖον, οἱ ἐν φαρισαίοις ἔ-
σαν πρὸς αὐτοὺς. θεωρεῖται, ὅτι οὐκ ἀφελῶς
τε οὐδ' ἀντὶ τοῦ ὁ ἰησοῦς ὅπως αὐτοῦ ἀπῆλ-
θεν. ἔσαν δὲ τινες ἐκκλησίαι ἐκ τῶν ἀναβαί-
νόντων, ἵνα προσκυκλώσιν ἐν τῇ ἰορδάνῃ.
τοὶ οὖν προσῆλθον ἐπὶ τῇ ἰορδάνῃ, ὅπως
ἐκάλεισεν ἡσραήλ, καὶ ἠρώτων αὐτόν, τί
γιντόν. ἡρώτων, τίλομεν τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν.
ἔρχεται ἐπὶ τῇ ἰορδάνῃ καὶ λίαν ὡς ἀνδρὶα, καὶ

πάλη ἀνθρώπου καὶ ἐλπίδος λίγης· ὡς ἰησοῦς.
ὁ ὃ ἰησοῦς ἀπικείμενο αὐτοῖς, λίγως· ἔλθον
θῆν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀ-
μὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἔτι μὴ ὁ υἱὸς τοῦ
αἵτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτοῖς μὴ
νοεῖς μέγα. ἔτι μὴ ἀποθάνῃ, πολλὰ καρπὸν
φέρει. ὁ περὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀποτίσκει
αὐτήν. καὶ ὁ μισθὸν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔχει
δοσέναι ὑμῖν, ἵνα ὡς ἡμεῖς αἰώνιον φουλάξωμεν
αὐτήν. ἔτι μὴ οἱ διακονοῦντες, ἑαυτοὺς ἀποδοῦ-
σιν. καὶ ὅπου ἐμὶ ἐστίν, ἐκεῖ καὶ ὁ διὰ ποῦ
ὁ υἱὸς ἔσται. καὶ ἔτι μὴ οἱ διακονοῦντες, τι
μισθὸν αὐτῶν ὁ πατήρ. καὶ ἡ ψυχὴ μου τιτι-
σεται. καὶ τί ἔγωγε πατήρ, σὺ δὲ οὐκ ἐκ τῆς
ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἔλθω εἰς τὴν
ὥραν ταύτην. πατήρ, δόξα σοι σε τὸ ὄνομα.
ἔλθον οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδόξασα,
καὶ πάλιν δόξα σοι. ὁ δὲ ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκού-
σας, ἔλεγεν βροντὴν γινώσκειν. ἄλλοι ἔλεγον

ἄγγελον αὐτοῦ λαλῶντα. ἀπεκρίθη ὁ ἰη-
σοῦς, καὶ ἔειπεν. οὐδὲ ἐμὶ αὐτὴ καὶ φωνὴ γέ-
νηται, ἀλλὰ δι' ὑμῶν. καὶ ἡμεῖς οὖν οὐκ ἐκ
τῆς νύκτος ἀρχομεν τούτους ἐκδικῶμεν
τοὺς ἔξω, ἀλλὰ ἵνα ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας
ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. τὸτο ὃ ἔλεγει, σημεῖον
καὶ ποῖον θαύμα· ἡμεῖς οὖν ἀποδοῦμεν. ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὄχλος. ἡμεῖς ἀποδοῦμεν ἔτι
καὶ ὑμῖν, ὅτι ὁ χριστὸς μέγα εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
πάντες οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ ὑψωθῶν τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου, τίς δεῖν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔστιν οὗ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐπὶ μικρὸν χρό-
νον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστίν. περὶ αὐτοῦ
ὡς τὸ φῶς ἔχει, ἵνα μὴ σκοτία ὑμῶν κατα-
καύσῃ. καὶ ὁ περὶ αὐτῶν ἐκ τῆς σκοτίας, οὐκ
οἶδε ποῦ ἔλθῃ. ὡς τὸ φῶς ἔχει, περὶ
τῶν αὐτῶν, ἵνα οἱ φωτὸς γένηται. ταῦτα
ἔλεγει ὁ ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκ τῆς
ἐκείνης, τὰ αὐτῶν, τὰ αὐτῶν διὰ αὐτοῦ σημεῖον

πεποικότες ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστανται
 εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος ἡσάσῃ τῷ προφήτῃ πη-
 ραββί, ὃν εἶπον· ἡμεῖς τίς ἐπίσταται τῇ ἀπο-
 κρυφῇ; καὶ ὁ βραχίον ἐνείουν τίνι ἀποκρυ-
 φθῆναι. οὐδὲ τοῦτο οὐκ ἐδιδυνάμην πιστῶν, ὅ-
 τι πάλιν εἰπὼν ἡσάσας, τινὲς φησὶν αὐτῶν
 τῶν ὀφθαλμοῦν, καὶ πεφάρμακον αὐτῶν τὸν
 καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοὺς ὀφθαλμοῖς, καὶ
 νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἴ-
 σθῶμαι αὐτοῦ. ταῦτα εἰπὼν ἡσάσας, ὅτι ἴδον
 τὸν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
 ὁμοῦς μέγιστοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐ-
 πίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀπλὰ οὐδὲ τοὺς φαρισαῖ-
 οὺς οὐχ ὁμολόγησαν, ἵνα μὴ ἀποσυνοχωρη-
 γήντοιναι, ἢ γὰρ πίστευον ὅτι τὸν δόξαν τῶν ἀν-
 θρώπων μάλλον ἢ τοῦ τῶν δόξαν τοῦ θεοῦ.
 ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἰπὼν, ὁ πιστῶν εἰς ἐ-
 μέ, οὐ πιστῶν εἰς ἐμέ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαν-
 τά με. καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαν-
 τόν με.

τά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλάλησα,
 ἵνα πᾶς ὁ πιστῶν εἰς ἐμέ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ
 μείνῃ. καὶ ἵνα τις μου ἀκούσῃ τὰ ῥήματα, καὶ
 μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. ἐν γὰρ
 κριθῶν, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώ-
 σω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμέ, καὶ μὴ λα-
 βὼν τὰ ῥήματα μου, ἐξ ἐκείνου κρίνεται
 αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκείνος κρινέ-
 σθαι αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμοῦ
 κρίνω οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ,
 καὶ τὸς μοι ἐντολὴν ἴδωκε, τί ἐπω καὶ τί λα-
 λήσω, καὶ οἶδρα, ὅτι ἡ ἐντολή αὐτοῦ ζωὴ αἰ-
 νίος ἐστίν. ὁ ὅντα λαλῶ ἐγὼ, καὶ οὐκ εἰρηκί μοι
 ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ. Πρὸ δὲ τῆς ἐορτῆς
 τοῦ πάσχα ἐδόξας ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἐλάλησεν αὐ-
 τῷ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῇ καὶ τὸν κόσμον τοῦτον
 κρίνῃ τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς
 ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἡρώπωνται αὐτούς.
 καὶ κρίνοντες τὸν κόσμον, τοῦ διαβόλου κρίνει

Βιθυνκός. εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δαδίου
οὗτος ἰσχυαίεται, ἵνα αὐτὸν παραδῶ, εἰς
ὁ ἰησοῦς, ὅτι πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ.
ὡς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ὕψους, καὶ
πρὸς τὸν θρόνον ὑψάσθαι. ἐγείρεται ἐκ τοῦ νεκρῶν,
καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λεῖπτον,
ἐκτίθεισιν αὐτόν. ἔτα βάλεν ὑμῶν ὑπὸ
τὸν νηπιά, καὶ ἤρξατο νύμφαν τοὺς πόδας
μαθητῶν, καὶ ἐκμασσεῖν αὐτοὺς, ὡς ἡμεῖς
ἐξωσμεν. ὕψεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον,
καὶ λέγει αὐτῷ ἰησοῦς. λέγει, σὺ μου
νύμφης τοὺς πόδας ἀπικεῖθαι ἰησοῦς, καὶ
αὐτῷ, ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι,
γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα, λέγει αὐτῷ πέτρος.
εἰ μὴ νύμφης τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αὐτῶν.
ἀπικεῖθαι αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. λέγει μὴ νύμφος
οὐκ ἔχεις μετὰ ἐμῶν. λέγει αὐτῷ σίμων
πέτρος. λέγει, μὴ τὸς πόδας μόνον, ἀλλὰ καὶ
τὰς χεῖρας, καὶ τὴν λαβάνην, λέγει αὐτῷ ὁ ἰη

σοῦς. ὁ κληνομενός, οὐ χεῖρας ἔχει ἢ τοὺς πό
δας νύμφας, ἀλλ' εἰς λαβὰς ὅλος. καὶ ἡμεῖς
λαβάροι ἐσὶ, ἀλλ' οὐχὶ ποδῶν. ἢ δει γὰρ τὸν
παραδιδόντα αὐτόν, εἰς τοῦτο ἔπειρε, οὐχὶ
πάντων λαβάροι ἐσὶ, ὅτι οὐδ' ἐνίψα τοὺς πό
δας αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀπὸ
ναπείων, περὶν ἔπειρε αὐτοῖς. γινώσκεις
τί πεποίηκα ὑμῖν; ἡμεῖς φωνήτε με ὁ δὲ
διδάσκαλος καὶ κύριος, καὶ λαβὼς λέγει, ἐμὴ
γὰρ. εἰ οὐ ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τὸς πόδας ὁ κύ
ριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλή
λων νύμφας τὸς πόδας. ὑποδραγμα γὰρ εἶδον
καὶ ὑμῖν, ἵνα λαβὼς ἐγὼ ποίησα ὑμῖν, καὶ
ὑμεῖς ποίητε. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ
ἔστι δούλος μέσσω τοῦ λυτοῦ αὐτοῦ, οὐδὲ
ἀπόστολος. μέσσω τοῦ πημψαντος αὐτόν.
εἰ ταῦτα οἶδατε, μακάριοι ἐσὶ, ἔαν ποίη
τε αὐτά. οὐ περὶ ποδῶν ὑμῶν λέγω, ἐγὼ
οἶδα οὗς ἀγαπήσασιν. ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή

πληρωθῇ, ὁ ὁρώων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, καὶ
 πῆρσεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πλῆθυν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι
 λέγω ὑμῖν πρὸς τοῦ γινώσκειν, ἵνα ὅτ' ἄρ' γινώ-
 σκῃται, πιστεύσῃτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἐὰν τινα πίμπρω,
 ἐμὲ λαμβάνει. ὁ δ' ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει
 τὸν ἀποσείλαντά με. ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς
 ἔταραχθῆ πνύματι, καὶ ἐμαρτύρηκε, καὶ
 εἶπεν. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς θ' ὡς
 μὲν παραδέσσει με, ἔθελω οὐκ εἰς ἀποκρί-
 νεισθε οἱ μαθηταί, ἀποροῦμενοι περὶ τίνος λέ-
 γει. καὶ δὲ ἀνακείμεν εἰς τὸ μαθητῶν αὐτοῦ ἐν
 τῷ ὡσπερ τ' ἰησοῦ, ὅν ἡγάπα ὁ ἰησοῦς. νόη-
 σεν οὖν τούτῳ σίμων πέρφως πυθῆναι, τίς ἄρ' εἴη
 περὶ οὗ λέγει. ἐπιπρωσθὲν δ' ἰκεῖνος ἐπὶ τὸ πᾶ-
 ρος τ' ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ. κύριε, τίς ἐστις; ἀ-
 ποκρίνεται ὁ ἰησοῦς. ἰκεῖνος δὲ πρὸς ἐγὼ βε-
 βῆς τὸ ψαμῖον ἐπιδέσσω. καὶ ἐμβεβῆς τὸ
 ψαμῖον, δίδωμι τὸν ἰσχυρὸν σίμων τὸν ἰσχυρὸν

ἐστίν. καὶ κατὰ τὸ ψαμῖον τότε ἀπαθῆναι εἰς
 κἄνον ὁ σατανᾶς. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς.
 ὁ ποιῆς, ποίησον τόχιορ. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἐγ-
 γω τ' ἀνακείμενον πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. τινὲς
 γὰρ ἐδόκουν, ἰπὲρ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ ἰ-
 σους, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἀγόρασον, ὅρ-
 κηται ἐχόμεν εἰς τὴν ἰερὴν, καὶ τοῖς πτωχοῖς
 ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψαμῖον ἰκεῖνος, ὡ-
 θίκεσθ' ἐπὶ τὴν. καὶ τὴν ὡθίκεσθ' οὖν ἐπὶ τὴν, λέγει
 ἰησοῦς. οὐκ ἐδόξαζον ἡδὲ τ' ἀνθρώπων, καὶ ὁ
 θεὸς ἐδόξαζον ἐν αὐτῷ, εἰ ὁ θεὸς ἐδόξαζον
 ἐν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐδόξαζον αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ
 ὁ θεὸς ἐδόξαζον αὐτόν. ταχὺν, ἐπὶ μικρὸν
 μετ' ὑμῶν εἰμι. [ἡ]σῆσεν ἡμεῖς, καὶ καθὼς εἶπον
 τοῖς ἰουδαίοις, ὅτι ὅπου ἵσταται ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ
 δύνασθε ἰσθῆναι. καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι, ἐν τοῖς
 ἡμεῖς δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀποκρί-
 νει, καθὼς ἡγάπησεν ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγα-
 πάτε ἀποκρίναι. ἐν τούτῳ γινώσκοντες πάντες,

τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶ, ἡ ἀκρίβειος ποιήσας, καὶ
μάλιστα τοῦτο ποιήσας, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πα-
τέρα μου πορεύομαι, καὶ ὁ, τὸ αὐτὸ ποιεῖ
ἐν ᾧ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξά-
σῃ ὁ πατήρ ἐν ᾧ ἔω, ἵνα ὅτι αὐτὸς ποιεῖ ἐν ᾧ
ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω, ἵνα ἀγαπᾷτε με,
τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καὶ ἐγὼ ἐρω-
τήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παροικητορ
δίδωμι ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, ὃ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ
δυνάτα λαβεῖν, ὅτι οὐ θέλει αὐτό, οὐ θέλει
ᾤσκα αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι
παρ' ὑμῶν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται, οὐκ ἔρχε-
ται ὑμᾶς ὁρῶντος, ὅραται μεθ' ὑμᾶς, ἐπὶ
ἐμὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ, ἐμὲ
δὲ θεωρεῖτε με, ὅτι ἐγὼ ἔω, καὶ ὑμεῖς ἴσασθε.
ἐν ἡμέρῃ τῇ ἡμετέρῃ γινώσκετε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ
ἐν ᾧ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἡμοί, καὶ ἐγὼ
ἐν ὑμῖν, ὃ ἔχω τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶ

αὐτὰς, ἡ κριὸς ὅτι ὁ ἀγαπῶν με, ὁ δὲ ἀγα-
πῶν με, ἀγαπηθῆσται ὑπὸ τῆς πατρὸς μου,
καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἡφανίσω αὐ-
τῷ ἡμαυτόν, ἵνα αὐτῷ ἰούσας, οὐκ ὁ ἴσκα
εὐδίας. λέγει, τί γίνονται, ὅτι ἡμῖν μέλει
ἡφανίσαι σε αὐτόν, καὶ οὐκ ἔω κόσμος ἀ-
πείθει ὁ ἰσούς, καὶ ἔπειν αὐτῷ, ἵνα τις
ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσας, καὶ ὁ πα-
τήρ μου ἀγαπήσας αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἡ-
φανισθήσεται, καὶ μόνον παρ' αὐτῷ ποιήσομαι.
ὁ μὴ ἀγαπῶν με, ὅς ἐστις λόγος μου οὐ τηρεῖ.
καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ
τῆς πατρὸς μου πατρός. ταῦτα λέγει ἡ ἀλήθεια
ἐν ὑμῖν παρ' ὑμῶν μένων. ὃ ἡ παράκλητος ὃ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψα ὁ πατήρ ἐν ᾧ ὁ
ὀνόματί μου, ἡ κριὸς ὑμᾶς διδάξει πάντα,
καὶ ἡπομνήσθη ὑμᾶς πάντα ὅσα ἔπειν ὑμῖν.
ἐρῶνται ἀφ' ἡμῶν ὑμῖν, ἐρῶνται τὴν ἐμὴν δό-
ξαν ὑμῖν, οὐ λατρεύει ὁ κόσμος τὴν δόξαν.

ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, μὴ ταρσάσθω ὑμῶν ἡ
καρδία, μηδὲ διατίστω. ἡκούσατε, ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ὄρθομαι πρὸς ὑμᾶς.
εἰ ἠγαπήσάμεν, ἐκλήρηκε ἅρ, ὅτι εἶπον, πο-
ρεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατὴρ μέλει
μου ἐστίν. καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γρη῏σθαι,
ἵνα ὅτ' ἅρ γρη῏τῃ, πιστεύσκη. οὐκ ἔτι πολλὰ
παλίσω μεθ' ὑμῶν, ὄρθεται γὰρ ὁ τὸ κόσμον
ζώτου ἄρχων, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐγὼ οὐδὲν. ἀλλ'
ἵνα γινῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,
καὶ καθὼς ἐκτελέσας μοι ὁ πατὴρ, οὕτως
ποιῶ. ἐγείρετε, ἀγρυμνεῖτε ὑμεῖς.

XV. Εἰς αἱ μὲ ἀμωτῆς ἡ ἀληθινῇ, καὶ ὁ πα-
τήρ μου ὁ γινώσκων ὅτι. πᾶρ ἀλήμα ἐν ἐμοί
μὴ φέρω καρπὸν, ὡς αὐτὸ, καὶ πᾶρ τὸ
καρπὸν φέρω καρπὸν αὐτοῦ, ἵνα πλείονα
καρπὸν φέρῃ. ἡ ἐν ὑμῖς καθάρσι ἐστὶν
τὸν λόγον, ὅρ κλησάνκα ὑμῖν. μένεται ἐν
ἐμοί, καθὼς ἐν ἐμῷ. καθὼς τὸ ἀλήμα ἐν

ἀλήματι καρπὸν φέρω ἀφ' ἐαυτοῦ, ἵνα
μὴ μὴ ἐν τῇ ἀμωτῇ, οὕτως οὐδὲ ὑμῖς
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοί μένητε. ἐγὼ αἱ μὲ ἀμω-
τες, ὑμῖς τὰ ἀλήματα. ὁ γινώσκων ἐν ἐμοί,
καθὼς ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολλόν,
ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδὲν. ἐ-
ὰν μὴ τις μὴ ἐν ἐμοί, ἐκλήρηκε ἔξω ὡς τὸ
ἀλήμα, καὶ θνητὸν. καὶ ἀνάσσει αὐτὸ, καὶ
αἱ πᾶρ βάνωσι, καὶ καθάρεται. ἐὰν μένητε ἐν
ἐμοί, καὶ τὰ ἀλήματα ἐν ἐμῷ μένητε, ὁ ἐὰν
ἐκλήρηκε αὐτοῖς, καὶ γρη῏σῃ ὑμῖν. ἐν τῷ
ἐκλήρηκε ὁ πατὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολλόν
φέρῃ, καὶ γρη῏σῃ ἐμοί μαθηταί. καθὼς ἡ
γάσκη μὴ ὁ πατὴρ, καθὼς ἡ γάσκη ὑμᾶς.
μένεται ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐν-
τάλας μὴ τήρησκη, μένητε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου,
καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντάλας τὸν πατέρα μου τήρηκα
κα, καὶ μένω αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ. τοῦτο κλησάν-
κα ὑμῖν, ἵνα ἡ γάσκη ἐν ἐμῷ ἐν ἐμῷ μὴ,

καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη δὲ ἡ ἰσχυρὴ
καὶ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλήλους, καθὼς ἐ-
γάπησα ὑμᾶς. μέγιστον ταύτης ἀγάπην οὗ
οὗτος ἔχει, ἵνα τις πλὴν ψυχῆ αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ
τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν
ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, οὐκ ἔτι ἔ-
μετες λέγω θλουσιν, ὅτι ὁ θεὸς οὐκ οἶδε τί
ποιεῖ αὐτοῦ ὁ ἐλεος. ὑμεῖς δὲ ἔσθε καὶ φίλοι
ἅτι πάντα ἃ ἠκούσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ἐν-
θώκεισα ὑμῖν. συγχύετε με ἐν ἐλπίσει, ἀλλ'
ἐγὼ ἐν ἐλπίσει ὑμᾶς, καὶ ἐν ἐλπίσει ὑμᾶς, ἵνα
ὑμεῖς ἀγαπᾷτε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς
ὑμῶν μέγας. ἵνα ὅ, τι ἂν αὐτίσκητε τῷ
πατρὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. ταῦτα
ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλή-
λους. αἱ δὲ ἡσυχία ὑμᾶς μισέει, γινώσκετε, ὅτι
ἐμὴ πρῶτον ὑμῶν κατέμεινε. αἱ δὲ ἡσυχία
μου ἔτι, ὁ ἡσυχίος ἂν τὸ ἴδιον ἐπὶ τῷ ὄντι
καὶ ἡσυχίος ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐν ἐλπίσει ὑμᾶς

καὶ ἡσυχίος, ὅτι τὸ μισθὸν ὑμᾶς ὁ ἡσυχίος.
μνημονεύετε τὸ λόγον, οὗ ἐγὼ ἔπαυσα ὑμῖν.
οὐκ ἔστι θεὸς μείζων τοῦ ἐν αὐτῷ. αἱ δὲ ἡσυχία
ἐλπίσαν, καὶ ὑμᾶς διδάσκουσιν. αἱ δὲ ἡσυχία
μου ἐν ἐλπίσει, καὶ τὸν ὑμῖν τερπόμενον
ἐν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσεις ὑμῖν ὅτι
τὸ ὄνομα μου, ὅτι οὐκ οἶδαι τὸν πῶς ἔσθαι
τά με. αἱ δὲ ἡσυχία, καὶ ἐλπίσαν αὐτοῖς, ἀμαρ-
τίαν οὐκ ἔχον. νυνὶ δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι
πρὶν τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὴ μισθὸν, καὶ
τὸν πατὸς μου μισθὸν. αἱ δὲ ὅρα μὴ ἰσχύ-
σῃ ἐν αὐτοῖς, αὐτοὶ οὐκ ἀποποιήσονται, ἀ-
μαρτίαν οὐκ ἔχον. νυνὶ δὲ καὶ ὁ καρπὸς καὶ
μυστήριον, καὶ ἐμὴ καὶ τὸν πατὸς μου.
ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὁ γὰρ κατέμεινε
ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμὴ κατέμεινε μὴ ὁ νόμος
αὐτῶν. ὅτι ἂν δὲ ἐλθῇ ὁ παρὰ τὸν νόμον, ὅτι ἐγὼ
ἐμὴ κατέμεινε παρὰ τὸν πατὸς, τὸ πνεῦμα
τὸ ἐν αὐτοῖς, ὁ πατὸς τὸν πατὸς ἐκπορεύεται,

ἱκανὸς μαρτυρῆσαι περὶ ἑμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ
μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἑμοῦ εἰμί.

XXVI.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλι-
σθῆτε. ἀποσωσάμενοι ποιήσωσιν ὑμᾶς.
ἀλλ' ὁρᾷται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων τὸ
σῶμα, δόξῃ λαβεῖν προσηνέα ζωὴν. καὶ
ταῦτα ποιήσωσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸ
παθεῖν, οὐδ' ἐγώ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα ὅτ' ἂν ἴδῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε
αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ ἔπωρ' ὑμῖν. ταῦτα δ' ὑμῖν
ἔξ' ἀρχῆς οὐκ ἔπωρ', ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμινα.
νυν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ
οὐδείς ἐξ ὑμῶν ἱρωτά με, πού ὑπάγεις. ἀλλ'
ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρω-
κεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλη-
θειαν λέγω ὑμῖν, συμφορὰ ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀ-
πέλθω. ἵνα γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος
οὐκ ἐκτελεῖται πρὸς ὑμᾶς. ἵνα δὲ πορευθῶ,
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺν ἐκείνῳ

ἐλθόντα τὸν ὁσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ
δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. περὶ ἁμαρτί-
ας δ', ὅτι οὐ πιστεύουσιν ἐς ἐγώ, περὶ δικαιο-
σύνης δ', ὅτι πρὸς τὸ πατέρα ὑπάγω, καὶ ἐκ τῆς
θεωρεῖτέ με. περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τῆς
κόσμου τούτου κρίνει. ἐγὼ ποτὶ ἐγὼ κρίνω
ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύναμαι βασίλειον ἔχειν. ὅτ' ἂν
δ' ἴδῃ ἐκείνος τὸ πνεῦμα τὸ ἀληθές, ὁ κρί-
νει ὑμᾶς ἐς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. οὐ γὰρ λαλή-
σαί ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει,
καὶ τὰ ὁρῶμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἱκανὸς ἐγώ
δοξάσαι, ὅτι ἐκ τ' ἑμοῦ λέλειπται, καὶ ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐγώ εἰμι, δίδω-
ν τούτῳ ἔπωρ', ὅτι ἐκ τ' ἐμοῦ λέλειπται, καὶ ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλην
μικρὸν καὶ ὀφείδετέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα. ἔπωρ' οὐκ ἔμαθίνετε αὐτὸ πρὸς
ἀποκρίσεως. τί δὲ τούτῳ, ὁ λέγει ὑμῖν, μικρὸν καὶ
ὁ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλην μικρὸν καὶ ὀφείδετέ με.

καὶ ὅτι ἐγὼ ἀπὸ αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα. ἡλικιω-
 σών, τούτο τί ὄνειρ, ὅλην ἐν, τὸ μικρὸν οὐκ
 οἶδα μὲν τί καλὰ ἐγὼ οὐκ οἶκούς, ὅτι ἡδύ-
 θαρ αὐτὸν ἐρωτῆσαι, καὶ εἶπωρ αὐτοῖς. πῶς
 τούτου καὶ ἐπὶ καὶ ἀπὸ αὐτοῦ, ὅτι εἶπωρ, ἐπὶ
 πρὸς καὶ οὐ θάνατον, καὶ πάλιν μικρὸν
 καὶ ὄψιν καὶ. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι
 ἐλθούσιν καὶ θρηγύσιν ὑμεῖς, ὅ ὁ κόσμος
 χαίρειται, ὑμεῖς δὲ λυπηθήσονται, ἀλλὰ ὁ νό-
 τος ὑμῶν εἰς χαρὰν γινώσκει. ἡμεῖς οὐτὶ ἀρ-
 τίς, λυπητὴν ἔχον, ὅτι κληθῶν ὁ ἄρα αὐτὸς. ὅ-
 τινος δὲ γινώσκῃ τὸ παθεῖν, οὐκ ἐστὶ μνημο-
 νία ἐν τῇ θλίψει ἐπὶ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγὼ ἔ-
 θη ὁ ἀνθρώπος ἡς τὸν κόσμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ
 συλλέγετε τὸν ἑαυτοῦ, πάλιν ἐπὶ ὄψιν αὐτῶν,
 καὶ χαίρειται ὑμεῖς ὁ ἀπὸ ἐλπίδος, καὶ τὴν χα-
 ρὰν ὑμῶν οὐδὲν ἄρα ἀπὸ ὑμῶν, ἐκείνη τὴν
 ἡμέραν ἐμὴ οὐκ ἐρωτῆσιν οὐδένα. ἀμὲν ἀ-
 μὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐστὶν τὸν πᾶ-

κατὰ Ἰωάννην. 481

ἔφαρ' ὁ ὀνόματί μου, λῶσθ υἱὲρ, ὡς
 ἔστι οὐκ ἡγάτασ' οὐδ' ἐν ᾧ ὀνόματί μου.
 αὐτῆς, καὶ λήψουσ' ἵνα ἡ χάρις ὑμῶν ἡ
 πληρωμένη, ταύτ' ἐν παροιμίαις καλέσθαι
 καὶ υἱὲρ, ὄρεται ὥρα, ὅτι οὐκ ἔτι ἐν παροι-
 μίαις καλέσω υἱὲρ, ἀλλὰ παρήσας περὶ τῆς
 πατρὸς ἀναγγελάω υἱὲν, ἐν ἐκείνῃ τῇ μέτρῃ,
 ἐν ᾧ ὀνόματί μου αὐτὸς σὺν ἐν ἡμῶν,
 ὅτι ἐν ἰσοτέλει τῆς πατρὸς περὶ υἱοῦ, αὐτὸς
 ὁ πατήρ φωνῇ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πε-
 λήκατε, καὶ πιστωσάμενοι, ὅτι ἐν πατρὶ τῷ
 ζῶντι. ζῶντι πατὴρ τῆς πατρὸς, καὶ ἐκείνῃ
 ὁμοῦ τῷ ὁσμοῦν. παλιν ἀφίκεται τῷ ὁσμοῦν,
 ὅθεν ἡ πορνομία πρὸς τὸ πατὴρ. ἀρῶσι μὲν αὐτῷ
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἵνα νύχιον ἄρας καλέσῃ
 καὶ παροιμίαν οὐδ' ἑμίαν λήσας. νύχιον ὁμοῦ
 μνη, ὅτι ὁμοῦ πάντα, καὶ οὐ χεῖρας ἔχον, ἵνα
 τίς σι ἰστέα. ἐν ζῶντι πιστωσάμενοι, ὅτι ἀπὸ
 τοῦ ζῶντος ἀπεκείνη αὐτοῖς ὁ ἰσχυρὸς ἀπὸ

πιστεύει. ἴδου ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐκλήν-
θην, ἵνα σκοποῦσθαι ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια,
καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε. καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος,
ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ ἐρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ
μου θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ θάρσθητε, ἵνα νική-
σῃτε καὶ τὸν κόσμον. Ταῦτα εἰλάλησεν ὁ ἰη-
σοῦς, καὶ ἐπέβη ὧς ἐφ' ὄφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανόν, καὶ εἶπεν. πάτερ, ἐκλήνθην ἡ ὥρα.
ἀπόλασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου ἀπο-
ξέσῃ σὺν ἡμῶς. ἀπολασὲς αὐτῶν ἀξουσίαν πα-
σθε σαρκός, ἵνα πάντες ἐξωσῶντες αὐτῶν, ἀπο-
σῇ αὐτοὺς (ὡς οὐκ ἐάνθρωποι). αὐτὴν δὲ ἔπειτα ἡ αἰ-
ώνιος (ὡς), ἵνα γινώσκωσι δὲ τὸν μόνον, ὃς
ἐκλήθη θεός, καὶ ὃν ἀπέστειλες ἰησοῦν χρί-
στον. ἐγὼ σὺν ἐξώσασα ἐπὶ τῆς γῆς. τὸ ἔργον
ἐτελείωσα, ὃ δὲ δούλός σου ἵνα ποιήσω. καὶ
νῦν ἀπολασόν με ἀπὸ πάντων παρὰ σὺν αὐτῶν τῶν
ἀδελφῶν, ἃ ἔχον πρὸς τὸν κόσμον. ἦν παρὰ τὴν

XVII.

ἐφ' ἡμέρας σὺν τῷ ὄνοματι τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος
ἀπολασάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἔσται, καὶ
ἐμοὶ αὐτῶς ἀπολασάς, καὶ τὸν λόγον σου τε-
τηρήκασι. νῦν ἔγνωκα, ὅτι πάντα ὅσα ἀπο-
λασάς μοι, παρὰ σου ἐστίν. ὅτι τὰ ῥήματα ἃ
ἀπολασάς μοι, ἀπολασάς αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ
ἐλάθον, καὶ ἔγνωσα μὴ ἀληθῆς, ὅτι παρὰ σου
ἔζηθον, καὶ ἐπίστευσαν, ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτα, οὐ περὶ τοῦ
κόσμου ἔρωτα, ἀλλὰ περὶ ὧν ἀπολασάς μοι,
ὅτι σοὶ ἐσσι. καὶ τὰ ἐμὰ περὶ αὐτά ἐστι, καὶ
τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ ἀπολασάς μοι αὐτοὺς. καὶ
ἐκ ἐπὶ ἐμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτος ἐν τῷ κόσ-
μῳ ἐστί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὺν ἔρχομαι. πάτερ ἄγιε,
τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὗτος ἀπολα-
σάς μοι, ἵνα ᾄδω ἐν ἡμέραις ἡμῶν. ὅτι ἡμέτερον
μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρησα αὐ-
τούς ἐν τῷ ὀνόματί σου. οὗτος ἀπολασάς μοι
ἐφ' ἡμέρας, καὶ οὐδέποτε αὐτὸν ἀποδοίτω, ἐμὰ

ὁ υἱὸς τῆς ἀποκαίας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.
 οὐ γὰρ πρὸς σε ὄρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν
 τῷ λόγῳ, ἵνα ἔχῃς τὴν χάριν τὴν ἐμὴν
 πληρωμένην ἐν ταῖς ἐξουσίαις. ἐγὼ δὲ δόκα αὐ
 τοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ λόσμος ἐμίσσησθαι
 αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τῶν λόσμων, καθὼς ἐγὼ
 οὐκ εἰμὶ ἐκ τῶν λόσμων. οὐκ ἔρωτῶ, ἵνα ἄρῃς
 αὐτοὺς ἐκ τοῦ λόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐ
 τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐκ τῶν λόσμων οὐκ εἰσὶ, κα
 θὼς ἐγὼ ἐκ τῶν λόσμων οὐκ εἰμὶ. ἁγίασον αὐ
 τοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλή
 θεα εἰσὶ, καθὼς ἐμὶ ἀπέστειλας εἰς τὸν λόσ
 μον, λαλῶν ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν λόσμον,
 καὶ ἡμεῖς αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἡμεαυτοὺς, ἵνα
 καὶ αὐτοὶ ὧσι ἐν ἡγιασμένῳ ἐν ἀληθείᾳ. οὐ
 περὶ τούτων δὲ ἔρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ
 τῶν πισυνόντων σὺν τῷ λόγῳ αὐτῶν εἰς
 με. ἵνα πάντων ἐν ὧσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν
 ἡμῶν, λαλῶ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῶν

ἡμῶν, ἵνα ὁ λόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σὺ με ἀπέ
 στειλας. καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν τὴν ἐκ δόκας μοι,
 δόξα αὐτοῖς, ἵνα ὧσι ἐν, καθὼς ἐμὶ
 ἐν ἡμῶν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἡμῶν, ἵνα
 ὧσι τιτλησμένῳ εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ
 λόσμος, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας
 αὐτοὺς, καθὼς ἐμὶ ἡγάπησας. πάτερ, οὐκ ἐκ
 δόκας μοι, θέλω ἵνα ὅπου ἐμὶ ἐγὼ, λαλῶ
 νοὶ ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν
 τὴν ἐμὴν, τὴν ἐκ δόκας μοι, ὅτι ἡγάπησας
 με πρὸ καταβολῆς λόσμον. πάτερ δέκα, καὶ
 ὁ λόσμος σὺ οὐκ ἐγὼ, ἐγὼ δὲ σὺ ἐγὼ. καὶ
 οὗτοι ἐγνώσαν, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. καὶ ἐν
 νόμῳ αὐτοῖς τὸ ὄνομα σου. καὶ γινώσκω, ἵνα
 ἡ ἀγάπη τὴν ἡγάπησας με, ἐν αὐτοῖς ἡμε
 ρῶν αὐτοῖς. Ταῦτα ἔπαρ' ὁ ἰησοῦς, xviii.
 ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ
 ἡμαρτῶν τῶν ἐκ δόκας, ὅπου τὴν ἐκ δόκας, εἰ
 ὅς ἐστιν αὐτοῖς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἡμε

ἡ καὶ ἰουδας ὁ παραδιδούς αὐτόν, τὸν τὸ
 πόν, ὅτι ποτακίαις συνήχθη ὁ ἰησοῦς ἐκεῖ με-
 τὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἰουδας ἔλα-
 βὼν τὴν σπῆραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ
 φαρισαίων ὑπερέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φα-
 ρίον καὶ λαμπράδων καὶ ὀπλων. ἰησοῦς οὖν
 ἐλάσας πάντα τὰ ὀχήματα ἐπ' αὐτόν, θύλα-
 θῶν, ἔειπεν αὐτοῖς. τίνα ζητεῖτε ἀποκρίθη-
 σαμ αὐτῷ. ἰησοῦν τὸν βασιλέα. λέγει αὐ-
 τοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐγὼ ἄμι. εἰσῆκει δὲ καὶ ἰούδας,
 ὁ παραδιδούς αὐτόν, μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν
 ἔειπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ ἄμι, ἀπέκλινον εἰς τὰ
 ὀπίσω, καὶ ἔκτισον χαλμά. παλιν οὖν αὐ-
 τοὺς ἐπηρεάζει, τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ ἔειπον.
 ἰησοῦν τὸν βασιλέα. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς.
 ἔειπον ἡμῖν, ὅτι ἐγὼ ἄμι, οὐκ ἐμὲ ζητεῖτε,
 ἀφ' ὧν τούτους ἀπατήσῃ, ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος
 ὃν ἔειπεν, ὅτι ἔτις ἐλάσας μοι, ἐκ ἀπάλησας
 ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἔσται. σήμερον οὖν πρός ἔσπε-
 ρον

μὴ αἰσθάνωμαι αὐτὸν, καὶ ἔσται τὸν
 ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀποκτενέτω αὐτόν τὸ ὄ-
 ρον τὸ διεξόν. καὶ ὃ ὄνομα τῷ δούλῳ μάλα
 καί. ἔειπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τῷ πύτῳ. βάλῃ τὴν
 μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτιεὶον ὁ
 ἐλάσας μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πείω αὐτός ἡ ὄρ-
 σῶν καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπερέταί τῶν
 ἰουδαίων συνελθόντες τὸν ἰησοῦν, καὶ ἔλθοντες
 αὐτόν, καὶ ἀπῆλθον αὐτόν πρὸς ἄνθρωπον πρῶ-
 τον. καὶ γὰρ πυνθίοντες ἡ καὶ ἄλλα, ὅς ἐστιν ἀρχιε-
 ρὴς τοῦ ἰησοῦ ἐκείνον. καὶ ἡ καὶ ἄλλα
 ὁ συμβουλῶσας τοῖς ἰουδαίοις, ὅτι συμφέ-
 ρει ἵνα ἀνθρώπων ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.
 ἐπορεύθη δὲ τῷ ἰησοῦ σήμερον πρός ἔσπε-
 ρον, καὶ ἀπῆλθον αὐτόν ἰησοῦς εἰς τὴν αὐ-
 τὴν καὶ ἀρχιερέως. ὁ δὲ πρός ἔσπε-
 ρον πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ πρὸς
 τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ πρὸς τὴν θύραν τοῦ
 ἱεροῦ. ὁ δὲ πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ.

καὶ εἰσάγει τὸ πέφυκ. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη
 ἡ θυρωρὸς τοῦ πέφυκ. καὶ οὐκ ἔκ τ' μαθητῶν
 εἶ. ἢ ἀνθρώπου τουτου· λέγει ἐκείνος. οὐκ ἔ
 μί. εἰσηκείν. ὅ οἱ δίδωσι καὶ οἱ ἀπὸ κείνου, ἀπὸ
 θρακιᾶν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος τοῦ καὶ ἐκ
 μαίνοντο. καὶ δὲ μετ' αὐτῶν οὐ πέτρος ἐστὶν καὶ
 θερμαίνον. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν
 τοῦ περὶ τ' μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τ' διδασ
 χῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἐγὼ παρ
 ῥηστῶν ἐλάλησα τοῖς ἰσχυροῖς, ἐγὼ πάντοτε ἐλά
 λησα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς, ὅπως
 πάντες οἱ ἰουδαῖοι συνέχρονται, καὶ ἐν ἡμε
 ρῶν ἐλάλησα οὐδὲν. τί με ἐπερωτᾶτε ἵνα
 ῥώτησεν τοὺς ἀκηκοότες τί ἐλάλησεν αὐτοῖς,
 ἵνα οὗτοι οἱ δόξαι αὐτῶν ἐκείνων. ταῦτα δὲ
 αὐτοῦ ἐπώνοντο, εἰς τῶν ἱερῶν παρρησι
 κῶς ἐλάλει ῥάπισμα τοῦ ἰησοῦ, ἐπὶ τῶν οὐκ
 ἀποκρίνῃ τοῖς ἀρχιερεῖς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰ
 ησοῦς. ἡ λακῶν ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ

τοῦ λακοῦ, ἡ δὲ λακῶν, τί με ἀρεῖς ἀπὸ
 τῆς αὐτοῦ ἀντὶς ἀρεῖς ἀπὸ τῆς λακῶν
 φαντὸν ἀρχιερεῖα. καὶ δὲ σίμων πέτρος ἐστὶν
 καὶ θερμαίνον. ἔπωρον οὖν αὐτῶν. καὶ οὐκ
 ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ, ἡρνήσατο ἐκείνος,
 καὶ ἔπαρ. οὐκ ἐμὶ, λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων
 τοῦ ἀρχιερεῖος, συγγενὲς τῶν οὐ ἀπὸ κοινοῦ
 ῥοις τῶν αὐτοῦ. οὐκ ἐγὼ εἶδον ἐν τοῖς μαθη
 ταῖς αὐτοῦ· παλιν δὲ ἡρνήσατο ὁ πέτρος.
 καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνέκρινεν φωνήσας. ἀκούετε οὖν
 τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ λακῶν εἰς τὸ πρῶτον
 οἰον. καὶ τὸ πρῶτον, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐσθλὸν εἰς
 πρῶτον οἰον, ἵνα καὶ μανθάνωμεν, ἀλλ' ἵνα
 φάμεν τὸ πάρε. ὁ γὰρ ἰησοῦς ὅν οὐκ ἀπὸ
 αὐτῶν ἐστὶν, καὶ ἔπαρ. τίνα λακῶν οἰον φέρετε
 κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου· ἀπεκρίθησάν,
 καὶ ἔπαρ. αὐτῶν. ἡ μὲν καὶ οὗτος λακοποιός,
 οὐκ ἄν σοι παρὶ δόξαμεν αὐτόν. ἔπαρ. οὖν
 αὐτοῖς ὁ πῶτος. λαβὼν αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ

κατὰ τὸ νόμον ὑμῶν κρίνεται αὐτόν. ἔπειτα
οὐκ αὐτῷ ἰουδαῖοι. ἡμῖν οὐκ ἔστιν ἄποσι
πτεῖναι οὐδένα. ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰησοῦ πλη
ρωθῇ, ὃν ἔπει, σκημαίνων ποῖα θανάτου ἡμεῖς
ἀποθνήσκον. ἡσυχάζον οὐκ εἰς τὸ πραιτῶ
ρον πάλιν ὁ πιλάτος, καὶ ἐφώνησεν τὸν ἰη
σοῦ, καὶ ἔειπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. ἀφ' ἑαυτοῦ
σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοὶ ἔειπον περὶ ἐμοῦ;
ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος. μή τι ἔγωγε ἰουδαῖός εἰ
μι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρίδω
καί σοι ἐμοί. τί ἐποικίλας; ἀπεκρίθη ὁ ἰη
σοῦς. ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσ
μου τούτου. ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ὡς
βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ἄνθρωποι αὐτῇ οἱ ἰμοὶ ἡ
νίζοντο, ἵνα μὴ πρόσθεν τοῖς ἰουδαίοις. νυνὶ
ἢ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ. εἴ
πον αὐτῷ ὁ πιλάτος. ἐκὼς βασιλεὺς εἶ σὺ;
ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς

εἰμι ἔγωγε. ἐγὼ εἰς τοῦτο γελῶνμαι, καὶ εἰς τοῦ
το ἐλάνθαι εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω
τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ κόσμος ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐ
μὴ τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος. τί θέλω
ᾧ λέγεις; καὶ τοῦτο ἐπώνη, πάλιν θύλιναι πῶς
τοὺς ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἐγὼ οὐδέ
μία ἀντιλογία ἐν ἐσκόῳ ἔχω αὐτῷ. εἰ δὲ συν
εῖλα ὑμῖν, ἵνα ἔνα ὑμῶν ἀπολύσω ἐν ᾧ πά
σαι. βούλησθε οὐκ ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασι
λέα τῶν ἰουδαίων; ἐπερώτασαν οὐκ πα
λιν πάντες, λέγοντες. μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν
βαρῆβαδν. ὡς δὲ ὁ βαρῆβαδς ληψῆς.

Τότε οὐκ ἔλαβεν ὁ πιλάτος τὸν ἰησοῦ, καὶ **ΧΙΧ.**
ἡμαστῶν. καὶ οἱ στραῖται καὶ πλείονες ἐ
φανον θύσαντων, ἐπὶ θανάτου αὐτοῦ τῇ
φασί, καὶ ἡμαστῶν πορφυροῦν περικάλον
αὐτόν, καὶ ἵλαρον. χαρὶς ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου
δαίων. καὶ ἰδούσιν αὐτῷ ῥαπίσματα. θύσαν
των πάλιν ἐξ ὁ πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς.

ἴδτε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἕξω, ἵνα γινώτε, ὅτι ἐγὼ
αὐτῷ οὐδὲν μίαν αἰτίαν ἐνείσκω. ὁ γὰρ ἄλλος
οὐδ' ὁ ἰησοῦς ἕξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στα-
φανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, καὶ λήξ-
αὐτοῖς ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. ὅτι οὐκ ἔσται
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκράνθα-
σαν, λήγοντες. σκέρωσιν, σκέρωσιν, λήξ-
αὐτοῖς ὁ πῖλατος. λέγει γὰρ αὐτῶν ὑμεῖς, καὶ σκέρ-
ώσατε. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐνείσκω αὐτῷ αἰτίαν.
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι, ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὁ
φείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑσυτὸν τὸν ἡγέρθη-
τον ἐποίησεν. ὅτι οὐκ ἔχομεν ὁ πῖλατος τὸν
τοῦ τὸν λόγον, μάλλον ἐφοβήθη. καὶ εἰπὼν
θεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει ὡς ἴ-
σους, πόθεν εἶ σύς ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπόκεισιν οὐκ
ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὐκ αὐτῷ ὁ πῖλατος.
ἔμοι οὐ καλεῖς οὐκ οἶδας ὅτι θηροσίαν ἔχ-
ου καὶ σῶσά σε, καὶ θηροσίαν ἔχου ἀπολύσαι

ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. οὐκ ἔχεις θηροσίαν οὐδὲ
μίαν κατὰ ἐμοῦ, ἀλλὰ ἡ σοὶ δεδωμένη ἔ-
στιν. ὅτι τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μέ-
λου ἀμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ἵστα ὁ πῖλα-
τος ἀπολύσαι αὐτόν. οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἐκραζον,
λήγουντες. ἔαν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ-
πες ὅτι βασιλεὺς αὐτὸν ποι-
ῶν, ἀντιλέγει ὡς βασιλεὺς, ὁ οὐκ ἔστιν
κύριος τοῦτον τὸν λόγον, καὶ γὰρ ἔξω τὸν ἡ-
γεῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς βῆμας. εἰς τὸ
πορφυρῶν καὶ ἰσθμῶν, ἰσθμῶν, ἰσθμῶν, ἰσθμῶν,
καθὰ. ἡ δὲ παρασκηνίῳ τῆς ἀρχῆς, ὡς ἴ-
σους, καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις. ἴδτε βασιλεὺς
ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραγόντων. ἄρον, ἄρον, σκέρ-
ωσιν αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ πῖλατος. τὸ
βασιλεὺς ὑμῶν σκέρωσας ἀπεκρίθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς. οὐκ ἔχομεν βασιλεῖα, ἀλλὰ καίσα-
ρα. τότε οὐκ ἀνέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα
σκέρωσιν. παρέλαβον δὲ τὸν ἰησοῦν, καὶ ἀνέ-
βησαν

χορον, καὶ βασίλειον τὸν σαυρὸν αὐτοῦ, ὃν
 ἔλαβεν ἅς τὸν λεγόμενον ἱερανίου τόπον, ὃς
 λέγεται ἱεραῖσι χορηγεῖν, ὅπου αὐτὸν ἐσάφη
 ρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντιθέμε
 νον καὶ ἐντιθέμεν, μέισον δὲ τὸν ἱεροῦ. ἔγραψεν
 δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ
 σαυροῦ. ὡς δὲ γερμανισμὸν, ἰησοῦς ὁ ναζω
 ραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τοῦτον οὖν
 τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν ἰουδαίων,
 ὅτι ἰγνῶς ὡς τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐστὶν
 ῥώθῃ ὁ ἰησοῦς. καὶ ὡς γερμανισμὸν ἱεραῖσι,
 ἰκνησὶ, ῥωμαῖσι. ἐκινον οὖν ὡς πιλάτος
 οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων. καὶ γράψαντες βα
 σιλεὺς τῶν ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκείνος ἔπει
 βασιλεὺς ἦμι τῶν ἰουδαίων, ἀπεκρίθη ὁ πι
 λάτος. ὁ γερμανισμὸν, γερμανισμὸν. οἱ οὖν στρατιώ
 ται ὅτι ἐσάφον τὸν ἱεροῦ, ἔλαβον τὰ ἱμα
 τία αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τὴν σαραμῆν, ἱμά
 τος στρατιώτη μέγας. καὶ τὸν χιτῶνα, ὡς ὁ

χιτῶν ἄραφτος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι
 ἑλου. ἔειπον οὖν πρὸς ἀλλήλους. καὶ κρίσε
 μιν αὐτόν, ἀλλὰ ποιήσωμεν περὶ αὐτοῦ τίς
 ἔσται. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, καὶ λέγουσα,
 διμερίσαντο τὰ ἱματῖά μου ἑαυτοῖς, καὶ
 ἐπὶ τὸν ἱμοτισμὸν μου ἔβαλον λαῖον.
 οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἰς
 σῆκισαν δὲ παρὰ τῷ σαυρῷ τὸν ἱεροῦ καὶ
 τῆς αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀσκλητὴ τῆς μεσότητος αὐτοῦ
 μαεῖα ἡ τοῦ ἱεροῦ, καὶ μαεῖα ἡ μαρτυρία
 ληνύ. ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μετρίαν καὶ τὸν
 μαθητὴν παρῆντα, ὅν ἡρώδης, καὶ τὴν μη
 τρὶ αὐτοῦ, γυναικα, ἰδὼν ὃ ἦς σου. ἔτα λέγε
 ῖν μαθητῇ. ἰδὼν ἡ μετρίαν σου, καὶ ἀπ' ἐκεί
 νης τῆς ἡρώδης ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτοῦ τὴν
 τὰ ἰδία. μετὰ τοῦτο ἔλαβεν ὁ ἰησοῦς, ὅτι πᾶν
 τα ἡδὴ τετέλεσται, ἵνα τελεσθῇ ἡ γρα
 φὴ, λέγουσα, διψῶ. σκεῖται οὖν ἐκεῖτο ὁ ζῶν
 μετρίαν. οἱ δὲ πάλαντες σπύλον ὄξους

καὶ ὑσώπω πειθεσθέντες, προσήνγκαν αὐτοῦ
τῷ σώματι. ὅτι οὐκ ἴθαβι τὸ ὄχος ὁ ἰησοῦς, εἰ
πνι. τιτίλισαι. καὶ ἡλίνας πλὴν λιπαρῶν πα-
ρίδωκε τὸ πνιῦμα. οἱ οὐκ ἰδοῦσι, ἐπεὶ πα-
ρασκοὺν ἡμεῖς, ἵνα μὴ μετὰ τὴν ἐκείνου τὰ
σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἡμεῖς ὅμως καὶ ἡμεῖς
ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἡρώτησαν τὸν πι-
πᾶτον, ἵνα διατάξῃ αὐτῶν τὰ σκήνη,
καὶ ἀρῶσι. ἔλθον οὐκ οἱ στρατιῶται, καὶ τὸ
πρῶτον κατὰ ξανθὴν σκίην, καὶ τὸ ἄλλο
τοῦ συσσωρευθέντος αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τὸν ἴον
σοὺν ἐλθόντων, ὡς ἔλεγον αὐτὸν ἡμεῖς τιθε-
κότα, οὐ κατὰ ξανθὴν αὐτοῦ τὰ σκήνη ἀλλὰ ἐν
τῶν στρατιῶν λόγῳ αὐτοῦ πλὴν πλῆθος
ἔννευ, καὶ ἐν τῷ ἑλθόντι αὐτοῦ καὶ ἑλθόντων. καὶ
ὁ ἰωρακὸς μεμαρτυρήκει, καὶ ἀληθεύει αὐτοῦ
δοῖν ἡ μαρτυρεῖα. καὶ ἐκείνῳ οἱ ἄλλοι ὅτι ἀλη-
θεῖς λέγει, ἵνα καὶ ἡμεῖς πιστεύσῃ. ἐν τῷ
ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ὁ δὲ οὐκ ἔφη

ἐστὶν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέ-
γει. ὁφθαλμοὶ αἱ δὲ οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν. μετὰ τὸ ταῦ-
τα ἡρώτησε τὸν πιπᾶτον ὁ ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς
μαθθαῖος, ὡς μαθητὴς τῷ ἰησοῦ, λικερὺς μόνος
ἐστὶν τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων, ἵνα ἀρῇ τὸ
σῶμα τοῦ ἰησοῦ. καὶ ἐπὶ τῇ ψυχῇ ὁ πιπᾶς
ἔλθε καὶ ἡ ἐκδόσημος, ὁ ἔλεγον πρὸς τὸν ἰησοῦ
ἐν κτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίσημα μύνης καὶ
ἄλλους ὡς ἐλθὼν ἐκ αὐτοῦ. ἔλαβον τὸ σῶμα
τῷ ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ὁδοιῶσι μετὰ τῶν
ἀρραμάτων, λαθὼν ἔθος δὲ τοῖς ἰουδαίοις ἐν
ταπεινάσει. ἡ δὲ ἐν τῷ τόφῳ ὅπου ἐταφύ-
θη, ἡμεῖς, καὶ ἐν τῷ ἑλθόντι μνημεῖον Ἰωάννην,
ἐν τῷ ὁδῷ οὐδὲν ἐστὶν. ἐκ αὐτοῦ δὲ πλὴν
παρακωλύει τῶν ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἡ
μνημεῖον, ἔδεικναι τὸν ἰησοῦ. Τῇ δὲ XX.
μετὰ τῶν σαββάτων μαθεῖα ἡ μαθητῶν
ἔρχεται πρῶτον, σκοτίας ἐστὶν οὐρανός, αἱ δὲ μνη-
μεῖον, καὶ ἐλθὼν τὸν ἰησοῦ ἐρμηνεύει τὰ

μνημείον. φέρεται οὖν, καὶ ὄρεται πρὸς οἷα
 μνημα πύργον, καὶ πρὸς τὸν ἄπορον μαθητὴν.
 ὃν ἐφίλει ὁ ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἔραρον τὸν
 λαὸν ἐκ τῶν μνημείων, καὶ οὐκ οἶδαμεν
 ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξήλθον ὁ πῖψος καὶ ὁ
 ἄπορος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.
 ἔβριχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄπορος μαθητὴς
 προέβραμεν τὰ χιτῶνα τοῦ πύψου, καὶ ἔκθη πρὸς
 τοὺς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύνψας βλήψας
 καί μενενάτα ὁδοῖα, οὐ μόνον ἐσπύλοντο, ὅτι
 ταῦτα οἱ σίμων πύψος ἀκούωντων αὐτοῦ,
 καὶ ἐσπύλοντο εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ
 ὁδοῖα καί μενενάτα, καὶ τὸν συνδιδασκόν, ὃν ἔτα
 πῖψος λαφάρης αὐτοῦ, οὐ μενενάτα τῶν ὁδοῖα
 εἰς λαφάρη, ἀλλὰ χωρίς ἐντυτυλιγμένον εἰς
 ἵνα τόπον. τότε οὖν ἐσπύλοντο καὶ ὁ ἄπορος μαθη-
 τὴς, ὃ ἐλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
 εἶδε καὶ ἐπίστασεν. οὐδὲ ποῦ ἦν ἡ θέσις αὐ-
 τῶν γραβιῶν, ὅτι δὲ αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀνέ-
 σταν.

ἐλθόν, ἀπὸ τῶν ὁδῶν πάλιν πρὸς ἐαυτοὺς οἱ
 μαθηταί. μαρία δὲ ἐσήκει πρὸς τὸ μνημεῖον
 λαλοῦσα ἑξῶς. ὡς οὖν ἔκλειπεν, παρακύνψας εἰς
 τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λίθῳ
 κοίτης λαλοῦσιν αὐτήν, ἵνα πρὸς τῇ λαφάρῃ, καὶ
 ἵνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔθηκαν τὸ σῶμα
 τοῦ ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἡμεῖς οἱ, γυναικα,
 τί λαλοῖς; λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἔραρον τὸν λαφάρη
 ὅν μιν, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ
 ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
 θεωρεῖ τὸν ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ
 ἰησοῦς ἐστὶ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. γυναικα, τί
 λαλοῖς; τίνα ζητεῖς; ἡ κἀνὴν ἀκούσας ὅτι ὁ
 λαφάρης ἐστὶν, λέγει αὐτῇ. λέγει, εἰ σὺ ἴδεις
 ὅς αὐτόν, ἐπὶ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκαν, καὶ ὡς
 αὐτὸν ἀρῶ, λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. μαρία, στρα-
 φῆσαι ἡμεῖς, λέγει αὐτῇ. ἔραβδονοί, ὃ λέγει
 ταῖς διδάσκαλος. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. μή μου
 ἀπὸς, ὅπου γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸ πατέρα μου.

πορεύου διὰ πῆρε τούτοις ἀδελφοί μου, καὶ εἰς
αὐτοῖς ἀναβάντων πῆρε τὸν πατέρα μου καὶ
πατέρα ὑμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν.
ἔρχεται μαρτία ἡ μαρτυρία, ἀναγγέλου
σα ὧς μαθηταίς, ὅτι ἰώρακε τὸν λυεῖον, καὶ
ταῦτα ἔργον αὐτῆς. οὐκ οὐκ ὁ ψάλας τῆς ἡμέρας
ἐκείνης τῆς μετὰ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυ-
ρῶν λειτουργιῶν, ὅπου ἔσαν οἱ μαθηταί
συνερχόμενοι εἰς τὸν φόδον τῶν ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔφη αἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει
αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐδείξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ.
ἔχρησαν οὐκ οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν λυ-
εῖον. ἔργον οὐκ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πάτερ. εἰ-
ρήνη ὑμῖν, λαθὼς ἀπὸ σαλκί μου ὁ πατήρ, λα-
θὼ πέμψω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνέψυσ-
εν, καὶ λέγει αὐτοῖς. λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
ἅρτινον ἀφίετε τὰς ἁμαρτίας, ἀφέντες αὐ-
τοῖς. ἅρτινον ἑατέτε, ἑκράτετε. θωμάς

ἦν ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ καλεῖται δίδυμος,
οὐκ ἔλπει αὐτῶν ὅτι ἦλθεν ὁ ἰησοῦς. ἔλε-
γον οὐκ αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἰωρακαμῆ
τὸν λυεῖον. ὁ δὲ ἔργον αὐτοῖς. ἔλεγε μὴ ἴδω
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλων,
καὶ βάλε τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον
τῶν ἡλων, καὶ βάλε τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ, οὐκ ἔλεγε πιστεύω. καὶ με-
ρας ὁκτώ πατέρ, ἔσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτοῦ.
καὶ θωμάς μετὰ αὐτῶν. ἔρχεται ὁ ἰησοῦς τῶν
θυρῶν λειτουργιῶν, καὶ ἔφη αἰς τὸ μέσον,
καὶ ἔργον. εἰρήνη ὑμῖν. ἔτα λέγει ὡς θωμάς.
ἔφην τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὴν πλευρὰν μου,
καὶ ἔφην τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε
εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἀπιστός,
ἀλλὰ πιστός. ἀπικείθη ὁ θωμάς, καὶ ἔργον αὐ-
τῷ. ὁ λυεῖός μου, καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰησοῦς. ὅτι ἰωρακαμῆ με θωμάς, πιστός
εἶσθα. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστός

σαντῶ. ποτὶ μὲν οὖν ἡ ἄκκη σημεῖα ἐποί-
κον ὁ ἰησοῦς ἐν ὧν ὁ πῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἀλλ' οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
ταῦτα δὲ γεγραπταί, ἵνα πιστώσῃτι, ὅτι ὁ ἰη-
σοῦς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα α-
πιστῶντων ζώωσι ἔχοντες ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

XXI.

Μετά ταῦτα ἐφάνησαν ἐαυτῶν πάλιν
ὁ ἰησοῦς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς τιβεριάδος.
ἐφάνησαν δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ σίμων πέ-
τρος καὶ θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ
θαθανάη ὁ ἀπὸ ιωανᾶ ῥαββί, καὶ οἱ τοὺ
ζιδιθαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δύο. λίγα αὐτοῖς σίμων πέτρος. ἀπελθὼν ἔ-
καστος. λέγουσιν αὐτῷ ὁρχόμεθα καὶ ἡμεῖς
σεῦ σοι. ἀφ' αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖ-
ον ὁδοῦ. καὶ ἐν ἑκείνῃ τῇ νυκτὶ ἵπασσαν οὐ
δύο. πρώτως δὲ ἦσαν ὅμοιοι, ἔτι ὁ ἰησοῦς
ἦν τὸν αἰγιαθὸν, οὐ μετὰ τοὺς ἄλλους οἱ μα-
θηταί, ὅτι ἰησοῦς ὁ θεὸς, καὶ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς.

καὶ δία, μή τι προσφωβήσῃτι ἀπικεῖ-
σθαι αὐτῷ, οὐδ' ὅτι ἔσονται αὐτοῖς. βάπ-
τιςται δὲ διὰ μίαν ἡμέραν τὸ δίκτυον,
καὶ ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔστι αὐτῶν
τὸ ἐκλύσαι τὸ δίκτυον ἀπὸ τοῦ πλάτους τῶν ἰχ-
θῶν. λίγα οὖν ὁ μαθητὴς ἐκείνῳ, ὅρ ἡ
βολὰ ὁ ἰησοῦς, τῷ πέτρῳ. ὁ λεγόμενος σί-
μων οὖν πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ κυρίου ἐ-
στίν, τὸν ἐπωνόμασε διδύματον, ὡς ἦν ἑκα-
στός, καὶ ἔβαλον ἐαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦσαν. οὐ
γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πη-
λῶν διακοσίων, σφύροντες τὸ δίκτυον τῶν
ἰχθῶν. ὡς οὖν ἀπὸ ἐκείνου αἱ τὴν γλῶσσαν
πρὸς τὸν ἀνθρώπον λεγόμενοι, καὶ ὁ ψαρεύ-
ων ἰπικείμενος καὶ ἄρτορ. λίγα αὐτοῖς ὁ ἰη-
σοῦς. ἐνέκατι ἀπὸ τῶν ὁψαλείων ὡς ἰπικε-
μεν νῦν ἀνέβη σίμων πέτρος, καὶ ἔκλυσ-
εν τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μετὰ ἰχθῶν

ἔρχομαι, τί πρὸς σεις οὗτος ὅστις ὁ μακάριος, ὁ
μάρτυρ ὡν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα. καὶ
ἐβλάφη, ὅτι ἀληθὺς ὅστις ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.
ἔτι ἡ ἄλλα ποτὶ ὅσον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ὅ
τινα ἐὰν γράψῃς ταῦτα ἐν οὐδὲν αὐτὸν οἶμαι
ἢ λόγον χαρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλίσαν.

Τίς τοῦ ἀναγγελίου κατὰ Ἰωάννην.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ομοῦν πρῶτον λόγον
ποιναμίαν περὶ πάντων
τῶν ὁ θεὸς ἐποίησεν
ἐν ἡμῖν, ὅς ἐστις ὁ ἰησοῦς, ὁ
ἐκείνους ποιεῖν τε
καὶ διδάσκειν, ὅς ἐστις
ἡμῖν, ἐν τῇ αἰῶνι τῇ ἀποστόλῃ, ὅς ἐστις
μαρτυρῶν, οὗς ἐβλάφη, ἀνελήφθη, οἷς τῇ
παρίσταται ἰαυτὴν ὡς ταῦτα ὅσον παρὲς αὐτὸν

ἐν ποποῖς τιμηθείς, διὰ ἡμεῶν τιμα
ράκοντα ὅπλινός ἐστις αὐτοῖς, καὶ λίγων τὰ πᾶ
σι τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ συνελθόντες πα
ρῇ γεγεννημένοι αὐτοῖς ἀπὸ ἱεροσολύμων μετὰ
ἰωάννην, ἀπὸ περὶ μέγιστον τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
πατρὸς, ὡς ἡκούσαί μου, ὅτι ἰωάννης μὲν
ἐβλάφη, ὡς ἡκούσαί μου, ὅτι ἰωάννης μὲν
πρόμαρτι ἁγίῳ, οὐ μετὰ ποτὶς ταύτας ἡμῖν
ραῖς. οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπελάτουν αὐτῶν
τόν, λίγοντόν. ἡμεῖς, ἡμεῖς ὅσον τούτων
ἀποκαθιστάνει τὴν βασιλείαν τοῦ ἰησοῦ
ἐν τῇ αἰῶνι αὐτοῖς. οὐκ ἔμελλεν ὅτι γινώσκει
ἡμεῖς ἐκ αὐτῶν, οὗς ὁ πατὴρ ἐθετο ἐν τῇ
ἐκείνῃ, ἀπὸ τῆς αἰῶνις ἀπὸ τῆς αἰῶνις ἐκείνης
ἐκείνης τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἡμεῖς, καὶ
ἡμεῖς μοι μαρτυροῦντες ἐν τῇ ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἐν πάσῃ τῇ ἰουδαίᾳ, καὶ σαμαρείᾳ, καὶ ἐν
ἐκείνῃ τῇ γῆ, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν βλεπόντων
αὐτῶν ἐκείνης, καὶ ἐκείνης ἐκείνης αὐτῶν

ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ ὡς ἀντίστοιχον
 τοῦ ἵσσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ
 τοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνδρῶν δύο παρεστήκεισαν αὐτῷ
 τοῖς ἱερῶσι λευκοῖς, οἱ καὶ ἔπωρον. ἀνδρῶν γὰρ
 λευκοί, τί ἐσήκατι ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐ
 ρανόν; οὗτος ὁ ἱσῶς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπὸ
 μᾶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλάσσει τὸν πρῶ
 τον ἐξ ἁσασαθι αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν
 οὐρανόν. τότε ἡτίσθησαν εἰς ἱερὸν ἀλλήμ ἀπὸ
 ὅρων ἡ καλεσμένοις λαοῦς, ὅς τινι ἐγγὺς ἱερῶ
 σαλλήμ σαβδάτα ἔχον ὁδόν. καὶ ὅτι ἐσώθησαν
 ἀνέβησαν εἰς τὸ ἡγεῖσθαι, οὗ ἵσαν λαοὶ μέ
 νοντες, ὅ, τε πῶρος καὶ ἰσκάδος, καὶ ἰωάννης
 καὶ ἀνδρίας, φέλιπος καὶ θωμᾶς, βαρθολομαῖ
 ος καὶ ματθαῖος, ἰσκάδος ἀλφαῖον, καὶ σίμων
 ὁ κλητικός, καὶ ἰουδας ἰσκάδου. οὗτοι πάντες
 ἵσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ
 προσευχῇ καὶ τῇ διόσει σου κυναῖ, καὶ μίας
 εἰς τῇ μετρί ἡ ἱσῶς, καὶ σου τοῖς ἀδελφοῖς

αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστῆ
 πῖρος ἐν μίσῳ τῶν μαθητῶν ἔσται, ὡς τε
 ὅλος ὀνομάτωρ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἕκατον ἔκο
 σιν. ἀνδρῶν ἀδελφοί, ἡ δὲ πληρωθῆναι τὴν
 γραφὴν ταύτην, ὡς προῆπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
 γιον ἐν σῶματι τοῦ δαβὶδ, περὶ ἰουδα ἡ γὰρ
 νομῆς ὁ δὲ τοῖς συναδούσι τὸν ἱσῶν,
 οὗτοι λαοὶ ἐκμενέμενοι, ὡς οὐ καὶ ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς
 καὶ τὸν λαόν τῆς Ἰσραήλ ταύτης. οὗτοι
 ὡς οὐ καὶ ἐκτιστο χωρίον ἐν ἡμῶν τῆς ἁ
 γίας, καὶ πῶρος γῆνός ἐκκλησίας, μίσητος,
 καὶ ἡγεῖσθαι πάντα τὰ σωτήρια αὐτοῦ, καὶ
 ἡμεῖς ἐγγὺς τοῖς λαοῖς οὖσι, ἡμεῖς
 σαλλήμ, ὥστε λαμβάνειν τὸ χωρίον ἐκείνου τῇ
 ἐλπίδι διακίτω αὐτῶν ἀκκλησίαν, τοῖς
 καὶ χωρίον αἵματι τοῦ χριστοῦ ἡ ἐν βίβλῃ
 ἡμεῖς. γῆνός τινι ἡ ἱσῶς αὐτῶν ὅς τινι
 καὶ μὴ ἔσω ὁ λαοὶ καὶ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν
 σκοπὴν αὐτοῦ λαοὶ ἐν τῇ. ἀλλὰ οὕτως

συυληθόντων ἡμῶν ἀνδρῶν ἐν παντί χροῖσθαι
ἐν ᾧ ἐσπλάθη καὶ ἐβλήθη ἐφ' ἡμᾶς ὁ λόγος
ἐκστῶν, ἀρξάμενος ἅπαρος βασιλείας
ἐκαστοῦ ἕως τῆς ἡμέρας, ἥς ἀνελήφθη ἐφ'
ἡμῶν, μελετήσαντες ἀναστασιως αὐτοῦ γιν
εἶσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τοῦτωρ, καὶ ἐκστῶν
ἐν ᾧ, ἵνα σὺν τῷ βασιλευμένῳ βαρσαβάρ, ὅς
ἐπικλήθη ἰούσος, καὶ μαθίαν, καὶ προσεσφ
μένοι, ἔπειτα, σὺν ἡμῶν λαοδολογῶνται πάν
των, ἀνάλαβον ὅν ἐβλήθη ἐκ τῶτωρ ἐν
ἕνα λαβέντων τὸν λαόν, τῆς διακονίας ταύτης
καὶ ἀποστολῆς, ἥς ἡς παρὲν ἰουλίαν, π
ροσβλήνται εἰς τὸν τόπον τὸν ἰδιον, καὶ ἰδιον
καὶν λαόν, καὶ ἐπιστῶν ὁ λαός
ἐπὶ μαθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν

11. ἕνα καὶ ἀποστολῶν. Καὶ ἐν τῷ συμμε
ρῶν τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς, ἵστα
παντὸς ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐβλή
το ἄφρον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἄχος, ὡς περ σφ

μηνῆς πνῶς βιάσας, καὶ πληρώσαντες ὅλον τὸν
οἶκον, οὗ ἵστα λαοὶ ἡμεῖς. καὶ ὡφθησαν αὐ
τοῖς ἐβλήθη ἵστα γινώσκοντες ὡς ἐν πυρὶ, ἐκ
θιστῆς ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπικλήθη
σαν ἅπαντες πνῶματ' ἁγίου, καὶ ἔβαν
το λαόν, ἐτράως γινώσκοντες, λαβὼν τὸ πνῶ
μα ἰδιον αὐτοῖς ἀποφθίγγοντες. ἵστα ἐν
ἐρουσαλὴμ λαοὶ κοινῶν ἰουδαίων, ἀνδρῶν
ἀναβάντες ἅπαρος πάντες ἐν τῷ τῶν οὐ
ρανῶν. γινώσκοντες ἥ τ' φωνῆς ταύτης, ὡς
ἐν τῷ πνῶμα, καὶ ὡς ἔβαν, ὅτι ἡκούοντες ἐκ
πῶς τῆ ἰδίας διακονίας λαοδολογῶντες αὐτῶν,
ἐβάντες πάντες ἐν ἰδαύματι, ἡγινώσκοντες
τῶν ἀποστόλων, ἐκ ἰδίου πάντων οὗτοι εἰσι οἱ
λαοὶ κοινῶν γινώσκοντες καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούοντες
ἕκαστος τῆ ἰδίας διακονίας ἡμῶν ἐν ἡ ἡγινώ
σκοντες παρὸν καὶ μετῶν, καὶ ἐλαμνόμενοι, καὶ οἱ
λαοὶ κοινῶν, τὴν μετῶν καὶ ἰουδαίων
καὶ καὶ ἐκ παλαιότητος, πάντων καὶ τῶν ἁγίων,

φρυγίαν τε καὶ παμφυλίαν, ἀγνήστον, καὶ
τὰ μέρη τῆς λιβύης τῆς ἀπὸ λυκνίου, καὶ οἱ
ἐπιδημιουῦντες ῥωμαῖοι, ἰουδαῖοί τε καὶ προ-
φῆται, λεῖπτον καὶ ἀραβὸν, ἀκούοντες ἅ-
λωσιν αὐτῶν τοῦς ἡμετέρας γλώσσας
τὰ μεγαλῆα τοῦ θεοῦ. ἔβρισαντο δὲ πάντες,
καὶ δειπνῶντες, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες.
τί ἄν θίλοι τοῦτο εἰς ἑταίροι ἢ χλευάζοντες,
ἔλεγον, ὅτι γλαῦκος μελεσμενέοι ἐσὶ. πε-
θεὶς δὲ πένθος σὺν τοῖς ἑσθλὰ, ἐπὶ τῇ πλὴν
φρονίδι αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς. ἄνα-
σταν ἰουδαῖοι, καὶ οἱ λαοὶ κοινῶν ἐβρου-
λίη ἀπατῶν, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ
ἐνωπίσασθε τὰ ῥήματα μου. οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς
ἐπονημαθῆναι, οὗτοι μεθύουσιν. ἐστὶ γὰρ ὁρ-
θήτης τῆς ἡμέρας. ἀνά τοῦτό θει, τὸ ἄρκε-
μενόν ὁδὸν προσήτου ἰωάν. καὶ ἔσται ἐν ταῖς
ἐξάταις ἡμέραις, ληξαι ὁ θεός, ἐκχρῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προ-

φητάσουσιν οἱ ἦοι ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ υἱοὶ ὑμῶν ὁράσας ὄψον-
ται, καὶ οἱ προσδύτριοι ὑμῶν ἐνυπνια ἐνυπ-
νοῦσιν. καὶ τοὶ ἐπὶ τοῖς δουλῶντες καὶ
ἐπὶ τὰς δουλίας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις ἐκχρῶ ἀπὸ τῆς πνεύματος μου, καὶ προφη-
τεῖσιν, καὶ δάσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἅ-
νω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, ἅμα καὶ
πῦρ, καὶ ἀτμίδια λαπνοῦ. ὁ κελὶς μετασσε-
ρῶσινται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς ἅμα-
ρτον ἢ ἐλθὲν πλὴν ἡμέραν λυεῖον πλὴν με-
γάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πᾶς ὅς ἐστι ἐν
σημασίᾳ τῇ τῷ οὐρανῷ λυεῖον, σωθήσεται. ἀνα-
στήτω ἰσραηλῆς, ἀκούσατε τῶν λόγων ζώοντες.
ἰσσεῦν τὸν ἰσραὴλ, ἀνδρα ἀπὸ τῆς θεοῦ ἀπο-
στασμενόντες ὑμῶνς διωκόμενοι καὶ τέρας-
τα σημεῖοις, οἷς ἐποικίσει διὰ αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν
ταῖς ἡμέραις, λαθὼς καὶ αὐτῷ οἰόμεναι, ζῶντων
καὶ ἐκασμὲν βουλήν καὶ προγνώσας τῆς θεοῦ ἐκ-

ἰστορη, παύσαντο δὲ χαρῶν ἀνόμεναι, πρὸς
 σπῆζαντόν ἀνέστη, ὃν οὐδὲς ἀνέστησεν, ὃν
 ἔτε τὰς ἀδελφὰς τοῦ θανάτου, λαβοὶν οὐκ ἔβω
 ὁλωσάτων· λαοὶ αἶδαν αὐτόν· ἦν αὐτοῦ, δὲ
 ἐβίβλ' ἔφ' ἡλίας εἰς αὐτόν, προσφάμιεν τ' ἐνέει
 οὐκ ἐνὰ πόρον μιν δὲ πάντες, ὅτι ἐκ διεξιδύμ
 μιν ὄνεν, ἵνα μὴ ἔλθωσιν, δὲ τοῦτο ἀφ' ἑαυ
 θεῖ ἡ καρδιά μου, καὶ ἡ καρδιά σου καλῶσά
 μιν, ἔτι καὶ ἡ ἀγάπη μου κατασκηνώσ' ἐπ' ἐλ
 πίδι, ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου
 εἰς ἄδην, οὐδὲ ἀλῶσ' τ' ὅστις σου ἰδέει δια
 φθοράν, ἐνθὺν εἰσὰς μοι δόλους ἴσυν, πληρῶ
 σάς με ἀφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.
 ἀνέστη ἀδελφὴ, ἰδοὺ ἐπέφην μετὰ παρ' ἐμοῦ
 εἰς πᾶσι μοι περὶ τ' παφίλαχον λαβὼν, ὅτι
 καὶ ἐκάλυπτε, καὶ ἐκάρην, καὶ τὸ μνημεῖον αὐτοῦ
 ὄνεν· ἐν ἡμῖν ὄνεν τ' ἡμῖνας ταύτης, προσφά
 της οὐκ ἀπαρχῶν, καὶ ἀδελφῶν, ὅτι ὅρα φ' ὡς
 σιν αὐτῶν οὐδὲ, ἐκ καρποῦ τ' ὁσφύος αὐτῶ,

11 2

πείρους ἔφη πῶς αὐτοὺς κατανοήσати, καὶ
 βασιλευσάτωσαν· ὑμῶν ἰσὶ τοῦ οὐνοῦ
 ἡσὺν χρεῖσιν ἐς ἔσχατον ἁμαρτιῶν, καὶ ἡ
 σωτὴρ τῶν σωτῆρων τοῦ ἁγίου πνεύματος·
 ὑμῶν ἄρ' ὅταν ἡ παγκράτια, καὶ τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐς μακρὰν, θούνοις
 προσκαλεσθῇ λέγουσ· ὁ θεὸς κενώσας τοὺς
 λόγους πλοῦτος δι' ἐμαυτοῦ τὴν παρὰ ἡμᾶς
 λήζων, σάθετε ἅπ' τὴν γῆν· τὴν σκολιὰς τῶν
 τούτων, οἱ μὲν ἄσπευτος ἀποδοξάμενοι τὸν
 λόγον αὐτοῦ ἐδεδίωκον, καὶ προσετίθει
 τῇ ἐμῇ ἐκείνη ψυχῇ ὡς τὴν ἰσχυρίαν· ἡσὺν
 δὲ προσκατερωμένον τῇ διδοίξει τὰ πονηρὰ
 ποιῶν, καὶ τῇ λωπιδίῃ, καὶ τῇ ληστειᾷ ἔαρον,
 καὶ τὰς προσεχῶς· γῆντο δὲ πάλιν ψυχῇ
 φέρον, πάλιν τὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐστὶν
 ἐκείνου· γῆντο, πάντων τῶν πισδόντων
 ἔσταν ἰσὶ τὸ αὐτό, καὶ ἔχον ἅπαντα λωπὰ,
 καὶ τὰ τέρατα, καὶ τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῇ γῇ

517

ρημι μιείσας αὐτὰ πᾶσι, καθὼς ἄρτι
 ἡμεῖς ἔχουσιν ἡμεῖς ἡμῶν τι προσκρινέντες
 ἑμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, λυώντες τὴν κατ'
 οἶκον ἄρτον, μετὰ λάβαρον φρούτων, ἐν ᾧ
 ραπίσας καὶ ἀφαιρέσας καρδίας αἰνοῦντες
 τὸν θεόν, καὶ ἄρτον χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν.
 ὅ, ὁ θεὸς ὡς προστάτης τοῦ σωφροσύνης
 καὶ ἡμῶν τῇ ἐκκλησίᾳ. III.
 ὁ πῖφος καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν,
 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τῶν ἱνάντων.
 καὶ τις ἀνὴρ χαλδῆς ἐκ κοιλίας μικρὸς αὐτοῦ
 ὑπάρχων, ἐκασάτο, ὅ, ἐν τῷ κατὰ ἡμῶν
 ἱερῷ τῶν ὁρῶν τῶν ἱερῶν τῶν νεκροῦ
 ἀρῶν, τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιῶν παρὰ τῶν
 ἐσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. ὁ δὲ λαὸς πᾶς
 φωνὴν ἰωάννην μετὰ τὰς αἰσῶντας εἰς τὸ
 ἱερὸν, ἡρώτα ἐκκλησιῶν καὶ ἄντις
 αἰς τὸ πῖφος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ, ἔπ.
 ὁ δὲ λαὸς εἰς ἡμῶν, ὁ δὲ πᾶς ἐκ τῶν αὐτοῖς, προσ

δυνάμει τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. ἔπει δὲ πένθος
ἀρρύνειον καὶ χυσιόμον οὐκ ἔπαυσα μοι, ὃ δὲ
ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. ἐν ᾧ ὀνόματι ἰησοῦ
χριστοῦ τοῦ ναζωραίου ἔχηται, καὶ περὶ πνεύμα-
τος. καὶ λατῆρας αὐτοῦ τῆς διεξίτης χειρὸς,
ἡ χάρις. παρασχέμα δὲ ἐκτελέσασα αὐτοῦ αἰ-
νάσεις καὶ τὰ σφυρά. καὶ ἑξαποδόντων ἔση
καὶ περὶ πνεύματος, καὶ ἀσπλῆσιν αὐτοῖς εἰς τὸ
ἐν ᾧ περιπατῶν καὶ ἀποδόντων καὶ αἰνῶν
τὸν θεόν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν πᾶσι τοῖς περὶ
πατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν, ἐκ γένε-
σός τε αὐτοῦ, ὅτι οὗτοι ἡμεῖς τὸ πᾶν ἔλα-
βον αὐτῶν λαβόντων. ἐπὶ τῇ ἑορτῇ πύλῃ
τῇ ἐν ᾧ. καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει καὶ ἐκδόσει
ἐπὶ τῇ συμβολῇ αὐτῶν. λατῶντων δὲ
τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ πνεύματος καὶ ἰωάννου,
συνέβραμεν. πᾶς αὐτοῖς πᾶς τοῖς ἐπὶ τῇ
ἐορτῇ τῇ λαοῦ καὶ σοφῶντων, ἑκβαμένοι.
ἰδὼν δὲ πένθος, ἀπεκρίνατο πᾶς τὸν λαόν.

ἀνδρῶν ἰσραηλῆται, τί θαυμάσιον ἐπὶ τούτῳ,
ὃ ἡμεῖς τί ἀντιτίθεται, ὡς ἰδία δυνάμει ἡ δὲ
οὐδὲν περὶ κοινῶς τῇ περιπατῆρι αὐτοῦ οὐκ ὁ
θεὸς ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, ὁ θεὸς τῇ πα-
τέρων ἡμεῶν ἐδόξασι τὸν πατέρα αὐτοῦ ἰη-
σοῦ, ὃν ἡμεῖς περὶ δόξα καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ αἰ-
νῶντα πᾶσι πρόσσωπον πλάττει, λαίαντος ἐκεί-
νου ἀπολύειν, ὑμεῖς δὲ τῇ ἀριον καὶ δίκαιον ἡρ-
νήσαοι, καὶ ἡγήσαοι ἀνδρα φονεῖα χαριόδη-
σαι ἡμεῖς, τῇ δὲ ἀρχῇ ὅν τ' ὡς ἀπικτείνανται.
ὅρ ὁ θεὸς ἡγεῖται ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυ-
ρες ἐσμῶν, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει ἡ ὀνόματος αὐτοῦ ὅν
τοῦ ὅν θεοῦ καὶ οὐδὲν, ἐκτελέσει τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δὲ αὐτοῦ, ἑλίκου αὐτοῦ
τῶν ὁλοκληρίων τῶν ἀπὸ πάντων πάντων
ἡμεῶν, καὶ νῦν ἀποδοῖ οὐδὲν, ὅτι κατὰ αἰνοῖ
καὶ ἡμεῖς, ὡς περὶ καὶ ἄλλοις ἡμεῶν, ὃ δὲ
θεὸς ἀπροκατήγγηκε ὅς ἐστιν αὐτοῦ πάντων
τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν χριστόν.

ἐπλήρωσεν οὕτως· μετανοήσατε οὐκ καὶ ἐ-
πιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁ-
μαρτίας, ὅπως ἀφ' ἑλθεσι λαοὶ ἀναψύχοντες
ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου, καὶ ἀποσέληται τὸν
προκικρυμμένον ὑμῶν ἰησοῦν χριστόν, ὃν
οὐρανὸς μὲν κείκει ἀχρεὶς ὁ νόμος ἀποκα-
ταστάσας πάντων, ὡς ἐλάλησεν ὁ θεὸς ἐν
πνεύματι· πάλιν τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν
ἀπ' αἰώνος· μνησθε ὅτι πρὸς τοὺς πατέρας
εἶπα, ὅτι προφητῶν ὑμῶν ἀνάσσει λέγει-
ας ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς
ἐμὲ. αὐτοῦ ἀκούσατε κατὰ πάντα ὅσα ἀ-
λάλησεν πρὸς ὑμᾶς· ἐσὺ δ' ἡ πᾶσα ψυχὴ ἥτις
ἀρμὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολο-
θρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ πάντων ἧ οἱ προ-
φηταὶ ἀπ' αἰώνων, καὶ τῶν ἁγίων ὅσοι ἐ-
λάλησαν, καὶ κατήχησαν τὰς ἐκείνων ταύ-
τας· ὑμεῖς ἐσὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς ἐλ-
πίδος, ἧς ἐλπίθιτο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας

ὑμῶν, ἵνα ἡμεῖς ἀδελφοί. καὶ ἐν τῷ σπρι-
ματί ὧν ὁλοκληθῆσονται πᾶσαι αἱ παθήσας
τῆς γῆς· ὑμῶν πρότερον ὁ θεὸς ἀναστήσας τὸν
παῦλον αὐτοῦ ἰησοῦν, ἀπὸ ἐκείνου αὐτὸν ἐ-
λογουῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστόλῳ ἐμφανίσας
ἐκ τῶν πονηρῶν ὑμῶν. Λαλοῦντων 1111.
ἐκ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπίστασιν αὐτοῖς
οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ στρατηγὸς τῆς ἰερῆς, καὶ οἱ σα-
λυνταῖοι, ὡς πονοῦντο ἐν τῷ ἐκείνῳ διδασκῶν
αὐτοῖς· τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰησοῦ
τὸν ἀνάστατον τὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπέστατον
αὐτοῖς τὰς ἁγίας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς
τὸν αἰῶνα· ὧν ἡ πίστις ἡδὴ πολλοὶ ἀπ' αἰ-
ωνος ἀνταντὸν τὸν λόγον ἐπίστασαν, καὶ ἐ-
νήθη ὁ αἰεθμὸς τῶν ἀνθρώπων ὡς ἐκ κεφαλῆς
πλήν· ἐχθρὸν δ' ἐπὶ τὴν αἰῶνα ἐνοχλῶνται
αὐτῶν τὸς ἀρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γρα-
ματεῖς εἰς ἰερὸν ὄνειδος, καὶ ἄνθρωποι τῶν ἀρχιερέων
καὶ καὶ ἁγίων, καὶ ἰσχυρῶν, καὶ ἀνέξαστον, καὶ

αὐτῆς. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν ὅλῳ πλὴν
 ἑκκλησίᾳ, καὶ ἐπὶ πάντας τὸν ἀκούοντας
 ταῦτα. οἱ δὲ ἦ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένε-
 ναι το σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλα. καὶ
 ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ
 μὲν. τῶν δὲ λοιπῶν οὐδὲν ἐτόλμα λέγειν
 λαοδα αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμνήσθησαν αὐτοὺς ὅτι
 ὅς, μακάριον εἴη προστιθέντο πισθόντων τῷ
 λόγῳ πλήθος ἀνθρώπων καὶ κυριακῶν, ὥστε
 κατα τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀδυνεῖς,
 καὶ τιθέναι ἐπὶ λινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα
 φέρομεν πέφον, ἵνα ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τι-
 νὶ αὐτῶν. συνέρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν
 πείρει πόλιων εἰς ἱερουσαλὴμ, ἐδρόντων αἱ
 οδινεῖς καὶ ὀφθαλμοφθόνους ἀπὸ πονημάτων αἱ
 καθαρίων, οἱ τινες ἐξερπύοντο ἅπαντες.
 πρὸς αὐτοὺς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ συν-
 αὐτῶν, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων, ἡ πλὴν
 οὐστὴρ ἡλυν, καὶ ἐπὶ βάλον τὰς χεῖρας αὐ-

τῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἐθύντο αὐτοὺς
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀγγέλου δὲ ἐλθόντος οἱ
 τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅ-
 ρα γὰρ τὴν αὐτοῦ, ἔπει. πορεύοιτο, καὶ εὐ-
 θύς ἐν λαλῇτι ἐν τῷ λαῷ πάντα,
 τὰ ῥήματα τοῦ ὁῦτος τῶν τῆς. ἀκούσαντες δὲ
 ἐσπῆσαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐδὲ
 διασκορ. παραγγέλλει δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ
 συν-αὐτῶν, ἐν-κάλισαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶ-
 σαν πλὴν κυρουσίαν τῶν ἡμερῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἅ-
 πας ἐλαβον αὐτοὺς δὲ διασπῆσαν ἐν ἡρώδῳ αὐ-
 τοῦ. οἱ δὲ ἠμπερίστη παραγγέλλοι, οὐκ ἔχοντες
 αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ. ἀναστρέψαντες δὲ αἱ
 πύλαι αὐτῶν, ἤνοιοντο. ὅτι τὸ ἡμερῶν διασπῆσαν
 οὐκ ἔχοντες ἐν ἡμερῶν αὐτῶν ἐν πύλῃ αὐτῶν
 ἡμερῶν, καὶ τοὺς φύλακας ἐξῶ ἐστῶτας πρὸ τῶν
 αὐτῶν. ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδὲν αὐτῶν ἔχοντες
 οἱ δὲ ἡκούσαν τοὺς λόγους τοῦτον, οἱ δὲ ἡ-
 μερῶν καὶ ὁ στρατηγὸς τῶν ἡμερῶν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,

710

πράξεις

δυνατόρου περί αὐτῶν, τί ἄν γήνοιτο τοῦ
παραγγεῖν δι' τις ἀπὸ γένους αὐτοῖς, οἳ
ἐδού οἱ ἀνθρώποι οὐκ ἐθέλει ἐν τῇ φυλακῇ, ἀ
σίμ' ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶς καὶ διελθόντων
τὸν λαόν. τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς αὐτῷ
ὑπὸ κρίσεως, ἤγαγεν αὐτὸν οὐ μετὰ βίας, ἐ
φοβούτο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθοβολήσιν.
ἀρχόντων δ' αὐτῶν, ἐκείν' ἐν τῷ ἱερῷ
καὶ ἐκπρώτῃσιν αὐτῶν ὁ ἀρχιερεὺς, λέγων
οὐ παραγγεῖν παραγγεῖλαι αὐτῶν ὑμῖν, μὴ δι
δύσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἐδού π
πληρώκασι τὴν ἱερουσαλὴμ τῆς διολαγῆς
μῶν, καὶ βουλήθη παραγγεῖν ἐφ' ἡμέρας τὸ
ἅμα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. ἀποκριθεὶς δ' ὁ π
φρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, ἔπεινον πρὸς γένος διὰ θεῶ
μάλλον, ἢ ἀνθρώπων, ὅτι οὐκ ἐθέλει πατήρ ἡ
μῶν ἡμεῖς ἐν ἱεροῦ, ὅν ὑμεῖς διεχέεισθε
ἐν μέσσοις ἐπὶ ζῶντων. τότε οὐκ ἐθέλει ἀρχ
γὰρ ἡ σωτὴρ αὐτῶν τῇ ἐξίτι αὐτοῦ, δύναν

τῶν ἀποστόλων 711

κατανοοῖαν τῷ ἱσραὴλ, καὶ ἄφαινον ἀμαρτι
ῶν. καὶ ἡμεῖς ἵσμεν αὐτοῦ μάρτυρας τῶν ῥη
μάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα διὰ τὸ ἄγιον,
ὃ ἐδύκεν ὁ θεὸς τοῖς πειρασθῶσι αὐτῶν. οἱ
δὲ ἀκούσαντες διηπίοντο, καὶ ἐβουλόμην
το ἀνελθεῖν αὐτούς. ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ σιν
αῖθρῳ φασεισῶν ὀνόματι γαμαλιὴλ, νομο
διόδοτος καὶ τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκεί
νοι ἐξέβραχύν τινος ἀποστόλους ποιῆσαι,
εἴπερ οὐκ ἐθέλει αὐτούς. ἀνθρὸς ἱσραηλῆται, προ
σχητὴ ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις,
τί μέλει πρὸς αὐτοὺς. πῶς γὰρ τούτων τῶν ἡ
μερῶν ἀνέστη θανάτος, λέγων εἶναι τινὰ ἑα
ντὸν, ὃ προσκολληθεὶς ἀνθρώπῳ ὡς
τις ἀμαρτία, ὅς ἀνιέρθῃ, καὶ πάλιν οὐκ
ἐθέλθοντο αὐτῷ διελθῆναι, καὶ ἡγήνοιντο
εἰς οὐδέν. μετὰ τούτων ἀνέστη ἰουδας ὁ γα
λιθαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς,
καὶ ἀπέειπεν λαόν ἱκανὸν ὁπίσω αὐτοῦ.

ἐξ κείνων ἀπόλιτο, καὶ πολὺν οὖρον ἔπει-
 θοντο αὐτῷ, δις κορυβίσσασα. καὶ τὰ νύ-
 λιν οὐκ ἔπειθον, ἀπόσκητι ἀπ' τ' ἀνθρώπων τού-
 των, καὶ ἰάσαντο αὐτούς. ὅτι ἰαμὴ δὲ ἀνθρώ-
 πων ἢ βουλή, ἢ τὸ ὄριον τοῦτο, καταλυθήσε-
 ται. εἰ δ' ἐκ θεοῦ ὅτις, οὐ δυνάσθαι καταλῦ-
 σαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι ἐνρίθῃσι, ἐ-
 πείσθισαν δι' αὐτῶ, καὶ προσκαλεσάμενοι τὸς
 ἀποστόλους, ἐβράνθον παρήγγελαν, μὴ πα-
 ρῆν ἐπὶ τοῦ ὀνόματι τ' ἰησοῦ, καὶ ἀπὸ λυθῶ-
 αὐτοῦς. οἱ δ' οὐκ ἔπαυοντο χαίροντες ἀπὸ
 προσώπου τ' ἑσθελίου, ὅτι καὶ τὸν ὀνόμα-
 τος αὐτοῦ καταξιώσασαν ἀτιμασίαν, πᾶ-
 σάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ κατ' οἶκον οὐκ
 ἐπαύοντο διδάσκοντες, καὶ δι' ἀγαλλίσεως

VI. νοι ἰησοῦ τὸν χριστόν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέ-
 ραις ταύταις πληθύνοντων τῶν μαθητῶν,
 ἐβλήθητο χορηγισμὸς τῶν ἐκκλησιῶν πᾶς τῶς
 ἱερουσάλης, ὅτι παρεθιρωμῆτο ἐν τῇ σιναγονῇ

τῇ καθημερινῇ αἱ χήραι αὐτῶν. προσκαλε-
 σάμενοι δὲ οἱ διάδοχα τὸ πλῆθος τῶν μαθη-
 τῶν, ἔειπον. οὐκ ἀρεστὸν ὅτις, ἡμεῖς καταλεί-
 ψαντας τὸν λόγον τ' θεοῦ, διακονεῖν τραπέ-
 ζαις. ἐπισκεψάμενοι οὖν ἀδελφοί, ἀνδρας ἐξ
 ἡμῶν μαρτυρομεν ὅτις ἐπὶ πᾶσι, πλήρεις πνεύ-
 ματος καὶ ἀγίου καὶ σοφίας, οὗς καταστήσομεν
 ἐπὶ τῆς χηρίας ταύτης. ἡμεῖς δ' ἐν τῇ προσευχῇ,
 καὶ τῇ διακονίᾳ τ' λόγον προσκαρτερήσομεν.
 καὶ ἡρέσαν οὖν οἱ λόγος ἐν ᾧ ἅπαντες τὸν πλῆ-
 θος. καὶ ἐξελήξαντο σίφανον ἀνδρα πληρε-
 πείως καὶ πλούματος καὶ ἀγίου, καὶ ἐλπίου,
 καὶ φόρου, καὶ νικάνορα, καὶ τίμωνα, καὶ
 παρμενᾶν, καὶ νικόλαον προσκελευτοῦ αὐτοῦ
 ὀνόματι, οὗς ἔκτισαν ἐν ᾧ ἅπαντες τῶν ἀποστόλων,
 καὶ προσεστῆσαν ἐπὶ τὴν κλῆσιν αὐτοῖς τὰς χη-
 ράς. καὶ ὁ λόγος τ' θεοῦ ἠνθάνει, καὶ ἐκκληθεῖ-
 το ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν ἱερουσάλημ
 σφόδρα, πολλὸς τε ὄχλος τ' ἱερῶν καὶ κληρῶν

τη πίστι. εἶπαν οὖν οἱ πλήρεις πίστεως καὶ δι-
νάμεις ποιεῖ τεράτια καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν
τῷ λαῷ. ἀνέστησαν δὲ τινες τῆ ἐκ τῆ συναγω-
γῆς, καὶ λεγομένης διδευτινῶν, καὶ λευκαῶν
καὶ ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ λιλικίας, καὶ ἄ-
σας, συζητοῦντων τῷ τε φαύλῳ, καὶ οὐκ ἔχον-
τι ἀντιτελεῖν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πνεύματι ᾧ
ἐλάλει. τότε ἐπέβαλον ἀνθρώποις λέγοντας,
ὅτι ἀκκήλοισιν αὐτὸν παρομιλεῖται ῥήματα
βλασφημίας ἡς μωλοῦ καὶ τὸν θρόνον. σιω-
πῶντες οὖν τῶν λαῶν καὶ τούτοις προσετίθεντο
καὶ τούτοις γραμματεῖς, καὶ ἐπισκοποῦντες σὺν
ἡρώδῳ αὐτοῖς, καὶ ἡγεμόνι ἐς τὸ σιω-
δαίον, ἔκαστον ἐκ μελετινῶν ψαλλῆς, λέγον-
τας. ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐκ ἐκείνῳ ῥήματι
τα βλασφημίας πολλὰ κατὰ τοῦ τόπου τοῦ
αἰγίου τοῦτου καὶ τοῦ νόμου. ἀκκήλοισιν οὖν
αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ὁ ἰησοῦς ὁ ναζωρεὺς οὗ-
τος λατρεύσκει τὸν πόσιν, καὶ ἀπαξία τὰ

ἐκείνῳ, ἀπαρίστανον ἡμῖν μωλοῦς. καὶ ἀντι-
θεντες αὐτὸν ἄπαντες οἱ λατρίδοι οἱ ἐν
τῷ συναγῶγῳ, ἐβόων τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
πρόσωπον ἀγγέλου. Εἰπὼς ὁ ἀρχιερεὺς VII.
ἅπαντα ταῦτα οὕτως ἔχεις ὁ ὁ ἀρχιερεὺς ἀ-
νέστη καὶ πατρίσιν, ἀκούσας. ὁ θεὸς δὲ δόξης
ᾤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν ἀβραάμ, οὗτις ἐν τῇ με-
σποταμίᾳ, πρὶν ἢ λατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρ-
δᾶν, καὶ ἔπειτα πρὸς αὐτοῖς. ἔβλεψεν ὁ θεὸς
καὶ ἐκ τῆς συναγωγῆς σου, καὶ ἀνέστης ἡμεῖς οὖν
καὶ ἀλέξω. τότε ἐβλήθη ἐκ τῆς συναγωγῆς,
καταφύκοντες ἐν χαρδᾶν. ἀρχιερεὺς οὖν κατὰ τὸ
ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, κατέφυγον αὐ-
τὸν ἐς τὴν γῆν ταύτην, ἐς τὴν ἡμεῖς νῦν λα-
τοικῶμεν. καὶ οὐκ ἐδωκεν αὐτῷ λαοφροσύνη
ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδῶν. καὶ ἐπληρώθη αὐ-
τῷ δόξα ἐν λαοφροσύνῃ αὐτῶν, καὶ ὡς σπέρμα
κατὰ αὐτὸν κατὰ αὐτοῖς, ἐκ οὗτοι αὐτῷ τέκνα.
ἐλάλησεν ὁ θεὸς, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα

ῥάφῃ μῦνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς. ἵκα-
 τισθῆναι δὲ αὐτὸν ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ
 φρίδα, καὶ ἀνέβη φάτο αὐτὸν ἐκωπῇ εἰς ἵφον.
 καὶ ἐπαυδαίνθη μωδῶς πόσιν σοφίαν αἰνέσας
 αὐρ, λέω δὲ διωατὸς ἐν ὕμνοις καὶ ἐν λόγοις.
 αἷς δὲ πληροῦντο αὐτῷ τραπεζονταῖς καὶ
 νοῦς ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐπισκέ-
 ψασθὲν τὸν ἀδελφόν αὐτῷ ὡς υἱὸς Ἰσραὴλ.
 καὶ ἰδὼν τινα ἀδικοῦμενον, ἡμιούατο, καὶ ἐ-
 ποίησεν ἐκδιηκισμὸν τῷ λαοποιήματι, πα-
 τάξας τὸν αἰγυπτιον. ἐνόμισε δὲ ἑνιγνῆαι τὸν
 ἀδελφόν αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς εἶπεν καὶ αὐ-
 τοῦ διδασκῶν αὐτοῖς σωτηρίαν, οἱ δὲ οὐ συν-
 ἔκασαν. τῇ τῇ ἐπιτολῇ ἡμεῖς ὡφθῇ αὐτοῖς μα-
 γημοῦνται, καὶ συνήλασαν αὐτοὺς εἰς αἰνῶν,
 ἀπώρ. ἀνδρῶν, ἀδελφοί ἐστέ ὑμεῖς, ἵνα τί
 ἀδικεῖτε ἀποκλόντες; ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλη-
 σίον, ἀπέσπαστο αὐτόν, ἐπώρ. τίς σε κατέ-
 σκεπεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ὑμᾶς; μὴ

ἀνελθόν μου εἰς θέλεις, ὅν ῥόπον ἀνείλες καὶ
 τὸν αἰγυπτιον ἐφῆκε δὲ μωδῶς ἐν τῷ λόγῳ
 τοῦτο, καὶ ἐγνήτο πάροικοι ἐν γῇ μαδιάρ,
 οὗ ἐγνήσκον ἵπους δόλο καὶ πληρωθέντων ἐ-
 τῶν τραπεζοντα, ὡφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρημῳ
 τοῦ ὄρους σινᾶ ἀγγιλος ἐνείον ἐν φλογὶ πυ-
 ρὸς βάτου. ὁ δὲ μωδῶς ἰδὼν, ἰδοὺμασι τὸ
 ὄραμα προσερχομένης δὲ αὐτοῦ λατάνοῦσαι,
 ἐγνήτο φωνὴ ἐνείον πρὸς αὐτόν. ἐγὼ ὁ θεὸς
 τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς
 Ἰσαὰκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ. ἔντρομος εἶ ἐγὼ
 μέν. μωδῶς, οὐκ ἐτόλμα λατάνοῦσαι, εἰ-
 παὶ δὲ αὐτῷ ὁ ἐνείον, κύσσω τὸ ὑποδικμα-
 τῶν ποδῶν σου, ὁ ὅρτος ὅπως ἐν ᾧ ἐσκαπες,
 γῆ ἀγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν ἐκείνην
 παύ μου τοῦ ἐν αἰγυπτιῳ, καὶ τοῦ σενναμοῦ
 αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην θηλήδω αὐ-
 τούς. καὶ νῦν ἄντρο, καὶ ἀποσιλῶ σε εἰς αἶν
 ἄλρον. τοῦτο τὸν μωδῶν, ὅν ἡρνήσαντο

ἡμεῖς μὲν ἀδελφοί, ὅς ἐστιν χάρις ἐν ὑμῖν ποτε τοῦ
 θεοῦ, καὶ ἡγάσαστο ὑμῶν σὺν νόμῳ τῷ θεῷ ἐν
 κατὰ. σοφοῦ μὲν γὰρ ὑποδόμιον ἐστὶν αὐτῷ οἶκον.
 ἀλλὰ οὐκ ἐν ὑψίστοις ἐν χαρισμοῖς τοῖς ναοῖς καὶ
 τοικαῖς, καθὼς οὐ προφήτης λέγει· οὐρανὸς
 μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποδόμιον τῶν ποδῶν
 μου. ποῖον οἶκον οἰκοδομήσεται μοι, λέγει
 ὁ κύριος, ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου·
 σὺ γὰρ ἡ χάρις μου ποίησά ταῦτα πάντα σκεπ-
 ροφορέη μοι καὶ ἀπετέλει μοι τὴν λαοφιλίαν καὶ
 τοῖς ἀσέβει, ὑμεῖς δὲ ἐν νόμῳ τῷ ἀγαθῷ ἄντι
 πείθεσθε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. τίς
 ἐστὶν τῶν προφητῶν οὐκ ἐβόησαν οἱ πατέρες
 ὑμῶν· καὶ ἀπέστησαν τὸν προκαταγγέ-
 λαντα περὶ τῆς ἐλπίδος τοῦ δικαίου, οὗ
 νόμος ὑμεῖς πρόστασι καὶ φωνῆς γινώσκετε,
 οἱ τινες ἐλάτουν τὸν νόμον εἰς διατάχαι ἀγ-
 γέλων, καὶ οὐκ ἐφύλατταν. ἀκούοντες γὰ ταῦτα
 διεπρίοντο τοῦς λαοφίλους αὐτῶν, καὶ ἔβριχον

οὐκ ὀφείλοντας αὐτῶν ἐπ' αὐτοῖς. ἐπαρξάμενοι δὲ
 πλῆρεις πνεύματος ἁγίου, ἀκτίνας εἰς τὸν
 οὐρανόν, εἰς δὲ λόγον θεοῦ καὶ ἰκανοῦ ἑαυτῶν
 ἐκ διεξήτων τῶ θεοῦ, καὶ ἔσπον. ἰδοὺ θεωρεῖς ὅτι
 οὐρανὸς ἀνεκμύχνης καὶ τὸν ἥλιος τὸ ἀνθρώ-
 που ἐκ διεξήτων ἑαυτὰ τοῦ θεοῦ. ἐπαρξάμενοι
 δὲ φωνῇ μεγαλῇ, συνήχον τὰ ὄντα αὐτῶν,
 καὶ ὥρμησαν ἡμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐκ
 θαλάσσης ἐξέστης πόλεις, ἐρηβοδόουν, καὶ οἱ
 κάρτιρες ἀπείθητο τὰ ἰμάτια παρὰ τοῦ πο-
 δῆς καὶ οὐκ ἔλαβον μίαν, καὶ ἐπιθο-
 δόουν τὸ σῆμα ἐπικαλούμενον, καὶ ἤλθον.
 λέγει ἰησοῦς, διέξαι τὸ πνεῦμά μου. θέ-
 σται τὰ ὄντα, ἐκράξαι φωνῇ μεγαλῇ. λέγει,
 καὶ εἴσῃς αὐτοῖς τὸν ἡμέτερον ταῦτόν, καὶ
 τοῦτο εἶπον, ἰσομήνη. Σαυτοῦ δὲ λέ-
 γοντος αὐτῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτόν, ἐξήλτο δὲ
 ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὸν
 ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱερουσολέμοις, πολλοί τε

VIII.

τὴν διςπαρίστην λατὰ τὰς χώρας τὰς ἰσθμίας
 αἱ καὶ σχηματίας, πάλιν τὴν ἀποστολήν. Ὡς
 ἐκείμουν δι τῶν εἰσπαρῶν ἀνδρες θαλάσας,
 καὶ ἵπποισάντο ἱερὸν τὸν μαγὰ ἐπ' αὐτῶν.
 σάως δ' ἵπποισάντο πλὴν ἐκκλήσιον, λατὰ
 τοῖς οἰκον ἀπορροῇ, σὺν τῇ ἀνδρῶν ἡ
 γυναικας παρὰ διδῶν αἱ φυλακῶν. οἱ μὲν οὖν
 εἰσπαρῶντες διελθόν, ὅσα γὰρ ἱσθμῶν τὸν
 δόμον. ὦν παρ' οὗ διελθόντων εἰς πόλιν τῆς
 σχηματίας, ἐκέρυσαν αὐτοῖς τὸν χειρὸν
 προσήγοντι οἱ ὄχλοι τοῖς παρὰ μὲν τοῖς
 ἐπιπλοῦν ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν αὐ-
 τῶν, καὶ βίωσαν τὰ σκεῖα ἀἰσώσις ποταμῶν
 ῥέτων ἵχθυον πνύματα ἀκαθάρτα, βόσκον
 καὶ μαλακὰ φωνῶν, ὄψιντες. ποταμὸς δ' ἵπποι
 κελύμενοι καὶ χαλοὶ ὑδραπονεύθη. καὶ ἐν
 ἵπποις χαρὰ μαγὰ ἡ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. ἀ-
 νήρ τις δὲ οὐματὶ σίμων, προσηύχεν·
 τῇ πόλει μαγὰ ὦν, καὶ ὕμνον τὸ ἔθνος τῶν

τῶν ἀποστόλων. 147
 σαμαρείας, ἵνα μὴ εἶναι τινα ἐαυτὸν μί-
 γαν, ὃ προσέχον ἀπὸ μικροῦ ὡς μεγάλου
 λήγοντος, οὗτός ἐστι τὸ δῶμας τῷ θεῷ καὶ
 ὁλόγῳ, προσέχον δι' αὐτῶ, εἰς τὸ ἰκανῶς χρεῖ-
 σαι τοὺς μαχαίαις θρησκείας αὐτούς. οἳ δι'
 ἐπιστολῶν τῶ ἐλπίσῳ, ὡς ἀγγέλιον ἐν τῷ
 περὶ τῆς βασιλείας τῷ θεῷ, καὶ ὑποδύναται
 τοῦ ἰσχύος χρεῖσι, ἐκπαύοντο ἀνθρώποις καὶ
 ἡμετέροις, ὃ ἵ ἐμὴν καὶ αὐτοὺς ἐπίστασι, καὶ
 βασιλείας τῶ προσκατατρέψῃ τῶ ἐλπίσῳ.
 διατρέψῃ τὴν δῶμας καὶ σημεῖα καὶ ὀνόματα
 ἐπίστα, ἀκούσαντων δι' οὗ ἐν ἐπιστολήμοις
 ὁπόσοι, οἳ δι' ἐλπίσῳ καὶ σαμαρείας τὸν πῶ-
 γον τῷ θεῷ, ἀπὸ ἐσθλας πῶς αὐτὸν τὸν πῶ-
 γον καὶ ἰεραῶν, οὗ τινος λατρείαν, πρὸς
 οὐκ ἔχοντος περὶ αὐτῶν, ὅπως λαοὶ αὐτῶν
 μαχαίρων, οὕτως ἔδωκεν οὐδὲν αὐτῶν
 ἐπιστολήμοις, μόνον δι' ἐκπαύσεως καὶ ἡμῶν
 ὅπως αὐτὸν ὀνοματῶ χρεῖσι ἰσχύος, τότε ἐπιστολῶν

τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον. θιασολέγοντες δι' ὁ σίμων, ὅτι εἴθε
 τῆς ἐπιθεσίας τῶν χειρῶν ἡ ἀποστολή σου
 δοταὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, προσήνεγκας αὐ-
 τοῖς χεῖματά, λέγων. οἷοί μοι τίλιν ὄν-
 σίαν ταύτην, ἵνα ὅτε ἐὰν ἐπιθεῶ τὰς χεῖρας,
 λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. πῶς οὖν ἔειπεν πῶς
 αὐτόν, ὅτι ἀργυρίου σου συῶ σοι εἴη εἰς ἀπο-
 λείαν, ὅτι τίλιν δωρεὰν ἢ τινὶ ἐνόμισας εἶ-
 χημάταρ λατρεῖν. οὐκ εἶπε μοι κερὶς οὐδὲ λα-
 ροῖ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ἡ γὰρ λαρεδία σου οὐκ ἐ-
 σιν ἐνθεῖα ἐν ὧσπιον ἢ θεοῦ. μετανόησον οὖν
 ἀπὸ τῆς λακίας σου ταύτης, καὶ λαβήτι τὸ θεοῦ, αἰ-
 ἄρα ἀφελθήσεται ὅτι καὶ ἐπίνοιαν ἡ ἐξουσία σου.
 εἰς γὰρ πολλὴν πικρίας καὶ συῶσιν σου ἀδικίας
 ὁρῶσιν ὅντα. ἀποκείθεαι δι' ὁ σίμων, εἴπω.
 εὐχέσθης ὑμῖν ἵνα ἵμῳ πῶς τὸν λυεῖον,
 ὅπως μὴ ἴπῃ ἐπὶ τῇ ἐν ὧσπιον. οἱ
 μὲν οὖν διαμαρτυροῦμενοι καὶ λαλῶσαντες

τὸν λόγον τὸν λυεῖον, ἐπίστυψαν εἰς ἱεροστα-
 λὴν, ποτήσαντες ἐν ὧσπιον τῶν σαμαριτανῶν ἐν
 κηλίσαντο. ἄγγελος ὁ λυεῖος ἐλάλησεν πῶς
 ἐλθὲν πρὸς, λέγων. ἀνάστηθι, καὶ πορεύου ἐν
 τῷ μεσημβείῳ ἐπὶ τὴν ὁδόν, τὴν λαρε-
 θάμον σου ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς γάζαν, αὐτὴ
 ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. καὶ ἰδὼν
 ἀνὴρ αὐθιγόν, ἐπὶ τῷ, διωκόμενος ἐκ τῶν
 κηστῶν βασιλείας αὐθιγόν, ὅς ἐστιν ἐπὶ πᾶ-
 σκε τῶν γούλων αὐτῶν, ὅς ἐστιν ἐκ τῶν προσκυ-
 των εἰς ἱερουσαλὴν, ὡς ἐκ τῶν προσκυ-
 των ἐπὶ τοῦ ἁρματος αὐτοῦ, καὶ
 ἐκ τῶν προσκυτων ἐπὶ τῶν προσκυτων. εἴπεν οὖν
 τῷ πνεύματι τῷ ἐκ τῶν προσκυτων, καὶ λαλῶ-
 ντι τῷ ἁρματι τούτῳ. προσδραμὼν δὲ ὁ ἐ-
 λθὼν, ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντι
 τὸν προφήτην ἱσαΐαν, καὶ εἶπεν. Ἄρα γι-
 νῶσκεις ὅτι ἀναγινώσκεις; οἱ εἶπεν. πῶς
 ἢ ἂν διωκόμενος, ἵαν μὴ τοῖς ὁδοκλήμασι

παρκαθησίοι τι τὸν Φίλιππον ἀναβάντα
 λαβίσαι σὺν αὐτῷ. ἡ δὲ περὶ αὐτῆς γραφὴς
 ἡ ἀνεγίνωσκον, ἡ αὐτῇ. ὡς πρόδοτορ ἐπὶ
 σφαλῶν ἦρχον, καὶ ὡς ἀμυδὸς ἐναντίον τῆς
 ροντῆς αὐτὸν ἄφαντος, οὕτως οὐκ ἠνέστη τὸ
 σῶμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ λείψις
 αὐτοῦ ἦρχον, τὴν δὲ γὰρ αὐτοῦ τίς διηγεῖται
 σιταίς ὅτι αἰνέται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
 ἀποκείβας δὲ τὸ δόνημα τῆς Φίλιππου, ἔπειτα
 δέκα μὲν αὐτοῦ, περὶ τίνος δὲ προφῆτης λέγει τὸ
 το, περὶ αὐτοῦ, ἡ περὶ ἐξουσίας τινός ἀνθρώπου
 ξας δὲ τὸν Φίλιππον τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τῆς γραφῆς τούτης, ἀνγγελίσαστο αὐτῷ
 τὸν ἱεροῦ, ὡς δὲ ἐπορεύοντο λατρεῖν τὸν
 δόμον, ἡλθον ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ φησὶν τὸ δόνημα
 χος. ἰδὼν ὕδωρ, εἰ λαβὴν με βαπτισθῶν αὐτῷ
 ἔπειτα δὲ τὸν Φίλιππον. εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς
 καρδίας, ἔξεστιν. ἀποκείβας δὲ ἔπειτα πιστῶν
 τὸν ἦρ τὸν θεὸν εἶναι τὸν ἱεροῦ χριστόν, καὶ

ἐκείνων εἶναι τὸ ἄρμα. καὶ λατρεῖσαν αὐτῷ
 φῶτες αὐτοῖς τὸ ὕδωρ, ὅ, τι Φίλιππος καὶ ὁ
 ἦρ, καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ. ὅτι δὲ ἀνέβη
 σαρξ ἐκ τοῦ ὕδατος, περὶ μὲν λατρεῖσαν ἡρώατος
 τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ ἔβλεπεν αὐτὸν οὐκ ἔτι ὁ
 δόνημα χος. ἐπορεύοντο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ
 ἦσαν. Φίλιππος δὲ ἐνέβη εἰς ἄλυστον, καὶ δι-
 ἠρχόμενος, ἀνγγελίσαστο τὰς πόλεις πάσας, ὡς
 τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ εἰς λατρεῖσαν. Ο ἦ 1X.
 σῶλος εἶτι ἐμνήμων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς
 τὸν μαθητὰς τὸν λατρεῖσαν, προσελθὼν τῷ ἀρχιε-
 ρεῖ, ἐτίμαστο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς λατρεῖσαν
 σκὰν πᾶσι τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐαυρὶν τινες
 ἦν καὶ τῆς οἰκίας οὕτως ἀνέβησαν καὶ ἡ γυνὴ καὶ
 διελθόντες ἀγὰρ καὶ εἰς ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ
 πορεύοντι, ἐγένετο αὐτῷ ἐγγίψαι τῇ λατρεῖσαν
 σκῇ, καὶ ἐξάφνης πεινέσθαι αὐτὸν φῶς
 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πιστῶν ἐπὶ τὴν γῆν,
 ἡ καὶ σαρξ αὐτοῦ, λήγαν αὐτῷ. σαοῦν, θεοῦ,

τί με δικάσεις ἔπει δέ. τίς εἰ λύεις· ὁ δὲ λύ-
εις ἔπειν. ἔγωγε μὲν ἰκσοὺς, ὅρ σὺ δικάσεις.
σκληρόν σοι πῶς ἐγράφα λακτίσειν. ῥέ μωρ-
τε καὶ θαμβῶν ἔπει. λύεις, τί με θίλεις ποι-
ῆσαι· καὶ ὁ λύεις πῶς αὐτόν. ἀνάσκει, καὶ
ἔστι λελθὲν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι,
τί σε δέει ποιεῖν. οἱ δὲ ἀνδρῶν οἱ σωσθέντων
τις αὐτῶν εἰσηκασαν ἱννοί, ἀκούοντες μὲν
τῶν φωνῶν, μελέσθαι δὲ θαυροῦντος. ἐγέρθη δὲ ὁ
συνὸς ἀπὸ τῆς ἀνφωμνήμων τε τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ, οὐδέ τι εἰδὼς χιρραγωγῶντος
δὲ αὐτὸν, ἐπὶ σταγόνας δαμασκόν. καὶ ἡμε-
τέρας ῥῆς μὴ βλάσπων, καὶ οὐκ ἔφαγγεν, οὐδέ
ἔπιεν. ἡ δὲ τίς μαθητὴς ἐν δαμασκῷ, ὅν
ματι ἀνανίας, καὶ ἔπει πῶς αὐτὸν ὁ λύεις
ἐν ὁράματι. ἀνανία, ὅς γ' ἔπειν. ἰδὲ ἐγὼ λύ-
εις, ὁ δὲ λύεις πῶς αὐτόν. ἀνασας πορεύθη-
τι ἐπὶ τῇ ἐν ἡμῶν τὴν λαλομένην ἀνείκην,
καὶ ἵστασθαι ἐν οἰκίᾳ ἰούδα, σωτὴρ ὀνόματι

ταρσία. ἰδὼν γὰρ προσεχέτω. καὶ ἔλεον ὁρά-
ματι ἀνδρῶν ὀνόματι ἀνανία ἐπισκοπῶντα,
καὶ ἐπιτιθέμενα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.
ἀπεκρίθη δὲ ἀνανίας, λύεις, ἀκούσας ἀπὸ πολ-
λῶν περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅσα ἁπλῶς ἐποίησε
τοῖς ἀγίοις σὺ ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ὅτι ἐχθρὸν
σίαμ παρά τῶν ἀρχιερέων, δύναι πάντας τοὺς
ἐπικαλομένους τὸ ὄνομά σου. ἔπει δὲ πῶς αὐ-
τόν ὁ λύεις. πορεύου, ὅτι σκῆτος ἐκλογῆς μοι
ἔστιν οὗτος, τοῦ βασάσαι τὸ ὄνομά μου ἐν ὅ-
τιον ἐθνῶν καὶ βασιλείων, καὶ ἡ πόλις Ἰερουσα-
λὴμ γὰρ ἐποδέξω αὐτῷ, ὅτι δὲ αὐτὸν καὶ
τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. ἀπέλθαι δὲ ἀνα-
νίας καὶ ἐπιστῆναι εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεῖς
ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας, ἔπει. σαυτὴν ἀδελφε,
ὁ λύεις· ἀπέσταλκέ με, ὁ ὀφθαλμοί σου ἐν τῇ
ἐν ἡμῶν ἡ πόλις, ὅπως ἀναβλέψῃ, καὶ πληροῖται
πνεύματι· ἁγίου. καὶ οὕτως ἀπέπεσε
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λαπὶς

ἀνέβη ψί τι. καὶ ἀναστὰς ἐξαπλῖσθῃ, καὶ λα-
βὼν προφῆν ἐν ἡρώσῃ. ἐγγήτο ᾧ ὁ σαυλ
μὲν τὰ τῶν ἐν διαμασκή μαθητῶν ἡμέρας
τινας, καὶ ἀνέβη ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκεί-
ναις τὸν χειρὸν, ὅτι οὗτος ὅστις ὁ ἴδω ἔθι-
ζέτο πᾶν τοῦ οἱ ἀκούοντός, καὶ ἤλεγχο-
ντο οὗτος ὅστις ὁ πορθέσας ἐν ἱερουσαλὴμ τοὺς
ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτος καὶ ὡς αἱ
τοῦτο ἐκλήθησαν, ἵνα διελεμύθουν αὐτοὺς ἀ-
γέτω ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς σαυλὸς διὰ μακάρι-
ον διωκόμεντον, καὶ συνήλυνε τοὺς ἰουδαί-
ους, τοὺς λατοικοῦντας ἐν διαμασκή, συμ-
βιβάσαντες ὅτι οὗτος ὅστις ὁ χειρὸς, ὡς διὰ πλη-
ροῦτον ἡμέρας ἱκανὰ, συνελθούσαντο οἱ
ἰουδαῖοι ἀνελθόντες αὐτὸν, ἐγγήσθῃ διὰ τὸ σαυ-
λ καὶ ἐπιβουλή αὐτῶν. παρτήρουν τε τὰς
πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀ-
νέλωσι. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυ-
κτός, λαβόντες ἐξ τῶν τέχων, χαλκάζαντες

ἐν σπυρίδι. παραγγέλλει δὲ ὁ σαυλ ἐν ἡ-
εροσολαῖς, ἵνα ἐρεῖτο ἡ ἀπὸ τοῦ μαθητῆος.
καὶ πόντος ἐφοδοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύ-
ου, ὅτι ὁ μαθητῆς. βαριάς δὲ ἐπιλαβὼς
ἐν αὐτῷ, ἦγαγε πρὸς τοὺς ἀποστόλους,
καὶ διηγάσας αὐτοῖς, πῶς ἐν τῇ ὁδοῖ ἐκεί-
νῃ λείπει, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν
διαμασκή ἐπαρρησιώσατο ἐν τῷ ὄνοματι
τοῦ ἰησοῦ. καὶ ὡς αὐτὸν εἰσπορεύομαι καὶ
ἐκπορεύομαι ὅς ἐστιν ἐρουσαλήμ, καὶ παρῆναι
σισαρόν ἐν τῷ ὄνοματι ἔλκειον ἡ δὲ
λα τε καὶ ἀνέστη πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστας, οἱ δὲ
ἐπιχέροντες αὐτὸν ἀνελθόντες, ἐπιγνόντες οἱ δὲ
ἀδελφοί, λατῆραρον αὐτὸν ἐς λεωσάραν,
καὶ ἀπατίσθαι αὐτὸν ἐς ταρσόφαι, καὶ οὐ
ἐκκλησία ἐκλήθη τῆς ἰουδαίας καὶ γαλιλαίας
αὐτῶν καὶ σχηματίας ἔχοντες ἐν ἑνὶ, οἰκοδομοῦ
μεναι καὶ πορνόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ λείονος,
καὶ τῇ παρακλήσει ἡ ἀγίου πνεύματος ἐκκλησία

θύοντο· ἰγνύτο δὲ πέρους διερχόμενον ὅσον
 πάντων, λατρεῖν μὴ πρὸς τοὺς ἁγίους, ζῶν
 λατριοῦντας ἡδίστα, ἔγρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωποι
 πρὸς τινα αἰνῶσαι ὀνόματι, ὃς ἐγὼν ὅτι
 λατρεῖ μόνον ἐπὶ λαβδόβα, ὃς ὡς παρὰ
 κλημύνης, καὶ ἔσπον αὐτὸν ὁ πέρους αἰνῶσαι,
 ἰδοὺ σὺ ἰδοὺς χρίστος ἀνάσκει, καὶ ἐξεί-
 σον σε αὐτῷ, καὶ ὁδὸς ἀνέστη, καὶ εἰδὼν αὐ-
 τὸν πάλιν σὺ οὐ λατριοῦντας ἡδίστα καὶ
 τὸν ἀσάραντα, οἱ τινες ἐπὶ σφραγῶν ἐπὶ τῷ
 ὡσειον, ἐν ἰσπῆ διὰ τίς ὡς μαθητρία ὀνό-
 ματι ταβιδά, ἡ διερχομένη μὲν ἡγεῖται διο-
 κῆς αὐτῇ ὡς πλήρης ἀγαθῶν ὄρων καὶ
 κλημνοῦ ὡς ἐποίησεν, ἰγνύτο δὲ ἐν τοῖς ἑ-
 μέτερος ἀποστόλοις, ἀδελφιστὰς αὐτῶν ἀπο-
 ταῖναι, ἰδοὺσαντο δὲ αὐτῶν, ἔδεικται ἐν
 ὑπέρῳ, ἰγνύς δὲ οὐκ ἐπὶ ἀδελφῶν τῇ ἰσπῇ,
 οἱ μαθητὰς ἀκούσαντες, ὅτι πέρους ὁ δὲ ἐν
 αὐτῇ, ἀπὸ σφραγῶν πρὸς αὐτὸν πᾶσι καλῶν τῶ

καὶ ἀνίστασιν διὰ τὸ εἶναι αὐτῶν. ἀνέσας δὲ
 πῆλός, ἀνέβησαν αὐτοῖς. ὃν παραγγέλλουσιν
 ἀνέλασθαι εἰς τὸ πῆλόν, ὃν παρέτισσαν αὐ
 τῷ πᾶσι αἱ χεῖρες λαλοῦνσαι, καὶ ἐπιδεικνύ
 νται χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐκείνοι μετ' αὐ
 τῶν οὐσα ἢ δορκὰ ἐκβαλὰν ἤ ἔξω πάντας
 ἐκείτους, οὗτοι τὰ νόματα προσήγαγον. καὶ οὗ
 τος ἄρτιος πῶς τὸ σῶμα, εἶπε. ταῦτα, ἀνέστη
 θι. καὶ ἡ νοῦσις τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς, καὶ ἰδὼσα
 τὸν πῆλον, ἀνέκλισεν. τοὺς δὲ αὐτῶν χεῖ
 ρας, ἀνέστησαν αὐτῶν. φωνήσας δὲ τοὺς ἄγ
 γους καὶ τὰς χήρας, παρέτισσεν αὐτῶν τῷ ᾧ ἔρ
 γνωσθὲν δι' ἐξήκοντα ἑὰ ὅλους τῆς ἰδίας, καὶ
 πολλοὶ ἐπέστανσαν καὶ τὸν κῆδον. ἐξήκον
 τες, ἡμέρας ἱκανὰς μένειν αὐτῶν ἐκείτοις.
 παρὰ τὴν σήμερον βυσσῆς. Ἀνὰ δὲ τις
 λῶ ἐκ λαοσφάγας, ὀνόματι κορυμένη, ἔκα
 τοντάρχης ἐκ σωφῶς τῆς λαοφυμῆς ἐκ
 ταλινῆς, ἀνέστη καὶ φοβούμενος τὸν κῆδον

συν παντί τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τι ἐλεημο-
 σιώνας πωπῶν τῷ λαῷ, καὶ διόμην τῷ θεῷ εἰς
 παντός. εἰς τὴν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡς ἂν ὁ
 ραμὴν ἐν ἁγίῳ τῆς ἐκείνης, ἀγγέλου τῷ θεῷ εἰ-
 σιλλοῦντα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔποντα αὐτῷ. ἰορ-
 νήλιν. ὁ δὲ ἀντίστας αὐτῷ, καὶ ἐμφοδοὶ γῆν
 μὲν, εἶποι. τί δὲ ἐν ἡμεῖς εἶποι δὲ αὐτῷ. αὐ-
 προσαχά σου καὶ αὐτὴ ἐλεημοσύνη σου ἀντί-
 βλασάν ἐς μενεμόσωρον ἐν ὁρίῳ τῷ θεῷ. καὶ
 οὐκ ἐμφορὴν ἐς ἰδὼν ἀνδρῶν, καὶ μετὰ
 πικρῶν σίμωνα τῷ ἐπικαλοῦμενον πικρῶν.
 οὗτος ξηγίζεται παρὰ τινι σίμωνι βυρσῇ, ὅ-
 δειν οἰκία παρὰ θυλάκων. οὗτος λαλῶν
 οἶ, τί σὺ δὲ ποιῶν, ὡς τῷ ἀπὸ τῆς ὁ ἀγγέλου
 ὁ λαλῶν τῷ ἰορνήλῳ, φωνήσας αὐτῷ τῷ οἴ-
 κῳ αὐτοῦ, καὶ στρατιῶν ἐν σὺν τῷ προσ-
 καρπίου τῶν αὐτῶ, καὶ βλακῆς αὐτοῦ
 ἀπαντα, ὡς ἐστὶν αὐτοῦ ἐς τὴν ἰδὼν.
 τῇ δὲ ἐπὶ αὐτοῦ οἱ ὁλοποιουμένων ἐκείνων, καὶ

τῇ πόλιν ἐγγιζόντων, ἀνέβη πῆχρος ἐπὶ τὸ δῶ-
 μα προσέβλεψεν, περὶ ὧν ἐκτὼν ἐγγύς
 δὲ πρόσθεν, καὶ ἔθηκεν γὰρ σάου. παρὰ
 σκαυλόντων δὲ ἐκείνων, ἐπὶ πῶς ἐπὶ αὐ-
 τῶν ἐκπαισιν. καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεφρι-
 νον, καὶ καταβάνον ἐπὶ αὐτῶν σκιῶς τι ὡς
 ἐθόνων μεγάλων, τίς αὐτοῖς ἀρχαῖς διδόμε-
 νον, καὶ καθ' ἑμφορὴν ἐπὶ τῷ γῆς. ἐν τῷ ἀπὸ
 καὶ πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θη-
 εία, καὶ τὰ ἐρωτὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τῷ οὐρα-
 νού. καὶ ἐγγύς φωνὴ πρὸς αὐτόν. ἀναστὰς
 πῆρ, βύσων καὶ φάρι. ὁ δὲ πῆρ εἶποι. με-
 λαμῶς ἰδοὺ, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν
 κοινὸν ἢ ἀκαθάρτον. καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ οὐ-
 ρῆς πρὸς αὐτόν. ἃ ὁ θεὸς ἐκαθέσει, σὺ μὲν
 κοῖνον. τοῦτο δὲ ἐγγύς ἐπὶ τῷ, καὶ πάλιν
 ἀνεβλήθη τὸ σκῆτος ἐς τὸν οὐρανόν. ὡς δὲ
 ἐκείνῳ ἀνιπώρην ὁ πῆρ, τὴν αὐτὴν ἐν ὁρᾷ
 μαὶ ὁ εἶδ, καὶ ἰδοὺ οἱ ἀνέβη οἱ ἀπὸ τῶν κοινῶν

πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφισιν δὲ
μαρτιῶν λαβὴν δὶ τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ πάν-
τα τὰ ἐν πικρύνοντα εἰς αὐτόν. ἐπὶ λαλοῦντι
τὸ πῆρς τὰ ἡμῶν αὐτῶν, ἐπὶ πῶσι τὸ πῆρ
μα τὸ ἅγιον ἐπὶ πολυτας ὧς ἀκούοντας τὸν
λόγον, καὶ ἐξέσκασαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί,
οἱ σοὶ συνῆλθον ὧς πῆρς, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἴδιον
ἢ θεωρεῖ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκρίνεται.
ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλοῦντων γλώσσας καὶ
μεγαλυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη
ὁ πῆρς. μή τι τὸ ὑποβελήσασθαι θεωρεῖ-
ται, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἱ τινες τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον λαβὼς καὶ ἡμεῖς
προσέταξι τὶ αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν ὧς ὁ
νόματι τοῦ κυρίου. τότε κινήσαν αὐτὸν
XI. ὡμῶντες ἡμεῖς τινές. Ηκουσαν δὲ
οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες λατὰ
τῷ Ἰουδαίῳ, ὅτι καὶ τὰ ἴδιον ἐδέξαντο
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ ὅτι ἀνέβη πῆρς εἰς

ἱεροσόλυνμα, διεκρίνοντο πῶς αὐτὸν οἱ ἐκ
περιτομῆς, λέγοντες, ὅτι πῶς ἀνέβης ἄκρως
ἐν σίῃ ἔχοντας ἐσπλήθεις, καὶ συνήγαγες αὐ-
τοὺς. ἀρξάμεν δὲ ὁ πῆρς, ἐξελθὼν αὐτοῖς
λαθεῖς, λέγων. ἐγὼ ἡμῶν ἐν πόλει ἰόπη
προσαχρόμην, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα,
καταβάντος σκινοῦς τι ὡς θόβου μεγαλῶν,
τίσασαν ἀρχαῖς λαθιμηνίῳ ἐν τοῦ οὐρα-
νοῦ, καὶ ἦλθον ἄχρως ἡμῶν. εἰς τὴν ἀντίθετον, κα-
τινόουν, καὶ εἶδον τὰ τετραπόδια τῶν καὶ
τὰ θεία, καὶ τὰ ἱερωνία, καὶ τὰ περὶ τὰ οὐρα-
νοῦ. ἤκουε γὰρ φωνῆς, λεγούσης μοι. ἀναστὰς πῆ-
ρς, θύσον καὶ φάγῃ. ἔπειτα δὲ, μετὰ μὲν ἐν
ἐν, ὅτι πᾶν κινῶν δὲ ἀκάθαρτον ἐδέχοντο ἐ-
σπλήθον εἰς τὸ σῶμα μου. ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνή
ἐκ διεντέρας ἐκ τῶν οὐρανῶν. ὁ θεὸς ἐκαθέ-
ρισεν, σὺ μὴ κοῖνῃς. τὸτο δὲ ἐξήντη ἐπὶ φῆρς, καὶ
πάλιν ἀντιστάθην ἅπαντα εἰς τὸ ἱερόν μου, καὶ
ἐδὲ ἐξεντὺς τῆς ἀνέβη ἐπὶ τὸν

οἰκίαν ἐν ἡμῖν, ἀπεπαλμένοι ἀπὸ λαοῦ
 ρέας πρὸς μιν. ἔπει δέ μοι τὸ πνύμα, σὺν
 ἡλθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν ὁμολογῶν. ἤλθον
 ἐν σὺν ἡμοῖς καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοῦ οὗτοι, καὶ εἰς
 σὺν ἡμῶν εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀνδρῶν. ἀπὸ γὰρ
 τῆς ἡμετέρας, πῶς εἶδε τὸν ἀγγέλου ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτῶν, παθὲντα καὶ ἐπὶ οὐρανῷ. ἀπὸς ἑ
 λον εἰς ἰστανλίον ἀνδρῶν, καὶ μετὰ πειμψαοί
 μων τὸν ἐπικαλούμενον πέτρον, ὃς λαλήσ
 αὶ ῥήματα πρὸς σὺν, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺν, καὶ πᾶς
 ὁ οἶκος σου. ἐν τῷ ἁγίασθαι με λαλήσῃ, ἐπὶ
 πρὸς τὸ πνύμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὡς πρὸς
 καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήμα
 τοῦ λεγούου ὡς ἔλεγον. ἰωάννης μὲν ἐδάπτισεν
 ὕδατι, ἡμεῖς δὲ βαπτίζομεν ἐν πνύματι
 ἁγίῳ. ἃ οὐκ ἔστιν ἰστανλίον ἀνδρῶν ἐπὶ τὸν
 τῷ οἴκῳ, ὡς καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν ἐπὶ τὸν
 λεγόν ἡμῶν ἡμεῖς, ἐν τῷ δὲ τῷ ἡμῶν
 πατὴρ ἡμῶν τὸν θεόν, ἀκούσας δὲ τῶν

τα, ἡσύχασαν, καὶ ἡδοναζόμενοι τὸν θεόν, ἡμέ
 ρον. ἀρὰ γὰρ καὶ τῷ ἔθελον ὁ θεὸς τὴν μετὰ
 νοίαν ἐδωκεν εἰς ζωὴν. καὶ οἱ μὲν οὐκ ὁρῶν
 ρήτον ἀπὸ τῆς θείας τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῷ
 φάνῳ, διὰ τὸν ἡμῶν ὡς φοιτῶν καὶ ἡμῶν
 ἀντιοχέας, μηδὲν ἡλθόντων τὸν λόγον,
 καὶ μὴ μόνον ἰστανλίους. ἡσαν δέ τινες δὲ αὐ
 τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν καὶ ἡμεῖς, οἱ τινες
 ἐπὶ τὸν ἀντιοχέαν, ἡμῶν καὶ τῶν
 ἡμεῖς, ἀναγγελλόντες τὸν λεγόν ἡμῶν.
 καὶ ἡμῶν ἡμῶν μετὰ αὐτῶν, ποιεῖς τῷ
 εὐθὺς πιστῶς ἐπὶ τῷ ἡμῶν, ὡς ἡμῶν.
 ἡμῶν δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας,
 τῆς ἐν ἡμεῖς, περὶ αὐτῶν, καὶ ὡς
 τῶν ἡμῶν βαρύνειν διὰ τὸν ἡμῶν
 αὐτῶν, ὡς παραγγέλλει, καὶ ἡμῶν τὴν χάριν τοῦ
 θεοῦ, ἡμῶν, καὶ παρὰ πάντα, τῇ προ
 θεῖα τῆς ἡμετέρας προσμετῶν τῷ ἡμῶν, ὅτι
 ἡμῶν ἀγαθός, καὶ πλήρης πνύματος ἁγίου

ἐπαχλύσαι. καὶ λατρίαν ἀπὸ τῆς ἰουδαίας
εἰς τὴν καισαρείαν, διήγειρεν. καὶ δὲ ἡ
ρθώδης θυμομαχῶν τοῖς τοῖς καὶ σιδονίοις, ὅς
μοθυμαδὸν ἤ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πέ
σαντες βλαστὸν τὸν ἐπὶ τοῦ λοιπῶν τοῦ
βασιλέως, ἵτοιχτο ἐρήναι, ὅτι τὸ πρῶτον
ἐν τῶν τῶν χώρων ἀπὸ τῆς βασιλικῆς, τακτῇ
ἐκ ἡμερᾶς ὁ ἡρώδης ἐν δίδουμένος ἰδιότα βα
σιλικῇ, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκ
δημηγόρου πρὸς αὐτοῖς. ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώ
νεν, θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπων. παραχρῆ
μα δὲ ἐπιστάξας αὐτὸν ἄγγελος λεγὼν, ἀνθ
ῶν οὐκ ἐδωκε δόξαν τῷ θεῷ, καὶ γνῶναι σκω
πικώδρωτος, ὅτι ἐψεύξεν. ὁ δὲ λόγος τῷ θεῷ ἦν
ξάνη καὶ ἐπληθύνητο. βαρναβᾶς δὲ καὶ παῦ
λος, ὑπείστησαν εἰς ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες
τοὺς τῶν ὁμιλητῶν, συμπαρακαθόντων καὶ
ἰωάννην, τὸν ἐπικληθέντα μετριοκῶν.

XIII.

Ἡσαν δὲ πινὸν ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν οἴκον

ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδασκαλοί,
ὁ, τι βαρναβᾶς καὶ σίμων λεπούντης, ὁ
καὶ, καὶ λούκιος ὁ κυρηνεὺς, μαναῖν τι καὶ
ρώδου τοῦ τεφάρρου συνέτροφος, καὶ σαῦ
λος, λῆτουργουάτων δὲ αὐτῶν τῶν λευέων, καὶ
ἐνιστόντων, ἔπειτα πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀφῆ
κασατε δὲ μοι τὸν βαρναβᾶν, καὶ τὸν σαῦ
λον εἰς τὸ ἔργον, ὃ προσέκλημαι αὐτούς. τὸ
τε νηστειάζοντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἰπι
σθέντες τὰς χάριτας αὐτοῖς, ἀπὸ λυσσαν. οὗτοι
καὶ δὲ ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τῷ πνεύματι τῷ ἁγί
ῳ, κατῆλθον εἰς τὴν σιλοάδα, ἐκκῆθον δὲ
ἐπὶ πηλιν, καὶ εἰς τὴν λῦπρον. καὶ γινόμενοι ἐν
σαλαμῖνι, λατύνοντες τὸν λόγον τῷ θεῷ ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς τῆς ἰουδαίας. ἔχοντες δὲ καὶ ἰωάννην
ἐπικελεύοντες. διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄρχει
πον, εὗρον τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην ἰου
δαῖον, ὃν ὄνομα βασισθεὺς, ὃς καὶ αὐτὸς ἔλεγε
ἐν πάσῃ σεργίᾳ πάντων ἀνθρώπων οὕτως

προσκαλιεσάμην βαρμάδαμ κηὶ σαύλωμ, ἵπτι
 ζήτησεν ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ θου. ἀντί-
 πατο δὲ αὐτοῖς ἐλήμας ὁ μάγος, οὕτως ᾗ με
 θημιλωδόντι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζήτησεν ἐλ-
 ψαι τὸν ἀνθρῶπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. σαύλος
 δὲ ὁ κηὶ παύλος, πλουσίως πνόμεματ' ἀγί-
 κη ἀτινίσας εἰς αὐτὸν, εἶπεν. ὦ πλήρης παν-
 τὸς δόλου κηὶ πάσης ἐραδιουργίας ἡ ἐλπίς
 λον, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ δι-
 αστρέφωμ τὰς ὁδοὺς λευέον τὰς ἀσθεάς. κηὶ
 νηὺ ἰδὲ χέρ' ἔ' λευέον ἐπίσει, κηὶ ἔση τυφλὸς
 μὴ βλήπων τὸν κηϊον ἀχρὶ λαυροῦ. παρ-
 ἄρμα δὲ ἵππεσιν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς κη σκό-
 τος, κηὶ περὶ αὐρὴν ἐζήτη χειραγωγούς. τότε
 ἰδὼν ὁ ἀνθρῶπατ' ὁ μέγας, ἐπίσασεν,
 ἐκπλησάμην ἐπὶ τῇ διδασκᾷ ἔ' λευέον. ἀνοχ-
 θήσας ὁ ἀπὸ τῆς πάφης οἱ περὶ τὸν παύλον
 ἤλθον εἰς σφύλλω τῆς παμφυλίας. ἰωάννης
 δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστειψεν εἰς

ἱεροσόλυμα. αὐτοὶ δὲ διελθόντων, ἀπὸ τ' πέ-
 ρης παρεγγήοντο εἰς ἀντιόχεαμ τῆς πσιδλί-
 ας, κηὶ ἐστληθόντων εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡ-
 μίρα τῶν σαββάτων, ἐκελύσαν. μετὰ δὲ
 τὴν ἀνέγνωσιν τοῦ νόμου κηὶ τῶν προφη-
 τῶν ἀπέστειλαν οἱ ἐρχισυνάγωγοι πῆες αὐ-
 τοὺς, λίζοντες. ἀνθρῶν ἀδελφοί, εἰ ἔσι λό-
 γος ἐν ὑμῖν παρακλήσιως πῆς τ' λαὸν, λίζ-
 τε. ἀνασὰς δὲ παύλος κηὶ λατράσθας τῇ χρι-
 στί ἔειπεν. ἀνθρῶν ἱσρακλῆται, κηὶ οἱ ἡν ὑμῶν
 φοβέμενοι τ' θεόν, ἀκούσατε, ὁ θεὸς ἔ' παῦ-
 λουτον ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, κηὶ τὸν
 λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ αὐγύ-
 ας, κηὶ μετὰ βραχίον' ὑψήσεν ἐξ ἡραγλῶν
 αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, κηὶ ὡς τιεσαρακοντατὴν ἡμέ-
 ραν ἐτροποφόρησεν αὐτῶν ἐν τῇ ἱερῇ, κηὶ
 λαθελῶν ἔδωκεν ἐπ' αὐτῶν γῆν γαλατῶν, λατικκῆν
 φουδόμεσιν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, κηὶ μετὰ
 ταῦτα ὡς ἔτι σι τ' βαποσίους κη πνιήκοντα,

ἔλωκε λειψάς, ὥς ἐσαμουλῆ τοῦ προφήτου.
ἐκκένθη ἡγήσαντο βασιλῖα, καὶ ἔλωκεν αὐ-
τοῖς ὁ θεὸς τὴν σαυλὶ ἡδὲν αὐτοῖς, ἀνδρα ἐκ φυλῆς
βενιαμίν, ἐπὶ τῆς σαράκοιτα. καὶ μεταστήσας
αὐτόν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν δαβὶδ εἰς βασι-
λεῖα, ὃ καὶ ἐπέμαρτυρήσας. εὐρον δαβὶδ
τὸν τοῦ ἰσραὴλ, ἀνδρα κατὰ τὴν καρδίαν
μου, ὃς ποιεῖ πάντα τὰ θέλημά μου. τῷ
τον ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος καὶ ἐπαγγελ-
σίαν ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα ἰησοῦν, προ-
σηκρήσαντι Ἰωάννη πῶς προσώπων τὴν εἰσ-
όδον αὐτοῦ βασιλεία μετανοίας τῷ Ἰσραὴλ.
ὡς δὲ ἐκλήρου ὁ ἰωάννης τὸν ὄρατον, ἐλθόν-
τινά με ἔκποσεν ἐν τῷ οὐκ ἐμὶ ἐξ ἡ, ἀλλ' ἰ-
σραὴλ ἐρχεται μετ' ἐμὶ, οὗ οὐκ ἐμὶ ἄξιος τῷ
ἐποσθίμῃ τὸ ποσθίμῃ σῶσαι ἀνδρὸς ἀδελφοί,
ἡγοί γὰρ ἀδελφοί, καὶ ὁ ἰησοῦς φοβούμενος
τὸν θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τὴν σωτηρίαν ταύτης ἀ-
πεσάνη, οἷον καὶ οἰκουμένης ἐν ἱεροσολαίμῃ,

καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν αὐτόν ἀγνοήσαντες,
καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πῶς
σάββατον ἀναγιγνωσκόμενος, κείμενος ἐν
πλήρωσιν, καὶ μηδὲ μίαν αἰτίαν θανάτου
ἔχοντες, ἡγήσαντο πλεονεξία ἀναρεθίσαν
αὐτόν, ὡς δὲ ἐπέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐ-
τοῦ γέγραμμένα, καθιζόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου,
ἐθικαν εἰς μνημεῖον. ὃ ὁ θεὸς ἤγειρεν αὐτόν
ἐκ νεκρῶν, ὃς ἀφθνήσκει ἐν ἡμέραις πολλοῖς
ζῶντων ἀναβάντων αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς ἱε-
ρουσολήμην. οἱ τινὲς αἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πῶς
τὸν παρόν, καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς ἀναγγελλόμεθα
τὴν πῶς τοῦ πατρός ἐπαγγελσίαν γνησί-
η, ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπλήρωκε τοῖς τι-
μοῖς αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας ἰησοῦν, ὡς καὶ
ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ πρώτῳ γέγραπται. ἡγός μου
ἐστίν, ἐξ ἡσέμερον γεγνημένος. ὅτι δὲ ἀ-
νέστη αὐτόν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλον
τα ἔκποσεν εἰς ὁμοφροσύνην, ὅπως εἴρηκε.

ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσα διαβίβηται. διὰ
καὶ ἐν τῷ ἐργάσει. οὐ δώσω τὸν ὅσιόν σου
ἐλπίειν σφραγισθῆναι. διαβίβηται γὰρ ἡ ἐλπίς
ἀπρηγμένη, τῇ τ' τοῦ βουλήν ἰκοιμένη, καὶ
προσιτῶν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ
σφραγισθῆναι. οὐκ ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ
ἀποστόλου. γινώσκοντες ὅτι ἡμεῖς ἀνθρώποι
ἐσμ'· ὅτι σφραγισθῆναι ὑμῖν ἄφραστοι ἄμαρ-
ταις καταγινώσκονται, καὶ ἀπὸ πάντων, ὅν οὐκ
ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ μωσέως δικαιοσύνης
ἔχειν, ἐν τούτῳ πάντες οπισθῶν δικαιοσύνης. βλά-
πτει οὖν μὴ ἐπιβῆτε ἐφ' ἡμᾶς, τὸ ἐξημερῶν
ἐν τοῖς προφῆταις. ἴδετε οἱ καταφρονῶντες
καὶ θαυμάζοντες, καὶ ἀφανίζοντες, ὅτι ὄργισεν
ὁ θεὸς ὁρῶμενοι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὅτι οὐ
μὴ πισυθῶντες, ἵνα τις ἐκδηλωθῇται ὑμῖν. ὅ-
ντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν ἰουδαίων,
παρεκλήθην ταῖς ἐξουσίαις, εἰς τὸ μεταξὺ σάββα-
τον λαλῆθαι αὐτοῖς τὰ ῥήματα. ληθεύοντες

ἐκ τῆς συναγωγῆς, ἀποποιήσαντες ποικιλίαν
ἰουδαίων καὶ τῶν σινομητῶν προσκλήτων
τῶ παύλῳ καὶ τῶ βαρνάβᾳ, οἱ τινες προσλα-
λοῦντες ἵπασθον αὐτοὺς ἐπιμνησθέντες τῆς χάρι-
τος τοῦ θεοῦ. τῷ τ' ὁργισμένῳ σαββατῷ χεῖρόν
πάσα ἡ πόλις συνεχθῆναι ἀκούσαι τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους,
ἐπληρώσαντες ἴπλον καὶ ἀντιλέγοντες, τοῖς ἀπὸ
τ' παύλου κηρυκμένοις ἀντιλέγοντες καὶ βλάσ-
φημοῦντες. παρεκκλίσασαι μνησθῆναι τοῦ πατρός
καὶ τοῦ βαρνάβας, ἔπειρα. ὑμῖν ἰὼ ἀναγκάσει
πρῶτον λαλῆθαι τὸν λόγον τ' θεοῦ, ἵνα
ἀνὰ τὸ πᾶν θεῶν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀπὸ ἰουδαίων
καὶ ἐκ αὐτοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδού σπέρμα
μυρία εἰς τὰ ἔθνη. οὕτως γὰρ ἐντίκλειται ὑμῖν
ἐκλειοι τὸ δικαίωμα εἰς πάντας ἔθνη, τ' ἑκαστὸν
ὅς σωθήσεται ἐκ αὐτοῦ τῆς χάριτος, ἀκούοντες
τὰ ῥήματα, ἵνα, καὶ ἰδού, ἀφ' ὅρου τοῦ λόγου
ἐκείνου, καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ ὅσοι ἴδωσιν τὰς ἐξου-
σίας

αἱς βολύς αἰώνιοι, διειρημένοι δὲ ὁ λόγος τοῦ
 λυγίου δι' ὅλης τῆς γῆρας. οἱ δὲ ἰουδαῖοι πα
 ράβουσαν τὰς σιδομυθίας γυναικας καὶ τὰς
 ἀρχήμονας, καὶ τοὺς πρέτους τῆς πόλεως. καὶ
 ἐπὶ γὰρ αὐτῶν διωγμὸν ἐπὶ τὸν παῦλον καὶ τὸν
 βαρναβάν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁσ
 εἰων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐπιναζόμενοι τὸν ἁγίον
 τὸν τὸν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἤλθον εἰς
 ἐκόνιον. οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρουῦτο χαρᾶς καὶ
XIIII. πρῶματ' ἁγίου. Ἐγένετο δὲ ἱερ' ἰκονίῃ
 λατὰ τὸ αὐτὸ ἀσυνδεδεμένους εἰς τὴν συνα
 γωγὴν τῶν ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως,
 ὥστε πισυνῆσαι ἰουδαίους καὶ ἰσχυρῶν πῶ
 λον πλῆθος. οἱ δὲ ἀποθουῶντες ἰουδαῖοι, ἐπὶ
 θάρρα καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἰσχυρῶν
 καὶ τῶν ἀδελφῶν, ἵκανόν τιν' αὐτῶν ἡγόνομεν δι
 ἑφ' ἡμῶν παρρησιασόμενοι ἐπὶ τῶν ἁγίων, τῶν
 μαθητῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἡγεῖται αὐτῶν, διὰ τὴν
 τιμὴν καὶ τὰ ῥήματα τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων

αὐτῶν. ἐχρήσατο δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ
 ἱερ' ἔσαν συν' ὧν ἰουδαῖοι, οἱ δὲ συν' τοῖς ἀ
 ποστόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμητὴρ ἰσχυρῶν καὶ
 ἰουδαίων συν' τοῖς ἀρχαῖσι καὶ αὐτῶν, ὑβεί
 σαι καὶ διδοβολῶσαι αὐτοὺς συνιδόντες λα
 τήν, οἱ εἰς τὰς πόλεις τῶν ἡλικονίας λυγῶν
 καὶ ἐξέβλιν, καὶ τὴν πειρώσαν, ἡγεῖται ἔσαν
 ἀσυνδεδεμένοι. καὶ τις ἀνὴρ ἐκ λυγῶν οὗ
 θιμῶντος ὧν ποσὶν ἐκάθητο, χαλκὸς ἐκ λυγῶν
 ἡλικονίας αὐτοῦ ἡγεῖται, ὅς οὐδ' ἴστωσε
 πειρώσαν τὴν ἡλικονίαν, οὗτος ἡλικονίαν τὸν παῦλον καὶ
 βαρναβάν. ὅς ἐπὶ τὴν αὐτῶν, καὶ ἰσχυρῶν οἱ πῶ
 λον ἔχοντες ὡς ὁδὸν, ἐπὶ τὴν ἡλικονίαν τῆς φωνῆς.
 ἀνέστη ἐπὶ τοὺς πόδας συν' ὧν. καὶ ἡλικονίαν
 καὶ πειρώσαν τῶν ἡλικονίαν. οἱ δὲ ὅλως ἰσχυρῶν οὐ
 ὁ παῦλος, ἐπὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἡλικονίαν
 ἐπὶ λυγῶν. οἱ θεοὶ ἐμοισθέντες ἀνθρώποις
 καὶ ἐκ τῶν ἡλικονίαν. ἐκάνον τιν' ἡλικονίαν
 ἡλικονίαν, καὶ ἡλικονίαν, ἐπὶ τὴν αὐτῶν

ἀπὸ πάντων. ἡ ἀκρίβεια ἀπὸ πηλοῦ ἀντιό-
χου, ὅθεν ἡ σαρραβελόμος τοῦ ἡγε-
μένου τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ ἡγεμὼν. παρὰ
γινόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλη-
σίαν, ἀνέγαγον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ'
αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πί-
στεως. διὰ τριῶν δὲ ἐκείνων οὐκ ὀλίγον συνέ-
βη. **XV.** τοῖς μαθηταῖς. Καὶ τινὲς λατρεῖν τὸν
ἀπὸ τῆς Ἰερουσαλῆμ ἐλθόντων τοῖς ἀδελφοῖς,
ὅτι ἡμεῖς μὴ περὶ ἐμνηστῶν ὡς ἔδει
οὐδὲ ἀκούειν συμβαίνει. ἡγομένης οὖν ἐκεί-
νης καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης ὡς πάλιν καὶ ὡς
βαρυνόμενοι πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβάντων
παύλον καὶ βαρνάβαν, καὶ τινὰς ἀκούων ἐξ
αὐτῶν, πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέ-
ρους ἐκ τῆς Ἱερουσαλῆμ, περὶ τοῦ ζητήμα-
τος τούτου. οἱ μὲν οὖν προσημειώσαντες ὑπὸ τῆς
ἐκκλησίας, ἀνέρχοντο τὴν φοινίκην καὶ σαρ-
ραβελόν, ἐκκλησίαν τὴν ἐκ τῆς Ἱερουσαλῆμ

Ἱερουσαλῆμ, καὶ ἡ πόλις χαρὰν μεγάλην παῖσι
τοῖς ἀδελφοῖς. παραγγέλλοντες δὲ ἐκ τῆς Ἱερουσα-
λῆμ, ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ
τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνέχε-
σθαι ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. ἐξα-
νήκοντες δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν
φαισεύων τῶν πεπιεσκότων, λέγοντες,
ὅτι διὰ περὶ ἐμνηστῶν, παραγγέλλει
καὶ τὴν ἐκκλησίαν νῦν μωσαίως. ἀνέχεσθαι δὲ
οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδέμενοι πρὸς
τὸν λόγον τούτον. πολλοὶ δὲ συζητήσαντες ἤνω-
σαντες, ἀνέστησαν πρὸς ταῦτα. ἀνα-
στάντες δὲ ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπιστάτε, ὅτι ἐφ' ἡμῶν
ἔρχονται ὁ θεὸς καὶ ἡμεῖς ἐκκλησίαν, οἱ
ἐκ τῆς ἐκκλησίας μὴ ἀκούσαντες τὰ ἔθνη καὶ τὸν
λόγον τοῦ
ἀποστόλου, καὶ πισυνάμενοι, καὶ ὁ λαὸς ἐκκλη-
σίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῖς, τοῖς αὐτοῖς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς, καὶ οὐδὲν
ἐκ τῆς ἐκκλησίας μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, καὶ πρὸς

ἀλλήλοισι, τοῖς ἑατὰ τὴν ἀντιλήξασιν καὶ συν-
είραν καὶ ληλικίαν ἀλλήλοισι τοῖς ἐθνήσιν,
ῥάσασιν, ἐπεὶ δὲ ἐκείσμεν, ὅτι τινὲς δὲ ἡμῶν
ἀγνοοῦντες, ἰδούσιν ὑμᾶς ὡς τοῖς, ἀνασκευ-
άζοντας τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λήγοντες περὶ τῆς
ἐκείνου, καὶ τῆς ἐκείνου νόμου, οὗς οὐκ ἐπε-
λάμβανον, ἰδοὺς ἡμῶν ὑπονοήσαντες ἐκπονε-
σάντες, ἐκλογισάμενοι ἀνθρώποις πείψαντες ὡς
ἡμεῖς, οὐκ οἶτε ἀγαπητοὺς ἡμῶν βασιλεύειν
πάλιν, ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυ-
χὰς αὐτῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡ-
μῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἀπελάλκαμεν οὐκ ἰού-
σαν καὶ σῶμα, καὶ αὐτοὺς ἐφ' ὃ λόγον ἀπο-
κρίνομεν τὰ αὐτὰ ἰδοὺς ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ-
ματι καὶ ἡμῶν, μισοῦν πῶς ἐπιτιθέμεθα
ὑμῖν βολῶν, πάλιν τῶν ἐπελάλκαμεν τὸν
τῶν, ἀπέχουσι ἐπιδιοκνέμεν, καὶ αὐμάτων,
καὶ πικροτῶν, καὶ πορνείας, ὡς ὁρᾷ διατηροῦν
τὸν ἑαυτοῦ, ὑπὸ πάλιν, καὶ ὡς οὐκ οἶτε, οἱ μὲν

587

οὐαὶ ἀποσπένδοντες, ἡλθορες εἰς ἀντιπρόθεον, καὶ
 σωυχαζόντων τὸ πλῆθος, ἐπὶ δὲ λακκαῖ πλὴν ἐ
 πιστολήμῃ. ἀναχρόντων δὲ, ἐξ ἄρκασις ἐπὶ τῇ
 παρακλήσει, ἰούδας δὲ καὶ σίθας, καὶ αὐτοὶ
 προφῆται οὗτοι, οἱ δὲ λόγος πολλοὺ παρὰ
 λαοῦ ὡς ἀδελφοί, καὶ ἐκαστὴν ἔχον. ποτὶ
 σπαντὸν δὲ χρόνον, ἀπὸ πλῆθος καὶ ἐρίων
 ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. καὶ
 οἱ δὲ ἐπὶ σίθας ἐπιμείναν αὐτοῦ. πάλιν
 καὶ βαρναβᾶς διὰ φόβου ἐν ἀντιπρόθεῳ, δι
 εἰσάκουσας καὶ ἀναγινώσκοντες βιβλὰ καὶ ἐ
 κήρυον πᾶσι τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ
 αὐτὸς τις ἐμύσας ἐπὶ πᾶσι πρὸς βαρνα
 βᾶν, ἵνα τὸν ψάλλον διὰ τοῦτον ἵκανα ὡς
 ἀδελφὸς ἡμῶν κατὰ πάσαν πόλιν, ἐν αἷ
 λατῇ ἑτάμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου, ὡς
 ἔχοντες. βαρναβᾶς δὲ ἐβόων ὡς στο σωματικῶ
 ναίῃ ἐν ἰωαννίν, τὸν λαλῶν μόνον.
 πᾶσι δὲ ἡ ἔξοις, ἐκαστὰ ἀπὸ αὐτῶν ἀπ

παμφυλίας, καὶ μὴ ἀνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ
ἔργον, μὴ συμπαραλαβῆναι τοῦτον. ἔχρηστο
οὐκ παροξυσμοῖς, ὥστε ἀποχωρεῖσθαι αὐ-
τοῖς ἀπὸ ἀλλήλων, τὸν τε βασιλέα παραλα-
βόντα τὸν μετρηκὸν ἐκπεύσαι εἰς λυπρόν.
παῦλος δὲ ἐπιειξάμενος ἑαυτὸν, ἔχρησθαι παρα-
δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.
διήρχητο δὲ πλὴν σελίαν καὶ λιδικίαν, ἐπὶ
XVI. σκελῶν τὰς ἐκκλησίας. Κατήντησιν δὲ
εἰς ἑλρεβλιν καὶ νύστραν, καὶ ἰσίου μαθητῆς
τις πλὴν κῆν, ἡνδραμιτι μιθόβιος, ἡδὲ γυναικὸς
τινὸς ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ ἑδωνος, ὅς
ἐμαρτυρεῖτο ἀπὸ τῶν ἐν νύστροι καὶ ἰκονίᾳ
ἀδελφῶν. τοῦτον ἡδέλησαν ὁ παῦλος σὺν
αὐτῷ ἔχρησθαι, καὶ καθῶν περὶ ἐπιμενῶν αὐ-
τὸν εἰς τοὺς ἰουδαίους τοὺς οὕτως ἐν τοῖς τό-
ποις ἔκείνοις. ἤλθισαν ἄρ' ἀπαντὸν τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ ἐπὶ ἑκλιν ὑπερχῆν, ὥς ὅτι διειπ-
ρῶντο τὰς πόλεις, παριστάμενον αὐτοῖς ἐν

κάσων τὰ δόγματα, τὰ λεκκίμενα ἀπὸ τῶν
ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν ἱερουσα-
λήμ. αἱ δὲ ἔργα ἐκκλησιαστικὰ ἐκτελούντο τῇ πίστει,
καὶ ἐπελάσσοντο τῶν ἀειθερῶν λαθ' ἡμῶν, αἱ δὲ
ἐλθόντες δὲ πλὴν φρυγίαν καὶ πλὴν γαλιτικὴν
χώραν, λεκκνύοντες ἀπὸ τῶν ἀγίων πνεύματος
λαλῶσαι τὸ λόγον ἐν τῇ ἀσίᾳ, ἐλθόντες λατὰ
πλὴν μυστῶν, ἐπέερασαν κατὰ τὴν βιβλικίαν
προβλεπὴν, καὶ οὐκ ἔασαν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα,
παρελθόντων ὅτι πλὴν μυστῶν, λατῆσαν αἱ
ἑσθῶντα. καὶ ὅραμα εἶπε: ὅτι νεκρὸς ὤφθη τῷ
παύλῳ, ἀνὴρ τις πλὴν μακκιδωνέως, παρὰ
καλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων. εἰσβάς εἰς μακ-
κιδωνίαν, βοήθεισον ἐμῷ. ὥς ὅτι τὸ ὅραμα εἶ-
πεν, εὐθέως ἐκνήσαντο ἔχρησθαι πλὴν μα-
κκιδωνίαν, συμβιβάζοντες, ὅτι προσήκοντο
ἡμῶν τοῖς ἰουδαίοις ἀποδοῦναι αὐτοῖς. ἀνοχῶς
θῆκεν οὐκ ἀπὸ τῆς πρῶτης ἀποστολῆς, εὐθερομικ-
σῶν εἰς σαμοδράκην, τῇ τε ἐπιτοῇ εἰς καὶ

πολι, ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ πόλει
τῆς μεγάλης τῆς μακεδονίας πόλεως, ὡς
ἔλεγον, ἤμεν ἐπὶ τῇ πόλει ἀσπιδόνο-
ταις ἡμέρας πέντε, τῇ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των ἀναλόμενοι ἐν τῇ πόλει παρὰ πύλας
μὲν, οὐ νομιζόντες προσελθὶν αὐτῇ, καὶ λαθίσαν-
τες ἐκλαύνημεν τοὺς συναλθύνοντας γυναικί.
καὶ τις γυνὴ ἐνόματι λευδία πορφυρόσχητος
πόλεως θνατάρων, σιδερόφυη τὸν θυρὸν, ἤκου-
σεν, ὥς ἐλθούσης διηνοιξέτω τὴν θύραν πρὸς
ἐλθεῖν τοὺς λαλόντας ἐκ τοῦ πύλου. ὥς
ἐλθασπιδόνη καὶ οἱ οἶκος αὐτῆς, παρηγάσας
ἀλγούσας. ἡ λευκαὶ κατὰ μέγεθος τῶν λευγῶν
ἐστὶν ἀσπιδόνοτος ἡ τὸν οἶκον μὲν μέναι, καὶ
τὸν πύλον ἀγαστοὶ ἡμεῖς. ἐξήλθον ἐκ τοῦ οἴκου
οὐκ ἠμεῖς ἀλλὰ προσελθόντες, πασιδίκην τινὰ
ἔχουσιν πένυμα πύλους, ἀπατάσκει ἡμεῖς,
ἥτις ὄρασις πολλὴν παρέχει τοῖς λευκοῖς
αὐτῆς ματινομένη. αὐτὴν ἀπατάσκει ὁ θεὸς

ὅτι πᾶν τὸ κατὰ ἡμῖν ἐκράζει λήθουσα, οὐ τοί
 οἱ ἄνθρωποι διόλου τοῦ θ· οὐδ' ὕψις αἰὼν·
 οἱ τινος καταγλήθουσι καὶ μὴν ὁδὸν σωτη-
 ρίας, τοῦτο δι' ἐπιστάει ἐπὶ ποτὶς ἡμέραι·
 ἐξηπονθῆς δὲ οὐ αὐλὸς καὶ ἐπιστρίψας, ὡς
 πνεύματι ἐστὶ· παραγλήθουσι ἐν ὧν ὁ νόμος
 τι μισοῦ χριστοῦ ἐκλήθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐκ-
 λήθη αὐτῶν τῇ ᾠρᾷ ἰδούτων δὲ οἱ λαοὶ οὐκ
 εἴδουσιν, οἱ ἐκλήθη ἐν ἡλικίᾳ τῆς ἀρχαίας αὐ-
 τῶν, ἐπιταθῆναι τὸν πᾶντορ καὶ τὸν σῶ-
 τῆρα, εἰλησασθαι εἰς τὴν ἀρχορὰν ἐπὶ τὸν ἄρ-
 χοντα, καὶ προσκαρῶνται αὐτοῖς τοῖς σφ-
 κητοῖς, ἔσπορ, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκπαράσσ-
 ον καὶ ἡμῶν πόλην, ἰουδαίαν ἀποσφραγίζοντες, καὶ
 καταγλήθουσι ἐν αὐτῇ, ἀπὸ τῆς ἐν ἡμῖν
 ἀρχαίας, ἐκείνοις, ῥωμαίοις οὖσι, τοῖς Ἀναπ-
 σιν ὁ δὲ κατὰ αὐτῶν, καὶ οἱ σφατῆς περὶ
 ῥέξαντες αὐτῶν τὰ ἡμέτια, ἐκείνων ῥαβ-
 διζεῖν, ποιοῦσι τὴν ἐπιβήτης αὐτοῖς πληγὰς,

ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγέλουτο ὡς ἀσ-
μοφίηται, ἀσφαλῶς τῆς εἰς αὐτούς, οἱ πα-
ραγγέλουται τοιαύτην ἐπιφάνειαν, ἔβαλον αὐτοὺς
εἰς τὴν ἐσωτερικὴν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας
αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. κατὰ δὲ τὸ
μισονύκτιον παύλος καὶ σέλας προσερχόμενοι
ἤμινου τὸν θεόν. ἐπακροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ
δισμοιοι. ἄφνω δὲ σφαιρὸς ἐγένετο μέγας, ὥς
τι σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τῶν δισμοιωτικῶν,
ἐνέχευθον τε παραχρῆμα αἱ θύραι πάσαι,
καὶ πάντων τῶν δισμῶν ἀνέστη. ἔξωθεν δὲ
γενήθη ὁ δισμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνθρωπίνως
τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασαμένης μελῆ-
ρα, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων
ἐκποφυνθῆναι τοὺς δισμοίους. ἐφάνηκε δὲ φῶς
ἐν μετὰ τὸν ὁ παύλος, λέγων. μηδὲν πράξεις
σε αὐτῷ ἡσυχῶν, ἀπαντῶν γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.
κατήσας δὲ φῶτα, εἰσιπὼν δισμῶν, καὶ ἐνδορῶν
γενήθη, προσέειπεν ὡς παύλος καὶ ὡς σέλας.

καὶ παραχαρὼν αὐτοὺς ἔφη. ἡμῖν, τί
με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ. οἱ δὲ ἔπωρον. πῶς
σορ ἐπὶ τὸν ἡμῖν ἡμῶν, καὶ σωθήσῃ σου καὶ
οὐκ ἔσται σου. καὶ ἡ ἀλλοτρίωσιν αὐτῶν τὸν λόγον.
καὶ ἡμῖν. καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
καὶ παρὰ τοὺς αὐτοὺς ἐμῶν ἐκείνη τῇ ὥρᾳ τῆς
νυκτὸς, ἔλυσαν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπ-
θῆν αὐτοὺς, καὶ οἱ αὐτοὺς πάντες παραχρῆμα.
ἀνταχρῆμα αὐτοὺς εἰς τὸν εἶκος αὐτῶν, πα-
ρήλθοντες τῶν πλῶν, καὶ ἡ ἀλλοτρίωσιν, πανοικί-
παισιν αὐτοῖς ὡς θεῶ. ἡμῖν, αὖτε ἡ γεννημένη,
ἀπίστανται οἱ στρατηγοὶ τοὺς ἐραβδούχους, λέ-
γοντες. ἀπολύσον τοὺς ἀπὸ ὧν ἐκείνους.
ἀπὸ τῆς ἐκείνης δὲ ὁ δισμοφύλαξ τοὺς λόγους τοῦ
τοῦ πᾶσι τὸν παύλον, ὅτι ἀπὸ ἀλλοτρίωσιν οὐ
στρατηγῶν, ἵνα ἀπολυθῇ. νυνὶ οὖν ἐξελθόν-
τες, πορεύεσθαι ἐν εἰρήνῃ. οἱ δὲ πάλιν ἔφη.
πᾶσι αὐτοῖς. εἰρανετοὺς ἡμῖν ἐκαστοῖς, ἀ-
κατακρίτους, ἀνθρώπους ἐραμῶν ἐκείνων

τας ἑβραίων εἰς φυλακὴν, καὶ νυνὶ ἀνάθηκα ἡμῶς
ἡκούσασιν· οὐ γὰρ ἀπὸ ἀνθρώπου αὐτοῦ
ἐξαγαγίτωσαν. ἀνέγηθαρ δὲ τοῖς στρατι-
ωταῖς οἱ ῥαββλοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἐ-
βύθισεν, ἀκούσαντες ὅτι ῥωμαιοὶ εἰσὶ. καὶ ἠλ-
θόντες παρεκάλεθον αὐτούς, καὶ ἐξαγαγόντες
πρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως. ἐξελθόντες δὲ
ἐκ τῆς φυλακῆς, εἰσῆλθον εἰς τὴν νυδρίαν.
καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν

XVII. αὐτούς, καὶ ἐξῆλθον. Διοδύσαντες δὲ
τὴν ἀμφοτεροῦ καὶ ἀποπανάμ, ἦλθον εἰς
θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν ἰου-
δαίων. κατὰ δὲ τὸ εἰσθὲς τῶν αὐτῶν εἰσῆλθὼς
πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα ῥίαν διηκλήγετο
αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, δεικνύων καὶ πα-
ρατίθων, ὅτι τὸν χριστὸν ἐδήλωσεν, καὶ ἀνέ-
στη καὶ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτος θεὸς καὶ χριστὸς
ἰησοῦς, ὃν ἐξωλέσθησαν ὑμεῖς. καὶ τινες ἐξ
αὐτῶν ἐπεδόκησαν, καὶ προσεκύνησαν

τῶν αὐτῶν καὶ τῶν σιῶν, τῶν τε σινοβύρων ἰου-
δαίων πολλὸν πλῆθος, γενομένων τε τῶν πρώτων
οὐκ ὀλίγων. ἠκούσαντες δὲ οἱ ἀπεθουώσαν-
τες ἰουδαῖοι, καὶ προσπαρόμενοι τῶν ἀγορεύον-
των ἀνδρῶν πονηροῦς, καὶ ἐλθοῦσάντων ἐν
ἐκδοῦν τὴν πόλιν, ἐπιστάτης τε τῆς οἰκίας
Ἰάσοι^ϥ, ἐξήκουον αὐτοὺς ἀγαθῶν εἰς τὸ δῶ-
μον, καὶ ἐνέοντες ἑαυτούς, ἔσυρον τὸ ἰάσονα
καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας,
βοῶντες, ὅτι οἱ τὴν οἰκίαν ἐβύσαντο ἀνασταθῆναι
τις οὗτοι, καὶ ἐνθάδε πάρεσιν, οὓς ἐποδῆ-
σκειται ἰάσωρ. καὶ οὗτοι πολιτὸν ἀπέναντι
τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ σαρ^ϥ πρᾶσανσι, βασι-
λεὺς ἰσχυροῦς ἐτερον ἐν ἰησοῦ. ἐτάραξαν
δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας
ταῦτα, καὶ λαθόντες τὸ ἰκανὸν παρὰ τοῦ Ἰά-
σοι^ϥ καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέκριναν αὐτούς.
οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἀνέστησαν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ
τοῦ τῶν παύλου καὶ τῶν σιῶν εἰς βέλτερον.

οἱ τινες παρὰ γνήμιον, εἰς τὴν συναγωγὴν
ἀπὸ πᾶσιν τῶν ἰουδαίων. οὗτοι δὲ ἔσαν ὡς
γνήμιον τῶν ἐν θεισολονίᾳ, οἱ τινες ἔλε-
ξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσας προθυμίας, τὸ
καθ' ἡμῶν ἀνακείμενον τὰς γραφάς, ἀ-
κριβῶς ταῦτα οὕτως. ποιοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν
ἐπιστάσαντες, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν γυναικῶν
τῶν ἀρχιμένων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. ὡς δὲ
ἐγνωσαν οἱ ἀπὸ θεισολονίᾳ ἰουδαῖοι, ὅτι
καὶ ἐν τῇ βιβλίᾳ κατηγγέλη ἀπὸ παύλου
ὁ λόγος, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν
ἄλλων, ἀλλ' οὗτοι δὲ τότε τὸν παύλον ἐξαπέ-
στειλαν οἱ ἀδελφοί, πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν. ἀπὸ μέρους δὲ οἱ τὴν σίνα καὶ ὁ τιμῶν
θεὸς ἐκέλευε, οἱ δὲ κατέβησαν τὸν παύλον, ἥγα-
γον αὐτὸν ὡς ἀδελφὸν, καὶ λαβόντες ἐν τοῖς
πῶς τὸν σίνα καὶ τιμῶν, ἵνα ὡς τάχιστα
ἐλθῶσι πρὸς αὐτὸν, ἐξήσαν, καὶ ἦσαν ἀδελ-
φους ἐκκλησιῶν αὐτοῦ τοῦ παύλου, παρ

ἡμεῖς αὐτοὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν αὐτῶν, θεωροῦν-
τες κατὰ δόξαν οὐσαν τὴν πόλιν. διελθόν-
τες δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς ἰουδαίοις καὶ τοῖς
σιδομαίοις, καὶ ἐν τῇ ἄγορᾳ κατὰ πᾶσαν ἡ-
μέραν, πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας, τινες δὲ
ἐπικουρέων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν, σιωπῶν-
τες αὐτῶν, καὶ τινες ἐλεγχοι. τί ἄν θελή-
σῃς μολῶντες οὕτως λέγει οἱ δὲ, ἐξήσαν δὲ
μονίως διελθόντες κατὰ γὰρ οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἐκ-
κλησιῶν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς ἀνηγγέλιτο, ἐπὶ
λαβόμενοι τε αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἄρῃ παρόν-
τες, λέγοντες. διωσόμεθα γυνῶναι, τίς ἡ
καὶν αὐτῇ, ἡ καὶ οὐδὲ λαλῶμεν διελθόντες
νίσσοντες γὰρ τινὰ ἐσφῆρις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡ-
μῶν. βεβόησαν δὲ γυνῶναι, τί ἄν θέλοι ταῦ-
τα εἶναι. ἀθροῦσι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἐπισκοποῦ-
ντες ἐξήσαν, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἀναγόμεν, ἡ λέγει-
ται καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ. πᾶσι δὲ ὁ παῦλος ἐ-
μήσατο τῇ ἀρετῇ πάσης, ἐφ' ἣν ὁ θεὸς ἀθροῦσι

ἔφαθ' αὐτοί. λευκὸς γὰρ ἔσθ' οὗτοισιν οὐ βοῦν
λομαί εἶν', καὶ ἀπὸ κλασθῆν αὐτοὺς ἀπὸ τῆ βήμα
τος. ἐπιπαθεῖν μοι ὅ πάντες οἱ ἔκκλητος σωθεῖ
ντων τ' ἀρχισυνάγωγος, ἐνυπνίου ἐμπροσθεν
τῆ βήματος, καὶ οὐδὲν τέτοιον ὡς γὰρ οὐκ ἔμε
λην. ὁ δὲ παῖς ἐπὶ προσμείνας ἡμέρας ἰκα
νὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμεν, ὅτι πληθεῖ
τῶν συνείων, καὶ σὺ αὐτῶν πρίσκιπτα καὶ ἀκῶ
νας, λευκαί μοι τῶν λευκαλῶν ἐν λευκῇ
ᾧ. ἔτι γὰρ ἀχίρ. κατῆλθον δὲ εἰς ἑφύσον,
καὶ κένοντες κατῆλθον αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἄσκη
θων ἄς τῶν συναγωγῶν, διεκλήθη τοῖς ἰου
δαίοις. ἱερωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλειό
να χρόνον μένει παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπὶ νύ
σιν, ἀλλὰ ἀποταξάτο αὐτοῖς, ἐπὶ ἡμέρᾳ. λέ
γει πάντως τῶν ἰουδαίων ὀρχομένην ποιῶσα
εἰς ἱερουσόλυμα, πάλιν δὲ ἀνακείμενος πρὸς ὁ
μᾶς, τοῦ θεοῦ θέλοντος. καὶ ἀνελθὼν ἀπὸ
τῆς ἑφύσου, καὶ κατῆλθον εἰς λευκαίρεαν,

ἐναθὲς καὶ ἀσπασάμεν τῶν ἐκκλησίων,
κατῆλθον εἰς ἀντιόχειαν. καὶ ποιήσας χρόνον
ἰσχυρὰ, ἔλθον, διεκλήμεν καὶ λευκαίρεαν
κατῆλθον χρόνον καὶ φρυγίαν, ἐπισκεψάμεν
πολλὰς τοὺς μαθητάς. ἰουδαίους δὲ τις ἄ
πολλῶς ὀνόματι, ἀλεξανδρινὸς ὡς γὰρ, ἀνὴρ
ἐδύο κατῆλθον εἰς ἑφύσον, διωκτὸς ἄρ
ἐν ταῖς γραφαῖς. οὗτος ὡς κατῆλθον εἰς τῶν
ἑλθόντων τοῦ λευκοῦ, καὶ ἔμεν ὡς πνεύματι ἰκα
νὰ, καὶ ἐλθὼν εἰς ἀκῶνας τὰ περὶ τοῦ λε
υκοῦ, ἐπιστάμεν τὸ μόνον τὸ βούλημα ἰου
δαίων. οὗτος ὅτι ἐκράτο παρ' ἡμισυαῖον εἰς
τῇ συναγωγῇ. ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ ἀκῶ
νας καὶ πρίσκιπτα, προσεβόωντο αὐτόν, καὶ
ἀκῶνας εἰς αὐτόν ὅτι ἐκράτο τῶν τοῦ θεοῦ
ἑλθόντων. βουλομένης γὰρ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τῶν
ἐκκλησίων, προέβησαν οἱ ἀδελφοὶ ἐκ φρυ
γῆς μαθητὰς ἀποδείξασθαι αὐτόν. ὅς παρὰ
ἡμεῖς, συνελθόντες πολλοὶ τοῖς ἐκκλησίοις

ὅσα τις χεῖρεται. ὁπότενος γὰρ τοῖς ἰουδαίοις
ἐγκατελήχθητο δημοσίᾳ, ἐπισκεπνύς ὅσα
τῶν γραφῶν, εἰν τὸν χρεῖδον ἰησοῦ.

XIX. Εὐχρίστο δὲ ἐν τῷ τὸν ἀποκλῶ εἶν ἐν λωείνῃ
θω, παύλου διελθόντα τὰ ἀνωτενὰ καὶ μέγ
ληθεῖν εἰς ἔφισον, καὶ ἐν τῶν τινος μαθητῶν,
ἔπει πῶς αὐτούς. αἱ πνεῦμα ἄγιον ἐλαβεῖν
πιστάσαντες οἱ ᾧ ἔπωρ πῶς αὐτόν. ἀλλ' οὐ
δὲ αἱ πνεῦμα ἄγιον ἔδιν, ἡκούσαντων. ἔπει
τε πῶς αὐτοὺς. εἰς τὸ αὐτὸ ἰδαπιδόκτις οἱ δὲ
ἔπωρ. εἰς τὸ ἰωάννην β' ἀπισμα. ἔπει δὲ παύ
λος ἰωάννης καὶ ἰδαπιδόκτις β' ἀπισμα μετανοή
σαι, ὡς λαφ' ἡζων εἰς τὸ ὀφειμένον μετ' αὐ
τόν, ἵνα πισώσωσι, ὡς ἔστιν, εἰς τὸν χρεῖδον
ἰησοῦ. ἀκούσαντες δὲ ἰδαπιδόκτις αἰς τὸ
ὄνομα καὶ λείον ἰησοῦ. καὶ ἐπιστήνῃ αὐτοῖς
τοῦ παύλου τὰς χεῖρας, ἔλθε τὸ πνεῦμα τὸ
ἄγιον ἐπ' αὐτούς, ἰσάλωι τε γλώσσας, καὶ
προφητῶν. ἔσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡς

ἐλκεσθῆναι. ἐπὶ λῶν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν,
ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μύσας ἑαῖς, ἐσθ' ἐπὶ
καὶ ἐπὶ τῶν τὰ περὶ τῆς βασιλείας καὶ τοῦ. ἔ
δὲ τις ἐσκηρμύοντο καὶ ἐπὶ τοῦ, κακο
δογμῶν τὴν ὁδὸν ἐν ὁπωριον καὶ πλῆθους, ἀ
ποσὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφ' οὗσι τοὺς μαθητῶν,
καθ' ἡμέραν ἐσθ' ἐπὶ τῶν καὶ τῶν ἐν τῶν
τινός. τοῦτο δὲ ἐγρίστο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν, ἀκ
σαι τὸν λόγον καὶ κεύειον ἰησοῦ, ἰουδαίους τε
καὶ ἑθνικας. διωκόμενους τὸν τὰς τυχούσας ἐ
ποίει τὸ θεὸς ὅσα τῶν γραφῶν πάλιν, ὥστε καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀδ' ἐνομιῶν ἐπὶ φερὶ ἀπ' ἑ
πὸς αὐτοῦ συνάσειν, καὶ σημερινῶν, καὶ ἡ
παράσπειοι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε
πνεύματα τὰ πορνῶν ἐξέρχοντο ἀπ' αὐτῶν.
ἐπὶ χεῖρας δὲ τις ἀπ' τῶν πειρασμῶν
ἐν ἰουδαίῳ ἐξορκιστῶν, ὀνομάσειν ἐπὶ τὸς
ἐχόντας τὰ πνεύματα τὰ πορνῶν, τὸ ὄνομα

τοῦ λευκοῦ ἰησοῦ, λίγοντες. ὁρκίζομεν ὑμᾶς
τὸν κύριον, ὃν ὁ παῦλος κηρύσσει. ἡσσαν δὲ
τινὲς ὑποσκινᾷ ἰσδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ τῷ, οἱ
τοῦτο ποιοῦντες. ἀποκριθεὶς δὲ τὸ πνεῦμα
τὸ πονηρὸν, εἶπεν. τὸν ἰησοῦν γινώσκω, καὶ
τὸν παῦλον ἐπίστωμαι, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἡ
ἐφαρμογὴ ἐπ' αὐτοῖς ὁ ἀνθρώπος ὃν ἔλεγε τὸ
πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ λατρευεῖν σας αὐ-
τῶν, ἔχουσιν αὐτῶν, ὥστε γυναικὸς καὶ
τιφραυματισμῶν ἐκφυεῖν ἐκ τοῦ οἴκου
ἐκείνου. τοῦτο δὲ ἐγγέτο γινώσκον πασιν ἰου-
δαίοις τε καὶ ἐκκοισιν τοῖς λαοκοῦσιν τὴν ἔφε-
σον, καὶ ἐπὶ πᾶσι φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοῖς,
καὶ ἐμγαλιώτερον τὸ ὄνομα τοῦ λευκοῦ ἰησοῦ.
πολλοὶ δὲ τῶν πεπισυκότων ἤρχοντο θρονοῦ
λογουμένη καὶ ἀναγγέλοντες τὰς πράξεις αὐ-
τῶν. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ πρῆξιν πραξάντων,
συνενέγκαντες τὰς βίβλους λατίκων ἐν ἡ-
μίον πάντων, καὶ συνήψαντες τὰς τιμὰς αὐ-

τῶν καὶ ὑπορὸν ἀργύρας μυριάδας πέντε. οὗ-
τως λατὰ ἱεράτος ὁ λόγος. καὶ λυγρὸς ἠνέξαν καὶ
ἔχον. ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ παῦ-
λος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν μακεδονί-
αν καὶ ἀχαίαν, πορεύσας εἰς ἱερουσαλὴμ,
ἐπὶ τῶν, ὅτι μετὰ τὸ γνέσθαι με καὶ, ὅτι με καὶ
ἐβόλῃ διελθὼν ἀποστάτας δὲ τὴν μακεδονί-
αν διὰ τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν, τιμώθε-
ον καὶ ἱεραρον, αὐτοὺς ἐπέχετο χρόνον εἰς τὴν ἀ-
σίαν. ἐγγέτο δὲ λατὰ καὶ λατὸν ἐκείνον τὰς
ἐκείνου. οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. ἀκμήριος
γὰρ τις ὀνόματι, ἀρνηροκόπος, ποτὶν να-
οὺς ἀργύρας ἀρτέμιδος, παρεχόμενος τῇ
νίκῃς ἀργασίαν οὐκ ὀλίγην. οὗς συναθροί-
σας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀργάτας, ἔστη-
κεν ἐπὶ ἡσσαν, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἀργασί-
ας ἡ δύσπορις ὑμῶν ἐστίν, καὶ θεωρεῖτε καὶ ἄ-
κούετε, ὅτι οὐ μόνον ἐφίσουν, ἀλλὰ ἐλθόν
πώσας τῆς ἀσίας ὁ παῦλος οὗτος πείσας,

μητίεσσαν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων, ὅτι οὐκ εἰ
σὶ θεοί, οἱ εἰς χερῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ
τοῦτο κινδυνάει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπειλή
μὲν ἰλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρ-
τέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλα-
λην τε καὶ καθεμερίδι τὴν μεγαλειότητα
αὐτῆς, ἡ δὲ ὅλη ἡ ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβου-
ται. ἀκούσαντες δὲ, καὶ γινώσκοντες πληθεύοντες
μοῦ, ἔκραζον λέγοντες. μεγάλη καὶ ἀρτεμις
ἱφισίων. καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχέ-
σιως, ὥρμησαν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέας
πορρ, συνκατασάντες αἶθρα καὶ ἀείρωντες
μακρολόους, συνκαθήμενοι τῷ παύλῳ. τοῦ δὲ
παύλου βουλομένης εἰς ἰλθεῖν εἰς τὸν δῆ-
μον, οὐκ ἔβαν αὐτὸν οἱ μαθηταί. τινὲς δὲ καὶ
τῶν Ἀσιαρχῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαν-
τες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν, μὴ δεῦναι εἰς
αὐτὸν εἰς τὸ θέατρον. αὐτοὶ μὲν οὖν ἄπο τοῦ
ἔκρας, ἡ δὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία συνεκχευμένη, καὶ

οἱ πλείους οὐκ ἤλθον ἱκανοὶ ἵνα κεν συναλ-
λῶθαι. ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀν-
τίπατρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαί-
ων. ὁ δὲ ἀντίπατρος κατασείσας τὴν χεῖρα,
ἠθύνθη ἀπολογισθὲν τῷ δήμῳ. ἐπιγινώσκων
δὲ ὅτι Ἰουδαῖοι δέει, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάν-
των, ὡς ἐπὶ ὧρας δύο ἐρασύνωντο, μεγαλή
καὶ ἀρτεμις ἱφισίων. κατασείσας δὲ ὁ γραμ-
ματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶν. ἀνδρὲς ἐφείσοι-
τίς γάρ ὅτι ἄνθρωποι, οὐ οὐ γινώσκει τὴν
ἱφισίων πόλιν, κακέρρον οὖσαν τῆς μεγά-
λης θεᾶς ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διωπτεροῦς. ἀ-
ναντιρρήτων οὖν ὄντων τοῦτων, ἴλιον δέει
κατεπαλμύρους ὑπάγειν, καὶ μετὰ πρότε-
τίς πράσσειν. ἡ γὰρ καὶ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ-
τους, οὐτὲ ἱεροσύλους, οὐτὲ βλασφημοῦ-
σας τὴν θεὰν ἡμῶν. εἰ μὴ οὖν ἀκμήνῃ
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρὸς τινα λόγον ἔ-
λθουσιν, ἀγορεύει ἄγοντῃ, καὶ ἀνθὶ παῖσι εἰσιν,

ἐγκατέτασαν ἀπὸ τοῦτο. ἐὰν δὲ τι περὶ τῶν
ῥων ἐπιβήσῃ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπι
ληθῇσι. καὶ ὅτι κινδυνώουσαν ἐγκατέτα
σαν οὕτως περὶ τῆς σήμερον, κινδυνὸς αὐτῶν
ὑπάρχοντι, περὶ οὗ κινδυνώουσα ἐλποῦμαι
λόγον τὸν συστροφῆς ταύτης, καὶ ταῦτα εἰπὼν,

XX. ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. Μετὰ δὲ τὸ
παύσασθαι τὸν ὄμιλον, προσκαλίσας αὐτὸν τὸν
πᾶν τοὺς μαθητὰς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθεν
πορεύσασθαι εἰς τὴν μακεδονίαν. διελθὼν
δὲ τὰ μέγιστα ἐκείνη, καὶ παρακαλῶν αὐτοὺς
λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ποιήσας
τε μῦθους ῥῆς, ἡγουμένος αὐτῷ ἐπιβουλή
ἐκ τῶν ἰουδαίων μένοντι ἀνελεῖσθαι εἰς
τὴν συνέαν, ἐξήλτο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν
ἐκ μακεδονίας. συνήκοντο δὲ αὐτῷ ὅσοι
τῆς ἀσίας σάπασαν, βερροιαῖος, θεσσαλον
ικίαν, καὶ εἰσαρχος ἐκ σικουῶν, καὶ γάιος
ἐκ ῥώμης, καὶ τιμόθεος, ἀσιανοὶ δὲ τυχεῖος

καὶ πρόθεμος. οὗτοι προσελθόντες, ἔκρινον
μᾶλλον ἐν ῥώμῃ. ἡμεῖς δὲ ἐξελθόντες ἀπὸ
τῶν ἀποστόλων, ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, καὶ
ἦλθοντες πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν προαίτια ἔχοντες
ἡμεῶν πρὸς, οὗ διενεργήσαμεν ἡμεῖς ἐκ
πλά. ἐν δὲ τῇ μετὰ τῶν σαββάτων, συνεκρί
νοντες τὸν μαθητῶν ἡλᾶσαι ἄρτον, οὗ πᾶντος δι
ελήγιστο αὐτοῖς, μέγαρον ἐξίτηται τῇ ἐκκλησίᾳ
ον, παρὲν τῇ τε τῷ λόγον μίχρη μετὰ νηπί
ῥων δὲ λαμπρόν ἵνα αὐτῶν ἐν τῷ ὑπέρ
οὗ ἦσαν συνηγμένοι, λαθόντες δὲ τις ἐκ
αὐτῶν οὐνόματι ὀνόματι τῆς ἐκκλησίας, λα
ταφύρομενος, ὑπὸν βαθεῖ, ὁλοκαυτῶν
παύλου, ἐπὶ πλεονεξίας ἐκ τῶν ὑπ
νον, ἔπεισεν ἀπὸ τοῦ τριζίνου λαόν, καὶ ἦ
θη νεκρός. καταβὰς δὲ ἐκ παύλου, ἐπὶ πλεονεξί
αὐτῷ, καὶ συμπεριελθόντες, εἶπε. μετὰ τοῦ
ἐκείνου, ἡ ὅτι ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ὄντι. ἀνα
βὰς δὲ καὶ λαλῶν ἄρτον, καὶ ἡσυχάζοντες,

ὧς δ' ἐγγίητο ἀναρχήναι ἡμᾶς ἀπὸ
σπαομένηας ἀπ' αὐτῶν, ἐνθυρομήσαντων
ἡλθομεν εἰς τὴν ἑσπέρην, τῇ δ' ἐξῆς εἰς τὴν ῥῆ-
στον, ἐκκεῖθεν εἰς τὴν πύργον. καὶ ἐν ῥόντῳ
πλοῖον διαπερῶν εἰς φοινίκην, ἐπιβάντες
ἐν ἡνθῆσιν. ἀναφανέντες δὲ τῆς λύπης,
καὶ καταλιπόντες αὐτὴν ἐν ἡνθῆσιν, ἐπὶ
μὲν εἰς συείαν, καὶ καταῆλθοντες εἰς τυρόν. ἐν
κεῖσε γὰρ ἡμεῖς πλοῖον ἀποφορτίσαμεν τὸν
ζόμον. καὶ ἀναβρόντες μαθητὰς, ἐπιμένον-
τες αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά. οἱ τινες δὲ πάλιν
ἔλθοντες εἰς τὸ πνεύματι, καὶ ἀναβάντες
εἰς ἱερουσαλὴμ. ὅτε δ' ἐγγίητο ἡμᾶς θρασί-
σαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐκ τῆς πόλεως,
προσιμῶντων ἡμᾶς πάντων συνελθόντες
καὶ ἐκείνοις, ὡς ἐξ ὧν τῆς πόλεως, καὶ θύσαντες
τὰς πόλεις ἐπὶ τῇ ἀγιάλῳ προσεῖσαν ἡμῶν
καὶ ἀσπασάμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐπὶ τῇ
πλοῖον, ἐκεῖνοι δ' ἐπὶ τῇ πόλιν.

ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῖον ἐξελθόντες ἀπὸ τῆς
κατὰ τὴν πόλιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀσπα-
σάμενοι τὸν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐπὶ τῇ πόλιν
μία παρ' αὐτοῖς. τῇ δ' ἐπὶ αὐτοῖς ἐξελθόντες
οἱ περὶ τὸν πλοῖον, ἡλθομεν εἰς καυσὶν.
καὶ ἐξελθόντες εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ἐκ τῆς πόλεως, ἐπὶ τῇ πόλιν, ἐπὶ τῇ πόλιν
παρ' αὐτοῦ. τοῦτο δὲ ἡμεῖς ἐκ τῆς πόλεως
νοί. τῆς πόλεως ἐκ τῆς πόλεως. ἐκ τῆς πόλεως
δὲ ἡμεῖς ἡμέρας πέντε, κατὰ τῆς πόλεως
ἰουδαίας προσηύχοντες, ὁνοματίζοντες. καὶ ἔλ-
θοντες ἡμᾶς, καὶ ἔλθοντες τὴν πόλιν
τον, δίκας τε αὐτοῦ τὰς ἡμέρας καὶ τὸν πό-
λεως, ἔπειτα. τὰ δὲ ἡμέρας τὸν πόλιν
τὸν ἀνδρῶν ἐπὶ τῇ πόλιν αὐτῇ, οὕτως δίκας
σιν ἐκ τῆς πόλεως ἰουδαίῳι, καὶ παραδόν-
τες εἰς χεῖρας ἰουδαίων. ὡς δὲ ἡκούσαμεν ταῦ-
τα, παρεκαλούμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐν τῇ πόλιν,
καὶ ἀναβάντες αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς

θῆτε ὁ παλαιός, τί ποιεῖτε, λαλοῦντες καὶ ἑα-
 θρῦπτοντες μετὰ τῶν καρδιᾶν· ἐν ᾧ ὁ λό-
 γος διεκλύει, ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἐν ἱεροῦ·
 ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου
 οὐκ ἔσται, καὶ παροργισθῇ αὐτοῦ, ἡσυχασα-
 μεν, ἄπονον· καὶ ἐκλιμαίῃ ἐν κυρίῳ ἡγνέειν.
 κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποστασάμε-
 νοι, ἀνιδυνάμεν ἐν ἱεροστασίῃ, συνήθου-
 σι καὶ τῶν μαθητῶν ὅτι λαοσπάρτας σὺν ἡ-
 μῖν, ἄγοντες παρ' ὧ ἐνιδυνάμεν, μελεσού-
 ντι κυρίῳ, ἀρχαῖα μαθητῶν, ἡγουμένων ἡ
 μῶν ἐν ἱεροστασίῃ, ἀσμενῶς ἐκείνῳ ἡ-
 μάς οἱ ἀδελφοί, τῇ δὲ ἡμετέρῃ ἐσθραὶ ὁ πα-
 λαιός σὺν ἡμῖν πρὸς ἰδανθῶν, πάντες δὲ πα-
 ρεῖνόντες ὁ πρὸς τὸν κυρίῳ, καὶ ἀσπασάμε-
 νος αὐτῶν, ἡγουμένων καθ' ἑκάστην, ὡς ἐπὶ
 κερὰν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἡμέτεροις, ὅτι τῆς ἐξουσίας
 αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐλάλουν τὸν κυρί-
 ων, ἡγουμένων αὐτῶν, θεωρῶν ἀδελφῶν, πᾶς

[illegible]

τότ' ὁ παῦλ' παραλαβὼν τοὺς ἀνδρας, τῇ
ἐχομένη ἡμέρᾳ συν' αὐτοῖς ἀγινόεας, εἰσῆλ-
θεὶς τὸ ἐκδὼν, εἰρηγέτων τὴν ἐκκλησίαν· ἥ
ἡμερῶν δ' ἀγνισμῶ, ὡς οὐ προσκινήθη· ἡμε-
ρῶν δ' ἐκείνου αὐτῶν ἡ προσφορά, ὡς δ' ἐμελε-
λογαί· ἡμεῖς αὖτε σιωπῶντες, οἱ δὲ τῶν
ἀσείας ἰουδαῖοι θαυμάζοντες αὐτὸν ἐν τῷ ἐ-
κδῶ, σωείχον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον
τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, ἐράζοντόν· ἀνδρὸν ἰσ-
ραηλῆται, βοηθεῖν· οὗτος δὲ ἄνθρωπος,
ὁ κατὰ τὸ λαὸν καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ πόπου
ζώτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων, ἔτι τε
καὶ ἔκταντας εἰσῆγαγον εἰς τὸ ἐκδὼν, καὶ ἐκοί-
σῃκε· τὸν ἄγιον τόπον τοῦ ζῶν. ἡσάμην δ' ἡμε-
ρακότις ἐφ' ἡμῶν τὸν ἐκδῶν, ἐν τῇ πόλει
συν' αὐτῶ, ὅρ' ἐνόμιζον, ὅτι εἰς τὸ ἐκδὼν εἰσ-
γαγόν· ὁ παῦλος, ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ
ἐβλήθη το σιωπῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιταβόμην
νοι δ' παύλου, ἄλλων αὐτόν· ἔξω τοῦ ἐκδῶ,

καὶ ἀθῶν ἐκείνη ὁδοῦ καὶ θύρας, ἡτοιμασ-
θ' αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρ-
χῳ τῆς σπείρας, ὅτι ὅλη συγκίηται ἱερουσα-
λὴμ· ὅς ἐξ αὐτῆς παραλαβὼν στρατιάτας καὶ
ἐκατοντάρχους, κατέβραμην ἐπ' αὐτούς· οἱ
δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιάτας,
ἐπαύσαντο, τὴν πλὴν τὸν παύλου, ἐγείσαν-
τες δ' ὁ χιλιάρχ' ἀπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευ-
σε διελθῶν ἀλύσει διύσι, καὶ ἐπωθάνετο
τίς αὐρὴν, καὶ τῇ δει πειποικῆς, ἀνοιχθ' ἀπὸ
τοῦ ἐκδῶν ἐν τῷ ὄχλῳ, καὶ διωκόμεν' ἐκινῶναι
τὸ ἀσφαλές· ὅς τὸν θύρον δὲν, ἐκέλευσεν ἀγ-
νοῦν αὐτόν εἰς τὴν παρεμβολήν, ὅτι ἐβλή-
το ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βασιλεύοντι
αὐτόν ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν, ὅς τὴν βίαν
τοῦ ὄχλου, ἐκολούθη δ' ἐπὶ τὴν πλὴν τοῦ λαοῦ,
ἐράζον, ὡς αὐτόν· μετῶν δ' ἐσάχθη
εἰς τὴν παρεμβολήν, ὁ παῦλος ἤγειρε τὸν
ὄχλον· εἰς τῆς μοι ἀπεπὲν πρὸς σὺς ὁ δὲ ἔφη·

ἰσχυρισί γινώσκεις, οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ ἀγύπτι
 οἰ, ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατήσας,
 καὶ θύραζωρ εἰς τὴν ἑρημὸν τοῦ τετρακτε
 χιδίους ἀνέρας τῶν σικαίων· εἶπεν δὲ ὁ παῦ
 λος· ἰγὼ ἀνθρωπίνῳ μὲν ἔμμι ἰουδαῖος ταρ
 σινός, τῆς λυδικίας οὐκ ἀσήμεον πόλεως πολί
 τής. δέομαι δὲ σοι, ἐπιτίθει μοι λαλήσαν
 πρὸς τὸ λαόν· ἐπιτίθεισαν δὲ αὐτοῦ, ὁ παῦ
 λος ἰσῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν, λατρίσας τῇ
 λαρίῳ λαφῶ· πολλὰς δὲ σιγὰς γηνόμενης, προ
 σέφανε τῇ ἑβραϊσῇ διαλέκτῳ λέγων.

XXII. Ἀνέβη δὲ λαοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσαντες
 τῆς πρὸς ἡμᾶς νυνὶ ἀπολογίας· ἀκούσαντες
 δὲ, ὅτι ἑβραῖσι διαλέκτῳ προσφωνεῖ αὐτὸς
 τοῖς, μάλλον παράγορ ἡσυχίαν· καὶ φησὶ
 σιν· ἰγὼ μὲν ἔμμι ἄνθρωπος ἰουδαῖος, γηγενής
 μὲν ἐν ταρσῶ τῆς λυδικίας, ἀνατίφραμι
 μὲν δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πό
 λας γαμαλίου, πτωχὸς λαμψὲν κατὰ δὲ

περίεσθαι τοῦ πατρῴου νόμου, ἡκωτὴς ὑπάρ
 χων τοῦ θεοῦ, καθὼς πάντες ἡμεῖς ἐσὶ σήμε
 ρον, ὅς τανύτω τὴν ὁδὸν ἐδιδάξαμεθα· θα
 υάτου, δεισμῶν καὶ παραδιδούσης εἰς φυλα
 κὰς ἀνέρας τε καὶ γυναικας· καὶ ὁ ἀρχι
 ρὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πάντες οἱ περισυνέειον,
 παρ' ὧν καὶ ἐπιστάς διεξιμένη· πρὸς τοὺς
 ἀδελφούς εἰς διαμασκόρ ἵπορνούμεν, ἄξων
 καὶ τοὺς ἐκείσθοντας διεξιμένους εἰς ἑρου
 σαλήν, ἵνα τιμωρηθῶσιν· ἐγγέτο δὲ μοι
 πορευομένη καὶ ἡγίζοντι τῇ διαμασκῇ πρὸς
 ῥι μισσημείαν, θύρα φησὶ ἐκ τῆς οὐρανῆς
 εἰσαράψαι φῶς ἵκανθρ· περὶ ἡμῶν, ἐπεσόντες
 εἰς τὸ ἵδιος, καὶ ἡκούσα φωνῆς, λεγούσης
 μοι· σάουη σαυή, τί με δίδοκας· ἰγὼ δὲ ἀ
 πεκείθην, τίς εἰ ἐλπίς· εἶπεν τε πρός με· ἰγὼ
 ἔμμι ἰσχυρὸς ὁ ναζωραῖος, ὅρσόν διδοκας· οἱ δὲ
 σιωπῶντες, τὸ φῶς ἐθεόσατο, καὶ ἡμε
 ρεβοὶ ἡγίζοντο, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἡκούσαμεν.

καλοῦντός μοι. ἔπωρ δέ. τί ποίησω λυέας
ὁ δὲ λυέος πρόσμι. ἀναστὰς πορεύου εἰς θία
μασκήν, λέξη ὡς λαλῶν ἵσταται περὶ πόλιν
των ὧν τίτακται σοι ποιῆσαι. ὡς δὲ οὐκ ἐνέ
θεποιον ἄρ' τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου, καὶ
ραγωγούμην ἐπὶ τῶν συνόντων μοι, ἔλθωρ εἰς
διαμασκήν. ἀναγίας δέ τις, ἀνὴρ ὄνσεδης,
κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμην ἐπὶ πάντων
τῶν μαρτυρουμένων ἰουδαίων, ἔλθωρ πρόσ
μι καὶ ἐπιστάς, ἔπει μοι. σκούλ' ἀδελφὲ, ἀ
νάκληψον. λέγω αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέδραψα εἰς
ἐκτόν. ὁ δὲ ἔπωρ. ὁ θεὸς τ' πατέρων ἡμῶν
προηγήσατό σε γινώσκει τὸ θέλημα αὐτοῦ,
καὶ ἰδέσθαι τὸ δίκαιον, καὶ ἀκούσαι φωνῆς
ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅτι ἴσῃ μάρτυς αὐ
τῶ πᾶσι πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἑθάρκας καὶ
ἥκουσας, καὶ νῦν τί μέλλεις ἀναστὰς βαπτί
σαι καὶ ἀπολῦσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπιστά
σας καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου, ἐξήρτο δὲ μοι

ἐποστρέψαντι εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ προσαρχοί
νου με ἐν τῷ ἱερῷ, γῆνέ μου ἐν ἱερουσαλήμ, καὶ
ἰδέσθαι αὐτὸν λέγοντά μοι. σπένδω καὶ ἐλ
θὲν ἐν τάξει εἰς ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παρὰ
δύσονται σε πλὴν μαρτυρία περὶ ἐμοῦ. λέ
γω ἔπωρ. λυέας. αὐτοὶ ἐπίσανται, ὅτι ἐν
ἡμῶν φυλοκλίβων καὶ δέσπον κατὰ τὰς ἑτα
ραγὰς. ὧν πιστεύονται ἐπὶ σε. καὶ ὅτι ἐξήρ
το τὸ ἅμα ἐσφέννου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ
αὐτὸς ἡμῶν ἐφ' ὧν καὶ σιναιδικῶν τῇ ἀ
ναγείας αὐτοῦ, φυλοκλίβων τὰ ἱματία τῶν
ἀναρπουμένων αὐτῶν. καὶ ἔπει πρόσμι. πορεύ
ου, ὅτι ἐν εἰς ὅλην μακρὰν θάλασσαν ὡς
ἥκουρ δὲ αὐτοῦ ἄχρι τοῦ οἴου τοῦ λόγου, καὶ
ἐπ' ἡμῶν πλὴν φωνῆς αὐτῶν, λέγοντι. ἀρε
ῶν τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον, οὐ γὰρ καὶ ἡμῶν
τὸν ἴον. λέγοντων δὲ αὐτῶν, καὶ ἰπιδόντων
τὰ ἱματία, καὶ ὡσπορὸν βαπτίζοντες εἰς τὸ
ἵμαρ, ἐκίχοντο αὐτὸν ὀχιάρχῃ ἄρχοντι

εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἐπὶ τὴν μάστιγιν ἀντι-
 ῥέουσα αὐτὸν, ἵνα ἰσχυρῶς διὰ τὴν αἰτίαν οὗ-
 τως ἐπιφάνωται αὐτῷ. ὥς δὲ προείπην αὐ-
 τὸν τοῖς ἱεροσολιμοῖς, εἶπε πρὸς τὸν ἐξῶτα ἱερε-
 ῖς τὸν ταρχον ὁ παῦλος. εἰ ἀνθρώπων ῥωμῶ-
 κος ἀκατάκειτορ ἔξισιν ὑμῶν μαστίγους ἀ-
 ποῦσας διὰ ὁ ἱκατόνταρχος, προσελθὼν ἂν
 πᾶσι γὰρ τῷ χιλιάρχῳ λέγων. ὅρα, τί μέλλεις
 ποιεῖν; ὁ δὲ ἄνθρωπος οὗτος ῥωμῶς ὄντι.
 προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος, εἶπεν αὐτῷ. λέ-
 γε μοι, εἰ σὺ ῥωμῶς εἶ; ὁ δὲ ἔφη. ναί. ἀπὸ
 περὶ τὴν τι ὁ χιλιάρχος. ἐγὼ περὶ τὸν λαφραίου
 τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτεταλέμην. ὁ δὲ
 παῦλος ἔφη. ἐγὼ δὲ καὶ γὰρ γέννημαι. ἀνθὶς
 οὐκ ἀπίστευσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐ-
 τὸν ἀντιτάξαι. καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη,
 ἰσχυρῶς, ὅτι ῥωμῶς ὄντι, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸν
 ἀδικῶς. τῇ δὲ ἐπαύριον βουλευμένῳ γινώ-
 σκει τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, τί καταγορεύεται παρὰ

τῶν ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσ-
 μῶν. καὶ ἐκέντησεν ἰσχυρὰ τοὺς ἀρχιερεῖς
 καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν. καὶ καταγα-
 γῶν τὸν παῦλον, ἔειπεν αἰς αὐτοὺς.

Ἀτινίσας διὰ ὁ παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἰ-
 πων. ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδή-
 σει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύ-
 τας τῆς ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀνάνιας ἐπὶ
 ταξί τοῖς παρισῶσιν αὐτῷ, τύπτεν αὐτοῦ
 τὸ σῶμα. ὅτι ὁ παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε.
 τυπτήτω σε μήλα ὁ θεὸς τοῦ ἐκκοιναμί-
 νει. καὶ σὺ λαθεὶς κείνων με κατατὸν νό-
 μου, καὶ παρανομῶν ἐλάσεις με τυπ-
 εῖναι; οἱ δὲ παρισῶντες ἔειπον. τὸν ἀρχι-
 ερεῖα τοῦ θεοῦ κοιδοῦν; ἔφη τι ὁ παῦλος.
 οὐκ ἔστιν ἀδελφοί, ὅτι ἔστιν ἀρχιερεὺς. γί-
 γρη πᾶσι γὰρ ἀρχόντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐφ' ἑ-
 κακῶς, γινόντι διὰ ὁ παῦλος, ὅτι τὸ ἐμὲ μίση-
 σεν σαδδουκαίου, τὸ ἵερον φαρμακεύον,

ἤραξαν ἐν τῷ συνήθει. ἀνδρὸς ἀδελφοί,
 ἐνθα φαισαῖος ἔμει, ἵδὼς φαισαίου, περὶ ἐλ
 πιδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐνθα εἰνομοια.
 τοῦτο δὲ αὐτοῦ κατήσαντο, ἐγγύτο εἰσσε
 τῶν φαισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων, καὶ
 ἐχρίσθη τὸ πλῆθος. σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λήγου
 σι, μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἀγγέλου, μήτε
 πνεύματος. φαισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφό
 τερα. ἐγγύτο δὲ ἱεροῦ καὶ ἱερῶν. καὶ ἀνέ
 σταντες γραμματεῖς τοῦ μέγιστου φαισαί
 ων, διεμάχοντο, λέγοντες. οὐδὲν ἱερὸν ἐν
 εἰσπομένῳ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. εἰ δὲ πνεῦ
 μα ἐκλήθησαν αὐτῶν ἡ ἀγγελία, μὴ θεομα
 χῶμεν. ποτὶς δὲ γινόμενης εἰσεως, ἀναβῆ
 θῆς ὁ χιλιάρχος μὴ εἰσεπαῶν ὁ παῦλος ἔπ
 αὐτῶν, ἐκλήθησαν τὸ ἐκτελεῖν ματαβήματα
 καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγαν
 τος εἰς τὴν παρεμβολήν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ
 ἐπιστὰς αὐτῶν ὁ κύριος, ἔειπεν. θάρσα παῦλε,

ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερου
 σάλημ, οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς ῥώμην μαρτυρεῖσαι.
 γινόμενης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες τινὲς τῶν
 ιουδαίων συστροφίην, ἀντιματίσαν ἰου
 τοὺς, λέγοντες, μήτε φαίην, μήτε πείρ,
 εἰς οὗ ἀποκτείνωσι τὸν παῦλον. ἔσαν δὲ
 πλείους τισαράκοντα, οἱ ταῦτῳ τὴν ἐνω
 μοσίαν πιποικνότες. οἱ τινες προσελθόντες
 τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, ἔειπον.
 ἀντιματίαν ἀντιματίσασμεν ἑαυτοὺς, μή
 δευδὲς γὰρ σάσαι, εἰς οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν
 παῦλον. νυνὶ οὖν ὑμεῖς ὑμῶν ἡμῶν ἰσχυροῦσθε τῷ
 ἄρχῳ καὶ τῷ συνήθει, ὅπως αὐτοὺς ἀκούσῃ
 κατατάξῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλονταις ὁμοῦ
 σκεν ἀκεῖθεν εἰσερεθῇ τὰ περὶ αὐτοῦ. ὑμεῖς δὲ
 πρὸς τοῦ ἐγγίσαι αὐτόν, ἱτοιμοῖσμεν τοῦ ἀ
 νελθεῖν αὐτόν. ἀκούσας δὲ ὁ ἵδὼς ἀδελφῆς
 παύλου τὸ ἔκτελεν, παραγγέλλει καὶ ἐκτελεῖ
 εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπὸ γῆρας τῷ παύλῳ,

προσκαισάμεν· ὃ ὁ παῦλος ἵνα τῶν ἐκ
τοῦ τάρχων, ἔφη. τὸν νιανίαν τοῦτον ἀπά-
γαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον. ἔχει γὰρ τι ἀπαγα-
γεῖν αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παρακαθὼν αὐτὸν
ἤγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ φησίν· ὁ δέ σ-
μυος παῦλος προσκαλισάμενός με, ἡρώτησέ
τοῦτον πὸν νιανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σι, ἔχον-
τά τι λαλήσασθαι. ἐπιλαβόμεν· διὰ τῆς χει-
ρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχ·, καὶ ἀναχωρήσας λατ-
ερίαν, ἐπωθάνετο, τί δεινὸν ἔχεις ἀπαγγεῖ-
ναι μοι· εἶπε δέ, ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο
τοῦ ἑρωτήσά σι, ὅπως αὐτοῖς εἰς τὸ σωθῆ-
σθαι καταγάγῃς τὸν παῦλον, ὡς μέλλοντός
τι ἀκριβεστέρως πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. σὺ
οὖν μὴ πεποιθὲς αὐτοῖς. ἐνθρόνουσι γὰρ αὐ-
τὸν ὅς αὐτῷ ἀνδρὸς πλεόνος τιμωροῦσθαι
τα. οἱ τινες ἀνθεμολογοῦν αὐτοῦ, μή τις
φαγῇ μὴ τις πιῇ, ὥς οὗ ἀνέλωσιν αὐ-
τὸν. καὶ νῦν ἔτοιμός εἰσι προσδικησέμεν

τίλ ἀπὸ σου ἐπαγγεῖλας. ὁ μὲν οὖν χιλιάρ-
χος ἀπῆλυσεν τὸν νιανίαν, παραγγείλας, μη-
δεὶν ἐκκαλεῖσθαι, ὅτι ταῦτα ἐνφανί· πρὸς
με, καὶ προσκαλισάμεν· δύο τινὰς τῶν ἐ-
κατονόταρχων, εἰπων· ἐτοιμά· τις στρατιώτης
διακοσίους, ὅπως πορνεύσῃ· ὥς λαισαρῆ-
ας, καὶ ἱππεῖς ἐβδόμηκοντα, καὶ ἐλεγκταί
βουε διακοσίας, ἀπὸ κρίτης ὥρας τῆς νυκτὸς,
ἀτήν τε παρασῆσαι, ἵνα ἐπιβιβά· τὸν
παῦλον διασώσωσι πρὸς φέλικα τὸν ἡγέ-
τα, γράψας ἐπιστολὴν περὶ ἔχουσιν τὸν τύ-
πον τοῦτον. λαλῶν δὲς λυσίας ὡς ἐρατίζῃ
γέμονι φέλικι χεῖρεσιν, τὸν ἀνδρα τῆτος σση-
λεφθῆντα ἀπὸ τῶν ἰουδαίων, καὶ μένοντα
ἀναμετρεῖν· πρὸς αὐτὸν, ἐπιστὰς σὺν ὧς
τάμεσι δὲ ἐπὶ δόμῳ αὐτῶν, μαθὼν ὅτι ἔσ-
ματός ἐστι, βεβλήναι δὲ γυνῶναι τὴν αἰτίαν, δι-
τὴν ἐν κἀσθῶν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον αὐτῶν. ὁ μὲν οὖν ἐκκαλέσμεν

περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν
ἔξισον θανάτου, ἢ δις μὲν ἐκκλημαίχοντα.
μικνυθείσης δὲ μοι ἐπιδολῆς εἰς τὸν ἄνδρα
μὲν πρὸ ἐστῶτα ἀπὸ τῶν ἰουδαίων, θραυτὸς
ἔπειμψα πρὸς σι, παραγγέλλας καὶ τοῖς ἱερεῶσι
την δόξαι ἀξίαν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπί σου. ἐρ-
ῶ σοι. οἱ μὲν οὐκ ἐστρατιῶται κατὰ τὸ δόγμα
ταχυμύρον αὐτοῖς, ἀναλαμβάνοντες τὸ πάλιν,
ἤγαγον οὖν τῆς νυκτὸς εἰς τὴν ἀντιπαρί-
στα, τῇ δὲ ἰωάννου ἐλάσαντων τὸν ἱππὸς πο-
ρῶντα σὺν αὐτῷ, ἥτις ἐρριψαίης τὴν πα-
ρὰ μολῆν. οἱ τινες ἐπιδόκοντες εἰς τὴν ἱε-
ράσαν, καὶ ἀναλόντων τὴν ἐπιστολὴν τοῦ
ἡγεμόνι, παρίεσαν καὶ τὸν πάλιν αὐτῷ.
ἰσχυρὸς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποί-
αι ἐπαρχίας ὅτι, καὶ πυνθόμεν ὅτι ἀπὸ λυκαίας,
ἐλαίουσμά σου, ἔφη, ὅτ' αὖ καὶ οἱ λιπὴρο-
ροί σου παραγγέλωνται, ἐκίχοντες τὴν αὐτὸν ἐρ-
ῶ πρῶτον αὐτῷ ἡρώδην φυλάσσειν αὐτά.

Μετὰ δὲ πύρτις ἡμέρας κατήλθῃ ὁ ἀρχιερεὺς ΧΧΙΙΙ.
ἀναγίνας μετὰ τῶν προσβυτέρων καὶ ῥήτο-
τεττύπου τινος, οἱ τινες ἐνφανίσαντες ἡ-
γεμὸν κατὰ τοῦ πάλιν. ἡλθὲν ὁ αὐ-
τοῦ, ἤρξατο καταγορεῖν ὁ τέτυκτος, ἡλθον.
πολλὰς ἀρήνης τυγχάνοντες διὰ σου, καὶ ἱε-
ραρχμάτων γινόμενων τοῦ ἔθνους τούτου ὅτι
τῆς σὺς προνοίας, πάντα τε καὶ πανταχοῦ ὅ-
ποδὲς ἡμέρας, ἡγάγισι φήμι, μετὰ πούσης
ἀρχιερείας, ἵνα ἡ μὲν ἐπὶ πλείον σι ἐκκρίνω,
παρακαλῶ ἀκούσας σι ἡμῶν σωτόμοι τῇ
σὴ ἐπιεικέως, ἐκρίνουν καὶ τὸν ἄνδρα τούτον
λαίμωρ, καὶ λινούτα εἰσὶν πᾶσι ὅτι σου.
Διὰ τοῖς ὅτι κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρῶτος
τὴν τε τῆς τῶν βασιλευσάντων αἰρέσεως, ὅς καὶ
τὸ ἱερὸν ἐπέρας βιβλησάνσαι, ὅρ καὶ ἐκρε-
τήσαν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἡθε-
λίσαντες λείναι. παρὰ τοῦ ἡγεμόντος ὁ χι-
α, καὶ μετὰ πολλὰς βίας ἐκ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν

ἀπήγαγεν, λαλῶν τοὺς λατρηγόνους αὐτοῦ
 ὀφειδόμενους. παρ' οὗ διωγὸς αὐτῶς ἀνα-
 κείνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγινώσκων, ὡς
 ἡμεῖς λατρηγοῦμεν αὐτοῦ. συνίθιντο δὲ
 καὶ οἱ ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔ-
 λθην. ἀπακείθη δὲ ὁ παῖς, νόσαντος αὐ-
 τοῦ τοῦ ἡγεμὸνος ὁ λέγειν. ἐκ ποταμῶν ἐτῶν
 ὄντα σι λειπὶν τοῦ ἐθνὸς τοῦτο ἐπιστάμενος,
 ἀθυμότερον τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογου-
 μαι, διωκαμένη σου γινώσκων, ὅτι οὐ πλείους
 εἰσὶν μοι ἡμέτεροι ἢ δικαιοῦν, ἀφ' ἧς ἀνέβλεψεν
 προσκυνοῦσιν ἐν ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐν ὧ
 ἐν ἡμέτερον μετὰ πρὸς τὴν δικαιοσύνην, καὶ
 πιστεύουσιν ποιῶντα ὅσα, οὐκ ἐν ταῖς ἀνα-
 γωγαῖς, οὐκ ἐν τῇ πόλει, οὐκ ἐν παρασκευαῖς
 μετὰ δυνάμει, περὶ δὲ λατρηγοῦσίν μου. ὁ
 μολογῶ ὅτι τοῦτο σοι, ὅτι κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἡ
 λέγουσιν αἰρεσίμην, οὕτως λατρεύω τοῦ πα-
 τρός τοῦ θεοῦ, πιστῶν περὶ τοῖς κατὰ τὸν

νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμμένοις,
 ἐκ τῆς ἀρχῆς ἕως τὸν θεόν, ἡ καὶ αὐτοὶ οὐ
 τοι προσδίδονται, ἀνέωσαν μὲν ἡμεῖς
 οὐκ ἐν κερῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων. ἐν
 τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκήσας, ἀπρόσκοπον συνά-
 δικον ἔχων πρὸς τὸν θεόν καὶ τοῦτο ἀνθρώ-
 πους διαπαντός. δι' ἐτῶν δὲ πλείωνων πα-
 ρεχόμενος, ἐκ κηρύσσει ποιῶν ἕως τὸ θε-
 ος μου καὶ προσφορὰς. ἐν οἷς ἐν ἡμέτερον
 νισμὸν ἐν ὧ ἐν ὧ, οὐ μὲν ὅσον, οὐδὲ
 μετὰ θορύβου. τινὲς δὲ ἀπ' αὐτῶν εἰσὶν ἰου-
 δαῖοι, οὓς δὲ ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ λατρεῖ-
 σαι, καὶ ἐν ἡμέτερον πρὸς μεν, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐ-
 τώσαν, καὶ ἐν ἡμέτερον ἐν ἡμέτερον ἀδίκων, ἐάν-
 τος μετὰ ἐπὶ τῇ συνειδήσει, καὶ περὶ μετὰ ταῦτα
 φωνῆς, καὶ ἐκ κηρύσσει ἐν αὐτοῖς, ὅτι περὶ
 ἀναστροφῆς ἐν κερῶν ἐν ὧ λείνομαι σήμερον
 ἐν ὧ ἐν κερῶν. ἀκούσας ὅτι ταῦτα ὁ φωνῆς, ἀνέβλεψεν
 αὐτοῦ, ἀκρεβέστερον ἐβλέπε τὰ περὶ τὸν θεόν,

ἐσώθη. ὅτ' ἄν δυοῖς ὁ χιλιάρχος λατὰς
 ὁρῶνός μοι τὰ λαὸ ὑμᾶς. ὁρῶνός μοι
 τὸ ἑκατοντάρχος τῆς ἑοῦαι τὸν παῦλον, ἔ-
 χαν τὴν ἀντισιν, καὶ μελίσθα κωλύειν τὸν
 ἰδίῳ αὐτοῦ ἀκριτέην, ἢ προσδράχου αὐ-
 τῷ. μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγγέλλει ὁ φῶ-
 νις τοῦ θρουσίτου τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, οὕτως
 ἰουδαίᾳ. μετὰ πέμψατο τὸν παῦλον, καὶ ἡ
 κείνη αὐτοῦ περὶ τῆς αἰς χρεῖσιν πίστεως. ὁ
 λιγομύθου διὰ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ
 ἡγερέτας, καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος
 ἑσθλα, ἡμεροῦ γινώσκῃ ὁ φῶνις, ἀπεκρί-
 θη. τὸ νῦν ἔχον πορόν, λαμβὼν δὲ μεταστὰς
 βῶν μετακαλίστομαί σε. ἅμα δὲ καὶ ἡπίστω,
 ὅτι χρέματα δοθῆσιν αὐτῷ ὑπὸ τῶν παύλου,
 ὅπως λύσῃ αὐτόν. διὰ καὶ πυκνότερον αὐτὸν
 μεταπωμώμεν ἡμῖν αὐτῷ. διητίας δὲ πλη-
 ρωθῆσιν, ἔλαβεν διὰ λόγον ὁ φῶνις πόριον
 φῶν. ἔλαβεν τὴν χαλκίαν λατὰς εἰς τοῖς

ἰουδαίοις ὁ φῶνις, λατῆναι τὸν παῦλον
 διὰ μετῶν. Φῶντος οὖν ἐπὶ τὰς τῆς. **XXV.**
 παρχία, μετὰ τῆς ἡμέρας ἀνέβη εἰς ἱεροσό-
 λυμα ἀπὸ λεασαρέας. ἐκφάνισαν δὲ αὐτῷ
 ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν ἰουδαίων λα-
 τὰ τοῦ παύλου, καὶ παρικόλου αὐτόν, αἱ
 τοῖς μενοι χαλκίαν λατῆν αὐτοῦ, ὅπως μεταπέ-
 ψηται αὐτόν εἰς ἱερουσαλὴμ, ἐν ὅραμ ποιε-
 σάμενος ἀνελθεῖν αὐτὸν λατὰ γὰρ ὁ δόξ. ὁ
 οὖν φῶντος ἀπεκρίθη, τῆς εἰδοῦ τὸν παῦλον
 ἐν λεασαρέᾳ, ἑαυτοῦ δὲ μέλλον ἰν τάχ' ἰ-
 πορώμενος οἱ οὖν διωκατοῖς ἐν ὑμῖν, φησὶ.
 συγκαταβάντες, εἰ τί δεῖν ἔρτω ἀντὶ τοῦ
 τῶ λατῆς πορεύεσθαι αὐτοῦ. ἀφ' ὧν τῶν
 αὐτοῖς ἡμέρας πλῆθους ἡ δέκα, λατὰς εἰς
 λεασαρέαν, τῇ ἐκείνῃ καθίσας ἐπὶ τῶν
 ματῶν, ἐκίνησιν τὸν παῦλον ἀχθῆναι πα-
 ραγγέλοντες διὰ αὐτοῦ, περὶ τῶν οἱ ἀπὸ
 ἱεροσολύμων καταβιβηκότων ἰουδαίῳι, καὶ

καὶ καὶ βαρὺ αἰτιολοματὰ φέροντες κατὰ
τοῦ παύλου, ὃ οὐκ ἔχοντο ἀποδείξαι, ἀπολο-
γουμενοὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐτε εἰς τὸν νόμον τῶν
ἰουδαίων, οὐτε εἰς τὸ ἔθνος, οὐτε εἰς καὶ σα-
ραρὶ τι ἡμαρτον. ὁ φῶς διὰ τοῖς ἰουδαίοις
θελων χάριν καταθέσθαι, ἀποκειθείς ὡς παύ-
λος, ἔπει. θέλει εἰς ἱεροσολύμια ἀναβῆναι, ἵ-
καὶ περὶ τούτων λέγεσθαι ἐπ' ἑμοῦ, ἔπει δὲ
ὁ παῦλος. ἰσὶ τοῦ βήματός. καὶ σαρες ἵ-
στῆς αἶμα, οὗ με δεῖ λείπεισθαι. ἰουδαῖοι οὐ
δὲν ἠδὲ κηρύττει, ὡς καὶ σὺ λαλοῦντες ἐπιγινώ-
σκες. εἰ μὴ γὰρ ἀδελφεά, καὶ ἄξιον θανάτου
πῶς προχάτι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν.
εἰ δὲ οὐδὲν δεῖν ὅν ἐν τῷ καταγορεύσει μὲν,
οὐδέ τίς με δυνάται αὐτοῖς χαρίζεσθαι. καὶ
σαρὰ ἐπικαλοῦμαι. τότε ὁ φῶς συντακί-
σας μετὰ τοῦ συμβουλοῦντος, ἀπεκρίθη. καὶ
σαρὰ ἐπικλήκασαι ἰσὶ καὶ σαρὰ πορεύσθαι.
ἡμερῶν δὲ διαγνομενῶν τινῶν, ἀγείρας

ὁ βασιλεὺς ἢ βερνίκη κατήντησεν εἰς λαοὺς
σάραφας, ἀσπασόμενοι τὸ φῶς. ὡς ἡ πλείων
ἡμίρας διέφθιθον ἐκεῖ, ὁ φῶς ὡς βασιλεὺς
ἀνέβη τοτὰ κατὰ τὸ παῦλον, λίγων. ἀνὴρ τις
δὲ κατακληψάμενος ἑπὶ φήκινος δίσκους,
περὶ οὗ γνομένης σου εἰς ἱεροσολύμια, ἐν φά-
νισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰσ-
ραήλ, αὐτοῦ μένοι κατὰ αὐτοῦ δίκην, πῶς
δὲ ἀπεκρίθην, ὅτι ἐν ἑστέρῳ ῥωμαίοις χα-
ρίζεσθαι τινα ἀνθρώπων εἰς ἀπόδειξιν, περὶ
ἢ ὁ κατακρημέ κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κα-
τηγόρους, τόπων τι ἀπολογίας ἡδύοι περὶ
ἐκκλησίαις. ἀναβάντων δὲ αὐτῶν ἐνθάδε, κα-
ταβάντων μὴδὲ μίαν ποισμένη, τῇ ἵστα κα-
θίξαι ἐπὶ τὸ βήματος, ἐκίλησεν ἀχθῆναι τὸν
σρα, περὶ οὗ σαθρόντες οἱ καταγόροι, ἐδὲ μίαν
αἰτίαν ἐπὶ φθον ὡν ἡπύοντες ἐξώ. ἐντήματα
δὲ τινα περὶ τὴν ἰδίαν διασιδαιμονίας ἔχον
πῶς αὐτῶν. καὶ περὶ τινος ἱεροῦ τεθνήκτος.

ὁρῶ φασκεῖν ὁ παῦλος ἴδω. ἀπορομένη δὲ ἐν
τῇ περὶ τούτου ἡ κλισίᾳ, ἔλεγον, ἡ βούλοι
το πορεύεσθαι ἕως ἱερουσαλὴμ, καὶ κἀκεῖ κείνε
σθαι περὶ τούτων. τοῦ δὲ παύλου ἐπικαλεσ
σάμενον, τρεκέλιω αὐτὸν ἕως τῆς τοῦ σιβα
σίου ἀναγωγῆς. ἐκένεισα τρεφέσαι αὐτὸν,
ἕως οὐ πέμψω αὐτὸν πρὸς καίσαρα. ἀγρίπ
πας δὲ πρὸς τὸν φῶτορ ἔφη. ἰβουλόμην καὶ
αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκούσαι. ὁ δὲ αὐτοῦ
φράσας, ἀκούσῃ αὐτοῦ. τῇ οὖν ἡρώδῃ ἡ
θύντῃ. τῷ ἀγρίππᾳ καὶ τῇ βερνίκῃς μετὰ
πλήθους φαντασίας, καὶ ἐπιστεθόντων ἕως τοῦ ἀ
προαίτιον συντελεῖς χιλιάρχους καὶ ἀνδρά
σι τοῖς κατ' ἐξουσίαν οὖσι τὸ πόλεως, καὶ κληθ
σάντων τῶν φησόντων, ἡγήθη ὁ παῦλος, καὶ φησὶν
ὁ φησας. ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμ
παρόντες ἡμῖν ἀνδρες, θεωρεῖτε τούτον, πε
ρὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰσθαίων ἐνέτυχον
μοι, ἵνα τε ἐροσθήμενοι καὶ ἐνθάδε, ἐπιβόωσιν

τις μὴ εἶπεν ἴδω αὐτὸν μεκίτι. ἰδὼ δὲ κατα
λαβόμενος ἀξίον θανάτου αὐτὸν πεπραχέ
ναι. καὶ αὐτὸς τὸν τούτου ἐπικαλεσάμενος τὸ σιβα
σὸν, ἐκένεισα πέμψειν αὐτὸν, περὶ οὗ ἀσφαλῆς
τι γράψαι τῷ λυαίῳ οὐκ ἔχω. διὰ προήγαγον
αὐτὸν ἐφ' ἡμῶν, καὶ μάστιγα ἐπὶ σὲ βασιλεῦ
ἀγρίππα, ὅπως τὸ ἀναείσως γνησιότητος, καὶ
τι γράψαι. ἄλλοι γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα
εἰσμίον, καὶ καὶ τὰς κατα αὐτὸ αἰτίας σημά
ναι. ἀγρίππας τῶν πρὸς τὸν παῦλον ἔφη. ἐπὶ
φῶτορ αὖτε ἡμῖν σταντὲς λέγειν. τότε ὁ παῦ
λος ἀπελογίετο ἐκείνας τῇ ῥήσιν. περὶ πάν
των ὧν ἐγκαλεῖται ἐπὶ Ἰσθαίων βασιλεῦ ἀ
γρίππα, ἥν μοι ἐμαυτὸν μακάριον, μέμνων
ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοὶ σήμερον, μέλιστα γὰρ
ἐλθόντα σὺ πάντων τῶν κατα Ἰσθαίων ἐβόων
τε καὶ ἡ κλισία. διὰ δὲ ἡμαῖς σὺ, μακροθύ
μως ἀκούσά με. τίλιν μὲν βίωσιν με τίλιν
ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γνησιότητιν ἐν τῷ

ἁμαρτιῶν, καὶ ἑλθόντων ἐν τοῖς κήσιας μέρουσιν πε-
 ραι τῆς ἐκείνης. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγρεύσας, οὐκ ἐ-
 γνόμην ἀπεθῆναι τῇ οὐρανίῳ ὀπλισίᾳ, ἀλλὰ
 τοῖς ἐν λαμασκῶ πρώτοισιν, καὶ ἐροδωμοῖς,
 εἰς πᾶσαν τι πλὴν χάραν τ' ἰουδαίας, καὶ τοῖς
 ἰθυσίν ἀπαγγέλλων μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέ-
 φειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα
 πράσσοντας. ἐν ταῖς τότε μετὰ οἱ ἰσθμοὶ συλ-
 λαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπερῶντο ἐλκεῖσθε-
 οῦαι. ἐπικρίσας οὖν τυχόν τ' παρὰ τ' θεοῦ,
 ἄχρι τ' ἡμέρας ταύτης ἔσκηκα, μαρτυρεῖν μοι
 κερῶ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκ τῶν ἐλγῶν, ὧν τε
 οἱ προφῆτὰ ἰσχυροῦσιν ἐκείνων γίνεσθαι, καὶ
 μωυσῆς, ἐπὶ παθὴντος ὁ χεῖρος, ἐπὶ πρώτος δὲ ἀ-
 ναστάσις νεκρῶν φῶς μέλλει λαταγήσθαι
 τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἰθυσίν. ταῦτα δὲ αὐτῷ ἀπολο-
 γουμένης, ὁ φῆστος μετὰ τῆς φωνῆς ἐφη. μοι
 καὶ αὐτῷ. τὰ ποσὶα σε γράμματα εἰς μαρτυ-
 ρίαν περὶ ἐξουσίας. ὁ δὲ, οὐ μοι αὐτῷ μοι φησὶ ἡρά-
 τισι φῆσι, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ἔν-
 ματα ἀποφθίγγουσι. ἐπίσταντ' οὖν περὶ τοῦ
 τῶν βασιλεῖς, πῶς οὐ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁρμη-
 λαῶν, λαμβάνειν καὶ αὐτὸν τὴν τότε, οὐ πεί-
 θουσι οὐδὲν. οὐ γὰρ δεῖν ἐν γωνίᾳ πεπρα-
 γμῶν τοῦτο. πιστεύς βασιλεὺς ἀγρεύσας τοῖς
 προφῆταις οἰδοῦσι πιστεύς. ὁ δὲ ἀγρεύσας
 πῶς τ' αὐτὸν ἐφη, ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐπὶ τῆς χρι-
 σιανῶν γίνεσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς εἶπεν. ἐν ἐξουσίᾳ
 αὐτῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν ποσὶ, οὐ μόνον
 σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς με σήμε-
 ρον, γινώσκοντες ὅποιος ἐλθὼν εἰμι, πα-
 ρεκοτὸς τ' αἰσῶν τότε, καὶ ταῦτα ἐπὶ οὐκ
 αὐτῷ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ κήρυκας, καὶ
 βεβήκην, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, καὶ ἄνα-
 λωρῶσαντο, ἐλάλην πῶς ἀκηκόους, λέγον-
 τας, ὅτι οὐδὲν θανάτος ἄξιον ἢ αἰσῶν πρᾶ-
 σθαι ὁ ἀνθρώπος οὐδὲς. ἀγρεύσας δὲ τῷ φῆσιν
 ἐφη. ἀπολινθὴ ἐλθόντο ὁ ἀνθρώπος οὐδὲς,

τις φῆσι, ἀλλὰ ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ἔν-
 ματα ἀποφθίγγουσι. ἐπίσταντ' οὖν περὶ τοῦ
 τῶν βασιλεῖς, πῶς οὐ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁρμη-
 λαῶν, λαμβάνειν καὶ αὐτὸν τὴν τότε, οὐ πεί-
 θουσι οὐδὲν. οὐ γὰρ δεῖν ἐν γωνίᾳ πεπρα-
 γμῶν τοῦτο. πιστεύς βασιλεὺς ἀγρεύσας τοῖς
 προφῆταις οἰδοῦσι πιστεύς. ὁ δὲ ἀγρεύσας
 πῶς τ' αὐτὸν ἐφη, ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐπὶ τῆς χρι-
 σιανῶν γίνεσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς εἶπεν. ἐν ἐξουσίᾳ
 αὐτῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν ποσὶ, οὐ μόνον
 σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς με σήμε-
 ρον, γινώσκοντες ὅποιος ἐλθὼν εἰμι, πα-
 ρεκοτὸς τ' αἰσῶν τότε, καὶ ταῦτα ἐπὶ οὐκ
 αὐτῷ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ κήρυκας, καὶ
 βεβήκην, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, καὶ ἄνα-
 λωρῶσαντο, ἐλάλην πῶς ἀκηκόους, λέγον-
 τας, ὅτι οὐδὲν θανάτος ἄξιον ἢ αἰσῶν πρᾶ-
 σθαι ὁ ἀνθρώπος οὐδὲς. ἀγρεύσας δὲ τῷ φῆσιν
 ἐφη. ἀπολινθὴ ἐλθόντο ὁ ἀνθρώπος οὐδὲς,

ἡ μὲν ἐπιπέδωτο καὶ Ἑβρα. Ως ἡ ἐπεὶ
ἔωπο πλεῖον ἡμᾶς εἰς τὴν ἰταλίαν, παρὲς
δὲ τὸν τε παῦλον καὶ τινος ἑτέρου θισμῶ
τας ἐκατοντάρχου, οὐνοματι ἰουλίῳ, σπείρης
σίδας. ἐπιβάντων ἡ πλοῖα ἀφραμυτίνῳ,
μεικλόντων πλεῖον τοὺς κατὰ τὴν ἀσίαν τό
πους, ἀνέχθημεν, ὅντος συν ἡμῖν αὐτοῖς ἀρχι
μακρολόγους θεσσαλονικίους. τῇ ἡμέρᾳ κατήχ
θημεν εἰς σιδωνίαν, πελαγονόπως τε ὁ ἰσθμὸς
τῷ παύλῳ χριστάμῳ, ἐπὶ τριψέ πῆς τοῦ ἐλ
θῆς πορευθέντες, ἐπιμελήσας τυχῆιν. ἡμεῖς
θῆς ἀναχθέντες, ἐπιπλοῦσθαι τὴν λυττον,
εἰς τὸ τοῦ ἀνέμους εἶναι ἐναντίος. τό, τε πῆλα
χος τὸ κατὰ τὴν λιδικίαν καὶ παμφυλίαν
εἰς πλοῦς, κατήλθομεν εἰς μύρα τὴν κα
ας. ἡμεῖς ἐν τῷ οὐκ ἐκατοντάρχος πλοῖον ἀπὲ
ξάνθινον, πλεον εἰς τὴν ἰταλίαν, ἐν τῷ
σιν ἡμᾶς εἰς αὐτό, ἐν ἱκανοῦς δὲ ἡμέρας
βραδύτην, καὶ μόλις γινώμενοι κατὰ

τὴν λιδικίαν, μὴ προσῶντος ἡμᾶς ἡμέρας, ἀνέμῳ
ἐπιπλοῦσθαι τὴν λιδικίαν κατὰ σαμῶ
ν. μόλις τε παραλιγόμενοι αὐτῶν, ἤλθο
μεν εἰς τόπον τινὰ καλὸν καλοῦντες ἡμῖ
νας, ὃ ἵγνυς λιπὸς λαοῦ. ἱκανοῦς ἡμε
ρον εἰς γινώμεν, καὶ ὅντος ἡμεῖς ἐπισφαιδῶς
πλοῦς, εἰς τὸ καὶ τὴν νυκτίαν ἡμεῖς παρὲν
θῆς, παρὲν ὁ παῦλος, λίγων αὐτοῖς. ἀν
θῆς, θῆς ὅτι κατὰ ὑβρίως καὶ πολλῶς ἡμέ
ας, οὐ μόνον ἡ φῶτον καὶ τὸν πλοῖον, ἀλλὰ καὶ
τὴν ψυχὴν ἡμῶν μετὰ τὴν ἡμέραν. ὁ δὲ
ἐκατοντάρχος τῷ λιπὸν καὶ τῷ ναυκλήρῳ
ἡμεῖς τοῦ μακρόν, ἡμεῖς τὸ καὶ τὸν πλοῖον
μετὰ, ἀνθῆς δὲ ἡμεῖς ἐπὶ τὸν
πῆς παραχρῆμας, οἱ πλείους ἔθεντο βο
ν καὶ ἀναχθῆναι ἡμεῖς, ἔως δύναιτο
κατανύσαντων εἰς φοινίκια παραχρῆμας,
ἡμεῖς τὴν λιπὸν, βλήποντα κατὰ λίαν καὶ
κατὰ γῶρον, ἡμεῖς τὸν ἡμεῖς, δόξαν

τες τ' προσέειπεν λευκαπικρῆσαι, ἄραντες ἄσ-
σον, παρλίζοντο τὴν ἐρήτιν, μετ' οὐ ποδὺν
ἐβίβανε κατ' αὐτῆς ἄνιμος τυφονικός, ὁ κα-
λούμην ἀνροκλύδωρ, συναρπαδομένης δὲ τοῦ
πλοῖος, καὶ μὴ δυνάμενης ἀντοφθαλμῆν τῷ
ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφ' ἑρμούθεα, νησίον δὲ
τὶ ὑποβραμύνον, λαλῆναι μὲν ἐλάττω, μὴ
οὐκ ἰσχύσαντες περικρατεῖς γυνήδ' ἢ σπάφης,
ὡς ἄραντες, βοηθείας ἐχρύντο, ὑποβανύ-
τες τὸ πλοῖον, φοβόμενοι δὲ μὴ εἰς τὴν σύρην
ἐκπίσωσι, χαλασθέντες σκῆυος, ὅπως ἐφόβον-
το, σφοδρῶς δὲ χεῖμα ἰσχυρόν ἤμῳ, τῇ ἑξῆς
ἐκβολὴν ἐποιούτω, καὶ τῇ ὑπὲρ αὐτοχρηστῶ
τὴν σκῆλιν τ' πλοῖον ἐρρίψαμεν, μετὰ δὲ ἡλί-
ου, μήτε ἄστρον ἐπιφανόντων, πλείονας
ἡμέρας, χεῖμωνός τε οὐκ ὀλίγον ἐπικεμένης,
λοιπὸν περικρῆτο πᾶσα ἐλπίς, ὥς ἔειπεν ἡ
μῆς, ποτὶς δὲ ἀσιτίας ἀπαρχέσκει, τότε σω-
θείς ὁ πᾶσις ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔπειτα, ἔειπεν

ὁ ἀνδρὸν παρὰ ἡμῶν, μὴ ἀνάγκη
ἂν τ' ἐρήτης, ἐβόλυσά τε τὴν ὑβρίν ταύτην
καὶ τὴν ἡμίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς ὅ-
θυμῆν, ἀποδολὴν γὰρ ψυχῆς οὐδὲ μία ἔσται ὅ-
ν ἡμῶν, πλὴν τ' πλοῖον. παρῆσεν γάρ μοι τῇ νῦν
κτὶ ταύτῃ ἀγγελος τ' τοῦ, οὗ ἐμὶ, ὅ καὶ λα-
βὼν, ἡγῶμαι, μὴ φοβεῖσθαι πᾶσι, καὶ σαρκεῖ
δὲ παρασπέναι. καὶ ἰδὼς λαχάρευσά μοι ὁ θεὸς
πάντας τοὺς πλείοντας μετὰ μου, διὸ ὀνύμει-
τε ἀνδρῶν, πιστῶν γὰρ τῷ θεῷ, ὅτι ὅπως ἔσται,
κατ' ὅρ' ὁρ' ὁρῶμαι λαλῶμαι μοι, εἰς νῦν ὡς ἡ-
τινα δὲ ἡμᾶς ἐκπίσσειν, ὥς δὲ ταπεινῶσαι
δικαίῃ νύξ' ἐγὼντο, ἀσφαλισμένων ἡμῶν ἐν
τῷ ἀβύσσῳ κατὰ μέσον τ' νυκτός, ἡμεῖς οὖν οἱ
νῦν ταῖς προσάγειν τινα αὐτοῖς χεῖρα, καὶ βό-
λίσαντες, ὑπορ' ὀργῆς ἔκκοι, βραχὺ δὲ ἀσ-
τήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, ὑπορ' ὀργῆς
αἰς δικαιοσύνης. φοβόμενοι δὲ μὴ πως εἰς ἑλπί-
ας τὴν πόλιν ἐκπίσωσι, ἐκ πύμνης εἰψάντες

680

πράξεις

ἀγκύρας τίσασαρες, ἤρχοντο ἡμέραν γηνέωθι
τὸ ἐκ ναυτῶν (κλωμάτων φυγῆν ἐκ τῶν πλοίοις,
καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην αἰς τὴν θάλασσαν,
προφάσει ὡς ἐκ πύρας μικρόντων ἀγκύρας
ἐκτείνειν, ἅπαν οὐ παῦλος τῶν ἑκατον
τάρχων καὶ τοῖς στρατιώταις. ἅρμυ οὐδὲ μὲν
σιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθαι.
τότε οἱ στραπύται ἀπὸ κούρου τὰ χοινία
τῆς σκάφης, καὶ ἔκαστον αὐτῶν ἐκπέσειν, ἅρμυ
δὲ οὐκ ἔμνησεν ἡμέραν γηνέωθι, παρὶ κάλει οὐ
παύθη. ἅπαντας μεταλαβὲν τροφῆς, λέγει
αὐτοῖς. τίς σαρκοφάγος ἐστὶν ὑμῶν ἡμέραν
προσδοκῶντων ἄσπιτον διατελεῖτε, μηδὲν
προσλαβόμενοι, διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς πρὸς
λαβὴν τροφῆς. τοῦτο γὰρ πέρις τῶν ὑμετέρων σω
τηρίας. ἅπαρχὴ ἐθέλοντες ὑμῶν θορῆς ἐκ τῆς
φουκῆς πέσειν. ἐπεὶ οὖν τὰ αὐτὰ, καὶ λαβὼν ἅρ
τον, ἀγαγεῖν ἐστι τῶν ἐν ἡρώπορι πάντων,
καὶ ἐλάττω ἤρξασθαι ἰοδίον. ἄνθρωποι δὲ γινώσκοντες

τῶν ἀποστόλων. 681

πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελθόντων τροφῆς. ἔμνησεν
δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσι ψυχὰς διακρίσειν ἐκ
λοιμοκονταίξ. ἡρωδὴς γὰρ δὲ τροφῆς, ἐκπέ
σον τὸ πλοῖον, ἐκκαταμένον τὸ σίτον αἰς τὴν
θάλασσαν, ὅτι δὲ ἡμέρα ἐγένετο τὴν γλῶσσαν
ἐπιγίνωσκον, ἡρώπορι δὲ τινὰ λατίνων, ἔ
χοντα αἰγιαλόν, αἰς ὃν ἐβελούσαντο αἱ λυα
αὐτῶν θῶσαι τὸ πλοῖον, καὶ τὰς ἀγκύρας πέ
σειν, εἴπον αἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέστη
τὰς ζουκτηρίας τῶν κλωμάτων, καὶ ἐπείραντο
τὸ ἀρτὴμονα τῆς πνέσης, κατέειπον αἰς τὸν
λόρον, πρὶν ἐξελθῆναι ἐκ τοῦ πλοῦ. διὰ τὸν
ἐκκαταμένον τὴν ναῦν, καὶ ἡ πύρα ἐξείσα
σα, ἔμνησεν ἀσάλευτος, καὶ δὲ πρῶτα ἐλόντο
ἐπὶ τῆς βίας τῶν λυμάτων. τὸ δὲ στρατιωτῶν
βουλή ἐγένετο, ἵνα ὅντες ἀποκτείνωσι,
καὶ τις ἐκκολλημένης ἐξελθῇ. ὁ δὲ ἐκατόν
ταρχος βουλήν ἐλαβὼν αὐτῶν, ἐκάλει
αὐτοὺς τὸν βυθόν, ἐκάλει αὐτοὺς τὸν

πρᾶξις

[illegible]

τῶν ἀποστόλων. 653

πῆλιν ἀφ' αὐτοῦ νικῶν, ἐπὶ πολλοῖς δὲ αὐτὸν προσ-
 δοκάνων, καὶ θεωρῶντων μὴδὲ ἀποπονεῖς
 αὐτὸν ἐν ὁμῳ, μεταβάλλοντες ἑαυτοὺς ἐν ὅν
 αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ ὥς περὶ τὸ ποῦν ἐκείνου,
 πῆλιν ἡμεῖς πρῶτον τὸ νῆσον, ὁρῶματι πο-
 πλῶν, ὅς ἀναβιβάζει ἡμᾶς ῥέει ἡμῶν εὐλο-
 φῶντες διχρήσιν, ἐξήντο δὲ τὸ πατέρα τὸ
 πῶν πυρρῶν καὶ διασπῶντες ἀνθρώπων κα-
 τακτεῖν, πῶς δὲ οὐκ αὐτοὺς ἀνίστανται καὶ προ-
 σσῆμαί, ἐπιβῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἰάσθη αὐ-
 τῶν, οὗτοι δὲ νῆσον, καὶ οἱ ποιοῦσι οἱ ἔχον-
 τες ἀδελφούς ἐν τῇ νήσῳ, προσήκοντες καὶ ἰδε-
 ραζόντες, οἱ καὶ ποιοῦσι τιμῶν ἐπιμνησθῆναι
 μᾶς, καὶ ἀναγομένους ἐπὶ νῆσον τὰ πῶς
 πῶν ῥέει, κατὰ δὲ πῶς μῖνας ἀνίστημι
 ἐν ποίῳ παρακχημακοῖ ἐν τῇ νήσῳ ἀνι-
 στανθῆναι, παρασῆμα διασπῶντες, καὶ κατα-
 κτείναντες συγκατακτείναντες ἡμῶν
 πῶν, ὅσον πρὸς ἀνίσταντες ἀνίστανται ἐν
 ἡμῶν, καὶ κατὰ μῖνας ἡμῶν ἐπιμνησθῆναι

654

πράξεις

νότις, ἀνθρώποις ἡθρομένοις ἐς ποτίσιντες, οὐ γὰρ
 ῥόντες ἀλλήλους, πρὸς ἐκλήθησιν ἐπ' αὐτοῖς ἐπι
 μέναι ἡμῖνας ἐπὶ δ', ὅπως εἰς τὴν ῥώμην
 ἡθρομένοις. ἀπεχέσθω οἱ ἀλλήλοις ἀκείσαντες τα
 κτὴν ἡμῶν, βέλτερον εἰς ἀπάντησιν ἡμῶν, ὅ
 ρως ἐπὶ πύρρον, ὅπως τὰς ῥώμης. ἐπὶ δὲ ῥώ
 μῃ παύσας, ἀνακεῖσθαι ὡς θεῶν ἡμῶν ὁμοῦς.
 ὅτι τὸ ἡθρομεν εἰς ῥώμην, ὁ ἐκαστὸν ῥῶμης πα
 ρέδωκε τὸς θεοῖς ὡς ῥῶμῃ παρὰ ῥῶμην. ὡς τὸ
 παύσας ἐπὶ ῥῶμῃ μὴ ῥῶμῃ καθ' ἑαυτὸν, οὐ γὰρ
 ὡς φησὶ ἀποστολὴ αὐτὸν ῥῶμῃ ἰσχύει. ἐπὶ δὲ ῥῶμῃ
 ἡμῖνας ῥῶμῃ, συγκατέθετο τὸ παύσας τὸς ὁ
 ντας τὸ ῥῶμῃ πρῶτος. ὡς ῥῶμῃ πρῶτος, ὡς ῥῶμῃ
 ἡμῖνας ὡς αὐτοῖς, ἀνθρώποις ἀλλήλοις, ἐπὶ δὲ ῥῶμῃ
 ἡμῖνας τοῖς θεοῖς ὡς ῥῶμῃ ὡς ῥῶμῃ πρῶτος
 πρῶτος, ἀλλήλοις ὡς ῥῶμῃ ὡς ῥῶμῃ πρῶτος
 εἰς τὸς ῥῶμῃ τὸ ῥῶμῃ, οἱ τινες ἀνακεῖ
 σθαι μὴ, ἐξοφλοῦντο ἀποδοῦσαι, ὅτι τὸ μὴ ῥῶμῃ
 μὴ αἰτία βαρύνει ἡμῶν ἐπὶ ῥῶμῃ ἐν ῥῶμῃ, ἡμῖνας

τῶν ἀποστόλων. 615

[illegible]

κῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ ἡσασέν
καὶ προφήτης πῶς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων·
πορεύθητι πῶς τὸ λαὸν τούτων, καὶ ἐπὶ ἀκοῇ
ἀκούσατε, καὶ οὐ μὴ ἀνῶτε, καὶ βλέποντες βλέ-
ψατε, καὶ οὐ μὴ ἰδῆτε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία
καὶ αὐτοῖς, καὶ τοῖς ὤσι βαρέως ἤκουον, καὶ τὸς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν, καὶ οὐκ ἴδωσι·
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσι ἀκούσασιν, καὶ τῇ
καρδίᾳ συνώσιν, καὶ ἐπιστρίψωσι, καὶ ἴδωμαι
αὐτοὺς. γνωστὸν ἔστι ἡμῖν, ὅτι τοῖς ἰσχυροῖς
ἀπεσῆνεν τὸ σωτήριον, καὶ οὐκ αὐτοῖς κατέσχε-
ται, καὶ ταῦτα αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς, ἀπὸ τοῦ οἴου
δίδωσι, ποτὶς ἔχοντες ἐν αὐτοῖς συνέτισιν.
ἡμεῖς δὲ οὐκ ἔπαυτο διὰ τὴν ὁδοὺ ἐν ἰδίῳ με-
θόδω, καὶ ἀπὸ διόχετο πάντας τοὺς ἀποπορευ-
ομένους πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐκείνων τὴν βασιλείαν
θεοῦ, καὶ διδασκαλίαν τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
κατὰ πάσας παρεμβάσεις ἀκακῶς.

Τῶν πρώτων τὴν δ.

